

TANÍTÁS, NINCS NAGYOBB ELHÍVÁS

Forráskalauz az evangélium tanításához

TANÍTÁS, NINCS NAGYOBB ELHÍVÁS

Forráskalauz az evangélium tanításához

Kiadja

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza

Észrevételek és javaslatok

Szívesen fogadjuk a könyvvel kapcsolatos észrevételeit és javaslatait. Kérjük, a következő címre küldje el azokat:

Curriculum Planning
50 East North Temple Street, Floor 24
Salt Lake City, UT 84150-3200, USA
E-mail cím: cur-development@ldschurch.org

Kérjük, adja meg a nevét, címét, egyházközségét és cövekeit! Győződjön meg róla, hogy megadta a könyv címét! Ezután tegye meg észrevételeit és javaslatait a könyv erősségeiről és a javulás lehetséges területeiről!

- Borító, 3. oldal: Greg K. Olsen: *Jézus a názáreti zsinagógában.* © Greg K. Olsen
1. oldal: Carl Bloch: *A hegyi beszéd.* A Hillerød-ban található Frederiksborgi Nemzeti Múzeum engedélyével.
5. oldal: David Lindsley: *Jobban szeretsz-é engem ezeknél?* © David Lindsley
22. oldal: Valoy Eaton: *Pionír kert.* © Valoy Eaton
29. oldal: Carl Bloch: *Jézus és a szamaritánus asszony.* A Hillerød-ban található Frederiksborgi Nemzeti Múzeum engedélyével.
31. oldal: Del Parson: *Történetmesélés Galileában.* © Del Parson
33. oldal: Judith Mehr: *Az asszony megérinti az Üdvözítő ruhájának szegélyét.* © Judith Mehr
35. oldal: Del Parson: *A jó pásztor.* © Del Parson

© 2000 by Intellectual Reserve, Inc.

Minden jog fenntartva

Printed in Germany

Az angol jóváhagyása: 8/98

A fordítás jóváhagyása: 8/98

A *Teaching, No Greater Call* fordítása

36123 135

Hungarian

HOGYAN HASZNÁLJUK EZT A FORRÁSKALAUZT

Kinek kell használni ezt a forráskalauzt?

Ez a forráskalauz mindazoknak szól, akik az evangéliumot tanítják, beleértve:

- Szülőket.
- Osztálytermi tanítókat.
- Papsági és segédszervezeti vezetőket.
- Házitanítókat és látogató tanítókat.

Mit tartalmaz ez a forráskalauz?

A *Tanítás, nincs nagyobb elhívás* tanításra vonatkozó irányelveket és javaslatokat tartalmaz, ahogyan azt a következő vázlat mutatja:

A rész

Elhívásod, hogy taníts

A könyv ezen része elmagyarázza az evangélium tanításának fontosságát Isten tervében. Ezenkívül segítséget nyújt az egyéneknek felkészülni az evangélium tanítására.

B rész

Az evangélium tanításának alapelvei

A könyv ezen része segít alapot építeni minden evangéliumi tanításhoz.

C rész

Különböző korcsoportok tanítása

A könyv ezen része információt és javaslatokat tartalmaz arról, hogy miként tanítsuk az evangéliumot gyermekeknek, fiataloknak és felnőtteknek.

D rész

Az otthoni tanítás

A könyv ezen része segítséget nyújt a szülőknek, hogy gyermekeiknek az evangéliumot tanítsák. Ezenkívül javaslatokat tartalmaz a házitanítóknak és a látogató tanítóknak.

E rész

Tanítás vezetőségi környezetben

A könyv ezen része segít a papsági és segédszervezeti vezetőknek megérteni a tanításra vonatkozó alapvető felelősségüket.

F rész

A tanítás módszerei

A könyv ezen része bemutat egy sor különböző módszert, amit a tanítók óráik gazdagabbá tételére használhatnak.

G rész

Az evangélium tanítása tanfolyam

A könyv ezen része 12 leckét tartalmaz, melyek felkészítik az egyént az evangélium tanítására. A leckeiket úgy tervezték, hogy azokat egy szervezett osztály részeként tanítsák. Ezenkívül személyesen vagy családként is lehet tanulmányozni.

Hogyan kell használni ezt a forráskalauzt?

A *Tanítás, nincs nagyobb elhívás*-t inkább forráskalauznak tervezték, semmint olyan könyvnek, amit elejétől a végéig el kell olvasni. Azért készült, hogy úgy használjuk, mint:

- Személyes tanulmányi útmutatót.
- Forrást a tanár-továbbképző gyűlésekhez.
- Az evangélium tanítása tanfolyam kézikönyvét.
- Forrást a vezetők számára, amikor szervezeteikben tanítókkal dolgoznak.

Ahhoz, hogy a legtöbbet nyerjék a könyvből, a tanítók:

- Tekintsék át a tartalomjegyzékben felsorolt pontokat.
- Tanulmányozzák azokat a pontokat, melyek kimondottan a számukra érdekes és szükséges dolgokkal foglalkoznak.

Például a szülők jobban kihasználhatják a tanítás pillanatait, hogy segítsenek gyermekeiknek szellemileg növekedni. A D rész – „Az otthoni tanítás” – tartalmaz egy olyan bekezdést,

melynek címe „A tanítás pillanatai a családi életben”, és amely megtárgyalja, hogy miként ismerjük fel a tanítás pillanatait, és tanítsunk olyan tantételeket, amelyeket a gyermekek készek megtanulni. A tanítók minél változatosabb tanítási módszereket használjanak az óráikon. A B rész „Használj hatékony módszereket” alatti pontjai hasznos ötleteket adnak arra, hogy miként válasszunk ki és használjunk fel különböző módszereket.

Ha a tanítók ily módon használják a *Tanítás, nincs nagyobb elhívás*-t, az fontos forrássá válik tanításuk fejlesztése érdekében tett további erőfeszítéseik során.

Utalások

Az Egyház által kibocsátott anyagokat, melyekre ez a kiadvány hivatkozik, betűrendes sorrendben felsoroljuk az alábbiakban. A cikkszámokat inkább itt adjuk meg, és nem a kiadvány szövegében.

Az evangélium tanításai (31110 135)

Az Utasítások egyházi kézikönyvének (35710 135)
„Tevékenységek” része

Az Utasítások egyházi kézikönyvének (35903 135)
„Evangéliumi tanítás és vezetés” része

Az Utasítások egyházi kézikönyvének (35714 135)
„Zene” része

Children’s Songbook (34831)

Church Materials Catalog (évente jelenik meg, minden évben új cikkszámmal)

Evangéliumi művészet képcsomag (34730 135)

Family Home Evening Resource Book (31106)

Himnuszok (teljes cikkszám listát lásd a Church Materials Catalog-ban)

Kihívásom napjai könyvecske (35317 135)

Scripture Stories (31120)

Tanítási kalauz (34595 135)

Történetek Mormon könyvéből (35666 135)

Utasítások egyházi kézikönyve, 2. könyv: Papsági és segédszervezeti vezetők (35209 135)

Útmutató a vezetőknek: Tanítsd jobban az evangéliumot! (35667 135)

Visual Aids Cutouts (teljes gyűjtemény: 08456;
egyedi darabok: 33239, 33242-től 33250-ig)

TARTALOMJEGYZÉK

Hogyan használjuk ezt a forráskalauzt III

A rész: Elhívásod, hogy taníts

Az evangélium tanításának fontossága Isten tervében

1. Nincs nagyobb elhívás 3.
2. A lélek táplálása 5.
3. A tanító isteni megbízatása 8.

Készülj fel lelkileg

4. A jószívűség ajándékára törekedni 12.
5. A Szellemet keresve 13.
6. Az ige elnyerésére törekedni 14.
7. Személyes terv kidolgozása az evangélium tanulmányozásához 16.
8. Aszerint élni, amit tanítasz 18.
9. Elhívva, elválasztva és felmagasztalva 20.

Fejlessz tehetségeiden

10. Leckék után kutatva mindenhol 22.
11. Terv kidolgozása tanításod fejlesztéséhez 24.
12. Támogatást nyerni vezetőidtől 28.

B rész: Az evangélium tanításának alapelvei

Szeresd azokat, akiket tanítasz

1. A szeretet meglágyítja a szívet 31.
2. Megérteni azokat, akiket tanítasz 33.
3. Gondot fordítani az egyénre 35.
4. Segítségnyújtás az új és kevésbé aktív egyháztagoknak 37.
5. A fogyatékosok tanítása 38.

Taníts a Szellem által

6. A Szellem a valódi tanító 41.
7. Bizonyossággal tanítani 43.
8. A Szellem meghívása tanításod közben 45.
9. A Szellem felismerése és követése a tanításodban 47.

A tant tanítsd

10. Az ige ereje 50.
11. Tisztán megtartani a tant 52.
12. Tanítás a szentírásokból 54.

Ösztönözd a szorgalmas tanulást

13. Segíteni az egyéneknek felelősséget vállalni az evangélium tanulmányozásáért 61.
14. Beszélgetések levezetése 63.
15. Odafigyelés 66.
16. Tanítás kérdésekkel 68.
17. Segíteni a tanulóknak figyelmesnek lenni 71.
18. Miből lehet tudni, vajon tanulnak-e 73.
19. Segíteni másoknak a tanultak szerint élni 74.

A tanulás légkörének megteremtése

20. A terem előkészítése 76.
21. Megtanítani másokat hozzájárulni a tanulás légköréhez 77.
22. Miként járulhatnak hozzá a tanulás légköréhez a tanítók 79.
23. Áhítat 82.
24. Segíteni a rendbontóknak 84.

Használj hatékony módszereket

25. Változatos tanítás 89.
26. Megfelelő módszerek választása 91.
27. Hatékony módszerek választása 92.
28. Az óra elkezdése 93.
29. Az óra befejezése 94.

Készíts el minden szükséges dolgot

30. Időt fordítani a felkészülésre 97.
31. Leckék készítése 98.
32. Leckék készítése konferenciái beszédekből és egyéb forrásokból 100.
33. Igazítsd a leckéket a tanulókhoz 102.
34. A lecke levezetésének kiértékelése 103.
35. Egyházi források az evangélium tanításához 105.

C rész: Különböző korcsoportok tanítása

1. Gyermek tanítása 108.
2. Gyermek korjellemzői 110.
3. Gyermek tanítása vegyes korcsoportokban 117.
4. Fiatalok megértése és tanítása 118.
5. Fiatalok tanítása csoporttevékenységek által ... 121.
6. Felnőttek megértése és tanítása 123.

D rész: Az otthoni tanítás

Tanítás a családban

1. A szülők tanítási kötelezettségei 127.
2. Az apák, mint tanítók 129.
3. Az anyák, mint tanítók 131.
4. A szülők társi szerepe a tanításban 133.
5. Tanítás evangéliumi életminták által 135.
6. Rendszeres alkalmak az otthoni tanításra 137.
7. A tanítás pillanatai a családi életben 140.
8. Más családtagok tanító hatása 142.

Házitanítás és látogató tanítás

- 9. A házitanítás tanítási része 145.
- 10. A látogató tanítás tanítási része 147.

E rész: Tanítás vezetőségi környezetben

- 1. Vezetni annyi, mint tanítani 150.
- 2. Tanítás vezetőségi környezetben 152.
- 3. Tanítás elbeszélgetésekben 153.
- 4. Amikor a vezetők tanítókat tanítanak 154.

F rész: A tanítás módszerei

- Agytorna 159.
- Alkalmazás technikák 159.
- Állomások 160.
- Audiovizuális anyagok (videokazetták és hangfelvételek) 160.
- Bábok 160.
- Bemutatók 161.
- Beszélgetések 161.
- Diorámák 161.
- Eljátszós versek 162.
- Előadások 162.
- Esettanulmányok 163.
- Fehér táblák 163.
- Felállítható papírfigurák 163.
- Figyelemkeltő tevékenységek (figyelemfelkeltők) 164.
- Hasonlatok és szemléltető leckék 164.
- Hasonlítás 165.
- Írásvetítők 166.
- Játékok 166.
- Képek 168.
- Kérdések 168.
- Kórusolvasás 168.
- Memorizálás 168.
- Mozgóképek 169.
- Munkalapok 169.
- Olvasósínház 171.
- Példák 171.
- Rajzolás tevékenységek 172.
- Szavaltások 173.
- Szemléltetők 173.
- Szemléltető leckék 174.

- Szentírások, azokból történő tanítás 174.
- Szentírások, bennük található segédletek 174.
- Szentírások, hangos olvasás 174.
- Szentírások, megjelölés és lapszéljegyzetek készítése 174.
- Szentírások, memorizálása 174.
- Szerepjátás 174.
- Színjátás 175.
- Szövegtáblák 176.
- Tábla 176.
- Terefere 177.
- Térképek 178.
- Tevékenység lapok 178.
- Történet éneklés 178.
- Történetek 178.
- Vendég beszélők 180.
- Vitaforumok 181.
- Zene 181.
- Zene narrációval (történet éneklés) 183.

G rész: Az evangélium tanítása tanfolyam

- Segédletek a tanfolyam oktatójának 186.
- A tanfolyam személyes és családi tanulmányozása 188.
 - 1. lecke: Az evangélium tanításának fontossága Isten tervében 189.
 - 2. lecke: Szeresd azokat, akiket tanítasz 194.
 - 3. lecke: Taníts a Szellem által 198.
 - 4. lecke: A tant tanítsd 203.
 - 5. lecke: Ösztönözd a szorgalmas tanulást 208.
 - 6. lecke: A tanulás légkörének megteremtése (1. rész) 213.
 - 7. lecke: A tanulás légkörének megteremtése (2. rész) 219.
 - 8. lecke: Használj hatékony módszereket (1. rész) 222.
 - 9. lecke: Használj hatékony módszereket (2. rész) 227.
 - 10. lecke: Készíts el minden szükséges dolgot 230.
 - 11. lecke: Fejlessz tehetségeiden 234.
 - 12. lecke: Menj és taníts 238.

- Tárgymutató 241.

A

ELHÍVÁSOD, HOGY TANÍTS

AZ EVANGÉLIUM TANÍTÁSÁNAK FONTOSSÁGA ISTEN TERVÉBEN

Tanárokként az oktatásban a legmagasabb hegycsúcson álltok, mert hiszen milyen tanítás fogható felbecsülhetetlen értékben és messzire érő hatásban ahhoz, amely úgy szemléli az embert, ahogyan a tegnapi örökkévalóságában volt, amint a ma halandóságában él, és ahogy a holnapban mindörökre lesz.

Nem csupán az idő, hanem az örökkévalóság a tét.

ifj. J. Reuben Clark elnök

NINCS NAGYOBB ELHÍVÁS

Az általános konferencián beszélve Elder Jeffrey R. Holland azt mondta: „*Olyan* hálásak vagyunk mindenkinek, aki tanít. Szeretünk benneteket, és jobban megbecsülünk benneteket, mint ahogy azt el tudjuk mondani. Nagyon megbízunk bennetek.” Így folytatta: „Hatékonyan tanítani, és érezni, hogy sikeresek vagytok, valóban sokat követelő munka. De megéri. Nem kaphatunk nagyszerűbb elhívást. »... Mert mindannyiunk számára kétszegtelenül az emberi létezés legmagasabb és legszentebb célja az, hogy Krisztushoz hívjunk mindenkit«, betartsuk parancsolatait, és kövessük példáját, amely visszavezet az Atyához. Segíteni másoknak is ezt tenni – tanítani, meggyőzni és imádságosan vezetni őket az üdvösség ösvényén – minden kétségen felül a második legjelentősebb feladat kell, hogy legyen életünkben. Talán ezért mondta egyszer David O. McKay elnök: »Nem nyugodhat nagyszerűbb feladat férfi [vagy nő] vállán, minthogy Isten gyermekeinek tanítója legyen.«” (Liahona, 1998. július, 27. old.).

A tanítás szerepe Mennyei Atyánk tervében

Ahhoz, hogy teljesen képesek legyünk szabad akaratunkat igazlelkűen gyakorolni, tanulnunk kell az Üdvözítőről és evangéliumának tanairól. Ennél fogva, az evangélium tanítása mindig alapvető szerepet játszott Mennyei Atyánk gyermekeinek szóló tervében.

A földi élet előtti szellemvilágban „részeseült[ünk] első oktatásu[n]kban, és fel volt[unk] készülve arra, hogy az Úr által rendelt időben eljőjj[ünk] és az ő szőlőkertjében munkálkodj[unk] az emberi lelkek megmentésén (T&Sz 138:56). Miután Ádám és Éva kiűzettek az Éden kertjéből, az Úr angyalokat küldött, hogy tanítsák nekik a

megváltás tervét (lásd Alma 12:27–32). Később megparancsolta Ádámnak és Évának, hogy azt „szabadon taníts[ák]” gyermekeiknek (lásd Mózes 6:57–59).

Az evangélium minden adományozási korszakában az Úr irányította a megváltás tervének tanítását. Angyalokat küldött (lásd Móziás 3:1–4; Moróni 7:29–32; Joseph Smith – Története 1:30–47); prófétákat hívott el (lásd Ámós 3:7); szentírásokról gondoskodott (lásd T&Sz 33:16); és a Szentlélek ereje által segített az embereknek megismerni az igazságot (lásd 1Nefi 10:19; Moróni 10:5). Megparancsolta követőinek, hogy tanítsák az evangéliumot családtagjaiknak (5. Mózes 6:5–7; Móziás 4:14–15; T&Sz 68:25–28), az Egyház többi tagjának (lásd T&Sz 88:77–78., 122.), és azoknak, akik még nem fogadták el teljesen az evangéliumot (lásd Máté 28:19–20; T&Sz 88:81).

Az Egyházban az evangélium tanításának fontosságáról Elder Gordon B. Hinckley azt mondta: „Az Egyház programjában alapvető fontossággal bír az, hogy az evangéliumot tanítsuk az Egyház tagságának. Azon kötelesség teljesítések, mely számonkérített az Egyháztól a kezdetekben, kifejlődött az Egyházban a nagyszerű tanítási szervezetek egy rendszere – a papsági kvórumok, mind Melkisédeki és Ároni, a nemzetközi egyházi iskolarendszer, és a segédszervezetek . . . , melyek közül mindegyik oly fontos szerepet játszik embereink oktatásában” (Conference Report-ban, 1962. okt., 72–73. old.).

Minden egyháztag tanító

Amikor a feltámadt Üdvözítő a nefitákat tanította, azt mondta: „Tartsátok fel világosságotokat, hogy az egész világnak világítsatok. És én vagyok az a világosság, amit fel kell tartanotok, vagyis az, amit engem cselekedni láttatok” (3 Nefi 18:24). Ebben az utasításban az Úr nem tett különbséget azok között, akik meghallották a hangját. Mindenkinek megparancsolta, hogy tanítsanak.

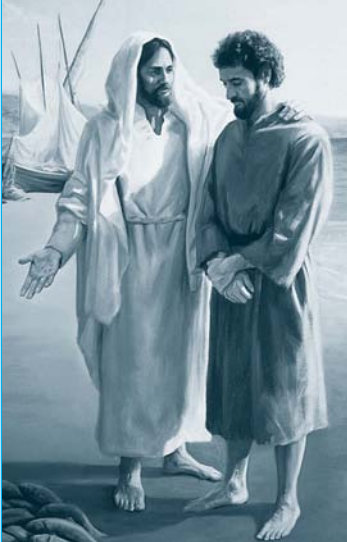
Ugyanez igaz ma is. Az evangélium tanításának felelőssége nem csak azokra korlátozódik, akik hivatalos elhívásuk alapján tanítók. Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza tagjaként a te felelősséged is az evangélium tanítása. Szülőként, valaki fiaként vagy lányként, férjként, feleségként, fiú- vagy lánytestvérként, egyházi vezetőként, osztálytermi tanítóként, házitanítóként,

látogató tanítóként, munkatársként, szomszédként, vagy barátként lehetőséged van tanítani. Néha nyíltan és közvetlenül taníthatsz elhangzott szavaid és bizonyosságod által. És mindig a példád által tanítasz.

Az Úr azt mondta: „Ez művem és dicsőségem, hogy létrehozam az ember halhatatlanságát és örök életét” (Mózes 1:39). Amikor Isten gyermekeinek üdvözülésében és felmagasztosulásában az evangélium tanításának szerepére gondolsz, el tudsz képzelni nemesebb vagy szentebb teendőt? Szorgalmas erőfeszítéseidet követeli, hogy gyarapítsd értelmeket, és fejleszd képességeidet, tudva, hogy az Úr megnöveli képességeidet, ha úgy tanítasz, ahogy Ő parancsolta. A szeretet munkája ez – lehetőség másoknak segíteni, hogy igazlelkűen éljenek szabad akaratukkal, Krisztushoz jöjjenek, és elnyerjék az örök élet áldásait.

A LÉLEK TÁPLÁLÁSA

A Galileai tenger partján a feltámadt Üdvözítő háromszor megkérdezte Pétertől: „szeretsz-é engem?” Péter válasza minden alkalommal ugyanaz volt: „te tudod, hogy én szeretlek téged.” Péter kijelentésére az Úr így válaszolt: „Legeltesd az én bárányaimat! . . . Legeltesd az én juhaimat! . . . Legeltesd az én juhaimat!” (János 21:15–17).

Az Úr, Péternek adott utasításai mindazokra vonatkoznak, akik el lettek hívva az Ő szolgálatára. Gordon B. Hinckley elnök ezt írta: „Éhség van a földön és valóságos szomjazás – nagy éhség az Úr ígéje iránt és csillapítatlan szomjazás a Szellem dolgai iránt. . . . A világ kiéhezett a szellemi táplálékra. A mi kötelességünk és lehetőségünk, hogy tápláljuk a lelket” („Feed the Spirit, Nourish the Soul,” *Ensign*, 1998. okt., 2. old.; lásd még Ámós 8:11–12).

Jézus Krisztus evangéliuma: tartós táplálék a léleknek

Mint ahogy tápláló élelemre van szükségünk a fizikai túléléshez, ugyanúgy szükségünk van Jézus Krisztus evangéliumára a szellemi túléléshez. Lelkünket mindaz táplálja, ami Krisztusról szól, és Hozzá vezet, legyen az írott szentírás, az utolsó napi próféták elmondott szavai, vagy Isten más, alázatos szolgálóinak a tanítása. Maga az Üdvözítő mondta: „Én vagyok az életnek ama kenyere; a ki hozzám jő, semmiképen meg nem éhez, és a ki hisz bennem, meg nem szomjúhozik soha” (János 6:35).

A tanítás, mely tápláló a lélek számára, felemel másokat, hitüket építi, és bizalmat ad nekik, hogy szembenézzenek az élet kihívásaival. Arra ösztönzi őket, hogy elhagyják a bűnt, és Krisztushoz jöjjenek, segítségül hívják a nevét, engedelmessé válnak paran-

csolatainak, és megmaradjanak szeretetében (lásd T&Sz 93:1; János 15:10).

Van olyan tanítás, amely nem táplálja a lelket

Sok téma érdekes, fontos, sőt nagyon időszerű az életben, azonban mégsem táplálók a léleknek. Nem a mi megbízatásunk, hogy ilyen témákról tanítsunk. Ehelyett oktatnunk kell másokat, és olyan tantételeket kell tanítanunk nekik, melyek Isten királyságára és az emberiség üdvözülésére vonatkoznak.

Az olyan tanítás, amely úgy ösztönzi az elmét, hogy nem szól a szellemhez, nem tud táplálni. Mint ahogy semmi más sem, ami kétséget ébreszt a visszaállított evangélium, vagy annak szükségessége felől, hogy teljes szívünkkel, tudatunkkal, elménkkel és erőnkkel elkötelezzük magunkat iránta.

Elder Bruce R. McConkie ezt tanácsolta: „Tanítsátok az üdvözülés tanait; szolgáltatások szellemi táplálékot; tegyetek bizonyosságot Urunk isteni Fiúságáról – bármi, ami ennél kevesebb, érdemtelen egy valódi szolgálóhoz, akit kinyilatkoztatás által hívtak el. Az Egyház tagjai csak akkor maradnak az igazlelkűség ösvényein, amikor az élet kenyereivel táplálják őket” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 kötet, [1966–73], 2:178).

A kihívás, hogy másokat tápláljunk

Úgy tűnik, bizonyos embereket nem érdekli, hogy meghallgassák az evangélium tantételeit. Imádságosan kutasd a módot, hogy attól függetlenül megtaníthasd nekik azokat a tantételeket. Mindig tartsd szem előtt a célt, hogy segíts másoknak Isten jó szavával táplálkozni (Moróni 6:4).

Akiket tanítasz, olyanok lehetnek, mint a samaritánus asszony, aki Jákób forrásánál találkozott Jézussal. Amikor Jézus először beszélt vele, nem tudta, hogy ki ő. Azonban Jézus ismerte őt. Tisztában volt gondjaival, felelősségével, aggodalmaival. Tudta, hogy szüksége van az „élő vízre”, melyet csak Ő adhatott. Azzal kezdte, hogy vizet kért tőle inni. Majd ezt mondta neki: „Mindaz, a ki ebből a vízből iszik, ismét megszomjúhozik: Valaki pedig abból a vízből iszik, a melyet én adok neki, soha örökké meg nem szomjúhozik; hanem az a víz, a melyet én adok neki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz ő benne.” Érdeklődése életre kelt. Őszintén

Spencer W. Kimball elnök mondta:

„Évekkel ezelőtt meglátogattunk egy országot, ahol furcsa ideológiákat tanítottak, és »gonosz tanokat« terjesztettek az iskolákban és az állami ellenőrzés alatt álló sajtóban minden nap. A gyermekek minden nap meghallgatták a tanokat, filozófiákat és elgondolásokokat, melyeket tanáraik hangoztattak.

„Valaki azt mondta, hogy »lassú víz partot mos.« Tudtam ezt, ezért a gyerekek felől érdeklődtem: »Megőrzik a hitüket? Nem kerekedik felül rajtuk a tanáraiktól érkező nyomás? Hogyan lehetnek benne biztosak, hogy nem hagyják el az Istenbe vetett egyszerű hitet?«

„A válasz körülbelül így hangzott: »Minden este megjavítjuk a sérült partszakaszt. Pozitív igazlelkűséget tanítunk gyermekeinknek, nehogy a hamis filozófiák teret nyerjenek. Gyermekeink – a kívülről jövő, szinte győzedelmeskedő nyomás ellenére – hitben és igazlelkűségben nőnek fel.«

„Még a megrepedt vizgátat is meg lehet javítani és menteni, és a homokzsákok visszatartják az árt. És a meg-megismételt igazság, a megújult ima, az evangéliumi tanítások, a szeretet kifejezése, és a szülői érdeklődés megmentheti a gyermekeket, és a helyes úton tarthatja” (Faith Precedes the Miracle [1972], 113–14. old).

érdekelte, amit Jézus tanítani akart neki. Amikor Jézus bizonyítást tett, hogy ő a Messiás, hitt neki, elment, és népe között bizonyítást tett róla. (Lásd János 4:1–30.)

Susan L. Warner nőtestvér, aki az Elemi általános elnökségének második tanácsosa-ként szolgált, a következő élményt osztotta meg: „A családjunkban megpróbáltunk korareggeli szentírás tanulmányozást tartani. Azonban gyakran csalódást okozott, amikor az egyik fiunk panaszkodott, és úgy kellett kicsalogatni az ágyból. Amikor végül odajött, rendszerint egyből ráborult az asztalra. Évekkel később, amint a misszióján szolgált, ezt írta haza egy levélben: »Köszönöm, hogy tanítottátok nekem a szentírásokat. Szeretném, ha tudnátok, hogy mindig, amikor úgy csináltam, mintha aludnék, igazából csukott szemmel figyeltem.«

Warner nőtestvér így folytatta: „Szülők és tanítók – erőfeszítéseink, hogy segítsünk gyermekeinknek a gazdag szellemi emlékek örökségére szert tenni, soha nem vésznek kárba. Néha a magok, melyeket elültetünk, évekig nem hoznak gyümölcsöt, de bízhatunk azon reményben, hogy a gyermekek, akiket tanítunk, egy napon emlékezni fognak, hogy miként fogadták el és hallották’ a Szellem dolgait. Emlékezni fognak arra, amit tudnak, és amit éreztek. Emlékezni fognak arra, hogy Mennyei Atyánk gyermekei, aki isteni célból küldte őket ide” (Conference Report, 1996. ápr., 109. old; vagy *Ensign*, 1996. máj., 79. old.).

Amennyiben fiatalokat tanítasz, néha úgy gondolhatod, hogy nem akarnak az evangélium tanairól és tantételeiről beszélni. Kísértő lehet számodra, hogy egyszerűen barátságos légy velük, szórakoztasd őket, valamint társasági tevékenységeikről és iskolai élményeikről beszélj velük. Ez komoly hiba lenne. Ifj. J. Reuben Clark elnök ezt mondta:

„Az Egyház fiatalsága a Szellem dolgaira éhes; lelkesek az evangéliumot tanulni, melyet közvetlenül, hízhatatlanul akarnak. . . .

Ezek a tanulók, amikor hozzátok fordulnak, lelkiileg egy érettség felé munkálkodnak, melyet életük korai szakaszában el is érnek, ha a megfelelő táplálékot adjátok nekik. . . .

. . . Nem kell odalopódnod a hátuk mögé, és a vallásról suttognotok a füleikbe; odaállhatok egyenest, szemtől-szembe, és beszélhetek velük. Nem szükséges a vallásos

igazságokat a világi dolgok lepleibe burkolnotok; nyíltan, természetes mivoltukban eléjük tárhatjátok ezeket az igazságokat. . . . Nincs szükség fokozatos adagolásra, estimatekére, babusgatásra, leereszkedő modorra” (*The Charted Course of the Church in Education*, átdolgozott kiadás, [füzet, 1994], 3., 6., 9. old.).

Egy egyháztagot elhívtak, hogy 12–13 éveseket tanítson a vasárnapi iskolában. A férje később feljegyezte, amint hosszasan beszélt neki arról, hogy mi lesz majd a „megfelelő táplálék” azok számára, akiket tanítani fog, még akkor is, ha ők a „szórakoztatóbb, desszert adagot igényelnék is.” Írt felesége azon élményeiről, amikor a fiatalok lelkeit táplálta az osztályában:

„A táperő és a növekedés táplálékát tanította nekik, bátorítva őket, hogy hozzák el szentírásaikat, és vegyék fontolóra a királyság hatalmas tanait.

Egy ilyen váltás időt vett igénybe, de ami még fontosabb, bizalmat igényelt, hogy a tanulóknak valóban szüksége volt az evangélium táplálékára és akarták azt, valamint hogy a táplálék a szentírásokon és a Szellemlen keresztüli bemutatása valóban az volt, ami meg fogja őket erősíteni. Az elkövetkező pár hónapban fokozatos változás ment végbe, mely által a tanulók elkezdtek rendszeresen hordani a szentírásaikat, sokkal szabadabban és hajlandóbban kezdtek megbeszélni az evangéliumot, és elkezdtek ráérezni az üzenet csodájára.

A szülők elkezdtek tőle kérdezgetni, hogy mi történt az osztályban, miért tartottak ki gyermekeik mellett, hogy magukkal vigyék vasárnap a szentírásokat, sőt még – viccesen – azt is, hogy miként válaszoljanak a nekik feltett kérdésekre, melyeket gyermekeik kérdeztek a vasárnapi ebéd közben olyan evangéliumi tanokról és tantételekről, melyeket aznap tanultak az osztályban. A tanulók sóvárogtak az evangélium után, mert olyan tanítójuk volt, aki . . . megértette, . . . hogy milyen táplálék volt tápláló, s hogy azt miként kellett feltálatni” (Jerry A. Wilson, *Teaching with Spiritual Power* [1996], 26–27. old.).

Ha gyermekeket tanítasz, tudod, hogy kihívást jelenthet az evangéliumot tanítani nekik. De a kisgyermekek akarják, és szükségük van az evangéliumi igazságokat hallani. Reagálnak majd azon erőfeszítéseidre, hogy

kedvesen, változatosan és rajongva add elő evangéliumi leckéidet. Egy Elemi tanító a következő élményt osztotta meg:

„Ami történt, kétségkívül szokatlan volt. De megmutatta, hogy mi is számított a kilencéveseknek, akiket tanítottam. Anélkül, hogy észrevették volna, mit is tesznek, saját kezükbe vették az órai beszélgetés vezetését. Katie-vel kezdődött. Válaszolt a lecke kézikönyv egyik kérdésére az üdvözülés tervéről. Majd a saját kérdésével folytatta. Egy másik osztálytag önként válaszolt, amely segített letisztázni Katie értelmezését. Ezután John tett fel egy kérdést ugyanazon témában, mely mélyebbre

hatolt, mint Katie-é. Elhangzott egy válasz, és azután Carly tett fel egy ellenőrző kérdést. Az óra hátralevő részében kérdéseket kérdezgettek, és érdeklődéssel és korukat meghaladó komolysággal válaszoltak rájuk. Nem volt félbeszakítás vagy soron kívüli beleszólás. Őszinte és egyenes megérzéseik, alkalmanként az én kiegészítésemmel, kitöltötték az óra anyagát. Kíváncsiak voltak; válaszokat akartak; igazán érdekelte őket; amit mondtak, gondolkodást és értelmet igényelt. Akkor tudtam, hogy Mennyei Atyánk ezen gyermekei készek és buzgók voltak megtanulni az igazságokat, melyeket az evangélium nyújt.”

A TANÍTÓ ISTENI MEGBÍZATÁSA

*„Szorgalmasan tanítsatok, és veletek lesz az én kegyelmem, hogy tökéle-
tesebb oktatásban része-
süljete az elméletről,
elvről, hittételről és
evangéliumi törvényről,
– mindenről, ami Isten
országára vonatkozik,
és amit ajánlatos,
hogy megértsetek”
(T&Sz 88:78).*

A következő egy beszéd kivonata, melyet Elder Bruce R. McConkie mondott, az Egyházi Vasárnapi Iskola Részlegnek 1977-ben. Az egész kivonat egy közvetlen idézet.

Minden tanításunkban az Urat képviseljük, és kijelöltettünk az Ő evangéliumát hirdetni. Az Úr megbízottjai vagyunk, és mint ilyeneknek, csak azt áll hatalmunkban mondani, amit Ő akar.

A megbízottak a megbízójukat képviselik. Nincs saját hatalmuk. Valaki más nevében cselekszenek. Azt teszik, amit mondtak nekik. Azt mondják, amire felhatalmazást kaptak – sem többet, sem kevesebbet.

Mi az Úr megbízottjai vagyunk. Őt képviseljük. „Mivel ti megbízottak vagytok,” mondja „tehát az Úr szolgálatában álltok; és amit az Úr akarata szerint cselekedtek, az az Úr ügye” (T&Sz 64:29).

Tanárokként a mi ügyünk az, hogy az Ő tanát tanítsuk, és semmi más. Nincs más út, amit követhetnénk, hogyha lelkeket akarunk menteni. Nincs saját megmentő hatalmunk. Nem tudunk létrehozni egy tant vagy törvényt, mely meg fog váltani, fel fog támasztani vagy meg fog menteni egy másik embert. Egyedül csak az Úr teheti meg ezeket a dolgokat, és mi kijelöltettünk, hogy tanítsuk, amit Ő ezekről és minden más evangéliumi tanokról mondott.

Mire is van tehát felhatalmazásunk az evangélium tanításában? Mi is a mi isteni megbízatásunk? A tanító megbízatása öt pontban összegezhető:

1. Parancsolatként kaptuk – olyan dolog, amiben nincs választásunk; nincsenek választható utak számunkra – parancsolatként kaptuk, hogy az evangélium tantételeit tanítsuk.

Az „Egyház törvénye”-ként ismert kinyilatkoztatásban az Úr azt mondja: „az egyház ezen elderei, papjai és tanítói az evangéliumom . . . alapelveit tanítsák” (T&Sz 42:12). Számos kinyilatkoztatás ezt mondja: Hirdesétek evangéliumomat és ígémet, „semmi mást ne[m] mond[va], mint amit a próféták és az apostolok írtak, és amit a Vigasztaló hívő imádság útján tanít nekik” (T&Sz 52:9).

Azt nyilvánvalóan nem tudjuk tanítani, ami ismeretlen előttünk. Az evangélium tanításának előfeltétele az evangélium tanulmányozása. Ezért ilyenek az isteni rendelkezések:

„Tudakozzátok az írásokat” (János 5:39).

„Tanulmányozzátok ezeket a parancsolatokat” (T&Sz 1:37).

„Aki szavamat megőrzi” (Joseph Smith – Máté 1:37).

„Tanulmányozzátok [ígémet]” (T&Sz 11:22).

„Kutassátok tehát a próféták írásait” (3 Nefi 23:5).

„Kutassátok ezeket a dolgokat. Sőt megparancsolom, hogy szorgalmasan kutassátok ezeket, mert Ézsaiás nagy dolgokat mondott” (3 Nefi 23:1).

„Ne arra törekedjete, hogy ígémet hirdesétek, hanem arra, hogy megismerjétek azt, és akkor fog majd nyelvetek megoldódni; és akkor, ha úgy kívánjátok, veletek lesz Szellemem és ígém, sőt isteni hatalmam is az emberek meggyőzésére” (T&Sz 11:21).

Egy év alatt elolvashatjuk az Egyház összes alapvető művét, ha naponta átlagosan hat oldalt haladunk. A szükséges őszinte kutatás és komoly elmélkedés megtételéhez több időre lesz szükség.

Olyan tudás és szellemi élmények nyerhetők az olvasásból, elmélkedésből, a szentírásokról való imádkozásból, melyekre semmi más módon nem tehetnénk szert. Akármennyire is odaadóak és tevékenyek az Egyház tagjai az adminisztratív dolgokban, soha nem fogják elnyerni a szentírások tanulmányozásából származó nagyszerű áldásokat, hacsak meg nem fizetik a tanulás árát, és ily módon életük részévé teszik az írott szót.

2. Úgy kell tanítanunk az evangélium tantételeit, ahogyan azok az Egyház alapvető műveiben megtalálhatók.

Az Egyház törvényében az Úr azt mondja: „az egyház ezen elderei, papjai és tanítói az evangéliumomnak” – és most figyeljük meg a ezt a megszorítást – „a Bibliában és Mormon könyvében foglalt alapelveit tanítsák, mert ezek tartalmazzák evangéliumom teljességét” (T&Sz 42:12).

Ezután az Úr a Szellem irányításának fontosságáról beszél, de az evangéliumi igazság szentírásbeli forrásához kanyarodik vissza e szavakkal: „És mindezt úgy cselekedjétek, ahogy a tanításotokra vonatkozóan parancsoltam, amíg írásaim teljessége megadatik” (T&Sz 42:15).

Amikor ez a kinyilatkoztatás adatott, a Biblia és Mormon könyve állt csak szentírásként az utolsó napi szentek rendelkezésére. Most már mienk a Tanok és Szövetségek és az Igazgyöngy, és természetesen vannak még más kinyilatkoztatások, melyek a megfelelő időben majd megadatnak.

3. A Szentlélek ereje által kell tanítanunk.

Miután megparancsolta minden tanítónak, hogy az evangélium tantételeit úgy tanítsák, ahogyan az alapvető művekben található, az Úr ezt mondta: ezek lesznek azok, „amelyekről a Szellem utasítása szerint tanítanak.”

Majd megadja a nagyszerű irányelvet: „A Szellem hívő imádság révén adatik . . . ha azonban nem kapjátok meg a Szellemet, akkor nem taníthattok.”

Ezzel az utasítással együtt a következő ígéretet is adja: „És amint a Vigasztaló által emelitek fel szavakat, úgy fogtok beszélni és jövendőlni, ahogyan én jónak látom. Mert a Vigasztaló minden dolgot tud, és tanúságot tesz az Atyáról is és a Fiúról is” (T&Sz 42:13–14., 16–17).

Minden tanító minden tanítási helyzetben alaposan elgondolkozhat a következőképp:

Ha az Úr Jézus itt lenne, az, amit Ő mondana ebben a helyzetben, tökéletes lenne.

Csak hogy Ő nincs itt. Ehelyett engem küldött, hogy Őt képviseljem.

Azt kell mondanom, amit Ő mondana, ha itt lenne; azt kell mondanom, amit Ő akar.

Az egyetlen mód, hogy ezt megtegyem, az, ha megkérdem Tőle, mit mondjak.

Ez a kinyilatkoztatott útmutatás csak az Ő Szellemének ereje által juthat el hozzám.

Ezért tehát a Szellem kell, hogy vezéreljen, hogyha az Úr megbízottjaként képességeim szerint akarok tanítani.

Az evangéliumi igazságoknak a Szellem ereje általi tanítására vonatkozó ezen tantételeket egy másik kinyilatkoztatás kinyilatkoztatott kérdések és válaszok útján jobban kifejti, a következőképp:

Kérdés: „Tehát én, az Úr, ezt kérdezem tőletek: mire lettetek felszentelve?” (T&Sz 50:13.)

Vagyis: „Mi a megbízatásotok? Mire adtam nektek hatalmat? Milyen felhatalmazást kaptatok tőlem?”

Válasz: „Arra, hogy evangéliumomat prédikáljátok a Szellem, vagyis a Vigasztaló által, aki azért küldetett, hogy az igazságot tanítsa” (T&Sz 50:14).

Vagyis: „Megbízatásotok, felhatalmazásotok, és aminek elvégzésére felavattak benneteket az, hogy evangéliumomat tanítsátok, nem pedig saját nézeteiteket, sem a világ filozófiáit, hanem az én örökkévaló evangéliumomat, és ezt Szellemem ereje által tegyétek, teljes összhangban a parancsolattal, melyet korábban adtam: »Ha azonban nem kapjátok meg a Szellemet, akkor nem taníthattok.«”

Kérdés: „Akit én avatok fel, és küldök el, hogy az igazág Szellemével, a Vigasztaló által prédikálja az igazságot, az az igazság Szellemével prédikál-e, vagy valami más módon?” (T&Sz 50:17).

Mielőtt meghallgatnánk a kinyilatkoztatott választ, jegyezzük meg, hogy itt az Úr az evangélium, az igazság szava és az üdvözülés tantételeinek tanításáról beszél. Nem a világ tanairól és az emberi parancsolatokról beszél, melyekhez ragaszkodni hiábavaló és nem vezet üdvösséghez.

A kérdés az, hogy amikor az evangéliumot tanítjuk, amikor az igazság szavát tanítjuk, mikor feltárjuk az üdvözülés igaz tanait, vajon a Szentlélek ereje által vagy valami más módon tesszük azt. Az igazságot tanítani „más módon” nyilvánvalóan az ész ereje által lehet.

Most tehát a kinyilatkoztatott válasz: „Mert ha valami más módon prédikál, akkor az nem Istentől való” (T&Sz 50:18).

Tegyük ezt világossá. Még ha igaz is, amit tanítunk, nem Istentől való, hacsak nem a Szellem ereje által tanítjuk. Nincs megtérés, nincs lelki élmény, ha az Úr Szellemé nincs jelen.

Kérdés: Továbbá: aki befogadja az igazságot, az az igazság Szellemé által fogadja-e be, vagy valami más módon?” (T&Sz 50:19.)

Válasz: „Mert ha valami más módon teszi, akkor az nem Istentől való” (T&Sz 50:20).

Ezért mondtam azt az elején, hogy ahhoz, hogy ez az előadás bármilyen térítő erővel rendelkezzen, a Szellem ereje által kell előadnom, és nektek ugyanazon erő által kell hallanotok és befogadnotok. Csak ekkor lehetséges, hogy „a prédikátor és a hallgató megértik egymást,” annyira, hogy „együtt okulnak, és együtt örvendeznek” (T&Sz 50:22).

4. A tanított evangéliumi tantételeket hallgatóink szükségleteihez és körülményeihez kell igazítani.

Az evangéliumi tantételek nem változnak. Minden korban ugyanazok. És általában véve, az emberek szükségletei is ugyanazok minden korban. Csak olyan problémáink voltak, melyek az ember sorsának részei voltak a kezdetektől fogva. Ezért nem nehéz venni az örökkévaló ige tantételeit, és felhasználni azokat konkrét szükségleteinkben. Az elvont igazságnak az emberek életében kell élni, ha gyümölcsöt akarnak teremni.

Nefi idézett Mózes könyvéből és Ézsaiás írásából, majd ezt mondta: „én minden írást magunkra vonatkoztattam, hogy az javunkra és okulásunkra szolgáljon” (1 Nefi 19:23)-más szóval a nefiták szükségleteire vonatkoztatta Mózes és Ézsaiás tanításait.

5. Tanúsítanunk kell, hogy amit tanítunk, igaz.

Bizonyágtevő nép vagyunk, ahogy annak is kell lennünk. Gyűléseink bővelkednek a szilárd bizonyságokban, hogy a munka, melynek részei vagyunk, igaz. Buzgón és meggyőződéssel bizonyítjuk, hogy Jézus az Úr, hogy Joseph Smith az Ő prófétája, és hogy Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza az „egyetlen igaz, élő egyház az egész földön” (T&Sz 1:30).

Mindebben jól megfelelünk. De többet kell tennünk. Az inspirált tanítótól, attól, aki a Szellem ereje által tanít, elváratik, hogy bizonyóságot tegyen arról, hogy a tan, amit tanít, igaz.

Alma példát mutatott e tekintetben. Csodás beszédet tartott az újjászületésről. Majd azt mondta, hogy világosan beszélt, ezzel is lett megbízva, idézte a szentírásokat, és az igazságot tanította.

„De ez még nem minden,” tette hozzá „És talán azt is gondoljátok, hogy én ezeket nem tudhatom? Bizony mondom nektek, hogy én ezt mind biztosan tudom” (Alma 5:45).

Ez a valódiság végső hitelesítése az evangélium tanításában – a tanító személyes tanúbizonyága, hogy a tan, amit tanított, igaz!

Ki szállhat vitába egy bizonyossággal? A hitetlenek vitathatják a tanainkat. Kiforgathatják a szentírásokat – pusztulásukra. Megmagyarázhatják ezt vagy azt tisztán intellektuális nézőpontból, de nem kelhetnek versenyre egy bizonyossággal.

Ha azt mondom, hogy Ézsaiás egyik vagy másik Messiásról szóló jövendölése beteljesedett Urunk életének egyik vagy másik eseményében, sok ember csak arra vár, hogy megvitassa a kérdést, és megmutassa, hogy a világ bölcs emberei másképp gondolják. De ha azt mondom, hogy a Szentlélek, lelkemnek tett kinyilatkoztatása által tudom, hogy a messiási kijelentések a Názáreti Jézusra vonatkoznak, aki Isten Fia volt, mit lehet azon vitatni? Azzal személyes bizonyóságot tettem a tanított tan lényegéről, és minden hallgató, aki összhangban van ugyanezzel a Szellemmel, tudja a szívében, hogy amit mondtam, igaz.

Alma, bizonyóságot téve, hogy amit tanított, igaz, ezt kérdezte: „És mit gondoltok, honnan tudom én mindezt

olyan biztosan?” Válasza, mely példa lehet minden tanító számára, a következő: „Bizony mondom nektek, hogy Isten Szent Lelke által tudom. Íme, sok napon át böjtöltem és imádkoztam, hogy ezeket megtudhassam. És meg is tudtam, hogy mindez igaz, mert az Úristen az ő Szent Lelke által kinyilatkoztatta nekem; a kijelentés lelke az tehát, ami énbennem van” (Alma 5:45–46).

Így tehát most már az Úr megbízottaiként előttünk nyugszik helyzetünk megvilágítása, a tanító isteni megbízatására vonatkozóan.

Kijelöltettünk, hogy

1. Az evangélium tantételeit tanítsuk
2. Az alapvető művekből
3. A Szentlélek ereje által,
4. Mindig a szükségéinkre vonatkoztatva a tanítást, és
5. Tanúsítva, hogy amit tanítottunk, igaz.

Már csak egy mondanivalóm maradt hátra ezekkel kapcsolatban, és az pedig az, hogy bizonyóságot tegyék arról, hogy az itt bemutatott elgondolások igazak, és ha követjük azokat, lesz majd erőnk megtéríteni és megmenteni az emberek lelkeit.

Tudom:

Hogy az Úr megparancsolta nekünk, hogy tanítsuk evangéliumának tantételeit, ahogy azok leírták az Ő szentírásaiban;

Hogy hacsak nem az Ő Szentlelkének ereje által tesszük ezt, tanításunk nem Istentől való;

Hogy Ő elvárja tőlünk, hogy az örökkévaló igazság tantételeit vonatkoztassuk az életünkre;

Hogy mindenkinek, aki hallja, tegyünk bizonyóságot, hogy tanításaink Tőle jönnek, aki Örökkévaló, és el fogja vezetni az embereket a békéhez ebben az életben és az örökkévaló életben az eljövendő világban.

És hogy mindegyikőnk, aki tanít, ezen isteni minta szerint tehesse ezt, ezért imádkozom az Úr Jézus Krisztus nevében, ámen.

KÉSZÜLJ FEL LELKILEG

Móziásnak ezek a fiai . . . az igazságról való meggyőződésük megszilárdult, mert jó felfogású emberek voltak és szorgalmasan kutatták a szentírásokat, hogy Isten igéjét megismerjék.

De ez még nem minden, mert olyan sokat imádkoztak és böjtöltek, hogy jövőmondó lélek és kinyilatkoztató lélek is lakott bennük, és ezért, amikor tanítottak, az isteni felhatalmazás erejével tanítottak.

Alma 17:2-3.

A JÓSZÍVŰSÉG AJÁNDÉKÁRA TÖREKEDNI

Halandó szolgálatának végéhez közeledve, Jézus ezt mondta tanítványainak: „Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeresétek; a mint én szerettelek titeket, úgy szeresétek ti is egymást” (János 13:34). Ez egy fontos intelem volt akkoriban az evangéliumi tanítóknak, és ma is fontos az evangéliumi tanítóknak.

Pál apostol kihangsúlyozta a jószívűség, vagyis Krisztus tiszta szeretete szükségének fontosságát: „Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincsen én bennem, olyanná lettem, mint a zengő ércz vagy pengő czimbalom. És ha jövődőt tudok is mondani, és minden titkot és minden tudományt ismerek; és ha egész hitem van is, úgyannyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyökről, szeretet pedig nincsen én bennem, semmi vagyok. És ha vagyonomat mind felétem is, és ha testemet tűzre adom is, szeretet pedig nincsen én bennem, semmi hasznom abból” (1 Korinthusbeliekhez 13:1–3).

Ha van benned krisztusi szeretet, felkészültebb leszel az evangélium tanítására. Sugalmazást fogsz kapni, hogy segíts másoknak megismerni az Üdvözítőt, és Őt követni.

Amit megtehetsz, hogy elnyerd a jószívűség ajándékát

A jószívűség egy olyan ajándék, melyet elnyerhetsz, amikor azért imádkozol, hogy

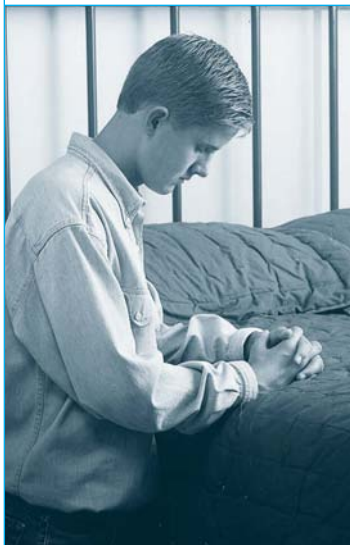
eltelj szeretettel, amikor szolgálatot nyújtasz, és amikor a jó dolgokat keresed másokban.

Imádkozz, hogy eltelj szeretettel! Mormon próféta erre intett: „a jószívűség, az igaz krisztusi szeretet, mindörökké megmarad; és akiben ez az utolsó napon meglesz, annak jó dolga lesz. Könyörögjetez hát, szeretett testvéreim, szívetek teljes erejével az Atyához, hogy ti is telve legyetek ezzel a szeretettel” (Moróni 7:47–48). Lehet, hogy nem érzed Krisztus tiszta szeretetét egyből, vagy azonnal az imáidra kapott válaszban. De ha igazlelkűen élsz, és továbbra is őszintén és alázatosan imádkozol ezért az áldásért, akkor meg fogod kapni.

Nyújts szolgálatot! Úgy tanuljuk meg szeretni az embereket, ha szolgáljuk őket. Amikor az Üdvözítő által mutatott módon félretesszük saját érdekeinket valaki más javára, fogékonyabbakká válunk a Szellem iránt. Amikor imádkozol azokért, akiket tanítasz, átgondolod szükségleteiket, és leckéket készítesz, irántuk érzett szereteted növekedni fog. (Hogy miként szolgálhatsz másképp embereket, akiket tanítasz, lásd „Gondot fordítani az egyénre”, 35–36. oldalak.)

Keresd másokban a jót! Miközben felfedezed másokban a jó tulajdonságokat, jobban meg fogod őket érteni Isten gyermekeiként. Rájuk vonatkozó felfedezéseid igazságát meg fogja erősíteni a Szellem, és jobban fogod őket szeretni és becsülni.

A SZELLEMET KERESVE

Elder Bruce R McConkie ezt mondta: „Nincs túl drága ár, ... nincs túl kemény küszködés, nincs túl nagy áldozat, ha mindebből a Szentlélek ajándékát kapjuk és élvezzük” (A New Witness for the Articles of Faith [1985], 253. old.).

Oly módon élni, ami segít fogékonyak lennünk a Szellem iránt

Miután megkaptuk a Szentlélek ajándékát, mit tehetünk azért, hogy elnyerjük a Szellem társaságát? Elder Dallin H. Oaks ezt mondta: „A Szellem általi tanítás először is megköveteli, hogy betartsuk a parancsolatokat, és tiszták legyünk Isten előtt, hogy Szelleme személyes templomainkban lakhasson” („Teaching and Learning by the Spirit,” *Ensign*, 1997. márc., 9. old).

Ahhoz, hogy „Isten előtt tiszták legyünk”, minden tettünkben az Üdvözítőre emlékezhünk, mindig igaz tanítványokként cselekedve. Megbánhatjuk bűneinket. Törekedhetünk mindenre, ami „erényes, szép, jónak mondott, vagy dicséretre méltó” (Hittételek 1:13). Naponta és őszinte szándékkal tanulmányozhatjuk a szentírásokat, törekedve, hogy „Isten jó szavával táplál[kozzunk]” (Moróni 6:4). Olvashatunk jó könyveket, és hallgathatunk felemelő, építő zenét. „Szent helyeken áll[hatunk]”, ha elmegyünk az egyházba, és veszünk az úrvacsorából, valamint eljárunk a templomba, amilyen gyakran csak lehet. Szolgálhatjuk családtagjainkat és felebarátainkat.

Elder Boyd K. Packer azt tanította, hogy „a lelkeség, ereje teljében környezetének legapróbb változásaira is reagál” („I Say unto You, Be One,” *Brigham Young University 1990–91 Devotional and Fireside Speeches* [1991], 89. old.).

Vigyáznunk kell, hogy mindent elkerüljünk, ami miatt elveszíthetjük a Szellem társaságát. Beleértve, hogy őrizkedünk olyan beszélgetéstől vagy szórakozástól, mely illetlen vagy könnyelmű. Öltözetünk soha ne legyen kirívó! Soha ne bántsunk meg másokat, még csak üres beszéddel sem! Soha ne vegyük száunkra hiába az Úr nevét vagy használjunk más vulgáris, nyers nyelvezetet! Nem szabad az Úr kiválasztott szolgálói ellen lázadnunk, sem kritizálni őket.

A Szellem társaságában való részesülés áldásai

Mennyei Atyánk nem vár tőlünk tökéletességet, mielőtt nekünk adná Szellemét. Meg fog bennünket áldani igazlelkű vágyainkért és hithű erőfeszítéseinkért, hogy a legjobbat adjuk magunkból. Ezra Taft Benson elnök beszélt néhány ilyen áldásról:

„A Szentlélek gyengédebbé teszi érzéseinket. Jólelkűebbek és könyörületesebbek vagyunk egymás iránt. Nyugodtabbak vagyunk kapcsolatainkban. Sokkal inkább képesek vagyunk egymást szeretni. Az emberek ott akarnak lenni körülöttünk, mert már arcunkról is a Szellem hatása sugárzik. Isteniebbek vagyunk jellemünkben. Végül sokkal érzékenyebbek leszünk a Szentlélek sugalmazásaira, és így képesek arra, hogy tisztábban felfogjuk a szellemi dolgokat” („Seek the Spirit of the Lord,” *Ensign*, 1988. ápr., 4. old.).

AZ IGE ELNYERÉSÉRE TÖREKEDNI

1829. májusában, közvetlenül az Ároni papság visszaállítása után, Hyrum Smith-t, Joseph Smith próféta testvérét „nagyon foglalkoztatta, hogy mi is lesz majd az ő feladata.” Hyrum megkérdezte Josephet „saját helyére vonatkozólag a visszaállítás munkájában” (Pearson H. Corbett, *Hyrum Smith – Patriarch* [1963], 48. old.). Válaszként erre az alázatos kérésre, az Úr kinyilatkoztatást adott Hyrumnak a prófétán keresztül. A kinyilatkoztatás egy része vonatkozik ránk is, amikor felkészülünk az evangélium tanítására:

„Ne arra törekedjétek, hogy ígémet hirdesétek, hanem arra, hogy megismerjétek azt, és akkor fog majd nyelvetek megoldódni; és akkor, ha úgy kívánjátok, veletek lesz Szellemem és ígém, sőt isteni hatalmam is az emberek meggyőzésére” (T&S 11:21).

Ezra Taft Benson elnök azt mondta, hogy ez a tanács megadja nekünk „a sorrendet Isten hatalmának birtoklására tanításunkban. . . . Először törekedjétek megismerni az ígét; azután jön az értelem és a Szellem, és, végül, a hatalom a meggyőzésre” (*The Gospel Teacher and His Message* [beszéd vallást oktatóknak, 1976. szept. 17.], 5. old.).

Megismerés „tanulás és hit által is”

Az Úr megmondta nekünk, hogy miként ismerjük meg ígését: „kutassátok a tudást tanulás és hit által is” (T&S 88:118). Azzal követjük ezt a parancsot, hogy szorgalmasan tanulmányozzuk a szentírásokat, hívó szívvel és elkötelezve magunkat arra, hogy engedelmeskedünk a tanult tantételnek. Akkor is követjük ezt a parancsot, amikor imával és böjtöléssel látunk neki a szentírás-tanulmányozásnak.

Szorgalmas tanulmányozás

Elder Dallin H. Oaks ezt tanácsolta: „A szentírás-olvasás összhangba hoz bennünket az Úr Szellemével. . . .

Mivel hiszünk abban, hogy a szentírás-olvasás segíthet kinyilatkoztatást kapni, arra bátorítanak minket, hogy újra meg újra olvassuk a szentírásokat. Ezáltal hozzáférünk ahhoz, amit Mennyei Atyánk szeretne, hogy tudjunk és tegyünk ma a saját életünkben. Ez az egyik oka annak, hogy az utolsó napi szentek hisznek a naponkénti szentírás tanulmányozásban” („Scripture Reading and Revelation,” *Ensign*, 1995. jan., 8. old.).

Amikor rendszeresen és szorgalmasan tanulmányozzuk a szentírásokat, megfontoltan keresve a Szellem útmutatását, fogékonyak leszünk a felvilágosítás iránt, hogy miképp készítsünk leckéket. Valamint felkészültek leszünk, hogy befogadjuk és kövessük a Szellemtől jövő sugalmazásokat, miközben tanítunk. Ha állandóan elménkben gyűjtjük az élet szavait, „az adott órában megadatik nek[ünk] az a rész, ami mindenkinek megadatik” (T&S 84:85).

Hit

Mormon azt tanácsolta nekünk, hogy „Ne kételkedjétek, hanem higgyetek” (Mormon 9:27). Ilyen hozzáállással kell nekilátnunk a szentírás-tanulmányozásnak. Például Joseph Smith szíve hitt, amikor Jakab 1:5-öt olvasta, amely azt mondta neki, hogy Istentől kérjen bölcsességet. Megtette, amire a szentírás utasította, az Úrtól kérdezve, hogy melyik egyházhoz csatlakozzon. Hitbéli hozzáállása miatt választ kapott az imájára. (Lásd Joseph Smith-Története 1:11–17.)

Engedelmesség

Arra kell törekednünk, hogy a tanulmányozott tantételek szerint éljünk, már az előtt is, hogy teljesen megértenénk azokat. Amint bízunk abban, amit az Úr mondott, evangéliumi tudásunk gyarapodni fog. Az Úr kijelentette: „Ha valaki cselekedni akarja az [Atya] akaratát, megismerheti e tudományról” (János 7:17).

Ima és böjtölés

A szentírások tanulmányozása más, mint egy novella, újság vagy szövegkönyv olvasása.

Minden nap imádkoznunk kell, mielőtt tanulmányozzuk a szentírásokat. Keresnünk kell a Szellemet, hogy értelmet adjon nekünk, amint az Úr szavait tanulmányozzuk.

Amikor a megértésért imádkozunk, néha böjtölnünk kell. Alma jó példája annak, amikor valaki imádkozott, és böjtölt, hogy megismerje az evangéliumi igazságokat. Miután bizonyoságát adta Jézus Krisztus engesztelő áldozatáról, és a hatalmas szívbéli változás megtapasztalásának szükségességéről, ezt mondta: „És talán azt is gondoljátok, hogy én ezeket nem tudhatom? Bizony mondom nektek, hogy én ezt mind biztosan tudom. És mit gondoltok, honnan tudom én mindezt olyan biztosan? Bizony mondom nektek, hogy Isten Szent Lelke által tudom. Íme, sok napon át böjtöltem és imádkoztam, hogy ezeket megtudhassam. És meg is tudtam, hogy mindez igaz,

mert az Úristen az ő Szent Lelke által kinyilatkozta nekem” (Alma 5:45–46). (Lásd még „A Szellemet keresve,” 13. oldal.)

Önmagunk újra elkötelezése a szentírások tanulmányozása mellett

Benson elnök ezt tanácsolta: „Ne vegyük félvállról a nagyszerű dolgokat, amelyeket az Úr kezéből kaptunk! Igéje az egyik legértékesebb ajándék, amit nekünk adott. Buzdítlak benneteket, hogy kötelezzétek el magatokat újra a szentírások tanulmányozása mellett. Merüljetekek beléjük naponta, hogy a Szellem ereje veletek legyen az elhívásaitokban. Olvassátok őket családjaitokban, és tanítsátok meg gyermekeiteknek, hogy szeressék és becsüljék meg őket” („The Power of the Word,” *Ensign*, 1986. máj., 82. old.).

SZEMÉLYES TERV KIDOLGOZÁSA AZ EVANGÉLIUM TANULMÁNYOZÁSÁHOZ

Elder Russell M. Ballard ezt mondta: „Mindannyiunkra hárul tehát annak a kötelessége, hogy minden tőlünk telhetőt megtegyünk szellemi természetű tudásunk és felfogóképességünk növelésére azért, hogy tanulmányozzuk a szentírásokat, valamint az élő próféták szavait. Amikor a kinyilatkoztatásokat olvassuk és tanulmányozzuk, a Szellem megerősítheti szívünkben annak igazságát, amiről tanulunk; ily módon az Úr hangja szól mindannyiunkhoz” (Liahona 1998. júl., 35. old).

A következő javaslatok segíthetnek egy tanulmányi tervet kidolgoznod, hogy növeld „szellemi természetű tudás[odat] és felfogóképesség[edet]”, ahogy azt Elder Ballard tanácsolta. A terved ne legyen túl megterhelő, de segítsen következetesnek lenned az evangélium tanulmányozásában. Lejegyezheted a tervedet a naplódba, vagy egy jegyzetfüzetbe, hogy később ne felejtse el.

Mit kell tanulmányozni

Evangéliumi tanulásod középpontjában a szentírások álljanak. Kiválaszthatod az egyik szentírást, hogy teljességében tanulmányozd, vagy összpontosíthatsz egy vagy több témakörre, elolvassa mindent, amit az alapvető művek tartalmaznak róluk. Kombinálhatod is ezt a két módszert, úgy, hogy az egyik szentírást tanulmányozod, és témakörökre összpontosítasz, amikor megtalálod őket. Ezenkívül tanulmányozd az utolsó napi próféták tanításait az általános konferenciai beszédekből és a Liahonából.

Amennyiben van tanítói elhívásod, akkor lecke kézikönyved elengedhetetlen része lesz a tanulmányi tervednek.

Átgondolhatod a következő dolgok felhasználását evangéliumi tanulmányaidban: (1) a Melkisédeki papság és a Segítőegylet

tananyaga, (2) a vasárnapi iskola Evangéliumi tan osztályának kijelölt szentírás részei, (3) cikkek a Liahonában.

Mikor kell tanulmányozni

Ha lehet, rendszeres időt állapíts meg, amikor megszakitás nélkül tanulhatsz. Elder Howard W. Hunter ezt tanácsolta:

„Sokan úgy találják, hogy a tanulásra a legalkalmasabb idő reggel van, miután az éjjeli pihenés megtisztította a tudatot a sok gondtól, melyek félbeszakítják a gondolatot. Mások inkább a csendes órákban szeretnek tanulni, miután a napi munkának és bajoknak vége és félreseperték azokat, így tehát békésen és nyugalommal zárva a napot, mely a szentírásokkal való társalgásból ered.

A nap meghatározott órájánál talán az a fontosabb, hogy rendszeres időt szánunk a tanulásra. Legjobb lenne minden nap egy órát eltölteni; de ha nincs ennyi, rendszeres fél óra már tekintélyes haladást eredményezne. Negyedóra kevés idő, de mégis meglepő, hogy mennyi megvilágosodásra és tudásra lehet szert tenni egy ilyen jelentős témában” (Conference Report, 1979. okt., 91–92. old.; vagy *Ensign*, 1976. nov., 64. old.).

Hogyan kell tanulmányozni

Mielőtt nekilátsz a tanulásnak, imádkozz megérzésekért és felfogóképességért! Töprengj el azon, amit olvasol, és keresd a módját, hogy alkalmazni tudd az életedben! Tanuld meg felismerni és megszívelni a Szellem sugalmazásait!

Tanulmányaid elősegítése érdekében gondold át a következő ötletek némelyikének vagy mindegyikének felhasználását!

- Használd a szentírások utolsó napi szent kiadásában található segédleteket, mint

például a Topical Guide, Bible dictionary, Exerpts from JST, maps (javaslatként lásd „Tanítás a szentírásokból,” 54–59. oldalak).

- Miközben olvasol, kérdezd meg magadtól: „Mely evangéliumi tantételt tanítja ez a rész? Miként alkalmazhatom ezt az életemben?”
- Legyen nálad egy napló vagy jegyzetfüzet, hogy leírhasd a gondolataidat és érzéseidet! Írásban kötelezd el magad arra, hogy alkalmazod, amit tanulsz. Rendszeresen nézd át a feljegyzett gondolatokat!
- Mielőtt elolvasol egy szentírásbeli fejezetet, nézd át a fejezet fejszövegét! Ez megad néhány dolgot, amit kereshetsz a fejezetben.
- Jelöld meg és lásd el jegyzetekkel a szentírásaidat! A lapszélekre írd szentírás hivatkozásokat, melyek érthetőbbé teszik az éppen tanulmányozott részt!
- Tanulj meg kívülről olyan verseket, melyek kimondottan jelentősek számodra!
- Helyettesítsd be a nevedet szentírásbeli versekbe, hogy személyreszólóvá tedd!
- Tanulás után mondd egy imát hálaaként azért, amit tanultál!
- Oszd meg, amit tanulsz! Amikor ezt teszed, gondolataid tisztábbakká válnak, és emlékezésed ereje növekedni fog.

Tedd meg, amit csak tudsz

Egy egyháztág sokszor megpróbált bizonyos programokat követni a szentírások tanulmányozásához, de mindig nehéz volt számára. Később így utalt vissza rá:

„Úgy tűnt, hogy amellet, hogy a családomat próbáltam nevelni, és megpróbáltam eleget tenni egyházi elhívásaimnak, soha nem értem el egészen a célt. Kijelöltem egy bizonyos időpontot és helyet a tanulásra minden nap, de csak azért, hogy a tervet félbeszakítsák gyermekeim szükségletei, akik betegek voltak, vagy más – egy növekvő családra jellemző – nehéz helyzetek. Életem ezen szakaszában soha nem tekintettem magam jó szentírás tanulmányozónak.

Aztán egy nap az édesanyám az otthonunkban volt. Egy hatalmas asztalra pillantott, amit befedtek az egyházi anyagok-többek között a szentírásaim-és ezt mondta: »Tetszik, ahogy mindig olvasod a szentírásaidat. Mindig nyitva vannak az egyik vagy másik asztalon.«

Hirtelen új szemszögből láttam magam. Igaza volt. Állandóan a szentírásaimat bújtam, noha nem voltak részei egy hivatalos tanulmányi programnak. Szerettem a szentírásokat. Tápláltak engem. Szentírásbeli versek voltak a konyhám falaira ragasztva, melyek felemeltek munka közben, szentírások, melyeket segítettem a gyermekeimnek megtanulni a beszélőikhez. A szentírás-olvasás világában éltem, és rájöttem, hogy gazdag táplálékban részesültem.”

ASZERINT ÉLNI, AMIT TANÍTASZ

Egy csoport evangéliumi tanítóhoz szólva, Spencer W. Kimball elnök erre intett: „Mindent megtegyetek, amit tanulóitokat cselekedni taníjtatok: imádkozni, bizonyágot tenni, tizedet fizetni, minden jó gyűlést látogatni, templomi szertartásokra járni a megfelelő időben, megszentelni a Sabbatot, szívvel-lélekkel nyújtani egyházi szolgálatot, családi esteket és családi imákat tartani, mértéktartónak lenni, becsületesnek és feddhetetlennek lenni” (Men of Example [beszéd vallást oktatóknak, 1975. szept. 12.], 7. old.).

A személyes példa az egyik legerőteljesebb tanítási eszközünk. Amikor igazán megtérünk, minden gondolatunkat és szándékunkat evangéliumi tantételek irányítják. Az igazságról teszünk bizonyosságot mindazzal, amit teszünk.

Elder Bruce R. McConkie azt tanította, hogy a bizonyág igazlelkű cselekedeteket is magában foglal:

„Merésznék lenni Jézus bizonyágában azt jelenti, hogy megingathatatlan meggyőződéssel hiszünk Krisztusban és evangéliumában. Azt jelenti, hogy ismerjük az Úr, földön végzett munkájának valóságát és isteniségét.

Csak hogy ez nem minden. Ez több, mint hit és ismeret. Az ígének megtartóinak, cselekvőinek is kell lennünk, nem csak hallgatóinak. Több ez a szájjal történő szolgálatnál; ez nem egyszerűen az Üdvözítő isteni Fiúságának szóban történő beismerése. Ez engedelmesség és összhang és személyes igazlelkűség” (Conference Report, 1974. okt., 45–46. old.; vagy *Ensign*, 1974. nov., 35. old.).

A példa hatása

Viselkedésünk pozitívan befolyásolhatja azok hozzáállását, akiket tanítunk. Thomas S. Monson elnök a következő élményt osztotta meg:

„Egy nemes lelkű általános felhatalmazott, H. Verlan Andersen temetésénél az egyik fia tiszteletét fejezte ki. Vonatkozik ránk, akárhol vagyunk is és akármit csinálunk. . . .

Elder Andersen fia elmondta, hogy évekkorábban volt egy különleges iskolai randija egyik szombat este. Elkérte édesapjától a családi autót. Amint megkapta a kulcsokat, és az ajtó felé tartott, apja ezt mondta: »Holnapra több üzemanyagra lesz szükség

a kocsiba. Mindenképp töltsd fel a tankot, mielőtt hazajössz.«

Elder Andersen fia ez után elmondta, hogy az esti foglalkozás csodálatos volt. . . . Azonban túlradó örömeiben elfelejtette apja utasítását követni, hogy feltöltse az autó tankját mielőtt hazamegy.

Eljött a vasárnap reggel. Elder Andersen észrevette, hogy az üzemanyag kijelző üreset mutatott. A fiú látta, amint apja az asztalra teszi a kocsikulcsokat. Az Andersen családban a Sabbath az imádat és hálaadás napja volt, nem pedig a vásárlásoké.

A temetési üzenet folytatódott, és Elder Andersen fia ezt mondta: »Láttam, amint apám felveszi a kabátját, elbúcsúzik tőlünk, és gyalog megteszi a nagy távolságot a kápolnáig, hogy részt vehessen egy korai gyűlésen.« A teendő szólította. Az igazság nem vált a cél megvalósításának eszközévé.

Temetési üzenetének befejezéseként Elder Andersen fia ezt mondta: »egyetlen fiút sem tanított hatékonyabban az apja, mint engem akkor. Apám nem csak ismerte az igazságot, hanem aszerint is élt« (Liahona, 1998. január, 19. old.).

Viselkedésünknek lehet negatív hatása is. Például amikor Alma fia, Korianton misszióba ment a zorámitákat tanítani, elhagyta a szolgálatot, és komoly bűnöket követett el (lásd Alma 39:3). Alma azt mondta, hogy Korianton tettei sok embert félrevezettek. Azt mondta Koriantonnak: „Lám, milyen nagy bűnbe vitted a zorámitákat, mert a te viselkedésedet látván, nem akartak többé hinni nekem” (Alma 39:11).

Heber J. Grant elnök ezt mondta: „Meggérek minden felelős pozíciót betöltő férfit és nőt, akiknek teendője Jézus Krisztus evangéliumának tanítása, hogy éljenek Isten parancsolatai szerint, és tartsák meg azokat, hogy példájuk tanítsa meg azt” (*Gospel Standards* [1941], 72. old.).

Amikor példát mutatsz azzal, hogy aszerint élsz, amit tanítasz:

- Szavaid a Szellemtől teliekké fognak válni, bizonyágot azok szívéhez eljuttatva, akiket tanítasz (lásd 2 Nefi 33:1). Joseph Fielding Smith elnök ezt írta: „Egyetlen férfi vagy nő sem taníthatja azt a Szellem által, amit ő maga nem gyakorol” (*Church History and Modern Revelation*, 2 kötet [1953], 1:184).

- Segíteni fogsz másoknak megérteni, hogy Krisztus szavait követni lehet a mindennapi életben.
- A béke és boldogság, mely az evangélium szerinti életből fakad, nyilvánvaló lesz. Látszani fog arcodon, szavaidban és bizonyosságod erejében.
- Akiket tanítasz bízni fognak benned, és sokkal inkább elhiszik, amit tanítasz.
- Saját bizonyosságod növekedni fog. „Ha valaki cselekedni akarja az [én Atyám] akaratát” tanította az Üdvözítő, „megismerheti e tudományról” (János 7:17). Úgy érezheted, hogy nem teljesen értesz egy bizonyos tantételt, melynek tanítására éppen készülsz. Viszont ha imádságosan tanulmányozod, törekszel aszerint élni, felkészülsz a megtanítására, majd ezek után megosztod másokkal, saját bizonyosságod megerősödik és elmélyül.

Törekedni az evangélium szerinti életre

Az evangélium tanítása többet jelent a felkészülésnél és előadásnál. Elder Richard G. Scott így magyarázta meg:

„Kötelezettségetek, hogy Mennyei Atyánk drága gyermekeit tanítsátok, nem pusztán a hosszú, órákra való felkészülést jelenti, és nem is a sok-sok imával és böjttel annak érdekében eltöltött órát, hogy hatékonyabb tanítókká válhassatok. Egy olyan élet iránti elkötelezettség ez, melynek minden órájában céltudatosan összhangban élünk az Üdvözítő és szolgáló tanításaival és példájával. Elkötelezettség ez, hogy állandóan törekedjetez minél lelkibbnek, minél odaadóbbnak, minél érdekesebbnek lenni arra, hogy eszköz lehessetek, mely által az Úr Szelleme megérintheti azok szívét, akiket rátok bízta, hogy jobban megértessétek velük tanításait” („Four Fundamentals for Those Who Teach and Inspire Youth,” az *Old Testament Symposium Speeches*-ben, 1987, 1. old.).

Bár nem leszel mindenben tökéletes, tehetsz erőfeszítést annak érdekében, hogy tökéletesebben megéld azokat az igazságokat, melyeket tanítasz. Nagyszerű erőre lelsz majd az evangéliumi tantételek tanításában, ha állandóan törekszel azon tantételek szerint élni.

ELHÍVVA, ELVÁLASZTVA ÉS FELMAGASZTALVA

Gordon B. Hinckley elnök beszélt a felmagasztalás (felnagyítás) szó jelentéséről. Ezt mondta: „Értelmezésem szerint felnagyítást, tisztábbá tételt, közelebb hozást, és erősítést jelent.” Azt mondta, hogy amikor a papságviselők felmagasztalják (felnagyítják) elhívásaikat, akkor „felnagyítják papságuk teljesítő képességét” (Conference Report, 1989. ápr., 60., 63. old.; vagy Ensign, 1989. máj., 46., 49. old.).

Ez vonatkozik tanítói elhívásodra is. Amikor elhívásodat „teljes buzgósággal, ... teljes er[őddel] munkálkod[va]” felmagasztalod, felnagyítod azon képességedet, hogy másokat a jó irányban befolyásolj.

Léhi fiai, Jákób és József példát adnak számunkra olyanokról, akiket elhívtak a tanításra. Jákób azt mondta, hogy megbízatását az Úrtól kapta. Őt és Józsefet felszentelték, vagyis elválasztották a „nép papjaivá és tanítóivá.” Ezek után „komolyan ve[tték] hivatás[ukat] az Úrban” (Jákób 1:17–19).

Megkapni az elhívást a tanításra

Ha tanítói vagy vezetői elhívásod van az Egyházban, biztos lehetsz benne, hogy elhívásod az Úrtól jön. Egyik kiválasztott szolgája által jutott el hozzád, és Ő megmondta, hogy „akár én magam, akár szolgálaim által mondtam, mindegy” (T&Sz 1:38).

Az elhívás egy szent lehetőség arra, hogy szolgálj. Az Úrnak történő számadással jár együtt. Hatással kell, hogy legyen életedre, döntéseidet irányítva és arra készítve téged, hogy hű és bölcs szolgálj.

Amikor egy elhívást kaptál, lehet, hogy már mondtad magadban: „De engem nem is képeztek a tanításra. Nem is vagyok képes előadni egy leckét vagy levezetni egy beszélgetést. Olyan sokan vannak, akik nálam jobban csinálnák.” Megeshet, hogy másoknak több tanítási tapasztalata vagy természetes képessége van, mint neked. Viszont te vagy az, akit elhívtak. Az Úr eszközzé fog tenni a kezében, ha alázatos, hű és szorgalmas vagy. Thomas S. Monson elnök ezt tanította:

„Amennyiben bármely férfi vagy nőtestvér felkészületlennek érzi magát – felelve az elhívásra, hogy szolgáljon, hogy áldozatot hozzon, hogy megáldja mások életét, emlékezzék erre az igazságra: »Akit Isten elhív, azt Isten alkalmassá teszi.« Ő, aki a verebecske földre hullását is észreveszi, nem fog elfeledkezni

a szolgáló szükségleteiről” („Tears, Trials, Trust, Testimony,” *Ensign*, 1997. szept., 5. old.).

Megtámogatva és elválasztva

További erőt fogsz nyerni, amikor a gyülekezet megtámogat, és elválasztanak. Egy elválasztás során a papsági vezetők fejedre teszik a kezeiket, és megbízatást adnak, hogy tevékenykedj az elhívásodban. Emellett áldásokat is kapsz, hogy erősítsenek és irányítsanak téged. Spencer W. Kimball elnök kijelentette: „Az elválasztást akár szó szerint is lehet érteni; elválasztást jelent a bűntől, elválasztást a világitól; elválasztást mindentől, ami nyers, lealacsonyító, erkölcstelen, olcsó, vagy vulgáris; *váljatok el* a világtól a gondolkodás és a tettek magasabb síkja felé” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, szerk. Edward L. Kimball [1982], 478. old.).

Semmilyen, a tanításra vonatkozó hivatalos elhívás nem teljes a megfelelő papsági felhatalmazás által történő elválasztás nélkül. Ha már elhívtak és megtámogattak mint tanítót, de még nem választottak el, keresd meg kvórum- vagy segédszervezeti vezetődet, hogy megtegye a szükséges intézkedéseket az elválasztáshoz.

Elhívásod felmagasztalása és az Úr által felmagasztaltatva

Amint fentebb említettük, József és Jákób felmagasztalták elhívásukat, hogy a népet tanítsák. Isten ígéjét tanították „teljes buzgósággal, ... teljes er[ejükkal] munkálkod[va]” (Jákób 1:19).

Amikor felmagasztalod tanítói elhívásodat, az Úr téged fog felmagasztalni. Ezra Taft Benson elnök ezt tanította: „Nem lehet kudarc az Úr munkájában, amikor mi a tőlünk telhető legjobbat tesszük. Mi csupán eszközök vagyunk; ez az Úr munkája. Ez az Ő Egyháza, az Ő evangéliumi terve. Az Ő gyermekei azok, akikkel dolgozunk. Nem fogja hagyni, hogy kudarcot valljunk, ha megteesszük a mi részünket. Amikor szükséges, saját képességeinken és adottságainkon túl is meg fog erősíteni minket. Ezt tudom. Biztos vagyok, hogy sokatok megtapasztalta ezt, akárcsak én is. Ez az egyik legkedvesebb élmény, ami egy emberi lényé lehet” (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 372. old.).

FEJLESSZ TEHETSÉGEIDEN

Az Úr nagyszerű munkát tartogat mindegyikünk számára. Talán csodálod, hogy ez miként lehetséges. Úgy érezheted, hogy nincs benned vagy képességeidben semmi különleges vagy felsőbbrendű. . . .

Az Úr meglepő csodákat tud véghezvinni egy átlagos képességű emberrel, aki alázatos, hűséges és szorgalmas az Úr szolgálatában, valamint önmaga fejlesztésére törekszik.

Ez azért van, mert az Úr az erő legvégső forrása.

James E. Faust elnök

LECKÉK UTÁN KUTATVA MINDENHOL

*„Tanítsd az igét továbbra is úgy, ahogy elkezdted. Légy szorgalmas és mindenben mértékletes”
(Alma 38:10).*

Miközben virágoskertjében dolgozott, egy cövekelnök egy beszéden gondolkodott, melyet egy közelgő cövekkonferencián kellett mondania. Úgy tervezte, hogy a családok erősítéséről fog beszélni.

Szomszédja, akinek szemmel láthatóan adottsága volt a varázslatos virágok előcsalogatása, szintén a kertjében dolgozott. Átkiáltott hozzá, és így szólt: „Mi az ön kertészkedésének nyitja?”

Válasza mélységesen egyszerű volt. Ezt mondta: „A kert közelében maradok. Minden nap betérek a kertembe, még ha nem kényelmes is. És amíg ott vagyok, a lehetséges gondok apró jelei után kutatok, mint például a gazok és rovarok és a talajviszonyok, melyeket könnyű rendbe tenni, ha időben észrevesszük, amelyek viszont megsemmisítővé is válhatnak, ha nem ellenőrizzük időben.”

A cövekelnök inspirációt kapott, hogy szomszédjának a kertje iránti törődését ahhoz a törődéshez hasonlítsa, melyet családjaik iránt kell mutatnunk. Cövekkonferenciái beszédében szomszédja kertjéről beszélt. Megfigyelte, hogy amennyiben azt akarjuk, hogy családtagjainkkal való kapcsolataink virágozzanak, „közel kell maradnunk a kerthez”-minden nap időt kell töltenünk a családtagokkal, beszélünk kell velük, ki kell fejeznünk megbecsülésünket, és a lehetséges bajok apró jeleit kell keresnünk, melyeket megoldhatunk, mielőtt elhatalmasodnának.

Egy nő, aki hallotta a cövekelnök beszédét, emlékezett rá, amikor látta, hogy néhány növénye elszáradt. Nem vette a fáradságot, hogy naponta ellenőrizze fejlődésüket. Ez eszébe jutatta, hogy gyermekei felnővőben vannak, és nem szabad elvesztegetnie azt a pár évet, amit velük tölthet. Cövekelnökének tanítása miatt jobb szülővé vált.

A cövekelnök az Üdvözítő példáját követte, aki a szellemi igazságokat gyakran ismerős, mindennapos tárgyakhoz és tevékenységekhez hasonlította. Ugyanezt teheted te is. Az élet leckéit találhatod abban, amit naponta teszel és megfigyelsz. Amint egy leckén gondolkozol és imádkozol róla és azokról, akiket tanítasz, környezeted életre kelhet válaszként a kérdésekre és az evangéliumi tantételek példáiként.

A következő két példa megmutatja, hogy más tanítók miként leltek leckékre megfigyeléseik során a mindennapos életben:

Egy Elemi tanító észrevett egy családot, akik istentiszteletre jöttek vasárnap. Azt nézte amint az egyik kisfiú a családban, aki az ő osztályának volt a tagja, és néha tapintatlan volt más osztálytagokkal, segítette a húgának. „Erre a példára van szükségem,” gondolta magában. „Ez majd megtanítja a tantételt, és segíteni fog a fiúnak.” Később megosztotta a példát egy leckében, mely a kedvességről szólt. A gyerekek tanultak a példából, a fiú pedig elkezdett változtatni az osztálytársai iránti magaviseletén.

Egy apa és a fia építő kockákkal játszottak. Amikor a kisfiú kudarcot vallott néhány alkalommal, hogy hatalmas építményeket építsen kicsi alapokra, az apa észrevett egy tanítási lehetőséget. Elmagyarázta az erős, szilárd alapok fontosságát. Aztán, mielőtt elkezdtek volna játszani, elolvasta Hélamán 5:12-t, ami azt mondja, hogy „a sziklára, Megváltó Krisztusunkra, az Isten Fiára építsetek!” Később a nap folyamán a család együtt tanulmányozta a szentírásokat. Egy rövid leckében, mely kihangsúlyozta az aznap olvasott részt, az apa és fia bemutatták az építőkockákat, és annak fontosságáról beszéltek, hogy Krisztus alapjára építsünk.

A tanító látásának és hallásának fejlesztése

A következő javaslatok segíthetnek neked, hogy mindenhol felfedezd a tanítási ötleteket.

Jóelőre tanulmányozd át a leckéket! Amikor már ismerősek a leckék, melyeket tanítani fogsz, sokkal inkább észreveszed majd a mindennapos eseteket, amiket felhasználhatsz ezen leckék tanításában. Ha olyan tanfolyamot tanítasz, melyhez van kézikönyv, jó ha van némi képed az egész kézikönyv tartalmáról. Akkor majd sokkal inkább észre fogod venni, amikor egy bizonyos megfigyelést

alkalmazni lehet egy leckében, amelyet néhány héttel később fogsz tanítani.

Imádkozz segítségért a felkészülésedben! Kérd a Mennyei Atyát, hogy segítsen odafigyelned olyan dolgokra, melyek élénkebbé, emlékezetesebbé és inspirálóbbá teszik leckéidet azok számára, akiket tanítasz!

Mindig tartsd emlékezetedben azokat, akiket tanítasz és a leckét, amelyet elkészítesz! Gondolj azokra, akiket tanítasz! Tekintsd át életüket, az előttük álló döntéseket, és az irányt, amerre haladnak! Légy nyitott a tanítási ötletek felé, amikor olyan dolgokat teszel, mint a szentírások tanulmányozása, vagy a természet szépségeinek megfigyelése! Még olyan tevékenységekben is találhatsz ötleteket, mint például otthonod kitakarítása, munkába járás, vagy boltba járás. Gyakorlatilag bármely élmény megadhatja pont azt a példát, gazdagabbá tételt vagy letisztázást, amelyre szükség van egy evangéliumi leckéhez.

A hozzád érkező benyomások feljegyzése

Amikor jobban odafigyelsz a körülötted levő tanítási ötletekre, hasznos lesz feljegyezned a benyomásokat, melyeket

kapsz. Hordj magaddal egy kis jegyzetfüzetet, és írd olyan dolgokról, melyek lehetséges tanítási ötleteknek látszanak! Jegyezz fel megérzéseket beszédekből, amiket hallasz, vagy leckékből, melyekben részt veszel! Írd a hitet serkentő élményekről! Amint kifejleszted az ilyen dolgok lejegyzetelésének szokását, sokkal inkább észre fogod venni a gazdag tanítási forrásokat, melyek mindenhol ott vannak körülötted.

Ne aggódj amiatt, hogy miként használhatnád fel ezeket az ötleteket! Csak írd le őket! Néha a megfigyeléseid alkalmazhatók egy leckére, amit hamarosan tanítasz, máskor azonban tantételek olyan csodás példáit vagy szemléltetéseit fogod látni, amit hetekig vagy akár évekig sem fogsz tanítani. Ha nem jegyzed le, elfelejtheted őket.

Készíthetsz egy mappát minden egyes leckéhez, amit a következő néhány hónapban fogsz tanítani. Amint a szemléltető eszköz általi tanítások, hasonlatok és további ötletek eszedbe jutnak, jegyezd fel a megfelelő mappába! Amikor elérkezik az idő egy bizonyos lecke elkészítésére, úgy találhatod, hogy az ötletek és tevékenységek gazdag tárházát gyűjtötted össze a lecke gazdagabbá tételéhez.

TERV KIDOLGOZÁSA TANÍTÁSOD FEJLESZTÉSÉHEZ

„Legyen gondod a felolvasásra, az intésre és a tanításra. Meg ne vesd a kegyelemnek benned való ajándékát, a mely adatott néked prófétálás által, ... keze[k] reád tevésével. Ezekről gondoskodjál, ezeken légy, hogy előhaladásod nyilvánvaló legyen mindenek előtt. Gondot viselj magadról és a tudományról; maradj meg azokban; mert ezt cselekedvén mind magadat megtartod, mind a te hallgatóidat” (1 Timótheushoz 4:13–16).

Amikor Moróni a járedíták feljegyzéseit rövidítette le, írásbeli gyengesége elkezdte aggasztani. Azt gondolta, hogy a nemzsidók, akik majd elolvassák szavait, kigúnyolják és elvetik azokat. Imádkozott, hogy legyen a nemzsidókban jószívűség, és ne utasítsák el Isten ígését. Ekkor az Úr ezt az ígéretet adta neki: „mivel beláttad gyengeségedet, megerősítelek” (Éther 12:37). Az Úr Moróninak is mondta: „És akik hozzám fordulnak, azoknak majd én megmutatom az ő gyengeségeiket. Mert gyengeséget ruházok az emberekre, hogy megalázkodjanak, és akik megalázkodnak előttem, azok mind részesülnek majd az én kegyelmemben. Mert ha megalázkodnak előttem és hisznek bennem, akkor gyengeségüket megerősítem” (Éther 12:27).

Az evangélium tanítására irányuló erőfeszítéseid során néha az alkalmatlanság érzését tapasztalhatod. De bátorságot meríthetsz az Úr ezen ígéréteiből. Amint megalázod magad, felismered azokat a területeket, ahol a segítségére van szükséged, és gyakorlod a belé vetett hited, meg fog téged erősíteni, és segíteni fog úgy tanítani, ahogy az kedves előtte.

Saját erősségeid és gyengeségeid számbavétele

Elkezdhetsz azáltal kidolgozni egy tervet a fejlődés érdekében, hogy meghatározod, hol is tartasz. Két részre oszthatod ezt a kiértékelést: tanítóként az erősségeid, és tanítóként a gyengeségeid.

Mint tanítónak, mik az erősségeim?

Kezdd azzal, hogy átgondolsz néhány adottságot, amelyeket az Úr már neked adott, hogy segítsen a tanításban. Sorold fel ezeket

az erősségeket egy naplóban, füzetben vagy a 25. oldalon található táblázatban! Amint ezt megteszed, gondold a tanítás tantételeire, amiket ez a könyv hangsúlyoz, például hogy szereted azokat, akiket tanítasz, a Szellem által tanítasz, a tant tanítod, szorgalmas tanulást serkentesz, tanulásra alkalmas légkört teremtesz, hatékony módszereket használsz, vagy leckéket készítesz.

Talán a türelmed az, ami segíthet neked, mint tanítónak. Vagy lehet szüntelen mosolyod, törődésed az emberek iránt, művészi képességed, szentírásokra vonatkozó ismereted, hajlandóságod másokat meghallgatni, nyugodt szellemiséged, alapos készülési szokásod, vagy őszinte vágyad, hogy jól taníts.

Nem kell nagyszámú erősséget felfedezned; már néhányal is nekivághatsz. Az egyes erősségeidre történő összpontosítás célja az, hogy építs rájuk, amikor olyan területeken fejlődsz, melyek nem az erősségeid.

Mint tanítónak, mik a gyengeségeim?

Miután áttekintetted erősségeidet, tekints vissza legutóbbi tanítási tapasztalataidra! Gondold olyan területekre, amelyekben javulhatsz! Még egyszer, a tanítás tantételeire gondold, melyeket ebben a könyvben hangsúlyozunk! Felsorolhatsz néhány dolgot, amit jobban szeretnél csinálni, de talán az a legjobb, ha arra korlátozod magad, hogy egy vagy két dolgon javíts egyszerre. Általában szólva, a „sort sorra, tanítást tanításra” elv alapján fejlődünk (2 Nefi 28:30). Úgy kell cselekednünk, hogy „mindezt okosan és helyesen intézz[ük], mert senkitől sem lehet kívánni, hogy gyorsabban fusson, mint ahogy az ereje engedi” (Móziás 4:27).

Amikor kiválasztottál egy vagy két területet, amit fejleszteni szeretnél, írd le azokat a naplódba vagy egy füzetedbe!

Terv készítése a fejlődéshez

Annak eldöntéséhez, hogy miként fejleszd a kiválasztott területet vagy területeket, gondold át a következő kérdéseket!

- Mit tehetsz most mint tanító, hogy fejlődjek?
- Milyen képességeket kell fejlesztenem?
- Ki segíthet?
- Milyen anyagok hozzáférhetőek?

A következő egy olyan példa, mely megmutatja neked, hogy miként használhatod ezeket a kérdéseket. Ebben a példában egy segítőegyleti tanító meghatározta, hogy fejlesztenie kell azt képességét, hogy eldöntse, vajon az osztálytagok értik-e a leckét, amit tanít.

Mit tehetsz most mint tanító, hogy fejlődjek?

A tanító úgy dönt, hogy átnézi ezt a könyvet ötleteket keresve arra vonatkozólag, hogy per pillanat mit csinálhatna jobban. Amikor elolvassa a „Miből tudhatom meg, vajon figyelnek-e” című részt, rájön, hogy az osztálytagok értelmét úgy is fel lehet becsülni, hogy a tantételek saját szavaikkal

történi elismételése kéri őket. Úgy dönt, hogy felhasználja ezt az ötletet a következő leckében, amit tanít. Tervét leírja a naplójába.

Milyen képességeket kell fejlesztenem?

A tanító azt is olvassa, hogy meg kell figyelni az osztálytagokat az óra alatt. Így szól magában: „Ez egy képesség, amit fejlesztenem kell, de némi gyakorlásra lesz szükség.” Tervét leírja a naplójába.

Amint átgondolja tervét, észreveszi, hogy van legalább egy erőssége, amelyre építhet: szorgalmasan készíti a leckéit. Mivel mindig otthonos a lecke anyagában, meg tudja majd figyelni az osztálytagokat, ahelyett, hogy túl sokat összpontosítana a leckekezéskönyvre, vagy a jegyzeteire.

Ki segíthet? Milyen anyagok hozzáférhetőek?

Végezetül, a tanító megkérdi magától, hogy van-e valamilyen forrás, amit használhat. Ezt a könyvet már felhasználta forrásként. További lehetséges forrásokra gondol: „Mi a helyzet más tanítókkal? Beszélhetnék esetleg a tanár-továbbképzési koordinátorral, vagy egy másik tanítóval, aki különösen ügyes az osztálytagok értelmének felbecsülésében? Megtekinthetne egyik vezetőm egy leckét, amit tanítok, és javaslatokat tehetne? Az osztálytagok tehetnének javaslatokat?

**Használd ezt a táblázatot (vagy egy sajátot) tanításod fejlesztésének megtervezésére!
Az üres helyekre írd be válaszaidat a kérdésekre!**

<p>Hol tartok?</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Mint tanítónak, mik az erősségeim? ▪ Mik a gyengeségeim? 	
<p>Mit tehetsz a fejlődés érdekében?</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Mit tehetsz most mint tanító, hogy fejlődjek? ▪ Milyen képességeket kell fejlesztenem? 	
<p>Milyen forrásokat fogok használni?</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Ki segíthet? ▪ Milyen anyagok hozzáférhetőek? 	

A cél kitűzése és a haladás feljegyzése

Miután kidolgoztál egy tervet a fejlődéshez, állapíts meg egy dátumot, amikorra reméled, hogy eléred a célot. Naplódba vagy füzetedbe feljegyezheted haladásodat. Ha menetközben változtatnod kell a célon, tedd meg!

Amikor úgy érzed, hogy a tervezett fejlődést elérted, kezdj el dolgozni a tanítás egy másik területén.

Tulajdonságok, melyek leginkább számítanak

A jobb tanítóvá válásod folyamatos küzdelmében emlékezz azokra a tulajdonságokra, melyek a leginkább számítanak!

Harold B. Lee elnök egy tanítót jellemzett, aki nagy hatással volt rá gyermekkorában. Használhatod ezt a jellemzést iránymutatóként, amikor tanítóként a mindenre kiterjedő hatékonyságodat értékeled, és terveket készítesz a fejlődéshez:

„Gyermekkoromban a legnagyobb hatást keltő vallásos leckék, melyeket megtanultam, a vasárnapi iskola órákról származtak. Azonban nagyon kevés vasárnapi iskolai tanító magaslik ki ma az emlékezetemben, akik maradandóan hozzájárultak vallásos oktatásomhoz. Egyiküknek . . . volt egy érdekes képessége – legalább is úgy tűnt – hogy mélyen a lelkembe égesse az egyháztörténet, az erkölcsösség, és az evangéliumi igazság leckéit oly módon, ahogyan ma, közel negyven évvel később, még mindig emlékszem a leckéire és azok irányítanak.

Mi adta meg neki egy sikeres vasárnapi iskola tanító elengedhetetlen tulajdonságait? Nem volt nagy világi tudás birtokában, sem pedig jól képzett a modern pedagógia elméleteiben és gyakorlatában. Megjelenése egyszerű és átlagos volt – egy feleség és anyáé egy kis, vidéki társadalomban, ahol a szükség hosszú órák fárasztó munkáját igényelte minden családtagtól. Három adottság volt, ami véleményem szerint hatékonyra tette tanításait: először is, képes volt minden tanulóval éreztetni, hogy személyesen érdeklődik iránta; másodsor, ismerte és szerette az evangéliumot, és képes volt olyan találóan bemutatni minden leckét, hogy azt saját életünkre vonatkoztathassuk; és harmadsor, feltétlen hite volt Istenben, és rendíthetetlen bizonyossága Jézus Krisztus visszaállított evangéliumának isteni eredetéről.

Volt egy kevésbé nyilvánvaló, de . . . legalapvetőbb és nélkülözhetetlen tulajdonság ezen és minden más ember számára, aki Jézus Krisztus evangéliumának tanítója lesz majd. Az Úr e szavakkal hirdette ki a tanító törvényét: »A Szellem hívó imádság révén adatik meg nektek; ha azonban nem kapjátok meg a Szellemet, akkor nem taníthatok« (T&S 42:14)! . . .

Az olyan ember, aki segítségért imádkozik a tanításában, részese a Szentlélek hatalmában, és tanításai, ahogy Nefi kijelentette, a Szentlélek hatalma által jutnak el az emberek fiainak szívébe” (*The Teachings of Harold B. Lee*, szerk. Clyde J. Williams [1996], 444. old.).

Amikor tanítóként kiértékeled erősségeidet és gyengeségeidet, gondold át, mennyire jól tükröződ vissza ezeket

a „nélkülözhetetlen tulajdonságokat”! Eltöprenghetsz a következő kérdéseken!

- Megmutatom azoknak, akiket tanítok, hogy szeretem őket? Személyes érdeklődést mutatok mindegyikük iránt?
- Érezni tudják az Úr és tanításai iránt érzett szeretetemet? Segítek nekik meglátni azon tanítások alkalmazását az életükben?
- Akiket tanítok, érzik a bizonyosságomat Jézus Krisztus visszaállított evangéliumáról? Érzik Istenbe vetett feltétlen hitemet?
- Hittel imádkozom, hogy a Szentlélek ereje által tanítsak?

Még ha a tanítás gyakorlati szempontjából tapasztalatlan vagy is, összpontosíthatasz azokra a tulajdonságokra, melyek a legfontosabbak. Szeretheted azokat, akiket tanítasz. Folyamatosan kimutathatod szeretetedet az Úr és tanításai iránt. Buzgón megoszthatod Istenbe vetett hitedet, és bizonyosságodat a visszaállított evangéliumról. Sikeres lehetsz azokban a tulajdonságokban, melyek a legfontosabbak, még a gyakorlati ügyesség megszerzése közben is.

Az Úr segítségével fejlődhetsz

Amikor a fejlődésre törekszel, az Úr segítsége gyakran másokon keresztül jelenik meg. A következő történet, melyet egy olyan ember osztott meg, aki Kelet-Európában szolgált misszió elnökként, ezt a tantételt jeleníti meg:

„1993 nyarán meglátogattam egyik újonnan létrehozott gyülekezetünket. A vasárnapi iskolát egy nemrégiben keresztelt ember tartotta. Tisztán látszott, hogy kellemetlen volt számára a csoport elé állni. Ahelyett, hogy egyetlen hibát is megkockáztatott volna, szóról-szóra felolvasta a leckét. Amint szemeit a könyvre szegezte, az osztálytagok kényelmetlenül fészkelődtek.

Az óra után megdicsértem a tanítót az anyag tanokat illető hitelességéért, és, amilyen tapintatosan csak tudtam, megkérdeztem, vajon gondolt-e már arra, hogy feltesz néhány gondolkodást serkentő kérdést annak érdekében, hogy elindítsa az osztálybeszélgetést. Azt felelte, hogy Európában a tanárok nem tesznek fel kérdéseket. Elmentem, azon gondolkozva, hogy mit tehetnék érte, és sok más, hozzá hasonló újonnan elhívott tanítóval egy olyan országban, ahol az Egyház csak néhány éve alakult meg.

Azon év augusztusában egy házaspárt jelöltek ki, hogy elkezdjék az Egyházi Oktatási Szervezet programjait területünkön. Megkértük őket, hogy tartsák azt, amit mi akkor tanítóképzőnek hívtunk. Az egyik tanító, akin segíteniük kellett, az a tanító volt, akinek az osztályát meglátogattam.

Négy hónappal később visszatértem a gyülekezetébe. Csoda történt. Átalakulva állt az osztály előtt, tartással és magabiztosan. Gondosan előkészített kérdései érdeklődő válaszokra leltek. Bátorító megjegyzést fűzött minden osztálytag mondanivalójához. Az egyik osztálytaggal megbeszélte,

hogy egy, a témához kapcsolódó személyes élményt osszon meg, és utána ugyanerre kérte a többiekét. Az óra vége felé egy új egyháztag tette a bizonyosságát. A tanító megállt és csendben ezt kérdezte: »Észrevettétek a Szellemet, miközben Molnár nőtestvér beszélt? Az az Úr Szelleme.« Amint a megnyugtató és megvilágosító érzésben gyönyörködtünk, melyet abban

a bérelt osztályteremben együtt megtapasztaltunk, megköszöntem Mennyei Atyámnak azt a házaspárt, akik egy ijedt új egyháztagnak megtanították az evangélium tanításának alapelveit, és segítettek neki azzá válni, akit méltán nevezhetünk Jézus Krisztus evangéliuma tanítójának.”

TÁMOGATÁST NYERNI VEZETŐIDTŐL

Egy papsági vagy segédszervezeti vezető felelőségének része az, hogy segíti és támogatja a tanítókat. Az Egyházban a tanítás minősége javulni fog, amint a vezetők és a tanítók támogató és törődő kapcsolatot alakítanak ki.

A papsági és segédszervezetekben a vezetőket kijelölik, hogy bizonyos tanítókkal együtt dolgozzanak. Például az Elemi elnökség egyik tagját kijelölhetik, hogy dolgozzon azokkal, akik a 8–11 éveseket tanítják. Egy elderkvórum elnökség egyik tagját kijelölhetik, hogy együtt dolgozzon a kvórumtanítókkal.

Új tanítók eligazítása

Ha újonnan elhívott tanító vagy, vezetőddel találkozni fog veled, lehetőség szerint első tanításod előtt. Elhívásod fontosságáról fog veled beszélni, és átadja az osztályhoz tartozó anyagot. Miután megtanítottad az első leckédet, te és a vezetőd röviden beszéljétek meg az élményt!

Vezetők megkeresése, hogyan tanácsot kérj tőlük

Gyakran keresd meg vezetődet, hogy megoszd vele tapasztalataidat, megbeszéljétek azok szükségleteit, akiket tanítasz, megoldjatok problémákat, és hogyan tanácsot kérj. Ez lehetőséget ad majd arra, hogy áttekinthesd terveidet a folyamatos tanítói fejlődéshez.

Az ilyen beszélgetések személyesen a leghatékonyabbak, de ha szükséges, telefonon, levélben vagy más módon is meg lehet tenni. Neked kell kezdeményezni a kapcsolatfelvételt amikor csak szükséged van rá, de legalább egyszer minden harmadik hónapban.

Amikor egy férfi vezető egy női tanítóval, vagy egy női vezető egy férfi tanítóval találkozik, hagyják nyitva az ajtót, és kérjenek meg egy felnőttet, hogy tartózkodjon egy szomszédos szobában, folyosón vagy előtérben. Kerüljék az olyan körülményeket, melyek félreértésre adhatnak okot!

Amikor vezetőddel készülsz tanácskozni, készülj fel a következőkről beszélni!

- Miként érzel tanítói elhívásod felől.
- Tapasztalatok, melyeket az osztályodban szereztél.
- Példák arra, hogy az osztálytagok hogyan reagálnak a tanításodra.
- Egyes osztálytagok meghatározott szükségletei.
- Tanítói célkitűzéseid.
- Mit tehet a vezetőd annak érdekében, hogy elérhesd a céljaidat.
- Olyan témák, melyekről szerinted szót kell ejteni a tanár-továbbképzési gyűléseken.

Osztálylátogatások

Bizonyos vezetők ugyanazokat az osztályokat látogatják az elhívásuk részeként. Más vezetők, mint például Elemi elnökségek és vasárnapi iskola elnökségek, azt az utasítást kapták, hogy beszéljék meg tanítókkal, hogy alkalmanként látogassák meg az óráikat (lásd Tanítsd jobban az evangéliumot: Útmutató a vezetőknek, 6. old.). Ha egy vezető meglátogatja az osztályodat, megkérheted, hogy egyszerűen figyelje az osztályt, vagy valami más módon segítsen. Például egy vezető előadhatja a lecke egy részét, egy adott osztálytaggal törődhet, vagy segíthet a tevékenységekben.

B

AZ EVANGÉLIUM TANÍTÁSÁNAK
ALAPELVEI

SZERESD AZOKAT, AKIKET TANÍTASZ

Semmi sem olyan alkalmas az embereket a bűn elhagyásához vezetni, mint az, ha kézen fogják őket, és gyengéden ügyelnek rájuk. Amikor az emberek a legkevesebb kedvességet vagy szeretetet is tanúsítják irántam, ó mily erővel hat az az elmémre, míg az ellenkezője hajlamos felkavarni minden durva érzést, és elnyomni az emberi elmét.

Joseph Smith próféta

A SZERETET MEGLÁGYÍTJA A SZÍVET

„Ebben a munkában csak az segíthet, aki alázatos és telve van jószívűséggel”
(T&Sz 12:8).

Egy új tanítónak gondjai voltak egy rosszkodó osztálytaggal. Tanácsot kért a vasárnapi iskola elnökségének egy tagjától, aki azt javasolta, hogy tegyen egy kísérletet. Ki kellett választania egy zavaró magaviseletű osztálytagot, és azután meg kellett mutatnia neki öt különböző módon, hogy törődik vele. Pár héttel később a vezető megkérdezte a tanítót, hogy miként halad. Azt jelentette, hogy a személy, akit kiválasztott, abbahagyta a rosszalkodást, így most éppen egy másik osztálytagot készült kiválasztani. További két héttel később a vezető ismét érdeklődött. A tanító azt mondta, hogy alig talált valakit, akivel foglalkozhatna. Amikor harmadszor is megkérdezte, azt mondta neki, hogy kiválasztott három különböző osztálytagot, egyiket a másik után, és amikor elkezdte megmutatni, hogy törődik velük, abbahagyták a rosszalkodást. Mindegyik esetben a szeretet meglágyított egy szívet.

Egy tanító szeretetének ereje

Amikor szeretetet mutatunk azok iránt, akiket tanítunk, fogékonyabbá válnak a Szellem iránt. Lelkesebbé válnak a tanulás iránt és nyitottabbá felénk és mások felé a csoportban. Nemegetszer örökkévaló értékük megújult értelmére ébrednek és még inkább vágyanak az igazlelkűségre.

Elder Dallas N. Archibald a Hetvenektől elmagyarázta:

„A megfelelő tanítás gyarapítja a lelket.

Hasonlítsunk például egy gyermeket egy üres pohárhoz, az évek során felhalmozott tudásunkat és tapasztalatainkat pedig egy vödör vízhez. . . . Nem tölthetünk bele egy vödör vizet közvetlenül egy kis pohárba. Azonban a tudás átadásának helyes tantételeit használva kitágíthatjuk a poharat.

Ezek a tantételek a meggyőzés, a türelem, a gyengédség és az alázat, az őszinte szeretet, a kedvesség és a tiszta tudás. Ezek megnövelik a poharat, amely a gyermek lelke, lehetővé téve számára, hogy az eredeti vödörnyinél sokkal többet befogadhasson.” (Conference Report, 1992. október, 34–35. old.; vagy *Ensign*, 1992. nov., 26. old.)

Egy elemi tanító elmondott pár gyümölcsöző élményt, melyekben neki és osztálya tagjainak része volt, miután meglátogatta őket otthonaikban, és érdeklődést tanúsított életük iránt. Az egyik kisfiú vonakodott az osztályban maradni, és amikor ott maradt, nem volt hajlandó részt venni. Azonban miután a tanító rövid látogatást tett otthonában, és beszélgetett vele kedvenc dolgairól, elkezdte várni, hogy elemibe menjen. Egy másik osztálytag soha nem beszélt az osztályban, de izgatottan beszélt, amikor a tanító eljött otthonába. A látogatás után elkezdett részt venni az órán. (Lásd Norda D. Casaus, „One on One,” *Ensign*, 1994. feb., 59. old.)

Miként befolyásolja tanításunkat a krisztusi szeretet

Pál apostol ezt írta: „Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincsen én bennem, olyanná lettem, mint a zengő ércz vagy pengő czimbalom. És ha jövődőt tudok is mondani, és minden titkot és minden tudományt ismerek is; és ha egész hitem van is, úgyszólván, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyökről, szeretet pedig nincsen én bennem, semmi vagyok” (1 Korinthusbeliekhez 13:1–2). Ebben az adományozási korszakban az Úr azt mondta, hogy „ebben a munkában csak az segíthet, aki alázatos és telve van jószívűséggel, akiben van hit, remény és könyörületesség” (T&Sz 12:8).

Ha a jó irányban akarjuk befolyásolni a tanulókat, nem csak szeretnünk kell tanítani; szeretnünk kell minden egyes személyt, akit tanítunk. Azok fejlődése alapján kell mérnünk a sikerünket, akiket tanítunk, nem pedig teljesítményünk kiválósága szerint.

A szeretet arra ösztönöz bennünket, hogy különféleképpen készüljünk és tanítsunk. Amikor szeretjük azokat, akiket tanítunk, mindegyikükért imádkozunk. Minden tőlünk telhetőt megteszünk, hogy megismerjük érdekeiket, eredményeiket, szükségleteiket és gondjaikat (lásd „Megérteni azokat, akiket

tanítasz,” 33–34. old.). Tanításunkat az ő szükségleteikhez szabjuk, még ha ez több időt és erőfeszítést igényel is. Észrevesszük, amikor hiányoznak, és elismerjük, amikor jelen vannak. Segítséget ajánlunk, amikor szükséges. Örök jólétüknek szenteljük magunkat, mindent megtéve, amit csak tudunk, hogy azt elősegítsük, és semmivel ne károsítsuk meg.

A hithű és hatékony evangéliumi tanító legfontosabb tulajdonságainak nagy része a szeretethez kapcsolódik.

Mormon próféta ezt tanította:

„A jószívűség pedig türelmes, jóságos, nem irigykedik, nem kérkedik, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem gondol rosszat, nem örvend a gonoszságnak, de örvend az igazságnak, mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, és mindent eltűr.

Ezért tehát, . . . ha nincs bennetek jószívűség, akkor semmik vagytok, mert a jószívűség az, ami soha el nem múlik. Törekedjetez hát a jószívűségre, ami a legnagyobb dolog, mert minden egyéb elmúlik –

de a jószívűség, az igaz krisztusi szeretet mindörökké megmarad; és akiben ez az utolsó napon meglesz, annak jó dolga lesz” (Moróni 7:45–47).

További információ

További anyagként arról, hogy fontos szeretni azokat, akiket tanítasz, lásd a 2. leckét Az evangélium tanítása tanfolyamban (194–97. oldalak).

MEGÉRTENI AZOKAT, AKIKET TANÍTASZ

Gondold át a legutóbbi leckét, melyet tanítottál! Miközben a leckére készültél és amikor előadtad a leckét, min gondolkodtál? A lecke anyagára gondoltál? Azokra gondoltál, akiket tanítasz? Valójában mennyit tudtál azokról az egyégekről, akiket tanítottál? Ha nem ismerted őket, miben lett volna más a leckéd, amennyiben legalább egy keveset tudtál volna mindegyikükről?

Egy ároni papsági tanácsadó a következő gondolatokat osztotta meg:

„A diakónusok kvórumának tanácsadójaként tanultam pár dolgot a 12–13 éves fiúkról. Megértem azokat a kihívásokat, lehetőségeket, élményeket és kérdéseket, melyek általánosak az ilyen korú fiúk életében. Megértem, hogy mindegyikük mostanában kapta meg a papságot, és most tanulják, hogy miként gyakorolják érdemesen.

Mindegyiküket ismerem személyesen is – mit kedvelnek, mit nem, adottságaikat, gondolataikat, és hogy most épp mi történik az életükben.

Amint a leckékre készülök, és a fiúkat tanítom, úgy próbálom tanítani az evangéliumi tantételeket, hogy megfeleljen értelmüknek és tapasztalataiknak. Egy fiú bevonásához mondjuk felteszek egy kérdést, amely a lecke egy pontján a fozizásra vonatkozik. Hogy segítsék egy másik fiatalembernek részt venni, egy legutóbbi táborozás élményeit használom, mely segít bemutatni egy evangéliumi tantétel alkalmazását. Azáltal, hogy megértem ezeket a fiúkat, képes vagyok módokat találni, hogy a leckét rájuk vonatkoztassam.”

Megismerni azok jellegzetes tulajdonságait és tapasztalatait, akiket tanítasz

Bár minden egyén egyedülálló, minden ember, akit tanítasz, legyenek felnőttek, fiatalok vagy gyerekek, sok dologban hasonlóak. Mindenek előtt, mindegyikük Mennyei Atyánk gyermeke. Mindegyikük isteni képességgel rendelkezik. Mindegyik azt akarja érezni, hogy szeretik. Mindegyikük mások támogatását akarja érezni, és közreműködéséért elismerésre vágyik.

Ezen közös vonásokon felül, azoknak, akiket tanítasz, talán voltak már hasonló élményeik. Például egy felnőtt evangéliumi tanok osztályban sok osztálytag szülő, akik jelentős tapasztalatra és rálátásra tettek szert gyermekeik felnevelése közben. Az elderkvórumokban sokan már szolgáltak missziót. Sok főpap szolgált már adminisztratív pozíciókban az egyházközösségben vagy a cövekben. Sok fiatal férfi és fiatal nő ugyanabba, vagy hasonló iskolába jár.

Mindig lesz valami közös azokban, akiket tanítasz. Meg kell ismerned a közös vonásokat és tapasztalataikat, és módot kell találnod arra, hogy építs ezekre a hasonlóságokra. Amikor így teszel, akiket tanítasz, azt fogják érezni, hogy óráid a szükségleteiknek és érdekeiknek megfelelőek. Sokkal teljesebben részt fognak venni, és sokkal magabiztosabban hozzá fognak járulni.

A különböző korcsoportok közös jellemvonásairól szóló információkat lásd a C rész, „Különböző korcsoportok tanítása” részét (107–24. oldalak).

Megismerni minden egyes személyt, akit tanítasz

Bár az emberek, akiket tanítasz, sok vonásukban azonosak, a legkülönbözőbb háttérrel és körülményekkel rendelkeznek. Nincsen két teljesen egyforma. Különböző képességeik vannak, különbözik az, amit kedvelnek és amit nem. Különböző örömeiket, lehetőségeket és kihívásokat tapasztaltak meg.

Amikor területi képviselő volt, elder Neal A. Maxwell ezt mondta:

„Egy egyházi csoport, kvórum, vagy osztályterem állhat olyanokból, akik unat-

koznak; olyanokból, akik az Egyházhoz fűződő kapcsolatuk észrevétlen, kínzó és kritikus átértékelésével foglalkoznak; olyanokból, akik egyszeri látogatók, akik jövődő egyházlátogatásukat és az Egyházhoz való hozzáállásukat a minta-vasárnap élményeire alapozzák; olyanokból, akik kedvüket veszítették; és jó pár . . . jólinformált egyháztagból, akik örömet és növekedést találnak egy isteni, esendő emberekkel teli egyházban, és akik tudnak mit kezdeni a csalódásokkal.

A személytelenség és a . . . vezetőség és a tanítás egykedvű megközelítésének használata, az egyének ily elkerülhetetlen változatosságával szemben, nyilvánvalóan nem a buzgó munkálkodást jelenti a vezetési vagy tanítási folyamatban. Az alkalmoszerű, érzéketlen vezetés és tanítás azt jelenti, hogy az egyén önmagát pusztán egy tanfolyamnak, vagy sorompónak tekinti, melyen a tagoknak át kell haladni. Az ilyen vezetés figyelmen kívül hagyja az egyéni különbségeket, és mentes a jelentőségteljes és személyes melegségtől" („... *A More Excellent Way*” [1973], 56–57. old.).

Amint megismeresz és megértesz minden egyes személyt, felkészültebb leszel olyan leckéket tanítani, melyek egyéni helyzeteikhez szólnak. Ez a megértés segíteni fog neked, hogy minden egyes személynek segíthess részt venni a beszélgeté-

sekben és más tanulási tevékenységekben (lásd „Gondot fordítani az egyénre”, 35–36. old.). Tudni fogod, hogy ki lesz képes megbirkózni bizonyos kérdésekkel, ki szolgálhat egy hitet erősítő történettel vagy személyes élménnyel, vagy hogy kinek volt olyan élményben része, mely alátámasztja egy bizonyos lecke célját. Jobban fel tudod majd mérni a beszélgetésekben adott válaszokat, és ehhez tudod alakítani órádat.

Hasonlóságok és különbségek figyelembevétele, amikor leckéidet készíted

Gondolj a következő leckére, amit tanítani fogsz! Próbáld meg elképzelni a környezetet és minden egyént, aki ott lesz! Talán olyasvalaki jut eszedbe, aki minden héten ugyanott ül. Mit tudsz arról a személyről, ami segíthet neked annak eldöntésében, hogy a lecke mely pontját hangsúlyozd ki? Milyen tapasztalatai voltak, melyek esetleg segíthetnek valaki másnak is egy evangéliumi tantétel megértésében? Ezen dolgokra vonatkozó tudásod hatással lesz a döntésekre, amiket a felkészülés és az óra alatt hozol. Ezért kell, hogy többet tegyél leckeanyagod egyszerű megértésénél; meg kell értened az embereket, akiket tanítasz – mint Isten gyermekeit, mint korcsoportjuk tagjait és mint egyéneket.

GONDOT FORDÍTANI AZ EGYÉNRE

Egy tanítóképző koordinátor a következő élményről számolt be:

„Megkértek, hogy egy tanfolyam oktatójaként szolgáljak az összes tanító számára a vasárnapi iskolában. Tudtam, hogy olyan embereket fogok tanítani, akiknek egymástól eltérő személyisége, háttere és szükségletei vannak. Egyikük egy tapasztalt tanító volt, aki gyakran dolgozott fiatalokkal. Egy másik látszólag nem bízott magában, mint tanítóban, és fájdalmasan átérezte hiányosságait. Egy férfitestvér nem mert eljönni, mert nem tudott túl sokat a szentírásokról.

Úgy döntöttem, módot kell találnom arra, hogy mindegyikőjükre gondot fordítsak. Az első óra előtt, kijelöltem azt a férfitestvért, akinek nehezebb esett a szentírásokkal tanítani, hogy beszéljen röviden egy terv kialakításáról az evangélium tanulmányozásához. Ez lehetőséget adott nekem arra, hogy az osztályon kívül találkozzak vele, és kifejezzem iránta érzett bizalmamat. Az óra alatt a tapasztalt tanítót arra buzdítottam, hogy osszon meg néhányat a tanítással kapcsolatos elgondolásaiból. És alkalmat találtam arra, hogy megköszönjem a kevés önbizalommal rendelkező nőtestvérnek a bizonyosságát, melyet pár héttel korábban az osztályban tett. Mindhárman jól reagáltak.

Az óra alatt felfigyeltem egy másik tanítóra, aki külön ült a többiektől. Eldöntöttem, hogy az óra után megkeresem, érdeklődést mutattam iránta, és megkérdeztem, hogy segíthetek-e a feladatban, amelyet én adtam neki. Minden héten kerestem az alkalmat, hogy gondot fordítsak mindenkire az osztályban.

Amint nekiláttunk a tanfolyamnak, nyilvánvalóvá vált számomra, hogy ez szokatlan csoport. Mindannyian részt vettek az élénk beszélgetésekben, és a tapasztalatok megosz-

tásában. Látszólag egyik volt a szeretetben. Láthattam, hogy minél inkább gondom volt rájuk, és személyesen szolgáltam őket, annál inkább hajlandóak voltak figyelni egymásra, és megosztani dolgokat egymással. Amint visszatekintek, rájövök, hogy maga az egyszerű erőfeszítés, hogy mindegyikőjükre gondom legyen, valószínűleg a legfontosabb dolog lehetett, amit a tanfolyam tanítójaként tettem. Látszólag arra buzdította őket, hogy ők is ugyanezt tegyék egymással.”

Evangéliumi tanítóként az egyik feladatod az, hogy segíts a hallgatóknak megérteni és megérezni Mennyei Atya irántuk érzett szeretetét. Ezt nem lehet pusztán szavakkal megtenni. Azt is megköveteli, hogy gondot fordíts az egyénekre – azokra, akiket gyakran látsz, azokra, akiket néha-néha látsz, és azokra, akiket nem látnál külön erőfeszítések nélkül. Szükséges gondot fordítani rájuk, akár együttműködők, érdektelenek, vagy ellenszegülők. Az Úr arra figyelmeztetett minket, hogy „a lelkek értéke nagy Isten szemében” (T&S 18:10).

Gondot fordítani az egyénekre, amikor összegyűltök

Még amikor egyszerre sok embert tanítasz is, gondod lehet az egyénre. Például egyének gondját viseled, amikor mindegyikőjüket kedvesen köszöntöd az óra elején. Ilyen apró tettek hatalmas különbséget eredményezhetnek.

Akkor is gondot viselsz, amikor a részvételt kívánatosnak és biztonságossá teszed. A családi estén és az egyházi osztályokban segíthetsz a hallgatóknak felkészülni a lecke egy részéből. Tervezhetsz különleges jelentéseket, zenei számokat, vagy beszélgetési kérdéseket, melyek felismerik, és mériteni tudnak bizonyos egyének adottságaiból. Például egy kevésbé aktív, jó hangú férfitestvér fokozatosan visszatért az Egyházba, mert alkalmanként megkérték, hogy énekeljen az órákon és más egyházközségi programokon.

Az egyéneket megérinti az, ha elismerik a közreműködésüket. Külön erőt fordíthatsz arra, hogy észreveszed minden ember megjegyzéseit, és amennyiben lehetséges, azokat az órai megbeszélés részévé teszed. Időnként az is hasznos, ha elismétled valakinek a kérdését vagy megjegyzését, hogy mindenki meghallja és megértse.

Gondot viselni máskor

Keress módokat arra, hogy gondod legyen azokra, akiket tanítasz! Azok a dolgok, melyeket a tanítási környezeten kívül teszel az emberekért, alapvető különbséget jelenthetnek az evangélium tanulmányozása iránti hozzáállásukban. A család tagjaival egyénenként is tölthetsz időt. Veheted a fáradságot, hogy beszélj az osztálytagokkal, amikor látod őket. Bátoríthatod és segítheted őket a megpróbáltatások idején, emlékezhetsz életük fontos eseményeire, meglátogathatod otthonaikat, és látogathatsz foglalkozásokat, melyekben részt vesznek.

Ehhez kapcsolódva, Thomas S. Monson elnök a következő történetet mondta el:

„Louis Jacobsen . . . egy szegény dán özvegyasszony fia volt. Termetre alacsony, megjelenésre nem valami vonzó volt – könnyen az osztálytársak ízetlen tréfáinak tárgyává vált. Egy sabbath reggelen a vasárnapi iskolán a gyerekek tréfát űztek kopott nadrágjából és elnyútt ingéből. Túlságosan büszke

lévén ahhoz, hogy sírjon, a kis Louis elmenekült a kápolnából, kifulladásra megállt végül, hogy leüljön és megpihenjen az útpadkán. . . . Tiszta víz folydogált a csatornában a padka mellett, ahol Louis ült. A zsebéből elővett egy papírt, mely a vasárnapi iskola leckéjének vázlatát tartalmazta, és ügyesen egy papírhajót hajtogatott belőle, melyet az áramló vízre bocsátott. Megbántott fiús kis szívéből határozott szavak jöttek: »Soha nem megyek vissza.«

Hirtelen a könnyein keresztül Louis meglátott a víz tükrében egy hatalmas, jólöltözött férfit. Fejét felfordította, és ráismert George Burbidge-re, a vasárnapi iskola felügyelőre.

»Leülhetek melléd?« kérdezte a kedves vezető.

Louis igent bólintott. . . . Pár csónakot készítettek, és a vízre bocsátottak, míg a beszélgetés folyt. Végül a vezető felállt, és miközben a fiú szorosán fogta a kezét, visszatértek a vasárnapi iskolára” (Conference Report, 1977. ápr., 106. old; vagy *Ensign*, 1977. máj., 72. old.).

SEGÍTSÉGNYÚJTÁS AZ ÚJ ÉS KEVÉSBÉ AKTÍV EGYHÁZTAGOKNAK

Gordon B. Hinckley elnök ezt tanácsolta:

„Nem könnyű ezen Egyház tagjává vélni. A legtöbb esetben maga után vonja a régi szokások félre tételét, a régi barátok, valamint kapcsolatok elhagyását, és egy új közösségbe való lépést, amely más, és meglehetősen sokat kíván.

A megtért emberek egyre növekvő száma miatt, egyre nagyobb erőfeszítést kell tennünk támogatásuk érdekében, hogy megtalálják a helyüket. Mindannyiuknak három dologra van szüksége: barátokra, felelősségre, »és Isten jó szavával« való táplálásra (Moróni 6:4). Ez a kötelességünk és lehetőségünk, hogy gondoskodjunk ezekről a dolgokról. . . .

Ez mindannyiunk munkája. . . .

Kérlek mindannyiőtokat, segítsetek ebben a vállalkozásban. Szükség van kedves szokásaitokra. Szükség van felelősség-éretetetekre” (Első Elnökségi üzenet, 1997. július).

Evangéliumi tanítóként olyan embereket is szolgálhatsz, akik nemrégiben csatlakoztak az Egyházhoz, vagy most térnek vissza az Egyházba. Követheted Hinckley elnök tanácsát, hogy megbarátkozz velük, lehetőséget adj nekik részt venni az órákon, és meggyőződj arról, hogy Isten jó szavával táplálják őket. Most néhány javaslat következik, hogy ezt miként teheted meg.

„Egy barát”

Az Első Elnökség azt tanácsolta nekünk, hogy „fogadjuk szívesen és nyújtsunk baráti kezét az érdeklődőknek és az új egyháztagnak, szeretetteljes kapcsolatokat nyújtva nekik, ami segít véghezvinni a társadalmi átmenetet új barátok és egy új életforma felé” („Az új egyháztagnak segítése,” melléklet az Első Elnökség leveléhez, 1997. május 15.).

Segíthetsz másoknak véghezvinni ezt az átállást, ha meghívod őket az órára, név szerint üdvözlöd őket, amikor eljönnek, és bemutatod őket más osztálytagoknak.

„Egy felelősség”

Az egyházi órákon minden osztálytag felelős, hogy közreműködjön a tanulás légkörének megteremtésében (lásd 77–78. oldalak). Az új egyháztagnak és kevésbé aktív egyháztagnak azonban külön bátorításra lehet szüksége, hogy

elfogadhassák ezt a felelősséget. Az alábbiakban felsorolunk néhány ötletet, hogy miként segíts nekik részt venni az órákon:

- Az órai beszélgetéseken olyan kérdéseket tegyél fel nekik, melyekre tudod, hogy képesek felelni.
- Bátorítsd őket, hogy osszák meg bizonyásaikat és személyes élményeiket az evangéliumi igazságok tanulásával kapcsolatban!
- Kérd meg őket, hogy olvassanak hangosan! Hogy ehhez időt adj nekik, beszélj velük előre a szentírásrészletről vagy más anyagról, melyet szeretnél, hogy felolvassanak!
- Kérd fel őket imára! Hogy ne érezzék magukat zavarban, ezt a felkérést előre tedd meg!
- Ha feladatokat adsz, tedd ezt előre, hogy legyen elég idejük felkészülni! Ajánld fel a segítségedet, ha kérdéseik vannak!

Amikor az új és kevésbé aktív egyháztagnak részt vesznek az órai beszélgetésekben és más tanulási tevékenységekben, meg fog erősödni az evangéliumra vonatkozó értelmük és az Úr és egyháza iránti elkötelezettségük. Ezenkívül téged és az osztály többi tagját is erősíteni fogják.

„»Isten jó szavával« való táplálás”

Az új megtértek és az egyháztagnak, akik visszatérőben vannak, általában lelkesek az evangéliumról tanulni. Segíthetsz nekik megtartani ezt a lelkesedést, és növelni evangéliumi tudásukat. Gondold át a következő javaslatokat!

- Mutasd ki, hogy lelkesedsz az evangéliumért!
- Tedd bizonyosságodat!
- Oszd meg a szentírások iránti szereteted!
- Fordítsd időt arra, hogy az osztályon kívül beszélgetsz velük – hogy megbarátkozz velük és meggyőződj róla, hogy értik a tantételeket, melyeket tanítasz!
- Mesélj nekik tapasztalatokról, melyeket az evangélium szerinti élettől kaptál!
- Bátorítsd őket, hogy ők maguk is tanulmányozzák a szentírásokat!

A FOGYATÉKOSOK TANÍTÁSA

Elder Boyd K. Packer a következő élményt első szemináriumi tanítói évéből osztotta meg: „Az osztályomban volt egy tizenéves lány, aki látszólag arcátlan viselkedésével nagyon zavart engem. Nem volt hajlandó részt venni, és folyamatosan zavarta az osztályt. Egy alkalommal megkértem, hogy válaszoljon valami olyanra, amihez nem volt szükség előzetes felkészülésre. Némi pimaszsággal ezt mondta: »Nem válaszolok.«

Némi nyomatékkal próbálkoztam, de növekvő pimaszsággal utasított el. Valami bolondságot mondtam, kb. hogy, azok a tanulók, akik nem hajlandók válaszolni, nem kapnak osztályzatot. Együttal hozzátettem: »Majd meglátjuk. Vagy alkalmazkodsz, vagy mész.«

Pár héttel később egy szülő-tanító látogatás alkalmával az édesanyja úgy jellemezte őt, mint szégyenlős, tartózkodó és a részvételtől vonakodó lányt. A szégyenlős és tartózkodó viselkedés nem zavart volna engem; az arcátlansága és pimaszsága foglalkoztatott.

Szerencsére, mielőtt pimaszságára térhettem volna, az anya hozzátette »Ez a beszédhibája miatt van.«

Meglepetten kérdeztem, hogy az mi. Az anya ezt felelte: »Ó, még nem vette észre?« Hát nem vettem észre! »Szinte bármit megtesz, csak hogy ne kelljen részt vennie a csoportokban« tudatta velem az anya. »Nagyon zavarja a beszédhibája.«

Az édesanyjával való társalgás után nagyon butának éreztem magam! Éreznem kellett volna, hogy valami oka van annak, ahogyan ő reagált. Az évet a bűnbánatom egészse tételével töltöttem. Beszélgettem a lánnyal, és kihívtam. »Együtt fogunk ezen dolgozni«, mondtam neki.

„Az év vége előtt feleleteket adott az osztályban, és gyakran részt vett, a többi tanuló

segítségével és együttműködésével” (*Teach Ye Diligently*, átdolgozott kiadás, [1991], 92–93. old.).

Halandó szolgálata alatt, az Üdvözítő nagyszerű könyörületet tanúsított olyan emberek iránt, akiknek testi és szellemi hiányosságai voltak. Reményt, megértést és szeretetet ajánlott nekik. Amikor ilyen embereket tanítasz, kövesd az Ő példáját! Próbáld meg nem kényelmetlenül érezni magad a fogyatékosok miatt! Ismerd fel, hogy minden ember más valami módon!

Szeretettel és érzékenységgel segíthetsz a fogyatékosokkal rendelkező osztálytagoknak részt venni az órákon. Lehet, hogy dolgoznod kell azokkal, akiket tanítasz; segíts nekik megérteni és elfogadni a fogyatékosokat.

Az alábbiakban bemutatjuk a különböző fogyatékosokat, és módot arra, hogy miként segíthetsz osztálytagoknak, akiknek ilyen fogyatékosai vannak.

Halláskárosodás

A halláskárosodás mértékében változhat az enyhe károsodástól a teljes sükettségig. Bizonyos emberek elég jól hallanak ahhoz, hogy a beszélt szavakat megértsék egy hallókészülék segítségével, míg másoknak jelbeszédre, vagy szájról olvasásra van szüksége a megértéshez.

Amikor felfedezed, hogy egy osztálytagnak hallási problémái vannak, légy iránta különösen figyelmes és érzékeny! Szükség esetén az egyénnel határozzátok meg az osztályban a számára legjobb helyet, hogy követni tudja a beszélgetéseket és foglalkozásokat. Fontos lehet számára, hogy olyan helyen üljön, ahonnan jól lát téged beszélni. Lehet, hogy szívesebben ül a terem egyik oldalán, mint a másikon. A segítőkészség és barátság szellemében tárd fel ezeket a lehetőségeket, és oly módon, ami megmutatja neki, hogy szeretnéd, hogy részt vegyen az órán.

Nyelvi és beszédzavar

A nyelvi és beszédzavar befolyásolja egy személy másokkal történő kapcsolatteremtését. A zavarok lehetnek enyhék vagy súlyosabbak, és bármilyen korban jelentkezhetnek. A nyelvi zavarban szenvedők nem biztos, hogy jól értik a beszélt és írott szavakat. Nehezükre eshet szavakat és mondatokat formálni a gondolatok kifejezésére. Bizonyos

emberek nyelvi zavarait megpróbálják elrejtteni, míg mások, különösen a gyerekek, észre sem veszik.

Ha úgy látod, hogy egy osztálytagnak ilyen zavara lehet, légy óvatos, amikor megkéred, hogy az osztály előtt szerepeljen! Mutass iránta fokozottabb figyelmet, és tudj meg többet a tanulási képességeiről! Előkészíthetsz tanulási tevékenységeket, melyek segítenek a személynek zavartalanul közreműködni, például beszélgető csoportokat, melyekben olyan osztálytagokkal dolgozik együtt, akik különösen kedvesek és türelmesek. Amint jobban megismered, és önbizalma növekszik, keress további lehetőségeket, hogy részt vehessen az órán! Segíts neki felismerni a lépéseket, melyeket hajlandó megtenni annak érdekében, hogy jó érzései legyenek a részvétellel kapcsolatban!

Szellemi fogyatékoság

Egy szellemi fogyatékos személy lassabban fejlődhet a kommunikációs, kapcsolatteremtő, tanulási és munkaképességében, vagy a függetlenség kialakításában. Bizonyos szellemi fogyatékos egyének az élet legtöbb területén segítségre szorulhatnak, míg mások esetében csak egyes területekkel van ez így.

Légy érzékeny és barátságos egy szellemileg fogyatékos egyénhez! Beszélj neki a szokott módon szokott dolgokról. Oly módon kérd meg, hogy részt vegyen az órán, ahogy neki megfelelő. Segíthetsz neki előre felkészülni. Időnként felosztathatod az osztályt kis csoportokra vagy párokra, melyekben a személy türelmes és segítőkész osztálytagokkal dolgozhat.

Olvasási nehézségek

Egyes egyéneknek nehézségei vannak az olvasással. Lehet, hogy dyslexiások, vagy más olvasási zavarban szenvednek. Lehet, hogy nehezen olvasnak egy olyan nyelven, mely nem az anyanyelvük. Lehet, hogy túl gyenge a látásuk az olvasáshoz. Vagy egyszerűen még nem tudnak rendesen olvasni.

Amikor felfedezed, hogy egy osztálytagnak olvasási nehézségei vannak, légy nagyon óvatos, hogy miként kéred meg részt venni az órán! Ne hozd zavarba azzal, hogy felkéred hangosan olvasni, ha ő maga nem jelentkezett önként! Próbálj jobban megismerkedni vele! Tudj meg többet olvasási képességéről és hajlandóságáról! Ha valaki hajlandó olvasni,

de felkészülési időre van szüksége, segíthetsz neki felkészülni bizonyos részek felolvasásában az elkövetkező órákon. Más esetekben, módokat kell keresned arra, hogy bevond őt anélkül, hogy felkérd olvasni. Ezeket a lehetőségeket beszélj meg vele! Dolgozzatok együtt, hogy megtaláljátok számára a legjobb módot az órai részvételre!

Látáskárosodás

A látáskárosodás mértékében változhat az enyhe károsodástól a teljes vakságig. Bizonyos látáskárosodott egyének elég jól látnak, ha közel ülnek az terem elejéhez, vagy ha szemüveget viselnek. Mások a hallásukra és Braille írásra támaszkodnak a tanulás során. Segíts a látáskárosodottaknak olyan helyen ülni, ahol a leghatékonyabban tanulhatnak, és részt vehetnek az órán. A barátság szellemében beszélj velük szükségleteikről, és arról, hogy miben lehetsz segítségükre.

További információ

Az előbbi információ csupán összegzés. Ha észreveszed, hogy az egyik osztálytagnak valamilyen fogyatékosága van, beszélj meg vele, családtagjaival és barátaival, hogy miként segíthetsz neki! Barátkozz meg vele! A vezetőkkal is szükséges lehet tanácskozni. Keresd a Szellem útmutatását, hogy segítsen megtudnod, miként segíts az egyénnek boldogulni és örömei lenni az osztályodban!

További információt arról, hogy miként foglalkozz a fogyatékosággal rendelkező egyháztagokkal, az Utasítások egyházi kézikönyvének „Evangéliumi tanítás és vezetés” részében találsz, a 310–14. oldalán találsz.

Források fogyatékos egyháztagok számára

A fogyatékosággal rendelkező egyháztagok számára anyagot az évente kiadott *Church Materials Catalog* tartalmaz.

A fogyatékos egyháztagok anyagaival kapcsolatos kérdéseket a következő címre küldjék:

Members with Disabilities
Floor 24
50 East North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-3200, USA
Telefonszám: 1-801-240-2477

TANÍTS A SZELLEM ÁLTAL

Ha velünk van az Úr Szelleme, hogy irányítson minket, bárkit tanítani tudunk, tekintet nélkül arra, hogy mennyire művelt, bárhol a világon. Az Úr többet tud bármelyikőnkénél, és ha mi az ő szolgái vagyunk, az ő Szelleme hatására cselekedve, ő át tudja adni üdvözítő üzenetét minden egyes léleknek.

Elder Dallin H. Oaks

A SZELLEM A VALÓDI TANÍTÓ

A Szentlélek hatása egy lélekre, mely hallja Isten igéjét, Isten hatalma „az emberek meggyőzésére” (T&Sz 11:21.). Joseph Fielding Smith elnök ezt tanította:

„Amikor Isten Szelleme szól az ember szelleméhez, annak nagyobb ereje van az igazság hatásosabb átvitelére és megértésére, mint az igazság személyes kapcsolat általi átvitelének akár mennyei lényekkel is. A Szentlélek által az igazság magába a test szöveteibe és a rostjaiba szövődik bele, úgyhogy azt elfelejteni nem lehet” (Doctrines of Salvation, gyűjtötte Bruce R. McConkie, 3 kötet, [1954–56], 1:47–48. old.).

„Amikor ugyanis az ember a Szentlélek ereje által beszél, akkor azt a Szentlélek” eljuttatja az emberek fiainak szívébe (2 Nefi 33:1). Egyetlen halandó tanító, legyen bármilyen képzett vagy tapasztalt, sem tudja meghozni a bizonyosság és megtérés áldásait egy másik személy számára. Ez a Szentlélek, vagyis a Szelleme dolga. Az emberek a Szentlélek ereje által tudják meg, hogy az evangélium igaz (lásd Moróni 10:5; T&Sz 50:13–14).

A Szelleme szerepe az evangélium tanításában

Az evangélium tanítása közben alázatosan be kell látnunk, hogy a Szentlélek a valódi tanító. A mi kiváltságunk az, hogy eszközök lehetünk, melyeken keresztül a Szentlélek tanít, bizonyosságot tesz, vigasztal és sugalmaz. Ezért tehát érdemessé kell válnunk arra, hogy elnyerjük a Szellemet (lásd „A Szellemet keresve” részt, 13. old.). Az órára történő felkészülés és a tanítás közben a Szelleme útmutatásáért kell imádkoznunk (lásd „A Szelleme felismerése és követése a tanításodban” részt, 47–48. old.). Mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy olyan légkört teremtsünk, melyben azok, akiket tanítunk, érezhetik a Szelleme hatását (lásd „A Szelleme meghívása tanításod közben” részt, 45–46. old.).

Elder Gene R. Cook a Hetvenektől ezt tanácsolta: „Ki végzi el a tanítást? A Vigasztaló. Nehogy azt higgyétek, hogy ti vagytok a »valódi tanítók«. Ez komoly hiba lenne. . . . Legyetek óvatosak, hogy ne legyetek útban! A tanító fő szerepe az, hogy módot biztosítson arra, hogy az emberek szellemei élményben részesüljenek az Úrral. Ti az eszköz vagytok, és nem a tanító. Az Úr az, aki ismeri a tanítandók szükségleteit. Ő az, aki hatást gyakorolhat

a szívükre, és változást idézhet elő bennük” (beszéd vallást oktatóknak, 1989. szept. 1.).

Az Úr kezében lévő eszközökként alázatosan szolgálni

Néha hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy az emberek közelebb kerülnek Mennyei Atyához pusztán a mi erőfeszítéseink által is. Azt feltételezhetjük, hogy a rábeszélőképességünk az, ami meggyőzi őket az igazságról. Vagy elképzeljük, hogy ékesszólásunk és egy bizonyos evangéliumi tantételtől való tudásunk inspirálni és gyarapítani fogja őket. Ha elkezdünk ilyen dolgokban hinni, a Szentlélek meggyőző erejének az „útjába kerülünk”. Mindig emlékeznünk kell az Úr parancsára: „örömhírt hirdess . . . alázattal, . . . én bennem bízva” (T&Sz 19:29–30).

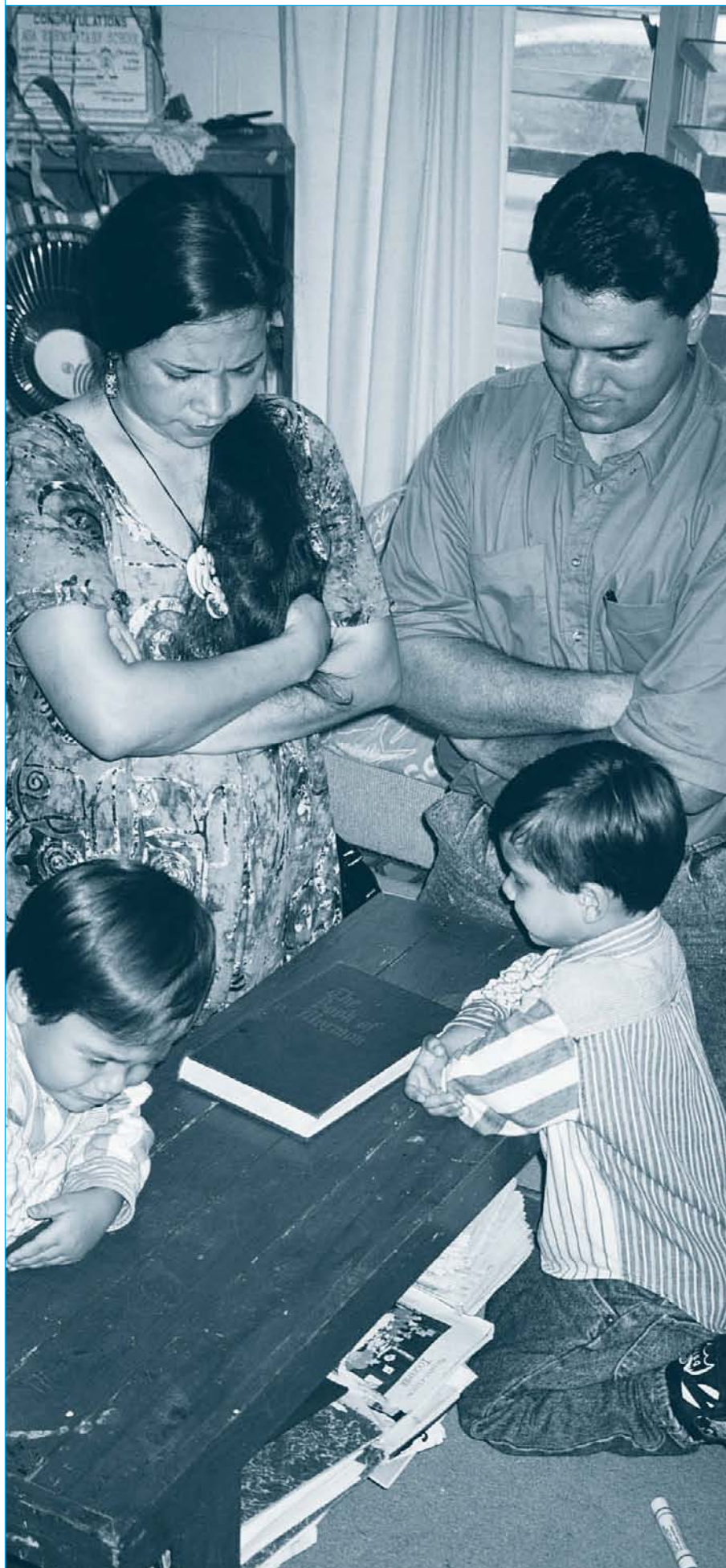
Miközben szellemileg felkészítéd magad, és elismered az Urat a tanításodban, eszközzé válsz az Ő kezeiben. A Szentlélek hatalommal erősíti meg szavaidat.

Elder Richard G. Scott a Tizenkettek Kvórumából megtanította a különbséget az alázatos ember között, aki hagyja, hogy a Szentlélek tanítson, és a büszke ember között, aki saját erejére hagyatkozik:

„Évekkel ezelőtt egy területi elnökéhez hasonló feladatot kaptam Mexikóban és Közép-Amerikában. . . .

Egy vasárnap, . . . meglátogattam egy gyülekezeti papsági gyűlést, ahol egy alázatos, iskolázatlan mexikói papsági vezető az evangéliumi igazságok átadásával küszködött. Nyilvánvaló volt, hogy mennyire megérintették életét. Feltűnt számomra hatalmas vágya, hogy átadja ezeket a tantételeket. Felismerte, hogy nagy értékkel bírnak a férfitestvérek számára, akiket szeretett. A lecke-kézikönyvből olvasott, viselkedése azonban tiszta szeretetet áruolt el az Úr és azok iránt, akiket tanított. Az a szeretet, őszinteség és tiszta szándék lehetővé tette a Szentlélek számára, hogy beburkolja a szobát. . . .

Ezt követően, meglátogattam egy vasárnapi iskola osztályt az egyházközségben, melyet a családom látogatott. Egy jól képzett egyetemi professzor vezette az órát. Ez az élmény éles ellentétben volt azzal, amit a gyülekezeti papsági gyűlésen élveztem. Nekem úgy tűnt, hogy az oktató tudatosan homályos utalásokat és szokatlan példákat választott megadott témája kibontakoztatásához – Joseph Smith

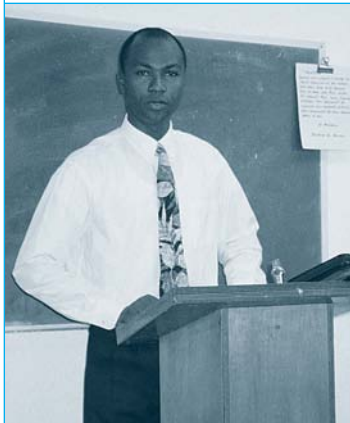
életéről. Az a határozott benyomásom volt, hogy a tanítási lehetőséget arra használta fel, hogy nagyszerű tudásával hatást gyakoroljon az osztályra. . . . A tantételek átadásában nem tűnt olyan elszántnak, mint az alázatos papsági vezető. . . .

. . . A mexikói papsági vezető alázatossága elengedhetetlen követelménye volt annak, hogy eszköz lehessen az igazság szellemi átadásához” (*Helping Others to Be Spiritually Led* [Beszéd vallást oktatókhoz, 1998. aug. 11.], 10–12. old.).

További információ

Ha többet szeretnél tudni a Szellem általi tanításról, lásd a 3. leckét Az evangélium tanítása tanfolyamban (198–202. old.).

BIZONYSÁGGAL TANÍTANI

„Az evangélium tanításának legfelsőbb, meggyőző, térítő ereje akkor nyilvánul meg,” mondta elder Bruce R. McConkie, „amikor egy inspirált tanító ezt mondja: »A Szentlélek ereje, a Szent Szellem lelkemnek tett kinyilatkoztatása által tudom, hogy a tanok, melyeket tanítottam, igazak«” (*The Promised Messiah* [1978], 516–17. old.).

Brigham Young elnök megtanulta ezt az igazságot, mielőtt az Egyház tagjává keresztelték volna. Egy alázatos misszionárius bizonyossága segített neki megérezni a Szentlélek térítő erejét. Később így emlékezett vissza: „Amikor láttam egy embert ékesszólás vagy szónoki képesség nélkül, aki csak annyit tudott mondani: – A Szentlélek ereje által tudom, hogy Mormon könyve igaz, és hogy Joseph Smith az Úr prófétája, – a Szentlélek, mely ebből az egyénből eredt, megvilágosította az elmémet, hogy világosság, dicsőség és halhatatlanság volt előttem” (*Az Egyház elnökeinek tanításai: Brigham Young*, 67. old.).

Young elnököt misszionárius napjai kezdetén emlékezették a bizonyosság erejére. Megfigyelte: „Nem utaztam sokáig az emberek előtti tanúságtételek során, mire megtanultam azt a tényt, hogy ítéletnapig bizonygathatjátok a tanokat a Bibliából, de az csak meggyőzni fogja az embereket, nem megtéríteni. Mózes első könyvétől a Jelenések könyvéig elolvashatjátok a Bibliát, és annak minden betűjét bebizonyíthatjátok, de ennek egymagában nem lesz térítő hatása az emberekre. A Szentlélek hatalma által tett bizonyoságon kívül semmi más nem hozhatja el nekik a világosságot és a tudást, és vezetheti bűnbánatra őket a szívük mélyén. Semmi nem fog működni, ami ennél kevesebb” (*Az Egyház elnökeinek tanításai: Brigham Young*, 246. old.).

Mi is az a bizonyosság?

Fontos megérteni, hogy mi a bizonyosság és mi nem az. Először is, nem intés, bűnbánatra szólítás, élménybeszámoló, beszéd vagy útmutatás. Ez a hit egyszerű, közvetlen kinyilvánítása – egy érzés, egy bizonyosság, egy meggyőződés. Általában első személyben hangzik el, *Én*, melyet egy erős ige követ a hit kifejezésére, mint például „Én tudom, hogy . . .” „Tanúsítom, hogy . . .” „Bizonyoságot teszem, hogy . . .” vagy „Szilárd meggyőződésem, hogy . . .” Talán hallottad Jézus Krisztus különleges tanúit e szavakat mondani: „Bizonyoságot adom nektek, hogy . . .” vagy „Tanúsítom, hogy . . .” A bizonyosságok gyakran akkor a legerőteljesebbek, ha rövidek, tömörek és közvetlenek.

Gondold át a következő példákat a szentírásokból! Figyeld meg, hogy ezek a bizonyosságok más üzenetek szövegkörnyezetében jelennek meg – az elején, a közepén vagy a végén.

„Most pedig, a sok bizonyosság után, amit órála tettek, íme az utolsó, a mi tanúbizonyosságunk az, hogy ő él! Mert láttuk őt az Atya jobbán, és hallottuk a hangot, amely tanúsította, hogy ő az Atya Egyszülöttje, mert őtőle, őáltala és őreá nézve teremtetnek és teremtettek a világok, és hogy azok lakói Istennek újjászületett fiai és leányai” (T&Sz 76:22–24).

„*Biztosan tudom* tehát, hogy mindaz, amit az eljövendő dolgokról mondok nektek, igaz. Igen, *biztosan tudom*, hogy az Atyának irgalommal, kegyelemmel és igazsággal teljes Egyszülött Fia, Jézus Krisztus el fog jönni” (Alma 5:48; kiemelés hozzáadva).

„De most még *én magam is bizonyoságot teszek* nektek arról, hogy mindez igaz. Igen, *én ezt biztosan tudom*, mert az Úristen mondta, hogy Krisztus el fog jönni az emberek közé,

hogy népe vétkeit magára vállalja és a világ bűneiért magát feláldozza” (Alma 34:8; kiemelés hozzáadva).

„Mert én tudom, hogy aki Istenben bíz, azt ő megsegíti megpróbáltatásaiban, bajaiban és szenvedéseiben, és az utolsó napon felmagasztalja” (Alma 36:3; kiemelés hozzáadva).

További példák találhatóak Jákób 7:12., Alma 7:8. és 36:30., és Joseph Smith-Története 1:25. részekben.

Tanításod részévé tenni a bizonyosságot

Ahhoz, hogy képes legyél a Szentlélek meggyőző, térítő ereje által tanítani, bizonyosodnod kell lenni arról, amit tanítasz. David O. McKay elnök ezt mondta: „A ti felelősségetek, hogy megtanítsátok, hogy Jézus Krisztus a világ megváltója, hogy Joseph Smith Isten prófétája volt, és hogy ebben az adományozási korszakban megjelent neki maga az Atya Isten és az ő Fia. Hisztek ebben? Érzitek ezt? Ez a bizonyosság sugárzik lényetekből? . . . Ha igen, ez a sugárzás életet fog adni azoknak az embereknek, akiket elmentek tanítani. Ha nem, terméketlenség, szárazság, és azon szellemi környezet hiánya jelenik meg, melyben a szentek növekednek. . . . Csak azt tudjátok hatásosan tanítani, amit ti magatok is éreztek” (*Gospel Ideals* [1953], 190. old.).

Bizonyosságot nyerhetsz, és erősítheted azt, ha (1) tanulmányozod a szentírásokat és az utolsó napi próféták tanításait, (2) imádkozol, (3) böjtölsz, és (4) engedelmeskedsz Isten parancsolatainak. Azt is látni fogod majd, hogy bizonyosságod erősödik, miközben megosztod másokkal.

Amikor az egyes leckék tanítására készülsz, imádkozz a Szellemért, hogy segítsen megtudnod, mikor oszd meg a legszentebb érzéseket. Késztetést érezhetsz, hogy egy óra folyamán többször is bizonyosságot tegyél, nem csak annak végén.

A bizonyosság bizonyosságot sugalmaz

Szavaiddal és tetteiddel bizonyosságot téve segítesz másokat arra motiválni, hogy megerősítsék saját bizonyosságukat. Egy teljesidejű misszionárius egy olyan embernek írta a következő levelet, aki a szemináriumi tanítója volt a misszióját megelőző évben:

„Tudom, hogy ön olyan ember, aki nem vágyik dicséretre, tiszteletre vagy elismerésre. De remélem megengedi, hogy szívből jövő köszönetemet fejezzem ki az órákért, amelyeken Mormon könyvét tanulmányoztuk. Időről időre eszembe jut, miként tette bizonyosságát, hogy – bár sokan elvetik Mormon könyvét, mert úgy tartják, hogy rosszul lett megírva, és elképzeléseiben alsóbbrendű – szépsége elidegeníthetetlen és mélysége páratlan. Az órákon és a személyes tanulmányaimban megszerettem ezt a könyvet. Emlékszem, amikor az ön óráján ültem, azt várva, hogy egy nyílt és egyszerű igazságról bizonyosságát tegye. Emlékszem, amikor Alma 32-t tanultuk, és ön a bizonyosságát tette, hogy a mag miként növekedhet mindannyiunkban. Amikor a bizonyosságát tette, lehetővé tette a Szellem számára, hogy tanúságot tegyen nekem a tantétel igazáról.

Most pedig itt vagyok, egy hónapja a missziómon, és hatalmas bizonyosságom van Mormon könyvéről. Amit kaptam, nem pusztán szellemi tartalék, amely majd elfogy. Elvezetett engem az élet fájához. Akárcsak Léhi, ön sem akart mást, mint hogy segítsen másoknak részesülni belőle. Ez érintett meg engem annyira – láttam a gyümölcsök áldásait az ön életében.”

A SZELLEM MEGHÍVÁSA TANÍTÁSOD KÖZBEN

Tanítóként olyan környezetről gondoskodhatsz, mely meghívja a Szellemet, hogy jelen legyen tanításodban. Ilyenkor a Szellem bizonyosságot tud tenni az általad tanított tantételek igazságáról. A következő javaslatok segíteni fognak, hogy tanításod közben meghívhasd a Szellemet.

Imádkozz

Az Úr megmondta: „Imádkozz mindig, és én kitöltöm rád Szellememet és nagy lesz áldásod; többet fog az érni, mintha megannyi földi, romlandó kincset szereznel magadnak” (T&Sz 19:38). Az ima áhítatra bátorít, és segít felkészülnünk az evangélium tanulására. Akiket tanítasz, felváltva mondjanak imákat minden óra előtt és után. Imáikban kérhetik a Szellem útmutatását az óra alatt, és amikor alkalmazzák a megtanult igazságokat.

Miközben tanítasz, imádkozz a Szellemért, hogy irányítson téged, megnyissa a hallgatók szívét, tanúságot tegyen és sugalmazzon. Néha megkérheted a tanulókat, hogy szívükben imádkozzanak érted, mint tanítóért, önmagukért és másokért, akik tanulni próbálnak (lásd 3 Nefi 20:1).

Ha kisgyerekeket tanítasz, sokat tehetsz azért, hogy segíts nekik áhítatosnak lenni, amikor imára készülnek. Emlékeztetheted őket, hogy csendben üljenek. Összefonhatod karjaidat, hogy példát mutass. Megtaníthatod az ima nyelvezetét, hogy megtanulják a megfelelő szavakat. Amíg megtanulják saját szavaikat használni, súghatsz nekik ima közben. Megköszönheted a gyerekeknek az imáikat, valamint röviden és gondosan beszélhatsz arról, amit mondtak.

A szentírásokból és az utolsó napi próféták szavaiból taníts

A szentírásokban és az utolsó napi próféták szavaiban található tanítások hatalmas erővel rendelkeznek ahhoz, hogy segítsenek nekünk megérezni a Szellem hatását (lásd „Az ige ereje” részt, (50–51. old.). Az Úr ezt mondta:

„Ezek a szavak nem emberektől és nem is egy embertől, hanem éntőlem származnak; ezért tanúsítanotok kell, hogy azok éntőlem, és nem emberektől valók.

Mert az én hangom mondja nektek és az én Szellemem adja nektek; és az én hatalmam által olvashatjátok fel egymásnak; és az én hatalmam nélkül nem ismernétek azokat.

Tehát tanúsíthatjátok, hogy hallottátok a hangomat és ismeritek a szavaimat” (T&Sz 18:34–36).

Tégy bizonyágot

Amikor bizonyágot teszel a tantételekről, melyeket tanítasz, a Szentlélek tanúságot adhat minden személynek az általad elmondott igazságról (lásd a „Bizonyással tanítani” részt, (43–45. old.). Tégy bizonyágot, amikor csak a Szellem erre készlet, ne csak az óra végén! Azoknak is adj alkalmat bizonyásukat tenni, akiket tanítasz!

Ossz meg élményeket

A bizonyásunkat gyakran megerősítik az élményeink. Talán volt már olyan élményed, amely megerősítette a bizonyásodat, hogy Mennyei Atya válaszol az imákra. Vagy áldásban részesültél, mert betartottál egy bizonyos parancsolatot. Amikor megosztod az ilyen élményeket, az evangéliumi igazságok élő tanújává válsz, és a Szellem bizonyágot tehet arról, hogy amit mondasz, igaz. A saját élményeid megosztásán felül bátorítanod kell a tanulókat, hogy tegyék ugyanezt, amennyire helyénvalónak érzik (lásd a „Történetek” részt, 178–80. old.).

Használj zenét

A zene képessé tesz bennünket olyan szellemi érzések kifejezésére, melyeket nehezünkre esne a szavakkal elmondani. Elder Boyd K. Packer azt mondta, hogy „a zenén

keresztül képesek vagyunk nagyon gyorsan érezni és megtanulni . . . olyan szellemi dolgokat, melyeket máskülönben nagyon lassan tanulnánk meg” („The Arts and the Spirit of the Lord,” *Ensign*, 1976. aug., 61. old.).

Az egyházi himnuszok és elemis énekek evangéliumi tantételeket tanítanak. Szinte bármely leckében felhasználhatod azokat, hogy bevezess vagy összegezz egy gondolatot. Az elemis énekek lehetővé teszik a gyermekek számára, hogy egyszerűen és szépen bizonyosságukat tehessék. (Lásd a „Zene” részt, 181–83. old.).

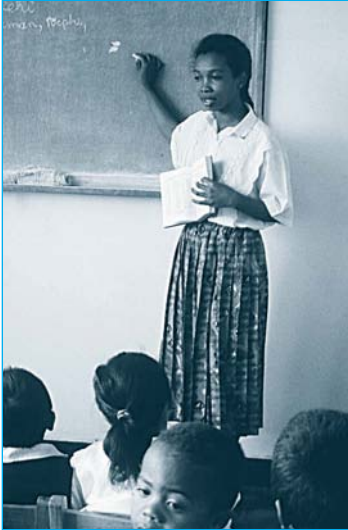
Mutass szeretet az Úr és mások iránt

Azzal mutathatsz szeretet azok iránt, akiket tanítasz, hogy gondosan figyelsz rájuk, és őszinte érdeklődést tanúsítasz életük iránt. A krisztusi szeretetnek megvan az ereje, hogy szíveket lágyítson meg, és segítsen az embereknek fogékonyak lenni a Szellem sugallatai iránt (lásd „A szeretet meglágyítja a szívet” részt, 31–32. old.).

További információ

Ha többet akarsz tudni a Szellem általi tanításról, nézd meg a 3. leckét Az evangélium tanítása tanfolyamban (198–202. oldal).

A SZELLEM FELISMERÉSE ÉS KÖVETÉSE A TANÍTÁSODBAN

Amennyiben helyesen felkészültél, a Szentlélek meg fog világosítani és irányítani fog, miközben tanítasz. Benyomásaid lehetnek azokról, akiket tanítasz, mit hangsúlyozz abban, amit tanítasz, és hogy miként taníthatod őket a leghatékonyabban. Szorgalmas erőfeszítéseid megerősödnek, amikor alázatosan engedelmessédsz az Úr sugallatainak. Arra is képes leszel, hogy azoknak, akiket tanítasz, segíts felismerni a Szellem hatását. Kész leszel megtapasztalni az Úr szavainak beteljesedését: „Ennélfogva a prédikátor és a hallgató megértik egymást, együtt okulnak és együtt örvendeznek” (T&Sz 50:22).

A Szellem felismerése

Elder Dallin H. Oaks ezt tanította:
„Fel kell ismernünk, hogy az Úr a Szellemén keresztül az ő saját idejében és módján fog hozzánk szólni. . . . Nem erőltethetjük a szellemi dolgokat.

A legtöbb esetben »az ő módja« nem a mennydörgő közbeszólás vagy a vakító fény, hanem az, amit a szentírások »kis halk hang«-nak hívnak (1 Királyok 19:12; 1 Nefi 17:45; T&Sz 85:6). . . . Tudnunk kell, hogy az Úr ritkán beszél hangosan. Üzenetei szinte mindig suttogva érkeznek” („Teaching and Learning by the Spirit”, *Ensign*, 1997. márc., 10–12. old.).

Amikor az Úr a Szellem által szól hozzánk, alkalmanként „égető érzést támaszt a keblünkben” (T&Sz 9:8). Elder Oaks elmagyarázta, hogy ez az égés a biztos „vigasz és nyugalom jele” (*Ensign*, 1997. márc., 10–12). Leggyakrabban megvilágosodást, örömet és békességet fogunk érezni (lásd Rómabeliekhez 15:13; Galátziabeliekhez 5:22–23; T&Sz 6:23; 11:13).

Howard W. Hunter elnök elmagyarázta, miként különíthetjük el a Szellem megnyilatkozásait:

„Aggódni kezdek, amikor azt látom, hogy az erős érzelmet vagy a szabadon folyó könnyeket egyenlővé teszik a Szellem jelenlétével. Persze a Szellem hozhat erős érzelmeket, a könnyeket is beleértve, de ezt a külső megnyilvánulást nem szabad összekeverni a Szellem jelenlétével.

Sok-sok férfitestvért figyeltem az évek során, ritka és elmondhatatlan szellemi élményekben volt részünk együtt. Azok az élmények mind különböztek, különlegesen voltak a maguk módján, és az ilyen szent pillanatok kísérhetik is a könnyek, meg nem is. Nagyon gyakran követik is, azonban néha inkább teljes csend követi azokat. Máskor öröm követi. Mindig az igazság, a szívnek tett kinyilatkoztatás nagyszerű megnyilvánulása követi őket. . . .

Figyeljete az igazságra, hallgassatok a tanra, és hagyjátok a szellem megnyilvánulásait a maguk sok és változatos módján megjelenni! Maradjatok a szilárd tantételek mellett; tanítsatok tiszta szívből! Akkor a Szellem majd behatol elmétekbe és szívetekbe, és tanulóitok elméjébe és szívébe” (*Eternal Investments* [beszéd vallást oktatóknak, 1989. feb. 10.], 3. old.).

A Szellem irányíthat, miközben a tanításra készülsz

Amint imádságos lélekkel készülsz a tanításra, amint tanulmányozod a szentírásokat, sőt amint napi teendőidet végzed, nyisd meg az elmédet és szívedet az Úr útmutatása iránt! „Hirtelen jövő, pillanatnyi gondolatokat” kaphatsz a Szellemtől (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, válogatta Joseph Fielding Smith [1976], 151. old.). Oda vezethet, hogy bizonyos tantételeket kihangsúlyozz. Jobban megértheted, hogy miként mutass

be bizonyos elképzeléseket. Az egyszerű élet tevékenységeiben példákat, szemléltető leckéket és sugalmazó történeteket fedezhetsz fel (lásd a „Leckék után kutatva mindenhol” részt, 22–23. old.). Készítést érezhetsz arra, hogy felkérj egy bizonyos személyt, hogy segítsen az órán. Eszedbe juthat egy személyes élmény, amit megoszthatsz. Írd le ezeket az ötleteket, és imádságosan kövesd őket!

A következő élményt elder C. Max Caldwell osztotta meg: „Évekkel ezelőtt egy osztályt készültem tanítani, egy olyan témáról, melyet különösen nehéznek éreztem. A tervezett óra előtti este útmutatásért imádkoztam, majd erősen gondolkozva lefeküdtem aludni. Amikor felébredtem, egy gondolat jelent meg a fejemben, melyet később a reggel folyamán megosztottam az osztállyal. Az óra után egy fiatalember félrehúzott, és ezt mondta: »A lecke nekem szólt. Tudom, mit kell tennem.« Később megtudtam, hogy sok év óta ez volt az első találkozása az Egyházzal. Onnantól kezdve elkezdte rendbe tenni az életét, és végül hithű missziót szolgált. Jelenleg azt a boldogságot kóstolhatja, mely az örökkévaló családi szövetségek betartásával jár” (Conference Report, 1992. okt.; vagy *Ensign*, 1992. nov., 29–30. old.).

A Szellem irányíthat miközben tanítasz

Általában akkor fogsz a Szellem által tanítani, amikor azt követed, amit imádságos lélekkel és gondosan előkészítéssel. Ezenkívül a Szellem időről-időre súghat neked tanítás közben. Amint az Úr ígérte, „abban az órában, igen, abban a pillanatban megadatik nektek, hogy mit mondjatok” (T&S 100:6). Néha azt a készítést érezheted, hogy hagyj ki valamit a leckéből, vagy tegyél hozzá valamit, amit nem készítettél elő. Néha úgy érezheted, hogy a bizonyosságodat akarod tenni, vagy hogy másokat felkérj, hogy bizonyosságot tegyenek. Amikor

a tanulók kérdéseket tesznek fel, helyénvalónak érezheted, hogy félre tedd az előkészített anyagot, és alaposabban megbeszéljétek a kérdéseket. Győződj meg róla, hogy ezek a készítések a Szellemtől származnak, és nem csupán a tanulók kérdéseiből! Alázatosan kövesd ezeket az érzéseket! Hagyd, hogy a Szellem általad működve megérintse azok szívét, akiket tanítasz!

Segíthetsz másoknak felismerni a Szellemet

Amikor már ismerősebb számodra a Szellem hangja, képes leszel segíteni a tanulóidnak, hogy felismerjék a Szellem hatását. Elder Richard G. Scott ezt mondta: „Ha a tanulóitokkal kialakított kapcsolatokban semmi mást nem értek el, mint hogy segítetek nekik felismerni és követni a Szellem sutto-gását, akkor mérhetetlenül és örökkévalóan megáldjátok az életüket” (*Helping Others be Spiritually Led* [beszéd vallást oktatóknak, 1998. aug. 11.], 3. old.).

Kriszti, aki nyolc éves volt, egy különleges misszionáriusi gyűlést látogatott meg édesapjával. A gyűlés részeként, az édesapja képeket mutatott Jézus Krisztusról, és bizonyosságát tette az Üdvözítőről. Amikor a gyűlésnek vége lett, Kriszti az apjához fordult, és ezt mondta: „Sírni szeretnék.” Az édesapja észrevette, hogy a Szellem hatását érzi. Letérdelt hozzá, átölelte, és azt mondta neki, hogy azok a gyengéd érzések a Szentlélek sutto-gásai voltak, hogy segítsenek neki megtudni, hogy azok a dolgok, melyeket aznap este hallott, igazak. Azt mondta neki, hogy mindig megtudhatja, hogy valami igaz-e, ha felismeri ugyanezt a kedves érzést, melyet most tapasztalt.

Ragadj meg minden alkalmat, hogy segíts másoknak felismerni és hálásnak lenni a békéért és örömért, melyek akkor jönnek, amikor engedelmessé válsz a Szellem sutto-gásának.

A TANT TANÍTSD

Én nem menthetlek meg benneteket; ti nem menthettek meg engem; nem menthetjük meg egymást, csak annyira, amennyire a tanítás által meg tudjuk egymást győzni az igazság befogadására. Amikor egy ember elfogadja az igazságot, akkor az (az igazság) megmenti őt. Nem pusztán azért lesz megmentve, mert valaki az igazságot tanította neki, hanem mert ő azt befogadta, és aszerint cselekedett.

Joseph F. Smith elnök

AZ IGE EREJE

A lámánitáknál végzett tizennégy éves missziója végén Ammon így kiáltott fel: „Az ő igéjének hatalma által, amely mibennünk lakik, hány ezer testvérünket szabadított meg [Isten] a pokol kínjaitól? És azok most a megváltó szeretetről énekelnek” (Alma 26:13).

Amikor Alma, a nefiták főpapja megtudta, hogy a zorámita nevű nép elkülönítette magát a nefitáktól, és gonosz gyakorlatokba fogott, „Alma szívét a nép gonoszsága megint nagyon elkésértette. . . . Mert nagy szomorúságot okozott Almának, ha népe gonoszságáról hallott.” Ezenkívül, a zorámiták katonailag is nagy veszélyt jelentettek a nefitákra nézve. A nefiták „nagyon félték, hogy a zorámiták majd érintkezésbe lépnek a lámánitákkal és az nagy károkat okozhat a nefitáknak.” (Lásd Alma 31:1–4.)

Hasonló helyzetben sok vezető felvennie a fegyvert, és háborúzni menne. De zorámita testvérei iránti aggodalma miatt, Alma egy jobb utat ajánlott: „Miután az igehirdetés hasznos eszköznek bizonyult a nép jó útra való térítésére – és nagyobb hatással volt gondolkodásukra, mint a kard, vagy bármi, ami velük történt – azért Alma jónak látta, hogy Isten igéjével próbáljanak rájuk hatni” (Alma 31:5).

Isten igéjének erős befolyása lehet. Néha hajlamosak lehetünk azt gondolni, hogy akiket tanítunk, inkább valami másról beszélgetnének, vagy másképp szórakoznának. Azonban az Egyházban a hatékony szülők, vezetők, házitanítók, látogató tanítók és az osztályokat tanítók tudják, hogy amikor a tant a Szellem által tanítják, akiket tanítanak, gyakran az Isten dolgai iránti vágyra ébrednek.

Miért kell Isten igéjét tanítani

Amikor Alma a zorámitáknak prédikált, egy olyan embercsoporthoz beszélt, akik megpróbáltatásaikon keresztül felkészítették Isten igéjének befogadására. Az ige erejéről tanította őket. Ha tanulmányozzuk, amit akkor mondott, jobban megérthetjük, hogy miért kell forrásként Isten igéjét használnunk minden evangéliumi tanításunkban.

Az ígét egy maghoz hasonlította, melyet a szívünkbe lehet ültetni. Ha már gondoztál kertet, láthattad, hogy a magok, melyeket elvetsz, bár nagyon aprók, életre kelhetnek nem sokkal azután, hogy némi nedvességhez jutnak. Egy mag energiája annyira hatalmas, hogy a megkeményedett földet is képes feltörni, hogy első hajtását kibocsássa. Ugyanez történik, amikor „helyet adunk”, hogy Isten igéjét elültessék a szívünkben. Ha nem vetjük ki a magot – vagy más szóval ha nem állunk ellen az Úr Szellemének – a mag elkezd duzzadni és növekedni. Alma azt mondta, hogy „kebletekben növekedni fog. Amikor azután érzitek, hogy növekszik, ezt fogjátok mondani magatokban: Jó magnak kellett lennie, vagyis az igének igaznak kellett lennie, mert lelkemet gyarapítja. Igen, kezdi megvilágosítani elmémet, sőt kezd élvezetessé válni számomra” (Alma 32:28).

Amikor ez történik bennünk, tudjuk, hogy a mag, vagyis Isten igéje jó: „Amikor pedig a mag megduzzad és kihajt és növekedni kezd, akkor elmondhatjátok, hogy valóban jó mag volt; . . . Amikor tehát a kísérletet elvégeztétek, vagyis amikor a magot beültettétek, és az megduzzadt, és kihajtott, és növekedni kezdett, akkor abból megtudhattátok, hogy a mag jó volt” (Alma 32:30., 33). Alma így folytatta: „ha ápoljátok az ígét, vagyis ha a fát, amint növekedni kezd hitetekkel, nagy szorgalommal és türelemmel ápoljátok, elvárva a gyümölcsöt, akkor az gyökeret ereszt és az örök életre sarjadó fa lesz belőle”, olyan gyümölcsöt teremve, mely „mindennél többet ér” (Alma 32:41–42).

Elder Boyd K. Packer ezt mondta: „Az igaz tan, ha megértik, megváltoztatja a hozzáállást és a viselkedést. Az evangélium tanainak tanulmányozása gyorsabban fogja fejleszteni a viselkedést, mint ahogyan azt a viselkedés tanulmányozása fejleszteni” (Conference Report, 1986. okt., 20. old; vagy *Ensign*, 1986. nov., 17. old.). Egyetlen világi elképzelés vagy tantétel sem bír ezzel a hatalommal. Egyetlen lenyűgöző előadás vagy szórakoztató műsor sem tudja annyira mélységesen megérinteni az egyént, hogy szívét Krisztus felé fordítsa. Tanításunk evangéliumi igazságokra történő összpontosítása az egyetlen mód arra, hogy Isten kezében eszközökké váljunk annak érdekében, hogy segítsünk másokba belecsepegtetni a hitet, mely bűnbánathoz és Őhozá vezetni őket.

A tan tanítása megóv minket a szellemi önfejtésig. Visszahívhat minket, amikor elkóborolunk. Elder Russell M. Nelson megmagyarázta:

„Évekkel ezelőtt mint fiatal orvostanhallgató, sok páciens láttam, sokféle betegségtől szenvedni, melyek ma már megelőzhetőek. Ma már immunissá lehet tenni az egyéneket olyan körülmények ellen, melyek valaha bénítóak, vagy akár halálosak voltak. Az egyik orvosi módszer, mellyel a szerzett immunitást átviszik, az oltás. Az oltás kifejezés lenyűgöző. Két latin tőből ered: *in*, ami azt jelenti »belül«; és *oculus*, ami »egy szem«-et jelent. A beoltani ige (a latinban) tehát szó szerint azt jelenti, hogy »egy szemet tenni belülre« – hogy szemmel tartsa a károsodást.

Egy olyan betegség, mint a gyermekbénulás, lebéníthatja vagy elpusztíthatja a testet. Egy olyan betegség, mint a bűn, lebéníthatja vagy elpusztíthatja a lelket. A gyermekbénulás pusztítását ma már meg lehet előzni oltással, de a bűn pusztításának megelőzéséhez más eszközökre van szükség. Az orvosok nem nyújthatnak védelmet a bűn ellen. A szellemi védelem egyedül az Úrtól jön – és az ő módján. Jézus nem a beoltást, hanem a tan beültetését választja. Az ő eljárásához nincs szükség oltóanyagra; az isteni tan tanítását használja fel – egy »benső szemet«, mely kormányoz – hogy gyermekei örökkévaló szellemeit megvédje” (Conference Report, 1995. ápr., 41–42. old; vagy *Ensign*, 1995. máj., 32. old.).

A szentírásokból és az utolsó napi próféták szavaiból tanítani

Amikor a szentírásokat és az utolsó napi próféták szavait használjuk minden tanításunk forrásaként, meghívjuk a Szellemet, hogy bizonyosságot tegyen. Ez meghozza tanításunkba Isten hatalmát „az emberek meggyőzésére” (T&Sz 11:21).

Erre vonatkoztatta a következő élményt egy püspök egy cövek vezetőségi gyűlésen:

„Majdnem 30 évvel ezelőtt a papok kvórumának tanácsadójaként szolgáltam az egyházunkban. A kvórum óráinkon meggyőződünk arról, hogy olvassunk a szentírásokból és az utolsó napi próféták szavaiból, ezáltal kihangsúlyozva a tanokat. Mivel a Szellem ott volt, gyűléseink emlékeztetések és kedvesek voltak.

A kvórumhoz tartozott egy Paolo nevű fiú, aki ritkán járt haza; a szülei legtöbbször nem tudták, hol található. Néha lehetőségem volt találkozni vele, és időnként megjelent a kvórumgyűlésen. A kvórumban arra törekedtünk, hogy jobban megértsük az evangélium tantételeit, és arra összpontosítottunk, hogy leckéinket a szentírásokból tanuljuk. Amikor Paolo

eljött, szellemileg tudatában voltam annak, hogy ezek az igazságok megérintették a szívét, annak ellenére, hogy azután hetekre eltűnt a városból.

Egy vasárnap reggel Paolo megjelent az istentiszteleten, megborotválva, öltönyben, fehér ingben és nyakkendőben. Mindannyian boldogan meglepődtünk. Később megtudtuk, hogy előző éjjel egy élményben volt része, távol az otthonától. Mélyen elbátorodott. Éjfél felé az elméje arra a felismerésre vagy szellemi élményre ébredt, hogy Isten és Sátán a lelkéért harcolnak, és hogy Sátán volt győző félben. Ott egyből, az éjszaka kellős közepén, felkelt, és sok mérföldet gyalogolt, míg otthonába nem ért; felébresztette a szüleit, és elmesélte nekik, hogy mi történt, majd azután, amint hajnalodott, rendbe szedte magát, és eljött az istentiszteletre.

Soha nem tekintett vissza. Megbánta mindazt a rosszat, amit tett, és később beleszeretett az egyik legnemesebb fiatal nőbe az egyházközségben, és feleségül vette. Ma egy figyelemreméltó apa, papságviselő és állampolgár.

Gyakran visszagondoltam arra, hogy amit Paolo a kvórumgyűléseken hallott, valószínűleg nagy szerepet játszott az életében bekövetkezett fordulatban. Abban az időben tudtam, hogy megérintette, amikor az evangéliumi igazságokról beszélgettünk a kvórumban. Azt hiszem, azok az igazságok folyamatosan arra emlékeztették őt, hogy ki is volt valójában és hogy Isten mit vár el tőle. Azt hiszem, hatottak elméjére és szívére, és általuk egyre kényelmetlenebbül érezte magát az életmód miatt, melyet választott. Megkeményedett szívével, azon a kis vékony éken keresztül a Szellem beszélni tudott hozzá, és figyelmeztetni tudta. Milyen hálás vagyok, hogy a kvórumbeli időnként nem arra fecséreltük, hogy autókról vagy sportokról beszélgettünk, vagy arról, hogy az én elképzeléseim szerint a fiúknak milyeneknek kellene lenniük! Azt hiszem, Paolo az evangéliumi igazságokon keresztül hallotta meg az Úr hívását, melyeket együtt tanulmányoztunk.”

Megmutathatjuk azoknak, akiket tanítunk, hogy miként találjanak erőt a szentírásokban. Elder Boyd K. Packer kijelentette: „A szentírásokat kell taníttatni. . . Ha a tanulóitok számára ismerősek a kinyilatkoztatások, akkor nincs kérdés, – személyes, társadalmi, politikai vagy a hivatással kapcsolatos – melyet megválaszolatlanul kellene hagyni. Ebben rejlik az örökkévaló evangélium teljessége. Ebben találjuk az igazság alapelveit, melyek feloldanak minden zavart, minden gondot és minden dilemmát, amellyel szembe kerül az emberiség családja vagy annak bármely egyede” (*Teach the Scriptures* [beszéd vallást oktatóknak, 1977. okt. 14.], 5. old.).

TISZTÁN MEGTARTANI A TANT

Moróni 8. fejezete egy levelet tartalmaz, melyet Mormon írt a fiának, Moróninak. A levél témája a csecsemők keresztelése, melyet gyakoroltak néhányan az Egyházban. Hogy segítsen fiának kijavítani ezt a téves tanítást, Mormon elismételte a felelősségvonnhatóság helyes tanát, és utasította Morónt, hogy ezt tanítsa országszerte. Olvasd el Moróni 8. fejezetét példaként arra, hogy az Egyház tanát és tantételeit tisztán és torzítatlanul meg kell tartani!

Alázatossá tesz és inspirál az, ha elgondolkozunk az áron, amit emberek az igazságért fizettek. Sokan megkeresztelkedtek annak ellenére, hogy családjaik kivették őket döntésük miatt. Próféták és sokan mások inkább meghaltak, mintsem hogy megtagadják bizonyosságukat. Joseph és Hyrum Smith mártíróságára utalva Elder John Taylor kijelentette, hogy Mormon könyvét és a Tanok és szövetségeket előhozni „a tizenkilencedik század legdrágább véérébe került” (T&Sz 135:6).

Minden személytől, aki az evangéliumot tanítja, elváratik, hogy másoknak tiszta és torzítatlan formában adja vissza az igazságokat, melyekért oly nagy áldozatot hoztak. Gordon B. Hinckley elnök kijelentette: „Korábban már beszéltem arról, hogy milyen fontos az Egyház tanát tisztán megtartani, és meggyőződni arról, hogy minden gyűlésünkön azt tanítják. Aggódok ez miatt. A tanokat érintő tanításban a kicsi eltérések hatalmas és gonosz hazugságokhoz vezethetnek” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 620. old.).

Felelősség, mint tanítónak

Amikor leckékre készülsz, és azokat előadod, a következő óvintézkedéseket meg kell tenned, hogy meggyőződj arról, hogy úgy tanítod az igazságot, ahogyan azt az Úr kinyilatkoztatta.

Taníts a Szellem által a szentírásokból és az utolsó napi proféták szavaiból

Ezra Taft Benson elnök ezt tanította: „Mi legyen az örökkévaló Isten nagyszerű tervére vonatkozó tanításnak a forrása? Természetesen a szentírások – különösen Mormon könyve. Ennek magában kell foglalni a többi modernkori kinyilatkoztatást. Együtt kell használni őket az apostolok és proféták szavai-

val és a Szellem sugásával” (Conference Report, 1987. ápr., 107. old; vagy *Ensign*, 1987. máj., 85. old.).

Használj egyházi készítésű leckeanyagokat

Segítségképpen a szentírásokból és az utolsó napi proféták szavaiból történő tanításhoz az Egyház lecke kézikönyveket és egyéb anyagokat készített. Kis szükség van magyarázatokra vagy más hivatkozási anyagra. Behatóan tanulmányoznunk kell a szentírásokat, az utolsó napi proféták tanításait és a leckeanyagokat, hogy biztosan helyesen megértsük a tant, mielőtt tanítanánk azt.

Az evangélium igazságait, és ne más taníts

Amikor Alma papokat szentelt fel, hogy tanítsák azokat, akiket a Mormon vízében megkeresztelt, „megparancsolta nekik, hogy semmi más nem taníthatnak, csak azt, amit ő és a szent proféták tanítottak” (Móziás 18:19). Amikor az Üdvözítő tizenkét nefita tanítványa a népet tanította, „ugyanazon szavakkal tanították a népet, mint Jézus – vagyis . . . semmiben nem tértek el attól, amit Jézus mondott” (3 Nefi 19:8). Amikor Jézus Krisztus evangéliumát tanítod, ezeket a példákat kell követned.

Olyan világosan tanítsd az evangéliumi igazságokat, hogy senki ne értse azokat félre

Harold B. Lee elnök kijelentette: „A régi tanokat kell taníttatni, de nem csak olyan világosan, hogy megértsék, hanem olyan világosan kell taníttatni az egyház tanait, hogy senki ne érthesse félre” („Loyalty,” a *Charge to Religious Educators*-ban, 2. kiadás, [1982], 64. old.).

Figyelmeztetés evangéliumi tanítóknak

Amikor a tan tiszta megtanítására törekszel, kerüld el a következő problémákat!

Okoskodás

„Egy óra levezetése közben sok módja van annak, ahogy egy fegyelmetlen tanító letérhet az ösvényről, mely leckéje célja felé vezet. Az egyik ilyen leggyakoribb kitérés az, hogy olyan dolgokban okoskodik, amelyről az Úr nagyon keveset mondott. A fegyelmetlen tanítóknak van bátorsága azt mondani, hogy

»Nem tudom,« és annyiban hagyni. Ahogy Joseph F. Smith mondta »Intelligenciánk vagy feddhetetlenségünk nem kerül hátrányos helyzetbe, ha száz okoskodó kérdéssel szemben nyíltan azt mondjuk, „Nem tudom”« [*Gospel Doctrine*, 5. kiadás (1939.), 9. old.]” (Joseph F. McConkie, „The Disciplined Teacher,” *Instructor*, 1969. szept., 334–35. old.).

Hibás idézés

„A fegyelmezett tanító biztos lesz a forrásaiban, és arra is megtesz minden erőfeszítést, hogy eldöntse, vajon egy kijelentés helyesen képviseli-e az Egyház tanát, vagy csupán a szerző véleménye” (*Instructor*, 1969. szept., 334–35. old.).

Ne tulajdonítsunk kijelentéseket egyházi vezetőknek anélkül, hogy megerősítenénk a kijelentés forrását. Amikor szentírásokat idézünk, győződjünk meg róla, hogy használatukban szöveghűek maradunk (lásd a „Tanítás a szentírásokból” részt, 54–59. old.).

Evangéliumi vesszőparipák

„Az evangéliumi vesszőparipákat – az evangélium egy bizonyos tantételének különleges vagy kizárólagos hangsúlyozását – szintén kerüljük a tanítók” (*Instructor*, 1969. szept., 334–35. old.).

Joseph F. Smith elnök ezt mondta: „A vesszőparipák a Megváltó evangéliumának hamis szemléletét adják azoknak, akik azokat helyeslik; eltorzítják és rendszertelenné teszik annak tantételeit és tanításait. A szempont természetellenes. Minden tantétel és gyakorlat, melyet Isten nyilatkoztatott ki, elengedhetetlen az ember üdvözüléséhez, és indokolatlanul előtérbe helyezni bármelyiket is, elrejtve és elhomályosítva az összes többit, nem bölcs és veszélyes dolog; veszélyezteti az üdvözülésünket, mert elsötétíti elménket, és elködösíti értelmünket” (*Gospel Doctrine*, 116–17. old.).

Szenzációs történetek

„Egy osztály figyelmét megőrizni igyekvő tanító egyik legnagyobb kísértése talán az, hogy egy szenzációs történetet használjon. Sok ilyen van, nagyon kétes eredetűek, folyamatosan körben járva az Egyházban. . . . Ezek nem tanítási eszközök: az állhatatosság és a bizonyosság nem szenzációs történetekre épül. Iránymutatást a megfelelő papsági csatornákon keresztül a próféta szolgálat számunkra. Gondos figyelmet kell szentelni az általános felhatalmazottak üzeneteinek a

cövek- és általános konferenciákon, és az egyházi kiadványokat rendszeresen olvasni kell. Jelentős figyelemben részesül az a tanító, aki az igazhitűség és a tanokban való szilárdság hírnevét alapozza meg” (*Instructor*, 1969. szept., 334–35. old.).

Az egyháztörténet átfarmálása

Ezra Taft Benson elnök figyelmeztetett: „Tettek és továbbra is kísérleteket tesznek arra, hogy egyfajta [emberi] filozófiát hozzanak saját egyházi történelmünkbe. . . . A hangsúly azon van, hogy kisebbnek láttassák a kinyilatkoztatást és Isten közbelépését a jelentős eseményekben, és hogy túlságosan emberivé tegyék Isten prófétáit, ezáltal nyilvánvalóbbá téve emberi gyarlóságait, mint szellemi tulajdonságait” („God’s Hand in Our Nation’s History,” az *1976 Devotional Messages of the Year*-ben [1977], 310. old.).

Ezen kísérletekről beszélve Benson elnök később ezt mondta: „Figyelmeztetünk benneteket, tanítókat erre a tendenciára, mely látszólag újraértelmezi az Egyház történelmét, hogy racionálisabban megfogható legyen a világ számára” (*The Gospel Teacher and His Message* [beszéd vallást oktatóknak, 1976. szept. 17.], 11. old.).

Személyes értelmezések és nem hithű nézetek

Ifjabb Reuben J. Clark elnök ezt mondta: „Csak az Egyház elnökét, az elnöklő főpapot támogatják prófétaként, látnokként és kinyilatkoztatóként az Egyház számára, és egyedül csak neki áll jogában kinyilatkoztatást kapni az Egyházra vonatkozóan, akár újat vagy módosítót, illetve meghatalmazott értelmezéseket adni olyan szentírásokról, melyek az Egyházra vonatkoznak, vagy bármilyen módon megváltoztatni az Egyház tanait” (*A Church News*-ban, 1954. lúl. 31., 10. old.). Ne tanítsuk saját értelmezéseinket az evangéliumi tantételekről vagy a szentírásokról!

Elder Spencer W. Kimball kijelentette: „Vannak ma olyanok, akik látszólag azzal büszkélkednek, hogy nem értenek egyet az Egyház hithű tanításaival, és akik úgy adják elő saját véleményüket, hogy az eltér a kinyilatkoztatott igazságtól. Néhányan részben ártatlanok a dologban; mások az önteltségüket táplálják, és néhányan látszólag szabadelvűek. Az emberek úgy gondolkodhatnak, ahogy akarnak, de nincs joguk másokra kényszeríteni nem hithű nézeteiket. Az ilyen személyeknek észre kell venni, hogy saját lelkük van veszélyben” (*Conference Report*, 1948. ápr., 109. old.).

TANÍTÁS A SZENTÍRÁSOKBÓL

Az utolsó napi próféták arra utasítottak bennünket, hogy a szentírásokat használjuk az evangélium tanainak megtanítására. Ezra Taft Benson elnök ezt mondta: „Mindig emlékezzetek, hogy nincsen kielégítő pótszer a szentírások, és az élő próféták szavai helyett. Ezek legyenek az elsődleges forrásaitok. Olvassatok és gondolkozatok többet azon, amit az Úr mondott, és kevesebbet azon, amit mások írtak arról, amit az Úr mondott” (*The Gospel Teacher and His Message* [beszéd vallást oktatóknak, 1976. szept. 17.], 6. old.).

Gordon B. Hinckley elnök ezt mondta: „Az isteni bölcsesség legigazabb forrása az Úr igéje ezekben a szent kötetekben, az Egyház alapvető műveiben. Itt található a tan, melyhez ragaszkodnunk kell, ha ez a munka tovább akar haladni istenien felvázolt rendeltetése felé” (Conference Report, 1982. ápr., 67–68. old; vagy *Ensign*, 1982. máj., 45. old.).

A következő javaslatok segíthetnek a szentírásokból tanítani.

Törekedj az ige elnyerésére

Mielőtt a szentírásokból taníthatnánk, saját magunknak is tanulmányoznunk kell azokat (lásd a „Az ige elnyerésére törekedni” részt a 14–15. oldalon; a „Személyes terv kidolgozása az evangélium tanulmányozásához” részt a 16–17. oldalon).

Vezess beszélgetéseket és használj kérdéseket

Amikor a szentírásokból tanítasz, különösen fontos, hogy beszélgetéseket vezess és kérdéseket használj, mert ezek a módszerek arra buzdítják a tanulókat, hogy elgondolkozzanak a szentírásokon, és megosszák véleményeiket. Amikor a tanulók a szentírásokból beszélnek meg a tantételeket, olyan jártasságot

fejlesztnek ki, melyre a személyes szentírás-tanulmányozásban van szükség. (A beszélgetések levezetéséhez és a kérdések használatához a segítséget lásd a 63–65. és a 68–70. oldalakon.)

Add meg a szöveggörnyezetet

Egy szentírás hátterét, vagy azt, ahol játszódik, szöveggörnyezetnek hívjuk. A tanulók jobban meg fogják érteni, hogy mi történik, vagy mi hangzik el egy szentírásrészben, amikor ismerik a szöveggörnyezetet.

A szöveggörnyezetet keresve, tedd fel a következő kérdéseket!

- Ki beszél?
- Kihez beszél ez a személy?
- Miről beszél?
- Mire válaszol?
- Miért mondja ezt?

Például Lukács 15:11–32. az Üdvözítő példázatát tartalmazza a tékozló fiúról. Joseph Smith próféta azt mondta, hogy úgy értette meg azt a példázatot, hogy megnézte a szöveggörnyezetét:

„Van egy kulcsom, mely által megértem a szentírásokat. Azt kértem, mi volt a kérdés mely előhozta a választ, vagyis elmondatta Jézussal a példázatot? . . . Mialatt Jézus az embereket tanította, köré gyűltek a bűnösök és a vámszedők, hogy meghallgassák őt; »és zúgolódának a farizeusok és az írástudók, mondván: Ez bűnösöket fogad magához, és velük együtt eszik.« Ez az a kulcsszó, mely feltárja a tékozló fiú példázatát. Válszéként adatott a szaduceusok és a farizeusok zúgolódására és kérdéseire, akik kérdezősködtek, hibát kerestek és ezt mondták, »Hogy lehet az, hogy ez az ember, amellet, hogy milyen

nagynak tetteti magát, együtt eszik a vámszedőkkel és bűnösökkel?» (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, válogatta Joseph Fielding Smith [1976], 276–77. old.).

Amint Joseph Smith próféta rámutatott, a tékozló fiú példázatának szövegkörnyezete Lukács 15:1–2-ben kezdődik, pár verssel a példázat előtt. A szövegkörnyezet felismerésének egyik módja, hogy elolvasod a rész előtt és után található verseket.

Ez a megközelítés még akkor is hasznos, amikor a szentírásban beszélő személy nem csupán az emberekre, hanem a nap fontos eseményeire is reagál. Ennek egy példáját foglalja össze „Az ige ereje” rész eleje (50. old.). Amikor megértjük, hogy kik voltak a zoramíták, a szörnyű szellemi állapotot, melyben voltak, és a fenyegetést, amit a nefitákra nézve jelentettek, jobban megérthetjük Alma kijelentésének fontosságát, hogy neki és testvéreinek szükséges, hogy „Isten igéjével próbáljanak rájuk hatni” a zoramíták jó útra térítésében tett erőfeszítéseikben (Alma 31:5).

Néha az is hasznos, ha tanulmányozzuk a politikai, társadalmi vagy gazdasági történelmét azon időknek, melyben a szentírás adatott. Például ahhoz, hogy megértsük az Úr vigasztalását és ígéreteit a Tanok és szövetségek 121. és 122. részében, hasznos ismerni a megpróbáltatásokat, melyektől akkortájt a szentek Missouriban szenvedtek, és a körülményekről, melyet Joseph próféta és társai kiálltak a Liberty börtönben. Hogy jobban megértsük Pál leveleit, javunkra válhat a terület alapvető ismerete, amelyen utazott, és az Egyház gyülekezeteinek állapota, melyeknek írt.

A szövegkörnyezet megadásakor elengedhetetlenül fontos, hogy ne veszítsük szem elől a célját, amely az, hogy hozzájáruljon egy bizonyos szentírásrészlet jobb megértéséhez. Légy óvatos, nehogy átfordítsd a szövegkörnyezetet – mint például a történelmet, a politikát, a gazdaságot, vagy egy szentírásbeli nép nyelvét – a lecke fő mondandójává!

Ossz meg szentírásbeli történeteket

Gyakran könnyebb megérteni egy evangéliumi tantételt, ha egy szentírásbeli történet részeként jelenik meg. A történetek lekötik az emberek figyelmét, és megmutatják, hogy az evangéliumi tantételek miként vonatkoznak a mindennapokra. Ezen kívül, a történetekre gyakran könnyebb emlékezni, mint a tantételek elvont magyarázatára. (A történetek megosztásához a javaslatokat lásd a „Történetek” részben, 178–80. oldal.)

Egy szentírásbeli történet tartalmazhat sok tantételt és alkalmazást (erre egy példa Énósz könyve, mely csupán 27 verset tartalmaz, de sok evangéliumi tantételt bemutat). El kell majd döntened, hogy ezek közül melyiket emeled ki a történetekben, amiket használsz.

Gyakran hasznos a tanuló számára, ha elolvasnak együtt, hangosan egy történetet, egymást váltva az olvasásban (lásd az „Olvassatok hangosan” részt a 56. oldalon). Ha a történet

hosszú, általában a legjobb összegezni, a tanulókkal felolvasva pár kulcs verset a történet fontosabb pontjainál. A fejezetek vagy részek fejlécei hasznosak lehetnek az összegzések elkészítésénél és előadásánál.

Ossz meg életrajzi adatokat

Amikor egyének életét tanulmányozzuk a szentírásokban, gyakran látjuk működés közben az evangéliumi tantételeket egy bizonyos időszakon keresztül. Például Zézrom teljes története Mormon könyvében megmutatja, hogy egy ember megbánhatja bűneit, és elkezdheti az Úr szolgálatát igazlelkűségben. További irányadó életrajzok lehetnek még: Ruthé, Dávid királyé, Sámuelé, Eszteré, Pál apostolé, az idősebb Almáé, Benjámin királyé, az ifjabb Almáé, Koriántoné, Mormoné és Morónié.

Használj „Keresd” és „Figyeld meg” megközelítéseket

Amikor a szentírásokból tanítasz, gyakran hasznos a tanulókkal megkeresni vagy megfigyeltetni valamit. A következők olyan dolgok példái, amiket kérhetsz tőlük, hogy „keressenek” vagy „figyeljenek meg”.

Evangéliumi tantételek, melyek emberek életében mutatkoznak meg. Példa: „Miközben Mózes 5:4–9-et olvassuk, keressetek olyan állításokat, melyek Ádám engedelmességét mutatják be, még mielőtt teljesen megértette volna az adott tantételeket.”

Kérdések. Példa: „Amint Alma 5:14–32-t olvassuk, figyeljétek meg a kérdéseket, amiket Alma kérdezett!”

Felsorolások. Példa: „Miközben a Tanok és szövetségek 25-öt tanulmányozzuk, keressétek meg egy »kiváltságos asszony« tulajdonságait!”

Szavak és fogalmak meghatározása. Példa: „Keressétek meg Sion meghatározását a Tanok és szövetségek 97:21-ben, és Mózes 7:18-ban!”

Szóképek és szimbólumok. Példa: „János 15:1–6-ban keressétek meg, amikor az Üdvözítő önmagát egy szőlőtőhöz, tanítványait pedig annak ágaihoz hasonlítja!”

Prófétai megjegyzés egy tantételhez vagy eseményhez. Példa: „Miközben Alma 30:60-at felolvasom, figyeljétek meg Mormon megjegyzését Korihór sorsáról!”

„Ha, akkor” kapcsolatok. Példa: „Figyeljétek meg Ézsaiás számunkra tett ígéreteit, ha megszenteljük a sabbath napját!” (Lásd Ézsaiás 58:13–14.)

Viselkedés, mely tetszik vagy nem tetszik Istennek. Példa: „Miközben Alma 39:1–9-et olvassuk, keressétek meg azt a bizonyos tanácsot, melyet Alma adott a fiának, Koriántonnak!”

Események, jellemek vagy cselekedetek motívumai. Példa: „Amint ezeket a verseket tanulmányozzuk, keressetek motívumokat, melyek az igazlelkű vágyak szükségességét mutatják, amikor az igazságot keressük!” (Lásd 1 Nefi 10:17–22; 11:1–23; T&Sz 11.)

Amikor ezeket a dolgokat keresed és ezekre figyelsz személyes tanulód és felkészülésed során, jobban le tudod majd vezetni a „keresd” és „figyeld meg” tevékenységeket azokkal, akiket tanítasz.

Összehasonlítsuk magunkat a szentírásokkal

Lásd a „Hasonlítás” részt, 165–66. oldal.

Olvassatok hangosan

A szentírások hangos olvasása bevonja a tanulók érdeklődését, bizonyos részekre élesíti összpontosításukat, és segít nekik fogékonyak lenni a Szellem hatása iránt. Amikor valaki hangosan olvas, bátorítsd a többieket, hogy kövessék a szentírásaikban! Kérd meg őket, hogy keressenek vagy figyeljenek meg bizonyos tantételeket vagy elképzeléseket! Adj nekik időt, hogy minden szentírásrészhez odalapozhassanak, mielőtt felolvasnák! Ha a rész szokatlan, vagy nehéz szavakat vagy kifejezéseket tartalmaz, magyarázd meg azokat a felolvasás előtt! Ha a csoportban valakinek olvasási nehézsége van, kérj meg önként jelentkezőket, ahelyett, hogy őrájuk kerülne a sor! Dolgozz személyesen azokkal, akiknek olvasási problémáik vannak, hogy végül is egy-egy rész sikeres elolvasására felkészülten jöhessenek el!

Használd a tanulmányi segédleteket a szentírásokban

Howard W. Hunter elnök ezt mondta: „Egy olyan emberrel teli egyházzra van szükségünk, akik alaposan ismerik a szentírásokat, akik hivatkozásokkal látják el és megjelölik azokat, akik leckéket készítenek a Topical Guide-ből, és akik elsajátították a térképeket, a Bible Dictionary-t és a többi segédletet, melyek megtalálhatók az alapvető művek eme csodálatos sorozatában. Nyilvánvalóan több van ott, mint amit gyorsan el tudunk sajátítani. A szentírások mezeje minden bizonnyal »fehér az aratásra« (Eternal Investments [beszéd vallást okatóknak, 1989. feb. 10.], 2–3. old.).

Útmutató a szentírásokhoz

Az Útmutató a szentírásokhoz jelentős szentírások és magyarázó jellegű információ gyűjteményét tartalmazza. Ez az anyag rövid cikkekre van szedve, több mint 1000 szentírásbeli témáról, ábécé sorrendben. A témák magukba foglalják az alapvető művekben található tanokat, tantételeket, embereket, és helyeket. Ez egy kiváló forrás a kérdések megválaszolására, beszédek készítésére és gazdagabbá tételére, valamint a szentírások egyéni és családi tanulmányozására.

Lábjegyzetek és utalások

A szentírásos szövegek oldalai rendszerint tartalmaznak lábjegyzeteket. A lábjegyzetek különféle információkat tartalmaznak. Például tartalmaznak eltérő héber (héb) fordításokat

a megadott szavaknál. Az Útmutató a szentírásokhoz-ravonatkozó utalásokat tartalmaznak. Nyelvi fordulatok és nehéz szerkezetek magyarázatait is tartalmazzák. A „jsf” jelű lábjegyzetek kivonatok Joseph Smith sugalmazott Biblia fordításaiból. A Joseph Smith fordítás részek az Útmutató a szentírásokhoz különleges részében kaptak helyet.

A leggyakoribb lábjegyzet a más szentírásokra történő utalás az alapvető művekben. Ezek a további versek gyakran tisztázzák vagy bepillantást adnak a vershez, amit olvasol. Például keresd meg a Tanok és szövetségek 11:21-et! Olvasd el a verset, majd olvasd el az a lábjegyzetben szereplő részeket! Miként segítenek ezek a részek jobban megérteni ezt a verset?

Amikor egy szentírásrészlet tanítasz, használhatod a lábjegyzeteket és az utalásokat, hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni azt a részt.

Fejezetek és részek fejlécei

Egy fejléc áttekintést nyújt az azt követő fejezetről vagy részről. Tartalmazhat információt a tanról, történelmi szövegkörnyezetről vagy emberekről. 2 Nefi 27. fejléce például megmagyarázza, hogy a fejezet hasonlít Ézsaiás 29-hez, és hogy egy jóvendölést tartalmaz Mormon könyve napvilágra kerüléséről.

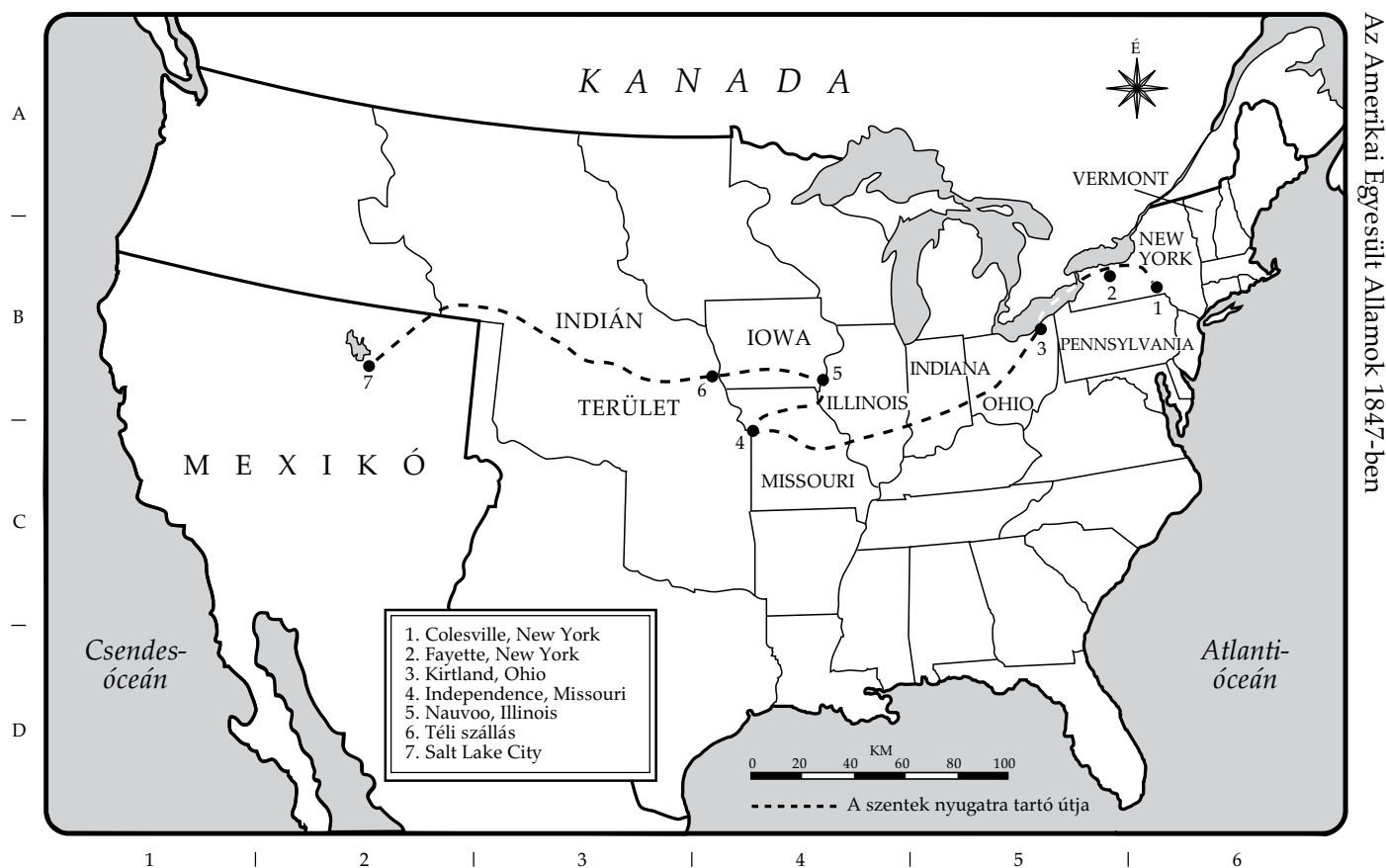
Megkérheted a tanulókat, hogy a fejezetek vagy részek fejléceiben található kiemelések alapján jelöljék be a szentírásokat. A bölcsesség szavában található főbb tantételek például a Tanok és szövetségek 89. fejlécében vannak leírva. Felolvastathatod a tanulókkal ezeket a tantételeket a fejlécben, és aztán megjelölhetik a szentírás szövegében.

Megkérheted a tanulókat, hogy csendben olvassák el a fejezet vagy rész fejléceket, mielőtt hozzászólnának egy kiválasztott szentíráshoz. Ez segíthet nekik helyesen értelmezni a szentírás szövegkörnyezetét.

Bevezető oldalak

Minden egyes alapvető mű tartalmaz bevezető oldalakat, melyek hasznos háttér-információt tartalmaznak a könyv céljáról és eredetéről. Például Mormon könyve bevezető oldalai bizonyosságot tartalmaznak Joseph Smith-től és másoktól, valamint információt a könyv eredetéről. A Tanok és szövetségek bevezető oldalai megmagyarázzák, hogy miként kapták és gyűjtötték össze a könyvben található kinyilatkoztatásokat.

Ezt az anyagot lehet a háttér, a történelem, az időrendiség és a szentírások szervezésének megtanítására használni. Teljes leckét lehet szervezni ezen oldalak anyagait felhasználva. Például a Tanok és szövetségek magyarázó bevezetője az evangélium visszaállításának rövid áttekintését tartalmazza, és felsorolja a témához tartozó szentírásokat.

Az Amerikai Egyesült Államok 1847-ben

Térképek

Az Útmutató a szentírásokhoz térképeket tartalmaz olyan helyekről és területekről, melyek fontosak az Egyház történetében. Az éppen tárgyalt országok földrajzát ismerve a tanulók jobban megérthetik a szentírásokban leírt eseményeket.

Szentírások bejelölése és lapszéljegyzetek

Hasznos lehet bejelölni a szentírásokat, kiemelve a történetek menetét, témákat és tantételeket, hogy könnyen meg lehessen találni őket. Ezt hasonlíthatjuk egy személyes adatraktározási rendszerhez. Miközben tanítasz, valami ilyesmivel bátoríthatod a tanulókat, hogy „Ez a vers egy fontos tantételt tartalmaz. Bejelölhetitek.”

Nincsen egyedüli módja a szentírások bejelölésének. Egy személy jelölési rendszere tükrözze az ő saját szentírás-tanulmányozási szokásait. Ha felnőtteket vagy fiatalokat tanítasz, megkérhetsz néhány tanulót, hogy osszák meg az általuk használt módszereket.

A szentírásjelölő módszerek magukban foglalják, de nem csak ezekre korlátozódva, a következőket:

- Satírozás, aláhúzás, zárójelzés vagy egy egész vers illetve verscsoport bekeretezése ceruzával vagy színessel.

- Pár kulcsszó aláhúzása mindegyik versben. Ez létrehozza a fejezet vagy rész kiemelt változatát, hogy gyorsan végig tudj futni, a főbb fogalmakat kikeresve.
- Kulcsszavak bekarikázása vagy aláhúzása, és egyenes vonalakkal azok összekötése, melyek szorosan kapcsolódnak egymáshoz.
- Egy egész vers vagy verscsoport bejelölése, és az ezen belüli kulcsszavak összekötése.
- Észrevenni, amikor egy sor oda vonatkozó pont jelenik meg, és azok megszámozása a szövegben vagy a lapszálon.

Szentírás összekapcsolás

A legtöbb evangéliumi tantételt sokféle szentírásrész kifejezi, mindegyik sajátos bepillantást nyújtva. Egy tantétel teljesebb megértésére tehetsz szert, amikor különböző részeket tanulmányozol róla. Ennek egyik módja az, hogy összeírod a témával kapcsolatos részeket, és azután beírod ezt a listát a szentírásaidba. A témától függően, lehet hosszú vagy akár két-három kulcsversnyi rövid. Ez a módszer, amit néha szentírás összekapcsolásnak neveznek, értékes eszköz lehet a szentírások tanulmányozásában és az azokból történő tanításban. A következőképpen kapcsolhatsz össze egy szentírásrész listát:

Minden szentírásrész mellett a lapszélre írd oda a listán szereplő következő rész utalását. Addig csináld így, míg el nem éred az utolsó részt. Az utolsó rész mellé utalásként írd oda az első részt. Így majd bármelyik ponton elkezdheted a listát, és folytathatod a láncot, míg az összes részt el nem olvastad.

Készíthetsz pár listát, melyeket bizonyos sorrendbe kell tenni a téma teljesebb megértése érdekében. Hogy mindig tudd, hol kezdődik egy ilyen lánc, minden utalás alá zárójelben odaírhatod az első rész utalását. Vagy az összes részhez odaírhatod csak az első részre utalást, és az első részt tartalmazó oldalra pedig felírhatod az egész listát.

Lapszéljegyzetek

Jegyzetek készítése a szentírásod lapszélein értékes módja lehet a szentírások személyre szólóvá tételének. Az ilyen jegyzetek módot adnak a gondolatok lejegyzésére, utalások felismerésére, melyek fontosak számodra, és feljegyezni, hogy miként alkalmazhatod a szentírásokat a mindennapos életben.

Bátorítsd a tanulókat arra, hogy készítsenek lapszéljegyzeteket! Mondhatod azt, hogy „Szeretnék megosztani egy gondolatot erről a fejezetről. A lapszélre írtam fel” vagy „Itt van egy nagyszerű rész a bűnbánatról. Odaírhatjátok mellé a lapszélre a *bűnbánat* szót.”

Javaslatok a szentírások használatához gyermekek tanításakor

Megáldhatod a gyermekek életét azáltal, hogy segítesz nekik megérteni a szentírások nyelvezetét. Amikor gyermekeket tanítasz, használd a szentírásokat gyakran, és találd meg a módját, hogy a gyerekek gond nélkül használni tudják a szentírásokat. Példát adunk arra, hogy mit tehetsz:

- Segíts a gyerekeknek megismerkedni a szentírások könyveinek neveivel és azok sorrendjével!
- Segíts a gyerekeknek megérteni a szentírások nyelvezetét! Amikor együtt olvassátok a szentírásokat, a fontos szavak jelentését magyarázd meg! Segíts a gyerekeknek kiejteni a nehéz szavakat és neveket! Figyeljenek meg bizonyos szavakat, kifejezéseket vagy elképzeléseket.
- Amikor azt akarod, hogy a gyerekek megtaláljanak egy bizonyos szentírásrészt, az utalás mellé add meg az oldalszámot is!
- Egy szentírást ossz meg a saját szavaiddal! Segíts a tanulóknak elképzelni az eseményeket és az embereket, miközben elmondod, hogy mi történt (lásd a „Történetek” részt 178–80. oldal)! Utána hangosan olvass fel kulcsverseket!
- Olvastass a gyerekekkel hangosan a szentírásokból! Légy tekintettel minden gyerek képességeire, és segíts mindenkinek sikeresen részt venni!

- Ha a gyerekek túl fiatalok az olvasáshoz, kérd meg őket, hogy figyeljenek miközben olvasol, és mutassanak a szavakra! Megkérheted a nagyobb gyerekeket, hogy segítsenek a kisebbeknek megtalálni és elolvasni a szentírásokat!
- Olvastass a gyerekekkel szentírásbeli történeteket az Egyház által kiadott képes szentírásokból, mint amilyen a *Történetek Mormon könyvéből!*
- Segíts a gyerekeknek megbeszélni a szentírás-beszámolókat! Tanítsd meg nekik, hogy kérdezzenek, amikor olvasnak, például, „Mi történik éppen? Miért történik ez? Ki beszél? Hogyan vonatkozik ez rám?”
- Használd az ebben a könyvben lévő F részben leírt módszereket (157–84. oldal)! Például egy szentírásbeli történet előadásakor használhatsz egy szövettáblát, egyszerű táblai illusztrációkat vagy a gyerekek által rajzolt képeket. Elmondathatsz a gyerekekkel egy szentírásbeli történetet, vagy elénekelhetnek énekeket, melyek bizonyos szentírásokra vonatkoznak.
- Egyes elemi órák végén van egy rész, amit „Javasolt otthoni olvasás”-nak neveznek. Kérd meg a gyerekeket, hogy az ott említett szentírásokat olvassák el a családjukkal együtt!

ÖSZTÖNÖZD A SZORGALMAS TANULÁST

Mindegyikőnk felelős azért, hogy az evangéliumot szorgalmasan tanulmányozza. Időnként abban a kiváltságban is részünk van, hogy tanítóként szolgálhatunk – hogy másokat segítsünk és inspiráljunk az evangélium tanulmányozását érintő felelősségükben.

Azzal nyújtjuk ezt a fontos szolgálatot, ha mindent megteszünk annak érdekében, hogy:

1. Felkeltsük és megőrizzük azok figyelmét, akiket tanítunk.
2. Aktív részvételre bátorítsuk őket az órákon.
3. Megmutassuk nekik, hogy miként éljenek a tanult tantételek szerint.

Ezeket a dolgokat szeretettel és a Szellem ereje által kell megtennünk.

Ez azt jelenti, hogy nem annyira a saját teljesítményünkre figyelünk, mint inkább arra, hogy milyen jól segítünk másoknak szorgalmasan tanulmányozni az evangéliumot, és ahhoz hűen élni.

SEGÍTENI AZ EGYÉNEKNEK FELELŐSSÉGET VÁLLALNI AZ EVANGÉLIUM TANULMÁNYOZÁSÁÉRT

Minden egyén felelősége az evangélium tanulmányozása

Egy, az evangélium tanulmányozásáról szóló levélben elder Bruce R. McConkie ezt írta: „Jussunk el tehát . . . egy következtetéshez, amely fontos hatással van az örök üdvözülésünkre. Ez pedig az, hogy minden egyes személy önmagának kell, hogy megtanulja az evangélium tanait. Senki más nem teheti ezt meg számára. Ami az evangéliumi iskolázottságot illeti, minden személy egyedül áll; mindegyik hozzáfér ugyanahhoz a szentíráshoz, és jogosult a Szent Szellem irányítására; mindnek meg kell fizetni az isteni gondviselés által megszabott árat, amennyiben el akarják nyerni az értékes igazgyöngyöt.

Ugyanez a tantétel irányítja mind az igazság tanulását, mind pedig az annak normáival összhangban történő életet. Senki nem tarthat bűnbánatot valaki más helyett és javára; senki nem tarthatja be a parancsolatokat valaki más helyett; senki nem üdvözülhet valaki más nevében. És senki nem nyerhet bizonyosságot, vagy haladhat előre az örökkévaló dicsőség felé fényben és igazságban más javára, csak a sajátjára. Mind az igazság ismerete, mind pedig az áldások, melyeket azok kapnak, akik alkalmazkodnak az igaz tantételekhez, személyes dolgok. És mint ahogy egy igazságos Isten ugyanazt az üdvösséget ajánlja fel minden léleknek, akik ugyanazon törvények szerint élnek, ezért örökkévaló igazságainak ugyanazon megértését ajánlja fel mindazoknak, akik megfizetik az igazságkeresés árát.

Az evangéliumi tudás elnyerésének egyházi folyamata a következő:

- A felelősség ott nyugszik minden egyén vállán, hogy saját erőfeszítésein keresztül szerezzen tudást az igazságról.
- Következő, a családoknak tanítani kell saját családtagjaikat. A szülők parancsolatba kapták, hogy gyermekeiket fényben és igazságban neveljék. Az otthonnak kell a fő tanítási központnak lenni egy utolsó napi szent életében.
- Hogy a családoknak és az egyéneknek segítsen, az Egyház, mint szolgálati ügynökség, sok alkalomról gondoskodik a tanításhoz és tanuláshoz. Parancsolat számunkra, hogy »tanít[suk] egymásnak [Isten] országának tanait« (T&Sz 88:77). Ez az úrvacsorai gyűléseken, a konferenciákon és más gyűléseken történik, házitanítók által, papsági és segédszervezeti

órákon, a szemináriumokon és az intézúton keresztül, és az egyházi oktatási szervezeten keresztül” („Finding Answers to Gospel Questions,” a *Charge to Religious Educators*-ban, 3. kiadás, [1994], 80. old.).

A tanító szerepe abban, hogy segítsen az egyének az evangéliumot tanulmányozni

Tudva, hogy az egyének felelősek az evangélium tanulmányozásáért, feltehetjük a kérdést – Mi a tanítók szerepe? Az, hogy segítsenek az egyéneknek felelősséget vállalni az evangélium tanulmányozásában – felkelteni bennük a vágyat a tanulásra, megértésre és az evangélium szerinti életre, és megmutatni nekik, hogy ezt hogyan tegyék.

Virginia H. Pearce nőtestvér, aki első tanácsosként szolgált a Fiala Nők Általános Elnökségében, ezt mondta:

„A tanító célja nagyobb, mint csupán megtartani egy előadást az igazságról. Az a célja, hogy meghívja a Szellemet, és olyan technikákat használjon, melyek megteremtik annak a lehetőségét, hogy a hallgató felismerje az igazságot [és] azt alkalmazni akarja. . . .

. . . Képzeltetek el százezernyi tantermet minden vasárnap, mindet egy-egy tanítóval, aki megérti, hogy »a tanulást a tanulónak kell elvégezni. Így tehát a tanuló az, akit munkára kell fogni. Amikor egy tanító kerül a reflektorfénybe, ő válik a műsor csillagává, és ő beszél egyedül, és másképp uralja az egész tevékenységet, szinte majdnem biztos, hogy akadályozza az osztálytagok tanulását« [Asahel D. Woodruff, *Teaching the Gospel*, (1962), 37. old.].

Egy jártas tanító nem azt gondolja, »Mit csináljak ma az órán?« hanem ezt, »Mit fognak ma az órán csinálni a tanulók?«; nem azt – »Mit fogok ma tanítani?« hanem inkább »Miként fogok segíteni a tanulóimnak felfedezni, hogy mit kell tudniuk?« [Az evangélium tanítása: EOSZ tanárok és vezetők kézikönyve (1994), 13. old.]. Az ügyes tanító nem azt akarja, hogy a tanulók, akik elhagyják a termet, arról beszélgessenek, milyen nagyszerű és nem mindennapi ő. Ez a tanító azt akarja, hogy a távozó tanulók arról beszélgessenek, milyen nagyszerű az evangélium!” (Conference Report, 1996. okt., 13–14. old; vagy *Ensign*, 1996. nov., 12. old.).

Azok a tanítók, akik valódi felelősségüket megértik, tiszteletben tartják minden egyes tanuló szabad akaratát. Örven-

deznak, amikor tanulóik maguk tanulmányozzák a szentírásokat, evangéliumi tantételeket fedeznek fel önmaguk számára, és bölcs megjegyzéseket tesznek a beszélgetésekben. A tanítók akkor a legsikeresebbek, amikor a tanulók szorgalmasan tanulnak, növekednek az evangéliumban, és erőt nyernek Istentől.

A kiváló tanítók nem tulajdonítják saját érdemüknek azok tanulását és növekedését, akiket tanítanak. Mint a kertészek, akik növényeket ültetnek és gondoznak, a tanulásban a lehető legjobb feltételek megteremtésére törekszenek. Amikor látják tanulóik fejlődését, hálát adnak Istennek. Pál írta, hogy „sem a ki plántál, nem valami, sem a ki öntöz; hanem a növekedést adó Isten” (1 Korinthusbeliekhez 3:7).

Önellátásra bátorítás az evangélium tanulmányozásában

A következő javaslatok segíthetnek másokat arra buzdítani, hogy vállaljanak felelősséget az evangélium tanulmányozásában:

- Ápold saját lelkesedésedet a szentírások és az utolsó napi próféták tanításainak tanulmányozásához! Lelkesedésed arra inspirálhatja tanulóidat, hogy kövessék a példádát.
- Miközben tanítasz, mindig irányítsd a figyelmet a szentírásokra és az utolsó napi próféták tanításaira! Ez majd segíteni fog a tagoknak, hogy méltányolják, milyen gazdag és tartalmas Isten ígéje.
- Olyan kérdéseket kérdezz a tanulóktól, melyek megkövetelik a tanulóktól, hogy a szentírásokban és az utolsó napi próféták tanításaiban keressék a válaszokat. Bár néha jó megkérdezni a tanulóktól, hogy mit gondolnak egy bizonyos témáról, gyakran jobb ötletnek bizonyul azt kérdezni tőlük, hogy mit tanítanak a szentírások és az utolsó napi próféták.
- Mutasd meg a tanulóknak, hogy miként használják a szentírásokban található tanulmányi segédleteket! A szentírások egyesek számára látszólag túlterhelőek, különösen azoknak, akik viszonylag tapasztalatlanok az Egyházban. Segíthetsz azáltal, hogy megtanítod nekik, hogyan használják a lábjegyzeteket, a *Útmutató a szentírásokhoz*-t, a kivonatokat a Joseph Smith fordításból, és a térképeket (lásd a „Tanítás a szentírásokból” részt, 54–59. old.). Akik megtanulják használni ezeket a tanulmányi segédleteket, magabiztosabbá válnak a szentírás-tanulmányozási képességükben.

- Ossz ki olyan feladatokat, melyek a szentírások és az utolsó napi próféták tanításainak tanulmányozását igénylik! Vedd fontolóra, hogy az órát egy olyan kérdéssel vagy feladattal fejezed be, mely a jelenlevőktől a szentírások és az utolsó napi próféták tanításainak kutatását igényli! Még kisgyerekeknek is adható ilyen feladat. Például az imáról szóló lecke után megkérheted a gyerekeket, hogy a szüleikkel olvassanak el egy szentírásbeli beszámolót vagy egy konferenciai beszédet az imáról.
- Segíts a tanulóknak megérteni, hogy a szentírásbeli emberek valódi emberek voltak, akik próbatételeket és örömet tapasztaltak, amikor az Urat törekedtek szolgálni! A szentírások életre kelnek, amikor emlékezünk arra, hogy a próféták és a többi szentírásbeli ember sok olyan dolgot tapasztaltak, amit mi is megtapasztalunk.
- Mutasd meg a tanulóknak, hogy miként találjanak válaszokat az élet kihívásaira a szentírásokban és az utolsó napi próféták tanításaiban! Például segíthetsz nekik az *Útmutató a szentírásokhoz*-t használni, vagy az egyházi folyóiratok konferenciai kiadásainak tárgymutatóját, hogy tanácsot kapjanak olyan témákban, mint vigasz, bűnbánat, megbocsátás, kinyilatkoztatás vagy ima.
- Nyíltan bátorítsd akiket tanítasz, hogy tanulmányozzák a szentírásokat és az utolsó napi próféták tanításait! Vannak, akik soha nem értették meg az evangélium tanulmányozását illető felelősségüket. Vannak, akik elfelejtkeztek róla. Egy püspök megemlítette, hogy egyszer meglátogatott egy elemi képző gyűlést, ahol azt a kihívást adták, hogy mindennap tanulmányozzák a szentírásokat. Ezen élmény közvetlen eredményeként egyetlen nap tanulást hagyott ki csupán a következő 13 évben. Azt mondta, hogy ez a tanulás megváltoztatta az életét.
- Tégy biznyságot az Üdvözítőről, mint mindannak közép-pontjáról, amit a szentírások és az utolsó napi próféták tanítanak! Legyél különösen határozott az Üdvözítőről tett biznyságodban! Amikor a tanulóid meglátják az Üdvözítőt a szentírásokban és az utolsó napi próféták tanításaiban, tudásvágyuk növekedni és biznyságuk erősödni fog.

További információ

Ha többet akarsz arról tudni, hogy miként segíts az egyéneknek felelősséget vállalni az evangélium tanulmányozásában, lásd az 5. leckét Az evangélium tanítása tanfolyamban (208–12. old.).

BESZÉLGETÉSEK LEVEZETÉSE

A tartalmas beszélgetések alapvetőek a legtöbb evangéliumi témájú tanításban. A Szellem jelenlétét hívjuk meg, amikor egymásnak az evangéliumot tanítjuk, és tiszteletteljes figyelmet tanúsítunk egymás iránt.

A beszélgetések olyan eredményeket hozhatnak, melyek azok nélkül ritkán jelennek meg. Például:

- Elősegíthetik a szorgalmas tanulást. A jól vezetett beszélgetéseken keresztül a tanulók figyelme és érdeklődése növekszik. Minden jelenlevőt arra bátoríthatnak, hogy aktívan részt vegyenek a tanulási folyamatban. Amikor te és tanulóid kérdéseket tesztek fel, együtt kutattjátok a szentírásokat, és egymást meghallgatjátok, minden jelenlevő el tudja majd nyerni azt a jártasságot és motivációt, mely segíthet az egyéni evangéliumi tanulmányokban.
- Az egységet szorgalmazhatják tanulóid között. Amikor megosztják saját elgondolásaikat és tapasztalataikat, és tisztelettel hallgatják egymást, és ugyanígy válaszolnak egymásnak, egységesebbé válnak, és pozitív légkört teremtenek a tanuláshoz.
- Növelik a megértést. A jó beszélgetések többet jelentenek a barátságos beszélgetéseknél, melyekben megosztják a véleményeket. Kiszélesítik és elmélyítik minden résztvevő értelmét az evangéliumi tantételekről.
- Csökkentik a félreértést. A tanulók hozzászólásai megmutatják, hogy mennyire jól értik az éppen tanult tantételeket. Ez segíthet megtudnod, hogy mikor fejts ki jobban, hangsúlyozz vagy tekints át bizonyos tantételeket.

Javaslatok a beszélgetések levezetéséhez

Használj kérdéseket

A kérdések arra bátoríthatják a jelenlevőket, hogy részt vegyenek a beszélgetésekben. Segíthetnek a tanulóknak egy tantétel megértésében, mélyebben elgondolkozni róla, és az életükre vonatkoztatni. Elvezethetik a tanulókat arra, hogy a szentírásokhoz forduljanak válaszokért.

A legtöbb lecke kézikönyv kérdéseket ad a beszélgetések elkezdéséhez, és folytatásához. Használhatod ezeket a kérdéseket, és elkészítheted a sajátjaidat is. Olyan kérdéseket tegyél fel, melyek meggondolt hozzászólásokra bátorítanak, és segítenek az egyéneknek valóban eltöprengeni az evangéliumon. (További segítséget láss a „Tanítás kérdésekkel” részben, 68–70. old.)

Válassz olyan tanítási módszereket, melyek a beszélgetéseket a leckékre vonatkoztatják

Miután kérdéseket terveztél, kérdezd meg magadtól, „Mit tehetek még? Milyen módszert használhatok a beszélgetés gazdagítására?” Sokféle különböző tanítási módszert használhatsz a beszélgetések elkezdéséhez és folytatásához. Például elkezdhetsz egy beszélgetést egy oda kapcsolódó történet elmesélésével, egy szemléltető lecke használatával, vagy egy himnusz közös eléneklésével, miközben a jelenlevőknek a himnuszban kell megkeresni a választ egy kérdésre.

Légy fogékony a Szellemnek a jelenlevőkre gyakorolt hatására

A Szentlélek arra ösztönözheti egy vagy több tanulódat is, hogy olyan gondolatokat mondjanak el, melyeket másoknak szükséges hallani. Légy nyitott a kapott súgás iránt, hogy bizonyos embereket felszólíts! Még akár azt is érezheted, hogy megkérj egy önként nem jelentkező személyt, hogy megossa saját nézeteit.

Mindenkinek találd módot a részvételre

A tanulók hasznát fogják látni egymás részvételének. Azonban azt veheted észre magadon, hogy csak azoktól kérsz hozzászólást, akik felemelik a kezüket. Néha az embe-

rek azért nem akarnak részt venni, mert nincs véleményük a témáról, vagy másoknak akarnak lehetőséget adni, hogy beszélhessenek. Vagy attól tartanak, hogy rosszat mondanak, vagy azt gondolják, hogy nem tudják magukat olyan jól kifejezni, mint mások. Úgy is érezhetik, hogy egy csoport nem fogadja be őket.

Légy figyelmes és imádságos, amikor elgondolkodsz az egyes emberekről! Belátásod szerint kérheted egy személy véleményét egy témáról, ahelyett, hogy feltennél egy ténykérdést, amire esetleg nem tud válaszolni. Például ahelyett, hogy „A Szellem mely ajándékait sorolja fel Pál az 1 Korinthus-beliékben?“, inkább azt kérdezheted, hogy „Mit gondolsz, miért a jószívűség a legnagyobb a Szellem ajándékai közül?“ Megkérhetsz valakit, hogy készítsen egy rövid bemutatást egy leckéhez; akár segíthetsz is neki felkészülni. Először nem árt megbarátkoznod néhány egyénnel, elmondva nekik, hogy értékeled a mondanivalójukat.

Tartsd szem előtt a lecke célját

Néha a tanulók olyan gondolatokat osztanak meg, melyek nem kapcsolódnak a leckéhez. Ha úgy érzed, hogy egy hozzászólás eltávolodik a lecktől, akkor visszaterelheted a beszélgetést a lecke főbb pontjaihoz mondjuk azzal, hogy „Ez egy érdekes megfigyelés, de azt hiszem más területre térünk át. Nem hagyhatnánk ezt a beszélgetést egy másik alkalomra, és térhetnénk vissza az eredeti kérdéshez?“ Vagy mondhatod, hogy „Azt hiszem, nem készültem fel ma erről beszélni. Talán valamikor máskor megbeszélhetnénk ezt a gondolatot.“

Az is előfordulhat, hogy nem tudod a választ egy kérdésre. Ha ez megtörténik, egyszerűen mondd azt, hogy nem tudod. Azt is mondhatod, hogy megpróbálsz megtalálni a választ. Vagy megkérheted a tanulókat, hogy találják meg a választ, időt adva nekik, hogy egy másik órán beszámoljanak arról, mit tudtak meg.

Tartsd fenn a rendet

Időnként egyes tanulók alig várják, hogy hozzászóljanak egy gondolathoz. Bátorítsd őket arra, hogy tegyék fel a kezüket, amikor hozzá akarnak szólni, és várjanak, amíg felszólítod őket! Mutass rá, hogy milyen sokat tanulhatnak egymástól, és kérd meg őket, hogy tisztelettel hallgassák meg egymás gondolatait!

Néha egy egyén félbeszakíthatja az órát azért, hogy veled vagy másokkal vitatkozik, tiszteletlenül beszél, vagy vitatható témákat vet fel. Az ilyen személy az ellenségeskedés szellemét hívja életre, ami megnehezíti a tanítást, és meggyengítheti egyesek hitét. Hogy miként dolgozz ilyen egyénnel, lásd a „Segíteni a rendbontóknak“ részt, 84–87. oldal.

Ne beszélj túl sokat

Az olyan tanítók, akik az idő nagy részében maguk beszélnek, vagy ők válaszolnak meg minden kérdést, képesek elvenni a tanulók kedvét a részvételtől. Óvatosnak kell lenned, hogy ne beszélj a szükségesnél többet, vagy hogy ne hangoztasd túl

gyakran saját véleményedet. Az ilyen cselekedetek elvehetik a tanulók kedvét. Gondolj magadra úgy, mint egy idegenvezetőre, aki a megfelelő hozzászólásokat beilleszti, hogy a helyes úton tartsd azokat, akiket tanítasz.

A legfőbb gondod az legyen, hogy segíts másoknak az evangéliumot tanulni, nem pedig az, hogy hatásos előadásokat tarts! Ez azt is jelenti, hogy alkalmat adsz a tanulóknak, hogy egymást tanítsák. Amikor valaki egy kérdést tesz fel, kérd meg a többieket, hogy válaszoljanak rá helyetted. Például mondhatod azt, hogy „Ez egy érdekes kérdés. A többiek mit gondolnak?“ vagy „Tud valaki segíteni ebben a kérdésben?“

Ne hagyd túl hamar abba a beszélgetéseket

Légy óvatos, hogy ne fejezd be túl hamar a jó beszélgetéseket annak érdekében, hogy leadd az egész anyagot, amiből felkészültél! Bár fontos, hogy az egész anyagot átvedd, sokkal fontosabb, hogy segíts a tanulóknak megérezni a Szellem befolyását, megoldani a kérdéseiket, növelni evangéliumi tudásukat, és elmélyíteni elkötelezettségüket, hogy betartsák a parancsolatokat.

Figyelj oda

Tégy meg minden erőfeszítést, hogy odafigyelj a tanulók hozzászólásaira! Például arra fogja őket bátorítani, hogy gondosan odafigyeljenek egymásra. Ha valaki hozzászólását nem érted, tegyél fel egy kérdést! Mondhatod, hogy „Nem vagyok benne biztos, hogy értem. Elmagaráznád még egyszer?“ vagy „Tudnál példát mondani arra, amire gondolsz?“ (További segítségért lásd az „Odafigyelés“ részt, 66–67. old.)

Ismerj el minden hozzászólást

Segíthetsz a tanulóidnak jobban bízni képességükben, hogy részt tudnak venni az órán, ha pozitívan reagálsz minden őszinte hozzászólásra. Például mondhatod, hogy „Köszönöm a válaszodat. Elgondolkodtató volt.“ vagy „Milyen jó gondolat! Eddig még nem gondoltam erre.“ vagy „Ez egy jó példa.“ vagy „Nagyra értékelek mindent, amit ma mondtatok.“

Soha ne neved ki vagy kritizálj meg egy hozzászólást, hanem légy udvarias és mutass szeretetet, amint tőled telhetően a legjobban próbálsz felelni. Amikor az emberek azt érzik, hogy hozzászólásaikat értékelik, sokkal szabadabban fogják megosztani élményeiket, érzéseiket és bizonyosságaikat (lásd a „Megtanítani másokat hozzájárulni a tanulás légköréhez“ részt, 77–78. old; a „Miként járulhatnak hozzá a tanulás légköréhez a tanítók“ részt, 79–81. old.).

Segítsd ki azokat a tanulókat, akik helytelen választ adnak

Néha valaki olyasmit mondhat, ami helytelen. Kisegítheted a bajból a tanulót ilyen válasszal: „Így még nem gondoltam erre eddig.“ Vagy mondhatod, hogy „Talán valami másra gondolsz.“ vagy „Örülök, hogy felhoztad.“ Néha magadra vállalhatsz egy helytelen választ. Például azt mondhatod, hogy „Nem voltam valami érthető, ugye? Bocsánat.“

Befejezni a beszélgetéseket

Fontos, hogy a megfelelő időben fejezd be a beszélgetéseket. Egy felemelő beszélgetés lelkületének nagy része elveszik, ha túl hosszúra nyúlik. A következő javaslatok segíthetnek neked:

- Oszd be az időt! Tudd, hogy mikor kell befejeződni az órának! Hagyj elég időt magadnak, hogy összefoglalhasd az elmondottakat, és bizonyosságot tehess!
- Adj időhatárt a tanulóknak! Mondhatod, hogy „Már csak két hozzászólásra van időnk.” Vagy mondhatod, hogy „Egy hozzászólást még meghallgatunk, és utána egy zárógondolattal befejezem.”

Azon kívül, hogy időben befejezed a beszélgetést, az is fontos, hogy a megfelelő módon fejezd be azokat. Amikor egy beszélgetés végére érsz, köszönd meg a tanulóknak a részvételüket! Utána foglald össze a beszélgetésben átvett főbb pontokat, vagy kérj meg valaki mást, hogy megtegye! Hangsúlyozd ki a megbeszélte evangéliumi tantételeket! Ismételd át minden, a leckéből nyert új meglátást, és bátorítsd a tanulóidat arra, hogy mélyülő tudásukat a tantételek alkalmazására használják fel az életükben. A Szellem sűgása alapján tedd bizonyosságodat, vagy kérj meg rá valakit!

ODAFIGYELÉS

Az odafigyelés a szeretet kifejezésének egyik módja. Gyakran áldozatot követel. Amikor valóban odafigyelünk másokra, gyakran feladjuk azt, amit mondani akarunk, hogy ők kifejezhessék magukat.

Miként segíthet a gondos odafigyelés azoknak, akiket tanítasz

Mint tanító, sok jót tehetsz az odafigyeléssel. Amikor odafigyelsz, tanításodat az egyének szükségleteire és érdeklődésére összpontosítod. Kimutatod tiszteletedet a gondolataik, véleményeik és tapasztalataik iránt. Megmutatod, hogy egyénenként törődsz velük. Amikor látják, hogy meglátásaik fontosak számodra, sokkal valószínűbb, hogy:

- Fogékonyak és lelkesek lesznek.
- Megosztják gondolataikat és élményeiket.
- Szorgalmasan tanulnak.
- Aszerint élnek, amit tanulnak.

Vannak, akik azt feltételezhetik, hogy a csoport egy tagjára való odafigyelés a többiek figyelmen kívül hagyását, és számukra tett rossz szolgálatot jelent. Ez nem így van. Egy személyre történő odafigyelés segít mások tudomására hozni, hogy törődsz az egyénekkel. Amint egyesével odafigyelsz családtagokra vagy osztálytagokra, példát mutatsz másoknak, hogy ők is ezt tegyék.

Neked, mint tanítónak hogyan segíthet a gondos odafigyelés

Gondos odafigyelésed segíteni fog neked, mint tanítónak. Ha szeretettel és a tanulók hozzászólásai iránti tisztelettel figyelsz oda, képes leszel:

- Meghatározni, hogy a tanulók mennyire aktívan vesznek részt a tanulási folyamatban.

- Meghatározni, mennyit tanulnak.
- Jobban megérteni a szükségleteiket.
- Meglátni és elhárítani olyan akadályokat, melyek korlátozhatják tanulásukat, mint például elbátortalanodás vagy más dolgokkal való foglalkozás.
- Jobban megérteni a kérdéseket, melyek gondot okoznak nekik, hogy így válaszokhoz vezethesd őket.
- Megtudni, hogy mikor folytasd olyan pontnál, amely fontos számukra.
- Megtudni, mikor van szükségük lehetőségre, hogy beszéljenek.
- Eldönteni, mikor ismételj meg bizonyos tantételeket, vagy adj további magyarázatot.
- Megtudni, mikor alkalmazd egy órai bemutatást.

Az odafigyelés emellett neked személyesen is nagy hasznodra lesz. Miközben odafigyelsz azokra, akiket tanítasz, meg fogod látni, hogy sokat taníthatnak neked.

Javaslatok a hatékonyabb odafigyeléshez

Honnan fogják tudni a tanulóid, hogy te odafigyelsz? Odafigyelésedet megmutathatod azzal, hogy érdeklődést tanúsítasz. A beszélőre nézhetsz a lecke kézikönyv, vagy más, a teremben lévő tárgy helyett. Bátoríthatod a beszélőt, hogy félbeszakítás nélkül egész tegeye a gondolatait. Elkerülheted a korai párbeszédbe kezdést, tanácsadásként vagy ítéletmondásként. Amikor megérted, hogy mi is hangzik el, hozzáfűzéseket tehetsz, melyek azt mutatják, hogy érted, miről van szó. Amikor valamit nem értesz, kérdéseket tehetsz fel.

Gondold át a következő ötleteket, miközben odafigyelési képességedet próbálsz növelni!

Tegyél fel kérdéseket

Az alábbiakhoz hasonló kérdések azt mutathatják, hogy minden egyén gondolataival és érzéseivel törődsz.

- Tudnál nekem erről többet mondani?
- Hogy érezted magad, amikor ez történt?
- Nem vagyok benne biztos, hogy értem. Azt mondod, hogy ...?
- Elmagyaráznád ezt nekem?

Szünettartás

Ne félj a csendtől! Az embereknek gyakran időre van szükségük, hogy elgondolkozzanak és megválaszoljanak egy kérdést, vagy kifejezzék, mit éreznek. Szünetet tarthatsz egy kérdés feltevése után, egy éppen megosztott szellemi élmény után, vagy amikor valakinek nehéz kifejezni önmagát. Győződj meg róla, hogy elegendő időt adsz a beszélőnek, hogy befejezze gondolatát, mielőtt reagálsz rá. Persze ne tarts túl hosszú szünetet, különösen amikor valaki kényelmetlenül érzi magát, ha beszélnie kell.

Figyelj arra, amit a beszélő mond

Néha az emberek hajlamosak azon gondolkozni, mit fognak mondani, ahelyett, hogy arra figyelnének, mások mit mondanak. Győződj meg róla, hogy igazán a beszélőre koncentrálsz ahelyett, hogy saját válaszodat tervezgetnéd.

Figyelj a beszélő rejtett üzeneteire

Az emberek az érzéseiket azáltal közvetítik, ahogyan ülnek, arckifejezésük által, azzal, hogy mit csinálnak a kezeikkel, hanghordozásukkal, és szemmozgásaikkal. Ezek a ki nem mondott üzenetek segíthetnek megértened azok érzéseit, akiket tanítasz.

Ismételd el, amit a beszélő mond

Miután odafigyeltél az elhangzott és rejtett üzenetekre, elismételheted, amit megértettél. Foglald össze az üzeneteket saját szavaiddal, hogy lásd, helyesen értetted-e meg azokat! Miután ezt megtetted, rákérdezhetsz a személytől, „Erről beszéltél?” vagy „Kell még erről beszélnünk?” Amikor ezt teszed, győződj meg arról, hogy nem lekezelő módon beszélsz.

Tanítsd meg a hallgatókat odafigyelni egymásra

Emlékeztess a tanulókat, hogy az odafigyelés a szeretet megmutatásának az egyik módja! A következő javaslatok segíthetnek arra bátorítani a tanulókat, hogy figyeljenek oda egymásra:

- Miután valaki válaszolt egy kérdésre, vagy elmondott egy gondolatot, kérd meg a többieket, hogy vagy tegyenek hozzá, vagy fejezzék ki eltérő véleményüket.
- Amikor valaki feltesz egy kérdést, irányítsd azt át mások felé, ahelyett, hogy te válaszold meg! Például megkérdezheted, hogy „Valaki netán szeretne válaszolni erre a kérdésre?”
- Előzőleg kérj meg egy vagy több tanulót, hogy készüljenek fel összefoglalni a beszélgetés alatt megosztott gondolatokat!

Az Üdvözítő állandóan odafigyelt és azokra nézett, akiket tanított, tanítását az általa észlelt szükségletekhez szabva. Például miután a nefita népet tanította, azt mondta, hogy „Menjetek hát haza és gondolkozzatok el azokon, amiket mondtam” (3 Nefi 17:3). Azonban mikor épp indulni készült, „ismét körüljárta szemét a sokaságon, és azt látta, hogy azok könnyeznek és tekintetüket rászegezik, mintha arra akarnák kérni, hogy maradjon még velük egy kicsit” (3 Nefi 17:5). Észlelte szükségleteiket, és tovább maradt, hogy szolgálja és tanítsa őket. Amikor gondosan odafigyelsz, és megfelelően válaszolsz tanulóidnak, kielégítheted az evangélium tanulására vonatkozó szükségleteiket.

TANÍTÁS KÉRDÉSEKKEL

Jézus Krisztus, a Mester Tanító, gyakran kérdéseket tett fel, hogy töprengésre, és az általa tanított tantételek alkalmazására ösztönözze az embereket (például lásd Máté 16:13–15; Lukács 7:41–42; 3 Nefi 27:27). Kérdései gondolkodásra, lélekkutatásra és elkötelezettségre ösztönöztek.

Általános irányelvek kérdések készítéséhez

Az Egyház által kibocsátott lecke anyagok sok kérdést javasolnak, melyeket használhatsz az óráidon. Figyelmesen olvasd el őket, hogy eldönthesd, melyek lesznek a leghasznosabbak a tanulóid számára! Elkészítheted saját kérdéseidet is. Miközben az órán felhasználandó kérdéseken gondolkozol, kérdezd meg magadtól „Segíteni fognak a tanulóimnak megérteni a lecke fő gondolatait? Ezek a kérdések segíteni fognak a tanulóimnak a tanult tantételek alkalmazásában?”

A következő ötletek segíthetnek saját kérdéseid elkészítésében.

Kérdések, melyekre igennel vagy nemmel lehet felelni

Az *igennel* vagy *nemmel* megválaszolható kérdések korlátozottan hasznosak az evangélium oktatásában. Elsődlegesen arra használj őket, hogy kötelezettségeket nyerj, vagy annak meghatározására, hogy valaki véleménye egyezik vagy sem.

Ténykérdések

A ténykérdések arra szolgálnak, hogy megalapozzák egy szentírásrész, esemény vagy evangéliumi tantétel alaptényeit. Meghatározott válaszok vannak rájuk. Segíthetnek a tanulóknak elkezdni szentírásrészeket tanulmányozni, megérteni főbb gondolatokat,

áttekinteni ötleteket és legyőzni a helytelen felfogásokat. Például:

- Amikor Nefi bátyjai bocsánatot kértek, amiért megkötözték őt a kötelekkel, mi volt azonnali válasza?
- Mikor és hol alakult meg az Egyház?

Győződj meg róla, hogy nem csupán ténykérdéseket teszel fel! Nem igényelnek sok gondolkodást, és elbátortalaníthatják azokat, akik nem tudják a választ. Amikor azonban használod őket, általában meg kell győződnöd, hogy a megválaszolásukhoz szükséges információ elérhető a tanulóid számára.

A ténykérdésekkel segíthetsz mindenkinek ugyanonnan elkezdni egy beszélgetést. Onnan áttérhetsz olyan kérdésekre, melyek mélyebb gondolkodásra ösztönöznek, és segítenek a tanulóknak meglátni, hogy az evangéliumi tantételek miként vonatkoznak az életükre.

Mélyebb gondolkodásra ösztönző kérdések

Egyes kérdések arra buzdítják a tanulókat, hogy mélyen elgondolkozzanak a szentírásrészek és evangéliumi tantételek felett. Ezek a kérdések gyakran a *mi*, *hogyan* vagy *miért* szavakkal kezdődnek. Nem lehet *igennel* vagy *nemmel* válaszolni rájuk, és általában egynél több helyes válasz létezik rájuk. Például:

- Mit gondoltok, ez a kinyilatkoztatás az Egyház történetének miért ebben az időszakában jött?
- Mit taníthat nekünk ez a történet arról, hogy hogyan segíti meg az Úr a szükségét látókat?
- Hogyan határoznád meg a hitet?
- Mit jelent szelídek lenni?
- Miben olyan ez a tárgy, mint az evangéliumi tantétel, amit most megbeszélünk? (Ez egy jó kérdés egy szemléltetős tanításban.)
- Miben különbözött Lámán és Lémuel reakciója Nefiétől?

Amikor ilyen kérdéseket teszel fel, légy nyitott minden válaszra (lásd az „Odafigyelés” részt, 66–67. old.)! Bátorítsd a tanulókat, hogy töprengjenek el az éppen megbeszélte szentírásrészek és evangéliumi tantételeken, és hogy fejezzék ki elgondolásaikat! Ne mondass

ki velük bizonyos válaszokat a kérdésekre; hamar felfigyelnek arra, amit csinálsz, és vagy nem vesznek benne tovább részt, vagy a gondolkodás helyett elkezdenek találgatni. Amikor egy bizonyos válaszra van szükséged, a legjobb ténykérdést feltenni, vagy valami más módon megadni az információt.

Kérdések, melyek segítenek a tanulóknak az evangéliumi tantételek alkalmazásában

Fontos olyan kérdéseket feltenni, melyek segítenek a tanulóknak az evangéliumi tantételeket alkalmazni az életükben. Például:

- Az Úr ezen ígérete miként teljesedett be a ti életetekben?
- A történetben található emberekhez hasonlóan miként követjük mi is el néha ugyanazt a hibát?
- Isten fenyítése miként lehet számunkra áldás?
- Melyek azok a körülmények ma, amelyek hasonlítanak a szentírásrészben lévő eseményekhez?
- Ha ti lennétek ez a személy, mit tennétek?

Kérj meg tanulókat, hogy osszanak meg példákat arról, amikor ők vagy mások alkalmazták az éppen megbeszélt evangéliumi tantételeket! A Szellem ösztönzése alapján buzdítsd őket arra, hogy tegyenek biznyságot a megbeszélt tantételekről!

Általános irányelvek a kérdések feltevéséhez

Olyan kérdéseket tegyél fel, melyekre a tanulók felelni tudnak

Ne használj kérdéseket saját tudásod fitogtatására! Olyanokat kérdezz, melyek elgondolkodtató válaszokra ösztönzik a tanulóidat!

Tisztelettel és udvariasan felelj a helytelen válaszokra

Alkalmanként valaki helytelen választ fog adni, vagy olyat, amely kevés tudásról árulkodik. A többiek a csoportban netán kinevethetnek egy ilyen választ. Ez zavarba hozhatja az illetőt, és lehet, hogy a jövőben vonakodni fog részt venni. Akadályozhatja a tanulását.

A helytelen válaszokra tisztelettel és udvariasan felelj! Biztosítsd, hogy az illető még hajlandó legyen részt venni! Magadra vállalhatod a felelősséget, ha mondjuk azt mondod „Bocsánat. Azt hiszem, nem tettem fel ezt a kérdést eléggé érthetően. Hadd próbáljam meg újra!” Vagy kimentheted az illetőt azzal, hogy „Talán valami másra gondoltál” vagy „Köszönöm, hogy ezt felhozta, de nem vagyok benne biztos, hogy a kérdésem érthető volt-e.” Az ilyen feleletek segíteni fognak tanulóidnak kényelmesebbnek érezni a részvételt, még amikor egy esetlegesen helytelen választ kockáztatnak is meg.

Várj válaszokat

Ne aggódj, ha a tanulók pár pillanatig csendben vannak, miután feltetted a kérdést. Ne válaszold meg a saját kérdé-

sedet; hagyj időt a tanulóknak a válaszokon gondolkodni! Azonban a túl hosszú csend azt jelezheti, hogy nem értik a kérdést, és újra kell fogalmaznod.

Használj ellenőrző kérdéseket

Az ellenőrző kérdések segíthetnek a tanulóknak mélyebben elgondolkodni egy éppen megbeszélt tantétetről. Például ha a tanulók módot javasolnak arra, ahogyan egy szentírás-beszámolót magukra vonatkoztathatnak, megkérdezheted „Mi mást tanulhatunk még ebből a történetből?”

Adj mindenkinek lehetőséget beszélni

Hogy több tanulót bátoríts a részvételre, néhány ellenőrző kérdést adhatsz azoknak, akik addig az órához még nem szóltak hozzá.

Ha több ember is hozzá szeretne szólni egy témához, ezt mondhatod „Először téged hallgatunk meg, utána pedig téged.” Akkor majd nyugton maradnak a tanulóid, mert tudják, hogy lesz lehetőségük beszélni.

Segíts a tanulóknak felkészülni a kérdések megválaszolására

Hogy segíts a tanulóidnak felkészülni a kérdések megválaszolására, megmondhatod nekik mielőtt valamit felolvastok vagy bemutattok, hogy a válaszaikat fogod kérni (lásd a „keresd” és „figyeld meg” megközelítéseket, a „Tanítás a szentírásokból” részben, 55–56. oldalak). Például mondhatod, hogy „Miközben felolvasom ezt a részt, figyeljetek, hogy megoszthassátok, mi érdekel belőle a legjobban” vagy „Amint felolvassuk ezt a szentírást, figyeljétek meg, hogy megértitek-e, amit az Úr a hitről mond!”

Kerüld az olyan kérdéseket, melyek ellentéteket támasztanak vagy vitára buzdítanak

Az Üdvözítő megmondta „akiben az ellenkezés szelleme lakik, az nem tölem való” (3 Nefi 11:29; lásd még a 28. és 30. verseket). Légy óvatos, és ne kérdezz olyan kérdéseket, melyek vitára buzdítanak, vagy szenzációs dolgokat emelnek ki! Ne tegyél fel olyan kérdéseket, melyek kétséget támasztanak, vagy tanításra alkalmatlan beszélgetésekhez vezetnek! Győződj meg róla, hogy kérdéseid a hitbeli és szeretetbeli egységhez vezetik a tanulókat (lásd Móziás 18:21)! Amikor nézeteltérés van, próbáld meg az egyezés pontjait és a helyes tant kihangsúlyozni!

Alkalmanként csendes visszatekintésre ösztönző kérdéseket tegyél fel

Néha választhatsz olyan kérdéseket, melyeken a tanulóknak inkább csendben kell eltöprengeni, semmint nyíltan beszélgetni róluk. Például:

- Mit tettetek ma, ami az örök élet felé visz benneteket?
- Volt-e valami, amit nem sikerült ma megtennetek, ami az örök élethez vitt volna közelebb?

Kérdések találékony használata

A következő módok alapján használhatod a kérdéseket:

- Írj fel kérdéseket papírcsíkokra, és a csíkokat ragaszd fel székek alá! A beszélgetés során a megfelelő időben kérj meg minden személyt, hogy vegye le a kérdést a székéről! Majd kérd meg, hogy olvassa fel a kérdését, és feleljen rá!
- Kérj meg minden egyes tanulót, hogy írjon fel egy kérdést valamely evangéliumi tantételre vagy szentírásbeli versre alapozva! Gyűjtsd össze a kérdéseket, és beszéljétek meg őket!
- Kérj meg egyéneket, hogy játsszák el bizonyos alakok szerepét saját választásuk alapján a leckéből, és a többiek pedig tegyenek fel nekik kérdéseket (lásd a „Szerepjátás” részt, 174. old)! Ez különösen jól működik gyerekek esetében.
- A lecke előtt a hét folyamán néhány tanulónak adj kérdéseket! Kérd meg őket, hogy készüljenek fel megválaszolásukra a következő órán!

- Használd a következő kérdéseket egy evangéliumi tantétel megbeszélésére: „Mit tudunk már erről a tantételről?” „Mit akarunk megtudni?” „Mit tanultunk ma?” Az óra alapját képezheti az, hogy a tanulók válaszolnak ezekre a kérdésekre, és aztán három oszlopban felírják válaszaikat a táblára.
- Az óra kezdése előtt írd fel egy kérdést a táblára, hogy a tanulók, amint megérkeznek, elkezdhessenek rajta gondolkozni!
- A tanulók válaszoljanak a kérdésekre úgy, hogy megkeresnek és felolvasnak megfelelő szentírásokat vagy himnuszokat.
- Oszd fel az osztályt kis csoportokra! Minden csoportnak adj pár kérdést, amin elgondolkozhatnak! Majd minden csoport számoljon be válaszairól az osztálynak.

További információ

A további segítséget lásd a „Tervezz meg és vezess le tartalmas beszélgetéseket” alatt, az *Utastások egyházi kézikönyvének* „Evangéliumi tanítás és vezetés” részében, a 303–304. oldalon.

SEGÍTENI A TANULÓKNAK FIGYELMESNEK LENNI

Egy vasárnapi iskola tanító a következő gondolatot osztotta meg egy leckéről, amit tanított:

„Úgy éreztem magam, mintha egy erdei túrára vittem volna az osztályt. Ahogy elindultunk együtt a csapáson, érdekes szentírásbeli gondolatokra mutattam rá, amint útközben elhaladtunk mellettük. Gondosan elmagyaráztam a lecke fogalmait, mint ahogy egy túravezető magyarázná a különböző fajta lombzatokat egy erdei csapás mentén.

Egy ponton látszólag visszafordultam, hogy a tanulóim után nézsek. Felfedeztem, hogy jóval lemaradtak a szentírások ösvényén. Egyikük sem tartotta velem az iramot. Néhányan ácsorogtak; egyesek elakadtak; mások pedig letértek a csapásról, és eltévedtek. Olyan volt, mintha vissza kellene mennem a csapáson, összegyűjteni az osztályt, és ismét előre venni az irányt.”

Amint ez a tapasztalat mutatja, egy tanító néha „elkülönülhet” a tanulóktól az óra alatt. A tanulók néha elvesztik érdeklődésüket, vagy elterelődik a figyelmük.

Miként segíthetnek a tanítók a tanulóknak figyelmesnek maradni? Nincs egyedüli válasz erre a kérdésre, de vannak dolgok, amiket megtehetsz, hogy változzon az eredmény.

Figyeld meg és figyelj oda azokra, akiket tanítasz

Gyakran észreveheted, ha a tanulóid kezdenek „elkülönülni” tőled. Észreveheted, hogy nyugtalanabbak, mint általában, hogy nem követik a szentírásaikban, amikor valaki hangosan felolvast, vagy hogy olyan dolgokról beszélgetnek egymással, amik nem vonatkoznak a leckére. Kérdéseidre adott válaszaikban a gondolkodás vagy lelkesedés hiányát érezheted.

Légy óvatos, amikor a tanulók figyelmeségének kis jeleit értelmezed! Egyesek, akik „elkülönülnek” tűnnek, lehet, hogy nagyon is szorosan követik a leckét. Például egy osztálytag, aki nem néz rád, olyasmin gondolkozhat, ami az osztályban hangzott el, vagy egy sugalmazáson töprenghet, amit a Szentlélektől kapott.

Amikor a Szellem által tanítasz, gyakran abban az áldásban lesz részed, hogy felismered azok figyelmét, akiket tanítasz. Időnként azt az ösztönzést kaphatod, hogy változtass egy leckében a tanulók figyelmének visszafordítása érdekében.

Hogyan segítsünk a tanulóknak figyelmesnek lenni

A következő javaslatok segíthetnek neked, amikor segítesz a tanulóknak figyelmesnek lenni:

- Tedd az anyagot nyilvánvalóvá! Segíts a tanulóidnak meglátni, hogy a lecke anyaga miként vonatkozik az életükre! Ha nem látják meg, hogy a lecke anyaga miként vonatkozik az életükre, valószínűleg nem lesznek figyelmesek vagy nem fogja őket érdekelni.
- Változtasd a hangod tanítás közben! Túl lassan beszélsz, túl gyorsan, túl lágyan, túl hangosan? Ugyanazt a hanghordozást használod, csekély hangváltozással? Tisztán érthető a beszéded? Lelkesedsz azért, amit tanítasz? Az, hogy miként használod a hangod, befolyásolhatja a tanulóid figyelmének szintjét.
- Tarts fenn szemkontaktust! Használj szemkontaktust, mint egyfajta módot arra, hogy bevond a tanulókat az órába! Amikor szemtől-szembe tanítasz, a figyelmed azokra összpontosul, akiket tanítasz, és nem a lecke anyagokra. Ha szemkontaktust teremtesz, miközben hozzászólásaikat és kérdéseiket hallgatod, az segíteni fog nekik megtudni, hogy téged érdekel, amit mondani akarnak. Légy óvatos, és ne hagyd, hogy a szemeid körbe-körbe járjanak a teremben, miközben beszélsz! Úgy rendezd el a székeket a teremben, hogy mindenki arcát lásd, és így mindenki láthassa a te arcodat! A fiatalabb gyerekek figyelmesebbek lesznek, ha közelebb ülsz hozzájuk, és szemmagasságban beszélsz hozzájuk.

- Légy mozgásban! Próbáld meg körbejárni a teremben miközben tanítasz, de ne járkálj előre-hátra! Ha közelebb húzódsz a tanulókhoz egy kérdés feltevésekor, az az érdeklődésedet mutatja meg, és válaszra késztet. Megfelelő kéz- és karmozdulatok segíthetnek kihangsúlyozni egy-egy főbb pontot a leckében. Természetes módon mozogj; az egyéniségednek megfelelően. Ha mozdulataid színpadiasak, természetellenesek vagy túl gyakoriak, elvonhatják a tanulók figyelmét, akik elveszíthetik érdeklődésüket.
- Váltoгasd a leckék tempóját! A tempó, mellyel átveszel egy leckét, befolyásolhatja a tanulók figyelmét. Ha a lecke túl gyorsan halad, összezavarodhatnak. Ha túl lassan veszed át az anyagot, elveszthetik az érdeklődésüket. Egy órabemutató egyes részei látszólag akadozhatnak, vagy lelassulhatnak a beszélgetések vagy történetek miatt. Egyes anyagok fontosak lehetnek, de kevésbé találóak, mint más anyagok a tanulóid számára. Az ilyen anyagot gyorsan kell átvenni, hogy továbbmehess a lecke főbb pontjai felé.

- Használj változatos tanítási módszereket! A különböző tanítási eljárások segíthetnek neked a lecke tempóját változtatni, az óra elején összpontosítani a tanulók figyelmét, újra megragadni a figyelmüket óra közben vagy átmenetet képezni a lecke egyik részéből a másikba. Például a kiscsoportos beszélgetések azonnal bevonhatják azokat, akik látszólag elveszítik érdeklődésüket és a koncentrációt. (Lásd a „Változatos tanítás” részt, 89–90. oldal.)

Az egyének felelőssége a részvételben

Amikor segíteni próbálsz a tanulóknak figyelmesebbnek lenni, emlékezz arra, hogy végső soron ők a felelősök saját részvételükért! Ha valaki nem vesz részt, ne kényszerítsd, hogy részt vegyen! Inkább továbbra is légy érdeklődő, tiszteletteljes, és segítőkész, emlékezve az Úr, papsági vezetőknek adott következő tanácsára: „Nem lehet és nem szabad másként [semmilyen] hatalmat vagy befolyást gyakorolni, csak meggyőzéssel, türelemmel, gyengédséggel, alázattal és őszinte szeretettel” (T&S 121:41).

MIBŐL LEHET TUDNI, VAJON TANULNAK-E

Egy elemis tanító órát tartott egy kilencévesekből álló osztálynak. A leckében a fő tantételek azok voltak, hogy az Egyház elnöke kinyilatkoztatásokat kap az egész Egyházra nézve, és hogy az egyének személyes kinyilatkoztatásokat kaphatnak, hogy azok irányítsák őket saját életükben. Az óra jól meg volt tervezve. Volt benne szentírásjelölés, táblás beszélgetés, a lecke kézikönyvben javasolt tevékenységek és egy áttekintés.

Az óra vége felé a tanító feltett egy ismétlődő kérdést: „Kinek van felhatalmazása kinyilatkoztatást kapni az egész Egyházra?” Minden gyerek felemelte a kezét. Mindannyian tudták a választ: az Egyház elnökének.

Majd a tanító megkérdezte: „Ti milyen dolgokról kaphatok kinyilatkoztatást?” Semmi válasz. Mivel az óra alatt megbeszélték ezt a témát, a tanítót meglepte, hogy senki nem válaszolt a második kérdésre. A tanító kissé átfogalmazta a kérdést, de ismét semmi válasz nem jött. Aztán Sarah, az egyik osztálytag feltette a kezét, és megkérdezte: „Egyáltalán mit jelent az, hogy *kinyilatkoztatás*?”

Mivel az osztálytagok helyes válaszokat adtak, a tanító nem vette észre, hogy nem értették meg a lecke alaptantételeit. Ha Sarah nem tette volna fel azt a kérdést, a lecke befejezetlen maradt volna számára, és talán az osztály többi tagja számára is. Nagyon kevés, számukra jelentős dolgot tanultak volna. Hogyan győződhetett volna meg a leckében korábban a tanító, hogy mindenki érti őt?

Hogyan döntsük el, vajon értenek-e a tanulók

Elder Boyd K. Packer ezt tanította: „Az éber tanító szemei folyamatosan ide-oda járnak a teremben, meglátva minden mozdulatot, felvéve minden kifejezést, gyorsan válaszolva az érdeklenségre vagy zavarra. Azonnal leolvassanak egy zavart tekintetet, vagy egyből érzékelik, ha tanulás történt” (*Teach Ye Diligently*, átdolgozott kiadás [1991], 164–65. old.).

A tanulóid fejlődését figyelve, óvatosan javíthatod az óralevezetésed. Például megismételhetsz vagy újrarahangsúlyozhatsz fogalmakat, megállhatsz egy beszélgetésre, megoszthatsz egy történetet vagy bizonyosságot tehetsz. Azt is megtudhatod, mikor legyen gondod egy egyénre. Ahhoz, hogy figyelmes és a tanulóidra összpontosítani képes legyél, jól fel kell készülnöd, hogy ne függj túlságosan a jegyzeteidtől vagy a lecke kézikönyvtől.

Egyes tanítási módszerek segíthetnek meghatározni, hogy a tanulók megértik-e a tantételeket, melyeket tanítasz. Gondold át a következő javaslatokat!

- Kérd meg a tanulókat, hogy saját szavaikkal ismételjék el a tantételeket! Ez a leckében korán segíteni fog megtudni, hogy megértenek-e bizonyos szavakat vagy fogalmakat. Ha nem értik meg, magyarázatokkal szolgálhatsz, melyek tartalmasabbá teszik számukra a lecke hátralevő részét.
- Használj néhány rövid esettanulmányt! Úgy tervezd meg az esettanulmányokat, hogy néhány helyesen mutassa be a tanított tantételeket, a többi pedig nem. Kérd meg a tanulóidat, hogy mutassanak rá azokra az esettanulmányokra, melyek helyesen alkalmazzák a tantételeket! (Lásd az „Esettanulmányok” részt, 163. oldal.)
- Olyan kérdéseket tegyél fel, melyek megkövetelik a tanulóktól, hogy kifejezzék a tanult tantételre vonatkozó megértésüket. A tanulók válaszai azt jelezhetik, hogy bizonyos leckerészek ismétlésére, és a lecketerv módosítására van szükség.
- Vezess le beszélgetést! Miközben gondosan odafigyelsz a tanulók hozzászólásaira, tudni fogod, vajon helyesen értik-e a tantételt, amit tanítasz. A fontosabb részek kijavításához, tisztázásához vagy megerősítéséhez fordulj a szentírásokhoz, az utolsó napi próféták tanításaihoz vagy a lecke kézikönyvhöz!

SEGÍTENI MÁSOKNAK A TANULTAK SZERINT ÉLNI

Jézus ezt tanította: „Nem minden, a ki ezt mondja nékem: Uram! Uram! megyen be a mennyek országába; hanem a ki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát” (Máté 7:21). Nem elég ismernünk az evangéliumot; aszerint is kell élnünk.

Egy tanító a következő hasonlattal élt: „Nagyszerű leckét tanultam az ábécé betűiből. . . . Elismételhetjük őket az elejéről vagy visszafelé, de mikor ezt tesszük, kevés jelentéssel bírnak, mert nem rakták őket össze tudatosan, valamely célból. Amikor valós céllal, és tudatosan rakjuk őket össze, eredményként szent himnuszokat, szentíráásokat, nagyszerű költészetet és prózát, csodálatos dalokat stb. nyerünk. Akárcsak az ábécé betűiben, ugyanígy van ez az életünkben is. . . . A tett fontos, csakhogy a jó fajta tette van szükségünk – céltudatos tette” (William H. Bennett, Conference Report, Tonga Area Conference 1976, 15. old.).

Tanítóként segíthetsz másoknak, hogy az „ígének megtartói legye[nek] és ne csak hallgatói” (Jakab 1:22). Ennek elérése érdekében, oly módon kell tanítanod, amely segíteni fog a tanulóknak a tantételeket alkalmazni az életükben.

Bizonyosodj meg róla, hogy a tanulók értik a tanított tantételeket

Segíthetsz a tanulóknak oly módon megérteni az evangéliumi tantételeket, mely által képesek lesznek azokat alkalmazni az életükben. Például amikor egy gyerek pénzt keres vagy kap, egy apa elmagyarázhatja,

hogy a szentíráások és az utolsó napi próféták mit tanítanak a tizedfizetésről, és hogy mire használják fel. Ezután segíthet a gyermeknek venni a pénz 10 százalékát, kitölteni egy felajánlási cédulát, beletenni a pénzt és a cédulát egy tized borítékba, és odaadni a borítékot a püspöknek.

Segíts másoknak a Szellem által tanulni

Nem elég egyszerűen megérteni az evangéliumi tantételeket. Azoknak az embereknek, akik igazán aszerint élnek, amit tanulnak, fontos, hogy bizonyosságot nyerjenek arról, hogy igaz. Ez csak akkor fog megtörténni, amikor a Szellem által tanítasz, ők pedig a Szellem által tanulnak (lásd „A Szellem meghívása tanításod közben” részt, 45–46. old.).

Sokféle különböző módszert lehet használni, hogy másoknak segítsünk a Szellem által tanulni. Például amikor te vagy a tanulóid igaz történeteket osztotok meg a kihívások legyőzéséről, a Szellem segíthet a tanulóknak bátorságot nyerni az evangélium szerinti élethez. Egy ároni papsági osztályban a tanító élénken mesélt a testvéréről, aki abbahagyta a dohányzást, és ezért nagy áldásokban részesült. Ez a történet megérintett egy fiatalembert az osztályban, és arra inspirálta őt, hogy hagyjon fel a dohányzással.

Bátorítsd a tanulókat, hogy „Eredje[nek] el, és . . . a képen cselekedj[enek]”

Miután az Üdvözítő megosztotta az irgalmas samaritánus példázatát, ezt parancsolta hallgatóinak: „Eredj el, és te is a képen cselekedjél” (Lukács 10:37). Gyakorta kérd meg a tanulókat, hogy alkalmazzák a tanult tantételeket. Az ilyen feladatok legyenek valószerűek és megvalósíthatóak. Például az imáról szóló leckében bátoríthatod a családtagokat vagy osztálytagokat, hogy imádkozzanak minden reggel és este. A szolgálatról szóló leckében bátoríthatod őket, hogy segítsenek egy szükségét látó szomszédnak.

Általában ellenőrizd vissza a kiadott feladatokat; ez segíteni fog a tanulóknak méltányolni a tőlük kért dolog fontosságát.

A TANULÁS LÉGKÖRÉNEK MEGTEREMTÉSE

A rend és az önfegyelem nélkülözhetetlenek a tanuláshoz. Ezeket a tulajdonságokat legjobban akkor alapozzuk meg, amikor szeretjük egymást, és segíteni akarunk egymásnak növekedni. Amikor előzékenyek, udvariasak és áhítatosak vagyunk, jobban összpontosítunk az evangélium tanulására. A Szellem gazdagabban velünk van. A megszakítások kevésbé valószínűek.

Tanítókként sokat tehetünk a kölcsönös figyelembevétel légkörének megteremtéséért. Másoknak is meg kell tanítanunk, hogy segítsenek a tanulás légkörének megteremtésében. Ily módon, megtanítjuk nekik, hogy az Üdvözítő jobb tanítványai legyenek, és mi magunk is jobb tanítványokká válunk.

A TEREM ELŐKÉSZÍTÉSE

A tanuláshoz megfelelő kényelmes és vonzó környezet hozzájárulhat a tanulók önfegyelméhez, és hajlandóságához koncentrálni az órákon, valamint a Szellem iránti fogékonyságukhoz. Akár osztálytermi tanító vagy, akár szülő, aki családi este készül, mindent, amit csak tudsz, meg kell tenned annak érdekében, hogy javítsa a fizikai környezetet, amelyben tanítasz.

Javaslatok a terem előkészítéséhez

Tisztaság

Bizonyosodj meg róla, hogy a terület tiszta! Lehet, hogy söpörned kell, papírokat kell felszedned, vagy le kell törölnöd a táblát. Arról is győződj meg, hogy a te megjelenésed is tiszta és szerény!

Hőmérséklet

Ha lehetséges, győződj meg róla, hogy a terem nem túl meleg vagy túl hideg! Ha egyházi teremben tanítasz, együtt kell dolgoznod a vezetőiddel, hogy a hőmérsékletet megfelelővé tegyétek.

Világítás

Győződj meg róla, hogy a teremben elegendő a megvilágítás! Úgy rendezd el a székeket, hogy a nap senki szemébe ne süssön!

Egyéni igazítások

Teremts melegséget és érdeklődést azzal, hogy alkalmanként hozol valamit a terem kinézetének javítására! Például hozhatsz virágokat, vagy kiállíthatsz képeket vagy tárgyakat, melyek a leckére vonatkoznak.

Lecke anyagok

Legyél biztos, hogy minden szükséges lecke anyag megvan, például kréta, törölő,

zsírkréta, magnó vagy szemléltetők. Ha valamilyen berendezést használsz, próbáld ki, mielőtt használnád a teremben. Ez elég időt fog adni neked a terveid megváltoztatására, ha a berendezés nem működik megfelelően.

Ültetés

Úgy rendezd el az ültetést, hogy a tanulók lássanak és halljanak téged és egymást. Próbáld meg lehetővé tenni, hogy mindenkinek a szemébe nézhess. Győződj meg arról is, hogy az ültetés elrendezése lehetővé teszi mindenki számára, hogy lássa a táblát és más szemléltető anyagokat.

Ha lehetséges, gondoskodj róla, hogy minden szék kényelmes legyen. A gyerekek kényelmesebben érzik magukat olyan székeken vagy padokon, melyekről leér a lábuk a földre. Néha szeretnek a földön ülni. A fiatalok és felnőttek székei legyenek megfelelő méretűek, és könnyen hozzáférhetően legyenek elrendezve, elegendő helyet hagyva a lábuknak.

Amikor szükséges, úgy tervezd meg az ültetést, hogy elválassz azokat a gyerekeket, akik zavarják egymást. Ráírhatod a gyerekek neveit papírdarabokra, és a székek hátuljára ragaszthatod, vagy a székek elé a földre rakhatod azokat, az óra kezdete előtt.

Ha több mint egy osztály találkozik egy teremben, úgy rendezd el a székeket, hogy az osztályok egymásnak háttal üljenek, a terem átellenes sarkaiban. Ha vannak terem-elválasztók, használd őket!

Hely

Hagyj elég helyet a tervezett tevékenységek számára. Például ha egy színjátékot tervezel, győződj meg róla, hogy elég hely van a résztvevők számára felállni, és mozogni. Az otthonodban az ilyen tevékenységekhez esetleg odébb kell rakni a bútorokat.

Megkérni a tanulókat, hogy segítsenek neked

Mint tanító, te vagy felelős a fizikai környezetért, ahol tanítasz. De nem kell egyedül elvégezned az előkészületeket. Hagyd, hogy a résztvevők is javítsanak a tanulás környezetén! Adhatsz nekik megadott feladatokat, rendszeresen is vagy csak alkalmanként.

MEGTANÍTANI MÁSOKAT HOZZÁJÁRULNI A TANULÁS LÉGKÖRÉHEZ

„Nevezetek ki valakit közületek tanítónak, és ne vigyétek a szót mindnyájan egyszerre; inkább egyszerre csak egy beszéljen és mindnyájan hallgassák szavát, hogyha már mind beszéltek, mindenki épülhessen mindenki szaván” (T&Sz 88:122).

A tanulás légkörének jellemzői

Amikor összejövünk, hogy az evangéliumot tanulmányozzuk, nem pusztán tanítók-ként, tanulókként és barátokként gyűlünk össze. Testvérekként jövünk össze – Mennyei Atyánk gyermekeiként. Keresztelői szövetségünk még jobban egyesít bennünket, mert azokban a felelőségekben osztozunk, melyeket Alma jellemzett a szenteknek, akik akkor-tájt keresztelkedtek meg a Mormon vízében: fontos, hogy „egyetértésben élj[ünk], hiszen egy a hitü[n]k, egyformán meg lett[ünk] keresztelve, ami szívü[n]ket egységbe és egymás iránti szeretetbe fonta” (Móziás 18:21).

Keresztelői szövetségünk ilyen megértése arra kell, hogy inspiráljon bennünket, hogy segítsünk egymásnak megtanulni az evangéliumot, és aszerint élni, hogy visszatérhessünk Mennyei Atyánkkal élni. Az egyik mód, amikor a tanulók és a tanítók ezt egyaránt megtehetik, a tanulás légkörének megteremtése.

A tanulás légkörében (1) építjük egymást a részvételünk által, (2) szeretjük és segítjük egymást, és (3) vágyunk az igazságot közösen megismerni.

A tanítók és tanulók részvételük által építik egymást. Építjük egymást, amikor gondosan figyelünk egymás hozzászólásaira, részt veszünk a beszélgetésekben és más tanulási tevékenységekben, elgondolkodtató kérdéseket teszünk fel, együtt imádkozunk, személyes tapasztalatokat és meglátásokat ajánlunk fel, és bizonyosságot teszünk (lásd T&Sz 88:122).

A tanítók és tanulók szeretik és segítik egymást. Az emberek hatékonyabban tanulnak, amikor azt érzik, hogy olyan barátok között vannak, akik törődnek velük. Ha azt érzik, hogy kinevethetik vagy zavarba hozhatják őket, kevésbé valószínű, hogy

hozzájárulnak az órákhoz, és növekednek az evangéliumban. Szavainkkal és tetteinkkel megmutathatjuk, hogy törődünk velük, és azt akarjuk, hogy fejlődjenek. A következő tanács elder Henry B. Eyringtól arra a szeretetre vonatkozik, amit akkor kell éreznünk, amikor összegyűlünk az evangéliumot tanulmányozni: „Mennyei Atyánk szívünket akarja egyesíteni. Ez a szeretetben való egyesülés nem csak egy eszme. Ez szükségszerűség” (Henry B. Eyring: *Hogy egyek legyünk*, Liahona, 1998. július, 74. old.).

A tanítók és tanulók az igazság megismerésére vágnak. Amikor az evangélium megértésének és az aszerinti életnek nagyszerű céljában egyesülünk, tanulási lehetőségeink növekednek. Amikor egységesebbekké válunk az igazság keresésében, meghívjuk az Úr Szellemét, hogy bőségesen velünk legyen.

Másokat tanítani a tanulás légköréről

Tanítóként a felelősséged egy része, hogy segíts a tanulóknak megérteni, mit tehetnek a tanulást elősegítő légkör megteremtéséért. Minden tanuló felelős azért, hogy segítsen másoknak jó tanulási tapasztalatokat szerezni. Miközben a tanulás légkörének megteremtésén fáradozol, nem csupán a viselkedést korrigáld, vagy meggyőződsz, hogy az órát nem szakítják félbe. Beteljesíted isteni megbízatásodat, hogy segíts másoknak az Üdvözítő jobb tanítványává válni.

Hogy a családtagokat vagy osztálytagokat megtaníthasd hozzájárulni a tanulás légköréhez, fontold meg egy beszélgetés levezetését a következő kérdések felhasználásával!

- Fejezd ki érzéseidet az evangéliumról, és magyarázd el, hogy segíteni akarsz másoknak az evangélium tanulmányozásában!

- Beszéljétek meg a ránk háruló felelősséget, hogy segítsünk egymásnak az evangéliumot tanulni (lásd a 77. oldalt)!
- Beszélj az órákon való részvétel fontosságáról!
- Kérd meg a jelenlevőket, hogy javasoljanak olyan dolgokat, melyeket megtehetnek a tanulás légkörének megteremtéséhez!

Egy tanító, akit a hét- és nyolcévesek tanítására hívtak el az elemiben, levezetett egy ilyen beszélgetést, amikor először találkozott az osztállyal. „Kedves barátaim,” mondta azon a vasárnap reggelen, „a püspök elhívott, hogy benneteket tanítsalak. A fejemre tette a kezeit, és megáldott, hogy képes legyek megérteni, szeretni benneteket, és igaz dolgokat tanítani nektek. Ez olyan boldoggá tesz engem. Megpróbálok olyan leckéket készíteni, melyek érdekesek és igazak. Biztosan sok alkalmat fogok nektek adni, hogy kérdezzetek és válaszoljatok, hogy énekeljétek, történetekre figyeljétek, és elmondjátok nekem azokat a dolgokat, melyekről tudjátok, hogy igazak.”

A tanító így folytatta: „Mielőtt megszülettünk, mindegyikünk Mennyei Atyánkkal élt. Az Ő gyermekei vagyunk, így tehát testvérek vagyunk. Az osztályunkban segíteni akarunk egymásnak a tanulásban, hogy visszatérhessünk Mennyei Atyánkkal élni ismét. Mi az a pár dolog, amit mindegyikünk megtehet, hogy segítsen másoknak az osztályban megtanulni azokat a fontos dolgokat, amelyekről beszélni fogunk? Mindenki gondoljon valamire, amit megtehetünk!”

A tanító felsorolta az osztálytagok ötleteit a táblán. A lista olyan dolgokat foglalt magába, mint kedvesen bánni egymással, részt venni az órában, megosztani az élményeket és bizonyosságokat, odafigyelni, és keményen megpróbálni megérteni az evangélium tanításait.

Azután a tanító megkérdezte: „Tudtok olyasmire gondolni, ami zavarhatja a tanulást?” Egy másik listát készített a táblán. Ez olyan dolgokat foglalt magába, mint megtréfálni valakit, és beszélgetni, miközben valaki más beszél.

Ebből a két listából a tanító és az osztálytagok csináltak pár szabályt, melyek jellemezték, hogy mit várjanak el egymástól.

Ez nem az egyetlen alkalom volt, hogy a tanító ezekről az alapelvekről beszélt. Időnként személyesen is megbeszélte őket az osztálytagokkal, és szükség szerint, az egész osztállyal.

Miközben a tanításra készülsz, gondold át, miként használhatod ennek a tanítónak a megközelítési módját, vagy más ötleteket, hogy segíts másoknak hozzájárulni a tanulás légköréhez. Ha figyelmes és imádságos vagy, sok alkalmat fogsz találni annak megtanítására, hogy a tanulás akkor megy a legjobban, amikor (1) építjük egymást a részvételünk által, (2) szeretjük és segítjük egymást, és (3) az igazság közös megismerésére vágyunk.

További információ

A tanulás légkörének megteremtését illetően lásd még Az evangélium tanítása tanfolyam 6. és 7. leckéjét (213–21. old.).

MIKÉNT JÁRULHATNAK HOZZÁ A TANULÁS LÉGKÖRÉHEZ A TANÍTÓK

*„A prédikátor nem volt több mint a hallgató és a tanító sem volt több mint a tanuló, hanem mind egyenlőek voltak, és mindenki képessége szerint dolgozott”
(Alma 1:26).*

Azon kívül, hogy segítesz a tanulóknak megérteni, hogy miként járulhatnak hozzá a tanulás légköréhez (lásd a 77–78. oldalakat), van számos dolog, amit te, mint tanító tehetsz meg, hogy hozzájárulj egy ilyen légkörhöz.

Készítsd fel magad szellemileg

Saját szellemi felkészültséged nagyban hozzájárul a tanulás légköréhez otthon vagy a teremben. Amikor szellemileg fel vagy készítve, magaddal hozod a békesség, a szeretet és az áhítat szellemét. Tanulóid sokkal magabiztosabbnak érzik magukat az örök értékű dolgok átgondolása és megbeszélése közben. Amikor zaklatott, elfogult, mérges vagy kritikus vagy, és nem készültél fel szellemileg, kevésbé lesznek képesek a Szellem által tanulni. (Önmagad szellemi felkészítéséhez javaslatokat a 11–20. oldalakon találsz.)

Szeress minden egyént, és legyen rájuk gondod

Jézus ezt mondta: „Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; a mint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást” (János 13:34). Törekedned kell szeretni a tanulóidat – nem csak amikor könnyű őket szeretni, hanem akkor is, amikor próbára teszik a türelmedet (lásd a „A jószívűség ajándékára törekedni” részt, 12. old.).

Minden egyén, akit tanítasz, értékes az Úr szemében, és minden egyén a te szemedben is értékes kell hogy legyen. Találd meg a módját, hogy minden tanulódra gondod legyen (lásd a „Gondot fordítani az egyénre” részt, 35–36. old.). Amikor a tanulóid felismerik, hogy szereted őket és törődsz velük, megtanulnak bízni benned. Sokkal taníthatóbbakká válnak, és kevésbé hajlamossá a megszakításokra (lásd „A szeretet meglágyítja a szívet” részt, 31–32. old.).

Öltözz illően

Öltözeted és megjelenésed ne vonja el a figyelmet az órától! Ha fiatalokat tanítasz, nem szükséges úgy öltöznöd, ahogy ők, ahhoz, hogy elnyerd a bizalmukat.

Fogadd kedvesen a tanulókat

Ha osztálytermi tanító vagy, mosolyogj, amikor a tanulók bejönnek az osztályba! Köszöntsd őket kézfogással! Mondd, hogy örülsz, hogy látod őket! Fejezd ki megbecsülésedet irántuk! Egy pár mondatnyi meleg fogadtatás segíthet magukat jól érezni, és felkészülni a tanulásra.

A családi estét és a családi szentírás-tanulmányozást is különleges alkalommá teheted, ha kedvesen üdvözölsz minden családtagot kezdéskor.

Kezdj úgy, hogy felhívd a figyelmet

Mindig lesznek baráti beszélgetések és tevékenységek, mielőtt egy leckét tanítasz. Egyik felelősséged az, hogy véget vess az ilyen tevékenységnek, és segíts mindenki figyelmét a tanulásra összpontosítani. Ez jelentheti egy himnusz felvétel lejátszását, vagy azt, hogy az osztálytagokat a helyükre vezeted. Arra is szükség lehet, hogy mindenkinek a szemébe nézel, mielőtt megkérsz valakit a nyitóimára. Néha magad is mondhatod a nyitóimát. (Lásd „Az óra elkezdése” részt, 93. oldal.)

Buzdíts kölcsönös tiszteletre

Kérd meg a tanulókat olyan dolgokra, melyeket megtehetnek, hogy segítsenek egymást szeretni és megbecsülni. Abból, amit mondasz és teszel, a tanulóid megtanulhatnak tiszteletet tanúsítani egymás iránt. A kérdésekre adott feleleteid megmutathatják nekik, miként feleljenek tisztelettelően egymás hozzászólásaira és kérdéseire (lásd az

A gyerekek általában megfelelnek annak, amit érzésük szerint mások elvárnak tőlük. Amikor pozitív érzéseket mutatsz irántuk, segíted fenntartani a tanulás jó légkörét. Az alábbiakban olyan megjegyzések példáit soroljuk fel, melyeket megtehetsz:

- *Mindegyikőtök különleges. Mindegyikőtök valójában Isten gyermeke. Nincs még egy olyan valaki a világban, mint ti.*
- *Az élményeitek elmondásával segítettek érdekessé tenni az órát.*
- *Boldoggá tesz, amikor ilyen jól dolgozunk együtt.*
- *Tudom, hogy Mennyei Atyánk ma mindegyikötökkel elégedett.*
- *Méltányolom a jót, amit tesztek. Mindannyian a jót próbáljuk tenni.*
- *Felváltva beszéljünk. Mindenkinek vannak jó elképzelései, és meg kell hallgatnunk egymást.*

„Odafigyelés” részt, 66–67. old.). Biztosítsd őket arról, hogy minden őszinte kérdést szívesen fogadsz! Egyvalaki kérdése segíthet letisztázni olyan tantételeket, melyeket mások sem értenek.

Ébressz lelkesedést az evangélium tanulmányozásához

A tanulók sokféle okból jöhetnek az órára. Azonban amikor megérkeznek, segítened kell nekik lelkesen egyetlen célra koncentrálni: megtanulni az evangéliumot. Ezt azzal teheted, hogy segítesz nekik meglátni, hogy az evangélium segíteni fog nekik a problémáik megoldásában, gazdagabbá tenni az életüket, és növelni a boldogságukat.

Bátorítsd arra a tanulóidat, hogy a tanulásra és részvételre készen jöjjenek az órára! Amikor egyénekként az evangélium tanulására törekszenek, valószínűleg hozzá fognak járulni a tanulás légköréhez az órák alatt (lásd a „Segíteni az egyéneknek felelősséget vállalni az evangélium tanulmányozásáért” részt, 61–62. old.).

A sima osztályon kívüli feladatok néha segítenek, különösen mikor a tanulókat az evangélium tantételeinek alkalmazására buzdítják a mindennapos életben (lásd a „Segíteni másoknak a tanultak szerint élni” részt, 74. old.). Amikor osztályon kívüli feladatokat adsz, rendszerint lehetőséget kell adnod az osztálytagoknak a beszámolásra. Ez segíteni fog nekik megérteni azt az értéket, amit számodra mindaz jelent, amit tanultak és elvégeztek.

Taníts Krisztusról

Minden, amit tanítunk, Krisztushoz kell hogy vezesse a családtagjainkat vagy az osztálytagokat – megváltó küldetéséhez, tökéletes példájához, szertartásaihoz és szövetségeihez, és parancsolataihoz. Emlékezz erre, amikor leckéidet készíted és tanítod! Ez az egység és remény szellemét fogja elhozni a tanulás légköréhez.

Használj változatos tanítási módszereket, melyek részvételre ösztönöznek

A tanulás légköre fokozódik, amikor minden jelenlevőt érdekel az óra, és részt vesznek a beszélgetésekben és más tevékenységekben. Az érdeklődés és a részvétel magas szintjének fenntartása érdekében használj változatos

tanítási módszereket (lásd a „Változatos tanítás” részt, 89–90. old.)!

Oszd meg érzéseidet, élményeidet és bizonyosságodat

Amikor megosztod az érzéseidet, élményeidet és bizonyosságodat, az másokat arra inspirálhat, hogy ugyanezt tegyék. Ez egyaránt meg fogja erősíteni azokat, akik megosztják őket, és azokat is, akik hallgatják. Az új megterteknek különösen szüksége lehet látni, hogy az Egyházban mindannyian tanítunk és tanulunk egymástól, tapasztalatunk szintjétől függetlenül. Mindenki hozzá tud valamivel járulni. Meghallgatjuk egymás hozzászólásait, hogy „mindenki épülhessen mindenki szaván” (T&Sz 88:122).

További javaslatok azoknak, akik gyerekeket tanítanak

Fejezz ki pozitív érzéseket a gyerekek iránt

Amikor a gyerekeket kritizálják vagy negatívan szólnak hozzájuk, gyakran alkalmatlannak vagy kivetettnek érzik magukat. Megpróbálhatják felhívni magukra a figyelmet más gyerekek zavarásával vagy egyéb rendetlenkedéssel. Másrészt viszont, a pozitív megjegyzések segítenek nekik megérteni, hogy a legjobbat várod el tőlük. Ismerd el és köszönd meg a jót, amit tesznek, és hagyd figyelmen kívül az apróbb gondokat! Amint így teszel, elkezdik azt érezni, hogy szeretik, megértik és elfogadják őket.

Állapíts meg és tarts be normákat

A gyerekeknek szüksége van és meg is becsülik a szabályokat és korlátokat. Dolgozz a gyerekekkel azon, hogy megalapozzotok néhány egyszerű, tiszta szabályt (három-négyenél nem többet). Ez segíteni fog uralkodni önmagukon. Magyarázd el, hogy a szabályok betartása mindenkinek segít együtt örülni! Azt is beszéljétek meg, hogy mi fog történni a szabályok megszegése esetén! Együtt meghatározhattok egy jelet a rend visszaállítására, például hogy a tanító karba tett kézzel megáll.

Miután te és a gyerekek megalapoztatok pár szabályt, készíts egy táblázatot a szabályokról! Ha a gyerekek nem tudnak olvasni, használj ábrákat, melyek megmutatják, hogyan viselkedjenek! Amikor csak egy gyerek

Szidás	Megértés
Te mindig zűrzavart okozol az osztályban. Elegem van ebből.	Tudom, néha nehéz nyugodtan ülni, de még egy kis ideig ki kell tartanod. Segítené, ha itt ülsz mellettem?
Miért kell neked folyton a többi gyereket piszkálni?	Csábító lehet másokat bosszantani, de mi ilyet nem teszünk. Mindannyiunkat akadályoz a tanulásban.
Hogy lehetsz ilyen nemtörődöm másokkal?	Néha szeretnél barátságatlan dolgokat mondani másoknak, de a mi osztályunkban próbálunk nagyon kedvesek és megfontoltak lenni. Próbáljunk meg másoknak segíteni, hogy ők is úgy érezzék magukat, ahogy mi szeretjük érezni magunkat.
Te egy cseppet sem figyelsz rám. Fordulj előre azonnal!	Nehéz tanítanom, amikor nem látom a szemeidet, ezért szükségem van arra, hogy nagyon idefigyelj.
Hagyd abba ezt a lármázást! Ezt egy percig sem tűröm tovább!	Úgy tűnik, mindenki fáradt és nyugtalan. Álljunk fel egy percre, és nyújtózzunk egyet.

megszeg egy szabályt, szakítsd meg az órát, és csendesen kérdezd meg „Mi is a szabály?” Türelmesen várj, amíg a gyermek elismétli a szabályt! Kérdezd meg, szerinte hogyan lehet betartani a szabályt! Majd folytasd az órát!

Segíts a gyerekeknek az aktív részvételben

Foglald le a gyerekeket, és tartsd fenn érdeklődésüket azzal, hogy olyan leckéket adsz le, melyek változatos tevékenységeket foglalnak magukba! Ez talán a legjobb mód a rendetlen viselkedés megelőzésére. Amikor tanítasz, nézz a gyerekek szemébe; ha a lecke anyagából olvasol fel, elvesztheted az érdeklődésüket. Ha a gyerekek nyugtalanra kezdenek válni, mondd azt, hogy „A legjobb gondolataitokra van szükség ennek a kérdésnek a megválaszolásához” vagy „Tartanád ezt a képet, hogy az egész osztály lássa?” Hagyd figyelmen kívül a legtöbb apró zavaró tényezőt, és próbáld meg valami másra terelni a gyerekek figyelmét! Például mondhatod azt, hogy „Érdekelni fog benneteket, ami most következik” vagy „Kérem, emeljétek fel a kezeteiket, ha tudjátok a választ!”

Légy megértő

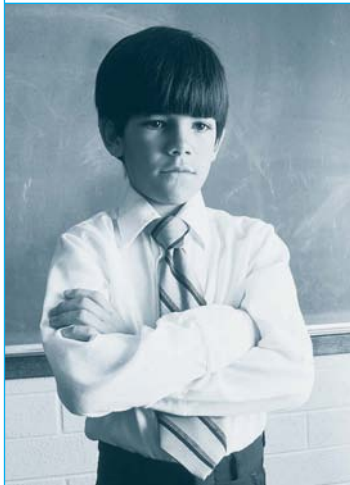
Bizonyosodj meg róla, hogy a gyerekek tudják, hogy megérted és szereted őket, még a nehéz időszakokban is! Emlékezz rá, hogy inkább megértésre van szükségük, mintsem szidásra, ezért legyél türelmes és udvarias velük! Amikor ezeket megteszed, segíthetsz tanulási lehetőségekké átfordítani számukra a nehéz helyzeteket. Ezen az oldalon található egy táblázat, mely a szidás és a megértés közti különbséget illusztrálja.

Ne várj tökéletességet magadtól vagy a gyerekektől! Hozzáállásod legyen boldog és pozitív, amely segít a gyerekeknek megtudni, hogy szereted őket. Segíts a gyerekeknek meglátni, hogy a problémákat békésen is meg lehet oldani!

További információ

A tanulás légkörének megteremtését illető további információt lásd Az evangélium tanítása tanfolyam 6. és 7. leckéjében (213–21. old.).

ÁHÍTAT

Elder Boyd K. Packer ezt tanította:
„Amikor összegyűlünk az evangélium tanait tanulmányozni, akkor annak áhítatos szellemben kell megtörténni. . . .

A világ egyre zajosabbá válik. . . .

Ez az áramlat a több zaj, a több izgalom, a több ellenségeskedés, a kevesebb korlát, a kevesebb méltóság, a kevesebb formalitás felé nem véletlen, sem pedig ártatlan vagy ártalmatlan.

Egy katonai offenzívát indító parancsnok első parancsa az, hogy bénítsák meg azok kommunikációs csatornáit, akiket meg akarnak hódítani.

Az áhítat hiánya kapóra jön az ellenség számára, mert akadályozza a kinyilatkoztatás érzékeny csatornáit mind az elmében, mind pedig a szellemben. . . .

. . . Az áhítat kinyilatkoztatást eredményez” (Conference Report, 1991. okt., 27–28. old; vagy *Ensign*, 1991. nov., 21–22. old.).

David O. McKay elnök azt mondta, hogy „az áhítat mélységes tisztelet, szeretettel keverve” (Conference Report, 1967. ápr., 86. old; vagy *Improvement Era*, 1967. jún., 82. old.).

Elder L. Tom Perry megfigyelte, hogy „Áhítatunk az Istenség iránti csodálatunkból és tiszteletünkéből árad” (Conference Report, 1990. okt., 90. old; vagy *Ensign*, 1990. nov., 70. old.).

Spencer W. Kimball elnök ezt tanácsolta: „Az igaz áhítat elengedhetetlen tulajdonság, mégis olyan, mely gyorsan eltűnőben van a világban, amint a gonosz erői kiterjesztik befolyásukat. Nem foghatjuk fel teljesen mindazt a hatalmat a jóra, melyet gyakorolhatunk, ha Krisztus igaz egyházának milliányi tagjai az áhítatos magaviselet példáiként szolgálnak. Nem tudjuk elképzelni a további életek számát, melyeket megérinthetnénk.

Talán még ennél is fontosabb, hogy nem láthatjuk előre a családjainkra gyakorolt hatalmas szellemi hatást, ha azon áhítatos emberekké válnánk, akikké tudjuk, hogy válnunk kell” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, szerk. Edward L. Kimball [1982], 224–25. old.).

Ezek az utolsó napi próféták, látnokok és kinyilatkoztatók által tett kijelentések megmutatják, hogy az áhítat sokkal több annál, mint hogy csendben vagyunk, és nyugodtan ülünk egy órán. Ez olyan beállítottság, amely jelen van minden igazlelkű viselkedésben. Megjelenik Isten és egymás iránt érzett szeretetünkben és tiszteletünkben. Egy elemis ének ezt tanítja:

Az áhítat több, mint csak csendben ülni:
Ilyenkor Mennyei Atyára gondolunk,
Ezt érzem, mikor áldásaira gondolok.
Áhítatos vagyok, mert az áhítat szeretet.

[*Children's Songbook*, 31]

Példamutatás az áhítatról

Ahhoz, hogy másokat megtaníthassunk áhítatosnak lenni, nekünk magunknak is annak kell lennünk. McKay elnök áhítatról adott meghatározását kell visszatükröznünk: „mélységes tisztelet, szeretettel keverve.” A következő javaslatok segíthetnek elgondolkodni erőfeszítéseiden, hogy áhítatos legyél.

- Tartsd meg az úrvacsorai szövetséget, mely szerint mindig emlékezel az Úrra, és magadra veszed a nevét (lásd T&S 20:77., 79)! Próbáld mindig Rá gondolni és az Ő jóságára, valamint „mindenkor mindenben és mindenütt, . . . élete[d] végéig Istenről bizonyosságot tenni” (Móziás 18:9)!
- Illően és áhítatosan használd az Istenség neveit! Elder Dallin H. Oaks ezt tanította: „Amikor az Atyaisten, és Fia, Jézus Krisztus nevét áhítattal és felhatalmazással használják, a halandó ember felfogását meghaladó erőt hívnak segítségül. Minden hívó számára nyilvánvaló kell legyen, hogy ezek a hatalmas nevek – melyek által csodák történnek, melyek által ez a világ formáltatott, melyeken keresztül az ember teremtett, és amelyek által megmenekülünk – szentek, és a legnagyobb áhítattal kell használnunk azokat” (Conference Report, 1986. ápr., 67. old; vagy *Ensign*, 1986. máj., 51. old.).

- Mutass megfelelő tiszteletet az általános felhatalmazottak, területi felhatalmazott hetvenesek, általános segédszervezeti vezetők, és helyi papsági és segédszervezeti vezetők iránt! Mindig használd megnevezéseiket, például „elnök”, „elder”, „püspök”, „nőtestvér”, amikor hozzájuk szólsz és róluk beszélsz. A többi egyháztagot szólítsd „testvér”nek, és így beszélj róluk.
- Kerüld a durva nyelvezet vagy szavak használatát, melyek másokat lealacsonyítanak, lenéznek vagy kritizálnak! Használj udvarias nyelvezetet, például „kérem”, „köszönöm” és „elnézést”, a családtagokkal és másokkal szemben is!
- Mutass megfelelő tiszteletet, amikor a szentírásokkal dolgozol, és az Úr tulajdonát használod (például épületeket és a környező területet, bútorokat és könyveket)!

Az áhítatos viselkedés tanításának sajátos módjai

Bár legtöbbször csak a példára van szükség ahhoz, hogy segíts másoknak áhítatosabbnak lenni, időnként kimondottan az áhítatos magaviseletről kell tanítanod. Erre különösen a gyerekek és fiatalok esetében lehet szükség.

Egy tíz és tizenegy éves lányokkal foglalkozó tanító megtanulta, hogy szükséges bizonyos útmutatást adni az áhítatról. A Joseph Smith küldetéséről és mártírágáról szóló lecke alatt a lányok komolytalanná és tiszteletlenné váltak. A tanító boldogtalanul hallgatta a tiszteletlen megjegyzéseket, és egy percre elcsendesedett, hogy eldöntse, mit tegyen. Aztán, elérzékenyült hangon határozottan bejelentette, hogy beszélgetésük és nevetgélésük illetlen volt, és szavaik sértették a mély áhítatot, melyet Joseph Smith és élményei iránt érzett. Egyből elcsendesedtek. Elmondta nekik, hogy szereti őket, és szereti az osztályukat tanítani, de ilyen viselkedést nem engedhet meg. Ez kijózanító élmény volt mind a tanító, mind pedig az osztálytagok számára.

A következő javaslatok segíthetnek másokat arra bátorítani, hogy áhítatosak legyenek.

- Szabj meg határokat! Határozd meg az elfogadható és az elfogadhatatlan viselkedést! Például ne engedj meg olyan nyelvhasználatot, ami gúnyt űz szent dolgokból, vagy durva, világias vagy barátságtalan. Ellenezd az udvariatlan viselkedést, például az evést vagy a ki-be járkálást az óra alatt! Miközben a tanulóid egymással és veled beszélgetnek, bátorítsd őket arra, hogy megszakítások nélkül figyeljenek oda egymásra! Arra is bátorítsd őket, hogy udvarias nyelvezetet használjanak, például „kérem”, „köszönöm” és „elnézést.”

- Szervezz és készülj úgy, hogy a lehető legkisebb gond legyen! Ha teremben tanítasz, érkezz oda korábban!
- Kezdd el és fejezd be időben az órát! Ez tiszteletet mutat a tanulóid iránt.
- Beszélj kellemes, udvarias módon! Tanulóidat mindig mosollyal fogadd!
- Vedd figyelembe a tanulók hozzászólásait a beszélgetésekhez!
- Ha gyerekeket tanítasz, előre mérlegelj olyan dolgokat, amikkel az áhítatosságra emlékeztetheted őket! Talán vissza tudsz állítani egy áhítatos légkört, ha csendben elénekelsz vagy eldúdsz egy áhítatos dalt, kiállítasz egy képet, vagy egy karjelzést használsz, ami a gyerekeket az áhítatosságra emlékezteti.
- Ne feledd, hogy a gyerekeknek különösen nehéz huzamosabb ideig nyugodtan ülni! Segíts nekik aktívan odafigyelni és részt venni! Rendszeresen tarts szünetet!
- Fordíts időt az áhítat fontosságának elmagyarázására, különösen a gyerekeknek! Magyarázd el a bevezető zene célját! Beszélj arról, hogy miért fontos odafigyelni, részt venni az éneklésben és csendben beszélni! Segíts a gyerekeknek megérteni, hogy az áhítatos viselkedés kedvére van Mennyei Atyánknak! Magyarázd el, hogy amikor áhítatosak, jól fogják magukat érezni belül, és bizonyosságaik növekedni fognak!
- Az áhítatos magatartást ne jutalmazd díjakkal vagy enni-valóval! Ne csinálj versenyt abból, hogy ki tud a legáhítatosabb lenni! Ez rossz dolgokra összpontosíthat. Taníts az áhítat valódi jutalmairól, melyek a növekvő értelem és a Szellem befolyása!
- Használj zenét! Elder Boyd K. Packer ezt mondta: „A zene az imádat olyan légkörét hozhatja létre, amely megidézi a kinyilatkoztatás és a bizonyosság szellemét” (Conference Report, 1991. okt., 28. old.; vagy *Ensign*, 1991. nov., 22. old.). Használj bevezető zenét az áhítatos légkör megteremtéséhez! Használj zenét az óráidon!
- Segíts a tanulóknak felismerni a Szellem befolyását! Sűgása alapján tegyél bizonyosságot!
- Minden tanításod középpontjában az Üdvözítő álljon. Állíts ki egy képet az Üdvözítőről valahol a teremben!

SEGÍTENI A RENDBONTÓKNAK

Elder Boyd K. Packer tanította:

„Egy tanító számára elengedhetetlenül fontos megérteni, hogy az emberek alapvetően jók. Elengedhetetlenül fontos tudnia, hogy hajlamosak a jót tenni. Egy ilyen magasztos gondolat a hit eredménye. Ez számít majd, amikor saját gyermekeink elé állunk, vagy egy csoport fiatalember előtt megyünk, hogy tanítsuk őket.

... Ha tanítani akarunk, folyton emlékeztetnünk kell magunkat, hogy Isten fiaival és leányaival van dolgunk, és mind-egyiküknek, lévén, hogy az Ő gyermekei, lehetősége van olyanná válni, mint amilyen Ő” (Teach Ye Diligently, átdolgozott kiadás, [1991], 89. old.).

Az otthoni környezetről beszélve Gordon B. Hinckley elnök ezt mondta: „Amikor az apróbb gondok jelentkeznek, merthogy biztosan fognak, tartóztatások meg magatokat! Jusson eszetekbe az ősi példabeszéd bölcsessége: »Az engedelmes felelet elfordítja a harag felgerjedését.« (Példabeszédek 15:1) Nincs még egy olyan fegyelem, mint a szeretet fegyelme. Sajátos varázsa van” („The Environment of Our Homes,” *Ensign*, 1985. jún., 6. old.).

Ahogy Hinckley elnök is megfigyelte, az apróbb gondok kétségkívül megjelennek. Akár otthon tanítasz, akár vasárnap az egyházban, az óráidat néha megszakíthatja tanulóid viselkedése. Miközben segíteni próbálsz a rendbontóknak, emlékezz arra, hogy ne egyszerűen az illetlen viselkedést akard korrigálni, vagy meggyőződni arról, hogy mindenki csendben van; segítened kell a tanulóknak az Üdvözítő jobb tanítványaivá válni. A következő információ segíteni fog neked krisztusi módon kezelni a rendbontást.

Emlékezz a lelkek értékére

Az Úr azt tanácsolta, hogy „Emlékezzetek arra, hogy a lelkek értéke nagy Isten szemében!” (T&Sz 18:10) Tanulóidnak isteni jellemzői és isteni rendeltetései vannak. Cselekedeteikre való reagálásaid segíthetnek nekik Isten fiaiként és lányaiként végtelen értékükre emlékezni. Példádon keresztül segíthetsz nekik növelni a vágyat, hogy segítsenek egymásnak az evangéliumot tanulni és annak tantételei szerint élni.

Törekedj megérteni a tanulóidat

Amikor azon gondolkozol, hogy miként segíts a rendbontóknak, gondold át viselkedésük minden lehetséges okát, beleértve az osztálytermi környezetet! Imádkozz a Szellem útmutatásáért! Néha az emberek olyasmi

miatt viselkednek rendbontóan, amit te vagy valaki más tesz. Néha illetlenül beszélnek és viselkednek, mert gondjuk van, mérgesek, fáradtak vagy frusztráltak. Gondosan tekintsd át ezeket a lehetőségeket, miközben a problémák okairól gondolkodol! Amikor megérted a tanulóidat, képes leszel segíteni nekik pozitívan hozzájárulni az órához. (Lásd a „Megérteni azokat, akiket tanítasz” részt, 33–34. oldalak. A különböző korcsoportú tanulók szükségleteinek áttekintéseként lásd a „Gyermekek tanítása” részt, 108–9. old.; a „Gyermekek korjellemezői” részt, 110–16. old.; a „Fiatalok megértése és tanítása” részt, 118–20. old.; a „Felnőttek megértése és tanítása” részt, 123–24. oldalak.)

Értékelj ki saját erőfeszítéseidet

Amikor tanulóid rendbontóan viselkednek, könnyű az ő viselkedésükre figyelni, és a sajátodról elfelejtkezni. De az Üdvözítő megmondta: „hogyan mondhatod atyádfiának: Hadd vegyem ki a szemedből a szálkát! – amikor a magad szemében ott a gerenda? ... vedd ki előbb saját szemedből a gerendát, és akkor majd jól fogsz látni, hogy kivehesd atyádfia szeméből a szálkát” (3 Nefi 14:4–5).

A rendbontás problémájának megoldására tett erőfeszítéseid közben először gondold meg, hogy esetleg a probléma valódi forrása olyasvalami, amit te teszel! Kérdezd meg magadtól: „Vajon az Üdvözítőt és az Ő tanát tartom a tanításom középpontjában? Minden tőlem telhetőt megteszek, hogy a Szellem által tanítsak? Segítettem a tanulóimnak felelősséget vállalni a tanulásukért? Segítettem nekik hozzájárulni a tanulás légköréhez? Megadom nekik a lehetőséget, hogy tanuljanak egymástól? Javíthatok a leckém elkészítésén? Vajon folyamatosan törekszem tanítóként fejlődni?”

Vizsgáld meg a tanítási módszereket, amiket használsz! Kérdezd meg magadtól: „Segítenek a tanulóimnak megérteni és alkalmazni az evangéliumi igazságokat? Változatos módszereket használok, hogy tanulóimnak segítsék érdeklődni és aktívan részt venni?”

Értékelj ki indítékaidat

Az Úr azt tanította, hogy az Ő munkájában csak az segédkezhet, aki „alázatos és telve van jószívúsággal, akiben van hit, remény és könyörületesség” (T&Sz 12:8). Csak azoknak, akiket a szeretet motivál, lesz jótékony,

erőteljes befolyása a tanulóikra. Imádkozz, hogy krisztusi szeretettel légy eltelve minden ember iránt, akit tanítasz, különösen azok iránt, akik néha illetlenül viselkednek. (Lásd „A jószívűség ajándékára törekedni” részt, 12. old; és „A szeretet meglágyítja a szívet” részt, 31–32. oldalak.)

Kérdezd meg magadtól: „Vajon az foglalkoztat jobban, hogy másoknak segítsék az evangéliumot tanulni, vagy pedig az, hogy zavartalanul leadhassam a leckém anyagát?” A saját élményed helyett inkább a tanulók élményére gondolj! Miközben saját szükségleteiden túltekintve a tanulóid felé nyúlsz, szívesebben részt fognak venni az építő dolgokban.

Segíts minden osztálytagnak hozzájárulni a tanulás légköréhez

Időről-időre átismételhetsz a tanulókkal olyan alapelveket, melyek segítenek nekik hozzájárulni a tanulás légköréhez (lásd a „Megtanítani másokat hozzájárulni a tanulás légköréhez” részt, 77–78. old.). Emlékeztess őket, hogy felelősségük részt venni a beszélgetésekben, hagyni egymást közreműködni, odafigyelni egymásra, és elhozni a szentírásaikat! Azt is mondd el nekik, hogy te, mint tanító hogyan fogsz hozzájárulni a tanulás légköréhez! Biztosíts őket arról, hogy jól fel fogsz készülni a tanításukra, és beszélgetéseket és egyéb tevékenységeket fogsz tartani, melyek mindannyiójuknak lehetőséget adnak a részvételre.

Egyszerűen reagálj az alkalmoszerű rendbontásra

Sokszor az a legjobb, ha egyszerűen figyelmen kívül hagyod a kisebb rendbontást, és a jó magaviseletre összponto-

sítasz. Amikor reagálnod kell egy alkalmoszerű rendbontásra, fontold meg a következő javaslatokat!

- Légy csendben! Várj csendben, míg a személy abbahagyja a beszélgetést vagy rendbontást!
- Kerülj közelebb a rendbontóhoz! Ez a kis tett csendes figyelmeztetőként szolgálhat arra, hogy figyelmesebb legyen.
- Használj könnyed humort! Némi könnyedséggel lehet, hogy vissza tudod fordítani az illetőt az órához. Azonban soha ne légy szarkasztikus, és ne használd a humort mások zavarba hozására vagy ellenőrzésére!
- Segíts az illetőnek pozitívan részt venni! Kérd meg, hogy olvasson fel, vagy fogalmazzon át valamit, mondjon egy példát, vagy más módon válaszoljon! Ennek az elképzelésnek a lényege nem az, hogy megalázd őt, hanem hogy felkérdd a részvételre.
- Segíts mindenkinek részt venni! Ha valaki ural egy beszélgetést, próbáld meg azokat felszólítani, akik még nem jelentkeztek! Add meg nekik az első lehetőséget, hogy egy kérdésre feleljenek! Ha ez nem működik, gyengéden tereld el a figyelmet arról a személyről vissza az osztályra azzal, hogy „Most halljunk valaki mástól” vagy „Már volt pár érdekes hozzászólásod. Szeretne valaki hozzáfűzni valamit az elmondottakhoz?” (A beszélgetések levezetésére vonatkozó javaslatokat lásd a „Beszélgetések levezetése” részben, 63–65. old; és a „Tanítás kérdésekkel” részt, 68–70. oldalak.)
- Kezdd újra az olyan beszélgetést, amelyik nem hívja meg a Szellemet! Ha valaki veled vagy másokkal vitatkozik, illet-

lenül beszél vagy ellenségeskedő témákat vet fel, használd a szeretetet és szelidséget annak eldöntésére, hogy miként reagálj! Egyszerűen mondhatod, hogy „Ez egy érdekes észrevétel, de lehet, hogy eltávolít minket a leckétől.”

- Kezdj bele egy másik tevékenységbe! Szakítsd félbe egyből a foglalkozást azzal, hogy olyan tevékenységre váltasz, ami másféle részvételt kíván!

Tégy külön erőfeszítést, hogy segíts azoknak, akik állandóan megbontják a rendet

Annak ellenére, hogy megpróbálsz megteremteni a tanulás légkörét, valaki rendszeresen félbeszakíthatja az órádat. Ha valaki komolyan zavarja a többiek tanulását, ne hagyd figyelmen kívül a problémát, de barátságosan se legyél! Ilyen helyzetben emlékezz az Úr utasítására, hogy befolyást gyakorolni csak „meggyőzéssel, türelemmel, gyengédséggel alázattal és őszinte szeretettel;” szabad,

„Képmutatás és álnokság nélküli jósággal és tiszta megértéssel nagyon felemelő az a léleknek.

Néha a Szentlélek ösztönzésére éles dorgálással, utána azonban mutass fokozott szeretetet az iránt, akit megdorgáltál, nehogy ellenségének tekintsen,

Hanem tudja, hogy a te hűséged a halál kötelékénél is erősebb” (T&S 121:41–44).

Légy gyengéd és szelíd, amikor valakit kijavítasz. Figyeld meg, hogy dorgálni csak „a Szentlélek ösztönzésére” kell, melyet növekvő szeretetnek kell követni.

A következő javaslatok segíthetnek neked, amikor valamelyik tanuló állandóan rosszá válik. Módot találhatsz arra, hogy ezen javaslatok közül néhányat használj otthon.

Beszélg négy szemközt az illetővel

Néha hasznos négy szemközt beszélni valakivel, aki állandóan megszakítja az órát. Ezt tapintatosan és szeretettel kell megtenned. Jellemezd a rendbontó viselkedést, s egyben tisztázd le, hogy szereted és tiszteled az illetőt. Kérd az illető támogatását, és próbáljatok közösen megoldást találni. Majd pedig tegyél meg minden tőled telhető a növekvő szeretet kifejezésére! Amint Brigham Young elnök tanácsolta: „soha ne fenyíts meg azon túl, amire balzsamod van, és amit be tudsz kötözni” (Az Egyház elnökeinek tanításai: Brigham Young, 219. old.).

Kérj segítséget másoktól

A vezetőid segíteni akarnak tanítói kihívásaidban. Javadra szolgálhatnak ötleteik és segítségük. Például megkérhetnek valakit, hogy bizonyos tevékenységekben segítsen, vagy egy rosszkedő gyerek mellé üljön. A szervezeted vezetőjével történő rendszeres találkozáskor megbeszélheted, hogy miként segíts az egyéneknek az osztályodban (lásd a „Támogatást nyerni vezetőidőtől” részt, 28. old.).

Megkérheted az egyik vezetőt, hogy látogassa meg az osztályodat, és különösen figyelje meg a tanulás légkörét az

óra alatt. Az óra után beszélj meg a problémát a vezetővel, és dolgozzatok együtt a megoldáson! Folytasd a tanácskozást vezetőiddel, miközben beépítetted a megoldást!

Ha egy gyerek, vagy fiatal rendszeresen megszakítja az órát, kérd a szülei segítségét! A szülők tudni akarnak gyermekük viselkedéséről, és hajlandóak segíteni. Ha lehet, a fiatal egyént is vond be ezekbe a beszélgetésekbe; ez megmutatja érettsége és szabad akarata iránti tiszteletedet. Együtt kidolgozhattok konkrét terveket, és később áttekinthetitek a haladást.

Ha a rendbontó személynek különleges szükségletei vannak, tudd meg, hogy mit tehetsz, hogy segíts neki hatékonyabban tanulni, és megfelelően viselkedni (lásd „A fogyatékosok tanítása” részt, 38–39. old; lásd még a „Fogyatékos egyháztagok szolgálata” alatt, az *Utasítások egyházi kézikönyve* „Evangéliumi tanítás és vezetés” részében).

Légy türelmes

Emlékezz arra, hogy a változáshoz időre van szükség! Dolgozz türelmesen, és ne add fel, ha valakinek problémái vannak! Az illető megközelítésében legyél mindig pozitív! Ne zavarjon, ha neki negatív a hozzáállása az órán! Még ha úgy tűnik is, hogy keveset nyer a leckétől, amit tanítasz, megvan a lehetősége, hogy Jézus Krisztus evangéliumáról tanuljon, és érezze a Szellem befolyását. Arra is lehetősége van, hogy szerető és törődő tanítóval és barátokkal lehessen.

Konkrét javaslatok elemis tanítóknak

Ha egy gyerek rendbontó, kérd meg kedvesen, hogy hagyja abba! Például ha egy Julcsi nevű osztálytag zavarja a többieket, azt mondhatod, „Julcsi, légy szíves ne csináld ezt.” Ha szót fogad, köszönd meg! Ha nem, kérésedet mondd el határozottabban, de még mindig kedvesen: „Julcsi, most már abba kell hagynod.” Ha szót fogad, köszönd meg neki!

Ha még így sem fogad szót, valamikor beszélj vele arról négy szemközt, hogy mik az elvárások az osztályban! Mondd el neki, hogy mi nyomaszt, és miért! Például elmondhatod, hogy „Julcsi, engem zavart, ami ma az osztályban történt. Nem tudunk tanulni, amikor az osztály nem áhítatos.” Azután megkérdezheted, hogy ő hogyan érez a helyzetről. Miután figyelmesen meghallgattad a választ, tudathatod vele, hogy megérted az érzéseit. Mondhatod azt, hogy „Megértem, hogy nyugtalan vagy, és hogy nehéz nyugodtan ülni.” Majd kérdezd meg tőle „Hogy tudjuk ezt együtt megoldani?” Majd megkérdezheted tőle „Miben segíthetek? Te mit fogsz megtenni?” Közösen beszéljétek meg a megoldást!

Miután beszéltél Julcsival, ki kell dolgoznod a saját tervedet, hogy segíts rajta és az osztályon, ha a rendbontás folytatódik. A terv magában foglalhatja bármelyiket a következők közül:

- Tolj el egy széket a többi gyerektől! Ültesd oda Julcsit, csendben, egy rövid időre, mondjuk két percre! Ezen idő alatt ne szólj hozzá! Hívd vissza a csoportba, ha a megadott ideig csendben maradt!

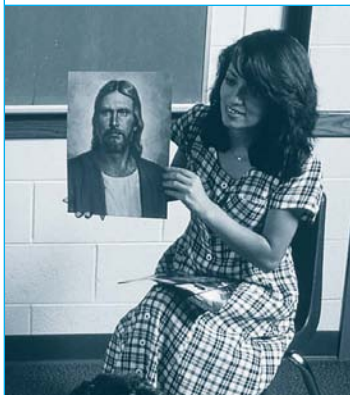
- Kérd meg az elemi egyik vezetőjét vagy egy másik vezetőt, hogy vigye ki a gyereket egy üres terembe vagy csendes helyre a gyülekezeti házban, ahol a szülők segíthetnek. Mondhatod azt, hogy „Sajnálom, hogy nem tartottad be az osztályszabályokat, Julcsi. Varga nőtestvér kivisz, hogy beszéljen a szüleiddel. Remélem, hamarosan visszajössz.

Amikor úgy döntesz, hogy betartod a szabályokat, visszajöhetsz az osztályba.” A vezető maradjon a gyerekekkel. Amikor a gyerek ismét viselkedni tud, visszahívhatják a csoportba. Tudasd vele, hogy szereted, és hogy fontos része az osztálynak!

HASZNÁLJ HATÉKONY MÓDSZEREKET

Ha másoknak segíteni szeretnénk, hogy tanulni akarjanak, a tanításunknak érdekesnek kell lenni. Ha segíteni akarunk nekik megérteni, tanításunknak érthetőnek kell lenni. Ha segíteni akarunk, hogy megőrizték és átgondolják, amit tanulnak, tanításunknak emlékezetesnek kell lenni. Ezen okokból kell a tanítási módszereket gondosan kiválasztani, és hatékonyan használni: hogy érdekessé, érthetővé és emlékezetessé tegyük az órákat.

VÁLTOZATOS TANÍTÁS

David O. McKay elnök ezt mondta: „Minden tanítóé a felelősség, hogy meghatározza, hogyan közelítheti meg legjobban a tanulóit annak érdekében, hogy tartós hatást érjen el” (Gospel Ideals, [1953], 439. old.).

Változatos módszerek használata óráról-óra

Amikor egy házvezető megtervezi egy hét vacsoráit, valószínűleg nem fog úgy dönteni, hogy ugyanazt az ételt készíti el hét, egymást követő este. Még ha a költségvetése oly szegény is, hogy minden este krumplit kell készítenie, hamar megtanulja, hogy sokféle módja van a krumpli elkészítésének.

Az evangéliumot hasonlóan sokféleképpen fel lehet tálni. Egyetlen tanító se essen abba a hibába, hogy hétről-hétre ugyanolyan leckét ad elő monoton módon. Amikor egy sor tanulási tevékenységet használsz, a tanulók látszólag jobban megértik az evangéliumi tantételeket, és többet megjegyeznek. Egy gondosan kiválasztott módszer érthetőbbé, érdekesebbé és emlékezetesebbé tehet egy tantételt.

Miközben a tanításra készülödsz, győződj meg róla, hogy egy sor tanítási módszert használsz óráról-óra! Ez jelentheti valami olyan egyszerű dolog használatát az egyik órán, mint egy színes poszter vagy fali ábra, és egy kérdéslistát a táblán egy másik órán.

Változatos módszerek használata minden egyes órán

A módszerek óráról-óra történő változatos használatán kívül minden egyes órát változatosan kell tanítanod. A gyerekek, természetes kíváncsiságuknál fogva, különösen jól reagálnak a változatos tanulási tevékenységekre – általában öt és hét között óránként. A fiatalok szintén jól reagálnak a változatos módszerekre. Még ha felnőtteket tanítasz is, vegyél fontolóra legalább három módszert!

Változatos tanítási módszerek kiválasztása és elkészítése

Sok rendelkezésre álló forrás van, hogy segítsen neked módszereket választani, amikor a leckéidet készíted. Gondolkozz el a következő ötletekről, amikor megtervezed, hogy mely módszereket fogod használni egy bizonyos órán!

- Gondold át először a lecke kézikönyvben adott javaslatokat! Amikor szükséges, alakítsd azokat a tanulóid szükségleteihez!
- Legyen határozott okod egy-egy módszer használatára! Válassz olyan módszereket, melyek támogatják és megerősítik a lecke lényegét! Legyenek valóság- és élethűek, és az igazságot, jóságot és szépséget hangsúlyozzák. Ne használj módszereket, csak hogy bámulatba ejts vagy kitöltsd az időt!
- Olyan módszereket válassz, melyek megfelelőek és hatékonyak! Bizonyos módszerek, például a történetek, a tábla használata a többenél, például a köztes beszélgetéseknél és a játékoknál sokkal gyakrabban fordulnak elő. (Lásd a „Megfelelő módszerek választása” részt, 91. old; és a „Hatékony módszerek választása” részt a 92. oldalon.)
- Amikor helyénvaló, válassz olyan módszereket, melyek aktívan bevonják a tanulókat! Ez minden tanuló számára fontos, de különösen gyerekek számára.
- Gyakorold a módszerek használatát, mielőtt az órán tanítasz! Ez különösen fontos, ha egy bizonyos módszert még soha nem használtál.

A változatosság megőrzése óráidban

A 90. oldalon található táblázat segíthet neked meghatározni, vajon elég változatosak-e az óráid. Készíthetsz egy hasonló táblázatot a naplódba vagy egy füzetbe. Az üres oszlopok tetejére írd fel a következő öt leckéd címét! Miközben a leckéket készíted, tegyél egy pipát a „lecke” oszlopba minden módszer mellé, amit használsz!

A táblázat tetején felsorolt módszereket használják a leggyakrabban az evangélium tanításában. Megfigyelheted magadon, hogy ezek közül csak néhány módszert használsz

szinte minden tanításodban. A többi felsorolt módszer szintén hatékony lehet, attól függően, hogy mit tanítasz, és hogy mik a tanulóid szükségletei.

Miközben ezt a táblázatot használod, ismétlődéseket vehetsz észre a tanításodban. Lehetnek módszerek, melyeket minden órán használasz, és olyanok is melyeket sohasem.

MÓDSZEREK, MELYEKET HASZNÁLHATOK	Lecke	Lecke	Lecke	Lecke	Lecke
Gyakran használt módszerek					
Beszélgetések					
Hasonlatok és szemléltető leckék					
Hasonlítás					
Kérdések					
Kiselőadások					
Példák					
Szemléltető eszközök					
Szentírások					
Tábla					
Történetek					
Zene					
Egyéb módszerek					
Agytorna					
Alkalmazás technikák					
Állomások					
Audiovizuális anyagok					
Bemutatók					
Diorámák					
Eljátszós versek					
Esettanulmányok					
Felállítható papírfigurák					
Figyelemkeltő tevékenységek					
Írásvetítő					
Játékok					
Képek					
Köztes beszélgetések					
Különleges beszámolók					
Memorizálás					
Mozgóképek					
Munkalapok					
Olvasószínházak					
Rajzolás					
Szerepjátékok					
Színjáték					
Szövettáblák					
Tereferé					
Térképek					
Vendég beszélők					

MEGFELELŐ MÓDSZEREK VÁLASZTÁSA

Mint evangéliumi tanító, az Úr képviselőjeként állsz a tanulóid előtt. Meg kell róla győződnöd, hogy minden, amit teszel, összhangban van az Ő akaratával, és hogy minden órán áhítatot mutatsz az evangéliumi igazságok iránt.

Az Úr megmondta: „Emlékezzetek arra, hogy ami felülről jön, az szent, és azt óvatosan, a Szellem fegyelmezettségével kell kimondani” (T&S 63:64). Az evangéliumi igazságok tanításához használt módszerek segíteni fognak a tanulóknak, szent dolgok iránti fogékonyságának kifejlesztésében. Ezért biztosítanod kell, hogy a módszerek megfelelnek a tanított tantételeknek, és igazodnak az egyházi normákhoz. Míg lehet pár olyan módszer, melyek segíthetnek egy bizonyos üzenet átadásában, közülük néhány nem lenne helyénvaló egy-egy adott leckében, a témája miatt, vagy a tanulóknak a koruk és tapasztalataik miatt.

Amikor csak egy bizonyos módszer használatát fontolgatod, tedd fel magadnak a következő kérdéseket meggyőződésképpen, hogy a módszer helyénvaló!

A módszer meg fogja hívni a Szellemet?

A Szellemnek jelen kell lenni egy evangéliumi üzenetnél, melynek a tanulóid szívébe kell kerülni (lásd 2 Nefi 33:1; T&S 42:14). Ezért használj olyan módszereket, melyek megfelelő hangulatot adnak a leckéhez és meghívják a Szellemet! Például egy evangéliumi tan tanító zenét használt Joseph Smith próféta mártírágának megbeszéléséhez. Miközben az órára készült, a tanító megkért egy egyházközségi tagot, hogy készüljön fel énekelni az „A Poor Wayfaring Man of Grief” című himnuszt (*Hymns*, 29). Az órán a himnusz az osztálytagok figyelmét és érzéseit röviddel a csöcselék támadása előtti időre irányította, amikor John Taylor ezt a himnuszt énekelte fivéreinek a Carthage-i börtönben. A Szellem eljuttatta annak a pillanatnak a kedvességét és komolyságát az osztálytagok szívébe.

Illik a módszer az általam tanított tantételek szentségéhez?

Egyes tanítási módszerek sokkal könnyedebbek és közvetlenebbek, mint a többi, és ezért csak bizonyos leckékben he-

lyénvalóak. Például nem lenne helyénvaló egy szerepjátékot használni a feltámadás eljátszásához. Azonban a szerepjáték megfelelő módszer lehet annak megtanítására, miként legyünk jó szomszédok.

Vajon építeni és erősíteni fogja a módszer a tanulóimat?

Az evangélium tanulásának pozitív, örömteli élménynek kell lenni, amely segít felismerni isteni természetüket. Tanulóidnak érezni kell, hogy szereted és tiszteld őket.

A vitás vagy szenzációhajhász anyagok nem építik a hitet és a biznyságot, és nem szabad őket használni. Ne használj semmilyen módszert, amely zavarba hozhat vagy lealacsonyíthat bárkit is!

Az anyagot jóváhagyta az Egyház?

Használd az alapvető művek jelenlegi kiadásait, és az Egyház által kiadott lecke anyagokat! Tekintsd át a lecke kézikönyvekben javasolt módszereket, mielőtt más forrásokhoz fordulnál ötletért! Bármely anyag, amit használsz, és nincs a kézikönyvben, az igazságot és jóságot hangsúlyozza! A leckeanyagok és szentírások kipótlására használhatsz általános konferenciai beszédeket, egyházi folyóiratokat, és az Egyház által készített audiovizuális anyagokat és képeket.

Követtem a helyes eljárásokat, miközben a módszer használatára készültem?

Egyes módszerek különleges felkészülést igényelnek. Például a püspök jóváhagyására van szükséged, hogy vendég beszélőt hívj meg, és a cövekelnök jóváhagyására van szükség, ha vendégbeszélőket hívnak cövekgyűlésekre (lásd: *Utasítások egyházi kézikönyve*, 2. könyv: *Papsági és segédszervezeti vezetők* [1998], 325. old.).

További információ

A módszerek kiválasztásához további információt Az evangélium tanítása tanfolyam 8. és 9. leckéjében találsz (222–29. old.).

HATÉKONY MÓDSZEREK VÁLASZTÁSA

Elder Boyd K. Packer ezt tanította: „Amikor erkölcsi és szellemi értékeket tanítunk, olyan dolgokat tanítunk, melyek megfoghatatlanok. Talán nincs még egy tanítás, mely ilyen nehezen véghezvihető, vagy pedig ilyen gyümölcsöző, ha sikeresen végzik. Vannak alkalmazható technikák és használható eszközök. Vannak dolgok melyekkel a tanítók felkészíthetik önmagukat és leckéiket, hogy tanulóik ... tanulhassanak, és bizonyágaik eljuthassanak egymáshoz” (Teach Ye Diligently, átdolgozott kiadás [1991], 62. old.).

A hatékony tanítási módszerek érthetővé, érdekessé és emlékezetessé teszik az órákat. Amikor csak egy bizonyos módszer használatát fontolgatod, a hatékonyság érdekében tedd fel magadnak a következő kérdéseket!

Vajon ez a módszer segíteni fog a tanulóknak jobban megérteni a tantételeket, melyeket tanítok?

Hatékony módszereket lehet használni a tantételek elmagyarázására, és a leckék alátámasztására. Például egy fiatal misszionárius egy érdeklődőt annak szükségességéről tanított, hogy az evangélium visszaállíttassék a földön. Az érdeklődő azt válaszolta, hogy az ő egyháza sok értékes igazságot tanított neki, és hogy ez mindig elég jó volt a családja számára. Hogy segítsen az érdeklődőnek jobban megérteni az aposztázia jelentését, és a visszaállítás szükségességét, a misszionárius egy mérőpálcát vitt a következő beszélgetésükre. Elmagyarázta, hogy a pálcá pontosan egy yard (0.9144 m) hosszú volt. Ha csak pár centit levágnak belőle, a maradék pálcá még mindig alkalmas volna bizonyos hossz lemérésére, de egy egész yardot többé nem lehetne vele mérni. Az apostolok halála után az igazság darabjai itt-ott elvesztek. Változások csúsztak a tanba, amikor nem volt próféta, aki az Úr nevében szóljon. Az igazság egyes részei megmaradtak, és jók voltak, de már nem az igazság teljességét képviselték. Ha egy egyház Jézus Krisztusénak nevezi magát, akkor minden igazsággal rendelkeznie kell, melyeket ő tanított. Máskülönben csak kis mennyiséget tanít abból, amit tanítania kellene.

Vajon a módszer bölcsen fogja kitölteni az időt?

Sok tanító az óra elején úgy érzi, hogy tengernyi ideje van. Ebből adódóan, az első perceket meggondolatlanul arra használhatják, hogy túl sok időt töltenek egy élvezetes módszerrel. Aztán az óra fele tájékán rájönnek, hogy még a lecke nagy részét meg kell tanítaniuk. Hogy behozzák a lemaradást, végigrohannak az anyagon, a lecke fontos részeit átugorva. Gyakran az összegzést siettetik, ahelyett, hogy megragadnák az alkalmat, és összefognák a gondolatokat, és segítenének a tanulóknak megérteni, hogy miként alkalmazzák a tanult tantételeket.

Gondosan tervezd meg a leckében használt módszereket, és a rájuk szánt időt! Ez segíteni fog változatos módszereket használni, anélkül, hogy az óra lényegévé válnának.

Győződj meg róla, hogy a használt módszerek nem túl hosszadalmasak a tantételekhez, melyeket tanítasz! Például a kis csoportos dolgozás hatékony módszer lehet egy összetett tantétel megtanítására, azonban mivel túl sok időt igényel, lehet, hogy nem a legjobb mód egy egyszerű tantétel megtanítására.

Vajon kielégíti a tanulóim szükségleteit a módszer?

A módszereknek, melyeket használsz, segíteniük kell a tanulóknak megérteni a tantételt, amit éppen tanítasz, és növelniük kell vágyukat aszerint is élni. Ismerd meg a tanuló hátterét, eredményeit, céljait, és így tovább, hogy olyan módszereket választhass, melyek oktatóak, emlékezetesek és sugalmazóak számukra! Amikor megérted a tanulódat, elkerülheted az olyan módszereket, melyekkel megsértheted vagy összezavarhatod őket.

Vajon nem használom túl gyakran ugyanazokat a módszereket?

Még egy meggyőző tanítási technika is fárasztóvá válhat, ha túl gyakran használják. Győződj meg róla, hogy változatos tanítási módszereket használj!

További információ

A módszerek kiválasztásához további információt Az evangélium tanítása tanfolyam 8. és 9. leckéjében találsz (222–29. old.).

AZ ÓRA ELKEZDÉSE

Mielőtt egy szimfónia elkezdődik, a koncertre látogatók gyakran a hangok egy zavaros egyvelegét hallják. Minden zenész egyszerre készülődik a koncertre, hangszereiket hangolva és egyéneként gyakorolva a zenét. Amikor azonban a karmester besétál a színpadra és felemel egy pálcát, mind elcsendesednek, figyelni kezdenek, és készek együtt dolgozni, hogy a csodás zenét eljuttassák.

Akárcsak egy karmester, aki összehozza a zenészeket egy koncert elején, neked is össze kell hoznod a családtagokat vagy osztálytagokat az óra elején. Mielőtt elkezded az órát, lehet hogy lesznek, akik olvasgatnak, mások esetleg csendben ülnek, s lesznek, akik egymással beszélgetnek. Egyszerre több párbeszédet is hallhatsz. Még lehet, hogy a nyitóima után sem összpontosítanak teljesen az órára a jelenlevők. És bár egy pálca felemelésénél többre van szükség, van néhány egyszerű mód arra, hogy mindenki figyelmét egy leckére összpontosítsuk.

Irányelvek az óra elkezdéséhez

A lecek bevezetőinek a tanulók figyelmének felkeltésénél többet kell tenni. Ha egy bevezető nem kapcsolódik a leckéhez, lehet hogy inkább elvonja a figyelmet, mintsem segítene. Például ha egy vasárnapi iskola tanító elmond egy viccet az óra elején, lehet, hogy a tanulók figyelnek, de ugyanakkor elkezdhetnek olyan dolgokon is gondolkodni, melyek nem hagyják őket a tanulandó tantételre összpontosítani. Kerüld a mentségeket

(például hogy „Olyan felkészületlennek érzem magam”) és minden más megnyilvánulást, ami nem vezet egyenest a leckébe!

A különböző lecek tanításakor ne kezdj mindig ugyanazzal a módszerrel! A változosság érdeklődést és meglepetést fog eredményezni. Átgondolhatsz néhány módszert, melyeket ennek a könyvnek a 159–84. oldalain mutatunk be. A megfelelő és hatékony módszerek kiválasztásának irányelveit lásd a 91–92. oldalakon.

Példák a hatékony órakezdesre

Szemléltetős lecke használata

Használhatsz tárgyakat az evangéliumi tantételek megtanításához (lásd a Hasonlatok és szemléltetős lecek” részt, a 164–65. oldalakon). Például egy olyan lecke elkezdéséhez, amelyik a lélek számára legértékesebb dolgok választásáról szól, kiállíthatsz egy igazi pénzdarabot egy játékpénz, vagy azonos méretű papírdarab mellé. Majd kérdezd meg a tanulóidat, hogy melyiket fogadnák el fizetésként a munkájukért! Ez beszélgetéshez vezethet arról, hogy mely tanítások valódiak, és melyek hamisítványok.

Kérdések felírása a táblára

Az óra előtt a táblára felírt kérdések segíteni fognak a tanulóknak elkezdni a témákról gondolkodni, mielőtt még az óra elkezdődik. Például egy leckében, mely arról szól, hogy vegyük magunkra Krisztus nevét, a következő kérdéseket írhatod a táblára:

- Milyen dolgokat teszel azért, mert magadra vetted Krisztus nevét?
- Milyen dolgokat *nem* teszel, mivel magadra vetted Krisztus nevét?

Történet megosztása

A történetek felkelthetik a tanulók érdeklődését. Gyakran hatékonyabban megtaníthatunk egy tantételt, ha illusztrálásként előtte megosztunk egy történetet. Ez segít a tanulóknak a mindennapos tapasztalatok formájában megérteni a tantételt.

AZ ÓRA BEFEJEZÉSE

„Jaj, lejárt az időm, de még nem értem egészen a lecke végére. Csak egy pillanat. Átrohanok ezen az utolsó részen.” Majdnem mindenki hallott ilyen kijelentést egy tanítótól. Az ilyen kijelentések azt jelzik, hogy a tanító elveszítette egy fontos tanítási lehetőséget: a lehetőséget, hogy hatékonyan fejezze be az órát.

A hatékony befejezés tulajdonságai

A hatékony befejezések nem maguktól történnek; a lecke részeként kell rájuk készülni. A befejezések akkor a leghatékonyabbak, amikor jellemző rájuk néhány a következő tulajdonságból:

- Rövidek, tömörek és a leckére összpontosítanak. Általában ne tartalmazzanak olyan anyagot, amit nem vettetek az órán.
- Összegzik és összekapcsolják a tantételeket, melyeket megbeszéltek.
- Kiemelik azon lényeges pontokat, amelyek a résztvevőktől hangzottak el.
- Segítenek a tanulóknak az életükben alkalmazni az evangéliumi tantételeket.
- Felemelőek, motiválóak és pozitívak.
- Időt hagynak a bizonyágnak.

Példák következnek egy óra befejezésére:

- Ismételd meg a lecke célját! Kérdezd meg a tanulóidat, hogyan fogják azt alkalmazni az életükben a következő héten!
- Mielőtt az óra elkezdődik, kérj meg egy-két egyént, hogy gondosan figyeljenek oda, és készüljenek fel, hogy segítsenek összefoglalni a lecke egyik fő pontját vagy az egész leckét!
- Kérdezd meg a tanulóidat, hogy mit válaszolnának, ha valaki megkérdezné őket, hogy mit tanultak a leckéből!

- Használj munkalapot, hogy segíts a tanulóidnak összefoglalni a lecke főbb gondolatait (lásd a „Munkalapok” részt, 169–71. old.).

Időt hagyni a befejezésre

Egy jó befejezéshez az idő felhasználásában ébernek és rugalmasnak kell lenned. Még a jól előkészített leckék sem mindig úgy haladnak, ahogy tervezted. Tanulóid szükségletei arra vezethetnek téged, hogy több időt szánj egy bizonyos pontra, mint amennyit szeretted volna.

Amikor ez megtörténik, ügyelned kell az időre. Fejezd be a beszélgetést, mielőtt elfogy az idő! Mindent tegyél meg annak érdekében, hogy a témáról történő átállás sima legyen, úgy, hogy azt belefoglalod az óra gyors összefoglalásába. Ezután fejezd be az órát!

Előkészített befejezéseid megváltoztatása

Időnként lehet, hogy egy bizonyos beszélgetés, hozzászólás vagy a Szellem sugalmazása miatt változtatnod kell a már elkészített befejezésen. A következő történet egy olyan tanító példája, aki megragadott egy egyedülálló alkalmat a lecke befejezésére:

Egy korareggeli szemináriumi óra vége felé a tanító be szeretett volna fejezni egy beszélgetést. A lecke fő gondolata az volt, hogy akkor térünk meg Krisztushoz, amikor engedelmessé válnak a parancsolatainak. Az osztály olyan dolgokról beszélt, amit egyes tizenévesek tesznek, és amelyek visszatartják őket attól, hogy megtérjenek Krisztushoz, és engesztelő áldozatának áldásaiból teljesen részesüljenek.

A tanító úgy tervezte, hogy befejezésként egy listát fog használni a táblán. De észrevett egy festményt, amit az egyik tanuló készített egy iskolai feladathoz. Egy bárányt ábrázolt, amint egy fakerítésen át nézelődik. A tanító engedélyt kért, hogy megmutathassa a képet az osztálynak, és elmagyarázta, hogy mit lát a festményen. „Amint ma az órán megbeszéltük,” mondta, „az Üdvözítő az Isten Báránnya, aki az életét adta, hogy mindenki megtérhessen hozzá, és rajta keresztül örök élete lehessen. A festményen a kerítés olyan, mint az akadályok, melyek elválasztanak minket tőle.”

A tanító reményét fejezte ki, hogy a tanulók el fogják mozdítani a „kerítéseket”, melyek nem hagyják őket közelebb kerülni az Üdvözítőhöz. Bizonyosságát tette az Üdvözítő hívásáról: „Jőjjetek én hozzám, ... és én megnyugosztalak titeket” (Máté 11:28). Az óra véget ért, és a tanító visszaadta a festményt. A Szellem befolyása megmaradt, miközben a tanulók elhagyták az épületet.

KÉSZÍTS EL MINDEN SZÜKSÉGES DOLGOT

Amikor az Úr munkájának szenteljük magunkat, bele kell mélyednünk a felkészülés kemény munkájába. . . . Az Úr azon utasítása, hogy a Szellem által tanítsunk, a legkisebb mértékben sem mentesít bennünket a személyes felkészülés szükségessége alól. . . .

Tanulmányoznunk kell a szentírásokat. Tanulmányoznunk kell az élő próféták tanításait. Mindent meg kell tanulnunk, hogy szalonképesé és érthetővé tegyük magunkat. . . . A felkészülés a Szellem által történő tanítás előfeltétele.

Elder Dallin H. Oaks

IDŐT FORDÍTANI A FELKÉSZÜLÉSRE

Miután a feltámadt Üdvözítő egy napot töltött a nefiták tanításával, azt parancsolta nekik, hogy fordítsanak időt felkészülni a tanításokra, melyeket másnap fog megosztani. Azt mondta, „Menjetez hát haza és gondolkozzatok el azokon, amiket mondtam, és kérjétek az Atyát az én nevében, hogy megérthessétek őket, és akkor, ha holnapra így felkészültök, ismét eljövök hozzátok” (3 Nefi 17:3). Tanítóként alkalmazhatod ezt a tantételt a felkészülésben. Amikor időt fordítasz a gondos és imádságos felkészülésre, áldásként jobban megértesz dolgokat. Fogékonyabb leszel a Szellem útmutatása iránt.

Korán elkezdni felkészülni a leckére

Alkalmanként kaphatsz olyan tanítási feladatokat, melyekhez az utolsó percekben kell készülnöd. De általában jóval előre tudsz majd készülni. Ez a tanítás fontos része. Minél korábban kezdesz imádkozni, gondolkozni és felkészülni a következő leckére, annál több időd lesz arra, hogy a Szellem irányítson, és hogy példákat, hasonlatokat és további ötleteket keress, melyek gazdagítják a leckét (lásd „A Szellem felismerése és követése a tanításodban” részt, 47–48. old; a „Leckék után kutatva mindenhol” részt, 22–23. old; a „Hasonlatok és szemléltetős leckék” részt, 164–65. old.). Lesz időd megkérni a tanulóidat, hogy készüljenek különleges feladatokkal, például zenei bemutatással (lásd 181–83. old.). Arra is időd lesz, hogy felkutass és felkészülj olyan források használatára, melyek a gyülekezeti ház könyvtárában megtalálhatók (lásd „Egyházi források az evangélium tanításához” részt, 105. old.).

Gyakran hasznos egyből egy legutóbb tanított lecke után elkezdni gondolkozni a következő leckéről. Valószínűleg sokkal inkább tekintettel vagy a tanulóidra és szükségleteikre egyből azután, hogy együtt voltál velük. Valamint tanításodra történő reagálásukra is jobban tekintettel leszel. Kiértékelheted a szemléletedet és módszereidet, amikor még frissek a fejedben.

Örömet találni a felkészülésben

Egy tanító leírta az örömet, mely akkor jelenik meg, amikor időt fordítunk a felkészülésre:

„Sokan felfedezték már az evangélium tanításának örömét, de van még egy külön öröm, melyet a tanítással kapcsolatban találunk – a felkészülés öröme. A leckére való felkészülést gyakran házimunkának tekintik, és az utolsó pillanatig halogatják. Akárcsak egy elszórt ima, az utolsó percben történő készülés jelentéktelenné és kevésbé hatékonyvá válik.

Jómagam is ismertem az ilyen felkészülést. Nem kellemes, és nem építi az önbizalmat. Nagyszerű jókedvet is tapasztaltam a felkészülésben. A jelentőségteljes ima és a mélyreható gondolatok ideje lehet. Az imádat, önvizsgálat, megértés és sugalmazás kellemesen gyümölcsöző idejének tartom. . . .

. . . Amint megízleltem a felkészülés örömét, a bölcsesség és meglátás drágagyöngyeit fedeztem fel. Azt hiszem, hogy sokkal többet tanulok a felkészülés által, mint amennyit valaha is tanítani tudok majd. . . .

Akárhol tanítjuk is az igazságot, felkészülni ugyanígy szükséges. Akik kifejlesztik a sikeres felkészülés módszerét, egy rájuk váró, örömteli élményre találnak majd” („Random Sampler: Planning to Teach,” *Ensign*, 1995. okt., 73. old.).

Időt fordítani a személyes felkészülésre

Emlékezz arra, hogy amikor Jézus Krisztus evangéliumát törekszel tanítani, nem elég egyszerűen leckéket készíteni! Magadat is fel kell készíteni. Fordíts időt az ebben a könyvben található tanácsok tanulmányozására, melyek arról szólnak, hogy miként készítheted fel önmagad az evangélium tanítására (lásd 11–20. old.)! Tervezd el azt is, hogy eljársz a tanítóképző gyűlésekre. Ezeken a gyűléseken te és más tanítók és vezetők összegyűltek, hogy megtanuljátok az evangélium tanításának azon módszereit, amelyek növelni fogják készségedet és önbizalmadat.

LECKÉK KÉSZÍTÉSE

A rövid idő, melyet tanítással töltesz otthon vagy az egyházban, örökkévaló hatást gyakorolhat azokra, akiket tanítasz. Minden egyes lecke segíthet nekik megérezni a Szellemet, növekedni a Mennyei Atya és Jézus Krisztus iránti szeretetben, és az evangélium iránti odaadásukat növelni. A leckék készítése közben ezt tartsd a fejedben! A leckék készítéséhez adott gondosságod befolyással lesz, amikor az Urat képviseled és a Szellem által tanítasz.

Korán kezdeni a felkészülést a leckére

Egy lecke megtervezése időt és figyelmet igényel. Hamarosan azután, hogy befejezel egy leckét, kezdj el a következőre készülni! Valószínűleg sokkal inkább tekintettel vagy a tanulóidra és szükségleteikre egyből azután, hogy együtt voltál velük. Valamint tanításodra történő reagálásukra is jobban tekintettel leszel.

Három kérdés, amely irányíthat téged a leckére készülésben

Amint elkezded egy leckére készülni, imádságosan tekintsd át a lecke anyagát, a tanulóid szükségleteit és érdeklődését figyelembe véve! Majd pedig töprengj el az alábbi három kérdésen! Ezek a kérdések vezessenek végig a leckére történő készülésben.

1. A lecke eredményeként minek kell történni a tanulóim életében?
2. Mely konkrét tantételeket kell megtanítani?
3. Hogyan tanítsam meg ezeket a tantételeket?

Most néhány konkrét módot adunk arra, hogy miként használd ezeket a kérdéseket a felkészülés megkezdéséhez. Amint így áttekintesz egy leckét, írd le az ötleteidet, melyek

eszedbe jutnak! Ez egy vázat fog adni neked a leckéről folytatott imádságos töprengésedhez.

1. A lecke eredményeként minek kell történni a tanulóim életében?

Tanulmányozd és gondold át a lecke anyagát és a mellékelt szentírásrészeket! Fontold meg, hogy a tanulóidnak mit kell érteni, érezni, kívánni vagy tenni a lecke eredményeként! Például amikor az imáról készítesz egy leckét, eldöntheted, hogy a tanulóknak meg kell érteni az ima fontosságát, valamint határozzák el, hogy imádkozni fognak minden reggel és este. Amikor a családi felelősségről készítesz egy leckét, eldöntheted, hogy a lecke eredményeként a családtagok szorgalmasabbak legyenek a háztartási munkákban. Amikor a szentírástanulmányozásról készítesz egy leckét, eldöntheted, hogy a lecke arra sugalmazza a tanulóidat, hogy minden nap tanulmányozzák a szentíráásokat.

Az egyházi kézikönyvekben sok lecke tartalmazza a lecke céljának meghatározását. Ezek segíthetnek meghatároznod, hogy az egyes leckék milyen hatással legyenek a tanulóidra.

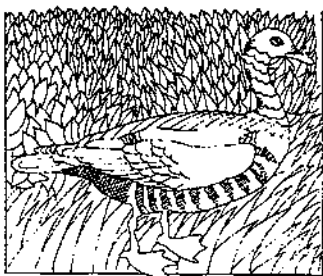
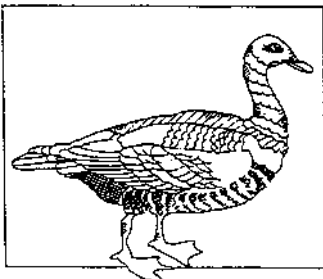
2. Mely konkrét tantételeket kell megtanítani?

Mindig tartsd szem előtt a tanulóid szükségleteit és hátterét! Kérdezd meg magadtól, „A lecke mely tantételei segítenek majd nekik megfelelni az előttük álló kihívásoknak?”

Gyakran egy lecke több anyagot fog tartalmazni, mint amennyit tanítani tudsz a rendelkezésedre álló időben. Ilyen esetekben válaszd ki azt az anyagot, amely a leghasznosabb lesz a tanulóid számára!

Az anyag mennyisége, melyet át kell vened, kevésbé olyan fontos, mint a tanulóik életére gyakorolt hatása. Mivel az egyszerre hallott túl sok fogalom megzavarhatja vagy elfáraszthatja a tanulókat, ezért általában a legjobb egy vagy két fő gondolatra összpontosítani. Ezután kereshetsz további segítő ötleteket a kézikönyvből.

Ne próbálj meg mindent megtanítani, amit csak mondani lehet egy bizonyos témáról! A tanulóidnak már valószínűleg lesz némi tudása a témáról. A leckédnek azt kell kiegészíteni, letisztázni és megerősíteni, amit már tudnak. Ne feledd, hogy a te leckéd nem az egyetlen alkalom, amikor a témáról hallanak!

Vizsgáld meg ezt a két ábrát! Melyik ábra mutatja jobban, hogy hogyan néz ki egy kacska? Figyeld meg, hogy az első ábra több részletet tartalmaz, és nem tartalmaz további elemeket, melyek elvonnák a figyelmet a kacsáról! Amikor eldöntöd, hogy egy vagy két tantételre fogsz összpontosítani egy leckében, bizonyosodj meg arról, hogy nem használsz olyan gondolatokat, melyek elvonják a figyelmet a tantételekről! Készíts az első ábrához hasonló leckéket: egyszerűeket, érthetőeket, melyek a témára összpontosítanak!

3. Hogyan tanítsam meg ezeket a tantételeket?

Olyan tanítási módszereket kell kiválasztanod, melyek segíteni fognak a tanulóknak megérteni és alkalmazni a tanított tantételeket (a megfelelő és hatékony módszerek kiválasztásáról információt a 91–92. oldalakon találsz).

A módszerek kiválasztásakor először a beszélgetések kérdéseit, a történeteket és a további tanulási tevékenységeket kell áttekintened, melyeket a lecke kézikönyv javasol. Ha úgy érzed, hogy ezek a módszerek kielégítik a tanulóid szükségleteit, ismerkedj meg velük! Ha úgy érzed, más módszereket kellene használnod, kezd el időben meghatározni, hogy miként tanítsd meg a tantételeket! Fontold meg a példák, illusztrációk, hasonlatok vagy személyes élmények használatát, melyek segíteni fognak megtanítani a lecke fő tantételeit.

Azok a módszerek, amelyeket használni akarsz, megkövetelhetik, hogy anyagokat szerzel a gyülekezeti ház könyvtárából, például képeket, tárgyakat, énekeskönyveket vagy videokazettákat.

Ötleteid finomítása

Miután már van pár kezdő ötleted arról, hogy miként taníts egy leckét, fejlesztheted és csiszolhatod azokat. Ha időben kezdteél készülni, jobban oda tudsz majd figyelni az élményekre, történetekre és szentírásokra, melyek segíteni fognak tanulóidnak. Gondolatok juthatnak eszedbe, amikor a tanítandó tantételeken és a tanulóid szükségletein töprengesz. Ez az egyik mód, ahogyan a Szellem irányíthat téged a felkészülésedben. Hordhatsz magadnál egy noteszt, hogy leírhasd az ötleteket, amikor azok eszedbe jutnak.

A tervezésednek ezen a pontján hasznos még egyszer áttanulmányozni a szentírásokat, melyeket a leckében fogsz használni. Ez segíteni fog jobban megérteni azokat, és azokra vonatkoztatni, akiket tanítasz.

Szükség szerinti javítás és átdolgozás

Amint közelít a lecke tanításának időpontja, valószínűleg lesz még néhány utolsó simítás. Ez nagyrészt olyan, mint a metszés, amit egy kertész végez, hogy a megfelelő formát adja egy fának vagy sövénynek. Ezen a ponton:

- Legyen tisztán a fejedben, hogy mi történjen a tanulók életében a lecke eredményeként. Kérdezd meg magadtól, „Vajon a lecke meg fogja hozni ezeket az eredményeket?”
- Ismételd át azokat a konkrét pontokat, melyeket a kézikönyvből akarsz tanítani: a fő tantételeket és a segítő ötleteket! Hozz létre egy tiszta vázlatot! Tervezz meg egy érthető kezdést és egy erős, összpontosult befejezést (lásd „Az óra elkezdése” részt, 93. old.; és „Az óra befejezése” részt, 94–95. old.)!
- Véglegesítsd a tanítási módszereket, melyeket használni fogsz! Győződj meg róla, hogy a választott módszerek segíteni fognak a tanulóknak a tanult tantételeket alkalmazni!
- Véglegesítsd az anyagokat, melyeket használni fogsz!

A Szellem arra ösztönözhet, hogy az utolsó pillanatban változtass. Arra is sugalmazhat akár, hogy a tanítás közben változtass. Légy nyitott az ilyen sugalmazások iránt, és ismerd fel, hogy a gondos készülésed az, ami lehetővé teszi számodra, hogy elnyerd a Szellem folytonos irányítását!

LECKÉK KÉSZÍTÉSE KONFERENCIAI BESZÉDEKBŐL ÉS EGYÉB FORRÁSOKBÓL

Nem adtak egy jól felépített kézikönyvet minden tanítási helyzethez az Egyházban. Bizonyos helyzetekben taníthatsz az egyházi folyóiratok cikkeiből vagy általános konferenciai beszédekből. Más helyzetekben olyan könyvből taníthatsz, mely tanulmányi kérdéseket tartalmaz, lecketerv nélkül.

Amikor ezekből a forrásokból készítesz leckéket, kövesd a „Leckék készítése” részben található javaslatokat (98–99. old.)! Amint ezt megteszed, a Szellem irányítani fog döntésedben, hogy mit taníts, és hogyan taníts.

Egy példa, hogy miként tervezz meg egy leckét egy általános konferenciai beszédből

Nézd meg ezt a kivonatot egy általános konferenciai beszédből, melyet elder Joseph B. Wirthlin mondott!

„A tizenharmadik hittétel vége kijelenti, »Mindarra törekszünk, ami erényes, szép, jónak mondott, vagy dicséretre méltó.«

A *törekedni* szó azt jelenti: elmenni megkeresni, megpróbálni felfedezni, megpróbálni megszerezni. Az élethez való aktív, magabiztos hozzáállást igényel. Például Ábrahám »arra töreked[ett], hogy elnyerje az atyái áldását, és . . . még buzgóbban akart igazságosságra törekedni« (Ábrahám 1:2). Ez az ellentéte annak, hogy passzívan várjuk, hogy valami jó történjen velünk, anélkül, hogy bármit is tennénk érte.

Megtölthetjük az életünket jóval, semmi másnak nem hagyva helyet. Olyan sok jóból választhatunk, hogy soha nincs szükségünk a gonoszságból részt venni” (Conference Report, 1992. ápr., 120. old; vagy *Ensign*, 1992. máj., 86. old.).

A következő példa megmutat egy módot, hogy miként készíthetünk egy leckét ezen kijelentés alapján.

1. Olvasd el elder Wirthlin kijelentését!

Imádságosan gondold a tanulóidra, hogy ez a rész miként vonatkozik rájuk!

2. Döntsd el, hogy minek kell történni a tanulók életében a lecke eredményeként!

Például ha fiatalokat tanítasz, célokat tűzethetsz ki velük, melyek segíteni fognak nekik jó dolgokra törekedni. Ezek a célok vonatkozhatnak a szentírás-tanulmányozásra, tartalmas szórakozásra vagy felemelő tevékenységekre a barátaikkal.

3. Döntsd el, hogy mik lesznek a fő tantételek vagy tantétel, melyet tanítani akarsz, bármely segítő ötlettel együtt!

Az, hogy mit akarsz kihangsúlyozni, a tanulóid szükségleteitől függjön. Ha szorgalmas és imádságos vagy, iránymutatást fogsz kapni a Szellemtől a döntés meghozatalában.

Például ha meg akarod tanítani a fiataloknak, hogy milyen fontos a jóra törekedni, elder Wirthlin kijelentésére összpontosíthatasz, „Olyan sok jóból választhatunk, hogy soha nincs szükségünk a gonoszságból részt venni.” A támogató ötlet lehet az, hogy aktívan törekednünk kell a jó dolgokra, és eközben az Úr segítségét kérhetjük.

Amikor ezen tantételek megtanítására készülsz, a Tanok és szövetségek 6:7-hez lapozhatsz, mely azt mondja, hogy „Ne gazdagságra törekedjete, hanem bölcseségre,” és a Tanok és szövetségek 46:8-hoz, mely azt mondja, hogy „őszintén törekedjete a legjobb adományokra.” Miközben ezeket a részeket tanulmányozod, keresd meg azokat, melyek a leghasznosabbak a tantételek megtanításához a leckében!

4. Gondold át, hogy miként akarsz megtanítani a fő ötleteket és a támogató ötleteket!

Gondosan nézd át a 159–84. oldalakon leírt tanítási módszereket! Ötletek fognak eszedbe jutni, miközben átgondolod, miként tanítsd az osztályodat.

Például levezethetsz egy táblás tevékenységet, melyben a tanulók az időtöltés különböző módjait sorolják fel. Ez beszélgetéshez fog vezetni, hogy vajon eleget tesznek-e elder Wirthlin tanácsának, hogy „Megtölthetjük az életünket jóval, semmi másnak nem hagyva helyet.”

Amikor ilyen beszélgetések levezetését tervezed, kezdj el kérdéseken gondolkodni (lásd a „Tanítás kérdésekkel” részt, 68–70. old.)! Például amikor arról beszélsz, hogy fontos elder

Wirthlin tanácsa szerint élni, megkérdezheted, hogy „Milyen változtatásokat tehetnénk, amelyek segítenének jóval megtölteni az életünket?”

Minél gondosabban átgondolod a tanulóid szükségleteit, és minél jobban tanulmányozod a különböző tanítási módszereket ebben a könyvben, annál magabiztosabb és találékonyabb leszel a tanítási ötletek kialakításában.

Az általános konferenciai beszédekből és egyéb forrásokból készített leckék több találékonyságot igényelnek. Miközben szorgalmasan készülsz és igyekszel elnyerni a Szellemet, sugalmazást fogsz kapni az ilyen leckék elkészítésében. A felkészülésed eredményeként te és a tanulóid áldásban fogtok részesülni.

IGAZÍTSD A LECKÉKET A TANULÓKHOZ

Az egyházi lecke kézikönyveket gondosan készítették el, hogy az Egyház tanai tisztán megőriztessenek. Irányelveket határoztak meg az egyházi környezetben történő tanításhoz, és következetes magatartást tanúsítanak az evangéliumi témák és tantételek iránt. Hűnek kell lenned ezen kézikönyvek tanításához és irányelveihez. Mindazonáltal, nem szükséges minden leckét pontosan a kézikönyvekben leírt módon tanítanod. A leckéket a tanulók szükségleteihez és körülményeihez igazíthatod.

Akármit teszel is a leckék hozzájuk igazítására, ne feledd, hogy mindannak segíteni kell a tanulóknak megérteni az evangéliumot és aszerint élni! Éppen ezért az igazítást csak a lecke anyagának imádságos tanulmányozása, és az egyes tanulók figyelembe vétele után tedd meg! Amikor a leckék igazítására törekszel, a következő dolgok vezéreljenek: (1) a kézikönyv, melyet adtak; (2) a három központi kérdés, melyek ezen könyv 98–99. oldalain található; és (3) a tanítás normái, ahogy azokat ebben a könyvben kihangsúlyoztuk, melyek – szeresd a tanulóidat, taníts a Szellem által és a tant tanítsd!

Példák a leckeigazításra

A következő helyzetek néhány lehetséges módot adnak arra, hogy miként igazíthatod a leckéket a tanulóidhoz.

Anyagok használata újabb egyházi folyóiratokból

Miközben egy leckében egy történetet olvasol a szolgálatról, egy hasonló történet

jut az eszedbe egy utóbbi egyházi folyóiratból. Úgy érzed, hogy az osztályodban lévő fiatal nők jobban átérzik a folyóiratban levő történetet, ezért azt használd a kézikönyvben található történet helyett.

Saját tanulási tevékenységeid kifejtése

Miközben leckét készítesz egy csoport elemis gyerekeknek, elolvasod a lecke elején található figyelemfelkeltő tevékenységet. Úgy érzed, hogy ez a tevékenység nem segítene a gyerekeknek az osztályodban. Átgondolod a gyerekek szükségleteit, és kidolgozol egy tevékenységet, ami segíteni fog nekik a tanítandó tantételekre összpontosítani.

Elszakadni a javasolt órafelépítéstől

A diakónusokat készülsz tanítani az egyházközségben. Az ároni papsági lecke kézikönyv egy szerepjáték használatát javasolja egy evangéliumi tantétel alkalmazásához. Miközben a fiatalemberekre gondolsz, akiket tanítasz, eszedbe jut egy nemrégiben velük történt élmény. Úgy érzed, hogy egy egyszerű beszélgetés azokról az élményekről hatásosabb lenne a szerepjátéknál.

Leckék igazítása különböző korcsoportokhoz

Hogy miként igazíts leckéket különböző korcsoportokhoz, lásd ezen könyv „Különböző korcsoportok tanítása” részét (107–24. old.).

A LECKE LEVEZETÉSÉNEK KIÉRTÉKELÉSE

Egy lecke megtanítása után egy evangéliumi tanok tanítót bántott a tanítási élmény. Az óra egyes részei jól mentek, más részek viszont kiábrándítóak voltak. „Miért mentek jól egyes dolgok, s a többi nem?” kérdezte önmagától. „Mit ismételnék meg a lecke leadásában? Min változtatnék?” Ezek a kérdések nyugtalanították, miközben azon gondolkozott, hogy miként segítsen az osztálya tagjainak az evangéliumot tanulni. A kérdések, melyeket ez a tanító feltett, majdnem mindennaposak a tanítók között.

Amellett, hogy kiértékeljük tanulóink tanulását (lásd a „Miből lehet tudni, vajon tanulnak-e” részt, 73. old.), az is fontos, hogy megállapítsuk saját sikerünket a lecke tanításában. Spencer W. Kimball elnök önmagunk kiértékelésének és a fejlődésre törekvésnek a fontosságáról tanított: „Feltárjuk és megállapítjuk a kiválóság elfogadható normáit... és munkánkat ahhoz mérjük. Kevésbé érdekeljen bennünket mások túlszárnyalása, és jobban a saját múltunk eredményeinek túlszárnyalása” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, szerk. Edward L. Kimball [1982], 488. old.).

Minden lecke után fordítsunk időt Kimball elnök tanácsának követésére, hogy „munkánkat lemérjük.” Ez segíteni fog felkészülnünk a következő leckére, és tanítóként tovább fejlődni.

Akármilyen változtatások megtételére kapsz is sugalmazást, emlékezz arra, hogy tanításod kiértékelésének pozitív élménynek kell lenni, nem csüggesztőnek! Mindig, amikor felfedezel egy újabb módot tanításod fejlesztésére, új módot fedezel fel arra, hogy másoknak segíts az evangéliumot tanulni és annak tantételei szerint élni.

Kérdések, melyek segítenek kiértékelni a leckék levezetését

Egy lecke sikerét a tanulóidra gyakorolt hatásán lehet lemérni. Miközben kiértékelsz minden egyes leckét, amit tanítasz, próbáld meg felidézni a tanulók válaszait a lecke különböző pontjain! Tisztábban emlékezhetsz a feleleteikre, ha áttekinted a lecke levezetéséhez használt vázlatot.

Az alább felsorolt kérdések segíthetnek a leckéid kiértékelésében. Figyeld meg, hogy az első kérdések azt segítenek meghatározni, mit csináltál jól! Általában többet tanulhatsz arról, hogy miként fejlődj, ha először a sikerekre koncentrálsz a csalódások helyett. Amikor alázatosan elismered az erősségeidet, építeni tudsz rájuk, és az átfogó tanításod fejlesztésére használhatod őket. Miután átgondoltad, hogy mit csináltál jól, meghatározhatod, hogy mit kell jobban csinálnod.

- A tanulóim a lecke mely pontjain tűntek a leghajlandóbbaknak részt venni? Mikor voltak kevésbé hajlandóak a részvételre?
- A lecke mely pontján érezték látszólag legerősebben a Szellem befolyását? Mikor érezték a Szellem befolyását a legkevésbé erősen?
- A lecke mely pontja gondolkodtatta el őket a leginkább? Mikor nem gondolkoztak túl mélyen?
- A lecke mely pontjain tudták azt leginkább az életükre vonatkoztatni? Mikor nem tűnt fel nekik az alkalmazás lehetősége?

Amint átgondolod a fenti kérdéseket, tekintsd át ezeket az ellenőrző kérdéseket!

- A lecke mely tekintetben járult leginkább hozzá azokhoz a válaszokhoz?
- Mit árul el ez nekem a tanulóimról?
- Miben segíthet nekem ez a tudás a következő leckére készüléskor?

Miközben felteszed magadnak ezeket a kérdéseket, írd le a válaszaidat, hogy ne felejtse el a kapott meglátásokat és sugalmazásokat! Meglephet, hogy mennyit tanulsz.

Miközben imádságosan módot keresel gondot fordítani a tanulóidra, a Szellem segíthet meglátnod olyan területeket, melyekben fejlődhetsz. Tanulmányozhatod ezen könyv egyes fejezeteit. Például áttekintheted az információt az olyan kérdésekről, melyek

beszélgetést kezdeményeznek (lásd a „Beszélgetések levezetése” részt, 63–65. old.; a „Tanítás kérdésekkel” részt, 68–70. old.). Fontosnak érezheted megtanulni, hogy miként kezd el az órádat érdekesebben (lásd „Az óra elkezdése” részt, 93. old.), vagy hogy erősebb befejezéseket fejlessz ki a leckékhez (lásd „Az óra befejezése” részt, 94–95. old.).

A fejlődéshez készített terv kidolgozásához lásd a „Terv kidolgozása tanításod fejlesztéséhez” részt (24–27. old.).

EGYHÁZI FORRÁSOK AZ EVANGÉLIUM TANÍTÁSÁHOZ

Az Egyház sok forrásról gondoskodik, hogy segítsen a szülőknek, tanítóknak és vezetőknek az evangéliumot tanítani. A szentírások alkotják az Egyház tananyagát, és a legfontosabbakat ezen források közül. Egyéb források lehetnek:

- *Tanítás, nincs nagyobb elhívás*
- *Tanítási kalauz*
- *Az Utasítások egyházi kézikönyvének „Evangéliumi tanítás és vezetés” része*
- *Family Home Evening Resource Book*
- *Az evangélium tanításai*
- *Scripture Stories*
- Lecke kézikönyvek
- Egyházi folyóiratok (rendszeresen nézd át őket történetekért és egyéb ötletekért)
- Evangéliumi művészeti képcsomag (képek gyűjteménye, mely magában foglalja szentírásbeli történetek és események megjelenítését, az Egyház elnökeit, valamint az evangélium tantételeit működés közben)

- Egyéb képek és poszterek
- Az egyházi énekeskönyv
- *Children’s Songbook*
- Az Egyház által készített videó- és hangkazetták

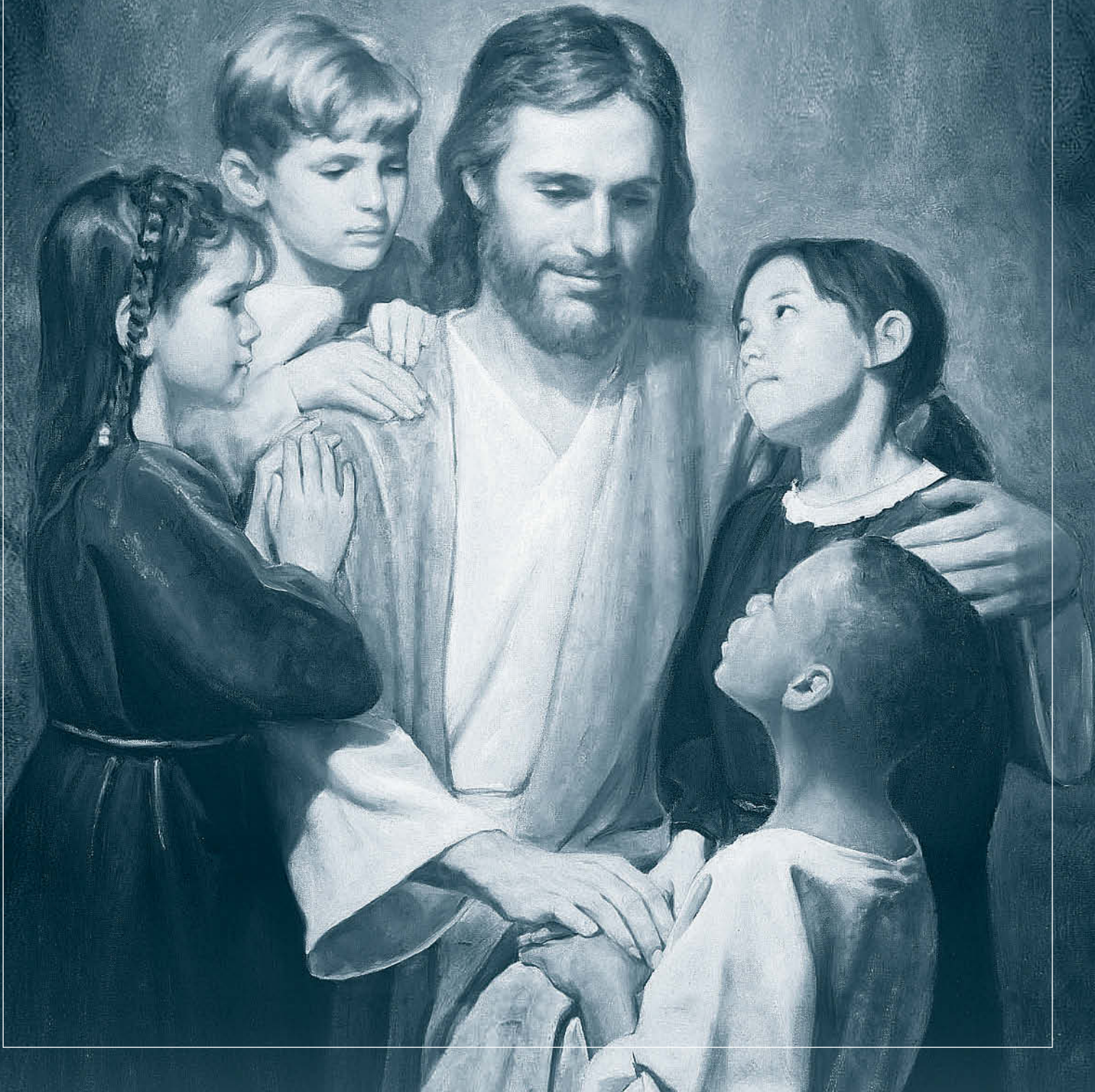
Gyülekezeti ház könyvtára

Ha a gyülekezeti házában van könyvtár, ezen források nagy részét tartalmazhatja. Ha szeretnél többet tudni a gyülekezeti ház könyvtárának anyagairól, beszélj a gyülekezeti könyvtárossal!

A gyülekezeti ház könyvtárosodnak vagy az egyházközségi írnokodnak kell hogy legyen egy példány a Church Materials Catalog-ból, amit használhatsz. Ez a katalógus egy évenkénti kiadás, amely felsorolja az egyházi elosztó központokban rendelkezésre álló dolgokat. A fent felsorolt dolgokon kívül a katalógus olyan anyagokat is felsorol, melyek támogatják az egyháztagokat.

C

KÜLÖNBÖZŐ KORCSOPORTOK TANÍTÁSA

GYERMEKEK TANÍTÁSA

Amikor a feltámadt Üdvözítő a nefitáknak szolgált, nagyszerű szeretetet mutatott a gyermekek iránt:

„Azután pedig vette kisgyermeküket és mindegyiket, egytől-egyig megáldotta, és imádkozott értük az Atyához. . .

és a tömeghez fordulva ezt mondta: Nézzétek kicsinyeiteket.

És amint azok odanézték, és szemüket az ég felé fordították, azt látták, hogy az ég megnyílik és tűzfelhőben angyalok szállnak le az égből. És amint leszálltak, körülvették kicsinyeiket, és akkor azokat is tűz vette körül, és az angyalok szolgáltak nekik” (3 Nefi 17:21., 23–24).

Erre a részre vonatkozólag elder M. Russell Ballard ezt mondta: „Nyilvánvaló, hogy közülünk mindazok, akikre értékes gyermekeket bíztak, szent és nemes sáfárságot kaptak, mert minket jelölt ki Isten, hogy a ma gyermekeit szeretettel és a hit tűzével vegyük körül, és annak megértésével, hogy kik ők” („Great Shall Be the Peace of Thy Children,” *Ensign*, 1994. ápr., 60. old.). Az Üdvözítő példát mutat nekünk, amikor a gyermekeket tanítjuk, törődünk velük és hatással vagyunk rájuk.

Szent felelősség, hogy a gyerekeknek tanítsuk Jézus Krisztus evangéliumát, és segítsünk nekik megtanulni aszerint élni. Igaz tant kell tanítanod nekik, ahogy Nefi próféta tette, aki ezt mondta: „Krisztusról beszélünk, Krisztusban örvendünk, Krisztusról prédikálunk, Krisztusról jövendölünk, és jövendöléseink szerint írunk, hogy gyermekeink tudják, milyen forráshoz forduljanak bűneik bocsánatáért” (2 Nefi 25:26).

Miközben gyerekeket tanítasz, észre fogod venni, hogy különleges áldásokban részesülsz. A gyerekek örömet fognak hozni a lelkedbe, és arra ösztönöznek, hogy jó példa legyél. Amikor felismered a gyerekek hűségét, szere-

tetét, bizalmát és reményét, közelebb fogsz kerülni az Úrhoz, és jobban megérted parancsát, hogy váljatok olyanokká, „mint a kis gyermekek” (Máté 18:3). A Szellem irányítása által, krisztusi módon szeretheted és taníthatod a gyerekeket. Segíthetsz minden egyes gyereknek, hogy megtalálják az azoknak ígért békességet, akik követik az Üdvözítőt: „Fiaid mind az Úr tanítványai lesznek, és nagy lesz fiaid békessége” (3 Nefi 22:13).

Írányelvek a gyerekek megértéséhez és tanításához

A következő információ segíthet jobban megértened a gyerekek jellemvonásait (lásd a „Gyerekek korjellemzői” részt, 110–16. old., és ha az elemiben tanítasz, az elemis lecke kézikönyv bevezető oldalait).

A gyerekek hisznek. Elhiszik, amit mondasz. Fogékonyak az igazság iránt. Kötelességed, hogy helyes tant taníts nekik egyszerűen és érthetően, olyan nyelven és példákkal, amit meg tudnak érteni.

A gyerekek fel tudják ismerni a Szellem hatását. Tanítsd meg nekik, hogy a békesség, szeretet és melegség érzései, melyeket akkor éreznek, amikor Jézus Krisztusról és az ő evangéliumáról beszélnek vagy énekelnek, a Szentlélektől jönnek! Segíts nekik megérteni, hogy ezek az érzések részei a bizonyásznak!

A gyerekek szó szerint vesznek dolgokat. Számukra minden valóságos. Ha bonyolult metaforákat használsz szent evangéliumi tantételek megtanítására, összezavarodhatnak. Segíts a gyerekeknek események és számukra ismert tevékenységek megbeszélése által tanulni az evangéliumot: ilyenek az otthon, család és az őket körülvevő világ. Bizonyosodj meg róla, hogy nem értik félre, amit tanítasz!

A gyerekek kíváncsiak, és lelkesek tanulni. Élveznek változatos és új élmények által tanulni. Mozogni akarnak, használni minden érzéküket, felfedezni és megpróbálni új dolgokat. Az idősebb gyerekek szeretnek kérdésekre válaszolni és problémákat megoldani. Az osztályodban a gyerekek jobban fognak figyelni, és érdekelni fogja őket a tanulás, amikor változatos tanítási módszereket és tevékenységeket használsz az evangéliumi tantételek tanításához (lásd a „Változatos tanítás” részt, 89–90. old.).

A gyerekek szeretetteljesek, és azt akarják, hogy őket is szeressék és elfogadják. Találj

alkalmat arra, hogy kihangsúlyozd a kedves és szerető magatartást, ami a gyerekeknél természetes. Mivel a gyerekek kedvedre akarnak tenni, és élveznek másoknak segíteni, adj nekik alkalmat szolgálni! Kérd meg őket, hogy vigyék a könyveidet, tartsanak képeket vagy válaszoljanak kérdésekre! Bátorítsd őket, hogy segítsenek egymásnak! Mutasd meg irántuk érzett szereteted! Építsd önbizalmukat erőfeszítéseik iránti megbecsülésed kifejezésével, amikor csak lehetséges!

Gondosan figyelj oda arra, amit mondanak!

A gyerekek a jövőre kezdenek készülni.

Bár a felnőttkor messzinek tűnhet a gyerekek számára, már most a jövőbeli teendőkre készülnek a családjukban, az Egyházban és a munkahelyen. Segíthetsz nekik felismerni, hogy jelenlegi tapasztalataik felkészítik őket. Például mondhatod, hogy „Bea, láttam, amint segítettél Karcsinak megérteni, hogyan találja meg azt a szentírást. Olyan türelmes és kedves voltál. Egy nap, amikor anya leszel, biztosan sok csodálatos dolgot fogsz majd tanítani a gyermekeidnek.” Vagy mondhatod, hogy „Andris, milyen nagyszerű misszionárius leszel majd egy napon, mivel megtanultál célokat kitzúzni és elérni azokat. Annyira büszke vagyok rád.”

A gyerekek követni fogják a példád.

Mindig tanítasz, még amikor nem is tudsz róla. Gyakran többet tanítasz a hozzáállásod és példád által, mint a szavaid által. Például a gyerekek észreveszik, hogy tisztelettudóan bánasz-e a szentírásaiddal. Meg fogják figyelni, hogy miként beszélsz Jézus Krisztusról és Mennyei Atyáról. Figyelni fogják, hogyan élsz a tantételek szerint, melyeket tanítasz. Igazlelkű példád segíteni fog nekik a szeretet és tisztelet mélyebb érzését kifejleszteni Mennyei Atya és a Fia iránt.

A kisgyerekek rövid ideig tudnak koncentrálni, és nem tudnak nagyon sokáig nyugodtan ülni. Ne várj el tőlük sokat! Ismerd

fel, hogy a figyelmetlen viselkedés azt jelentheti, hogy fáradtak vagy éhesek, hogy nem értenek valamit, amit mondtál, hogy mozogniuk kell vagy hogy unatkoznak! Figyelmük megőrzésének és a tanulásban adható segítség legjobb módja az, ha arra bátorítod őket, hogy vegyenek részt az órákban. Mivel a gyerekeknek sok energiája van, tervezz módokat arra, hogy a lecke részeként mozoghassanak, megnézdhessenek, hallhassanak, megdolgozhassanak vagy megérinthessenek dolgokat! Szeretnek ismétlés, történetek, dalok és tevékenységek által tanulni.

A családok erősítése

Ha tanító vagy vezető vagy, segíthetsz a szülőknek, hogy gyermekeiknek az evangéliumot tanítsák. Mondd el a szülőknek, hogy mit tanítasz az osztályban, hogy otthon megerősíthessék az evangéliumi tantételeket (lásd a „Rendszeres alkalmak az otthoni tanításra” részt, 137–39. old.). Buzdítsd a gyerekeket, hogy osszák meg családjukkal, amit tanulnak. A családi estéken megoszthatnak dalokat, szentírásokat, játékokat és tantételeket, melyeket az elemi órákon vagy foglalkozásokon tanulnak. Alkalmanként küldhetsz haza jelentést az órákról vagy foglalkozásokról, amikben részt vettek, hogy segítsenek megerősíteni amit a gyerek tanult. Szólj a szülőknek, amikor a gyerekük kimondottan segítőkész volt, vagy amikor kijelölöd imát vagy beszédet mondani! Meghívhatod szülőket, hogy osszák meg élményeiket vagy bizonyosságaikat a lecke részeként.

Ne feledd, hogy amikor segítesz a gyerekeknek bizonyosságot szerezni és az evangélium szerint élni, akkor a jó irányban befolyásolhatják a családjukat! Miközben az evangéliumot tanítod a gyerekeknek, és segítesz nekik megtanulni, hogyan éljenek aszerint, segítesz megerősíteni a családjaikat.

GYERMEKEK KORJELLEMZŐI

A gyerekek fizikailag, mentálisan, szociálisan, érzelmileg és szellemileg állandóan változnak. Általános mintát követnek a növekedésben és fejlődésben. Azok a szülők és tanítók, akik tisztában vannak a különböző korcsoportok közös jellemvonásaival, képesek lesznek helyesebben kezelni a gyerekek magatartását, és hatékonyabban tanítani őket.

Egyes gyerekek fejlődhetnek a többi korukbelinél gyorsabban vagy lassabban. Például egy bizonyos hatéves jobban megfelelhet egy ötéves vagy egy hétéves korjellemzőinek. Arra is emlékezz, hogy a gyerekek ideiglenesen visszatérhetnek fiatalabb kori viselkedéshez az érzelmi stressz vagy feszültség hatására!

Az egyházi lecke kézikönyveket úgy készítették, hogy közben szem előtt tartották a gyerekek növekedésének jellemzőit. Miközben tanulmányozod és elkészíted az egyes leckéket, légy tisztában azzal, hogy a lecke egyes részei miként segíthetnek kielégíteni a gyerekek szükségleteit!

Függetlenül a korcsoporttól, melyet tanítasz, győződj meg róla, hogy türelmes, tiszteletteljes, szeretetteljes és előzékeny vagy minden gyerek iránt! Ne várd el a gyerekektől, hogy többet tegyenek, mint amire képesek!

A következő jellemzések és javaslatok segíthetnek jobban megérteni a gyerekeket, akiket tanítasz.

A tizenhét hónapos

A gyerek jellemvonásai

- Jár, mászik, csúszkál és fut. Szeret dolgokat tologatni és húzogatni. Könnyebben szét tud szedni dolgokat, mint összerakni. Koordinálatlan. Könnyen fárad. Általában nem szobatiszta.
- Sokféle hangot ad. Fejlődő nyelvi készsége van. Egyszavas kifejezéseket használ, főleg „enyém” és „nem.” A látás, hallás, tapintás, szaglás és ízlelés által szerez tudást. Többet ért, mint amit ki tud fejezni.
- Szeret más gyerekek mellett játszani, de gyakran nem foglalkozik velük. Nehezen osztozkodik.
- Könnyen elsírja magát, de a hangulata hamar változik.

Javaslatok a szülőknek és tanítóknak

- A gyerek érdeklődésének megtartásához váltogasd a tevékenységeket! Használj tevékenységeket, melyekben lehet járni, tolni és húzni! Használj ujj-játékokat és zenei tevékenységeket!
- Adj sok lehetőséget a beszélésre és részvételre! Tanítsd meg, hogyan kell áhítatosnak lenni az ima alatt! Használj szemléltetőket történetekkel! Gondoskodj játékszerekről, melyeket a gyerekek mozgathatnak és melyekkel kísérletezhetnek, például építőjátékokról, labdáról, egyszerű kirakóról, babáról, valamint ember- és állatfigurákról!
- Gondoskodj olyan játékszerekről és tevékenységekről, melyek lehetővé teszik a gyerek számára, hogy egyedül játsszon! Segíts a gyerekeknek megtanulni osztozkodni, és kijönni másokkal!
- Tartsd karodban a gyereket, amikor nyugtalan vagy nem érzi magát biztonságban!

A két éves

A gyerek jellemvonásai

- Nagyon aktív. Ugrál, jár és szalad. Tud tapsolni és labdát rúgni. Kisebb tárgyakat meg tud fogni, de nem tud bekapcsolni, bezipzárazni ruhát, vagy magáról más módon gondoskodni. Irritálónak és nyughatatlannak válik, amikor fáradt.
- Képes két-három szót összerakni egy mondatba. Gyakran mond „nem”-et, még amikor nem is azt gondolja. Egyszerű, közvetlen gondolatai vannak. Nem tud következtetni. Egyszerű választásokat tud tenni. Élvezi az ismétlést. Koncentrációs ideje rövid (két-három perc). Kíváncsi. Tevékenységről tevékenységre jár. Kedveli az egyszerű játékszereket, műtárgyakat, könyveket, rövid történeteket és a zenés foglalkozásokat.
- Szeret egyedül játszani. Kezdi érdekelni a másokkal együtt játszás, de általában jobban szeret a közelükben játszani, mint velük. Gyakran vitatkozik a játékszerek miatt. Nehezen osztozkodik és működik együtt. A felnőttektől kér dolgokat, amiket egy másik gyerektől akar megkapni.

- Szeretetteljes és gyengéd. Szeret valaki ölében ülni és a kezét fogni. Szeret az édesanyja közelében lenni. Érzelmi kitöréseket használ érzelmi kifejezésére, hogy megkapja, amit akar, vagy haragjának kimutatására. Hangulata gyorsan változik. Szereti a függetlenséget.
- Szeret imádkozni. Megérti, hogy Mennyei Atya és Jézus szeretnek minket, de szellemi fogalmakat nehezen ért meg.

Javaslatok a szülőknek és tanítóknak

- Használj pihentető tevékenységeket, például ujj-játékot és a zenét igénylőket! Gondoskodj olyan tevékenységekről, mint a babzsák dobálás, menetelés és ugrálás! Kerüld az olyan tevékenységeket, melyekhez készségekre és koordinációra van szükség, például a vágást és ragasztást!
- A beszélgetéseket egyszerűsítsd le! Segíts a gyerekeknek részt venni! Használj ismétlést! Ne hagyd egyedül a gyereket; ebben a korban a gyerekek könnyen kerülnek veszélyes helyzetekbe! Adj lehetőséget a gyerekeknek a választásra!
- Adj lehetőséget a gyerekeknek, hogy másokkal foglalkozzon, de ne kényszerítsd rá! Add meg a lehetőséget a tevékenységben való részvételre! Nyújts kedves és törődő iránymutatást! A rossz viselkedésről tereld el a figyelmet!
- Mutass szeretetet és gyengédséget! A nemkívánatos viselkedés megállítása érdekében tereld el a gyerek figyelmét! Bátorítsd arra a gyereket, hogy önálló legyen, de szükség esetén nyújts segítséget! Hagyd, hogy gyakorolja a választást!
- Engedd imádkozni! A szellemi fogalmakat összpontosítsd a családra és Mennyei Atya és Jézus szeretetére!

A hároméves

A gyerek jellemvonásai

- Jár és szalad, de még mindig koordinálatlan. Szeret különböző dolgokat csinálni a kezeivel, de ügyetlenül csinálja.
- Több nyelvi készsége van. Szeret beszélni és új szavakat tanulni. Rövid ideig tud koncentrálni. Kíváncsi és sokat kérdez. Gyakran ért félre vagy tesz olyan megjegyzéseket, melyek látszólag nem vágnak oda. Szereti tettetni magát. Szereti az ujj-játékokat, történeteket és zenés tevékenységeket. Nem képes megkülönböztetni a fantáziát a valóságtól.
- Szeret egyedül dolgozni. Nem nagyon játszik együtt másokkal, de szeret barátok között lenni. Én-központú. Nehezen osztozkodik. Szeret felnőttekhez közel lenni, különösen a családjához, mert biztonságot nyújtanak.
- A felnőttek kedvére akar tenni. Helyeslésükre, szeretetükre és dicséretükre van szüksége. Érzelmileg kitör, amikor megijed vagy izgatott. Könnyen elsírja magát. Fogékony mások érzelmei iránt. Kezd függetlenséget kialakítani. Intenzív, rövidéletű érzelmei vannak.

- Érdeklődik az egyszerű evangéliumi tantételek, mint például az ima és az engedelmség. Tisztában van Mennyei Atyával és Jézus Krisztussal, és egyszerű hite van bennük.

Javaslatok a szülőknek és tanítóknak

- Használj olyan tevékenységeket, melyekben van ugrálás, szökdecslés, járás és hajolgatás! Használj egyszerű művészi tevékenységeket, például ragasztást, gyurmázást vagy színezést! Kerüld az olyan tevékenységeket, melyek kifinomult készséget és koordinációt igényelnek, mint például a kötözés vagy vágás! Légy kész a rendetlenség összetakarítására!
- A gondolatokat egyszerű, érthető módon tanítsd! A gondolatok alátámasztására használj összefoglalásokat és szemléltető anyagokat! Bátorítsd őket, hogy a lecke folyamán kérdezzenek és válaszoljanak, de minden gyerekre kerüljön sor! Használj változatos tanítási módszereket, például történeteket, dalokat, beszélgetéseket, színjátékot, ujj-játékokat és egyszerű játékokat! Változtasd a csendes és élénk tevékenységeket!
- Adj lehetőséget másokkal játszani! Használj olyan tevékenységeket, melyek osztozkodni, sorban részt venni és együttműködni ösztönöznek! Alakíts ki közeli kapcsolatot a gyerekekkel, és rendszeresen adj neki lehetőséget a családjáról beszélni!
- Mutasd meg helyeslédet és a gyerekekbe vetett bizalmadat! Kerüld a kritikát! Hangsúlyozd a szeretetet, melyet te és a családja éreztek iránta! Segíts a gyerekeknek megérteni mások érzelmeit, és megoldani a konfliktusokat! Bátorítsd a gyereket, hogy legyen önálló!
- Az evangéliumot tanítsd egyszerű, konkrét módon! Tanítsd meg, hogy Mennyei Atya és Jézus Krisztus élnek, és kedvesek és szeretetteljesek! Egyszerűen oszd meg a bizonyosságodat! Segíts a gyerekeknek felismerni Isten teremtményeinek szépségét!

A négyéves

A gyerek jellemvonásai

- Nagyon aktív. Gyorsan mozog. Szeret ugrálni, versenyezni, mászni és dobni.
- Szeret beszélni és új szavakat tanulni. Sok kérdést tesz fel. Valamennyire képes következtetni, de még vannak félreértései. Nehezen tudja elkülöníteni a fantáziát a valóságtól. Rövid ideig tud koncentrálni. Művészi alkotásban fejezi ki érzelmeit. Szereti tettetni magát, és a szerepjátékot.
- Sokkal együttműködőbbben játszik másokkal. Néha fizikailag agresszív, főnökösködő, udvariatlan és makacs, de barátságos is tud lenni. Tanul osztozkodni, szabályokat elfogadni és a sorára várni. Reagál az őszinte dicséretre.

- Gyakran próbára teszi mások tűréshatárait. Dicsekvő, különösen önmagáról és a családjáról. Az egyik pillanatban egyetértő, a következőben pedig vitatkozó lehet. Magabiztosabb. Lehetnek félelmei és bizonytalanság érzete.
- Kezd tudatában lenni annak, hogy mi a jó és mi a rossz, és általában a jót akarja tenni. Másokat hibáztat a rossz cselekedetei miatt. Természetes szeretetet és tiszteletet érez Mennyei Atya és Jézus Krisztus iránt, és sok kérdése van róluk. Szeret imádkozni, és jó akar lenni. Egyre jobban érdeklik az evangéliumi tantételek.

Javaslatok a szülőknek és tanítóknak

- Váltoasd a csendes és élénk tevékenységeket! Segíts a gyerekek megtanulni kontrollálni a tetteit és felelősséget vállalni értük! Taníts megfelelő módokat az érzelmek kimutatására!
- Használj olyan beszélgetéseket és tevékenységeket, melyek gondolkodásra ösztönöznek, például egyszerű találós kérdéseket és kitalálás játékokat! Tisztázd le a félreértéseket! Használj képeket, tárgyakat és valóságos élményeket! Vezess be új szavakat! Rajzoltass a gyerekekkel a leckére vonatkozó rajzokat! Fogadd el és bátorítsd a gyerek alkotó erőfeszítéseit! Hagyd, hogy felfedezze a környezetét! Használj szerepjátszó tevékenységeket!
- Adj lehetőséget a gyerekeknek, hogy együttműködően játszasson és dolgozzasson másokkal! Taníts kedvességet, türelmet és udvariasságot! Segíts a gyerekeknek egyszerű szabályokat betartani, például, hogy várjon a sorára! Segíts neki pozitív szociális viselkedést tanulni, anélkül, hogy büntetné vagy szidná!
- Határozz meg és szilárdan kövess korlátokat! Engedd, hogy a gyerek önmagáról és a családjáról beszéljen! Tanítsd meg neki, hogy ő különleges Mennyei Atya és Jézus Krisztus számára! Fejezd ki a te és a gyerek szülei szeretetét iránta!
- Segíts neki felelősnek lenni a viselkedéséért, és tanítsd meg a jó választások fontosságát! Tanítsd meg, hogy Mennyei Atya szereti gyermekeit, és hogy az imán keresztül kapcsolatot tarthatunk vele! Segíts a gyerekeknek felfedezni, hogy miként legyen áhítatos vasárnap! Taníts alapvető evangéliumi tantételeket!

Az ötéves

A gyerek jellemvonásai

- Nagyon aktív. Jó egyensúlyérzéke van, és koordináltabbá válik. Tud labdát rúgni, egyenes vonalban menni, ugrani, szökdecselni és menetelni. Szeret rajzolni, színezni és részt venni játékokban és tevékenységekben. Tanul cipőt ki- és bekötni, ruhát gombolni és zipzárazni.
- Felismer egyes betűket, számokat és szavakat. Szeret úgy tenni, mintha tudna írni és olvasni. Tanulhat olvasni. Beszédes. Kérdéseket tesz fel, megjegyzéseket tesz,

és válaszokat ad, melyek növekvő értelmet mutatnak. Jó a probléma-megoldásban. Kíváncsi és tényekre éhes. Kezdi megkülönböztetni az igazságot a fantáziától. Rövid, de növekvő ideig tud koncentrálni. Szereti a megadott feladatokat. Élvezi a vicceket és trükköket, de önmagán nem tud nevetni. Szereti a történeteket, éneklést, versikéket és színjátékokat.

- Barátságos és szívesen működik együtt és tesz mások kedvére. Egyre kisebb csoportokban szeret lenni, de akarat egy legjobb barátot is. Kevesebb konfliktust teremt egy csoportjátékban. Elkezd alkalmazkodni, és kritikus azokkal szemben, akik nem ezt teszik. Kezdi megérteni a szabályokat, de gyakran saját javára változtatni próbál rajtuk.
- Érdeklődése középpontjában a család és az otthon áll. Szeretetteljes a felnőttek iránt, és kedvükre akar tenni. Könnyen zavarba jön, különösen saját hibái miatt.
- Jó akar lenni. Tanulja a jó és rossz közötti különbséget. Néha nem az igazat mondja, vagy másokat hibáztat rossz cselekedetei miatt, mert mindenképp a felnőttek kedvére akar tenni, és a jót tenni. Kész szellemi tantételeket tanulni.

Javaslatok a szülőknek és tanítóknak

- Vond be a gyereket fizikai tevékenységekbe! Használj egyszerű játékokat és egyéb tevékenységeket! Hagyd a gyereket vágni és ragasztani, és kirakókat összerakni! Vedd figyelembe a függetlenséget! Fejezd ki a gyerekekbe vetett bizalmad! Fogadd el, és bátorítsd a gyerek erőfeszítéseit!
- Engedd a gyereket beszélni és kérdéseket feltenni! Engedd meg, hogy elolvasson egyszerű szavakat és kifejezéseket! Használj szócsíkokat az egyszerű szavakhoz! Adj egyszerű feladatokat és teendőket! Használj rajzoló tevékenységeket, élethű történeteket és szemléltető anyagokat! Váltoasd a tevékenységeket, képeket, játékokat, dalokat és beszélgetéseket használva! Használj problémamegoldó tevékenységeket, például találós kérdéseket és beszélgetés kérdéseket! Hagyd, hogy tette magát, színjátszon és bábokat használjon! Nevezz a gyerekekkel együtt!
- Légy fogékony a gyerek helyeslédés iránti szükségletére! Ösztönözz barátságot, próbálj meg segíteni a gyerekeknek, ha úgy tűnik, hogy nincsenek közeli barátai, vagy nem tartozik egy csoporthoz! Beszélj róla, hogy mások hogyan éreznek, mikor az emberek kedvesek, s amikor nem! Beszélj meg, milyen fontos másokat szeretni, kifejezni a hálánkat, és mutasd meg a gyerekeknek, hogyan kell ezt tenni! Segíts neki megtanulni az egyéni különbségek értékét!
- Rendszeresen taníts a család értékéről és fontosságáról! Adj lehetőséget a gyerekeknek, hogy megossza érzéseit a családjáról! Fejezd ki szereteted, és mutass gyengédséget! Adj konkrét dicséretet a jó viselkedésért! Kerüld az olyan tevékenységeket vagy kifejezéseket, melyek zavarba hozhatják a gyereket!

- Taníts megfelelő viselkedést! Ne lepődj meg, ha a gyerek nem az igazat, vagy valami illetlent mond, de tanítsd meg, hogy milyen fontos elfogadni a felelősséget saját cselekedeteinkért! Erősítsd meg a gyerek biztonságát saját bizonyágtételeid által! Ossz meg történeteket és gondolatokat, melyek erősíteni fogják a gyerek Mennyei Atya és Jézus Krisztus és az ő tanításaik iránti szeretetét, és azokra vetett hitét!

A hatéves

A gyerek jellemvonásai

- Nagyon aktív. Gyakran zajos, nyughatatlan és szertelenül beszédes. Szeret tevékenységekben részt venni, és kisebb feladatokat végrehajtani, még ha nehezen végrehajthatók is. Nem szeret néző lenni.
- Konkrétan tanított fogalmakra van szüksége. Fejlődő emlékezete van. Beszédes, és sok kérdést tesz fel. Tanul döntéseket hozni, de gyakran döntésképtelen. Koncentrációs ideje növekszik. Szeret olvasni, írni, énekelni, történeteket hallgatni és magát tettetni.
- Jobban érdeklik a csoportos tevékenységek, és szeret a játszótársakkal játszani, de még mindig énközpontú. Néha főnökösködő, agresszív és barátságtalan a vele egykorúakkal. Bizonytalan barátságai vannak. Foglalkoztatja, hogy mások miként bánnak vele. Vágyik a szociális helyeslésre.
- Dicsekvő. Túloz és kritizál. Könnyen izgalomba jön, bolondos és vihorászik. Tud nagylelkű, gyengéd és együttérző lenni, de a hangulata könnyen változik.

- Foglalkoztatja a jó és a rossz viselkedés, különösen, hogy miként befolyásolják a családot és a barátokat. Néha másokat hibáztat a rosszcselekedeteiért. Szereti a szentírásbeli történeteket, különösen a Jézusról szólókat.

Javaslatok a szülőknek és tanítóknak

- Légy türelmes a gyerek hatalmas energiájával és nyughatatlanságával szemben! Használj tevékenységeket, például írást, színezést, vágást, ragasztást és gyurmázást! Használj játékokat, melyek felhasználják a gyerek energiáját!
- Használj problémamegoldó tevékenységeket, mint amilyenek a találós kérdések, összefoglalások és befejezetlen történetek! Használj képeket, szövetből kivágott figurákat és egyéb szemléltető anyagokat! Vezess be új szavakat! Hagyd, hogy a gyerek döntéseket hozzon! Beszéld meg a jó választásának fontosságát, és a gyerek hadd gyakorolja a döntéshozatalt, korlátozott választási lehetőséggel! Adj alkalmat az olvasásra, írásra, éneklésre, történetek meghallgatására és szerepjátékra! A gyerek érdeklődését szem előtt tartva tervezz leckéket!
- Bátoríts másokkal való osztozkodásra és részvétellel! Adj sok lehetőséget a csoportos tevékenységekre! Adj konkrét dicséretet és helyeslést! A leckéket összpontosítsd a szeretet oly módon történő kimutatására, hogy másokon segítünk, és fogékonyak vagyunk szükségleteik iránt! Bátorítsd a gyereket, hogy vegyen részt a játékokban és egyéb tevékenységekben!
- Dicsérd meg a gyerek konkrét erőfeszítéseit, hogy kevésbé akarjon dicsekedni! Dicsérd meg a becsületességét! Ne

kritizálj! Ne vess *vele*, de ne neved *rajta*! Ösztönözz jó hangulatra! A példád által taníts nyugodt, stabil magatartást a gyerekeknek!

- Tanítsd meg a gyerekeknek, hogy foglalkozzon saját viselkedésével, és hogy miként javíthat rajta, valamint legyen ezekért felelős! Biztosítsd arról, hogy mindenki követ el hibákat! Taníts egyszerű bűnbánatot! Használd a szentírásokat az evangéliumi alaptételek megtanításához! Segíts a gyerekeknek megérteni és alkalmazni a szentírásokat!

A hétéves

A gyerek jellemvonásai

- Jobb izomkontrollja van. Érdeklődést és készséget fejleszt bizonyos játékok, hobbik és tevékenységek iránt. Nyughatatlanná válik, és fészkelődni kezd. Erőteljes szokásai vannak, és néha esetenl testtartásokat vesz fel. Tele van energiával, de könnyen fárad.
- Lelkes tanulni. Komolyan és logikusabban gondolkodik. Képes összetettebb problémák megoldására. Szereti a kihívásokat, a kemény munkát és időt fordítani egy feladat teljesítésére. Jó koncentrációs ideje van. Élvezi a hobbikat és készségei használatát. Szeret dolgokat gyűjteni, és szeret személyes tervekről és eredményekről beszélni.
- Gyakran játszik csoportokban, de néha szeret egyedül lenni, és csendben játszani. Keveset foglalkozik a másik nemmel. Olyan akar lenni, mint a vele egykorúak, és helyeslésüket keresi. Kevésbé uralkodó, és szándékai megvalósításában nem olyan határozott. Szereti a több felelősséget és függetlenséget. Gyakran aggasztja, hogy jól csinálja-e a dolgait.
- Nem szereti a kritikát. Fogékonyabb saját és mások érzései iránt. Gyakran maximalista, és hajlamos önkritikát gyakorolni. Gátlásos és óvatos. A korábbiaknál kevésbé ösztönözhető és énközpontú.
- Tisztában van a jóval és rosszal. Szeret evangéliumi tantételekről tanulni, azokat gyakorolni, mint amilyen az ima vagy tizedfizetés. Megérti az evangélium bizonyos pontjait, például az úrvacsorát, hitet, bűnbánatot, misszionárius munkát, a Szentleket és a templomi munkát. Meg akar keresztelkedni, és részesülni a Szentlélek ajándékában.

Javaslat a szülőknek és tanítóknak

- Használj olyan tevékenységeket, melyek lehetővé teszik a gyerek számára, hogy energiáját felhasználja! Engedd meg neki, hogy megossa különleges készségeit! Légy türelmes a zavarással és nyughatatlansággal szemben, és ne hívd fel a figyelmet az esetlenségre! A gyerek érdeklődésének megőrzésére és a helytelen viselkedés megőrzésére használj változatos technikákat! Dicsérd meg a jó magaviseletet!
- Tegyél fel gondolatébresztő kérdéseket! Használj befejezetlen történeteket, találós kérdéseket, gondolkodó játé-

kokat és beszélgetéseket a gondolkodás ösztönzéséhez! Hagyd a gyereket döntéseket hozni! Adj neki bőven időt a feladatok elvégzésére! Buzdítsd arra, hogy legyen hobbija és érdeklődése! Adj lehetőséget a szentírások olvasására, szócíkokra és történetekre! Használj történeteket és helyzeteket, melyek a kitaláció helyett a valósággal foglalkoznak!

- Használj csoportjátékot igénylő tevékenységeket, például játékokat és színjátékokat, de tartsd tiszteltben a gyerek vágyát, hogy néha egyedül játsszon! Ne erőltess a másik nemmel való kapcsolatot! Dicsérd meg a jó viselkedésért, például az osztzkodásért, és azért, ha kivárja a sorát! Adj neki teendőket és feladatokat, melyeket el tud végezni, és utána dicsérd meg erőfeszítéseit és eredményeit!
- Buzdítsd arra, hogy másokkal törődjön! Építs önbizalmat! Kritizálás helyett keress alkalmat helyeslésed és szereteted megmutatására! Fogadd el a hangulatokat és a tartózkodó magatartást! Bátorítsd a gyereket, hogy fejezze ki érzéseit!
- Adj alkalmat a gyerekeknek a helyes döntések meghozásához! Segíts neki megérteni választásának következményeit! Az evangéliumi tantételeket egyszerű, konkrét módon tanítsd, és buzdítsd arra a gyereket, hogy gyakorolja őket a mindennapos életben! Taníts a szentírásokból! Készítsd fel a gyereket a keresztlőre és konfirmálásra, azáltal, hogy segítesz neki megérteni a megkötendő szövetséget!

A nyolcéves

A gyerek jellemvonásai

- Koordináltabbá válik. Izeg-mozog és fészkelődik. Erőteljes szokásai vannak. Szervezett játékokat játszik, melyek fizikai erőt igényelnek. Jó ideig tud koncentrálni. Részt akar venni.
- Akarja tudni a dolgok okát. Alig várja, hogy megoszthassa tudását. Úgy gondolja, hogy sokat tud, de elkezd felismerni, hogy mások még többet tudhatnak. Szókimondó. Hősei vannak. Szeret írni, olvasni és tettetni.
- Szeret csoportjátékokat játszani, egyszerű szabályokkal. Inkább a saját nemével szeret lenni a csoportjátékban. Sokkal együttműködőbb, és nem akarja annyira érvényesíteni a saját akaratát. Akar egy legjobb barátot. Erősen szüksége van függetlenségre, de emellett felnőttekre is támaszkodik útmutatásért és biztonságért.
- Általában szeretetteljes, segítőkész, vidám, barátkozó és kíváncsi, de lehet durva, önző, főnökösödő és követelőző is. Érzékeny a kritikára. Önmagát és másokat kritizál. Néha vihorászik és bután viselkedik. Van büntudata és szégyenérzete.
- Fogékony az evangélium tanításaira, de lehetnek róla kérdései. Büszke az egyháztagságára. Szeret az evangéliumi tantételek szerint élni. Konkrét példák és részvétel által tanulja az evangéliumot.

Javaslat a szülőknek és tanítóknak

- Használj koordinációt igénylő tevékenységeket, és olyanokat, melyek lehetővé teszik a gyerekeknek, hogy energiáját felhasználja! Légy türelmes az ügyetlenséggel, fészkelődéssel és kellemetlen szokásokkal szemben! Váltoгasd a csendes és aktív periódusokat! Dicsérd meg a jó viselkedést!
- A tanulás ösztönzésére használj játékokat, képeket és problémamegoldó tevékenységeket! Használd az olvasást, írást és szerepjátékot! Segíts a gyerekek valóság-hű célokat kitűzni! Buzdítsd arra, hogy mások viselkedése helyett inkább a sajátjával foglalkozzon! Gondoskodj számára megfelelő hősökről, például egyházi vezetőkről, és az Egyház más tagjairól!
- Teremts alkalmat a csoportos érintkezésekre, együttműködésre és osztozkodásra! Figyelmesen irányítsd a tevékenységeket! Ismerd fel, hogy barátságai erősek lehetnek! Segíts a gyerekeknek a csoport részévé válni, ha nincsenek közeli barátai! Dicsérd meg a jó magaviseletért! Hagyd, hogy más gyerekekkel és veled együtt dolgozzon, az osztályszabályok és más döntések meghozatalában! Hagyd, hogy egyedül dolgozzon!
- Segíts neki felismerni és leküzdeni a negatív érzéseket! Mutass lelkesedést és érdeklődést! Dicsérj és építs önbizalmat; ne kritizáld vagy hasonlítsd a gyereket másokhoz! Ismerd el a gyerek erőfeszítéseit és eredményeit! Hagyd, hogy amikor illő, élvezze a humort, és légy türelmes az idétlenséggel szemben! Tanítsd meg neki, hogy mások is elkövetnek hibákat!
- Gyakran fejezd ki személyes hitedet és bizonyosságodat! Segíts a gyerekek megbecsülni az egyháztagságát, és az azzal együtt járó felelősségeket! Késztesd arra, hogy éljen az evangélium tantételei szerint! Ossz meg személyes élményeket, szentírásokat és történeteket! Használj olyan tevékenységeket, melyekben a gyerekek részt vehet!

A kilencéves*A gyerek jellemvonásai*

- Élvezi a csapatjátékokat. Jó testkontrollal rendelkezik. Érdeklődik az erő, készségek és sebesség fejlesztése. Szereti a komplikáltabb kézművességet és kézimunkát.
- Képes hosszabb ideig érdeklődni tárgyak vagy tevékenységek iránt. Tényekre törekszik; nem élvezi annyira a fantáziát. Szeret memorizálni. Vannak meghatározott érdeklődései és kíváncsisága. Szeret írni, olvasni és feljegyzéseket vezetni. Érdeklődik a társadalom, más kultúrák és népek. Élvezettel tanul a múltból és a jelenről. Szeret gyűjtögetni.
- Szeret vele egyenmő emberek csoportjában lenni. Szereti a csoportos kalandokat és az együttműködő játékokat, de szereti a versenyt is. Próbára teszi a felhatalmazást, és gyakorolja a függetlenséget. Sok időt tölt a barátokkal.

- Vannak viselkedési gondjai, különösen, ha mások nem fogadják őt el. Egyre függetlenebbé és megbízhatóbbá válik. Gondja van a sportszerűségre, és mellette érvel. Jobban el tudja fogadni saját kudarcait és hibáit, és felelősséget tud vállalni a saját cselekedeteiért. Néha bután viselkedik.
- Nagyon tisztában van a jóval és rosszal. A jót akarja tenni, de néha lázad. Mások bizonyosága befolyásolja. Kész az összetettebb evangéliumi tantételek megtanulására.

Javaslatok a szülőknek és tanítóknak

- Gondoskodj változatos tevékenységekről, beleértve csapatjátékokat, az érdeklődés megőrzése érdekében, és hogy segíts készségeket kifejleszteni!
- Adj konkrét információt, tényeket a fantázia helyett! Ne adj meg minden választ; adj a gyerekeknek időt a válaszra gondolkodni, és azt megbeszélni! Buzdítsd idézetek és szentírások memorizálására! Tartsd tiszteletben az egyéni különbségeket, amikor feladatokat készítesz és teendőket adsz! Adj alkalmat az olvasásra, írásra és feljegyzések vezetésére! Buzdítsd arra, hogy vezessen naplót! Taníts más emberekről és kultúrákról és a történelemlről!
- Ismerd fel, hogy a gyerekek szüksége van arra, hogy a vele egykorúak elfogadják! Határozz meg és tarts be ésszerű korlátokat, de maradj meg a függetlenség mellett! Tanítsd meg a gyereket, miként legyen nagylelkű, még ha azt érzi is, hogy nem ő „vitte el a pálmát!” Bátorítsd a barátságot, és segíts a gyerekek barátokra lelteni!
- Tudasd a gyerekekkel, hogy elfogadod őt, még ha bizonyos viselkedést nem is helyeselsz! Adj neki lehetőséget, hogy függetlenséget és megbízhatóságot tanúsítson! Ne tedd őt nevelés tárgyává a rossz cselekedete miatt!
- Gyakran mutasd ki a gyerek iránt a szeretetedet és támogatásodat! Rendszeresen oszd meg a saját és a próféták bizonyosságát! Taníts magasabb fokú evangéliumi tantételeket!

A tíz- és tizenegy éves*A gyerek jellemvonásai*

- Gyors növekedést tapasztalhat. Élvezi az erőt, gyorsaságot és készségeket igénylő sportokat. Vannak játékos, tovakodós, birkózós, bökdösődő és idétlen időszakai. Nyughatatlan, aktív és türelmetlen. Testméreteiben és koordinációjában különbözhet a vele egykorúaktól. Nem szereti, ha gyerekként kezelik. A külső megjelenése foglalkoztatja.
- Élvezi az elvont fogalmakat és gondolatokat. Következtéseit a korábban tanultakra alapozza. Szereti a szellemi megmérettetést. Határozóképes és értelmes. Szereti a memorizálást. Szeret célokat kitűzni. Sokkal logikusabban gondolkodik. Szeret tanulni. Sokáig tud koncentrálni. Pontosabban megérti a szavak jelentését, és meg tud határozni elvont kifejezéseket. Humora a felnőttek számára nevelésnek tűnhet.

- Társasági és versenyszellemű. Erősen ragaszkodik csoportokhoz. Sok pozitív és negatív kapcsolata van vele egykorúakkal. Összetettebb és komolyabb barátságai vannak. A legjobb barátokra támaszkodik. A vele egykorúak véleményét és normáit a felnőttekénél többre tartja. A felnőttek ítéleteivel és mások érzéseivel szemben néha kritikus. Szeret másokat ugratni, vagy durván játszani. Néha durva és nem együttműködő, máskor pedig barátságos és együttműködő.
- Önmagához kritikus, és mások kritikájára neheztel. Azt érezheti, hogy minden, amit tesz, rossz, különösen amikor megkritizálják. Vannak aggodalmai és féltételei az iskolával és barátokkal kapcsolatban. Nagyon érzékeny, különösen önmagára. Kétségei és bizonytalanságai vannak. Néha elerzékenyül, és irritálható, és nagyon megköveteli, hogy sportszerűen bánjanak vele. Tud udvarias, komoly, becsületos és őszinte lenni. Független szeretne lenni, és felelősséget akar.
- Erős erkölcsi érzéke és lelkiismerete van. Érdeke az önfejlesztés. Nem szereti beismerni, ha rosszul viselkedett. Kész többet tanulni az evangélium tanairól.

Javaslatok a szülőknek és tanítóknak

- Ismerd fel, hogy növekszik és érettebbé válik! Ne erőltesd a másik nemi kapcsolatot! Adj neki alkalmat olyan fizikai tevékenységekben részt venni, melyek lehetőséget adnak energiája levezetéséhez! Kevésbé figyelj az apróbb magatartás zavarokra! Taníts sportszerűséget, és a tevékenységekben való részvétel fontosságát! Mutass érdeklődést az élete iránt! Értékelj az egyéni különbségeket!
- Serkentsd a gondolkodást kérdések, szentírásbeli történetek, szentírás memorizálás, problémamegoldó tevékenységek és beszélgetések által! Hagyd, hogy döntéseket hozzon,

és célokat tűzzön ki! Használj új szavakat, és hagyd hogy meghatározza és elmagyarázza a jelentésüket! Használj szemléltetőket, történeteket és játékokat!

- Reagálj a csoportokhoz tartozás, és azok befolyásának szükségességére! Gondoskodj tevékenységekről, melyek lehetővé teszik az egykorúakkal való kapcsolatot! Bátorítsd a csoportos tervezést és a csoportmunkát! Tanítsd meg neki, hogy fogékony legyen azok iránt, akiket mások nem fogadnak be! Adj teendőket és feladatokat, és segíts végigcsinálni! Ösztönözz szolgálati programokat, mint amilyen a gyermekfelügyelet, adottságok megosztása és az evangélium másokkal történő megosztása! Használj leckéket és példákat, melyek fogékonyságot tanítanak és kedvességet! Dicsérd meg az udvariasságot, önzetlenséget, hűséget és a barátságosságot!
- Ne hasonlítsd őt másokhoz! Bátorítsd, és dicsérd meg az eredményeit! Mutass iránta, mint egyén felé, bizalmat! Hangsúlyozd ki a pozitív viselkedést, és próbáld meg figyelmen kívül hagyni a kis következményekkel járó negatív tetteket! Adj teret a függetlenségnek és a személyes érzések kifejezésének! Próbáld megérteni aggodalmait, és hogy mi teszi őt boldogtalanná!
- Taníts konkrét erkölcsi fogalmakat és értékeket! Hangsúlyozd ki, hogy a valódi boldogság és önfejlesztés a parancsolatok betartásából származik! Bátorítsd arra őt, hogy kötelezze el magát az evangélium tantételei szerint élni! Segíts neki megérteni és felkészülni a jövő felelősségeire és áldásaira! Ne tedd őt nevetségessé a rosszcselekedeteiért, különösen a barátai előtt ne! Az evangéliumot annak teljességében tanítsd, szentírásbeli történetekkel, és az utolsó napi próféták életéből vett történetekkel! Buzdítsd, hogy tegyen bizonyosságot!

3

GYERMEKEK TANÍTÁSA VEGETES KORCSOPORTOKBAN

Gyakran a legkülönbözőbb korú gyermekek gyűlnek össze otthon vagy vasárnap az evangéliumot tanulmányozni. Az ilyen gyűlések magukba foglalják az családi estét és egyéb családi összejöveteleket, az elemis közös foglalkozásokat, a kihívásom napjait, tevékenységi napokat és a segítőegylet gyermeknapjait. Az ilyen tevékenységeknek élvezetesnek kell lenni, és ugyanakkor tanítsanak evangéliumi tantételeket. Elder Russell M. Ballard ezt mondta: „A találékony, újító közös foglalkozások és egyéb tevékenységek serkentők és vidámak lehetnek, de nem jelentenek sokat, ha a gyerekek . . . úgy jönnek el, hogy szórakoztak, de nem igazán világosodtak meg, az evangéliumot nem tanulták vagy szellemileg nem emelkedtek fel. . . Minden leckének, minden gyűlésnek és minden tevékenységnek arra kell összpontosítani, hogy ezeket az apróságokat Krisztushoz vezessék” („Great Shall Be the Peace of Thy Children,” *Ensign*, 1994. ápr., 61. old.).

Miközben vegyes korcsoportokban tanítasz gyerekeket, néha nehéz lehet egy fogalmat elég egyszerűvé tenned ahhoz, hogy a legfiatalabb gyerek is megértse, és elég érdekes legyen a legidősebbek számára is. A következő javaslatok segíthetnek bevonnod minden gyermeket, amikor együtt tanulják az evangéliumot.

Az idősebb gyerekek segítsenek a kisebbeknek

Dolgozzanak a gyerekek párokban, vagy az egyik idősebb gyerek segítsen több kisebbnek. Például:

- Egy idősebb gyerek egy kisebb mellé ülhet, és felolvashat egy szentírást, a szavakra mutatva, miközben olvasnak.

- Egy idősebb gyerek segíthet egy fiatalabbnak felolvasni egy történetet, játszani egy játékot, memorizálni egy szentírást, egy tervezeten dolgozni vagy kitölteni egy munkalapot.
- Az idősebb gyerekek segíthetnek neked megtanítani egy tantételt vagy egy tevékenységet. Megkérheted őket, hogy tanítsanak egy vagy néhány kisgyereket. Ez jó mód a nagyobbaknak arra, hogy megtanulják az evangéliumi tantételeket. Tapasztalatra és önbizalomra is segít szert tenniük.

A tevékenység részeit egyszerűsítsd le a kisebbek számára

Ha fiatalabb és idősebb gyerekek ugyanabban a tevékenységben vesznek részt, leegyszerűsítheted a tevékenységet a fiatalabbak részére. Például:

- Készíts két kérdéssort: egyszerű kérdéseket a kicsiknek, és nehezebb kérdéseket az idősebbeknek! Írd a kérdéseket papírcsíkokra! Egy játékban vagy egy összefoglaló tevékenységben a két kérdéssort tedd külön tartóba! Minden gyerek húzzon ki egy kérdést a megfelelő tartóból, és válaszolja meg.
- Egy színjátékban hagyd, hogy a kisebb gyerekek egyszerű szerepeket játszanak, vagy legyenek állatszereplők vagy a díszlet részei! A nagyobb gyerekek nehezebb szerepeket is eljátszhatnak, lehetnek mesélők és felolvashatnak a szentírásokból. Ha a kisebb gyerekeknek vannak szöveges részeik, az idősebbek súghatnak nekik, hogy mit mondjanak.
- Ha egy történetet mesélsz, kérd meg a fiatalabb gyerekeket, hogy tartsanak képeket, vagy helyezzenek fel szövegből készült figurákat!

Használj állomásokat, a gyerekeket korcsoportok alapján felosztva

Amikor fiatalabb gyerekek érnek egy állomásra, az állomáson levő felnőtt hozzájuk igazíthatja a tanítást. Például ha egy tevékenység van egy állomáson, a felnőtt levelezheti a tevékenység egyszerűsített változatát a gyerekek számára (lásd az „Állomások” részt, 160. old.).

FIATALOK MEGÉRTÉSE ÉS TANÍTÁSA

Amikor Mormon tizenöt éves volt, „meglátoga[tt]a az Úr, és akkor megízlelte és megismerte Jézus jóságát” (Mormon 1:15). Joseph Smith tizennégy éves volt, amikor az első látomásban része volt. Fiatalsága alatt oktatták és tanították, felkészülésképpen az evangélium visszaállítására. Ma az Úr fiatalembereket hív el, hogy kvórum- és osztályelnökségekben szolgáljanak, hogy szent papsági szertartásokat végezzenek, és hogy teljesidejű misszionáriusokként az evangéliumot hirdessék. Miközben az Egyház fiatalságát tanítod, emlékezz arra, hogy az Úr ismeri képességeiket! Nagy bizalmat vetett a fiatal emberekbe a múltban, és ma továbbra is nagy bizalmat helyez beléjük.

Fiatal emberek megértése

A fiatal emberek olyan lelkesedéssel és energiával bírnak, mely a tanításukat örömmé teheti. Azonban hogy megtanítsd nekik az evangéliumot, tudnod kell, hogy miként összpontosítsd az energiájukat a jó irányba. Fontos megérteni őket, problémáikat és kihívásaikat.

Segíthet megértened a fiatal embereket, ha visszagondolsz a saját fiatalságodra. Mely élmények jelentették a legnagyobb kihívást vagy voltak a legfájdalmasabbak számodra? Mi miatt aggódtál? Hogyan éreztél magad felől? Mik voltak a céljaid és az eszményeid? Mik voltak a társadalmi és érzelmi szükségleteid? Kik voltak a legsegítőkészebb emberek számodra, és hogyan segítettek? Az, hogy elgondolkozol ezeken a kérdéseken, segíthet hatékonyabban tanítani és irányítani a fiatalokat.

Megérteni a fiatalokat érő kihívásokat

A fiatal emberek fontos kihívásokkal kerülnek szembe, miközben a felnőttiségre

készülnek. Ha tisztában vagy ezekkel a kihívásokkal, akkor bölcs és megértő támogatást és bátorítást adhatsz. A következő információ segíthet megértened a kihívásokat, melyekkel szembe kerülnek.

A testükben végbemenő változásokhoz igazodni

A serdülőkorban a fizikális fejlődés gyors. Ezek a változások egy-két évvel korábban jelentkeznek a fiatal nőknél, mint a fiatal férfiaknál. A fiatal férfiak és fiatal nők által tapasztalt új érzések egyaránt izgathatják és zavarhatják őket. Esetlenül vagy alsóbbrendűnek érezhetik magukat, mert nem tetszik nekik a fizikai megjelenésük. A megtapasztalt fizikai változások sok érzelmi és szociális természetű igazodást követelnek tőlük.

Szociális átállás megtétele

Mivel a fiatal emberek éppen átállóban vannak a gyerekkor és a felnőttkor között, úgy érezhetik, hogy nem illenek bele a tágabb értelemben vett társadalomba. Ez különösen igaz olyan társadalmakban, ahol elsődleges szerepük az, hogy képzettséget szerezzenek. A megtapasztalt változások miatt felismerik, hogy többé már nem gyerekek, de azt is tudják, hogy még nem képesek eleget tenni a felnőttek kötelességeinek. Gyakran nem veszik észre, hogy a változások, melyeken átmennek, normálisak, ezért feszélyeztetnek érzik magukat. Úgy érezhetik, hogy az érzéseik egyedülállóak, és hogy senki nem értheti meg, min mennek keresztül.

Növekvő mentális képességeik használatának megtanulása

12 és 15 éves kora között a legtöbb fiatal tanulási képessége növekszik. Jobban tudnak ítélni dolgokat, jobban tudnak gondolkodni és a jövőre tervezni. Valószínűleg jobban befolyásolható a fiatalokat, ha tiszteletben tartod szellemi képességeiket, és úgy tanulsz tőlük, ahogy szeretnéd, hogy tőled tanuljanak.

Érzelmi kötődések megőrzése szüleik és más felnőttek felé

A fiatalokban erős vágy van arra, hogy szüleiktől és más felnőttektől tanuljanak. Ezen kívül azt akarják, hogy a felnőttek tiszteljék, megértsék őket és odafigyeljenek rájuk. Azonban a felnőttek helytelenül ítélik meg őket

a néha éretlen vagy szokatlan viselkedésük miatt. Követnünk kell az Úr, Sámuelnek adott tanácsát: „Ne nézd az ő külsőjét, . . . mert az ember azt nézi a mi a szeme előtt van, de az Úr azt nézi, mi a szívben van” (1 Sámuel 16:7). Egy elfogadó és megértő felnőtt, aki tiszteletet mutat, pozitív eredményt érhet el egy bizonytalan és feszélyezett fiatal életében.

Megkísérhet a gondolat, hogy közelebb kerülhetsz a fiatal emberekhez, ha velük együtt kritizáld a szüleiket vagy más felnőtteket. Ez azonban azt eredményezheti, hogy elveszítik a szüleik és irántad érzett tiszteletüket. Emlékezz, hogy kötelességed egy nagy része az, hogy segíts a szülők és gyerekeik közti kapcsolatot megerősíteni!

Rendszeresen tarts kapcsolatot a fiatalok szüleivel. Meséld nekik adottságaikról, növekedésükről és a pozitív hozzájárulásokról, melyeket fiaikban vagy leányaikban megfigyelsz! Tudasd a szülőkkel, hogy mit tanultok az osztályban! Kérdezd meg, hogy miben segíthetsz, amikor ők tanítják gyerekeiket! A fiatal embereket irányítsd szüleikhez, és törekedj a családi kötelek megerősítésére!

Saját személyazonosságuk megalapozása

Egyes fiatalok azzal próbálják megalapozni az egyéniségüket, hogy furcsa ruhákat vagy hajviseleteket hordanak, vagy szokatlan nézeteket fejeznek ki. Tehetik ezt azért, hogy figyelmet vonjanak magukra, vagy hogy beilleszkedjenek korukbeliek egy csoportjába, megkülönböztetve magukat más csoportoktól. Az ilyen viselkedés általában nem tart sokáig. Sőt, ha a fiatal emberek őszinte szeretetet éreznek a felnőttek részéről, és lehetőséget kapnak arra, hogy gondolataikat szabadon, kritikák nélkül kifejezzék, gyakran nagyobb biztonságban fogják érezni magukat, és többé nem tesznek szokatlan dolgokat.

Nem lenne bölcs dolog úgy öltözni és beszélni, ahogy fiatal tanulóid teszik. Emlékezz arra, hogy *velük* kell egynek lenned, és nem *közülük* egynek!

Férfi és női szerepmintáktól tanulni

Fontos, hogy legyen a fiatal emberek előtt férfi vagy női szerepminta, miközben a jövőre készülnek. Légy tisztában azzal, hogy te és más felnőttek ilyen szerepmintákként szolgáltok!

Felkészülni az Egyházban és a világban szolgálni

A fiatal emberek idejük nagy részét azzal töltik, hogy képesítést szerezzenek, és egy karrierre készüljenek. Bátorítsd őket, hogy képzésüket vegyék komolyan, és jól készüljenek fel a jövőre! Arra is bátorítsd őket, hogy gondolkozzanak el rajta, hogy iskolázottságuk, evangéliumi tanulmányaik, és a jó és rossz közti választásaik miként készítik fel őket a jövőben az Egyházban szolgálni! Segíts a fiatal férfiaknak felkészülni teljesidejű missziós szolgálatra!

Felkészülés a házasságra és a családi életre

A fiatal emberek azzal készülhetnek fel legjobban a házasságra és a családi életre, ha felkészülnek a templomi szövetségek megkötésére és megtartására. Minden, amit teszel és tanítasz, vezesse a fiatal embereket a templomhoz. Segíts megérteniük, hogy mire van szükség az érdemes templomlátogatáshoz, és bátorítsd őket egy személyes cél kitűzésére ezt megtenni!

Olyan értékek elsajátítása, melyek szerint élni fognak

A visszaállított evangélium gondoskodik a tantételekről és normákról, melyek boldogsághoz és felmagasztosuláshoz vezetnek bennünket. Használj ki minden alkalmat, hogy segíts a fiatal embereknek sajátjukká tenni ezeket! Bátorítsd őket, hogy ők kezdeményezzék saját szellemi növekedésüket (lásd a „Segíteni az egyéneknek felelősséget vállalni az evangélium tanulmányozásáért” részt, 61–62. old.)!

Barátságok kialakítása más, velük egykorú emberekkel

A fiatalok helyet akarnak találni a velük egykorú emberek között, és erőt akarnak nyerni tőlük. A barátok fontos szerepet játszanak egy fiatal személy felkészülésében a felnőtté válásra. Segítenek kielégíteni a szükségét, hogy elfogadják. Lehetővé teszik számára, hogy társasági készségeit gyakorolja. Bizonyosságot adnak neki arról, hogy másoknak hasonló szükségleteik és gondjaik vannak, ezzel csökkentve az elszigeteltség érzését, amit esetleg érezhet. Lehetővé teszik

számára, hogy mások érzéseiről és elképzeléseiről tanuljon. Támogatást nyújtanak a megjelenő értékek számára. Amikor igaz értékeket képviselő fiatalok gyűlnek egy csoportba, segítenek egymást elszigetelni azoktól, akiknek eltérő értékei vannak. Az Egyház fontos szerepet játszik az ismeretségekről történő gondoskodásban, barátokkal és törődő felnőttekkel, akik alátámasztják az értelmes életmódokat és értékeket.

Amire a fiataloknak a felnőttektől szüksége van

Támogatás

Amikor a fiatal emberek melegséget, szeretetet és támogatást éreznek egy szülőtől, tanítótól vagy más felnőttől, bátorítva érzik magukat, hogy optimistán nézzenek szembe az élet kihívásaival. Bizonyosodj meg róla, hogy fiatal tanulóid érzik, hogy elérhető vagy, és ők érdekelnek téged! Miközben rajtuk és a tanulandó dolgokon gondolkozol, kérdezd meg magadtól, hogy vajon mindent megteszel-e, hogy segíts nekik fejlődni!

Jó viselkedést várjanak el tőlük

Amikor a fiatal emberektől elvárják, hogy evangéliumi normáknak feleljenek meg, és szabályoknak engedelmessé legyenek, kevésbé valószínű, hogy kockázatos vagy deviáns módon viselkednek. Bölcs dolog már a tanításod korai szakaszán meghatározni a velük szemben támasztott elvárásaidat. Emlékezz, hogy a fiatalok barátjának lenni nem elég! Jó példának kell lenned. Emellett igaz tant kell tanítanod, és jó viselkedést kell elvárnod, hogy tudják, miként éljenek hithű életet. (Lásd „Az ige ereje” részt, 50–51. old; és „A tanulás légkörének megteremtése” részt, 75–87. oldalak.)

Tisztelet az egyéniségnek

Amikor a fiatalok azt érzik, hogy a felnőttek tisztelik és meghallgatják őket, biztonságban érzik magukat, a figyelem magukra vonásának szükségétől mentesen. Dolgozz azon és imádkozz, hogy megérthesd fiatal tanulóidat! Egyenként fordíts rájuk gondot (lásd a „Gondot fordítani az egyénre” részt, 35–36. old.)! Kérdezz tőlük érdeklődésükről, hobbiikről és a mindennapos élményeikről! Figyelj oda rájuk, és tartsd tiszteletben ötleteiket, véleményeiket és érzéseiket!

Jövőképük

Miközben az Egyház fiatalságát tanítod, segítesz a jövő vezetőit felkészíteni – szülőket, papsági és segédszervezeti vezetőket, misszionáriusokat és talán prófétákat. Mivel a fiatal embereknek kevés tapasztalata van, néha nehezen látnak tovább a jelen pillanatoknál. Mint tanító, jövőképet adhatsz nekik, és iránymutatást az arra való felkészülésben. Bátorítsd őket, hogy képzeljék el magukat a jövőben! Tanítsd ma nekik azokat a dolgokat, melyeket holnap kell tudniuk.

Bátorítás, hogy azonosuljanak Isten királyságával

Bár a fiatalok gyakran önmagukkal vannak elfoglalva, nagyszerű tehetség rejlik bennük, hogy másokkal törődjenek. Aggódnak a társadalom körülményeivel, és természetüknél fogva idealisták. Érdemes üggyhöz akarnak tartozni. Amikor tudják, hogy egy valódi és jelentőségteljes céllal rendelkező csoporthoz tartoznak, sokkal találékonyabbak, együttműködőbbek és önfeláldozóbbak lehetnek. Isten királyságának felépítése sokkal érdekesebb ügy, mint bármi más. Bátoríthatod önzetlen vágyaikat, ha arra ösztönzöd őket, hogy Isten királyságát építsék.

FIATALOK TANÍTÁSA CSOPORTTEVÉ- KENYSÉGEK ÁLTAL

A fiatalok tevékenységeit az evangéliumi célokkal a szem előtt kell megtervezni. Ilyen tevékenységek alatt észre kell vened a lehetőségeket, hogy segíts a fiataloknak megerősíteni a bizonyosságukat, fejleszteni az adottságaikat és vezetői készségeiket, szolgálatot nyújtani és barátságot kötni másokkal, akik az evangéliumi tantételek mellett kötelezték el magukat. A következő javaslatok segíthetnek a vezetőknek, tanítóknak és szülőknél.

Taníts példa által

A fiatalok tevékenységei alatt, a példád a legerőteljesebb tanítási eszközöd. Taníthatod a fiatal embereket a cselekedeteid, időnkénti másokról szóló elbeszéléseid, problémamegoldásaid, nyelvhasználatod és önmagad másoknak szentelése által.

Például egy csoport fiatal nő megtanult egy leckét a vezetőiktől, amikor a lányok tábora néhány meglepő körülménnyel szolgált. Azt hitték, olyan táborba mennek, ahol vannak kis faházak és áram, és ennek megfelelően csomagoltak. Azonban mikor megérkeztek, csak sátrak álltak rendelkezésre – áram és egyéb dolgok nélkül. Könnyű lett volna panaszkodni, de a fiatal nő vezetők példát mutattak azzal, hogy nevettek a körülményeken, és a legjobbat hozták ki mindebből. Sok évvel később, az egyik fiatal nő úgy emlékezett a táborra, mint számára fontos időszakra. Ezt mondta: „Soha nem fogom elfelejteni, amint néhány lánnyal és az egyik vezetőnkkel az egyik bokor alatt ültünk. Mindannyian neveltünk, és próbáltuk kitálatni, hogy mit csináljunk a következő három napban. Amikor láttam a vezetőimet a lehető legjobbat kihozni egy nehéz helyzetből, nagyszerű leckét tanultam a derűs alkalmazkodásról és egymás megsegítéséről.”

Tervezz tanítási alkalmakat

Nem kell a tevékenységeket hivatalos osztály formába öntened. Azonban gyakran mód nyílik az evangélium tanításának tevékenységekké alakítására.

Például amikor egy ároni papsági tanácsadó hallotta, amint Ezra Taft Benson elnök arra buzdítja a családokat, hogy naponta olvassanak Mormon könyvből, meghatották a kapott ígéretek. Különösen megérintette az az ígélet, hogy a családok meg fognak áldatni az Úr Szellemével otthonaikban, ha követik ezt a tanácsot (lásd Conference Report, 1988. okt., 3–4. old.; vagy *Ensign*, 1988. okt., 4–6. old.). Az ároni papsági tanácsadó így emlékezett vissza: „Ezt gondoltam, »Ha ez az ígélet vonatkozik a családokra, vajon vonatkozna az én cserkészcsapatomra is?« Elhatároztam, hogy naponta időt fogunk tölteni a szentírás olvasással a cserkész táborban. Minden reggel, mielőtt elkezdtük a napot, összegyűltünk, és elolvastunk egy fejezetet Mormon könyvből. Bizonyosságomat teszem, hogy Benson elnök áldása megvalósult a csapatunkban. Attól a naptól fogva, hogy elkezdtünk együtt olvasni, soha nem volt komoly gond a fiúk között. Remélem, megértették, hogy milyen erővel bír, ha követjük a próféta tanácsát.”

Ugyanez a vezető azt is elhatározta, hogy soha nem fog úgy eltelni egy táború, hogy ne tenné bizonyosságát, és buzdítana minden fiút teljesidejű misszióra. Jópár évvel később sok fiatal férfi köszönte meg neki a táborúznél adott tanácsát, és mondta el, hogy ez befolyásolta döntését.

Használd ki a váratlan tanítási lehetőségeket

A tevékenységek alatt gyakran lesz váratlan alkalmad evangéliumi tantételeket tanítani (lásd még „A tanítás pillanatai a családi életben” részt, 140–41. old.). Például amikor egy csoport visszatért a hegymászásból, észrevették, hogy két fiatal nő hiányzik. A vezető egyből összehívta a többieket. Letérdeltek imádkozni, majd pedig tervet készítettek, hogy megkeressék a hiányzó lányokat. Ami egy komoly problémává válhatott volna, megoldódott, amikor pár perc múlva megtalálták a fiatal nőket. A vezető ismét mindenkit összehívott, és szívből jövő hálát adtak imájukban. Az ima után a vezető kifejezte szeretetét a fiatal nők iránt, és bizonyosságát tette

Mennei Atya valóságáról, és hajlandóságáról az imákra válaszolni.

Használj tevékenységeket az evangélium tanításának alapjául

A tevékenységek olyan élményeket eredményezhetnek, melyekben te és tanulóid az evangélium tantételeit alkalmazhatok. Amikor csak megfelelő, egy-egy tevékenység után fordíts időt azokról az evangéliumi tantételekről beszélgetni tanulóiddal, melyeket alkalmaztál! A következő három kérdés irányíthat: Mi? Na és? Most tehát?

Mi? Kérd meg a fiatalokat, hogy jellemezzék, mi történt a tevékenység alatt, és beszéljenek a résztvevő emberekről és helyekről! Feltehetsz ilyen kérdéseket, hogy „Melyik volt a nap legjobb része?” vagy „Mi volt a legviccesebb dolog, ami történt?” vagy „Mi volt nektek nehéz?”

Na és? Kérd meg a résztvevőket, hogy gondoljanak a tevékenységre az evangéliumi tantételek jegyében! Feltehetsz ilyen kérdéseket, hogy „Miért tettük, amit tettünk?” vagy „Hogyan segített valakinek a tevékenység?” vagy „Mit tanultatok ebből a tevékenységből?” vagy „Mi volt könnyű vagy nehéz számotokra?”

Most tehát? Kérdezd meg a fiatalembereket, hogy a tevékenység milyen hatással lehet majd rájuk a jövőben! Ez azért fontos, mert segít nekik elkötelezettnek érezni magukat annak az alkalmazására, amit tanultak. Megkérdezheted, hogy „Fogtok-e valamit másképp tenni a jövőben amiatt, amit ma tanultatok? Ha igen, mit?” Vagy megkérheted őket, hogy fejezzék be ezt a mondatot: „A jövőben . . .”

Használhatod ezeket a kérdéseket beszélgetés alapjaként egy vagy több módon a következőképpen:

- Vezess le egy baráti beszélgetést, az egyik eseményről hazafelé! Egy csoport fiatal férfi és nő hazafelé tartottak egy szolgálati feladattól, melyben gyerekekkel töltöttek időt egy helybeli gyermekkorházban. Bár a fiatalok közül sokan idegesek voltak eleinte, látszólag mindenki élvezte a délutánt. Miközben a gyülekezeti házba utaztak vissza, elkezdtek egymásnak a gyerekekről mesélni, akikkel dolgoztak. Meséltek mókás, jó és szomorú dolgokról. Az egyik tanácsadó vezette az autót. Figyelt, néha egy-egy kérdést feltéve, és mindenkit arra buzdítva, hogy meséljen arról, mi történt. Majd ezt mondta: „Gondoljátok,

hogya a látogatásunk számított azoknak a gyerekeknek?”

Némi habozás után valaki így szól: „Azt hiszem, igen.”

Ez további beszélgetésre ösztönzött. A tanácsadó tovább figyelt, miközben a fiatalok arról beszélgettek, hogy miért örültek annak, hogy eljöttek, és hogy mit akarnak csinálni a jövőben. Ez a rövid beszélgetés mindenkinek segített jobban megérteni a délután élményének jelentőségét.

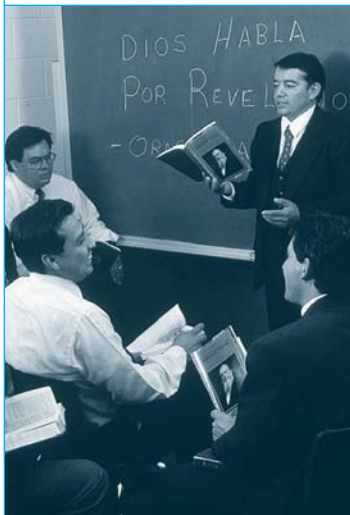
- Hagyj néhány percet a tevékenység végén arra, hogy megbeszéljétek, mi történt, és milyen leckét lehet belőle tanulni! Ezt meg lehet tenni egy ifjúsági konferencia, egy tábori élmény vagy templomlátogatás végén. Megteheted, mielőtt megkéred a fiatalokat, hogy tegyenek bizonyosságot.
- Legközelebb, mikor egy órán találkoztok, beszéljétek a tevékenységről! Emlékeztess a fiatalokat arra, hogy mit éreztek, és mit tanultak a tevékenységből!
- Mielőtt a fiatalok megtervezik a következő tevékenységüket, kérd meg őket, hogy beszéljenek a legutóbbi tevékenységről! Ha sok idő telik el az utolsó tevékenység és a beszélgetés között, kicsit több időt tölthetsz az ezen az oldalon felsorolt „Mi” kérdéseken, hogy mindenki tisztán emlékezessen az eseményre.
- A tevékenységeket használd példaként, amikor leckét tanítasz! Az órák alatt te, vagy kijelölt fiatalok beszélhettek olyan régebbi tevékenységekről, melyek az éppen megbeszélte evangéliumi tantételre vonatkoznak.
- Kérd meg a fiatalokat, hogy írjanak a tevékenységekről! Megkérheted a fiatalokat, hogy írjanak a naplójukba egy tevékenységről, vagy írjanak leveleket misszionáriusoknak, melyekben szolgálati feladatokról beszélnek, és hogy mit tanultak belőle.

Irányelvek és álláspontok a tevékenységek tervezéséhez

Emlékezz, hogy a tevékenységeknek a hitet kell ápolni, és a szeretet kötelékeit erősíteni! A fiataloknak adható legnagyobb ajándékok között vannak az olyan élmények, melyekben felfedezik, hogy az evangéliumi tantételek alkalmazhatóak az életükben.

A tevékenységek tervezéséhez az irányelveket és álláspontokat lásd *Az utasítások egyházi kézikönyvének* „Tevékenységek” részében.

FELNŐTTEK MEGÉRTÉSE ÉS TANÍTÁSA

Egy egyházközségben a segítőegylet egyik tanácsosának gyakran meg kellett kérni nőtestvéreket, hogy helyettesítsék a rendszeren elhívott tanítókat. Kissé meglepődött tétovázásukon, amikor megkérte őket. Azt mondták, alkalmatlannak érezték magukat ilyen sok nőt tanítani, akik szerintük biztosan többet tudtak, és jobban fel voltak készülve a tanításra, mint ők.

Te is érezhetted már magad alkalmatlannak egy elhívásban, hogy felnőtteket taníts. Lehet, hogy nem csak a tanulóid nagy részének látszólag több tudása és tapasztalata miatt aggódtál, hanem a köztük levő nagy különbségek miatt is. A felnőtt osztálytagok gyakran nagyban eltérnek egymástól foglalkozásuk, képzettségük, egyházi tapasztalatuk, családi kihívásaik, szentírásbeli ismeretük, önbizalmuk szintje és szellemi fejlődésük terén. Ez teheti érdekessé annak meglátását, hogy miként készíts mindegyikük számára érdekes és egyben jelentéssel bíró anyagot. Te azonban felhasználhatod ezeket az eltérő jellemvonásokat és tapasztalatokat – maguk a tulajdonságok, melyek miatt alkalmatlannak érezted magad – a tanítandó leckéid gazdagítására.

Felmagasztalhatod tanítói elhívásodat, ha tanulóid erőit felhasználod. Felhasználhatod meglátásaikat és tapasztalatukat. Úgy tervezheted a leckéidet, hogy egymástól tanulhassanak. Nem kell minden választ tudnod, vagy előadásoddal minden osztálytagot lenyűgöznöd; ezek nem követelmények egy evangéliumi tanító számára. Ehelyett alázatosnak, szorgalmasnak, imádságosnak és lelkesnek kell lenned, hogy az osztálytagok hozzájáruljanak az órákhoz. Amint ebben a szellemben haladsz, az Úr képessé fog tenni arra, hogy alkalmatlanságod fellett érzett aggodalma-

idat órával való támaszkodásra változtasd. Ő növelni fogja erőfeszítéseidet, békét ad neked és ösztönözni fogja tanulóidat, hogy gazdagítsák az órai beszélgetéseket. Az Úr különleges mennyiségű sugalmazást ad nekünk, amikor összegyűlünk az evangéliumot tanulmányozni.

Felnőtt tanulók közös jellemvonásai

Miközben felnőtt tanulóid erősségeiből és meglátásaiból próbálsz meríteni, legyél tisztában a közös jellemvonásaikkal! A legtöbb felnőtt a következő közös jellemvonásokkal rendelkezik:

Szükségük van azt érezni, hogy szeretik és tisztelik őket, és hogy valami értékeset nyújtanak

A szükséglet, hogy szeretve és tisztelve érezzük magunkat, nem nőjük ki a korral, sem pedig a vágyat, hogy jelentős hozzájárulást tegyünk. Ezen szükségletek megértése arra fog téged ösztönözni, hogy figyelj oda, és értékeld tanulóid elképzeléseit. Tiszteletteljesen gondold át az osztálytagoktól kapott minden elképzelést, és fejezd ki háládat őszinte hozzájárulásukért! Vigyázz, nehogy zavarba hozd valakit az osztályban! Kerüld a szarkazmust és a lealacsonyító humort!

A Szellem által akarnak tanulni

A felnőttek a tapasztalatok gazdag forrását hozzák az órára. Sokan a saját életükben ismerték meg az igaz tantételek erejét, és bizonyosságot tudnak tenni, hogy az evangélium miként áldotta meg őket. Megtapasztalt próbatételeik és örömeik miatt nagy szükségét érzik az evangélium megértésének, és hogy iránymutatást kapjanak a Szellemtől.

Arról akarnak beszélni, hogy az evangélium miként vonatkozik az életükre

A felnőttek hozzájárulhatnak személyes meglátásokkal, melyeket hitük gyakorlása és a szentírások feletti töprengés által nyertek. Erősíteni és tanítani tudják egymást, amikor megosztják tapasztalataikat. Kérd fel őket, hogy a beszélgetések alatt osszák meg tapasztalataikat! Segíts nekik megérteni és megbeszélni, hogy a tanult tantételek miként tudnak pozitív eredményt elérni egyéni életükben, és családtagjaik életében!

Saját erejükre kívánnak támaszkodni

A felnőttek felelősséget akarnak vállalni az evangélium tanulmányozásáért. Olyan tanítási módszereket használj, melyek segítenek nekik ezt megtenni (lásd a „Segíteni az egyéneknek felelősséget vállalni az evangélium tanulmányozásáért” részt, 61–62. old.)! Bátorítsd őket az olvasási feladatok elvégzésére az órákra történő készüléskor! Kérd meg őket, hogy kérdésekkel, és gondolatok és tapasztalatok megosztásával felkészülve jöjjenek az órákra!

Egy evangéliumi tan tanító rendszeresen megkérte a az osztálytagokat, hogy az óra első öt percét használják a heti személyes szentírás-tanulmányozás során nyert gondolatok és sugalmazások megosztására. Ezek az élmények meghívták a Szellemet, és bátorították a többi osztálytagot, hogy szorgalmasabb tanulók legyenek. A megjegyzések gyakran nyújtottak hatékony bevezetőt a leckékhez.

Foglalkoztatják őket családi kötelességeik

A felnőttek megoldásokat akarnak találni a kihívásokra, melyekkel a családjukban szembesülnek. Szívesen megtanulják, hogy az evangéliumi tantételek miként vonatkoznak ezekre a kihívásokra, és érdeklik őket mások meglátásai és tapasztalatai. Az ilyen témában folytatott beszélgetések az evangélium közös tanulmányozására fordított idő jó felhasználását jelentik.

Egy elderkvórum oktató „A Család: Kiáltvány a világhoz”-ra alapozva tanított egy leckét. Az egyik kvórumtag felolvasta a kiáltvány egy részét, és az oktató tovább is akart haladni a leckével. Akkor egy másik kvórumtag feltette a kezét. „Van egy kérdésem,” mondta. Egy részt idézve a kiáltványból, megkérdezte, „Hogyan tanítsuk meg a gyerekeinknek, hogy szeressék és szolgálják egymást?” Ez egy értékes beszélgetéshez vezetett, melyben a kvórumtagok a tantétel alkalmazásának gyakorlati módjait osztották meg.

A felnőtt osztályok tanítására vonatkozó elhívásunk jelentőségét akkor kezdjük megérteni, amikor látjuk, hogy a felnőttek miként osztják meg, amit tanulnak – különösen amikor családjaikkal osztják meg azt.

Egy főpapi csoportban az oktató a misszionáriusi munkáról tartott egy leckét. A lecke részeként levezetett egy beszélgetést arról, hogy szükség van az idősebb házaspárok missziós szolgálatára. Sok férfitestvér szolgált fiatalon missziót, vagy később a feleségükkel, és néhányan bizonyosságukat tették az effajta szolgálat felelősségeiről és áldásairól.

A főpapi csoport egyik tagja hazament, és mesélt a feleségének a beszélgetésről. Mindketten elégedettek voltak mindazzal, amit a családtagjaik életéért tettek. De a lecke szavai és szelleme elkezdett a szívükben munkálkodni. Nem egészen két hónap múlva, az úrvacsorai gyűlésen beszéltek, mielőtt elutaztak volna 18 hónapra egy másik országban szolgálni. A férj elérékenyülten fejezte ki háláját a főpapi csoport oktatójáért és a lecke hatásáért a döntésében. Azt mondta, tudta, hogy a döntés, hogy missziót szolgáljon, áldás lesz az életében, és a családja tagjainak életében.

Egyéni különbségekkel dolgozni

A felnőttek nagy mértékben különböznek tapasztalatukban és képességeikben. Egyesek jól ismerik a szentírásokat; valakik gyorsan válaszolnak; valakiknek több idő kell egy kérdésre elgondolkozni; valakik vonakodnak önként jelentkezni, noha sok mondanivalójuk van; valakik nehezen tudnak olvasni. Ha figyelmesen átgondolod ezeket a különbségeket, olyan tanulási tevékenységeket tudsz tervezni, melyek segíteni fognak az osztálytagoknak részt venni.

Sokkal hatékonyabban taníthatsz egy vegyes összetételű csoportot, ha egyénenként megismered őket, és szükségleteikhez és érdeklődésükhöz igazítod a tanítást (lásd a „Megérteni azokat, akiket tanítasz” részt, 33–34. old.). Különösen fontos az új megtértek, kevésbé aktív egyháztagok, az egyházközösségben új egyháztagok és olyan fiatal felnőttek részvételét bátorítani, akik most kerülnek ki fiatal férfi kvórumukból, vagy fiatal nő osztályukból. Ezeknek az egyháztagoknak vannak tapasztalataik és meglátásaik, de vonakodhatnak megosztani azokat.

D

AZ OTTHONI TANÍTÁS

TANÍTÁS A CSALÁDBAN

Taníts meg járnom a fénylő úton,
Taníts meg Atyámhoz imádkoznom,
Taníts meg arra, hogy mi jó, s mi rossz,
Taníts, taníts a fényben járnom.

Jöjj kicsi gyermek és tanuljuk meg,
Jó Atyánk parancsát mi felemel,
És ami visszavisz a mennyekbe,
Jöjj hát, jöjj hát és járj a fényben.

Egyházi énekek, 102. oldal

A SZÜLŐK TANÍTÁSI KÖTELEZETTSÉGEI

Boyd K. Packer elnök kijelentette: „Minden tanításunk végső célja az, hogy egyesítsük a szülőket és a gyermekeket az Úr Jézus Krisztusba vetett hitben, hogy boldogok legyenek otthon, elpecsételve egy örökkévaló házasságban, nemzedékeikhez kapcsolva, és a felmagasztolásról biztosítva Mennyei Atyánk jelenlétében” (Conference Report, 1995. ápr., 8. old; vagy Ensign, 1995. máj., 8. old.).

A család Isten rendelése. Központi szerepet játszik tervében. Azért alapozta meg a családokat, hogy boldogságot hozzanak gyermekeiknek, segítsenek nekik egy szeretetteljes légkörben tanulni az evangéliumot, és felkészítsék őket az örökkévaló életre. Az otthon a legfontosabb hely a tanításban, tanulásban és az evangéliumi tantételek alkalmazásában.

A szülők elsődleges kötelessége, hogy gyermekeiknek az evangéliumot tanítsák (T&Sz 68:25–28). Az Első Elnökség és a Tizenkettek Kvóruma kijelentette: „A szülőknek szent kötelességük, hogy szeretetben és tisztességben neveljék fel gyermekeiket, hogy kielégítsék fizikai és lelki szükségleteiket, tanítsák őket a mások szeretetére és szolgálatára, hogy betartsák Isten parancsolatait és legyenek törvénytisztelő állampolgárok ott, ahol élnek. A férjeknek és feleségeknek – apáknak és anyáknak – majd el kell számolniuk Isten előtt e kötelezettségek teljesítéséről” („A Család: Kiáltvány a világhoz; Liahona, 1996. jún., 10–11. old.).

Mit tanítsanak a szülők gyermekeiknek

Az alábbiak összefoglalnak sok olyan dolgot, melyeket a szülők tanítsanak meg a gyermekeiknek. A gyermekeid tanításának forrásai lehetnek a szentírások, utolsó napi próféták szavai, egyházi folyóiratok és egyéb egyházi anyagok.

Az evangélium alapvető tantételei

Az Úr megparancsolta a szülőknek, hogy tanítsák a gyermekeiket, hogy „megértsék a bűnbánat tanát, Jézus Krisztusba, az élő Isten Fiába vetett hitet, a keresztséget és a Szentlélek adományozását kézzrátétel által, amikor nyolc évesek” (T&Sz 68:25). Gyermekeidet tanítanod kell az Üdvözítő engesztelő áldozata-

táról, a papság természetéről és az üdvözülés szertartásairól, valamint a családok és az örökkévaló házasság központi szerepéről a boldogság isteni tervében.

Ima

Az Úr emellett megparancsolta, hogy a szülők „imádkozásra is tanítsák gyermekeiket” (T&Sz 68:28). Alapvetően fontos a gyerekeknek megtudni, hogy beszélhetnek Mennyei Atyához, és kereshetik útmutatását. Megtaníthatod nekik, hogy Isten mindig kész segíteni nekik. Segíthetsz gyermekeidnek megtanulni egyedül imádkozni reggel, este és amikor csak segítségre van szükségük, vagy köszönetet akarnak mondani. Megtaníthatod a családi ima fontosságát is.

Szentírás-tanulmányozás

Nagyszerű áldásokat fogsz kapni, amikor egyedül tanulmányozod az evangéliumot, és amikor naponkénti szentírás-tanulmányozást tartasz a családdal. Megszeretheted gyermekeiddel a szentírásokat, és segíthetsz nekik felismerni Isten ígéjének erejét az életükben (lásd „Az ige ereje” részt, 50–51. old.). Segíteni tudsz majd nekik a szentírásokat kutatni, hogy megértsék az igaz tantételeket, és válaszokat találjanak a problémáikra. Emellett segíteni tudsz majd nekik a tanulási készségek, és olyan szokások kifejlesztésében, melyekre szükségük van, hogy az evangéliumot életük hátralevő részében tanulmányozhassák (lásd a „Segíteni az egyéneknek felelősséget vállalni az evangélium tanulmányozásáért” részt, 61–62. old.).

Az evangélium szerint élni

Meg kell tanítanod gyermekeidnek, hogy szabad akaratukal igaz módon gyakorolják – minden tettükben alkalmazzák az evangéliumi tantételeket. Amint Benjámin király tanította, meg kell tanítanod gyermekeidet, hogy „az igaz és józan úton járjanak” és „szeressék és szolgálják egymást” (Móziás 4:15).

A gyerekeknek otthon kell megtanulni megszentelni a Sabbath napját, tizedet fizetni és követni az utolsó napi prófétákat. Meg kell tanulniuk törekedni minden olyan dologra, mely „erényes, szép, jónak mondott, vagy dicséretre méltó” (Hittételek 1:13).

Gyakorlati készségek

A tanjellegű témák mellett gyakorlati készségeket is tanítanod kell gyermekeidnek, mint például hogy hogyan osszák be a pénzt, hogyan őrizték meg egészségüket, hogyan boldoguljanak másokkal és miként vigyázzanak a ruházatra és a tulajdonra. Segíts nekik megtanulni keményen dolgozni, jó képzettségre szert tenni és jó állampolgároknak lenni!

Miként taníthatják a szülők a gyermekeiket

Szülőként törekedned kell arra, hogy otthonodban megalapozd az evangéliumi élet mintáját (lásd a „Tanítás evangéliumi életminták által” részt, 135–36. old). A mindennapos evangéliumi életminták a hit és az engedelmség légkörét teremthetik meg az otthonban. Az alábbiakban felsorolunk néhány módot, hogy miként taníthatod gyermekeidet.

Példa

A példa lehet a legerőteljesebb tanítási eszközöd. A hozzáállást és a viselkedést a gyerekek a te cselekedeteidet figyelve tanulják meg (lásd az „Aszerint élni, amit tanítasz” részt, 18–19. old.).

Rendszeres alkalmak az otthoni tanításra

A napi családi imák és szentírás-tanulmányozás, a családi este, sőt még a családi hagyományok is beleszőhetik az evangéliumot a gyermek napi életének minden részébe (lásd a „Rendszeres alkalmak az otthoni tanításra” részt, 137–39. old.).

Elder Russell M. Ballard ezt tanította: „A Mennyei Atyánk és Fia, Jézus Krisztus iránti szeretet nagy mértékben erősödik, amikor otthon az evangéliumot tanulják, és aszerint élnek. Az örök élet igaz tantételei a fiatalok és idősebbek szívébe és lelkébe egyaránt beleágyazódnak, amikor a szentírásokat olvassák és megbeszélik, amikor reggel és este imákat mondanak, és amikor az Isten iránti áhítat és engedelmség formát nyer a mindennapos viselkedésben” (Conference Report, 1996. ápr., 112. old; vagy *Ensign*, 1996. ápr., 81. old.).

Tanítási lehetőségek

A legnagyobb tanítási alkalmak közül néhány nem lesz előre tervezett. Vedd észre azon alkalmakat, melyeket a

mindennapos élet kínál, hogy gyermekeidnek az evangéliumi tantételeket tanítsd (lásd „A tanítás pillanatai a családi életben” részt, 140–41. old.)!

A szülők számára soha nem késő elkezdni gyermekeiket tanítani

Fontos akkor megalapozni az evangéliumi életmintákat, amikor a gyerek még fiatal. Ahogy elder L. Tom Perry kifejezte: „Mily fontos, hogy az evangéliumi képzés egyből az elején kezdődjön, amikor egy új kis szellemet fogadunk az otthonunkba” (Conference Report, 1988. okt., 87. old; vagy *Ensign*, 1988. nov., 74. old.). A kisebb gyerekek lelkesen vesznek részt a családi estében, szentírás-tanulmányozásban, imában és szolgálati feladatokban.

Thomas S. Monson elnök megfigyelte: „Vannak, akik elutasítják ezeket a felelősségeket, azt érezvén, hogy elhalasztják őket addig, amíg a gyerek felnőtt. A bizonyítékok megmutatják, hogy nem így van. A tanításra való legjobb idő gyorsan elröppen” („Tanítsátok a fiaikat!”, Thomas S. Monson, Liahona, 1998. január, 18. old.).

Ennek ellenére soha nem késő elkezdni az evangéliumot tanítani gyermekeidnek – vagy újra elkezdni. A tanítási folyamat más lesz, ha halogattad gyermekednek az evangéliumot tanítani. Lehetnek további kihívások. Az Úr azonban meg fog áldani azon lelkiismeretes erőfeszítéseidért, hogy igaz tantételeket taníts, és igaz gyakorlatokat vezess be a családban. Ha először ébredsz szülői kötelességeid tudatára, legyen reményed. Imádkozz, gyakorolj hitet és tegyél meg minden tőled telhetőt, hogy elérhesd gyermekedet, és a jó irányba befolyásolhasd!

Elder Robert D. Hales magyarázta, „A szülők biztosan el fognak követni hibákat a szülőség folyamatában, de az alázat, hit, ima és tanulás által minden személy egy jobb módot tanulhat, és ezáltal megáldhatja a családtagok életét most, és helyes hagyományokat taníthat az elkövetkező nemzedékeknek” (Conference Report, 1993. okt., 10–11. old; vagy *Ensign*, 1993. nov., 10. old.).

AZ APÁK, MINT TANÍTÓK

Az Első Elnökség és a Tizenkettek Kvóruma kijelentette, „Isteni elgondolás szerint az apáknak kell irányítaniuk családjukat szeretettel, tisztességgel” („A Család: Kiáltvány a világhoz, Liahona, 1996. jún., 10–11. old.). Ez a kötelesség magába foglalja az evangélium tanítását.

Egy felnőtt egyháztag szeretettel beszélt az evangéliumi leckékről, melyeket apjától hallott. Így emlékezett vissza:

„Apám kialakította azt a családi hagyományt, hogy mielőtt nyolcévesek lettünk volna, két hónapig a gyerekeivel minden héten félrevonult. Amikor rám került a sor, adott nekem egy teljesen új naplót, és leültünk együtt, csak mi ketten, és beszélgettünk. Jézus iránti érzéseimről kérdezett, azután megbeszélte velem az evangéliumi tantételeket, melyeket előkészített.

A két hónap alatt megtanította nekem az egyszerű, gyönyörű evangéliumot. Ahogy haladtunk, rajzoltatott velem egy szemléltetőt. Rajta volt a földi élet előtti lét, ez a földi élet, és a lépések, melyeket meg kell tennem, hogy visszatérjek Mennyei Atyához: hit Jézus Krisztusban, bűnbánat, keresztség, a Szentlélek ajándéka és hithűen kitartani mindvégig.

Soha nem fogom elfelejteni apám szeretetét, amikor azt az időt velem töltötte. Bizonyosságát tette a megváltás tervének mindegyik lépéséről, és nagyon türelmes volt a kérdéseimmel szemben. Azt hiszem azért volt olyan erőteljes élmény, mert az én szintemen beszélt hozzám, és a bizonyosságát tette nekem. Azt hiszem, ez az élmény volt az egyik legfőbb ok, hogy bizonyosságom volt az evangéliumról, amikor megkeresztelkedtem.

Az apák néha belefeledkeznek a családjaik fizikai jólétébe. Egyes apák az evangélium tanításának felelősségét teljesen az anyákra hagyják. Ez soha nem történhet meg. Gordon

B. Hinckley elnök ezt mondta minden apának:

„Tiétek az alapvető és elkerülhetetlen felelősség, hogy a család feje legyetek. Ez nem hordoz magában semmiféle diktátorságot vagy igazságtalan uralmat. Egy megbízást foglal magában, hogy az apák gondoskodnak családjaik szükségleteiről. Ezek a szükségletek többet jelentenek az ételnél, ruházatnál és a fedélnél. Ezek a szükségletek magukban foglalják az igaz iránymutatást, és a becsületesség, feddhetetlenség, szolgálat, mások jogai iránti tisztelet alapvető tantételeinek megtanítását – példa és elvek alapján egyaránt – valamint annak megértését, hogy számadással tartozunk mindazért, amit ebben az életben teszünk; nem csak egymásnak, hanem a menny Istenének, aki a mi Örökkévaló Atyánk” (Conference Report, 1993. okt., 78–79. old.; vagy *Ensign*, 1993. nov., 60. old.).

Ezra Taft Benson elnök tíz módot javasolt arra, ahogyan az apák szellemi vezetést nyújthatnak gyermekeiknek:

„1. Adjatok apai áldást gyermekeiteknek! Kereszteljétek meg és konfirmáljátok gyermekeiket! Szenteljétek fel fiaitokat a papságba! Ezek szellemi életük csúcspontjaivá fognak válni.

2. Személyesen irányítsátok a családi imákat, napi szentírás-olvasásokat a heti családi esteket! Személyes részvételek meg fogja mutatni gyermekeiteknek, hogy mennyire fontosak is ezek a tevékenységek.

3. Amikor csak lehet, az egyházi gyűléseket együtt, családként látogassátok! A ti vezetésetek alatt történő családi imádat elengedhetetlenül fontos gyermeitek szellemi jólétéhez.

4. Menjetek apu-lánya találkozókra, és apa-fia kirándulásokra a gyermekeitekkel! Családként menjetek táborozni és piknikezni, labdajátékokra és szavalóversenyekre, iskolai programokra és így tovább. Csak az számít, hogy Apa ott legyen.

5. Teremtsétek meg a családi vakációk, utazások és kirándulások hagyományát! Ezeket az emlékeket soha nem felejtik el a gyermeitek.

6. Rendszeresen beszélgetsetek négyszemközt a gyermekeitekkel! Hagyjátok őket arról beszélni, amiről akarnak! Tanítsatok nekik evangéliumi tantételeket! Tanítsatok nekik igaz értékeket! Mondjátok el nekik, hogy szeretitek őket! A gyermeitek számára fenn-

tartott idő megmutatja nekik, hogy Apunak mi a fontosabb.

7. Tanítsátok meg gyermekeiteket dolgozni, és mutassátok meg nekik egy érdemes cél érdekében végzett munka értékét! A gyermekeitek számára létrehozott missziós és iskolázási pénzalapok megmutatják nekik, hogy Apu mit tart fontosnak.

8. Ösztönözzétek a jó zenét, művészetet és irodalmat otthonaitokban! A kifinomultság és szépség otthonai örökre meg fogják áldani gyermekeitek életét.

9. Ahogy a távolság megengedi, feleségekkel rendszeresen járjatok a templomba! Gyermekeitek így majd jobban meg fogják érteni a templomi házasság, a templomi eskü és az örökkévaló családi egység fontosságát.

10. Mutassátok meg gyermekeiteknek az egyházi szolgálatban lelt örömet és elégedettséget! Ez ragályos lehet számukra, és így ők is szolgálni akarnak majd az Egyházban, és szeretni fogják a királyságot."

Benson elnök a következőkkel fejezte be, „Emlékezzetek szent apai elhívásotokra Izraelben – a legfontosabb elhívásotokra időben és örökkévalóságban – egy elhívásra, melyből soha nem fognak visszahívni!” (Conference Report, 1987. okt., 62–63. old; vagy *Ensign*, 1987. nov., 50–51. old.).

Apaként mindig emlékezned kell szereped örökkévaló fontosságára. Az apaság egy isteni felelősség. Elder Boyd K. Packer ezt mondta: „Nagy jelentőséget kell tulajdonítanunk annak, hogy a tisztelet, megbecsülés és a csodálat összes neki adható megszólítása közül, maga Isten, aki mindeneknél fenségesebb, azt választotta, hogy egyszerűen Atyának szólítsák” (Conference Report, 1972. ápr., 139. old; vagy *Ensign*, 1972. júl., 1131. old.).

AZ ANYÁK, MINT TANÍTÓK

Az Első Elnökség és a Tizenketek Kvóruma azt mondta, hogy „az anyák elsősorban gyermekeik neveléséért felelősek” („A Család: Kiáltvány a világhoz”, Liahona, 1996. jún., 10–11. old.). Az ilyen nevelés magában foglalja az evangéliumi tantételeket is.

Ezra Taft Benson elnök szeretettel emlékezett vissza édesanyja tanítására:

„Olyan jól emlékszem, amikor kisfiú koromban jöttem a mezőről, és közeledtem az öreg farm házhoz, Whitney, Idahóban. Halottam, amint édesanyám a »Tettem-e ma valami jót a világban?«-t énekli [*Hymns*, 223.].

Még mindig tisztán látom magam előtt, ahogy a vasalódeszka fölé hajolt, újságpárral a földön, hosszú fehér szövetségcsokot vasalva, verejtékcseppekkel a homlokán. Mikor megkérdeztem, hogy mit csinál, azt mondta, »Ezek templomi köntösök, fiam. Apád és én a Logan templomba készülünk.«

Majd felrakta az öreg szenes vasalót a kályhára, odahúzott egy széket az anyémhez, és mesélt nekem a templomi munkáról – hogy mennyire fontos, hogy el tudunk menni a templomba és részt tudunk venni az ott elvégzett szent szertartásokban. Nagy reményét fejezte ki aziránt is, hogy egy napon majd az ő gyermekeinek, unokáinak és ükunokáinak lehetősége lesz ezeket a felbecsülhetetlen áldásokat élvezni” („What I Hope You Will Teach Your Children About the Temple,” *Ensign*, 1985. aug., 8. old.).

Annak fontosságáról beszélve, hogy az anyák tanítsák gyermekeiknek az evangéliumot, Benson elnök ezt mondta: „Anyák, ti vagytok a gyermekeitek legjobb tanítói. ... Tanítsátok gyermekeiteknek az evangéliumot saját otthonotokban, saját esti beszélgetéseiken! Ez a leghatékonyabb tanítás, melyben gyermekeiteknek valaha is része lesz. Ez az Úr módja a tanításra. Az Egyház nem tud úgy

tanítani, mint ti. Az iskola sem tud. A bölcsőde sem tud. Ti azonban tudtok, és az Úr támogatni fog benneteket. Gyermekeitek örökké emlékezni fognak tanításaitokra, és mikor már idősebbek, nem távoznak el azoktól. Áldottnak fognak benneteket mondani – a valóban anygali édesanyjukat” (*To the Mothers in Zion*, [pamflet, 1987], 10–11. old.).

Anyaként sokféleképpen tanítasz. Néha megtervezed a tanítás alkalmait, de sok alkalom spontán nyílik meg a családi élet rendes folyamatában (lásd „A tanítás pillanatai a családi életben” részt, 140–41. old.). Néha példa által, máskor pedig elvek által tanítasz. Néha az evangéliumi életminták otthoni megalapozása által tanítasz, máskor pedig azáltal, hogy időt fordítasz odafigyelni és szeretet mutatni. Benson elnök tíz javaslatot tett, melyek segíthetnek gyermekeid tanításában. Mindegyik az idő ráfordítását hangsúlyozza ki:

„Fordítsatok időt mindig ott lenni a keresztutaknál, mikor gyermekeitek odaérkeznek vagy elindulnak ... akár hatévesek, akár tizenhat. ...

... Fordítsatok időt igaz barátoknak lenni gyermekeitek számára! ...

... Fordítsatok időt olvasni a gyermekeiteknek! ...

... Fordítsatok időt arra, hogy együtt imádkozzatok a gyermekeitekkel! ...

... Fordítsatok időt arra, hogy tartalmas családi estétek legyenek hetente! ... Tegyétek ezt az egyik nagyszerű családi hagyománytokká! ...

... Fordítsatok időt arra, hogy az étkezéseknél együtt legyetek, amilyen gyakran csak lehet! ...

... Fordítsatok időt arra, hogy naponta együtt olvassátok a szentíráásokat a családdal! ...

... Fordítsatok időt arra, hogy családként együtt tegyetek dolgokat! ...

... Fordítsatok időt gyermekeitek tanítására! Ragadjátok meg a tanítás pillanatait! ...

... Fordítsatok időt arra, hogy igazán szeressétek a gyermekeiteket! Egy anya határtalan szeretete a krisztusi szeretethez közelít” (*To the Mothers in Zion*, 8–12. old.).

Az anyaság felelősségei hatalmasaknak tűnhetnek. Fontos arra emlékezni, hogy az Úr nem várja el az anyáktól, hogy tökéletesek legyenek, vagy hogy a háztartás normáinak valótlan eszményét teljesítsék. Azt azonban

elvárja tőlük, hogy isteni szerepüket felismerjék és megbecsüljék, és alázatosan a tőlük telhető legjobbat tegyék.

Elder Jeffrey R. Holland ezt mondta az Egyház anyáinak: „A tietek Éva nagyszerű hagyománya, az egész emberi család anyjáié. . . . A tietek Sára és Rebeka és Rákhel hagyománya, akik nélkül nem adathattak volna meg azok a nagyszerű pátriárkai ígérek Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, amelyek mindannyiunkat megáldanak. A tietek Lois és Eunika (2 Timótheushoz 1:5), és a kétezer harcos édesanyjainak nagyszerű hagyománya. A tietek Mária nagyszerű hagyománya, aki kiválasztott és előre elrendeltetett, mielőtt a föld lett, hogy megfoganja, méhében hordozza és megszüljje magát az Isten Fiát. Köszönetet mondunk nektek, saját anyáinknak is egyúttal, és azt mondjuk nektek, hogy nincs annál fontosabb ezen a világon, mint ily közvetlenül részt venni Isten munkájában és dicsőségében, létrehozni az Ő fiainak és leányainak

a halandóságát és földi életét, hogy a halhatatlanság és az örök élet költözhesse a mennyei celesztialis királyságokba” (Conference Report, 1997. ápr., 48. old; vagy *Ensign*, 1997. máj., 36. old.).

Gordon B. Hinckley elnök az anyaság nagyszerű áldásairól beszélt:

„Vegye észre minden anya, hogy nincs annál nagyobb áldása, mint azok a gyermekek, akiket ajándékként kap a Mindenhatótól; hogy nincs annál nagyobb küldetés, mint fényben és igazságban, értelemben és szeretetben felnevelni őket. . . .

Mindenhol emlékeztetem az anyákat az elhívásuk szentségére. Senki más nem foglalhatja el a helyeteket alkalmassabban. Nincs nagyobb felelősség, nincs erősebb kötelesség, mint hogy szeretetben, békességben és feddhetetlenségben nevelitek fel azokat, akiket a világra hoztatok” (Conference Report, 1993. okt., 79. old; vagy *Ensign*, 1993. nov., 60. old.).

A SZÜLŐK TÁRSI SZEREPE A TANÍTÁSBAN

„A Család: Kiáltvány a világhoz” szövegében az Első Elnökség és Tizenkettek Kvóruma elmagyarázta, hogy az apák és anyák „egyenlő társakként segítsék egymást” (Liahona, 1996. jún., 10–11. old.). Ez a társas kapcsolat különösen fontos a szülők szent felelősségében, hogy gyermekeiket tanítsák.

Egy általános konferencia beszédében, Boyd K. Packer elnök felolvasta a Tanok és szövetségek 27:15., 17-et: „Emeljétek hát fel szíveteket és örvendeztetek! Vértézzétek fel magatokat, öltsetek fel teljes fegyverzetemet, hogy a gonosz napnak ellenállhassatok; . . . Ragadjátok meg a hit pajzsát; azzal a gonosznak minden tüzes nyilát kiolthatjátok.” Miután elolvasta ezt a részt, Packer elnök elmagyarázta, milyen fontos az, hogy az apák és anyák együtt dolgozzanak azon, hogy segítsenek gyermeiknek megragadni a „hit pajzsát”:

„A hit eme pajzsát nem egy gyárban állítják elő, hanem otthoni családi vállalkozásban. . .

. . . Atyánk terve megköveteli, hogy akár csak magát a nemzedék életét, a hit pajzsát is a családban készítsék el, és illesszék abba bele. Nem lehet kettő teljesen egyforma. Mindegyiket kézzel kell megmunkálni az egyéni részleteknek megfelelően.

Az Atya által készített terv arról szól, hogy a férfi és a nő, a férj és a feleség együtt dolgozva, egyenként ellátják mindegyik gyermeket a hit egy pajzsával, amit oly szorosan fel lehet csatolni, hogy azt sem lehúzni, sem a tüzes nyilak által áthatolni nem lehet.

Egy apa kitartó erejét igényli a fém kikalapálása, és egy anya finom kezeit a kifényezés és felcsatolás. Néha az egyik szülő egyedül marad ennek megtételében. Bár nehéz, de meg lehet tenni.

Az Egyházban taníthatunk azokról az anyagokról, melyekből a hit pajzsa készül: áhítatról, bátorságról, erkölcsösségről, bűnbánatról, megbocsátásról, irgalomról. Vasárnap megtanulhatjuk, hogy miként szedjük és rakjuk össze őket. A hit pajzsának tulajdonképpen elkészítése és felcsatolása azonban a családra tartozik. Máskülönben meglazulhat, és egy válságos pillanatban lecsúszhat” (Conference Report, 1995. ápr., 8. old; vagy *Ensign*, 1995. máj., 8. old.).

A következő javaslatok segíthetnek a szülőknek egy hatékonyabb tanítói társas kapcsolat kifejlesztésében.

Időt fordítani a közös tervezésre

Szülőkként bizonyos időt el kell különítenetek, hogy megbeszéljétek a gyermekeitek szükségleteit, és hogy miként elégítsétek ki azokat. Egy elfoglalt házaspár felfedezte, hogy a hetenkénti közös tervezések tartása az egyik legértékesebb dologgá vált, amit szülőkként tettek. Ezt mondták:

„Bár majdnem egy évbe telt, míg szokássá vált a hetenkénti tervezés, ma már azon csodálkozunk, hogy korábban hogyan boldogultunk nélküle. Segít jobban érdeklődni az iránt, amit a másik csinál. Segít felismer-nünk, hogy milyen fontosak vagyunk egymásnak és a gyermekeinknek. Időt ad nekünk, hogy magunkra és a gyerekekre nézzünk, és a szükségletek kielégítése érdekében a lépések megtételéről döntsünk. Emellett megtervezük találkozóinkat, különleges időt a gyerekekkel, részleteket a családi estékhez és a vasárnapi tevékenységeket. Általában 30 percet vesz igénybe, néha többet, ha nagy események vagy szokatlan problémák miatt több megbeszélésre van szükség.”

Amikor gyermekeitek tanításának módjait tervezitek, imádságosan gondoljátok át a következő kérdéseket!

- Minek kell történni a gyerekeink életében a tanításunk eredményeként?
- Mely konkrét evangéliumi tantételeket tanítsuk ennek elérése érdekében?
- Hogyan tanítsuk meg ezeket a tantételeket?

E kérdések használatához javaslatokat a „Leckék készítése” részben, 98–99. old; és a „Leckék készítése konferenciai beszédekből és egyéb forrásokból” részben, 100–101. oldalakon találtak.

Az egység fontossága a gyerekek tanításában

Amikor az apák és anyák időt fordítanak egymással tanácskozni, sokkal egységesebbek lesznek gyermekeik tanításában, még az előre nem látott tanítási alkalmakban is, melyek a családi élet rendes folyamatában megjelennek. Az ilyen egység azért fontos, mert kevés dolog olyan zavaró a gyerekek számára, mint az egymásnak ellentmondó üzenetek attól a két embertől, akiket a legjobban tisztelnek és szeretnek.

Egy házaspár a következő történetet osztotta meg egy élményükről a fiukkal:

A hatéves Mike egész nyáron keményen dolgozott plusz munkákban otthon és a szomszédoknál, hogy pénzt keressen, amit elkölthet, amikor a család nyári vakációra megy. Az utazás hosszúnak ígérkezett, és az anyukája azt mondta, hogy ha édességet vagy ajándékokat akar vásárolni az út során, akkor neki magának kell megvennie azokat. És bár szinte naponta figyelmeztette, hogy tegye a pénzt egy biztonságos helyre, Mike szerette a zsebében tudni a pénzt. Folyton magával hordozta. Naponta párszor elővette és megszámlolta és megmutatta barátainak.

Az utazás előtti napon Mike észrevette, hogy a pénze kiesett a zsebéből. Zokogva és összetört szívvel ment édesanyjához. Ő megértő volt, segítette Mike-nak minden helyet átnézni, amire csak gondolni tudtak, de pénzt nem találtak. „Sajnálom, hogy elveszett a pénzed,” mondta. Ellenállt az érzésnek, hogy emlegesse, milyen sokszor figyelmeztette, és ellenállt a kísértésnek is, hogy mindent

jóvátegyen a fia számára. Hiszen, gondolta, a figyelmeztetése ellenére minden nap a pénzzel játszani az ő döntése volt.

A kétségbeesett kis Mike a ház előtti lépcsőn ült, mikor apja hazaért. Miután meghallotta a szomorú történetet, benyúlt a zsebébe, kivett pont annyit, amennyit Mike elveszített, és odaadta neki. Amikor az apa meglátta felesége csodálkozó arcát, ezt mondta, „Ez csak egy kis pénz. Mi rossz lehet belőle?”

Amint átgondoljuk ezt a történetet, feltehetjük a kérdést, melyik szülőnek volt igaz. De nem ez lesz a legjobb kérdés. Jobb lesz azt kérdezni, hogy Mike szülei miként lehettek volna egységesebbek a helyzet megoldásában. Mike szükségleteit átgondolva együtt tanácskozhattak volna.

Megkérdézhették volna maguktól, „Mit akarunk, hogy történjen Mike életében ennek a helyzetnek köszönhetően? Több felelősséget kell tanulnia? Több együttérzést és megértést kell kapnia a szüleitől? Netán meg kell tanulnia, hogy ne vágjon fel a barátai előtt? Meg kell vajon tanulnia, hogy fontos betartani a családi szabályokat?” Ez segített volna nekik meghatározni, hogy mit és hogyan tanítsanak a fiuknak.

Ha Mike szülei időt fordítottak volna arra, hogy egységesekek legyenek a helyzet megközelítésében, egy jó módot találhattak volna vagy arra, hogy visszaadják Mike-nak a pénzt vagy ne. Ehelyett olyan leckéket tanítottak, melyek ütötték egymást.

Amikor szülőkként együtt dolgoztok, egyik lehetek Jézus Krisztus evangéliumának tanításában.

TANÍTÁS EVANGÉLIUMI ÉLETMINTÁK ÁLTAL

Az egyik mód, ahogyan az Úr tanít bennünket az, amikor becsületes, hódolatteljes életmintákhoz irányít bennünket. Megparancsolja nekünk, hogy imádkozzunk és olvassuk a szentírásokat minden nap, egyedül és családokként. Megparancsolja nekünk, hogy hetente járjunk istentiszteletre és részesüljünk az úrvacsorából, járjunk a templomba amilyen gyakran csak tudunk, valamint hogy böjtöljünk és fizessük böjti felajánlásainkat minden hónapban. Ezek az életminták megmutatják nekünk az utat, melyen az Ő tanítványaiként járnunk kell.

A gyerekek akkor tanulnak az Üdvözítő tanítványaiként élni, amikor a családjukhoz csatlakoznak, legelső éveiktől kezdve, az imádat, szolgálat, tanulás és munka minták ismétlésében, melyeket Ő rendelt el. Ha a család nem ezen minták szerint él, a szülők hivatalos evangéliumi tanításának hatékonysága korlátozott lesz. Ha a szülők életmódja nem egyezik szavaikkal, a gyerekek hajlamosabbak lesznek azt követni, amit a szülők tesznek, ahelyett, amit mondanak. De ha a szülők gyakran beszélnek az Üdvözítőről, és az Ő módján alapozzák meg a családi mintákat, „az Úr tanításai és intelmei szerint” fogják tanítani gyermekeiket, amint Enosz mondta, hogy apja tanította őt (Enosz 1:1).

Brigham Young elnök kijelentette: „Mindен nemzetben, társadalomban és családban vannak világi hagyományok, és ezekben képzik a gyermeket. Ha Krisztus törvénye válik ezen nép hagyományává, a gyerekek a celesztiális királyság törvénye szerint fognak felnőni. . . . A gyermekeket akkor majd atyáik hagyományai szerint fogják felnevelni, hogy csak az igazat tegyék, és tartózkodjanak minden gonoszságtól” (*Journal of Discourses*, 3:327. old.).

Gyermekeinket a „celesztiális királyság törvénye szerint fogjuk felnevelni,” amikor evangéliumi életmintákat alapozunk meg az otthonunkban.

Konkrét dolgok, melyeket megtehetünk a tanítványság mintáinak megalapozásához

Kötelességünk, hogy tudatosan kiválasszuk és támogassuk az evangéliumi életmintákat. Például választhatunk olyan művészetet, zenét és irodalmat, melyek segítenek a gyerekeinknek kifejleszteni azt a fajta ízlést, amely felemel és épít. Együtt szolgálhatunk az Egyházban és a társadalomban. Választhatunk szerény öltözetet magunknak, és segíthetünk gyermekeinknek ugyanezt tenni. Együtt tanulmányozhatjuk a szentírásokat, és tarthatunk családi estéket. Elősegíthetjük a Sabbath iránti áhítatos hozzáállást, mely befolyással lesz a gyerekek érzéseire, hogy azt szent napnak tartsák.

Az igaz életminták megalapozásának egyik legerőteljesebb módja az, ha családi hagyományokat hozunk létre és tartunk meg. A gyerekek biztonságban érzik magukat abban a tudatban, hogy bármi történjék is az életükben, bizonyos események ugyanazok maradnak a családjukban. Ezra Taft Benson elnök ezt tanácsolta: „Támogassátok a csodálatos családi hagyományokat, melyek örökre össze fognak benneteket kötni! Ha ezt tesszük, egy kis mennyországot teremthetünk itt, a földön az egyes családokban. Hiszen az örökkévalóság éppen az igazlelkű családi élet folytatása lesz” (Conference Report, 1989. okt., 4. old; vagy *Ensign*, 1989. nov., 5. old.).

Sok családi hagyomány középpontjában az evangélium állhat. Például egyes családokban a gyerekek egy új Mormon könyvét

kapnak a nyolcadik születésnapjukra. Egyes családok azzal ünneplik a karácsonyt, hogy eljátsszák az Üdvözítő születése körüli eseményeket. Egyes családokban az apa papsági áldást ad minden gyermekének az új iskolaév elkezdése előtt. Egyes családok évente tartanak összejöveteleket, vagy találkoznak az ünnepeken és babaáldásokkor. Ezek a várva-várt és szeretett hagyományok erősítik az egyéneket és családokat, amikor azt ismételve örvendeznek, ami számukra ismerős és gyakran szent. A hagyományok emlékeztethetik a családtagokat életmódjukra Krisztus tanítványaiként, és gyakran adhatnak alkalmat az evangéliumi tantételek tanítására.

A nemkívánatos minták megváltoztatása a családjainkban

Megváltoztathatjuk a nemkívánatos mintákat a családjainkban. Ha egy kevésbé aktív családból jövünk, megváltoztathatjuk ezt a mintát a saját életünkben, és törekedhetünk rendszeresen látogatni az egyházi gyűléseket. Ha korábban egyházi vezetőket kritizáltunk vagy hallottuk szüleinket ezt tenni, mostantól támogathatjuk a vezetőinket a nyelvezetünk és cselekedeteink által. Az életmódunkban bekövetkezett ilyen változások jobb követendő mintát fognak adni gyerekeinknek.

Egy egyháztagnak osztotta meg a következő történetet:

„A férjem, Roger, egy olyan családban nőtt fel, ahol nem voltak evangéliumi életminták. Az apja alkoholista volt, és a család szenvedett ettől. Az anyja próbált aktív maradni az Egyházban, de az apja mást akart csinálni a családdal vasárnap. Roger nagyon aktív lett tizenéves korában a barátaival, és amikor saját bizonyosságot nyert az evangéliumról, elkezdett egy jegyzetfüzetet vezetni arról, hogy mit akart a saját családjában látni, amikor már megházasodott. Akkortájt tizenhét éves volt. Volt egy rész a füzetében arról, hogy mit fog tenni a gyermekeivel, egy másik rész arról, hogy mit akart egy feleségben, egy harmadik rész arról, hogy milyen házat akart, és egy negyedik rész arról a munkáról, melyre fel fogja készí-

teni magát. Odaírta az összes ötletét, és belerakott cikkeket is, melyeket hasznosnak talált. Egyes dolgokat, amiket leírt, a család negatív példáiból tanult meg, melyben felnevelkedett; ez megtanította, hogy milyen családot nem akar. Az apja annyira ellenezte az egyházi tevékenységét, hogy el kellett költöznie, és egy vallásos családdal élt, akiket csodált, noha nem voltak az Egyház tagjai. Tőlük további ötleteket kapott jövőbeli családjához. Szóval már olyan fiatalon is forduló-pont akart lenni a nemzedékében, egy bajjal teli múlt, és egy sokkal áldottabb jövő között.

Amikor eljegyeztük egymást, megmutatta nekem azt a füzetet, megbeszéltük az ötleteket, és addig dolgoztunk rajtuk, míg el nem mondtuk mindazt, amit a családunktól vártunk. Emlékszem, az első ilyen dolog, amin dolgoztunk, az ima volt. Egészen kicsi koruktól fogva megtanítottuk a gyerekeinket imádkozni, hogy egy olyan mélyen beléjük ivódott szokás legyen, amit nem akarnak majd elhanyagolni. Úgy döntöttünk, hogy a tizedfizetés soha nem lesz kérdéses. Hűségesen megtartottuk a családi estét. És megalapítottuk a reggelenkénti szentírás-tanulmányozás hagyományát. Eleinte túl keményen dolgoztunk, hogy minden alkalommal elolvassunk egy bizonyos mennyiségű verset, de aztán észrevettük, hogy a beszélgetéseink, melyeket a gyerekek kérdései váltottak ki, sokkal fontosabbak voltak, mint szigorúan tartani magunkat a tervhez. Az elmúlt pár évben ezt kiegészítettük egy himnusszal egyből a nyitóima után, az összes versszakkal. Ez felébreszt bennünket, és egy jó szellemet hoz közénk. Ez csak néhány azon hagyományok közül, melyek köré a családunk épült eddig.

Csodálom, ahogy a férjem elhatározta, hogy igaz hagyományokat kezd majd el a saját családjában, amikor még olyan fiatal volt, és olyan szegényes példát követhetett. Azt is csodálom, és egyben hálás is vagyok, hogy annyira határozott volt együtt dolgozni, hogy megtaníthassuk ezeket a családunknak, nagyrészt azért, hogy mindig becsületesen megteszi ezeket.”

RENDSZERES ALKALMAK AZ OTTHONI TANÍTÁSRA

Szülőkként nektek kell arra törekedni, hogy megalapozzátok az alkalmakat az evangélium tanítására otthon. Amikor ezt teszitek, gyermekeitek folyamatosan olyan evangéliumi tanításban részesülnek, melyek az életükre vonatkoznak és alappá válnak számukra. Képesek cselekedeteitekből megfigyelni, hogy az evangéliumban hinni azt jelenti, hogy az élet minden területén az irányít bennünket.

A következő ötletek segíthetnek rendszeres alkalmakat teremtetek ahhoz, hogy gyermekeiteknek az evangéliumot taníthassátok.

Családi ima

Az Üdvözítő megparancsolta, „Imádkozzatok az Atyához családotokkal együtt és mindig az én nevemben, hogy asszonyaitok és gyermekeitek is áldásban részesüljenek” (3 Nefi 18:21).

A családi imák kiváló alkalmak arra, hogy megmutassuk a gyerekeknek, hogyan kell imádkozni. Miközben gyermekeitek figyelnek benneteket amint őszintén beszéltek Mennyei Atyáttal, meglátják hiteteket és igazlelkű kívánságaitokat. Megtanulják „minden dologban az Úr tanácsát kér[ni]”, hogy „az igaz úton” vezesse őket (Alma 37:37).

A gyerekek sokat tanulhatnak az evangéliumból, amikor más családtagokat hallanak imádkozni. Megtanulják a bűnbánat szükségességét, amikor másokat hallanak megbocsátásért imádkozni. Megtanulnak hálásnak lenni, amikor hallják, hogy mások köszönetet mondanak Mennyei Atyának az áldásaikért. Hitet, alázatosságot és engedelmességet tanulnak, amikor látják, hogy szüleik folyamatosan iránymutatást kérnek. Megtanulják megbecsülni és tisztelni az egyházi vezetőket, amikor a családtagok naponta imádkoznak értük. Vágy ébredhet bennük missziót szolgálni és a templom áldásaiban részesülni,

amikor a szülők kérik Mennyei Atyát, hogy segítsen gyermekeiknek olyan döntéseket hozni, melyek által érdemesek maradhatnak ezen áldások elnyerésére.

A gyerekek mások iránti szeretetet és törődést tanulnak, amikor hallják a családtagokat más emberekért imádkozni. És a gyerekek nagy szeretetet éreznek, amikor hallják, hogy a családtagok értük imádkoznak.

Minden egyes családtagnak lehetőség kell adni, hogy az imában vezesse a családot. A kisgyerekek segítséget kaphatnak ebben.

Családi szentírás-tanulmányozás

Az evangélium naponta történő tanulmányozása egy másik jó módja annak, hogy az evangéliumot tanítsuk a gyerekeknek. Amikor csak lehetséges, a családok egy rendszeres időben olvassanak együtt minden nap. Valakiknek ezt a legkönnyebb korán reggel megtenni. Másoknak a családi szentírás-tanulmányozás egyből lefekvés előtt sikerül a legjobban. Bár néha nehéz lehet belevonni a családtagokat a részvételbe, kitartó törekvésed, hogy Isten igéjét tanulmányozd, meg fogja áldani gyermeid életét. Gyermeid meg fogják tanulni Nefi tanításának igazságát: „Krisztus szavával éljete, mert Krisztus szava mindent megmond nektek, hogy mit kell cselekednetek” (2 Nefi 32:3).

Miközben a gyerekek családtagjaikkal olvassák a szentírásokat, megszeretik az evangélium isteni igazságait. A szentírások nyelve ismerőssé válik számukra. Történeteket tanulnak a szentírásokból, és megértik, hogy miként alkalmazzák ezeket a szent szavakat a mindennapos életben. Emellett megtanulhatják használni a szentírásokban található segédleteket is (lásd 56–58. old.).

Akár olvashattok minden nap egy adott ideig. Minden családtagnak, aki tud olvasni,

Mivel a család a legfontosabb közeg az evangélium tanulmányozására, ezért alkalmas arra, hogy a családtagok egymással megosszák és megbeszéljék az egyházi gyűléseken, osztályterekben és tevékenységekben tanult igazságokat. Ez lehetővé teszi számotokra, szülők számára, hogy felügyeljétek gyermekeitek evangéliumi tanulását, betöltve jogos szerepeteket, mint olyanokét, akik leginkább felelősek gyermekeitek tanításáért.

A családban történő tanításra nyíló legtöbb lehetőség jó alkalmat ad megkérdezni a gyerekektől, hogy mit tanultak az istentiszteleten. Tegyé fel kérdéseket, hogy segíts a gyerekeknek minél többet felidézni, beleértve történeteket és konkrét részleteket! Minden tőled telhető tegyé meg, hogy az összes családtagot annak megbeszélésére bátorítsd, amit megosztottak velük (lásd a „Beszélgetések levezetése” részt 63–65. old.).

lehetőséget kell adni, hogy a szentírásokból olvasson. Olvashatnak egymás után egy-egy verset, vagy egyszerre több verset is. A gyerekek, akik még nem tudnak olvasni, részt vehetnek, ha elismélik a verseket, melyeket mások olvasnak. Ha lehetséges, a kisebb gyerekek közben nézhetik az Egyház szentírásbeli történeteket tartalmazó illusztrált könyveit, vagy képeket az evangéliumi művészeti képcsomagból.

Ha segíteni akartok a családtagoknak megérteni a szentírásokat, a nehezebb részeket átfogalmazhatjátok egyszerűbb kifejezésekre, vagy az ismeretlen szavakat megkereshetitek egy szótárban. Megkérhetitek a családtagokat, hogy foglalják össze a napi olvasás lényegét. Egy kisebb gyerek tarthat egy képet az éppen olvasott történetről.

Megkérhetitek az egyik gyereket, hogy gondoljon olyan helyzetre az életében, amely hasonló a szentírásban olvasott történethez. Például mondhatjátok, hogy „Most tehát Dávidról és Góliátról olvastunk. Milyen Góliátokkal kerültök szembe az életetekben? Mit tanulhattok Dávidtól, ami segíteni fog szembenézni ezekkel a kihívásokkal?” Vagy mondhatjátok, hogy „Észrevettem, hogy segítettél a kishűgödnak kitakarítani a szobáját. Rájöttél, hogy ugyanazt a szeretetet mutattad, amelyről Jézus ebben a történetben beszél?”

Ha nem vagytok jártasak a szentírásokban, vagy nehezen olvastok, kényelmetlenül vagy alkalmatlannak érezhetitek magatokat, amikor együtt olvastok a gyerekeitekkel. Semmi rossz nincs abban, ha megmondjátok gyermekeiteknek, hogy mindannyian most tanuljátok a szentírásokat olvasni. Ha addig halogatjátok a családi tanulást, amíg magabiztosak nem lesztek, megfosztjátok gyermekeiteket sok szükséges szellemi táplálástól. Emlékezzetek, hogy a Szellem befolyásolhat benneteket a tapasztalásotoktól függetlenül!

Családi este

A családi esték kiváló alkalmat teremtenek nektek arra, hogy segítsetek gyermekeiteknek megérteni és alkalmazni az evangéliumi tantételeket. Egy családi este magában foglalhat családi imát, evangéliumi tanítást, himnuszokat és elemis dalokat, valamint családi tevékenységeket.

A családi esték tervezésekor vegyétek figyelembe a családtagok aktuális szükségleteit, problémáit és érdeklődését! Például az egyik

gyereknek netán a keresztelésre kell készülni, vagy a papság egyik hivatalába történő felavatásra? Volt bármilyen nézeteltérés a családban? Amint imádságosan átgondoljátok a családtagok szükségleteit és kihívásait, jobban el tudjátok majd dönteni, hogy melyik evangéliumi tantételeket tanítsátok.

A hatékony tanítás ezen könyvben felsorolt tantételei segíthetnek a családtagoknak a családi esték megtervezésében és levezetésében. Emellett az Egyház kiadta a *Family Home Evening Resource Book* könyvet, amely ötleteket és leckéket tartalmaz a sikeres családi esték készítéséhez. Az egyházi folyóiratok szintén hasznos források.

A családoknak néha nehéz lehet a családi estét az életük rendszeres részévé tenni. Néha a gyerekek nem működnek együtt, vagy a szülők úgy érzik, hogy túl elfoglaltak. Mindazonáltal a családi esték megtervezésére és kivitelezésére tett erőfeszítések minden családtagot meg fognak áldani. Egy férfi visszaemlékezett, hogy miközben felnőtt, a családja csak kétszer tartott családi estét. Ezek az élmények azonban oly nagy hatással voltak rá, hogy amikor megházasodott, még mindig emlékezett rájuk és a tanult evangéliumi tantételekre. Ez arra indította őket, hogy saját családjukban megalapozzák a hetente tartott családi estéket.

Családi étkezések

A családi étkezések alkalmat adnak nektek arra, hogy értékes leckéket tanítsatok, és minden családtagnak arra, hogy részt vegyenek a beszélgetésekben. Az egyébként zsúfolt időbeosztás mellett gyakran az étkezések jelentik az egyetlen időt, amikor összegyűlhetnek gyermekeitekkel, hogy megosszátok a napi eseményeket és közösen beszéljétek meg ötleteket. Használhatjátok ezeket az alkalmakat arra, hogy evangéliumi tantételekről, családi értékekről, az úrvacsorai gyűlésen és más gyűléseken megosztott üzenetekről, az iskoláról, közeledő tevékenységekről, a világ eseményeiről és egyéb érdekes témákról beszéljétek gyermekeitekkel. Idő lehet ez számotokra arra is, hogy többet megtudjatok gyerekeitek gondjairól, gondolatairól és érzéseiről.

A családi étkezések legyenek közvetlen és vidám alkalmak, melyek során mindenki nyugodtan részt vehet a beszélgetésekben. Ahol lehetséges, ez az idő legyen minden más zavaró

dologtól mentes. Az ilyen alkalmak hozzájárulhatnak a család egységéhez és szellemi növekedéséhez.

Családi tanácsok

Hívjátok össze a családtagokat családi tanács gyűlésekre! A családi tanácsot használhatjátok arra, hogy célokat tűzettek ki, problémákat oldjatok meg, pénzügyeket beszéljete meg, terveket készítsetek és erőt és támogatást nyújtsatok. A családi estével együtt vagy akár más alkalommal is tarthatok családi tanácsot. Amikor családi tanácsot tartotok, megtaníthatjátok gyermekeiteknek, hogy miként figyeljenek oda egymásra, és tiszteljék egymás érzéseit és véleményét.

Személyes beszélgetések

Ha rendszeresen beszélgettek gyerekeitekkel, közelebb fogtok hozzájuk kerülni. Tervezhetek személyes időt minden egyes gyerekkel, hogy szeretetet és bátorítást adjatok, és hogy evangéliumi tantételeket tanítsatok. Hagyjatok minden gyereket a számára fontos problémákról vagy élményekről beszélni! Amint őszinte megértést tanúsítotok gyermeitek gondoljait és véleménye iránt, meg fognak tanulni bízni bennetek, és tanácsotokat kérik. Azután tovább taníthatjátok őket imádkozni, jó döntéseket hozni és a szentírásokat tanulmányozni, hogy kérdéseikre választ találjanak.

Használjátok a szentírásokat, hogy megtanítsátok gyermekeiteknek, miként gyakorolják helyesen a szabad akaratukat! Elder Gene R. Cook javaslatot tett arra, hogy egy szülő hogyan használhatja a szentírásokat, amikor egy gyerek megkérdezi, hogy a család miért nem csinál bizonyos dolgokat vasárnap:

„Megkísérhet a gondolat, hogy ezt mondjátok: »Mert én azt mondtam« vagy »Mert az Egyház ezt mondja.« Egy inspiráltabb szülő azonban azt mondhatja, »Nos, tudod, hogy az Úr napjának megszentelése nem olyasmi, amit egyszerűen kitálaltunk. Hadd mutassak neked valamit.« Ekkor kinyithatjátok a Tanok és szövetségeket az 59. résznél, és felolvashatjátok a [9–11. verseket].

Utána elmagyarázhatjátok, »Amint látod, az Úr azt tanítja, hogy a vasárnap egy szent nap. . . . Ez egy nap, hogy megpihenjünk a munkáinktól, és „hódoljunk a Legfelségesebbnek”, ami annyit tesz, hogy menjünk el egyházi gyűléseinkre, vegyünk az úrvacsorából, végezzük egyéb egyházi teendőinket, és látogassuk meg a betegeket, szegényeket és a szükségét látókat. Ez a nap az Úrnak szenteltetett, és én a bizonyosságomat teszem neked, lányom, hogy ez igaz, és az Úr nagyon megáldott minket a Sabbath napjának megszenteléséért.« (*Raising Up a Family to the Lord* [1993], 19–20. old.).

A gyerekeitekkel történő személyes beszélgetésekben használható ötleteket keressétek a „Tanítás elbeszélgetésekben” részben, 153. old.!

A TANÍTÁS PILLANATAI A CSALÁDI ÉLETBEN

Szülőkként sok tanítási alkalmatok nem tervezett pillanatokban érkeznek – beszélgetésekben, amikor gyermekeitekkel dolgoztok, és amikor a családtagok együtt néznek szembe kihívásokkal. Ezek az alkalmak hatásos tanítási pillanatok lehetnek, mert szorosan kötődnek ahhoz, amit a gyermekeitek megtapasztalnak. Mivel az ilyen alkalmak gyorsan jönnek és mennek, fel kell azokat ismernetek, és késznek kell lennetek olyan tantételeket tanítani, melyeket gyermekeitek készek megtanulni. A következő javaslatok segíthetnek nektek az ilyen alkalmakat keresni.

Gyerekek kérdéseivel vagy aggodalmaival foglalkozni

Minden gyereknek gondjai vannak önmagával és a világgal. Megmutathatjátok nekik, hogy az evangélium válaszokat és irányutatót ad a megértéshez és a problémáik megoldásához. Ha egy gyermek megjegy a vihartól, megragadhatjátok a pillanatot, és arra bátoríthatjátok, hogy imádkozzon megnyugvásért. Ha egy tizenéves fiatokat egy olyan filmre akarják elhívni, ami nem helyénvaló, megbeszélhetitek vele a dolgot, és segíthettek neki az evangéliumi tantételek alkalmazásában annak eldöntésére, hogy megnézz-e vagy sem. Ha a gyerekek egy fontos döntés miatt aggódnak, elolvashatjátok velük Moróni 7:15–19-et, és megbeszélhetitek Mormon tanácsát arról, hogy „miként ítéljenek.” Ha egy családtag elhunyt, taníthatjátok a gyerekeiteket a szellemvilágról és a feltámadásról.

Arról, hogy miként tanácskozzatok gyermekeitekkel, többet olvashattok a „Rendszeres alkalmak az otthoni tanításra” részben, a 139. oldalon.

A gyerekek barátaira ható problémák megbeszélése

Időről-időre a gyerekek megemlíthetnek problémákat, amelyek befolyásolják a barátait. Lehet, hogy a barátaiknak olyan munkája van, amely megköveteli tőlük, hogy vasárnap dolgozzanak. Talán ismernek egy fiatal férfit, aki az Egyház tagja, de eldöntötte, hogy nem fog teljesidejű missziót szolgálni. Esetleg vannak olyan barátai, akik helytelen nyelvet beszélnek, vagy mások iránt udvariatlanságot tanúsítanak. Amikor megbeszélitek a gyerekeitekkel ezeket a helyzeteket, a szentírásokat használhatjátok az evangéliumi tantételek tanítására. Ez segíthet gyermekeiteket a helyes döntések felé irányítani a hasonló helyzetekben.

Alkalmat adni a helyes választásokra

Amikor alkalmatok van helyesen választani, megoszthatjátok ezen tapasztalataitokat gyermekeitekkel. Például ha túl sok visszajárót kaptok a boltban, megkérdezhetitek gyermekeiteket, hogy mit kell tennetek. Ez beszélgetéshez vezethet olyan témákról, mint a becsületesség, szabad akarat és a tetteink következményei.

A médiák által sugárzott elképzelések megbeszélése

Beszélhettek gyermekeitekkel a népszerű filmekben, tévéműsorokban és zenében kínált elképzelésekről. A hírműsorok szintén alkalmat adnak az aktuális témák és események megtárgyalására. Az ilyen beszélgetések segíthetnek a gyerekeknek különbséget tenni a felemelő szórakozás és az evangéliumi normákkal ellentétes filozófiákat és cselekedeteket bemutató szórakozás között.

Segíteni a gyerekeknek tanulni a hibákból

A hibák alkalmat adnak a tanításra. Ha egy gyerek hibázott, megbocsáthatok a gyerekeknek, beszélhetek a bocsánatkérésről és bármely okozott sérülés kijavításáról, és ha a gyerek nem engedelmeskedett egy parancsolatnak, tanítsatok a bűnbánat ösvényéről!

Ha ti hibáztok, kérjétek elnézést és bocsánatot! Gyermekeitek hathatós leckéket tanulhatnak, amikor látják erőfeszítéseiteket, hogy

legyőzzétek gyengeségeiteket. Gondoljátok át a következő élményt, melyet egy egyháztag osztott meg!

„Körülbelül tíz éves voltam, amikor valami olyat tettem, ami nem tetszett édesapámnak. Eléggé zaklatott volt, és úgy döntött, megbüntet engem. Mély fájdalmat okozott nekem, mert úgy éreztem, hogy szigorúbban fegyelmezett, mint sem azt megérdemeltem. A nap hátralevő részében kerültem őt, és minden alkalommal, amikor beszélni akart velem, elfordultam és elfutottam. Másnap még mindig mérges voltam rá, ezért meglepődtem, amikor bejött a szobámba, és azt mondta nekem, hogy sajnálja, hogy olyan szigorúan megfegyelmezett. Megkért, hogy bocsássak meg neki. Akkor megtanultam, hogy soha nem lehetsz túl időse elnézést kérni és beismerni, ha helytelenül cselekedtél. Ez jó alkalom volt megtanulni a bűnbánat igaz értékét.”

Elmagyarázni a szolgálatnyújtás okait

Miközben egyházi elhívásokban, vagy más módon szolgáltok, elmondhatjátok gyerekeiteknek, hogy mit és miért tesznek. Ez segíteni fog gyerekeiteknek jobban megérteni, hogy hitük elemei és értékeik hogyan hatnak a cselekedeteikre. Ha vacsorát készítesz egy betegnek, elmagyarázhatjátok, hogy miért fontos segíteni annak a személynek. Amikor a gyerekek látnak benneteket egy egyházi leckére készülni, beszélhetek velük az elhívások felmagasztalásáról. Megbeszélhetitek gyerekeitekkel, hogy miért emeljük fel a kezünket az egyházi vezetők támogatására, és miként támogatjuk az Úr elhívottjait.

Segíteni a gyerekeknek uralni az érzéseiket

Amikor a gyerekek zavarttá, idegessé vagy mérgessé válnak, helytelen módon viselkedhetnek. Segíthettek nekik felismerni

és megfékezni az ösztönöket, hogy másoknak fájdalmat okozzanak vagy felemeljék a hangjukat. A haragot kiváltó körülményekre irányíthatjátok a figyelmet, és megbeszélhetitek jobb módját a hasonló helyzetek megoldásának a jövőben.

Segíteni a gyerekeknek felismerni a Szellem hatását

Segíthettek gyerekeiteknek felismerni a Szellem hatását, ha figyelmüket az érzéseikre irányítjátok. Elder Robert D. Hales a következő élményről számolt be:

„A keresztem és a konfirmálásom után édesanyám félrevont engem, és megkérdezte tőlem: »Mit érzel?« Amennyire csak tudtam, leírtam a békének, a vigasznak és a boldogságnak azt az érzését, amiben részem volt. Édesanyám elmagyarázta, hogy az, amit éreztem, az ajándék, a Szentlélek ajándéka volt, amit éppen akkor kaptam meg. Azt mondta nekem, hogyha arra érdemesen élek, akkor folyamatosan velem lesz ez az ajándék. Ez egy olyan tanító pillanat volt, ami velem maradt egész életemen át” (Liahona, 1999. júl., 39. old.).

Leckéket tanulni a természettől

A természet mindennapos megfigyelését is használhatjátok arra, hogy gyermekeiteknek az evangéliumot tanítsátok (lásd a „Leckék után kutatva mindenhol” részt, 22–23. old.; a „Hasonlatok és szemléltetős leckék” részt, 164–65. old.). Például egy gyermek megjegyzése a tavaszi virágok szépségéről egy beszélgetéshez vezethet Jézus Krisztus feltámadásáról. A magok közös elültetése kiváló alkalmat jelent megbeszélni, hogy Alma miként hasonlította Isten ígését egy maghoz (lásd Alma 32:28–43.).

Ha éberek vagytok, gyerekeitek nagyon sok élményét csendben és következetesen a tanítás pillanataivá tehetitek.

MÁS CSALÁDTAGOK TANÍTÓ HATÁSA

Bár a szülőké az elsődleges felelősség, hogy gyermekeiknek az evangéliumot tanítsák, más családtagok is nagy segítséget jelenthetnek. A szülők keressék az alkalmat, amikor más családtagok taníthatják és erősíthetik gyerekeiket.

A nagyszülők tanító hatása

A nagyszülők erősíthetik és inspirálhatják unokáikat, amikor megosztják élményeiket, bizonyosságukat és hitüket. Igaz történeteik, melyek az engedelmességről szólnak és arról, hogy tanuljunk a hibákból, hozzunk áldozatokat az örökkévaló célok elérése érdekében, és vidáman nézzünk szembe a problémákkal, segíthetnek a gyerekeknek, amikor hasonló tapasztalatokkal kerülnek szembe. Azon felül, hogy unokáikkal beszélgetnek, a nagyszülők lejegyezhetik bizonyosságukat és élményeiket a naplójukba, melyek felemelhetik és taníthatják a mostani és jövőbeli nemzedékeket.

Susan L. Warner nőtestvér, aki az elemi általános elnökségében szolgált második tanácsosként, a következő történetet mesélte:

„Ismerek egy nagyapát, aki egy nemrégiben a hegyekben tartott családi összejövetel alkalmával elvitte unokáit sétálni. Amint egy tisztásra értek az erdőben, megkérte a gyerekeket, üljenek le egy farönkre, amíg arról a 14 éves fiúról mesél, akit Joseph Smithnek neveztek, és aki néhány öt nyugtalanító kérdést szeretett volna feltenni a Mennyei Atyának. A nagyapapa elmagyarázta, hogy a fiú, Joseph, az otthona közelében lévő ligetbe ment imádkozni, hittel abban, hogy Isten válaszolni fog neki. Az unokák csendben hallgatták, de a négyéves Johnny, akinek gyakran nehezebb esett nyugodtan ülni, nem bírt uralkodni magán. Kicsúszott a száján: »Hallottam már korábban ezt a történetet.«

A nagyapa beszélt Joseph őszinte imájáról és arról, miként kapott választ Mennyei Atya és Fia, Jézus Krisztus dicsőséges látogatása által. Amint befejezte, a kis Johnny megragadta nagyapja kezét, és azt mondta: »Ez egy jó bizonyosság volt Nagyapa!« Szerette újra hallani a történetet.

Bár nagyapa életében többször elmesélte ezt a szent beszámolót, azt mondta: »Az Úr Szellem sohasem tanúskodott erősebben, mint amikor bizonyosságomat tettem Joseph Smithről az unokáimnak.« A nagyapa és a gyerekek érezték a Szentlélek tanúbizonyosságát” (Liahona, 1999. jan., 78. old.).

Még ha messze is laknak a nagyszülők az unokáiktól, jó hatással lehetnek rájuk. Telefonhívásokban vagy dicséret és bátorító levelekben önbizalmat sugalmazhatnak és tanácsot adhatnak.

Testvérek tanító hatása

A szülők bátorítsák gyermekeiket, hogy segítsenek egymásnak tanulni és növekedni. Az idősebb testvérek gyakran pozitív példák lehetnek fiatalabb testvéreiknek, és ki lehet őket jelölni, hogy megtanítsák nekik, hogyan végezzenek házimunkát. Amikor egy fiú teljesidejű missziót szolgál, a példája és levelei által nagy mértékben befolyásolhatja egy öcs vágyát a szolgálatra. Amikor egy lánytestvér megházasodik a templomban, megoszthatja izalmát és bizonyosságát a testvéreivel. Amikor a gyerekek önszántukból segítenek az otthoni teendőknél, jó példát mutatnak, egymást a szolgálatra és felelősségre tanítva. Saját tanulásuk is megerősítést nyer.

Nagybácsik, nagynénik és unokatestvérek tanító hatása

Lehetnek olyan időszakok, amikor nagybácsik, nagynénik vagy unokatestvérek

gondot fordítanak arra, hogy segítsenek egy családtagnak, amikor a szülők nem tudnak.

Egy apa visszaemlékezett, hogy a fiára hogyan hatott az egyik unokatestvére. A fiú már pár hete nem volt hajlandó istentiszteletre járni. Közeledett az általános konferencia, és az unokatestvére, izgatottan várva a konferenciát, korán reggel felkelt és beállt a sorba, hogy helyet kapjon a Salt Lake Tabernákulumban. A fiú látta ezt a példát, és megérintette az unokatestvére hite és lelkesedése, és ez arra ösztönözte, hogy eljárjon a gyűlésekre. Ez a döntés megváltoztatta az életét, és később egy hithű missziót szolgált.

Egy anya arról a pozitív hatásról beszélt, melyet bátyja és annak családja gyakorolt a fiára, amikor ő és a férje elküldték hozzájuk őt, hogy velük lakjon és egy nyáron át a benzinkútjuknál dolgozzon. Egy másik asszony hálásan emlékezett vissza egy beszélgetésre a fia és annak kedvenc nagybácsija között. A beszélgetés miatt a fiú úgy döntött, hogy kerülni fogja azokat a barátokat, akik káros hatást gyakorolnak a viselkedésére.

A gyermekek tanító hatása

Amikor a szülők odafigyelnek a gyerekeikre, számos igazságot tanulhatnak tőlük. Elder Russell M. Nelson egy olyan alkalomról számolt be, amikor az egyik lányától tanult:

„Amikor a legkisebb lányunk kb. négy éves volt, egy este igen későn értem haza a kórházi teendőim után. Kedves feleségemet nagyon kimerülten találtam. . . . Ezért felajánlottam, hogy lefektetem a mi négyévesünket. Elkezdtem parancsokat osztogatni: »Vedd le a ruháidat; akaszd fel őket; vedd fel a pizsamád; mosd meg a fogad; mondd el az imád« és így tovább, oly módon parancsolva, ami egy őrmesternek is becsületére vált volna a hadseregben. Egyszer csak oldalra kapta a fejét, szomorkás szemmel rám nézett és ezt mondta: »Apa, én a te tulajdonod vagyok?«

Egy fontos leckét tanított nekem. Kényszerítő módszereket alkalmaztam ezzel a kedves lélekkel szemben. Erővel uralkodni a gyerekek felett a Sátán módszere, nem az Üdvözítőé” (Conference Report, 1991. ápr., 27. old.; vagy *Ensign*, 1991. máj., 22. old.).

HÁZITANÍTÁS ÉS LÁTOGATÓ TANÍTÁS

Remélem, hogy minden házitanító és látogató tanító meg fog tapasztalni két dolgot:
először is, a nagyszerű elhívásukban rejlő felelősség kihívását,
másodszor pedig, munkájuk eredményének édes ízét, közülünk különösen
azokkal, akik kevésbé aktívak.

Gordon B. Hinckley elnök

A HÁZITANÍTÁS TANÍTÁSI RÉSZE

Ha házitanító vagy, az evangélium tanítója vagy. Azon kívül, hogy olyan családok jólétére vigyázol, melyekhez téged és társadat kijelöltek, havonta legalább egyszer egy evangéliumi üzenetet is viszel. A szentírást az tanítják, hogy a házitanítók kötelessége, hogy „figyelmeztessenek, magyarázzanak, intsenek, tanítsanak és hívjanak mindenkit Krisztushoz” (T&S 20:59).

Ahhoz, hogy a számodra kijelölt családokat taníthasd, fel kell készülnöd szellemileg, és meg kell tanulnod alkalmazni az evangélium tanításának ezen könyvben megtárgyalt tantételeit. Emellett folyamatosan törekedj a tanításod fejlesztésére (lásd a „Terv kidolgozása tanításod fejlesztéséhez” részt, 24–27. old.)!

Házitanítói feladatodban különösen szükség van ilyen felkészülésre és folyamatos fejlődésre. Az evangéliumi tanítás alapelveinek ismerete segíteni fog neked oly módon tanítani az üzeneteket, hogy az minden egyénnek segítsen, akit tanítasz, akár kevésbé aktív tagok, akik nem szoktak hozzá az evangéliumi beszélgetésekben való részvételhez, akár aktív, tapasztalt egyháztagok.

Ne feledd, hogy a különböző emberek más és más tanítási megközelítésmódot igényelnek! Lehet, hogy olyan családban kell előadnod az üzeneted, melyben különböző korú gyerekek vannak. Vagy alkalmas lehet idősebb vagy egyedülálló egyháztagokat látogatni.

Egy házitanító pár, akik figyelmesen átgondolták a leckéjüket, a látogatáskor horgászbottokkal jelentek meg. A zsebeik tele voltak horgász csalival. A családtagok tudni akarták, hogy miért, de a házitanítók nem mondták el nekik az üzenetük előtt. Nem volt nehéz maguk köré gyűjteni a gyerekeket, és felkelteni a figyelmüket. Ezután az egyik házitanító bemutatta, hogy egy horgász miként csalogatja oda a halat, míg meg nem

fogja. Elmagyarázta, hogy a kisebb halakat gyakran könnyebb becsapni, mint az idősebb, tapasztaltabb halakat. A horgász csalikat Sátán kísértéseihez hasonlította, és azt tanította a családnak, hogy Sátán ravasz módszereket használ arra, hogy elkapjon bennünket, és elvegye a szabadságunkat. Ez egy emlékezetes lecke volt a család számára.

Házitanítóként különleges alkalmaid vannak, hogy szeretetet mutass azok iránt, akiket tanítasz. Amint Ezra Taft Benson elnök tanította, „a kicsi dolgokat kell megtennetek, az apró dolgokat, melyek oly sokat jelentenek a családnak. Például tudjátok minden családtag nevét! Ügveljete a születésnapokra, áldásokra, keresztelőkre és házasságokra! Alkalomadtán írjatok rövid üzeneteket, vagy telefonon hívjatok fel egy családtagot, és gratuláljatok neki egy különleges eredményéért” (Conference Report, 1987. ápr., 61. old; vagy *Ensign*, 1987. máj., 50. old.). A szükség idején segíthettek a családnak, támogathatjátok a gyerekeket és a fiatalokat tevékenységeikben, és megbizonyosodhattok arról, hogy a család szükségletei eljutnak a papsági vezetőkhez.

Az üzenet kiválasztása

Miközben a megosztandó üzenetet kiválasztod, emlékezz a következő utasításra! „A házitanítók általában az Első Elnökség azon üzenetét mondják el, mely az *Ensign*-ban vagy az Egyház nemzetközi folyóiratában (Liahona) jelenik meg. További üzenetek származhatnak a püspöktől vagy helyi vezetőktől. A családfő is kérheti, hogy a házitanítók egy különleges üzenetet adjanak át. A házitanítások üzenetei legyenek a szentírástokra és az utolsó napi próféták tanításaira alapozva” (*Utasítások egyházi kézikönyv, 2. könyv: Papsági és segédszervezeti vezetők* [1998], 169. old.).

Az üzenet előkészítése

Minden házitanítói üzenetet ugyanolyan gondosan készíts el, mintha egy egyházi órára készülnél! A következő javaslatok segíthetnek:

- Tekintsd át a leckét! Beszélj meg a társaddal, hogy melyikötök mivel járul hozzá a tanításhoz!
- Ha az Első Elnökségi üzenetet vagy valami más témát tanítotok, melyhez hivatalos lecketervet nem adtak, kövesd a „Leckék

készítése konferenciai beszédekből és egyéb forrásokból” rész javaslatait, a 100–101. oldalakon!

- Az üzenetet és a tanítási módszereket igazítsd az egyes családtagok háttéréhez, korához és érdeklődéséhez! Tedd a leckét érdekessé és minden egyes családtag számára alkalmazhatóvá!
- Győződj meg róla, hogy a lecke elég rövid ahhoz, hogy minden jelenlevő figyelmét lekösse!

Az üzenet átadása

Ne feledd, hogy a család fejének kell elnökölni és vezetni, amikor látogatsz! Emellett tartsd fejből a következő javaslatokat!

- Imádkozzatok és olvassatok együtt amikor csak lehetséges! Minden megfelelő alkalommal használd a szentírásokat! Vidd magaddal azokat minden látogatásra! Használd őket kérdések megválaszolásához vagy tanácsadásra!
- Tanítás közben figyelj a Szellem sugására!
- Kerüld a fellengzős beszélgetéseket, amelyek nem minden jelenlevő számára érdekesek vagy hasznosak! Légy tekintettel a látogatott családok időkorlátaira!
- Találj módot arra, hogy minden családtag részt vegyen a leckékben! Mutass élénk érdeklődést minden egyén iránt!
- Tegyél bizonyosságot a tanított igazságokról! Adj példát arra, hogy miként lehet alkalmazni azokat az igazságokat a mindennapos életben!

A LÁTOGATÓ TANÍTÁS TANÍTÁSI RÉSZE

Amikor látogató tanítónak jelölnek ki, felelősséged egy fontos része, hogy „megismerd a nőtestvérnek és a családjának a szellemi és fizikai szükségleteit” és hogy „szellemi oktatást adj a havi üzeneten keresztül” (*Utasítások egyházi kézikönyve, 2. könyv: Papsági és segédszervezeti vezetők* [1998], 203. old.). Te az evangélium tanítója vagy.

Ahhoz, hogy a számodra kijelölt nőtestvéreket taníthasd, fel kell készülnöd szellemileg, és meg kell tanulnod alkalmazni az evangélium tanításának ezen könyvben megtárgyalt tanítételeit. Emellett folyamatosan törekedj a tanításod fejlesztésére (lásd a „Terv kidolgozása tanításod fejlesztéséhez” részt, 24–27. old.)!

Ez a felkészülés nagyban segíteni fog neked, mert elhívhatnak, hogy különböző helyzetben levő nőtestvéreket taníts. Taníthatsz fiatalokat, idősebbeket, házasokat, egyedülállókat, elváltakat, az evangéliumhoz újonnan megtérteket, az Egyházban nagyon aktívakat, kevésbé aktívakat, jól képzeteket, tanulási nehézséggel küszködőket, elfoglaltakat, magányosokat, szívélyeseket vagy ellenállókat. A különböző nőtestvérek különböző tanítási megközelítést igényelnek. Akármilyenek is legyenek a tanítandó nőtestvérek körülményei, segíthetsz nekik jobban megismerni az Údvözítőt, és hithűbben élni az evangéliuma szerint.

Amikor Elaine L. Jack nőtestvér a segítőegylet általános elnökeként szolgált, a következő történetet mesélte el:

„Priscilla Samson-Davis, egy ghánai nőtestvér, ismerte a küszködést. Életének útja eléggé göröngyös volt. Tanítóként látta, amint családok nevelik gyermekeiket vérhas és malária közepette, keményen dolgoznak,

naponta csereberélnek zsáknyi rizsért, hagymáért, krumpliért – bármilyen élelemért, ami szeretteiket életben tartja. Látogató tanítóként szolgál, rendszerint busszal utazva, hogy meglátogasson egy nőtestvért a város másik oldalán. Mikor megkérdezték, hogy nem nehéz-e ez a feladat, minden teendőjét figyelembe véve, egyszerűen ezt felelte: »Nem nehéz. Az asszony, akit látogatok, nem tud olvasni. Amikor elmegyek hozzá, a szentírásokat olvasom neki.«

Egyszerű válasza hitéről és bizonyosságáról tanúskodott, hogy a jó ösvényen jár. Bár a buszjárat vonala vontatott volt, és valószínűleg fel és alá kanyargott az utcákon, az Úr szemében igazán egyenes és keskeny volt, mert a helyes irányban haladt. Az Atyja dolgaival foglalkozott” (*Conference Report*, 1994. ápr., 19. old; vagy *Ensign*, 1994. máj., 16. old.).

Az üzenet kiválasztása

Miközben a tanítandó üzenetet kiválasztod, emlékezz a következő utasításra! „A látogató tanítók szellemi oktatást adnak a havi üzeneten keresztül. Az *Ensign*-ban vagy a nemzetközi folyóiratban (Liahona) megjelent üzeneteket használják fel útmutatásként és igazítják azokat a nőtestvérek szükségleteihez” (*Utasítások egyházi kézikönyve, 2. könyv: Papsági és segédszervezeti vezetők* [1998], 203. old.). Törekedj a Szellem iránymutatására, miközben társaddal gondosan áttekintitek a havi üzenetet, és utána gondolkozz el imádságosan minden nőtestvéren, akit tanítasz! Az elkészített üzenet mellett az üzenet megtervezésében fő forrásként használd a szentírásokat és az utolsó napi próféták tanításait! Kiegészítheted ezeket a forrásokat egyéb egyházi anyagokkal.

Az üzenet előkészítése

Minden látogató tanítói üzenetet ugyanolyan gondosan készíts el, mintha egy egyházi órára készülnél! A következő javaslatok segíthetnek:

- Tekintsd át a leckét! Beszéld meg a társaddal, hogy melyikötök mivel járul hozzá a tanításhoz!
- Kövesd a „Leckék készítése konferenciai beszédekből és egyéb forrásokból” rész javaslatait, a 100–101. oldalakon!
- Az üzenetet és a tanítási módszereket igazítsd az egyes családtagok háttéréhez, korához és érdeklődéséhez!

Az üzenet átadása

A következő javaslatok segíteni fognak, miközben a látogatott nőtestvéreket tanítod:

- Imádkozzatok és olvassatok együtt amikor csak lehetséges! Minden megfelelő alkalommal használd a szentírásokat! Vidd magaddal azokat minden látogatásra! Használd őket kérdések megválaszolásához vagy tanácsadásra!
- Tanítás közben figyelj a Szellem sugallataira!
- Légy tekintettel a látogatott nőtestvérek időkorlátaira!
- Találj módot arra, hogy minden látogatott nőtestvér részt vegyen a leckékben! Mutass élénk érdeklődést a mondanivalójuk iránt!
- Tegyéél bizonyosságot a tanított igazságokról! Adj példát arra, hogy miként lehet alkalmazni azokat az igazságokat a mindennapos életben!

E

TANÍTÁS VEZETŐSÉGI KÖRNYEZETBEN

VEZETNI ANNYI, MINT TANÍTANI

Elder Boyd K. Packer kihangsúlyozta, hogy minden egyházi vezető tanítóként szolgál: „A próféta tanító; a tanácsosai tanítók; az általános felhatalmazottak tanítók. A cövek- és misszió elnökök tanítók; a főtanácsosok és kvórumelnökök tanítók; a püspökök tanítók; és így tovább az Egyház szervezetein át. Az Egyházat az elvégzett tanítás ereje támogatja a továbbhaladásban” (Teach Ye Diligently, átdolg. kiadás [1991], 3–4. old.).

Egy egyházi ifjúsági konferencián egy felnőtt egyháztag azon befolyás inspiráló példájának volt tanúja, melyet a vezetők akkor érhetnek el, amikor igaz tantételeket tanítanak. Ezt jelentette:

„A konferencia végén egy táncot tartottak. A zenekar ingek viselése nélkül jelent meg. Miközben a felnőttek figyeltek, egy csoport fiatal odament a zenekarhoz, és valamiféle javaslatot tettek a zenekarnak, melyet a zenekar tagjai elleneztek. Nemsokára néhány fiatal behozott pár inget, és a zenekar tagjai nagyon vonakodva felvették azokat.

Mikor elkezdődött a zene, hangos volt, és csak egyre hangosabb lett. Abban a pillanatban, mikor a felnőttek már aggódni kezdtek, egy csoport fiatal ember összegyűlt a parkett közepén, és utána együtt odamentek a zenekarhoz. Azt kérték, hogy legyen halkabb a zene. A zenekar ellenállt, de a fiatalok kitarítottak, és így a zenekar lehalkította a zenét. Mikor a zene ismét felhangosodott, a fiatalok ismét összegyűltek, és a zenekar elé álltak. Ugyanez lejátszódott harmadszor is. Végül a csoport odament a cövekelnökhöz. Ezt mondták: »Úgy gondoljuk, hogy ez a zene nem megfelelő. Ahelyett, hogy tovább táncolnánk, akiket közülünk érdekel, át szeretnénk menni egy másik épületbe egy esti beszélgetést tartani. Meg tudjuk magunk is tenni, de ha ti, felnőttek, akartok jönni, az is rendben van.« A tánc befejeződött, és a fiatal férfiak és fiatal nők egy másik épületben találkoztak.

Utána megkérdeztem a cövekelnököt, hogy ez hogyan történt. Azt mondta, hogy kb. öt évvel korábban a főtanács egyik tagja ezt mondta: »Ha normákat akarunk tanítani a fiataloknak, pontosan tudnunk kell, hogy mik is legyenek azok. Az első lépés az, hogy a cövekelnökség megmondja nekünk.« Időbe telt a cövekelnökség számára, míg tisztán

megértették a normákat, és azt, hogy miként alkalmazzák azokat a cövekjükben. Még ennél is több időre volt szükség a főtanácsnak segíteni megérteni és elkötelezni magukat ezekhez a normákhoz, és még ennél is több időre volt szükség a püspökök egyetértéséhez. Egészen addig az időig a szülők és a fiatalok ellentétes jelzéseket kaptak, de most, először, a vezetők készen álltak a normák megtanítására.

Ezután pedig tanították őket, évről-évre, minden szinten az egész cövekben. Az eredmény pedig az volt, aminek tanúja voltam aznap este az ifjúsági konferencia táncestjén.

Megtanultam, hogy a vezetők befolyása nagy lehet, amikor tudatosan kitzújk a szentek tanítására vonatkozó felelősségük teljesítését. Azt is megtanultam, hogy egy kevert üzenet egyáltalán nem üzenet, és hogy az azzal töltött idő, hogy erős gyökereket eresszenek abba, amit tanulni kell, megéri. Végül pedig, magam is láttam olyan fiatalok érettségét, bölcsességét és erkölcsi bátorságát, akiket megfelelően tanítottak.”

Vezetői felelősséged, hogy az evangéliumot tanítsd

Az Egyházban vezetői felelősséged teljesítésének egyik legfontosabb módja az, ha tanítasz (lásd *Utasítások egyházi kézikönyve, 2. könyv: Papsági és segédszervezeti vezetők* [1998], 305–7. old.). Elder Gordon B. Hinckley ezt tanította: „A hatékony tanítás a vezetés valódi lényege az Egyházban” („How to Be a Teacher When Your Role as a Leader Requires to Teach,” Általános felhatalmazott papsági bizottsági gyűlés, 1969. feb., 5; Jeffrey R Holland idézte a Liahonában, 1998. júl., 28. old.).

Az Úr az elsődleges példája a tanítóként szolgáló vezetőnek: „És körüljárja vala Jézus a városokat mind, és a falvakat, tanítván azoknak zsinagógáiban, és hirdetvén az Isten országának evangéliomát” (Máté 9:35). Elder Boyd K Packer kihangsúlyozta: „Az Úr a mi példaképünk. Nehéz lenne az Urat úgy jellemezni, mint igazgatót. Hadd ismételjem meg. Nehéz lenne az Urat úgy jellemezni, mint igazgatót. Ő *tanító* volt! Ez tehát az eszmény, a minta” (területi képviselők szemináriuma, 1984. ápr., 6.).

A szentírások számtalan feljegyzést tartalmaznak más vezetőkről, akik az evangélium tanítóiként szolgáltak. Ádám és sok követője

is az „igazságosság hirdetői voltak, és beszéltek és jósoltak, és felszólítottak minden embert minden helyen, hogy tartsanak bűnbánatot.” A hirdetésük által „az emberek gyermekeit hitre tanították.” A korai apostolok szolgáltak „mindennap a templomban és nem szűnnek vala meg tanítani és hirdetni Jézust, a Krisztust” (Apcsel 5:42). Móziás király bizonyosságot tett, „Én is minden erőmmel és tehetségemmel azon fáradoztam, hogy Isten parancsolataira tanítsalak titeket, hogy békét teremtsék az egész országban” (Móziás 29:14).

Néhány mód, ahogy vezetőként tanítasz

Igaz példa mutatása

Vezetőként azzal tanítod az evangéliumot, ahogy élsz. Elváratik tőled, hogy betartsd a parancsolatokat, kedves légy, és légy az Úr és azok hithű szolgája, akiket vezetsz. Az igaz példa mutatásával megerősíted mások elszántságát, hogy az evangélium szerint éljenek.

Egyházi álláspontok és eljárások követése

Miközben hithűen követed az egyházvezetés megalapozott mintáit, mindazokat tanítod, akik veled dolgoznak. Segítesz másoknak megérteni, miként végezzék teendőiket. Például a Melkisédeki papsági vezetők, akik rendszeres házitanítási elbeszélgetéseket tartanak, bemutatják, hogy hogyan is kell azt csinálni.

Közvetlenül az evangéliumi tantételekről beszélni

A vezetőknek sok rendszeres alkalmuk van az evangélium tanítására. Az ilyen alkalmak magukba foglalják a vezetőségi gyűléseket (lásd a 152. old.), és elbeszélgetéseket (lásd a 153. old.). Meg fogod látni, hogy további spontán alkalmak is adódnak a vezetés és a másokkal történő kapcsolattartás rendszeres folyamatában.

Fiatal nyomdászként és püspökként, Thomas S. Monson gyakran dolgozott ifj. J. Reuben Clark elnökkel, az akkori Első Elnökség tagjával. Miközben együtt dolgoztak, Clark elnök gyakran megragadta az alkalmat, hogy az evangéliumot

tanítsa. Évekkel később, Monson elnök egy ilyen alkalomról mesélt, amely nagy hatással volt rá:

„[Clark elnök megkért] engem, hogy hangosan olvassam fel Lukács evangéliumából a leprás ember történetét. Majd megkért, hogy folytassam az olvasást Lukácstól a gutaütöttről, és ama merész módról, ahogyan ráirányították az Úr figyelmét, aki meggyógyította. Clark elnök elővett egy zsebkezdőt a zsebéből, és letörölte vele a könnyeit. Majd megjegyezte: »Ahogy öregsünk, a könnyek egyre gyakrabban megjelennek.« Néhány búcsúszó után elmentem az irodájából, egyedül hagyva őt a gondolataival és könnyeivel.

Egy késő este elvittem néhány sajtó korrekktúrát az irodájába, a salt lake-i otthonában. Clark elnök a Prédikátor könyvéből olvasott, és csendes, elgondolkodó hangulatban volt. Hátradőlt nagy íróasztalától, mely tele volt könyvekkel és papírokkal. Kezében tartotta a szentírásokat, szeméit felemelte a nyomtatott oldalról, és hangosan olvasott nekem: »A dolognak summája, mindezeket hallván, ez: az Istent féljed, és az ő parancsolatit megtartsad; mert ez az embernek fődolga« (Prédikátor könyve 12:15). Majd felkiáltott »Drága igazság! Mily mélyreható filozófia!«

Micsoda áldás volt számomra, hogy egy ilyen mester tanítónál tanulhattam naponta. . . . Tudva, hogy egy újonnan kijelölt elnöklő püspök voltam egy kihívásokkal teli egyház-köztségben, kihangsúlyozta számomra annak szükségességét, hogy ismerjem az embereket, megértsem körülményeiket és ellássam szükségleteiket.

Egy nap elismételte, amikor az Üdvözítő feltámasztotta a naini özvegy fiát a halálból, ahogy az Lukács evangéliumában áll. Mikor Clark elnök becsukta a Bibliát, észrevettem, hogy sír. Halk hangon ezt mondta: »Tom, légy kedves az özvegyhez, és gondoskodj a szegényről!« (*Inspiring Experiences that Build Faith* [1994], 233–34. old.)

Az Egyházban vezetni nem más mint tanítani, és vezetőként fejlődni nem más, mint hatékonyabban tanítani – az emelvényről, a vezetőségi gyűléseken és a négyszemközti helyzetekben.

TANÍTÁS VEZETŐSÉGI KÖRNYEZETBEN

Az Úr ezt mondta: „Most pedig íme, parancsolatot adok nektek: Ha összegyűltök, tanítástok és felemelő módon képezzétek egymást, hogy megtudjátok, miként kell cselekedni, és egyházam vezetésében hogyan kell eljárni törvényeim és parancsolataim egyes pontjait illetően. És így jártasak lesztek egyházam törvényeiben, és az megszentel, amit befogadtatok; fogadjátok meg, hogy szent életűek lesztek énelőttem” (T&Sz 43:8–9).

Ezen kinyilatkoztatásra vonatkozólag elder Jeffrey R. Holland kijelentette: „Hivatalos gyűléseinken »tanítsunk és oktassunk«, ahogy azt a kinyilatkoztatás mondja, hogy tanításunk végeredményben még ezáltal is »a magaságból« való legyen” (Liahona, 1998. júl., 29. old.).

Mivel a vezetőségi gyűléseken az idő korlátozott, a tanításra szánt időt gondosan meg kell tervezni. Egyes gyűléseken a tanítás lehet egy rövid szellemi gondolat a gyűlés elején. Más gyűléseken egy vagy több résztvevőt megkérhetnek előre, hogy vezessék a csoportot egy-egy kiválasztott téma részletes tanulmányozásában. Akik ilyen feladatot kapnak, használják az ebben a könyvben javasolt tanítási tantételeket és módszereket.

Eldönteni, hogy mit is tanítsunk

A részletes utasításokat tartalmazó vezetőségi gyűlésekre történő készüléskor az elnöklő vezetők imádságosan határozzák el, hogy ki és mit tanítson. Kiválaszthatnak tanokat érintő témákat vagy az egyházveze-

tésre és a jelenlevő teendőire vonatkozókat. Az Úr megmondta:

„És megparancsolom nektek, hogy tanítástok egymásnak [Isten] országának tanait. Szorgalmasan tanítsatok, és veletek lesz az én kegyelmem, hogy tökéletesebb oktatásban részesüljete az elméletről, elvről, hittételről és evangéliumi törvényről, -mindenről, ami Isten országára vonatkozik, és amit ajánlatos, hogy megértsetek” (T&Sz 88:77–78).

A szentírások a tanulás alapvető forrásai a vezetőségi gyűléseken. „Parancsba adom neked,” tanácsolta az Úr, „hogy bízzál abban, ami írva van. Mert ott van minden leírva egyházam alapjairól, evangéliumomról és kősziklámról” (T&Sz 18:3–4). További források az *Utasítások egyházi kézikönyve*, általános konferenciai beszédek és az utolsó napi próféták egyéb tanításai (az ilyen forrásokból történő leckék készítéséhez segítséget a „Leckék készítése konferenciai beszédekből és egyéb forrásokból” részben találsz, 100–101. old.).

A Szellem meghívása áhítat által

Taníthatjuk és tanulhatjuk az evangéliumot, és együtt épülhetünk, amikor a Szellem velünk van (lásd T&Sz 42:14; 50:17–24). Áhítatunk által meghívhatjuk a Szellemet (lásd „A Szellem meghívása tanításod közben” részt, 45–46. old; az „Áhítat” részt, 82–83. old.). A vezetőségi gyűléseken elnöklők és az azokat levezetők áhítatra ösztönözhetnek, ha korán elfoglalják a helyüket. Viselkedésükkel megadhatják a gyűlések alaphangját. A többi vezetők, akik részt vesznek, szintén jöhetnek korábban; elhozhatják szentírásaikat, kézikönyveiket és írókellékeiket; és csendben és imádságosan felkészülhetnek.

A vezetőségi gyűlés elején elmondott ima megalapozhatja az áhítatot és meghívhatja a Szellemet. Egy szellemi gondolat szintén jó alkalmat nyújt az evangéliumi tantételek tanításához és tanulásához. Egyes vezetőségi gyűléseken a bevezető zene és a gyűlés alatt énekelt himnuszok segíthetnek felkészíteni a jelenlevők szívét és elméjét.

TANÍTÁS ELBESZÉLGETÉSEKBEN

Thomas S. Monson elnök a következő élményt osztotta meg:

„Amikor a 18. születésnapomhoz közeledtem . . ., előterjesztettek engem a Melkisédeki papság elnyerésére. Az enyém volt a feladat, hogy felhívjam a cövekelnököt, Paul C. Childot, hogy megtervezzünk egy találkozót és elbeszélgetést. Ő olyan ember volt, aki szerette és értette a szentírásokat. Az volt a szándéka, hogy mindenki más is hasonlóan szeresse és értse azokat. Másoktól tudva elég részletes és gondos elbeszélgetéseiről, a vele folytatott telefonbeszélgetésem valahogy így zajlott:

»Hello, Child elnök. Itt Tom Monson. Megkért engem a püspököm, hogy kérjek tőled egy elbeszélgetést.«

»Rendben, Monson testvér. Mikor tudsz meglátogatni?«

Tudva, hogy az ő istentisztelete hatkor kezdődött, és a szentírásbeli ismereteim minimális kifejtését kívántam előtte, ezt javasoltam: »A vasárnap öt órához mit szólsz?«

Válasza ez volt: »Ó, Monson testvér, Ez nem hagyja nekünk elég időt a szentírások áttanulmányozására. Kérlek, gyere el két órára, és hozd magaddal az általad bejelölt és utalásokkal ellátott szentírásaidat.« (*Inspiring Experiences that Build Faith* [1994], 193. old.).

Az ifjú Thomas Monson felfedezte, hogy a cövekelnökkel folytatott elbeszélgetés több volt egy „elbeszélgetésnél”; alkalom volt az evangélium tanulmányozására és megtanulására.

Az elbeszélgetésekben történő tanítás alapelvei

Ha elbeszélgetéseket vezetsz le, a következő alapelvek segíthetnek neked.

„Gyűjtsétek elmétekben az élet szavait”
(T&Sz 84:85)

Emlékezz arra, hogy az Úr ismeri az egyháztagokat, akikkel találkozol. Ismeri szükségleteidet, aggodalmaikat, erősségeiket és gyengeségeiket. Gyakran a Szellem fog inspirálni és tanítani téged, amikor felkészülsz az egyéneknek és családoknak segíteni.

Az Úr ezt mondta: „Állandóan gyűjtsétek elmétekben az élet szavait, és az adott órában megadatik nektek az a rész, ami mindenkinek megadatik” (T&Sz 84:85). Miközben a szentírásokat tanulmányozod, légy nyitott a lehetőségre, hogy bizonyos részek pontosan azok lesznek, melyet valakinek hallani kell egy elbeszélgetésben. Egy püspök által megosztott élmény alátámasztja ezt az igazságot:

„Egy hétfő reggel a bűnbánatról és a megbocsátásról olvastam a Tanok és szövetségekben. Isteni igazság árasztotta el a szívem és az elmém, különösen az önmagunknak történő megbocsátásról. Soha nem gondoltam arra, hogy az igazság »Én, az Úr, annak bocsátok meg, akinek megbocsátok; tőletek azonban megkívántatik, hogy minden embernek megbocsátatok« (T&Sz 64:10) önmagunkra is vonatkozik.

Arra a reggelre befejeztem az olvasást, és elmentem munkába. Következő este talákoztam egy házaspárral, akiknek a házassága gyenge volt. Miközben beszéltem velük, a nőtestvér elmagyarázott nekem valamit, ami fiatal lányként történt meg velem, amikor egy polgári törvényt szegett meg, s melynek következményei akkoriban törvényes tárgyalást eredményeztek volna. Harminc év múlt el, és ami történt, mára nem járt következménnyel, ő azonban még mindig érezte a bűntudat terhét. Ez a vers a Tanok és szövetségekben egyből eszembe jutott, és békét hozott egy bajban levő léleknek. Mily bizonyosság számomra, hogy a naponkénti szentírás-tanulmányozás ilyen hamar megtérült.”

Bizonyoságot tenni a szentírásokról, és az általuk tanított tantételekről

Amint a szentírásokra támaszkodsz az elbeszélgetések levezetésében, tegyél róluk bizonyoságot! Élményeket is megoszthatsz annak megmutatására, hogy a megbeszélte tantétel hogyan áldotta meg a te életedet és mások életét.

AMIKOR A VEZETŐK TANÍTÓKAT TANÍTANAK

Ha vezető vagy az Egyházban, az egyik legfontosabb felelősséged az, hogy szervezetedben utasításokkal lásd el a tanítókat teendőik tekintetében, valamint az, hogy irányítsd a fejlődés érdekében tett erőfeszítéseiket. Ezt néha vezetőségi gyűléseken teszed (lásd 152. old.), és a tanító továbbképzési gyűléseken, és néha négyszemközti tanítást igényel. Ezen felelősség teljesítéséért tett erőfeszítéseid jelentősen hozzájárulhatnak a tanítás minőségéhez az Egyházban.

Arról, hogy miként irányítsd az egyes tanítókat, útmutatást találsz az *Utasítások egyházi kézikönyvének* „Evangéliumi tanítás és vezetés” részében, 305–6. old., és az *Útmutató a vezetőknek: Tanítsd jobban az evangéliumot!-ban*, 4–6. old. Öt javaslat következik arra, hogy miként add meg az ezekben a kézikönyvekben leírt útmutatást.

Minden tanítót szeress tiszta szívből

Néha hajlamosak vagyunk kritizálni, azt gondolva, hogy ha megmutatjuk másoknak a gyengeségeiket, attól majd változni akarnak. Ez ritkán igaz. A kritikusság rendszerint védekezéshez és elbátortalanodáshoz vezet. A tanítók sokkal fogékonyabbak lesznek a tanácsaid iránt, amikor érzik az irántuk tanúsított krisztusi szereteted, és tudják, hogy igazán segíteni akarsz nekik. Egy nőtestvérnek, aki végül tanítók hatékony vezetőjévé vált, egy olyan élményben volt része egyházi szolgálata kezdetén, amely megtanította neki ezt a tantételt. Ez az élmény örökre megváltoztatta a tanításról kialakított gondolkodását:

„Fiatal házaspár voltam, és azt a feladatot kaptam a segítőegyletben, hogy segítsek a tanítás fejlesztésében. Akkor nem ismertem fel, de túl sokat törődtem a feladattal, és nem eleget a tanítóval, akinek az óráját figyeltem. Sok-sok szóban elmondtam neki, hogy »Így kellett

volna csinálnod.« A felelet, melyet kaptam, nem pont így szólt, de félreérthetetlen volt: »Akkor csináld te magad. Ha nem azt teszem, amit szerinted tennem kéne, akkor vedd át az osztályt!« Ott helyben megtanultam, hogy a szeretet volt az, ami hiányzott belőlem. Nem szerettem őt eléggé. Nem tiszteltem eléggé.”

Mutass rá a jó dolgokra, amit a tanítók tesznek

Az emberek szeretnek nagyrészt olyan dolgokat csinálni, amiről úgy érzik, jól csinálják. Őszinte pozitív észrevételeid megteszik azt, amit a kritizálás nem tud megtenni, mégpedig ösztönözni a tanítókat, és segíteni nekik tovább fejlődni.

Amikor szereted a tanítókat, akikkel szolgálsz, a dicséreted őszinte lesz. És sok dicsérni valót fogsz találni, mert minden tanítónak vannak említésre érdemes tulajdonságai. Az egyik tanítónak jó beszédhangja lehet, adottsága a beszélgetések levezetéséhez, vagy jó felfogása a szentírásokról vagy az Egyház történetéről. Egy másik tanító szervezett lehet, egy másiknak pedig alázatos, erős biznysága lehet.

A dicséretnek konkrétan kell lenni. Például mondhatod azt egy tanítónak, hogy „Azt hiszem, a kép, amit az Üdvözítőről mutattál, jól alátámasztotta az üzenetedet” vagy „Az óra végén tett biznyságod segített éreznem a Szellemet” vagy „Tetszett, ahogy azt a nehéz kérdést kezelted.” A konkrét megjegyzések általában bátorítóbbak az általános megjegyzéseknél, mert megmutatják, hogy elég fontos számodra a gondos odafigyelés.

Sok lehetőséged lesz majd kiemelni a jó dolgokat, amiket a tanítók tesznek. Megteheted ezt a tanító továbbképző gyűléseken és amikor egyesével találkozol a tanítókkal, hogy tanácsokkal lásd el őket (lásd a „Támogatást nyerni vezetőidtől” részt, 28. old.). De nem kell várnod az ilyen alkalmakra. Dicséreted kifejezheted egy óra után, a folyosón, egy kis papírra írt üzenetben, vagy telefonon. Még akár az osztály előtt is elmondhatod a dicséretet, ha nem hozza zavarba a tanítót.

Tiszteld minden tanító isteni képességét

Amellett, hogy elismered az egyes tanítók jelenlegi képességeit, el kell ismerned isteni képességeiket is. Ők Mennyei Atya szellem gyermekei, és végtelen képességeik vannak.

A megfelelő táplálással és saját alázatos odaadásukkal fejlődni tudnak, és fejleszteni tudják adottságaikat és képességeiket.

Hagyd, hogy a tanítók saját tervet dolgozzanak ki fejlődésükhöz

Amikor a tanítók tudják, hogy szereted őket és megbecsülsz erőfeszítéseiket, sokkal hajlandóbbak lesznek segítséget kérni. Amikor tanácsért fordulnak hozzád, segíts saját tervük kidolgozásában a fejlődésükhöz! Ez a fajta megközelítésmód tiszteletben tartja a tantételt, hogy a tanítóknak (és, ebben az esetben, a vezetőknek) segíteni kell másoknak felelősséget vállalni saját tanulásukért és növekedésükért (lásd a „Segíteni az egyéneknek felelősséget vállalni az evangélium tanulmányozásáért” részt, 61–62. old.). Az emberek mindig akkor tanulnak a legjobban és növekednek leginkább, amikor ők a kezdeményezők. Általában jobb a tanítóknak, ha saját tervük alapján lassan fejlődnek, mintha a vezetők sürgettetik őket gyorsabban fejlődni (lásd a „Terv kidolgozása tanításod fejlesztéséhez” részt, 24–27. old.).

Alázattal, szeretettel és a Szentlélek útmutatása alapján helyesbíts

Bár általában az a legjobb, ha hagyjuk a tanítókat saját tervet kidolgozni a fejlődésükhöz, néha ki kell javítanod őket. Amikor ezt teszed, légy gyengéd és szelíd. Emlékezz arra, hogy a dorgálást csak „a Szentlélek ösztönzésére” szabad tenni, melyet fokozott szeretetnek kell követni (T&S 121:43). A következő történet ezeket a fontos tantételeket mutatja be:

„Egyszer egy püspökség tagjaként feladatot kaptam az egyik ároni papsági kvórumban. Amikor először mentem a

kvórumgyűlésre, nagyon gondterhelt lettem. A tanácsadó kiváló leckét tanított, és a végén mindazt a jót, amit tett, ezzel rontotta el: »Nos, ezt tanítják nekünk, de igazából nem így van.« Ez nagyon megzavart engem, és, anélkül, hogy megkritizáltam volna a tanácsadót, bizonyosságomat tettem, bizonyosságképpen, hogy a fiatal férfiak helyesen értsék. Pár héttel később ugyanezt a dolgot csinálta. Ez alkalommal egy jó lecke után megkérdőjelezte az éppen tanított tantétel iránti pontos engedelmesség fontosságát.

Vártam pár napot, és megkérdeztem, találkozhatnánk-e. Imádkoztam és böjtöltem, mielőtt elmentem. Nagy szeretetet éreztem ezen ember iránt, és meggyőződtem róla, hogy nincsenek bennem rossz érzések iránta. Miután beszélgettünk a fiatal férfiakról a kvórumban, elmondtam neki, hogy aggódok egyes gondolatai miatt, melyek nem egészen egyeztek a lecke kézikönyvben körvonalazott dolgokkal, amiket tanítanunk kellett. Elmondtam neki, hogy a fiatal férfiak ideális korban vannak, és meg kell érteniük az példaképet, hogy képesek legyenek megpróbálni aszerint élni. Könnyek szöktek a szemébe, és elkezdte velem megosztani a nehézségeket, melyeket az életében tapasztalt, s amelyek mindazt mondatták vele, amit mondott. Abban a közös beszélgetésben közel kerültünk egymáshoz. Ha nem is a következő héten, de pár héttel később az osztályban megemlítette, hogy mindaz, amit korábban mondott, helytelen volt, és bocsánatot kért. Úgy érzem, hogy a szeretet és az Úr Szellemé tehettek az ő figyelemre méltó szívbeli változásáról. Mondanom sem kell, hogy egyre jobb tanító lett.”

F

A TANÍTÁS MÓDSZEREI

A TANÍTÁS MÓDSZEREI

A *Tanítás, nincs nagyobb elhívás* ezen része sok különböző módszert bemutat az evangélium tanításához. A módszereket ábécé sorrendben adjuk meg. Gondosan válaszd ki a módszereket, mindig szem előtt tartva a tanítandó tantételeket és a tanulóidat! Amint a módszereket kiválasztod, nézd át az információt a „Változatos tanítás” részben, (89–90. old.), a „Megfelelő módszerek választása” részt, (91. old.), és a „Hatékony módszerek választása” részt, (92. old.)!

Módszer	Oldal	Módszer	Oldal
Agytorna	159.	Olvasószínház	171.
Alkalmazás technikák	159.	Példák	171.
Állomások	160.	Rajzoló tevékenységek	172.
Audiovizuális anyagok (Videokazetták és hangfelvételek)	160.	Szavalások	173.
Bábok	160.	Szemléltetők	173.
Bemutatók	161.	Szemléltető leckék	174.
Beszélgetések	161.	Szentírások, azokból történő tanítás	174.
Diorámák	161.	Szentírások, bennük található segédletek	174.
Eljátszós versek	162.	Szentírások, hangos olvasás	174.
Előadások	162.	Szentírások, megjelölés és lapszéljegyzetek készítése	174.
Esettanulmányok	163.	Szentírások, memorizálása	174.
Fehér táblák	163.	Szerepjátás	174.
Felállítható papírfigurák	163.	Színjátás	175.
Figyelemkeltő tevékenységek (figyelemfelkeltők)	164.	Szövegtáblák	176.
Hasonlatok és szemléltető leckék	164.	Tábla	176.
Hasonlítás	165.	Terepere	177.
Írásvetítők	166.	Térképek	178.
Játékok	166.	Tevékenység lapok	178.
Képek	168.	Történet éneklés	178.
Kérdések	168.	Történetek	178.
Kórusolvasás	168.	Vendég beszélők	180.
Memorizálás	168.	Vitaforumok	181.
Mozgóképek	169.	Zene	181.
Munkalapok	169.	Zene narrációval (történet éneklés)	183.

AGYTORNA

Egy agytorna tevékenységben a tanító megad egy kérdést vagy helyzetet, és némi időt ad a tanulóknak, hogy szabadon javasoljanak ötleteket vagy megoldásokat.

Példák az agytorna tevékenységre

Használhatod az agytornát arra, hogy beszélj egy családi, kvórum- vagy osztálybéli szükségletről. Például szervezethetsz a tanulóiddal egy szolgálati tervcsomagot, módokat javasolhatsz, hogy miként lehet meghívni egy programra a kevésbé aktívakat, vagy megoszthatasz ötleteket a házitanítás fejlesztéséhez.

Arra is használhatod az agytornát, hogy ötleteket sarkallsz egy konkrét témáról egy leckében. Például megkérheted a tanulóidat, hogy pár percet töltsenek azon áldások felsorolásával, melyeket a papságon keresztül kaptak, vagy olyan dolgokéval, melyeket megtehetnek, hogy jó példák legyenek az Egyház tagjaiként.

Hogyan vezess le egy agytorna tevékenységet

1. Magyarázd el, hogy mit is jelent az agytorna! Mondd meg a tanulóidnak, hogy némi időt fogsz nekik adni, hogy ötletekkel álljanak elő! Győződj meg arról, hogy értik, hogy nem fogod az ötleteiket megkritizálni vagy kinevetni, és segíts nekik megérteni, hogy nekik sem szabad megkritizálni vagy kinevetni egymás ötletét! Az agytorna természetéből adódóan, szükséges lehet arra figyelmeztetned őket, hogy cselekedeteikben és javaslataikban maradjanak áhítatosak.
2. Adj meg egy konkrét kérdést vagy helyzetet! Mondd meg a tanulóknak, hogy mennyi idő áll a rendelkezésükre javaslatokat tenni!
3. Hagyd, hogy a tanulók előálljanak ötleteikkel! Ha vonakodnának elkezdni az agytornát, neked kell őket elindítanod azzal, hogy te magad javasolsz pár ötletet. Találj módot arra, hogy a tétovázó egyének is részt vegyenek!
4. Miközben a tanulók ötleteket adnak, sorold fel azokat a táblán vagy egy darab papíron, vagy kérj meg rá valaki mást!
5. Amikor az idő lejárt, beszéljétek meg a tanulók ötleteit! Kérd meg őket, hogy finomítsanak ötleteiken, és beszéljétek arról, hogy miként vonatkoznak a leckére! Ha a tevékenység célja az volt, hogy egy bizonyos lépés eldöntéséről beszéljétek, például egy szolgálati tervcsomagról vagy egy tervről, hogy meghívjátok a kevésbé aktív tagokat egy tevékenységre, segíts nekik kiválasztani az egyik javaslatot! Ezután segíts nekik tervet kidolgozni ahhoz, hogy a javaslathoz tartsák magukat!
6. Ha őszinte, de a tanóknak nem megfelelő ötletet osztanak meg, az óra folyamán fordíts időt arra, hogy óvatosan helyesbítsd azokat az ötleteket!

ALKALMAZÁS TECHNIKÁK

Evangéliumi tanítóként az egyik legfontosabb célod az legyen, hogy segíts másoknak alkalmazni az evangéliumi tantételeket a mindennapos helyzetekben. Az alkalmazás technikák segíthetnek a tanulóknak felfedezni az áldásokat, melyeket akkor kapunk, amikor az evangélium szerint élünk.

Az alábbiakban néhány módszer következik, melyek segíthetnek a tanulóidnak a megtanított tantételek szerint élni. Ezeket és sok másik módszert jellemzünk a könyv ezen részében.

- Beszéljétek meg olyan helyzeteket, melyek hasonlítanak a tanulók által megtapasztaltakhoz! Használj szerepjátékot, köztes beszélgetéseket, tereferéket, játékokat, munkalapokat, esettanulmányokat vagy agytornát annak megbeszélésére, hogy miként kell helyes döntést hozni azokban a helyzetekben!
- Készíts elő konkrét alkalmazási kérdést, amit megbeszélhatsz az osztállyal!
- Ossz meg egy személyes élményt, hogy az evangélium egyik tantétele szerinti élet milyen áldást jelentett! Kérd meg tanulóidat, hogy röviden osszák meg saját tapasztalataikat!
- Ösztönözd a tanulóidat arra, hogy tűzzenek ki egy vagy két célt, melyek segítenek nekik a tanult tantétel szerint élni! Például az imáról szóló leckében olyan cél kitűzésére ösztönözheted őket, amely segíteni fog nekik sokkal jelentőségteljesebben imádkozni. Megkérheted őket, hogy a következő héten osszák meg érzéseiket.
- Ossz meg szentírás részeket, melyek a tantételről tesznek bizonyosságot! A tanulóid pedig osszák meg kedvenc szentírásukat vagy szentírásbeli történeteiket.
- Kérd meg tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan énekre, amely segít nekik a tantételre emlékezni! Javasolj énekeket, melyeket használhatnak!
- Ösztönözd a tanulóidat, hogy osszák meg a lecke üzenetét a családjaikkal! Például megoszthatnak egy, az órán használt tevékenységet, éneket, munkalapot vagy szentírást. Beszéljék meg a családjaikkal, hogy miként alkalmazhatják a tantételt.
- Írass fel a tanulóiddal egy szentírást, idézetet, verset vagy egy ének egy részét egy darab papírra, melyet hazavihetnek, és a leckére emlékeztetheti őket!
- A gyerekekkel rajzoltass egy képet, melyen éppen a tantétel szerint élnek!
- Segíts nekik memorizálni az egyik hittételt, amely a tantételre vonatkozik! Gyerekek esetében vonatkoztasd a tantételt a *Kihívásom napjai* könyvecske hátulján található „Evangéliumi normáim” egyik pontjára!

- Egy hónappal korábban jelölj ki néhány tanulót, hogy tanulmányozzanak egy bizonyos leckét, és alkalmazzák az életükben! Amikor a leckét tanítod, a kijelölt személyek tegyenek jelentést az élményeikről.

ÁLLOMÁSOK

Az állomások olyan helyek, ahol különböző tanítók tanulási tevékenységeket vezetnek. A tanulók egyforma csoportokra oszlanak, és cserélődnek az állomások között. Minden állomáson egy személy levezet egy tanulási tevékenységet, és azon a helyen marad, hogy ugyanazt az információt vagy bemutatást nyújtsa minden csoportnak, mely arra az állomásra ér.

Te, vagy pedig minden állomás vezetője segítsen az időt figyelni, hogy a csoportok ugyanannyi időt töltsenek minden állomáson. Lejátszhatsz zenét annak jelzésére, amikor eljön az idő, hogy a csoportok a következő állomásra menjenek. Hagyj időt arra, hogy az egész osztállyal összefoglaljátok a tapasztalatokat!

Példák az állomásokra

- Állíts ki tárgyakat, melyek egy bizonyos témához kapcsolódnak, és az emberek magyarázzák meg a tárgyakat! Például lehetnek állomásaid az otthoni termelésről és élelmiszer tárolásról, víztárolásról, üzemanyag tartalékról és elsősegély csomagokról.
- A tanítók a különböző állomásokon beszéljenek a családi kapcsolatok szempontjairól, például a szülők szerepéről, fegyelemről vagy kapcsolattartásról.
- Minden állomáson valaki jellemezzen egy személyt a szentírásokból. Minden személy beszélje meg, hogy a jellemzett személy miként példája olyasvalakinek, aki hithűen él az evangélium szerint.
- Készíts állomásokat egyszerű kézügyességekről, játékokkal vagy pionír gyerekek tevékenységeivel!

AUDIOVIZUÁLIS ANYAGOK (VIDEÓKAZETTÁK ÉS HANGFELVÉTELEK)

Alkalmanként használhatsz egyházi videokazettákat és hangfelvételeket, hogy segítsenek az evangéliumi tantételek megtanításában. Egyes anyagokat úgy terveztek, hogy konkrét tanulmányok konkrét leckéiben használják fel azokat. A többi pedig változatos leckékben lehet használni. Nézz utána a beszerezhető egyházi audiovizuális anyagok listájának a *Church Materials Catalog*-ban!

Az egyházi környezetben az olyan audiovizuális anyagok használata, melyek nem képezik az Egyház tulajdonát,

gyakran a szerzői jogvédelemmel ellentétben állnak. A szerzői jogvédelemmel kapcsolatos irányelveket lásd az *Utasítások egyházi kézikönyve, 2. könyv: Papsági és segédszervezeti vezetők*-ben, 322–23. old.

Miként használjuk az audiovizuális anyagokat

1. Nézd vagy hallgasd meg az anyagot, mielőtt az órán használod! Győződj meg róla, hogy alátámasztja vagy támogatja a leckét!
2. Készítsd elő a szalagot, hogy a megfelelő helyen kezdődjön, amikor szükséged van rá a leckében! Általában csak rövid részeket használj; az audiovizuális anyagok ne töltsék ki az egész lecke idejét!
3. A készüléket helyezd üzembe az óra kezdete előtt! Győződj meg róla, hogy megfelelően működik! Arról is győződj meg, hogy minden tanuló látni és hallani fogja a helyéről az anyagot!

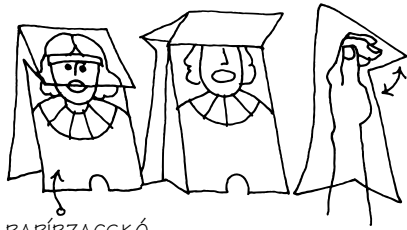
Amikor az anyagot a lecke részeként használod, győződj meg róla, hogy inkább tanítási eszköz legyen, mintsem szórakoztatás! Például arra ösztönözheted a tanulókat, hogy konkrét tantételeket vagy helyzeteket keressenek egy videó vetítésén. Vagy megkérheted őket, hogy foglalják össze egy hanganyag üzenetét, miután véget ért.

BÁBOK

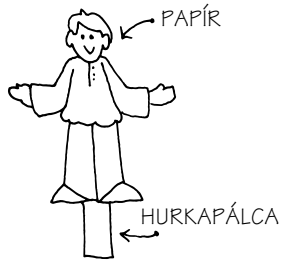
A bábokat egy lecke vagy történet részeinek eljátszásához lehet használni, illetve gyerekek üdvözléséhez, útmutatás adásához, énekek elénekléséhez, segítségként a szerepjátszáshoz, kérdések feltevéséhez vagy pedig segíteni a gyerekeknek figyelmesnek maradni.

Példák a bábokra

KIS PAPIRZACSKÓ

BEMUTATÁSOK

Néha úgy érezheted, hogy egy bizonyos tantétel vagy készég megtanításának legjobb módja az, ha bemutatsz. A bemutatásokat lehet olyan készségek megtanítására használni, mint dalok és himnuszok levezénylése, elsősegélynyújtás, kenyérsütés, csomókötés, családkutatási anyagok használata vagy egy papsági szertartás elvégzése. Egy bemutatás elvégzése után meg lehet adni a tanulóknak a lehetőséget, hogy maguk is kipróbálják a technikát.

Ha valaki mást hívsz meg egy technika vagy készég bemutatására, ajánld fel neki a segítségedet a felkészülésben!

Hogyan készítsünk és adjunk elő egy bemutatást

Egy bemutatás előkészítéséhez kövesd ezeket a lépéseket!

1. Ha te csinálod a bemutatást, gyakorold! Bizonyosodj meg róla, hogy megfelel a célnak, és hogy képes leszel előadni a rendelkezésedre álló idő alatt! Arról is győződj meg, hogy megfelel a tanulóidnak, és nem fog nehézségbe ütközni az új készség kipróbálása!
2. Tekints át minden szükséges anyagot és felszerelést! Gondoskodj róla, hogy a tárgyak elég nagyok legyenek ahhoz, hogy lássák őket, vagy arról, hogy jellemzed őket, ha túl kicsik! Ha valaki mást kértél meg a bemutatásra, és nem várod el tőle, hogy gondoskodjon a szükséges anyagokról és felszerelésről, akkor kérd meg őt, hogy készítsen egy listát neked a szükséges dolgokról! Ha elvárod a tanulóktól, hogy lemásolják a bemutatásban tanított folyamatot, készítsd elő a számukra szükséges összes felszerelést és anyagot! Egy áttekintő listát adhatsz minden tanulódnak. Minden mértékegységet vagy hozzávalót meg kell említeni a listán és a bemutatás alatt.

3. Hasznos lehet olyanok segítségét kérni, akik értik a technikát, miközben a tanulók a bemutatott készéget gyakorolják. Ha ezt teszed, beszélj ezekkel az emberekkel előre!
4. Rendezd el a termet, hogy mindenki lásson és halljon!
5. Ha szükséges, intézd el a terem kitarakítását a bemutatás után!

Egy bemutatás levezetéséhez kövesd ezeket a lépéseket!

1. Magyarázd el! Segíts a tanulóknak megérteni a bemutatás célját, és az eljárások okait! Segíts nekik azt is megérteni, hogy a technika, folyamat vagy készég miként fog hasznukra válni!
2. Mutasd be! Mutasd meg, hogy a technikát, folyamatot vagy készéget hogyan kell használni! Ez követendő példát, vagy mintát kell, hogy adjon a tanulóknak.
3. Gyakorold! Hagyd, hogy a tanulók gyakorolják az eljárást! A gyakorlási fázisban figyelj meg, taníts és szükség esetén segíts! Légy türelmes, megértő, pozitív és bátorító!

A 162. oldalon példát találsz arra, hogy miként használj egy bemutatást egy tantétel megtanítására.

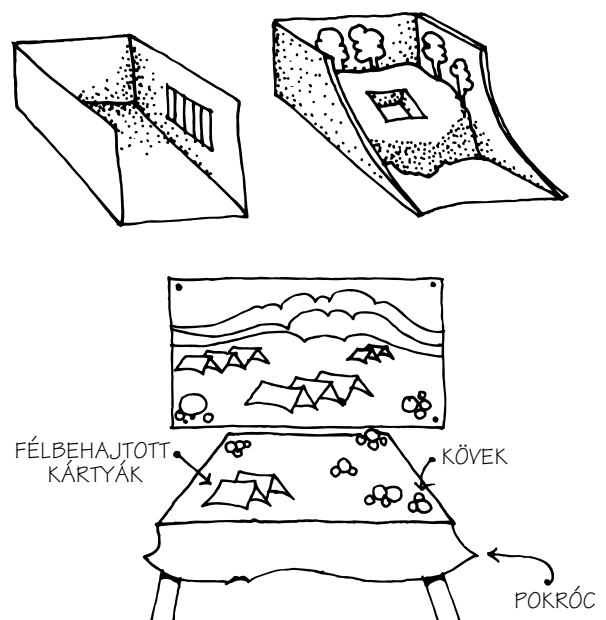
BESZÉLGETÉSEK

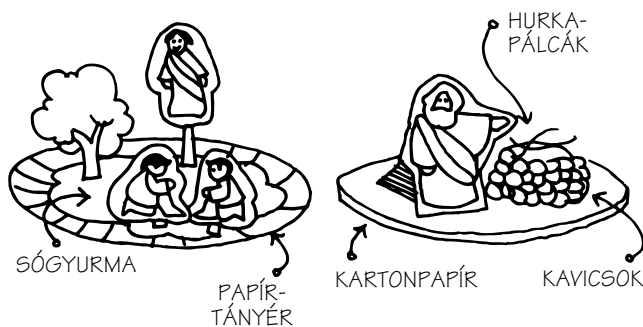
Lásd a „Beszélgetések levezetése” részt, 63–65. oldal.

DIORÁMÁK (lásd még: FELÁLLÍTHATÓ PAPIRFIGURÁK)

A diorámák kicsi jelenetképek, melyekben figurákat mutatnak meg. Az egyszerű diorámák és figurák emlékeztetessé és érdekessé tehetik a történeteket a gyerekek számára.

Példák a diorámákra és figurákra

Megkérheted a tanulóidat, hogy segítsenek diorámákat vagy figurákat készíteni az óra alatt, vagy hogy hozzanak az általad már elkészített diorámákban használható figurákat.

Recept a sógyurmához

- 1 csésze só
- 4 csésze liszt
- 1 evőkanál étkezési olaj
- 2 csésze víz
- Ételszínezék (kívánság szerint)

Keverd össze a sót és a lisztet! Egy másik edényben keverd össze a vizet és az olajat, és kívánság szerint az ételszínezéket! Majd keverd a vizet és olajat a liszt és só keverékéhez! A keveréket gyúrd téstávvá! A tésztát tedd egy légmentesen zárható edénybe, hogy puha maradjon!

A dobozokból és tányérokából készített diorámákat egynél több történethez is lehet használni.

ELJÁTSZÓS VERSEK

A kisgyerekek élvezik az egyszerű mozdulatokkal járó verseket és dalokat. Ezeket a verseket és dalokat gyakran eljátszós verseknek hívják. Az eljátszós verseket arra használhatod, hogy segíts a gyerekeknek evangéliumi tantételeket tanulni. Arra is használhatod őket, hogy segíts a gyerekeknek üdvözölni magukat az óra elején, elkészülni az imához, vagy felkészülni részt venni az órában.

Hasznos pár eljátszós verset készenlétben tartani, hogy használhasd azokat, amikor szükségét látod a lecke tempója megváltoztatásának vagy annak, hogy bevond a gyerekeket egy tevékenységbe.

Az eljátszós versikékhez és dalokhoz ötletek találhatók egyes elemis lecke kézikönyvben, és a Liahona egyes számaiban. Létrehozhatod saját eljátszós verseidet is, ha egyszerű mozdulatokat teszel versekhez és dalokhoz.

Egy példa az eljátszós versre

A következő eljátszós verset arra lehet használni, hogy megtanítsuk a gyerekeknek, hogy hálásak legyenek Isten teremtményeiért. „A világ oly nagy” című elemis énekből vettük a szöveget (*Children's Songbook*, 235.).

A világ oly nagy és oly kerek,
[nagy kört csinálni a kezekkel]
 Benne látod, mit Isten teremt;
 Csillagok ragyognak egész éjszaka,
[ujjakat kiegyenesíteni és begörbíteni]
 Meleget ad, s ragyog odafenn a nap.
[nagy kört csinálni a kezekkel]
 A világ oly nagy és oly kerek.
 Isten megáld minket és szeret.
[összefonni a karokat és önmagunkat megölelni]

Hogyan tanítsunk egy eljátszós verset

Egy eljátszós vers megtanítása előtt te magad tanuld meg a szavakat és mozdulatokat! Egy eljátszós vers megtanításához:

1. Mondd a szavakat és mutasd a mozdulatokat a gyerekeknek! Haladj lassan, túlozd el a mozdulatokat! Ez segíteni fog a gyerekeknek megérteni a szavakat és a mozdulatokat.
2. Kérd meg a gyerekeket, hogy csinálják veled együtt az eljátszós verset!
3. Ha élvezik az eljátszós verset, ismételd meg! Ha nyughatatlanná válnak, rövidítsd le! Ha az eljátszós vers hosszú, segíthetsz a gyerekeknek a mozdulatokban, miközben te a szavakat mondod.

Alkalmadtán használj képeket az eljátszós versek előadásához! Az evangéliumi művészeti képcsomag és az egyházi lecke anyagok és egyházi folyóiratok képei hasznosak lehetnek. Megfontolható az elemis szemléltető kivágók használatát is (a *Church Materials Catalog*-on keresztül beszerezhető).

Egyes gyerekek esetleg nem fognak részt venni az eljátszós versben, de szeretik nézni, ahogy mások végzik a mozdulatokat. Be fognak kapcsolódni, amikor készek.

ELŐADÁSOK

Néha az a legjobb, ha egyszerűen elmagyarázol konkrét tantételeket vagy történelmi eseményeket, ahelyett, hogy beszélgetést vezetnél le, vagy más tanulási tevékenységet. Az előadás nagyon hatékony lehet, ha a megfelelő időben tartják, például amikor nagymennyiségű anyagot kell átvenni gyorsan, a tanulóid számára új információt kell közölni, vagy egy leckét összefoglalni.

Hogyan tartsunk előadást

Az előadások általában sokkal hatásosabbak az idősebb tanulók esetében, mint a nagyon fiatal tanulókéban, akiknek nehezebb lehet csendben ülni, amikor úgy kell figyelniük, hogy közben nem csinálhatnak semmit. Azonban a felnőttek számára is fárasztóvá válhat egy előadás, ha nem megfelelően adják elő. A következő irányelvek segíthetnek hatékony előadásokat tartani:

- Ismerkedj meg a leckével, hogy ne kelljen szóról-szóra olvasnod az anyagot! Ez segíteni fog szemkontaktust fenntartanod a tanulókkal.
- Használj szemléltetőket, például képeket, plakátokat, táblázatokat, térképeket, táblákat vagy írásvetítő fóliákat! Ezek az anyagok növelik az érdeklődést és figyelemre buzdítanak.
- Vonatkoztasd az előadást mindennapos helyzetekre, hogy a tanulók alkalmazhassák a tantételeket az életükben!
- Használj a tanulók számára érthető nyelvezetet!
- Változtasd a hangszínedet és a hanghordozásodat, hogy változatosságot teremts, és hogy lényeges pontokat kihangsúlyozz!
- Amikor csak lehetséges, engedd meg az éppen magyarázott témára vonatkozó kérdéseket és beszélgetést! Bár az előadás képessé tesz több anyag átadására, mint amire amúgy képes lennél, a legtöbb lecke valamely módon hagyja a tanulókat részt venni.

ESETTANULMÁNYOK

Az esettanulmányok élethű helyzetek, melyek arra készítik a tanulókat, hogy átgondolják vagy megbeszéljék, hogy mit tehetnének hasonló helyzetben. Segíthetnek azt is megmutatni, hogy az evangéliumi tantételek miként vonatkoznak a mindennapos életre. Arra használhatod az esettanulmányokat, hogy beszélgetésre ösztönözz, kihangsúlyozd egy lecke fő tantételét, vagy hogy befejezz egy leckét.

Az esettanulmányokat lehet tényleges történetekre vagy valószerű, de kitalált helyzetekre alapozni. Ha egy igaz történetre alapozott esettanulmányt használsz, a lecke bizonyos pontján megoszthatod a történet végeredményét.

Példák az esettanulmányokra

Négy példa következik az esettanulmányra, a beszélgetés kérdéseivel együtt.

Kedvesen bánni másokkal

Egész nap a szomszédban játszottál a barátaiddal, és jól éreztétek magatokat. Egy lány, aki a szemközt lakó családhoz jött vendégségbe, kijön, és látszik, hogy játszani szeretne veletek.

- Mitévők legyetek?

Teljes tized fizetése

December vége van, és Horváth testvér és nőtestvér a havi pénzügyeiket nézik át. Észreveszik, hogy nem tudják az összes számlát kifizetni, ha befizetik a tizedüket.

- Ha Horváth testvér és nőtestvér helyében lennél, mit tennél?

Az evangélium megosztása

Már hónapok óta tervezed, hogy a többi egyházközségbeli fiatal férfival és fiatal nővel elmentek a templomba, kereszteleseket végezni a halottakért. Az egyik barátod, aki nem tagja az Egyháznak, egy partira hív téged ugyanaznap este. Azt mondod, nem tudsz elmenni, és a barátod megkérdezi, hogy mit fogsz csinálni aznap este.

- Hogyan felelnél?

Helyes döntések hozatala

Egy barátod elhívott téged a moziba egy olyan filmre, melyről tudod, hogy nem megfelelő.

- Mit tehetsz, hogy udvariasan visszautasítsd a meghívást?

Hogyan készítsünk esettanulmányt

Az egyházi kézikönyvek egyes leckéi olyan történeteket tartalmaznak, melyeket esettanulmányokként lehet használni. Mindazonáltal időnként készíthetsz saját esettanulmányokat is. Egy saját esettanulmány elkészítéséhez kövesd ezeket a lépéseket!

1. Tartsd szem előtt a tanítandó tantételeket! Majd pedig gondolj a tantételekhez kapcsolódó, és a tanulóid korcsoportjára vonatkozó helyzetekre!
2. Készülj fel a helyzetek valószerű és oly módon történő bemutatására, mely gondolkodásra és beszélgetésre sarkall (lásd a „Beszélgetések levezetése” részt, 63–65. old.; a „Tanítás kérdésekkel” részt, 68–70. old.; és a „Történetek” részt, 178–80. old.)!
3. Gondolj át, hogy mit mondhatasz vagy tehetsz a tantételek alátámasztására a beszélgetés után!

FEHÉR TÁBLÁK

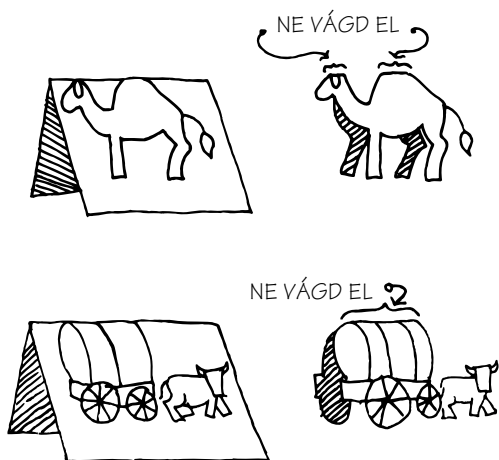
Lásd a „Tábla” részt, 176–77. old!

FELÁLLÍTHATÓ PAPIRFIGURÁK (lásd még: DIORÁMÁK)

A tanítók használhatnak felállítható papírfigurákat, hogy segítsenek elmondani egy történetet, vagy illusztrálni egy tantételt egy leckében.

Hogyan készítsünk felállítható papírfigurákat

1. Hajts félbe egy kemény papírt!
2. A behajtott felül, rajzold a figurát a papírra! Győződj meg róla, hogy a kép teteje elér a hajtas vonaláig! Ekkor családtagokkal vagy osztálytagokkal kiszínezetheted és kidíszítheted a figurát.
3. Vágd ki a figurát, meggyőződve róla, hogy a hajtas mentén nem vágod el a képet!

FIGYELEMKELTŐ TEVÉKENYSÉGEK (FIGYELEM FELKELTŐK)

A figyelemkeltő tevékenységeket arra lehet használni, hogy érdeklődést teremtsünk, és segítsünk a tanulóknak a figyelmüket a lecke tárgyára összpontosítani. Rövideknek kell lenniük, és egyből a leckebe kell, hogy vezessenek. Leggyakrabban az órák elején használják őket, de arra is használni lehet őket, hogy az óra alatt megtartsuk a tanulók figyelmét, és átmenetet képezzünk a lecke egyik részéből a másikba. Az egyházi lecke kézikönyvekben található leckék közül sokban vannak javaslatok a figyelemkeltő tevékenységekre.

A figyelemkeltő tevékenységek használatához és kidolgozásához javaslatokat találsz „Az óra elkezdése” részben, 93. old., és a „Segíteni a tanulóknak figyelmesnek lenni” részben, 71–72. old.

HASONLATOK ÉS SZEMLÉLTETŐS LECKÉK

Gyakran nehéz megtanítani az evangélium megfoghatatlan vonatkozásait – az olyan tantételeket, mint a hit, bűnbánat, szeretet, Jézus Krisztus engesztelő áldozata, bűnbocsánat és megváltás. Elder Boyd K. Packer ezt mondta:

„Az evangélium tanítása közben mi nem teremtjük újra a minket körülvevő anyagi világot; a bennünk rejlő megfoghatatlan világgal van dolgunk, és ez nagy különbség. Nem áll rendelkezésünkre megszokott szerszám. Egy macska képzetét könnyebb átadni egy fiatalnak, mint átadni neki a hit képzetét; a hitet nagyon nehéz leírni.

Például, mekkora a hit? Hamar rájövünk, hogy a méret nem segít. Csak hozzávetőlegesen beszélhetünk egy fiatalnak, aki semmit nem tud a hitről, ha egy mennyiségről beszélünk, mint mondjuk sok hit vagy kis hit. Nem tudjuk neki megmondani, milyen színű. Nem tudjuk neki megmondani, milyen alakja van. Nem tudjuk neki megmondani, milyen az anyaga.”

Ezután elder Packer egy tanítási eszközt osztott meg, melyet a megfoghatatlan tantételek tanításához használhatunk:

„Kössétek a láthatatlan képzetet . . . egy megfogható dologhoz, melyet a tanuló már ismer, és ezután arra a tudásra építsetek!” (*Teach Ye Diligently*, átdolg. kiadás [1991], 31–32. old.).

Használhatod a hasonlatokat és szemléltető leckéket arra, hogy segíts a tanulóknak megérteni a megfoghatatlan tantételeket. A történetek és személyes bizonyág felhasználásával együtt ezen módszerek kiváló eszköztárat nyújtanak az érzékszerveinkkel felfoghatatlan örökkévalóság megtanításához.

Miközben hasonlatokat és szemléltető leckéket használ, emlékezz arra, hogy mindig alá kell támasztaniuk a lecke célját, és nem vonhatják el a figyelmet a tanított evangéliumi tantételekről!

Hasonlatok

Az Üdvözítő gyakran hivatkozott ismerős földi dolgokra vagy tapasztalatokra, hogy segítsen hallgatóinak megérteni a szellemi tantételeket. Önmagáról az „élet kenyere”-ként (János 6:35.) és „a jó pásztor”-ként (János 10:11.,14.) beszélt. Arra tanította követőit, hogy keressék meg az elveszett bárányt (lásd Máté 10:5–8.), és hogy legeltessék az Ő bárányait (lásd János 21:15–17.). Az Úr a mennyek országát egy kincshez, egy igazgyöngyhez és egy halászhalóhoz hasonlította (lásd Máté 13:44–48.). Egy mustármaghoz hasonlította a hitet (lásd Máté 17:20.). Azt mondta, hogy az embereket gyümölcscekről lehet megismerni (lásd Máté 7:15–20.). Leckéiben egy keskeny kapu vált az örök élet útjává (lásd Máté 7:13–14.), és tanítványai emberek halászóivá (lásd Máté 4:18–19.). Népe összegyűjtéséről úgy beszélt, mint ahogy egy fiastyúk gyűjti fiókáit a szárnyai alá (lásd Máté 23:37.).

Gyakorlással és képzelőerővel evangéliumi vonatkozásra lelhetsz az ismerős tárgyokban. Például az imát egy rádióhoz lehet hasonlítani, egy pátriárkai áldást a liahonához lehet hasonlítani, a reményt pedig a felhőkön áttörő napfényhez lehet hasonlítani. Leckéket láthatsz a munkahelyi tapasztalataidban, a rendszeres háztartási feladatokban, vagy más emberekkel való kapcsolataidban (lásd a „Leckék után kutatva mindenhol” részt, 22–23. old.).

Elder Packer egy mintát javasolt a hasonlatok megtalálásához:

A(z) _____ olyan, mint egy/a(z) _____

A lentiek alapján, ezt a mintát a bűnbánatról való tanításhoz lehet használni. A bűnbánat megfoghatatlan tantétele világosabbá válik, amint valami egyszerűbbhez és ismerősebbhez hasonlítjuk. Elder Packer ezt tanította:

„Vegyük a *bűnbánat* témáját.

A *bűnbánat* olyan, mint egy _____

Milyen, mindenki számára megszokott dolgot tudnánk a bűnbánathoz hasonlítani? Mondjuk használjuk a szappant.

A *bűnbánat* olyan, mint egy *szappan*”
(lásd *Teach Ye Diligently*, 36–37. old; lásd még 34. old.).

Egyéb példák a hasonlatokra

Itt egy lista további hasonlatokról, melyeket használhatsz az evangélium tanításakor:

- A szentírás-tanulmányozás olyan, mint egy lakoma.
- A gyerekek olyanok, mint a kincs.
- A hit olyan, mint egy pajzs.
- A szentírások olyanok, mint egy mentőcsónak.
- A bűn olyan, mint a futóhomok.

Szemléltető leckék

Akárcsak a hasonlatok, a szemléltető leckék is megfoghatatlan tantételeket vonatkoztatnak ismerős fizikális tárgyakra. Egy szemléltető leckében azonban magukat a tárgyakat használod, nem csak beszélsz róluk. Például ha segíteni akar a tanulóknak megérteni a bűnbánat tisztító hatását, egy tanító megmutathat egy szappant, és akár a kosznak a kezéről való lemosására is használhatja.

Egyéb példák a szemléltető leckékre

A következő példák tovább illusztrálják, hogyan kell egy szemléltető leckét használni:

- Annak megmutatására, hogy a szertartások és szövetségek elválaszthatatlanok, mutass be egy pénzérmét! Majd kérdezd meg, hogy az érme melyik fele fontosabb! (Egyik sem fontosabb a másiknál.) Kérdezd meg tőlük, hogy ketté tudják-e választani az érme két oldalát! Utána magyarázd el, hogy a szertartások és szövetségek ugyanúgy elválaszthatatlanok, mint ahogy a pénzérme két oldala elválaszthatatlan. Arra is mutass rá, hogy szertartásokra és szövetségekre van szükség ahhoz, hogy Isten jelenlétebe juthassunk, mint ahogy néha pénzre van szükségünk ahhoz, hogy bizonyos eseményekre bejussunk.
- Annak kihangsúlyozására, hogy minden egyén fontos, rakass ki a tanulókkal egy kirakós játékot, melyből elvettél egy darabot! Amikor a hiányzó darabról kérdeznek, add oda nekik! Kérdezd meg, hogy miért fontos a hiányzó darab! Majd pedig magyarázd el, hogy a kirakó minden egyes darabja olyan, mint egy családtag vagy osztálytag. Minden egyes ember fontos.
- Az evangélium fontosságának bemutatására tegyél ki egy térképet! Kérdezd meg, hogy miért használunk térképeket! Majd hasonlítsd a térképet az evangéliumhoz! Magyarázd el, hogy a térképhez hasonlóan, Jézus Krisztus evangéliuma irányít bennünket! Segít azon az úton maradnunk, amely örökkévaló élethez vezet Mennyei Atyánkkal.
- Annak megtanítására, hogy ápoljuk Isten igéjét, miután elültettük a szívünkben (lásd Alma 32:28–43.), rajzolj képeket két növényről – egy olyanról, mely egészséges és kap nedvességet, jó talajt, és egy olyat, amely beteg, és száraz, silány talajt kap.

Mikor használjunk hasonlatokat és szemléltető leckéket

A hasonlatokat és szemléltető leckéket sokféleképpen lehet használni, de különösen hasznosak, amikor arra van szükséged, hogy:

- Felkeltsd tanulóid figyelmét. A hasonlatokat és szemléltető leckéket használhatod arra, hogy gyorsan érdeklődést válts ki, összpontosítsd a tanulók figyelmét és bevezesd egy lecke témáját vagy tantételét.
- Keretet biztosíts a leckéhez. Néha egy egész leckét építhetsz egy hasonlat vagy szemléltető lecke köré.
- Befejezz, összegezz és bátoríts. Egy evangéliumi tantétel megtanítása után egy hasonlatot vagy szemléltető leckét használhatsz annak összegzésére, amit megbeszélétek, és hogy arra késztesd a tanulóidat, hogy érdemes változtatásokat tegyenek az életükben.

HASONLÍTÁS

Magunkra kell vonatkoztatni (magunkhoz hasonlítani) minden szentírást, hogy „javulásunkra és okulásunkra szolgáljon” (1 Nefi 19:23.). Magunkra vonatkoztatni a szentírásokat azt jelenti, meglátjuk, hogy a szentírás-beszámolók miként hasonlók a ma körülményeihez, és megmutatjuk, hogy az általuk tanított tantételek jelen vannak az életünkben. Mondjuk egy leckében, amely az igazság melletti kiállásról szól, a tanulóidhoz tudod hasonlítani Abinádi történetét, amikor Noé király bírósága előtt állt (lásd Móziás 11–17.). Szellemi vakságunkról és az Üdvözítő gyógyító erejéről és nagyobb szellemi látást adó képességéről tanítva, használhatod Krisztus történetét, amikor meggyógyította a vak embert (lásd János 9.).

Ezt a módszert akkor fogod a leghatékonyabban használni, amikor alkalmat adsz az osztálytagoknak vagy családtagoknak arra, hogy eltöprengjenek azon, amit olvasnak. Például miután arról tanítottál, hogy Joseph Smith hogyan reagált, amikor majdnem legyőzte az ellenség a szent ligetben (lásd Joseph Smith – Története 1:15–16.), megkérhetsz tanulókat, hogy idézzenek fel és akár írjanak is le egy élményt, melyben próbára lettek téve. Utána megkérheted őket, hogy gondolkozzanak el, miért fontos a megpróbáltatás idején, hogy minden erőnket összeszedjük, és Istenhez forduljunk (lásd 16. vers).

Hogy segíts az osztálytagoknak és családtagoknak meglátni, hogy a szentírások időszerűek, oly módon kell tanítanod, mely a próféták és a múlt embereinek élményeit összekapcsolja a ma egyéneinek élményeivel. Miközben az egyes leckékre készülsz, kérdezd meg magadtól, hogy a tantétel (vagy történet vagy esemény) miben hasonlít ahhoz, amit az osztálytagok vagy családtagok megtapasztaltak saját életükben. Ha például egy olyan leckét tanítasz, mely magában foglalja a tízparancsolatot, elgondolkozhatsz azon, hogy miként

taníts a faragott képmások készítésére és imádatára vonatkozó parancsolatról (lásd II Mózes 20:4–5.) A legtöbb egyháztagnak kevés élménye volt a faragott képmások imádatával kapcsolatban. Azonban van sok más dolog, melyeket az emberek „imádnak”. Miközben tanítasz, a II Mózes 20:4–5-ben található ősi parancsolatot valami sokkal ismerősebb dologhoz hasonlíthatod: a modern társadalom pénz-, atletizmus-, gyönyör- vagy népszerűség imádatához.

Szinte bármilyen szentírásbeli történetet az életünkhöz tudunk hasonlítani. Gondold át a következő történetet egy tanítóról, aki egy szentírásrészt hasonlított a tanulóihoz!

Egy egyházközségnek gondjai voltak néhány elemi tanítóval, akik frissítőket szolgáltak fel minden héten az óra alatt. A frissítők elvonták a Szellemet, és a gyermekek figyelmét a leckékről. Az elemi elnök megkérte az egyházközségi tanár-továbbképzési koordinátort, hogy tartson egy közös foglalkozást, mely a problémával foglalkozik.

A tanár-továbbképzési koordinátor módozatokon töprengett, hogy az elképzeléseket mind a gyerekeknek, mind a tanítóknak megmutassa. Egyik megközelítésmód sem tűnt elég jónak. Aztán mikor egy reggel ismét a feladaton gondolkodott, eszébe jutott a beszámoló, amikor Krisztus ötezetet lakatott jól, melyet akkortájt olvasott együtt a családjával. Emlékezett, hogy miután Jézus jóllakatta a sokaságot, voltak emberek, akik azért követték Őt, mert ételhez akartak jutni, nem pedig azért, mert az evangéliumot akarták hallani (lásd János 6:26–27.).

Azon a vasárnapon a tanár-továbbképzési koordinátor előadta a történetet. Arra használta a történetet, hogy megtanítsa az elemibe járás valódi okát: szellemi táplálékot adni és abban részesülni.

Egy másik módja annak, hogy másoknak segítsünk magukhoz hasonlítani a szentírásokat, az, ha megkérjük őket, hogy helyezték magukat a szentírás szövegébe. Például ha valaki Jakab 1:5–6. verseibe helyezi magát, az imáról történő tanítás ugyanolyan alkalmazhatóvá válik számára, mint Joseph Smithnek:

„Ha pedig [nekem] nincsen bölcsessége[m], kérje[k] Istentől, a ki készségesen és szemrehányás nélkül adja; és megadatik [nékem]. De kérje[m] hittel, semmit sem kételkedvén.”

Sokszor hasonlíthatjuk a szentírásokat az életünkhöz, feltéve a kérdéseket „Mit akart a próféta, aki ezt feljegyezte, hogy mit tanuljunk belőle? Miért vette bele ezeket a bizonyos részleteket? Amikor feltesszük ezeket a kérdéseket például Enosz történetével kapcsolatban, felfedezhetjük annak vonatkozásait saját, imával kapcsolatos élményeinkben. Megtanulhatjuk, hogy az ima néha sok erőfeszítést igényel, és hogy Mennyei Atya válaszol az imáinkra. Azt is megtanulhatjuk, hogy a szülők befolyásolják a gyermekeiket, még ha több évbe telik is, mire a gyerekek követik a szülők példáját.

Amikor magunkhoz hasonlítjuk a szentírásokat, és segítünk másoknak is ezt tenni, képesek leszünk meglátni Isten igéjének erejét életünk minden vonatkozásában.

ÍRÁSVETÍTŐK (lásd még: TÁBLA)

Az írásvetítők, melyek egyes gyülekezeti ház könyvtárakban elérhetőek, olyan berendezések, melyek képeket nagyítanak fel és vetítenek ki egy vászonra vagy falra. Lehet a táblák helyett is használni őket. Ez különösen hasznos, ha egy osztály túl nagy ahhoz, hogy mindenki lássa a táblát. Ha gyülekezeti házatok könyvtárában van írásvetítő, kérdezd meg a gyülekezeti könyvtárost, hogy miként kell használni!

JÁTÉKOK

A játékok változatossá teszik a leckéket, és lehetővé teszik a tanulók számára, hogy kölcsönösen hassanak egymásra. A játékokhoz ötleteket találhatsz az Egyház által kibocsátott lecke kézikönyvekben, egyházi folyóiratokban.

Hogyan válasszunk ki játékokat

Miközben játékokat válogatsz a leckékhez, győződj meg róla, hogy:

- Alátámasztják a tanítandó evangéliumi tantételeket.
- Megfelelnek a környezetnek, amelyben tanítasz.
- Megfelelnek a tanulóid korának és a csoport méretének.
- Könnyen érthetőek.
- Az órának csak kis részét töltik ki. Bizonyos esetekben a játékok az órának a nagy részét igényelhetik, az ilyen esetek azonban kivételek a szabály alól.
- Nem ösztönöznek versengésre. Ne adj jutalmat a „győzteseknek”!
- Minden tanulónak lehetőséget adnak a részvételre és sikeresnek érezni magukat. A tanulókat egyenlően dicsérd jó erőfeszítéseikért!

Példák a játékokra

Párosító játékok

Ebben a játékban a tanulók kétféle kártyát találnak kapcsolódó információval vagy képekkel. Gondold át az alábbi példát, melyet egy elemis osztályban lehet használni!

Szerez be 12 darab egyforma méretű papírt, melyeket mindenki jól láthat! A papírok felére ragassz vagy rajzolj a leckére vonatkozó képeket! A többi papírra írd fel a képek jellemzését! A képeket vagy jellemzéseket nem tartalmazó oldalakon pedig számozd meg a papírokat 1-től 12-ig! Az órán a megfelelő időben rakd a papírokat a földre, a számozott oldalakkal felfelé, vagy ragaszd őket egy falragasz felületre! Nem kell számszerű sorrendben lenniük.

A játék lejátszásához mindenki sorban húzzon két papírt. Fordítsd fel a papírokat, hogy lássátok, vajon egy képet, és a neki megfelelő jellemzést tartalmazza-e! Ha illenek, vedd ki őket a többi közül! Ha nem illenek össze, tedd vissza őket a helyükre, a számozott oldallal felfelé, és a következő személy húzzon két papírdarabot! Miután minden képnek megtaláltok a párját, beszéljétek meg, hogy miként vonatkoznak a leckére!

A következő variációk egyikét használhatod ehhez a játékhoz:

- Írd fel egy szentírásrészlet egyik felét egy papírra, és a másik felét egy másikra! Vagy írd fel egy szentírásbeli kifejezés egy részét egy papírra, a maradékot pedig egy másikra! Például ilyen párok lehetnek, hogy „Az evangélium” és „visszaállítása”; „Léhi látomása” és „az élet fájáról”; valamint „vas” és „rúd”.
- Mindegyik hittétel számát írd fel 13 külön papírra! Másik 13-ra pedig írd fel kulcsszavakat mindegyik hittételből!

Kitalálós játékok

Ebben a játékban a tanító egy sor segítséget ad a tanulóknak, hogy felismerjenek egy bizonyos személyt, helyet, tárgyat, szentírásbeli történetet vagy tantételt. Ezt a játékot használhatod egy lecke bevezetéséhez vagy egy lecke egyik részének kihangsúlyozásához.

A játék lejátszásához adj segítséget a tanulóidnak, hogy felismerjenek egy, a leckéhez kapcsolódó személyt vagy tárgyat! Egyszerre egy segítséget adj, minden segítség után alkalmat adva a tanulóknak, hogy kitalálják a személyt vagy tárgyat. Általános segítségekkel kezd! Tedd őket egyre konkrétabbakká, mígnem valaki kitalálja! Például a következő segítségeket lehet arra használni, hogy a tanulóknak segíts felismerni Mózes prófétát:

Ószövetségi próféta vagyok.

Szemtől-szembe beszéltem Istennel.

Egy egyiptomi hercegnő nevelt fel.

A szószólóm egy Áron nevű férfi volt.

Én vezettem ki Izráel gyermekeit a fogságból.

A következő variációk egyikét használhatod ehhez a játékhoz:

- Oszd fel az osztályt kétfős csoportokra! Minden csoport egyik tagjának adj egy szót! A szót ismerő fél ekkor egy-szavas segítségeket ad a társának, hogy kitalálja a szavakat. Például ha a *keresztelés* szót kapja, olyan segítségeket adhat, mint például *víz*, *medence* vagy *alámeríteni*. Ha a *Noé* szót kapja, ezeket a segítségeket adhatja: *özönvíz*, *állatok*, *bárka*, *galamb* vagy *szivárvány*.
- Adj egy személynek egy szót! A többiek találgassanak 20 kérdésig. A kérdésekre *igennel* vagy *nemmel* kell felelni.

- Valakivel rajzoltass fel egy képet, amely egy bizonyos témához, személyhez vagy történethez kapcsolódik! A többiek találják ki, hogy mit ábrázol a kép.

Válaszoló játékok

Külön papírdarabokra írd fel kérdéseket, melyek segíteni fognak a tanulóknak az óra végén átismételni, amit tanultak! Tedd a papírdarabokat egy üvegebe vagy más tartóba!

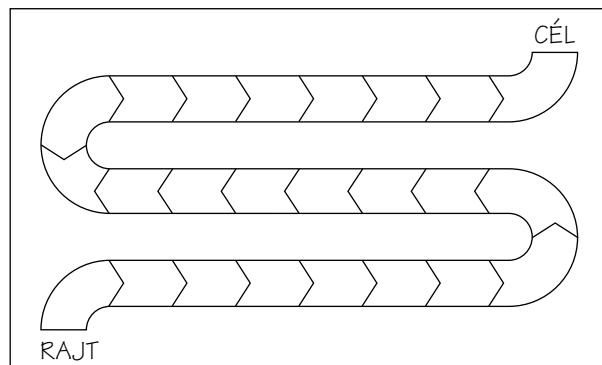
A lecke átisméltéséhez dobj egy babzsákot vagy más puha tárgyat valakinek, és vetess ki vele egy kérdést a tartóból, és válaszoljon rá! Majd dobja át a babzsákot valaki másnak, aki szintén egy kérdést fog húzni, és megválaszolja.

Társasjátékok

Egy társasjátékban a játékosok úgy haladnak a játék bábuival a kiindulóponttól, hogy kérdéseket tesznek fel, és előre elkészített játékkártyákon található útmutatásokat követnek. Egy társasjátékot, mint az alábbi példában is, egy kemény kartonból is lehet készíteni, vagy lehet rendes táblára is rajzolni. Ha kartont használ, érméket vagy egyéb kicsi tárgyakat használhatsz a játék bábuiként. Ha rendes táblát használ, használj a krétát a résztvevők haladásának jelöléséhez! A játékkártyák evangéliumi tantételeket tanítsanak vagy ismételjenek át. Például készíthetsz kártyákat a következő feliratokkal:

- A kisöcséd egy olyan játékot hoz haza, ami a barátjáté, Imié. Ezt mondja: „Iminek sok játéka van. Ez biztos nem fog neki hiányozni.” Elmagyarazod neki, hogy mivel a játék Imié, vissza kell adnia. Elmész az öcséddel, hogy visszaad-játok a játékot a barátjának. Mivel ez becsületes dolog, lépj előre hatot!
- Nem tanultál egy dolgotra az iskolában. A dolgozat alatt a melletted ülőről másolsz. Mivel ez nem becsületes dolog, lépj vissza három mezőt!

A játék lejátszásához a játékkártyákat arccal lefelé tedd le! A résztvevők pedig sorban húzzanak egy-egy kártyát, olvassák el a feliratot, és bábuikat a feliratnak megfelelően mozgassák.

KÉPEK (lásd még: SZEMLÉLTETŐK)

A képek értékes eszközök a lecke fő gondolatának megerősítésében, és segítenek a tanulóknak figyelmesnek maradni. Az evangéliumi tanításhoz képeket találhatsz a gyülekezeti könyvtárban, az evangéliumi művészeti képcsomagban, egyházi lecke kézikönyvekben és az egyházi folyóiratokban.

Képek kiállítása

Különböző módokon állítható ki képeket. Például:

- Felrakhatod őket a táblára, egy festőállványra, vagy egy székre.
- Valakivel tartathatod.
- Te magad tarthatod őket.

Ne használj szalagragasztót a képek táblára vagy festett falra rögzítéséhez!

Hogyan tanítsunk képekkel

A képek fontos részei lehetnek egy történet elmondásának. Például segíthetsz a gyerekeknek átismételni egy történetet, ha megkéred őket, hogy tegyenek pár képet sorrendbe, és utána minden gyerekkel elmondadod a történet egy-egy részét.

Kreatívan használj képeket! Például kiállíthatod egy képet keresztelő Jánosról, miközben Jézust kereszteli. Majd ezt mondhatod: „Amikor Jézus a földön élt, követendő példát mutatott nekünk. Tudta, hogy Mennyei Atyánk mindannyiunknak megparancsolta, hogy keresztelkedjünk meg.” Ezután felteheted a következő kérdéseket:

- Mi történik ezen a képen?
- Mit mondott Jézus, mi a keresztelés helyes módja?
- Ki keresztelte meg Jézust?
- Miért kérte meg Jézus Jánost, hogy keresztelje meg Őt?
- Miért ment Jézus és János a folyóba?
- Miért fontos számunkra, hogy kövessük Jézus példáját, és úgy keresztelkedjünk meg, ahogy Ő is?

Ezen kérdések megbeszélése után összefoglalhatod a tanulók válaszait, és a lecke fő gondolatára vonatkoztathatod azokat.

Emlékezz rá, hogy a művészek bizonyos szabadsággal élnek, amikor képeket készítenek. Ezért egy képen nem szabad minden részletet szó szerint venni. Egy esemény háttér-információjához és környezetéhez támaszkodj a szentírásokban található beszámolókra!

KÉRDÉSEK

Lásd a „Tanítás kérdésekkel” részt, 68–70. old.

KÓRUSOLVASÁS (lásd még: OLVASÓ SZÍNHÁZ; SZAVALÁSOK)

Egy kórusolvasásban egy csoport szentírásrészeket, szépirodalmi verseket vagy prózát olvas fel együtt. Egy kórusolvasást lehet az osztályban vagy egy közönség előtt is tartani.

Ezt a módszert használhatod szentírásbeli beszámolók, történetek, versek és egyéb információ bemutatására. Használhatod egy-egy különleges program részeként is, ünnepekkor vagy más különleges eseményekkor.

Példa a kórusolvasásra

Téma: Hittételek

Eljárás: A tanulók nézzék át a hittételeket, és egy csoportként ismétlik el neked.

Hogyan vezess le kórusolvasást

- Válassz ki olyan anyagot, amely támogatja a lecke témáját! Megfelelő témákat találhatsz a szentírásokban, egyház által kibocsátott anyagokban és az egyházi folyóiratokban.
- Ha a kórusolvasást közönség előtt teszitek, a csoporttal gyakoroldtasd a szöveg olvasását, hogy megtanuljanak egyszerre beszélni! Győződj meg róla, hogy érthetően beszélnek, szüneteket tartanak és változtatják a hangjuk erősségét és beszédsebességüket, hogy jól visszaadhassák az üzenet jelentését! Az előadás alatt vezesd őket, hogy együtt ismételjék a részeit!

MEMORIZÁLÁS

Amikor szentírásokat, idézeteket, himnuszokat és elemis énekeket memorizálunk, a vigasz, útmutatás és inspiráció forrásai lehetnek számunkra. Amikor felidézük őket, segíthetnek a Szentlélek befolyását érezni, akárhol legyünk is.

A memorizálás szabad és koncentrált erőfeszítést igényel. Hasznos memorizálási technikákat taníthatod másoknak. Inspiráció anyagot is javasolhatsz nekik, amit memorizálhatnak.

Hogyan segítsünk a tanulóknak memorizálni

A következő ötletek hasznosak lehetnek, miközben a tanulóknak segítesz memorizálni tanulni. Miközben átgondolod ezeket az ötleteket, emlékezz arra, hogy a tanulóid tovább fognak emlékezni az olyan anyagra, ami jelentékeny a számukra! Győződj meg róla, hogy értik a memorizált szavak jelentését!

Írd a táblára minden memorizálandó szó kezdőbetűjét

A következő betűket írhatod a táblára, hogy a tanulóknak segíts memorizálni a második hittételt:

H H A E S B N P Á V M B

Mutass a betűkre, amikor a megfelelő szót ismétled!

Oszd fel az anyagot rövid kifejezésekre vagy sorokra

Pár példa következik arra, hogy miként használhatod ezt a technikát:

- Mindenkiel együtt ismételd el rövid kifejezéseket, egyszerre egy kifejezést! Például a Példabeszédek 3:5–6. megtanításához a tanulók elismételhetik a részt a következő felosztásban: (1) „Bizodalmaid legyen az Úrban teljes elméd-ből;” (2) „a magad értelmére pedig ne támaszkodjál.” (3) „Minden te útidba megismerd őt;” (4) „akkor ő igazgatja a te útidat.”
- Oszd fel a tanulókat csoportokra! Minden csoportnak add oda az egyik részt! Amint az egyes csoportokra mutatsz, ismételd el velük az ő részüket! Néha elismételtheted a részt a csoporttagokkal magukban csendben, ahelyett, hogy hangosan kimondanák a szavakat. Amint a tanulók újra meg újra hallják a részeket, hamar képesek lesznek a helyes sorrendben elismételni azokat.
- Ismételjétek el a szavakat részről-részre, megállva, hogy a tanulók hadd mondják a következő részt.
- Készíts egy írott példányt a szavakról, és vágd a részeket szócsíkokra! Miután párszor elmondtátok a verset, összekeverve mutasd meg a szócsíkokat! A tanulókkal rakasd sorrendbe az összekevert szócsíkokat!

Írd a táblára a memorizálandó anyagot

Párszor olvastasd el az anyagot a tanulókkal! Fokozatosan törölj vagy takarj le egyre több szót, míg a tanulók meg nem tanulják az anyagot!

Használj zenét

Használhatsz zenét, hogy segíts a tanulóknak memorizálni. Ez érdekes módszernek bizonyulhat mind a fiatalok, mind pedig a felnőttek tanításában.

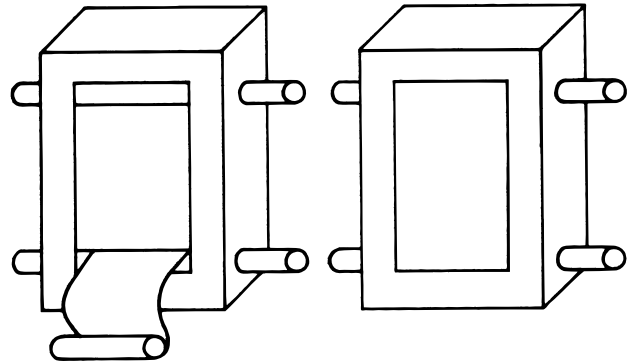
Gyakorold párszor a memorizált anyagot

Fontos gyakorolni a memorizált anyagot. Miközben eldöntöd a memorizálás módját, vedd figyelembe a memorizálandó anyag hosszúságát! Egy rövid szentírást egyszerre meg lehet tanulni. Egy új éneket meg lehet tanulni soronként. Egy különleges program részéhez többszöri gyakorlásra is szükség lehet. Rendszeresen ismételjétek át az anyagot a tanulókkal. Bátorítsd az egyéneket, hogy egyedül is gyakoroljanak!

MOZGÓKÉPEK

Amint lentebb látható, a mozgókép egy tartó, melyben olyan képek láthatóak, amelyeket egy tekercsben összekapcsoltak. Ez a tanítási eszköz mókás módot ad a gyerekeknek az illusztrációk megtekintéséhez, különösen ha az illusztrációkat ők maguk készítették.

A mozgóképeket arra lehet használni, hogy megmutassuk egy evangéliumi tantétel különböző oldalait, például a szombat megszentelésének különböző módjait. Egy szentírásbeli vagy egyháztörténeti történet bemutatására is lehet használni.

Hogyan készítsünk mozgóképeket

1. Vágj egy lyukat egy doboz vagy karton oldalába! A lyuk egyszerre egy képet mutasson csak.
2. Vágj le kettő, a doboz szélességénél kb. 15 centiméterrel hosszabb botot! Használhatsz seprűnyelet vagy a papír kéztörlő üres gurigáját.
3. Vágj két lyukat a botoknak a doboz mindkét oldalán, ahogy azt az illusztráció mutatja a 169. oldalon!
4. A botokat dugd át a lyukakon!
5. Adj minden gyereknek egy lapot, és ceruzákat vagy zsírkrétákat! Mindegyik gyerekkel rajzold meg egy evangéliumi tantétel egy-egy oldalát, vagy egy történet különböző részeit! Amikor a rajzok elkészültek, ragaszd össze a lapok széleit a megfelelő sorrendben, hogy egy sima tekercset képezzenek! Vagy a gyerekekkel rajzoltathatsz egyetlen hosszú papír különböző részeire.
6. A tekercs végeit rögzítsd a botokhoz!

A gyerekek használhatnak kicsi dobozokat, ceruzákat és hosszú papírcsíkokat saját mozgóképeik elkészítéséhez.

MUNKALAPOK

A munkalapok írásbeli tevékenységeket nyújtanak, melyek segítenek a tanulóknak felbecsülni, hogy mennyire értenek egy evangéliumi tantételt, emellett új információt tanulni, vagy áttekinteni kulcsfogalmakat. Munkalapot készíthetsz, hogy bevezesd, hangsúlyozd vagy átismételd egy lecke fontos részeit. Egy munkalap emlékeztetőként is szolgálhat egy leckéről a tanulóid számára, amit hazavihetnek, és megoszthatnak a családjukkal.

Példák a munkalapokra

Felmérő munkalapok

Egy munkalapot használhatsz arra, hogy segíts az embereknek felmérni, hogy egy evangéliumi tantétel jelenleg mennyire része az életüknek, és felfedezni olyan területeket, melyekben fejlődhetnek. Az alábbihoz hasonló munkalapot használj egy óra elején! Magyarázd el, hogy ha valaki *nem*-mel válaszol bármelyik kérdésre, akkor ez a lecke segíteni fog neki jobban megérteni, hogy miként élhet jobban a tantétel szerint, és javasolni fog egy- két módot a fejlődésre!

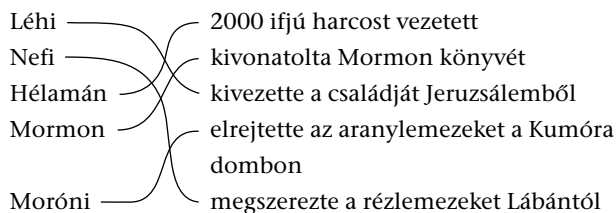
Milyen példa vagyok én?

Igen Nem

☐	☐	Tisztelettel hallgatom meg mások véleményét?
☐	☐	Mindig pozitívan beszélek másokról?
☐	☐	Szeretettel bánok a családtagjaimmal?
☐	☐	Becsületes vagyok a munkámban?
☐	☐	Jó versenytárs vagyok?
☐	☐	Tisztán tartom a beszédemet?
☐	☐	Tiszta és ápoltság a megjelenésem?
☐	☐	Betartom a parancsolatokat?
☐	☐	Rendszeresen olvasom a szentírásokat?
☐	☐	Szívesen segítek másoknak?
☐	☐	Csak tartalmas filmeket és tévéprogramokat nézek?
☐	☐	Csak felemelő könyveket és folyóiratokat olvasok?
☐	☐	Önzetlen vagyok az időm és tehetségeim megosztásában?
☐	☐	Megbízható vagyok?

Párosítások

Sorold fel különböző próféták neveit egy oszlopba, egy másikba pedig azt, amiről ismeretesek. A tanulókkal köttesd össze a prófétákat az eseményekkel, az alábbiak szerint!

A tanulók akárhány dolgot összepárosíthatnak az evangéliumi témák közül. Például összepárosíthatják a hittételeket a megfelelő számaikkal, vagy összepárosíthatják a papsági teendőket a megfelelő papsági hivatallal.

Időrend

Készíts egy munkalapot, amelyik felsorol pár történelmi ténytet vagy egy szentírás részeit! A tanulók számozzák meg őket a megfelelő sorrendben. Például:

- Krisztus meglátogatta a nefitákat. (3)
- Mormon meghalt. (4)
- Léhi elhagyta Jeruzsálemet. (2)
- A Járedita civilizáció virágzott. (1)
- Joseph Smith megkapta az aranylemezeket. (5)

Töltsd ki az üres helyeket

Adj meg mondatokat hiányzó szavakkal! A tanulók írják be az üres helyekre a megfelelő szavakat. Kulcsként add meg a válaszokat összekeverve! Például:

„Ha pedig valakinek _____ nincsen _____, kérje _____, a ki mindenkinek _____ és _____ nélkül adja; és _____ néki” (Jakab 1:5).

Válaszok: bölcsessége, készségesen, megadatik, Istentől, közületek, szemrehányás

Szentírás-vonatkoztatás

A munkalapokat használhatod arra is, hogy az aktuális és korábbi leckékből anyagokat ismételj át és alkalmazzatok. Válassz ki néhány szentírást, melyek a nemrégiben tanult evangéliumi témákhoz kapcsolódnak! Ismételd át a szentírásokat a tanulóiddal, meggyőződve, hogy értik őket! Utána írd fel a szentírás utalásokat a táblára! Mutass be egy rövid esettanulmányt (lásd az „Esettanulmányok” részt, 163. old.)! Kérd meg a tanulóidat, hogy válasszanak ki legalább egy szentírást, és vonatkoztassák az esettanulmányra! Adj mindenkinek egy darab papírt, és egy tollat vagy ceruzát! Írassd le velük a kiválasztott részt vagy részeket, hogy a részek mit tanítanak, és hogy miként vonatkoznak az esettanulmányra!

Összekeverés

Az összekeveréseket különböző módokon lehet használni. Például:

- Betűket összekeversz egy szóban. A tanulókkal rakasd sorrendbe a betűket! A következő munkalap a misszionáriusok számára szükséges készségekkel kapcsolatos szavak betűit keverte össze:

ANNLUTI (tanulni)	RARNIV (varrni)
ŐFINZ (főzni)	EÉBOSZPNZTÁS (pénzbeosztás)
ASALINV (vasalni)	TÍNNAATI (tanítani)
INZÁRNOT (tornázni)	SÉDSELKEVI (viselkedés)
NYGÁSBZIO (bizonyosság)	ITTASZ (tisztá)

- Keverj össze szavakat, és rakasd őket sorrendbe a tanulókkal egy teljes mondat, szentírás, egy ének címévé vagy az egyik hittétellé! Például:

megteszem az amit Megyek Úr és parancsolt („Megyek és megteszem, amit az Úr parancsolt” [1 Nefi 3:7].)

Irányelvek a munkalapok készítéséhez és használatához

- A lecke kézikönyvekben és egyházi folyóiratokban található információkat és ötleteket érdekes munkalapokká lehet alakítani.
- A munkalapok feleljenek meg a tanulók korának. Oktas-
sanak és legyen élvezetesekek. Ne legyenek túl nehezek.
- A tanulók dolgozhatnak egyesével, vagy az osztályt kis csoportokra lehet bontani, és minden csoport egy-egy munkalapon dolgozzon. A munkalapról az információt fel lehet írni a táblára, és az osztály kiegészítheti együtt.
- Minden tanulónak jusson ceruza vagy toll.
- A munkalapok ne vegyenek el sok időt. Mindazonáltal adj elegendő időt az osztálytagoknak a befejezéshez!
- Miután mindenkinek adtál bizonyos időt a munkalap kitöltésére, nézzétek át a válaszokat.
- Mindenkinek legyen sikerélmény a munkalap kitöltése. Bárkinek segíts, akinek látszólag nehezen megy!

OLVASÓSZÍNHÁZ (lásd még: KÓRUSOLVASÁS; SZAVALÁSOK)

Egy olvasószínházban a résztvevők általában egy írott szöveget használnak egy történet elmondásához. Olvasószínházat lehet az osztályban tartani, vagy egy közönség előtt bemutatni.

Ezt a módszert használhatod szentírásbeli beszámolók, történetek, versek és egyéb információ átadására. Használhatod különleges programként ünnepekhez vagy különleges eseményekhez.

Példa az olvasószínházra

Történet: Abinádi, Noé király és Alma

Eljárás: Magyarázd el, hogy Isten egy Abinádi nevű prófétát küldött, hogy Noé király népét bűnbánatra figyelmeztesse. Utána olvastasd el a tanulókkal Noé király, gonosz papjai, Abinádi, Alma és a nefiták szavait, Móziás 17:1–19-ből, és 18:1., 7–11., 17., 30-ból! Valakit kérj meg, hogy legyen a narrátor, aki a történeti részeket olvassa fel a beszámoló szereplőinek mondatai között!

Hogyan vezessünk le egy olvasószínházat

- Válassz ki anyagot, amely alátámasztja a lecke anyagát! Megfelelő anyagok találhatóak a szentíráásokban, egyházi kézikönyvekben és egyházi folyóiratokban.
- Oszd fel az anyagot részekre! Jelöld ki a részeket a résztvevőknek! Add oda minden résztvevőnek az egyik szereplő vagy a narrátor részét! Győződj meg róla, hogy a résztvevőknek elég idejük van áttanulmányozni a részeit, és hogy megértik a szerepeiket!

- Ha közönség előtt adjátok elő az olvasószínházat, a résztvevőkkel gyakoroltasd a szöveg olvasását! Győződj meg róla, hogy érthetően beszélnek, valamint szüneteket használnak és váltogatják a hangjuk erejét és beszédük sebességét, hogy visszaadhassák az üzenet jelentését!

PÉLDÁK

Képzeld el, hogy a szentíráások megjelölését magyarázod olyan embereknek, akik soha nem láttak senkit a szentíráásokat megjelölni! Nehezen tudnák megérteni, ha csupán szavakkal próbálnád elmagyarázni. Azonban lehet, hogy semmi gondjuk nem lenne, ha példákat mutatnál nekik a megjelölt oldalakról a szentíráásokban. Képzeld el, hogy olyan kisgyerekeknek magyarázol a tizedről, akik nem értik, hogy mit jelent a kifejezés: *egyitized*. Jobban értenék a tizedet, ha példát mutatnál nekik, kirakva 10 pénzérmét az asztalra, és az egyiket beletéve egy tizedborítékba.

Evangéliumi tanítóként gyakran szembekerülhetsz azzal a kihívással, hogy másoknak valami olyat segíts megérteni, amit korábban nem nagyon értettek. Az egyik mód ennek megtételére a példák használata. Fontos kimondani a tantételeket és megmagyarázni, hogy miként alkalmazzuk őket, de tanításod általában hatékonyabb lesz, amikor példákat is adsz.

Az órák alatt gyakran adj példákat, hogy segíts meggyőződni arról, hogy a tanulók megértik, amit tanítasz! Ezen könyv 73. oldalán egy történet található egy tanítóról, akinek egy példát kellett volna használni egy elemis leckében a kinyilatkoztatásról. Gondosan levezette az órát, változatos hatékony módszereket használva. A lecke vége felé a tanító kérdezett egy ismétlő kérdést: „Kinek van felhatalmazása kinyilatkoztatásokat kapni az Egyházra vonatkozólag?” Minden gyerek felemelte a kezét. Mindannyian tudták a választ: az Egyház elnökének. Azonban ezután felfedezte, szinte véletlenül, hogy a tanulók nem tudták, mit is értett a *kinyilatkoztatás* szó alatt. Ha adott volna pár egyszerű példát korábban a leckében, például egy személyes élményt, melyben a Szentlélek vezette őt, vagy a beszámolót, amikor az Úr Joseph Smithhez szólt az első látomásban, minden másképp alakult volna.

Hogyan használjunk példákat

Sok módja van a példák bemutatásának. A legfontosabb az, hogy olyan példákat használj, melyek segíteni fognak a tanulóknak világosan megérteni, amit tanítasz. Most pár ötlet következik.

Ismeretlen képzetek ismerős példái

Ha olyan fogalmat beszéltek meg, amely ismeretlen a tanulóid előtt, használhatsz konkrét, ismerős példákat, hogy segíts nekik megérteni. Például ha a papsági szertartásokról beszélsz, mondhatod, hogy „A keresztesítés, az úrvacsora és a templomban az örökkévalóságra kötött házasság a papsági

szertartások példái.” Ha megemlíted a prófétákat, mondhatod, hogy „Ádám, Ábrahám és Mózes a régi idők prófétái voltak. Az utolsó napi próféták voltak például Joseph Smith, David O. McKay, Ezra Taft Benson és Gordon B. Hinckley.”

Ez nehéz lehet a megfoghatatlan fogalmak, például a hit, bűnbocsánat vagy megváltás esetében. Gyakran jobb az ilyen fogalmakat történetekkel, hasonlatokkal vagy szemléltető leckékkel megtanítani (lásd a „Hasonlatok és szemléltető leckék” részt, 164–65. old.).

Készségeket bemutató példák

Egy készség megtanításának legjobb módja gyakran az, ha bemutatjuk, miként kell csinálni. Például:

- Hogy segíts másoknak megtanulni, miként készítsenek el egy leckét, ossz meg velük egy óravázlatot, amit korábban készítettél!
- Ahelyett, hogy egyszerűen beszélnél másoknak a szentírásokban található segédletekről, és magyarázatot adnál arra, hogy miként használják azokat, nyitass ki a szentírásaikat az utalásoknál, és egyéb segédleteknél! Ezután mutasd meg nekik, hogyan használják azokat!

Példák, melyek tantételeket mutatnak be

Egyes tantételeket be lehet mutatni. A következő történet megmutatja, hogy egy elemis tanító hogyan mutatta be az osztozás tantételét:

„Egy hároméves gyerekekből álló elemis csoport tanítója röviden az osztozásról beszélt, majd pedig elmesélt két rövid történetet olyan gyerekekről, akik megosztottak valamit másokkal. Azután újságpapírokat fektetett a földre, és minden gyereknek egy gyurmagolyót. Úgy csinálta, hogy az ő gyurmagolyója kisebb legyen mindenkiénél, és megkért minden gyereket egyesével, hogy osszák meg vele a sajátjukat. Eleinte vonakodtak a gyerekek, de amikor látták, hogy ő hajlandó velük megosztani, kezdett élvezetessé válni számukra, hogy osztoznak – nem csupán a tanítójukkal, hanem egymással is. A lecke nem csak az osztozás fogalmának meghatározásában segített, hanem azon érzések *megtapasztalásában*, melyek az osztozni tanulás részét képezik” (Janelle Lysenko, „Tools for Teaching Tots,” *Ensign*, 1987. márc., 71. old.).

Történetek, melyek példával szolgálnak olyan emberekről, akik evangéliumi tantételek szerint élnek

Egyes tantételeket, mint például a hit, szeretet, hűség és bűnbánat, nem lehet bemutatni, mert szellemi valóságokra vonatkoznak, melyeket nem láthatunk. Történetek segítségével azonban megoszthatasz példákat olyan emberekről, akik ezen tantételek szerint élnek. Például a Potifár feleségétől menekülő egyiptomi József történetét használhatod a feddhetlenség megtanítására. A hűségről taníthatasz John Taylor és Willard Richards története által, akik önként kockáztatták

életüket, hogy Carthage börtönében maradjanak Joseph Smith prófétával, és testvéreivel, Hyrummal. Megoszthatod saját személyes élményeidet is. A kitalált történetek, beleértve a példázatokot is, példát adhatnak arra, hogy miként élünk az evangéliumi tantételek szerint. (A történetek használatával kapcsolatos irányelveket és javaslatokat lásd a „Történetek” részben, 178–80. old.)

RAJZOLÓS TEVÉKENYSÉGEK

Az egyik mód arra, hogy segítsünk a tanulóknak megérteni az evangéliumi tantételeket az, hogy képeket rajzoltatunk velük. A rajzolás lehetővé teszi számukra, hogy felfedezzék és kifejezzék tudásukat és érzéseiket a megbeszélte evangéliumi történetekről és tantételekről.

Példák a rajzolás tevékenységekre

- Rajzoltass a tanulókkal olyan képeket, melyek a lecke témájához kapcsolódnak! Például rajzoltathatsz velük képeket az otthonukról, családjukról, egy ünnepről, a tizedről, vagy arról, ahogyan készülnek a templomba menni.
- Készíts a tanulókkal egy faliképet vagy időrendi számenyest, amely a leckére vonatkozik! Dolgozzanak együtt egy darab hosszú papíron.
- Mondj el egy történetet! Utána rajzoltass a tanulókkal képet, mely kifejezi a történettel kapcsolatos érzéseiket!
- Egy történet elmesélése után kérj meg minden egyes személyt, hogy a történet egy-egy részéről rajzoljanak egy képet! A tanulók használják a képeiket a történet újraelmondásához. Összeragaszthatod a képeket, és megmutathatod nekik egy mozgóképben (lásd a „Mozgóképek” részt, 169. old.).
- Énekelj vagy játszd le egy himnusz vagy elemis ének felvételét! Rajzoltass a tanulókkal képeket, melyek megmutatják, hogy mire gondolnak, vagy mit éreznek, amikor hallják azt a himnust vagy éneket!

Irányelvek a rajzolás tevékenységek levezetéséhez

Amikor az óra részeként rajzoltatsz, bizonyosodj meg róla, hogy a tevékenység kapcsolódik a tanított tantételekhez! Mindazonáltal ne hagyj, hogy a tevékenység kerüljön a lecke középpontjába! A feladat maradjon egyszerű, hogy a tanulók rövid időn belül be tudják fejezni. Győződj meg róla, hogy a szükséges anyagok rendelkezésre állnak!

Miközben a tanulók rajzolnak, bátorítsd őket, hogy használják a képzelőerejüket! Próbáld meg nem azt éreztetni a gyerekekkel, hogy egy bizonyos módon kell, hogy rajzoljanak! Miközben rajzolnak, egyenlően dicsérd őket az erőfeszítéseikért! Ha kérdésed van arról, hogy valaki mit rajzol, ne kérdezd azt, hogy „Mit rajzolsz?” Helyette inkább egyszerűen mondd azt, hogy „Mesélj nekem a képedről!”

Néha használhatsz színező oldalakat a Csillagocskából. Amikor a gyerekekkel képet színeztetsz az Üdvöztőről, emlékeztess őket, hogy legyenek tiszteltudók és áhítatosak!

Amikor eljön az idő az óra folytatásához, megkérheted a tanulókat, hogy meséljenek egymásnak a képeikről. Kérdezd meg őket, hogy a képek miként vonatkoznak a leckére!

Kérd meg őket, hogy osszák meg az érzéseiket a rajzokról!

Néha hasznos lehet kiállítani a képeket az óra végéig.

Ha egyházi osztályt tanítasz, bátorítsd a tanulókat, hogy mutassák meg képeiket a családjaiknak! Ez segíteni fog nekik arra emlékezni, amit tanultak. Emellett lehetőséget fog adni a szülőknek, hogy megbeszéljék az evangéliumi tantételeket a gyermekeikkel.

SZAVALÁSOK (lásd még: KÓRUSOLVASÁS; OLVASÓSZÍNHÁZ)

Egy szavalásban a résztvevők olyan anyagot ismételnék, amelyet általában memorizáltak. Szavalást lehet az osztályban vagy közönség előtt előadni.

Ezt a módszert használhatod szentírásbeli beszámolók, történetek, versek és egyéb információ átadására. Használhatod különleges programként ünnepekhez vagy különleges eseményekhez.

Példa a szavalásra

Téma: A tízparancsolat

Eljárás: A parancsolatok betartásáról szóló lecke előtti vasárnapon adj mindenkinek egy másolatot a tízparancsolatból! Add ki feladatul, hogy egyet-egyét memorizáljanak a parancsolatok közül! A következő órán mindenki mondja el sorban a saját részét.

Hogyan vezessünk le egy szavalást

- Válassz ki anyagot, amely alátámasztja a lecke anyagát! Megfelelő anyagok találhatóak a szentírásokban, egyházi kézikönyvekben és egyházi folyóiratokban.
- Oszd fel az anyagot részekre, és jelöld ki a részeket a résztvevőknek! Add oda minden résztvevőnek az egyik szereplő vagy a narrátor részét! Győződj meg róla, hogy a résztvevők megértik a részeiket, és elég idejük van áttanulmányozni azokat!
- Ha közönség előtt adjátok elő a szavalást, a résztvevőkkel gyakoroltasd a szöveg olvasását! Győződj meg róla, hogy érthetően beszélnek, valamint szüneteket használnak és változtatják a hangjuk erejét és beszédük sebességét, hogy visszaadhassák az üzenet jelentését!

SZEMLÉLTETŐK (lásd még: KÉPEK)

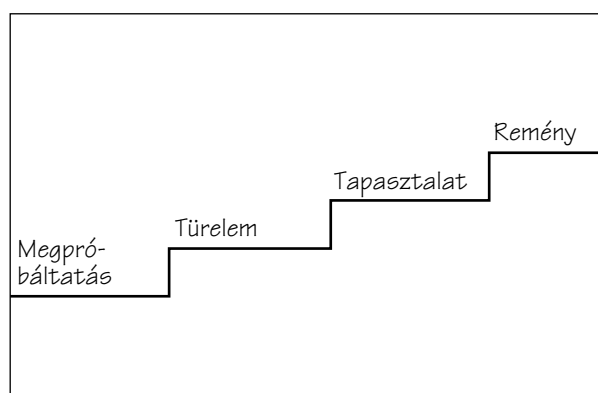
Minden érzékünk által tanulunk. A hivatalos tanítási környezetben hajlamosak vagyunk túlnyomórészt a szavakra

hagyatkozni. Azok a tanítók azonban, akik növelni kívánják a tanulókat értelmi és tanulási képességeit, szemléltetőket is fognak használni. A legtöbb ember jobban tanul és hosszabban emlékezik, amikor az elképzeléseket inkább képek, térképek, szócsoportok, vagy egyéb szemléltetők felhasználásával mutatod be, mint pusztán beszéd által.

A következő példák megmutatnak pár dolgot, amit a szemléltetővel elérhetsz.

Elképzelések, emberek vagy helyek közötti kapcsolatokat tisztázhatod

Egy segítőegyleti tanító segíteni akart a nőtestvéreknek jobban megérteni, hogy a Rómabeliekhez 5:3–4. miként mutatja meg a kapcsolatot a megpróbáltatások és a remény között. Egy egyszerű ábrát rajzolt:

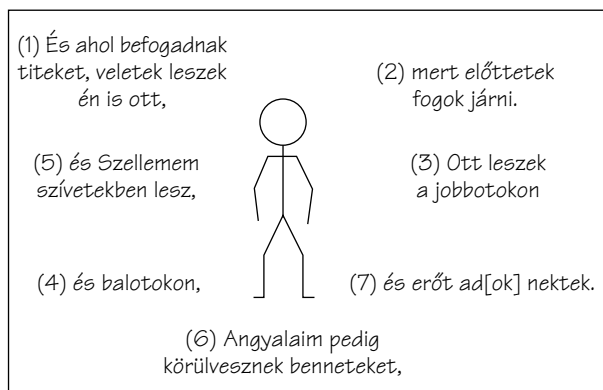

Ezután megkérte a nőtestvéreket, beszéljék meg, hogy a megpróbáltatás miként hoz türelmet, felkérve őket, hogy adjanak konkrét példákat a saját életükből. Amint a nőtestvérek haladtak az egyszerű ábrán, felfedezték, hogy a megpróbáltatás, a türelem, a tapasztalat és a remény jelentősek voltak az életükben.

Egy vasárnapi iskola osztály éppen az Emmausba történő utazás történetét tanulmányozta (lásd Lukács 24:1–35). A tanító egy térképet használt a szentírásokban, hogy segítsen a tanulóknak megérteni a távolságot Jeruzsálem és Emmaus között. Utána megmutatott egy térképet a saját városukról, hasonló távolsággal két, a tanulók számára ismert hely között. Ez segítette a tanulóknak megérteni, hogy kb. mennyi időbe telne legyalogolni azt a távolságot, ami által jobban megbecsülték azt, ami a tanítványok és Jézus között történt a párbeszédben.

Érzelmeket adhatsz át és szellemi bizonyosságról gondoskodhatsz

Egy tanító egy táblát használt arra, hogy a Tanok és szövetségek 84:88-at illusztrálja egy misszionárius osztálynak. Azt akarta, a misszionáriusok érezzék, hogy az Úr befolyása körbeveheti őket. A következők szerint illusztrálta a szentírás sorait:

A szentírás szavainak ezen egyszerű elrendezése lehetővé tette, hogy erőteljesen érezzék az Úr védelmező ígérését. Érdekes beszélgetés következett, amikor a tanulókat megkérték, hogy beszéljék meg a misszionáriusi munkával kapcsolatos féltelmeiket, és az Úr ígérétébe vetett bizalmukat, hogy meg fogja őket segíteni.

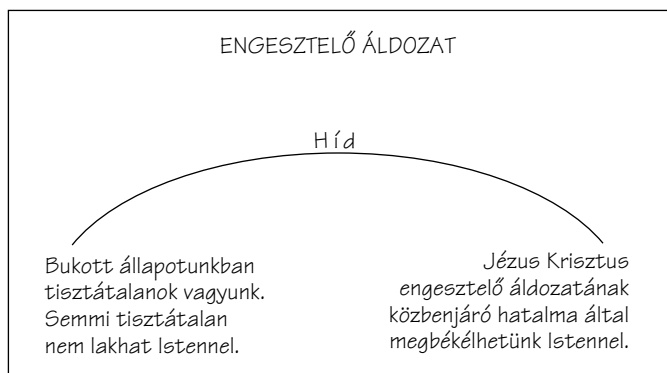
Segíthetsz a tanulóknak megérteni a sorrendet

A szemléltetők segíthetnek a tanulóidnak megérteni bizonyos események sorrendjét. Például az időrendi szám-egyenesek segíthetnek a tanulóknak megérteni az események sorrendjét, amikor olyan témákat tanulmányoznak, mint Jézus szolgálata, Pál missziós útjai, vagy korai egyháztörténet.

Segíthetsz a tanulóknak megérteni a tantételeket

Amikor a tanulók elképzelik a szentírások sorrendjét, gyakran sokkal tisztábban megérthetik a tantételeket. A legtöbb egyháztagnak szemléltetve tanították a boldogság tervét. A földi élet előtti létről, a földi életről, a halál utáni életről, az ítéletről és a három dicsőség királyságáról készített ábra megjelenítése hasznos számunkra a terv sorrendiségének megértésében.

A szemléltetők segíthetnek növelni a tanulók értelmét a megfoghatatlan dolgokról. Például Krisztus közbenjáró hatalmát a következő illusztrációval mutathatod be:

Segíthetsz a tanulóknak emlékezni

Egy leckét, mely a szegények és szükségelátók megsegítéséről szól, gazdagabbá lehet tenni azáltal, hogy használd a Krisztus és a gazdag ifjú című képet. Ezen a képen az Üdvözítő a szükségelátók felé fordítja a fiatal embert, amikor ezt mondja: „eredj el, add el minden vagyonodat, és add a szegényeknek, és kincsed lesz mennyben; és jer, kövess engem, felvévén a keresztet” (Márk 10:21). Ez a kép segíthet a tanulóknak arra emlékezni, hogy szolgálatot nyújtsanak a szükségelátóknak.

SZEMLÉLTETŐS LECKÉK

Lásd a „Hasonlatok és szemléltetős leckék” részt, 164–65. old.

SZENTÍRÁSOK, AZOKBÓL TÖRTÉNŐ TANÍTÁS

Lásd a „Tanítás a szentírásokból” részt, 54–59. old!

SZENTÍRÁSOK, BENNÜK TALÁLHATÓ SEGÉDLETEK

Lásd az 56–58. oldalakat!

SZENTÍRÁSOK, HANGOS OLVASÁS

Lásd az 56. oldalt!

SZENTÍRÁSOK, MEGJELÖLÉS ÉS LAPSZÉLJEGYZETEK KÉSZÍTÉSE

Lásd az 57–58. oldalakat!

SZENTÍRÁSOK, MEMORIZÁLÁSA

Lásd a „Memorizálás” részt, 168–69. old!

SZEREJÁTYSZÁS

A szerepjátásban a résztvevők olyan helyzetet vagy problémát játszanak el, ami a mindennapos életben előfordul. A szerepjátás segít az embereknek az evangéliumi tantételeket a valós életbeli helyzetekre vonatkoztatni, mialatt megoldásokat találnak a problémákra, átgondolják a különböző választások következményeit, és megértik más emberek nézőpontját. A szerepjátást lehet egy lecke bevezetésére vagy összefoglalására használni, vagy beszélgetés kezdeményezésére egy tantételről a leckében.

Megjegyzés: A szerepjáték nem ugyanaz, mint az esettanulmány. Egy esettanulmányban a tanulók *megbeszélnek* egy helyzetet vagy problémát. Egy szerepjátékban a résztvevők *eljátsszák*, hogy az emberek hogyan viselkedhetnek egy bizonyos helyzetben.

Példák a szerepjátásra

- Egy gyerek megígérte a szüleinek, hogy segít kitakarítani a házat. Miközben a munkára készülődik, pár barátja átjön, és megkérlik, hogy játsszon velük. Azt akarják, hogy most menjen velük, és később végezze el a munkáját. Játsszátok el, hogy mit kell mondania a szüleinek, és hogy mit kell mondania a barátainak!
- Barátok egy csoportja sétál az utcán. Találnak egy pénztárcát, benne némi pénzzel, de nem tudják, kié. Mindegyikük valami mást akar csinálni a pénztárcával. Játsszátok el, hogy mit kellene tenniük!

Hogyan használjuk a szerepjátást

1. Azzal készíts fel a tanulóidat a szerepjátásra, hogy röviden elmagyarázod a problémát vagy helyzetet. Adj nekik elég információt, hogy komolyan el tudják játszani a szerepeket! Hangsúlyozd ki, hogy egy szerepet kell játszaniuk, és nem önmagukat alakítani!
2. Válaszd ki a résztvevőket, vagy kérj meg önként jelentkezőket! Jelezd, hogy ki melyik részt fogja játszani! Gondoskodj minél több résztvevőről, mivel ha több embert hagysz eljátszani egy helyzetet, az gyakran sokkal sikeresebb lesz, mintha csak egy szereplő játszaná el, hogy mi történhet. (A szerepjátást meg lehet ismételni, hogy több embernek segítsen részt venni, és további megoldásokat találni.)
3. Adj pár percet a résztvevőknek, hogy eltervezhessék, mit fognak csinálni!
4. Minden jelenlevő bevonásához kérd meg azokat, akik nem vesznek részt, hogy gondosan figyeljenek!
5. A szerepjátás után a következő kérdések segítségével beszéljétek meg és értékeljétek ki, hogy mi történt: „Hogyan éreztetek a probléma felől?” vagy „Megtörténhet ez a valódi életben?” vagy „Miként segít ez a szerepjáték megtudnotok, hogy mit tegyetek, ha ez tényleg megtörténik?” Hagyd, hogy a tanulóid meghatározzák a hasonló problémák megoldásának módját az életükben! Beszéljétek meg különböző megoldásokat!

Általános irányvonalak a szerepjátáshoz

- A szerepjátásban történő részvétel önkéntes legyen. Senkit ne kényszeríts részt venni!
- Olyan valós életbeli helyzeteket játszatok el, amelyek a leckére vonatkoznak, és amelyek fontosak a tanulóidnak.
- Az emberek jobban kapcsolódnak az olyan helyzetek szerepjátékához, melyet személyesen megtapasztaltak. Az eljátszandó helyzetek kiválasztásában azonban légy óvatos! Bár fontos, hogy a problémák annyira valósak és jelentősek legyenek, amennyire csak lehet, egyetlen résztvevőt sem szabad olyan helyzetbe hozni, ahol a saját életüket kell eljátszani!

- Tanítóként légy fogékony a tanulók érzéseire és beállított-sága iránt! Fogadd el a hibákat, és tanítsd meg őket megbecsülni egymás nézőpontját! Ne engedd meg a résztvevők kritizálását!
- Egyszerű kellékek, mint például kalapok vagy névtáblák érdekesebbé tehetik a szerepjátást, különösen ha gyerekeket tanítasz.

SZÍNJÁTÁS

Egy színjátékban emberek játszanak el egy történetet. A tanulóid jobban megérthetnek egy evangéliumi tantételt, ha beszámolókat játszanak el a szentírásokból, egyháztörténetből vagy egyházi folyóiratokból.

A színjátás fajtái

A színjátásnak különböző fajtái vannak. Például:

- Felolvashatsz egy beszámolót (vagy felolvastathatod valaki mással), miközben a résztvevők csendben eljártsszák.
- Előadhatsz egy beszámolót, és utána eljátszathatod a résztvevőkkel szavakban, vagy azok nélkül. A kisgyerekek gyakran élvezik többször eljátszani egyazon történetet, minden alkalommal más emberek szerepét eljátszva.
- Előkészítheted a szövegeket, amit a résztvevők felolvasnak az órán.
- Néhány résztvevővel csendben eljátszathatsz egy ismerős történetet, a többiek pedig kitalálhatják, hogy mely történetet játszották el.
- Elbeszélgethetsz valakivel, mintha egy szentírásbeli vagy egyháztörténeti személy lenne. Például megkérhetsz valakit, hogy játssza el Sémét, Noé egyik fiát. Megkérheted a Sémét játszó személyt, hogy beszéljen neked Noé prédikálásáról, az özönvízről, a bárkáról és arról a napról, amikor Noé és családja ismét a száraz földön tudtak járni. (Ha egy ilyen „elbeszélgetés” levezetését tervezed, a kijelölt személlyel előre beszélj, és beszélj neki a kérdésekről, melyeket fel fogsz tenni!)

Hogyan készítsünk és vezessünk le színjátékokat

A színjátékoknak a levezetésüktől függetlenül, világosan a leckéhez kell kapcsolódniuk. Segíteniük kell a tanulóknak az evangéliumi tantételekre emlékezni. Egyszerű és közvetlen üzeneteket kell közölniük. Ne vonják el a figyelmet a szentírásbeli vagy történelmi események szentségétől.

Az egyszerű jelmezek, mint például köntösök és sapkák érdekesebbé tehetik a színjátékokat, különösen gyerekek számára. Hasznosnak találhatod azt is, ha névtáblákat használ a résztvevők által megjelenített személyek azonosítására.

Néhány tanuló vonakodhat egyes szentírásbeli vagy egyháztörténeti emberek szerepét eljátszani. Ezeknek az embe-

reknek is találhatsz lehetőséget, hogy részt vegyenek a színjátásban. Például egyes kisgyerekek kényelmesebben érezhetik magukat, ha állatoknak tettetik magukat. A hanghatások létrehozását is élvezhetik, például a szélét vagy a futását. Ha valaki nem akar részt venni, ne erőltesd!

Egy színjátszás levezetéséhez:

1. Kérj önként jelentkezőket a színjátszáshoz! Oszd ki a szerepeiket!
2. Segíts a résztvevőknek megérteni az eljátszandó történetet, és az embereket, akiket meg fognak jeleníteni!
3. A színjátszás alatt a résztvevőknek szükség szerint segíts a szerepeikben! Lehet, hogy sügnod kell nekik a színjáték alatt. Ha kisgyerekeket tanítasz, kérdéseket tehetsz fel nekik segítségképpen, például hogy „Most mit fogsz tenni?” vagy „Most mit fogsz mondani?”

A színjátszás ne töltse ki az egész órát. Bizonyosodj meg, hogy elég időt hagysz a színjátszás végén, hogy megkérdezd a résztvevőktől, mit tanultak! Segíts nekik a színjáték üzenetét a leckére és a saját életükre vonatkoztatni!

Figyelmeztetés az Istenség színjátékokban történő megjelenítéséről

„Istent, az Atyát és a Szentlelket ne jelenítsék meg gyűléseken, színielőadásokon vagy zenés darabokban.

Ha megjelenítik az Üdvözítőt, akkor azt a legnagyobb tiszteletudással és méltósággal tegyék. Csak egészséges személyiségvonásokkal rendelkező egyéneknek adják ezt a szerepet. Csak az Üdvözítő által a szentírásokban mondottakat mondja az Őt megjelenítő illető. Az Üdvözítőt megjelenítő illető ne énekeljen vagy táncoljon.

Az előadás végén az illető ne viselje a jelmezt a folyosón vagy máshol. Rögtön öltözzön át utcai ruhába.

Az Üdvözítőt ne jelenítsék meg gyermekek előadásban, a karácsonyi jelenet kivételével” (*Utasítások egyházi kézikönyve, 2. könyv: Papsági és segédszervezeti vezetők* [1998], 279. old.).

Megkérhetsz egy narrátort, hogy olvassa az Üdvözítő szavait a szentírásokból.

SZÖVETTÁBLÁK

A szövegtáblák olyan hordozható táblák, melyeken figurákat mutatnak be, általában egy történet elmesélésére. Ez a tanítási eszköz jól működik gyerekek esetében. Ha szövegtáblát használsz, megkérheted a tanulókat, hogy segítsenek felrakni rá a figurákat. Miután a szövegtáblát egy történet elmondására használtad, hagyd, hogy a gyerekek a figurákat használják a történet újrameséléséhez!

Hogyan készítsünk szövegtáblát

Egy szövegtábla elkészítéséhez:

1. Vágj le egy darab kemény kartonpapírt, furnérlemezt vagy hasonló anyagot!
2. Vágj le egy darab színtartó flanelt, filcet, bolyhozott nejlont kötést vagy durva vásznat, elég nagyot ahhoz, hogy a lemez minden oldalán 5 cm-rel túllógjon!
3. Az anyagdarab színével lefelé, helyezd a lemezt az anyag közepére! Az anyag széleit hajtsd a lemez oldalai köré, és rögzítsd az anyagot a lemez hátuljához!

Hogyan készítsünk szövegtábla figurákat

Saját szövegtábla figuráid elkészítéséhez:

1. Rajzolj meg, vagy másolj át és színezz ki egy képet egy egyházi folyóiratból, kézikönyvből vagy egyéb forrásból!
2. Vágd ki a képet!
3. Ragaszd a képet keményebb papírhoz!
4. Rögzíts egy darab flanelt vagy smirglit vagy más durva felületű anyagot a kemény papír hátuljára! Ez majd a szövegtáblán tartja a figurát.

Embereket állatokat és egyéb tárgyakat ábrázoló szövegtábla figurákat lehet rendelni a *Church Materials Catalog*-on keresztül. A katalógusban szemléltető kivágóknak hívják őket.

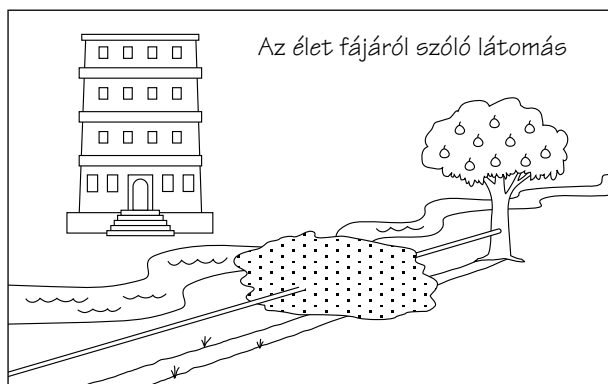
TÁBLA

A tábla az egyik legegyszerűbb, leginkább rendelkezésre álló tanítási eszköz. A táblát használhatod arra, hogy:

- Kihangsúlyozd a kulcsfontosságú tényeket vagy elképzeléseket, és hogy segíts a tanulóknak emlékezni azokra.
- A tanulók ötleteit azzal nyugtázd, hogy a táblára írod őket.
- Beszélgetéseket irányíts azáltal, hogy kérdéseket írsz fel, és meghallgatsz a tanulók válaszait. Például:

AMIKOR IMÁDKOZUNK	
Köszönetet mondunk Mennyei Atyának:	Kérjük Mennyei Atyát:

- Letisztázz fogalmakat és történeteket azáltal, hogy egyszerűen mutatod be őket. Például:

- Vázlatokat vagy listákat készíts, ezáltal segítve a tanulóknak követni a beszélgetést.
- A feladatokat vagy a jelen illetve a következő leckére vonatkozó szentírásokat felsorold.

Irányelvek a tábla használatához

A következő irányelvek segíthetnek neked, hogy hatékony tanítási eszközként használhasd a táblát. Ezen irányelvek egyúttal az írásvetítők és a fehér táblák használatára is vonatkoznak.

- Tervezd meg és gyakorold, hogy mit fogsz írni, meghatározva, hogy miként fogod megszerezni az információt vagy a rajzokat! Gyakorold az olyan illusztrációk rajzolását, melyeket használni fogsz!
- Ha egy vázlat, lista vagy illusztráció használatát tervezed a táblán, készítsd el az óra előtt, és takard le papírral, az óra alatt a megfelelő időben felfedve!
- Írj olvashatóan és elég nagy betűkkel, hogy mindenki lássa, meggyőződve arról, hogy nem túl sűrűn, rendezen és könnyen olvashatóan írsz! Csak kulcsszavakat vagy kifejezéseket írj fel!
- Használj egyszerű pálcika figurákat és alakokat a történetek vagy elképzelések illusztrálásához! Ha egyszerűek a figuráid és alakjaid, elkerülöd azt, hogy azok kerüljenek az óra középpontjába.
- Órizd meg a tanulóid figyelmét azzal, hogy miközben írsz, beszélj!
- Kerüld a túl sok idő eltöltését a táblánál! Ez meggyengítheti a tanulók érdeklődését az óra iránt.
- Ne mentegedőzz a helyesírásod, kézírásod vagy művészi képességeid hiányosságai miatt! A mentegetőzés csak még inkább odavonja írásod vagy rajzolásod azon bizonyos szempontjára a figyelmet. Ha kényelmetlenül érzed magad a táblánál, kérj meg valakit, hogy segítsen!
- Néha kérj meg valakit, hogy írjon helyetted a táblára, hogy így fenntarthatd a szemkontaktust a tanulókkal! Győződj meg róla, hogy a neked segítő személy érti, hogy mit és hova akarsz vele felírni a táblára!

TEREFERE

A tereferere egy olyan tevékenység, melyben a tanulók kis beszélgető csoportokra oszlanak. A csoportok kijelölt témákról beszélnek, majd pedig megosztják gondolataikat a többiekkel. A tereferét használhatod arra, hogy sok embernek megadd a részvétel lehetőségét az órán. Az olyan egyének, akik általában vonakodnak részt venni, kis csoportokban megosztják azon elképzeléseiket, melyeket nem fejeznének ki az egész csoport előtt. Ez segíteni fog nekik megérteni, hogy az ő elképzeléseik fontosak másoknak.

Időnként a csoportok azzal is megoszthatják a gondolataikat, hogy plakátokat, ábrákat vagy rajzokat készítenek. Például megkérheted őket, hogy rajzolják le egy szentírásrész különböző részeit, vagy olyan dolgokat, melyekért hálásak.

Példa egy tereferére

Egy leckében, mely a teljesidejű misszióra történő felkészülésről szól, az elderkvórum oktató feloszthatja a kvórumtagokat öt csoportra, és mindegyik csoportot megkérheti, hogy beszéljen a következő öt kérdés egyikéről:

- Mit tehetnek a fiatal emberek, hogy felkészüljenek teljesidejű missziós szolgálatra?
- Mit tehetnek az apák, hogy segítsenek a fiaiknak felkészülni a teljesidejű missziós szolgálatra?
- Mit tehetnek a házitanítók, hogy segítsenek a fiúknak és a fiatal férfiaknak felkészülni teljesidejű missziós szolgálatra?
- Mit tehetnek az ároni papsági tanácsadók, hogy segítsenek a fiatal férfiaknak felkészülni a teljesidejű missziós szolgálatra?
- Mit tehetnek a felnőttek, hogy felkészüljenek a teljesidejű missziós szolgálatra?

Használhatod ezt a mintát további témák kidolgozásához a tereferében.

Hogyan kell levezetni egy tereferét

A következő lépések megmutatják, hogy miként vezess le egy tereferét. Miközben egy tereferere levezetését tervezed, gondold át, hogy az egyes lépések mennyi időt igényelnek! Győződj meg róla, hogy a folyamat nem fog túl sokat kitölteni a lecke idejéből!

1. Oszd fel az osztályt legalább háromfős csoportokba! (Vagy egyszerűen megkérhetsz minden tanulót, hogy forduljanak oda a mellettük ülő emberhez egy gyors beszélgetésre. Ha ezt választod, ennek megfelelően változtass a 2–6. lépéseken!)
2. Válassz egy vezetőt minden csoport élére, vagy hagyd, hogy a csoportok maguk válasszanak! Jelölj ki egy jegyzetelőt is minden csoportban! Adj minden jegyzetelőnek egy papírt és tollat vagy ceruzát! A jegyzetelő írja fel

válaszaikat a beszélgetés közben. A vezetők irányítják a beszélgetéseket, és később ők jelentik a csoport ötleteit az osztálynak. (Ha olyan tereferét csinálsz, ahol a csoportok rajzolnak, adj oda minden szükséges anyagot minden csoportnak, például papírt, ceruzákat és zsírkrétákat!

3. Adj ki minden csoportnak egy témát, mely a leckéhez kapcsolódik! Megkérheted az összes csoportot, hogy ugyanazt a témát beszéljék meg, vagy adhatsz minden csoportnak más témát. Hasznos lehet egy darab papírt adni minden csoportnak, egy rajta megadott témával.
4. Adj a csoportoknak egy meghatározott időtartamot a témák megbeszélésére! Győződj meg róla, hogy a feladatnál maradnak! Figyelmeztess őket egy-két perccel a befejezés előtt!
5. Kérd meg az egyes csoportvezetőket, hogy adják elő a csoport megbeszéléséből kapott ötleteiket! (Ha minden csoport ugyanazt a témát beszélte meg, a csoportvezetők sorban egy-egy ötletet mondjanak. Máskülönben az első csoport sok ötletet fog mondani, a többieknek pedig keveset fog hagyni.)
6. Foglald össze az elmondottakat, meggyőződve arról, hogy a témát eléggé megbeszéltétek! Győződj meg róla, hogy a tanulók értik, hogy a beszélgetéseik miként vonatkoznak azokra az evangéliumi tantételekre, melyeket tanítasz.

TÉRKÉPEK

Térképeket találhatsz az egyházi lecke kézikönyvekben, egyházi folyóiratokban és a gyülekezeti ház könyvtárában.

Hogyan használjunk térképeket

A leckékben használhatsz térképeket úgy, hogy:

- A tanulókkal megkeresteted azokat a városokat, melyek az éppen tanult szentírásban vagy egyháztörténetben találhatóak.
- Egyszerű térképeket rajzolsz a táblára.
- Érdekes helyeket keresel, például országokat, ahol teljes idejű misszionáriusok szolgálnak, vagy ahol templomok találhatóak.

TEVÉKENYSÉG LAPOK

Lásd „Munkalapok,” 169–71. old.

TÖRTÉNET ÉNEKLÉS

Lásd a „Zene narrációval (történet éneklés)” részt, 183–84. old!

TÖRTÉNETEK

Mindenki szereti a jó történeteket. A történetek gazdagabbá teszik az órákat, és úgy ragadják meg a tanulók figyelmét, mint ahogy kevés más tanítási módszer. A történeteket lehet kérdések megválaszolására, tantételek bevezetésére vagy alátámasztására, vagy leckék összefoglalására használni. Különösen hatékonyak lehetnek evangéliumi tantételek letisztázásában és tanításában, azáltal, hogy példákkal szolgálnak az igazlelkű életről, minden hallgatót a saját értelmi szintjén megközelítve.

Amikor a történeteket jól használják, bevonják a tanulók értekeit és érzéseit. Segíthetnek a tanulóknak az evangéliumi tantételek alkalmazásában, amikor nagyszerű szentírásbeli eseményekben, döntéshozatalok pillanataiban, nehézségekben és küzdelmekben és a Jézus Krisztus evangéliuma szerinti élet áldásaiban osztoznak. Érthetőbbé és emlékeztetőbbé teszik a tantételeket. Élénk és sugalmazó módon mutatják meg, hogy az evangéliumi tantételeket hogyan alkalmazhatjuk az életünkben. Például a hitről szóló tanításban megoszthatod Alma magyarázatát, hogy ha van hitünk, „akkor valami olyanról reméljük, hogy igaz, amit még nem láttunk” (Alma 32:21). Azonban még teljesebbé tennéd tanításodat, ha elmondanál egy történetet, melyben valaki nagy hitet gyakorolt, mint amilyen Dávid története is, amikor harcba kezdett Góliáttal (lásd 1 Sámuel 17:20–50., különös tekintettel a 26., 32–37. és 45–47. versekre).

Az Üdvözítő a mester tanító, és a követendő példánk minden evangéliumi tanításunkban. Rendszeresen használt történeteket a tanításában. Példázatai kiváló példái a történetek felhasználásának a tanításban. Például egy törvénytudó megkérdezte tőle: „Ki az én felebarátom?” Azzal válaszolt, hogy elmondott egy történetet egy emberről, akit megvertek és kiraboltak, miközben Jeruzsálemből Jerikóba utazott. Két ember elsétált a sebesült férfi mellett, de egy harmadik, egy samaritánus megállt, és gondjaiba vette (lásd Lukács 10:29–35). Mikor Jézus befejezte a történetet, megkérdezte a törvénytudót: „E három közül azért kit gondolsz, hogy felebarátja volt annak, a ki a rablók kezébe esett?” A férfi így válaszolt: „Az, a ki könyörült rajta.” Majd Jézus így felelt: „Eredj el, és te is a képen cselekedjél” (Lukács 10:36–37).

Történetek kiválasztása

Egy történet kiválasztása közben tedd fel magadnak az alább felsorolt kérdéseket, hogy meggyőződj róla, hogy a történet megfelelő és hatékony. Ezeket a kérdéseket és egyebeket megtalálod a „Megfelelő módszerek választása” részben (91. old.), és a „Hatékony módszerek választása” részben (92. old.).

- Vajon a történet meg fogja hívni a Szellemet?
- Illik a történet annak a szentségéhez, amit tanítok?

- Építeni és erősíteni fogja a történet a tanulóimat?
- Vajon segíteni fog a tanulóknak jobban megérteni az éppen tanult tantételt?
- Bölcsen fogja felhasználni a lecke idejét?

Különféle történetek

Használhatsz történeteket a saját élményeidből. Használhatsz történeteket másokról, például történeteket a szentírásokból, egyházi vezetők életéből és mások életéből, akiket ismersz vagy akiről olvastál. Bizonyos okokból használhatsz kitalált történeteket, például példázatokat vagy népmeséket.

Személyes élmények

A személyes élmények elmondásának nagy hatása lehet, amikor másoknak segítünk az evangéliumi tantételek szerint élni. Amikor arról beszélsz, amit te magad megtapasztaltál, az evangéliumi igazságok élő tanújává válsz. Ha igaz módon és tiszta szándékkal beszélsz, a Szellem meg fogja erősíteni üzeneted igazságát a tanulóid szívében. Tanulóid személyes élményei szintén nagy hatással lehetnek a jó érdekében.

Elder Bruce R. McConkie ezt tanította: „A hitet serkentő történetek előadásában a tökéletes minta talán az, ha azt tanítjuk, amit a szentírásokban találunk, minekutána rányomjuk az élő valóság pecsétjét egy hasonló . . . dolog elmesélésével, amely a mi sáfárságunkban történt és a mi népünkkel, és – a legideálisabb esetben – velünk, egyénekkel” („The How and Why of Faith-promoting Stories,” *New Era*, 1978. júl., 5. old.).

A személyes élmények elmondásakor neked és tanulóidnak a következőkre kell figyelnetek:

- Ne beszélj szent dolgokról, hacsak a Szellem azt nem sugallja! Azt Úr ezt mondta: „Emlékezzetek arra, hogy ami felülről jön, az szent, és azt óvatosan, a Szellem fegyelmezetségével kell kimondani” (T&Sz63:64).
- Kerüld a feltűnéskeltést, ami azt jelenti, hogy azért mondunk valamit, hogy meglepő hatást érvünk el! Emellett kerüld az erős érzelmek kiváltását a tanulóidban!
- Semmilyen okból ne szépjíts az élményeiden!
- Ne beszélj élményekről csak azért, hogy magadra vond a figyelmet!
- Ne beszélj múltbeli bűnökről vagy vétkekről!

Másokról szóló történetek

A szentírások és az Egyház története tele van olyan férfiakról, nőkről és gyermekekről szóló történetekkel, akik életükben alkalmazták az evangéliumi tantételeket. Például azzal taníthatsz az imáról, hogy elmondod Enosz történetét, amikor önmagáért, népéért és ellenségeiért az Úrhoz könyörgött. Azzal is taníthatsz az imáról, hogy felhasználod a történetet Joseph Smith imájáról a szent ligetben. És van sok oktató, megindító történet a mai hithű utolsó napi szentek életéből,

melyeket megoszthatsz. Amikor történeteket osztasz meg másokról, ne feledkezz meg a következő irányelvekről!

- Akárcsak a személyes élményeknél, győződj meg róla, hogy a Szellemmel összhangban cselekszel! Kerüld a feltűnéskeltést, és ne szépjíts a történeteken, melyeket megosztasz!
- Bizonyosodj meg róla, hogy valóságghűen mondd el a történeteket! Ne ossz meg olyan történeteket, melyek nem igazak, vagy melyek részben nem igazak! Egy történet megosztás előtt menj el a forráshoz annak megerősítésére, hogy amit mondasz, megfelel a tényeknek!
- Ha egy történetet nem nyomtattak ki vagy nem jelent meg nyilvánosan, szerezd meg a történet gazdájának engedélyét, mielőtt elmondod!

Kitalált történetek

Az evangélium tanításában helyet kapnak a kitalált történetek. Megtanulhatod, hogy miként használj kitalált történeteket, ha tanulmányozod, hogy az Üdvözítő miként használt példázatokat a tanításában. Egy bölcs emberről beszélt, aki egy sziklára építette házát, és egy bolond emberről, aki a homokra építette a házát (lásd Máté7:24–27.), egy asszonyról, aki kiséperte a házát, hogy megtalálja az elvesztett pénzermét (lásd Lukács 15:8–10.), és egy tékozló fiúról, aki eltékozolta az örökségét, akit azonban apja visszafogadott otthonába (lásd Lukács 15:11–32). Ha fogékonyak vagyunk a Szellem iránt, akkor nagyszerű igazságokat tanulhatunk ezekből a példázatokból, és a többiből, melyeket az Üdvözítő tanított.

Amint a Bible Dictionary is magyarázza, a példázatok hasonlatok. Azáltal tanítanak szellemi igazságokat, hogy anyagi dolgokhoz vagy helyzetekhez hasonlítják őket. Ez igaz minden kitalált történetre, melyek helyesen tanítanak evangéliumi tantételeket. A történetek megnyithatják az evangéliumi tantételeket az értelem számára, élénkké tehetik a képzelet számára, és általában emlékeztetést. Az evangéliumi igazságok tanításában a hasonlatok felhasználásáról javaslatokat a „Hasonlatok és szemléltetés leckék” részben találsz, 164–65. old.

Miközben kitalált történetek felhasználására készülsz, emlékezz a következő irányelvekre!

- Győződj meg róla, hogy a tanulóid értik, hogy a történetek nem igazak!
- Akárcsak másféle történetek esetében, győződj meg róla, hogy a kitalált történetek megfelelőek, izlések és összhangban vannak a Szellemmel!

A Liahona (nemzetközi folyóirat) gyakran tartalmaz kitalált történeteket, melyeket fel lehet használni a leckék kiegészítésére és gazdagabbá tételére. Az evangélium tanításakor a történetek hatékony felhasználására példaként tanulmányozd az általános konferenciai beszédeket!

Irányelvek egy történet elkészítéséhez és elmondásához

- Legyen okod a történet elmondására! Ne használj egy történetet pusztán a tanulóid szórakoztatására! Kapcsold a történetet egy evangéliumi tantételhez, amely része a lecke fő gondolatának, vagy céljának!
- Ha egy történet nem kitalált, mondd meg az osztálynak!
- Válassz felemelő történeteket a saját életedből, a szentírásokból, egyházi folyóiratokból és kézikönyvekből, az egyháztörténetből és az általános felhatalmazottak életéből! Saját életed történeteinek megosztásakor ne beszélj múltbeli helytelen tettekről vagy bűnökről!
- Ne felejts el olyan történeteket használni, melyek megfelelnek a tanulóid korcsoportjának!
- Mielőtt megosztanál egy történetet a tanulóiddal, gondosan olvasd át párszor, hogy megismerkedj vele! Miközben ezt teszed, dönts el, hogy saját szavaiddal fogod-e elmondani a történetet, vagy sem! A kifejező párbeszédekkel és leírásokkal teli történetek hatásosabbak, ha felolvasod őket.
- Határozd meg, hogy mennyi időd lesz a történet megosztására! Ha a történetet le kell rövidíteni, csak azokat a szereplőket és eseményeket vedd bele, melyek szükségesek a történet könnyű megértéséhez!
- Ha saját szavaiddal mondasz el egy történetet, egy papíron vagy a fejedben vázold fel az események sorrendjét a történetben! Gyakorold a történet hangos elmondását saját szavaiddal! Használj olyan szavakat, melyek azt érdekesebbé és színesebbé teszik!
- Tervezd meg, hogy miként fogsz a tanulóknak segíteni elképzelni a történetet! Érdeklődést ébreszthetsz a történet iránt, ha képeket vagy más szemléltetőket használsz, például rajzokat a táblán vagy a történethez kapcsolódó tárgyakat. Például mielőtt elmondod Mormon könyve napvilágra kerülésének történetét, megmutathatod a képet, amint Moróni elrejté az aranylemezeket a Kumóra dombon. Feltehetsz ilyen kérdéseket: „Mi történik ezen a képen?” vagy „Miért teszi ezt Moróni?”
- Érdekesen kezd el a történetet, olyan szavakat használva, melyek élénk képet festenek a szereplőkről és a környezetről! Például azon beszámoló bevezetőjeként, amikor az Üdvözítő lecsendesítette a vihart, felolvashatod a szentírásokból: „És ímé nagy háborgás lőn a tengeren, annyira, hogy a hajót elborítják vala a hullámok” (Máté 8:24).
- Élvezd a történet mesélését! Természetes hangon meséld, érdeklődéssel és meggyőződéssel!
- A történet elmesélése után beszélj meg a tanulókkal, hogy a történetben tanult tantétel miként vonatkozik az életükre!

További javaslatok történetek elmeséléséhez kisgyerekeknek

- Tartsd fejben a gyerekek korát, a történetet az ő koncentrációs képességükhöz és értelmükhöz igazítva!
- Tervezz módokat arra, hogy bevond a gyerekeket a történetbe! Például tarthatnak képeket vagy elismételhetnek egyes részeket.
- Mielőtt elmondanád a történetet, magyarázd el a történetben található olyan szavakat, melyeket a gyerekek esetleg nem értenek! Ez segíteni fog zavartalanul elmondani a történetet.
- Ha egy képeskönyvből olvasol, gyakorta állj meg, hogy megmutasd a gyerekeknek a történet képeit! Mutasd elég sokáig a képeket, hogy mindenki lássa őket, mielőtt folytatnád a történetet!
- Ha a gyerekek megjegyzéseket tesznek vagy kérdéseket kérdeznek, adj egyszerű, tömör válaszokat! Majd folytasd a történetet!
- A kisebb gyerekek szeretik, ha megismétlik a történeteket. Ha megismételsz egy történetet, kezd el, és kérdezd meg, „Ezután mi történt?” Odadobhatsz egy babzsákot vagy puha játékot az egyik gyerekhez, és megkérheted, hogy mondjon egy dolgot a történetről. Ez a gyerek pedig egy másik gyereknek dobja a babzsákot, és így tovább, míg a történet véget nem ér.
- Tegyél össze különböző részleteket egy szentírás beszámolóból! Jelölj ki különböző tanulókat, hogy sorrendben olvassák fel a szentírásokat!
- A gyerekek néha szeretnek előtted ülni a földön, miközben egy történetet mesélsz.
- A gyerekek néha szeretnek eljátszani egy történetet, miután meghallgatták.

VENDÉG BESZÉLŐK

Alkalmanként meghívhat vendégeket, hogy az óra részeként beszéljenek a tanulóidhoz. Például egy Ároni papsági tanácsadó meghívhat egy visszatért misszionáriust, hogy arról beszéljen a fiatal férfiaknak, miként tudnak felkészülni a misszionáriusi szolgálatra.

Miként dolgozzunk egy vendég beszélővel

A püspök jóváhagyására van szükséged, mielőtt meghívsz egy olyan vendég beszélőt, aki nem az egyházközség tagja (lásd *Utasítások egyházi kézikönyve, 2. könyv: Papsági és segédszervezeti vezetők* [1998], 325. old.). Amikor megkaptad a püspököd jóváhagyását, kövesd ezeket a lépéseket!

1. Előre hívd meg a vendég beszélőt! Tudasd vele a lecke témáját, az osztálytagok korcsoportját, hogy szerinted mit kell megtanulniuk az előadásból, és a számára rendelkez-

zésre álló időt. Adj a beszélőnek egy másolatot a leckéről a kézikönyvből!

2. Ha kérdéseket szándékozol feltenni a vendégnek, készíts egy listát a kérdésekről! Adj egy példányt a kérdésekből a vendégnek!
3. Mutasd be a vendéget, mielőtt az óra elkezdődik!

VITAFÓRUMOK

Egy vitafórum két vagy több osztálytagból álló csoportból áll – vagy meghívott vendégekből, akiknek különleges tudásuk vagy tapasztalatuk van – akiknek egy megbeszélendő témát adnak ki. Egy vitafórumot egy közvetítő vezet, aki általában a tanító.

A vitafórumokat használhatod információ átadására, vagy annak megbeszélésére, hogy miként élünk egy evangéliumi tantétel szerint, vagy oldjunk meg egy problémát. A vitafórumok alkalmat adnak a tanulóknak, hogy kifejezzék gondolataikat egy széles témakörben. Amikor megkéred a tanulókat, hogy új anyagot adjanak elő, vagy hogy a csoport számára érdekes problémákat beszéljenek meg, sokkal aktívabban részt fognak venni a tanulásban.

Hogyan készülünk egy vitafórumra

1. Válassz ki egy témát, mely megfelel a leckének és az osztálytagok korának! Készíts kérdéseket erről a témáról, melyeket feltehetsz a fórum tagjainak!
2. Előre válassz ki olyan fórumtagokat, akik nyugodtan tudnak kérdésekre válaszolni egy csoport előtt! Korlátozd a fórumtagok számát három és öt között! Egy ötnél több főből álló fórum túl sok időt igényelhet, és az egyes fórumtagoknak nem lesz elég alkalma hozzászólni a témához. Ha olyan látogatókat akarsz meghívni, akiknek különleges tudása vagy tapasztalata van, ne feledd, hogy a püspök jóváhagyására van szükség, mielőtt a vendég beszélők részt vehetnének (lásd *Utasítások egyházi kézikönyve, 2. könyv: Papsági és segédszervezeti vezetők* [1998], 325. old.).
3. Segíts a fórum tagjainak felkészülni a beszélgetésre! Gondold át a következő javaslatokat!
 - a. Segíts nekik megérteni, hogy mit foglal magába a beszélgetés, és hogy mi a felelősségük, beleértve bármely tanulást vagy készülést, amit meg kell tenniük! Emellett adj nekik információt az osztálytagok életkoráról és szükségleteiről, hogy milyen előadást szeretnél, és az idő terjedelmét, melyet az anyag előadására kapnak!
 - b. Segíts nekik beszerezni a beszélgetésben az ő részükhöz szükséges információt!
 - c. Ha a vitafórum új információt vagy elképzeléseket fog tartalmazni, minden fórumtagnak add ki feladatul a téma egyik szempontját, legalább egy héttel előre, hogy felkészülhessenek a beszélgetésre! Adhatsz nekik

szentírás utalásokat, lecke kézikönyveket vagy egyéb forrásokat.

- d. Ha a vitafórum tagjai egy problémára koncentrálnak, találkozz velük a beszélgetés előtt, és adj nekik egy listát a megbeszélendő kérdésekről! Hagyd, hogy mindegyikük válasszon két- három kérdést, melyre válaszolni szeretne!
- e. Egyből az előadás előtt adj pár percet a fórumtagoknak, hogy kicseréljék a gondolataikat a megbeszélendő témáról!

Hogyan vezessünk le egy vitafórumot

1. Rendezd el a termet úgy, hogy a fórumtagokat jól lássák és hallják!
2. Amikor eljön az idő a közties beszélgetésre, mutasd be a fórum tagjait, és a témát, melyet meg fognak beszélni!
3. Miközben te vagy egy másik közvetítő irányítja a beszélgetést és kérdéseket tesz fel, győződj meg róla, hogy elég időt adsz minden fórumtagnak a válaszadásra! Egy vitafórum sikere nagy mértékben a közvetítőtől függ. Ez a személy adja meg a szellemi alaphangot az előadáshoz, és irányítja a beszélgetést azáltal, hogy a megjegyzéseket a témára vagy problémára összpontosítja, fenntartva a beszélgetés tempóját, és minden fórumtagnak segít részt venni a beszélgetésben.
4. Hagyd, hogy az osztálytagok kérdéseket tegyenek fel a fórumtagoknak!
5. A beszélgetés után összegezd a megbeszélte dolgokat!

ZENE

Az Első Elnökség ezt mondta:

„Az inspiráló zene gyűléseink alapvető része. A himnuszok meghívják az Úr Szellemét, áhítatot teremtenek, egyháztagnaként egyesítenek bennünket, és módot adnak arra, hogy az Urat dicsérjük.

A legnagyobb beszédek némelyikét a himnuszok éneklésével mondjuk el. A himnuszok bűnbánatra és jócselekedetekre indítanak minket, hogy bizonyosságot és hitet építsünk, megvigasztaljuk a megfáradtat, megvigasztaljuk a gyászolót, és arra inspirálnak bennünket, hogy mindvégig kitartsunk” (*Hymns*, ix).

A himnuszok nagy inspirációt és vigaszt nyújtanak nekünk az életünk során, amikor memorizáljuk őket, és a szükség idején felidézünk.

Elder Dallin H. Oaks arra buzdított minden egyháztagnak, hogy használják gyakrabban a himnuszokat önmaguk és mások megerősítésére:

„Azon gondolkozom, vajon eleget használjuk-e ezen mennyből adatott forrásokat a gyűléseinken, osztályainkban és az otthonainkban. ...

Sokkal többet kell használnunk a himnuszokat, hogy összhangba hozzanak minket az Úr Szellemével, hogy egyesítsenek bennünket és hogy segítsenek tanunk tanításában és tanulásában. Jobban kell használnunk a himnuszokat a misszionáriusi tanításban, az evangéliumi osztályokban, a kvórumgyűléseken, a családi esteken és a házitanítói látogatásokon” (Conference Report, 1994. okt., 10., 13. old; vagy *Ensign*, 1994. nov., 10., 12. old.).

A leckék gazdagabbá tétele zenével

Sokféle módon használhatod a zenét, hogy leckéidet gazdagabbá tedd és meghívd a Szellemet. Néhány példa következik.

Egy evangéliumi tantétel tanítása vagy ismétlése

A legtöbb himnusz segíthet evangéliumi tantételek megtanításában vagy olyan tantételek ismétlésében, melyeket már megbeszéltek.

Amikor egy dalt használsz egy tantétel megtanításához, kérdéseket tehetsz fel a tanulóknak, hogy segíts a dal üzenetére emlékezniük, vagy hogy beszélgetésre ösztönözz. Például a „Nem épült homokra” című himnuszt (Énekeskönyv, 7. old.) arra használhatod, hogy segíts a tanulóidnak megérteni, hogy az Üdvözítő segít szembenéznünk a nehézségekkel.

Egy evangéliumi tantétel megtanítása után megkérdezheted a tanulóidtól, hogy „Melyik himnusz segíthet nekünk erre a tantételre emlékezni?” Azután énekeljétek el az egyik himnuszt, amit javasolnak. Gyerekek esetében előbb elénekelheted a dalt, és utána megkérdezheted őket, hogy a dal miként vonatkozik a leckére. Megkérheted őket, hogy énekeljék veled a dalt.

Bepillantást adni a szentírásba

Az egyházi himnuszok könyvében minden egyes himnuszt szentírás utalások kísérnek, melyeket indexszel láttak el. A *Children's Songbook*-ban is a legtöbb éneknél van szentírás utalás. Ezen utalásokhoz fordulhatsz olyan énekek keresésekor, melyek jól használhatók bizonyos leckéknél. Például ha éppen János 13:34–35-öt tanítanád, elénekeltehetnéd a tanulókkal a „Ahogy szerettem” című himnuszt, amely megfelel ezeknek a verseknek.

Segíteni a tanulóknak a bizonyosságukat építeni és azt kifejezni

Miközben a tanulók himnuszokat és egyéb egyházi énekeket énekelnek, a Szellem bizonyosságot tehet nekik a tanított tantételek igazságáról. Vannak bizonyos énekek, melyeknek már a szavai is egy bizonyosság kifejeződései, hogy éneklésük közben az emberek együtt tehessék a bizonyosságukat. Ilyen énekek például a „Tudom, hogy él kegyes Megváltóm” (Énekeskönyv 64. old.), vagy a „Prófétánkat köszönjük az Úrnak” (Énekeskönyv 47. old.).

Gordon B. Hinckley elnök elmagyarázta, hogy a zene miként erősítette meg a bizonyosságát Joseph Smith prófétáról: „Sok évvel ezelőtt, amikor tizenkét éves koromban diakónussá szenteltek, az apám, aki a cövekünk elnöke volt, elvitt engem az első papsági gyűlésre. . . . Ezek a férfiak együtt felemelték erős hangjukat, néhányan olyan európai vidékek akcentusaival, melyekről megtértként jöttek el, mindannyian a meggyőződés és bizonyosság nagyszerű szellemével énekelve e szavakat:

*Dicsérd a férfit,
aki szólt Jehovával,
és Jézus felkente prófétájává.*

Joseph Smith prófétáról énekeltek, és miközben ezt tették, ezen sáfárság hatalmas prófétája iránti szeretethullám, és a belé vetett hit hatolt a szívembe. Gyermekkoromban sokat tanítottak róla az egyházközségünk gyűlésein és osztályaiban, akár csak az otthonunkban; de azon a cövek papsági gyűlésen mások voltak az élményeim. Akkor tudtam, a Szentlélek ereje által, hogy Joseph Smith valóban Isten prófétája volt” („Praise to the Man,” *Ensign*, 1983. aug., 2. old.).

Egy óra befejezése és a tanulók ösztönzése, hogy alkalmazzanak egy evangéliumi tantételt

Egy óra befejezésekor egy himnusz vagy egy ének összefoglalhatja a tanult tantételt, és átadhat egy motiváló üzenetet. Például a parancsolatok betartásáról szóló óra befejezésekor a tanulókkal elénekelteheted a „Tégy bátran jót” című himnuszt (Énekeskönyv 108. old.).

Az áhítatos érzések elmélyítése

Te és a családod énekelhettek himnuszokat és más énekeket a családi esteken, családi tanácsokon és más összejöveteleken az áhítatos érzések elmélyítésére, és a családi evangéliumi tanulás elősegítésére. Egy osztálytermi környezetben lejátszhatsz felvett zenét, vagy valaki játszhat a zongorán, amikor a tanulók bejönnek a terembe. Ez segíteni fog az áhítatos légkör megteremtésében, és a tanulók felkészítésében az órára.

Az áhítat elmélyítésének egyéb módja lehet az, ha halkán zenét játszol le egy történet felolvasása közben, vagy amikor a gyerekek rajzokat készítenek a leckéről. Vagy elénekeltehetsz valakivel egy éneket, miközben a tanulók szentírásbeli történetek képeit nézegetik.

A megfelelő zene kiválasztása és előkészítése

Amikor zenét válogatsz egy leckéhez, nézd meg az indexet a *Himnuszok* és a *Children's Songbook*-ban, hogy a lecke témájára vonatkozó himnuszokat és énekeket találj! Az egyházi zene hangkazetta és CD felvételeinek felsorolása a *Church Materials Catalog*-ban található.

Győződj meg róla, hogy bármely zene, amit használsz, és ami nincs az Egyház által kiadott anyagok között, megfelel az egyházi normáknak (lásd az *Utasítások egyházi kézikönyvének* „Zene” részét). Az egyházközi zenei elnök vagy a zenei karvezető segíthet a megfelelő zene kiválasztásában és előkészítésében.

Ha egy himnusz vagy ének eléneklését vagy vezetését tervezed, bizonyosodj meg róla, hogy elég jól ismered a szavakat ahhoz, hogy inkább a tanulóidnak szenteld a figyelmedet, mintsem a himnuszos könyvnek vagy énekeskönyvnek!

Javaslatok az énekek vezényléséhez

Tanuld meg az alap ütemmutatókat az énekekhez! Gondold át a következő javaslatokat is!

- Amikor egy himnuszt vagy éneket vezetsz, a kezeidet használhatod, hogy az ének hangfekvését és tempóját, vagyis gyorsaságát jelezd. A hangfekvés jelzéséhez tartsd a kezed vízszintes helyzetben, és miközben a szavakat éneklek, emeld feljebb a kezed a magasabb hangfekvés jelzéséhez, és ereszd lejjebb az alacsonyabb hangfekvés jelzéséhez! Miközben ezt teszed, a kezedet mozgasd vagy gyorsan vagy lassan a helyes tempó jelzésére! Egy ének ütemmutatását is felrajzolhatod a táblára. Például

$\bar{\text{Úr}} \quad \text{—} \quad \text{—} \quad \text{—} \quad \text{ke} \quad \text{—} \quad \text{va} \quad \text{—} \quad \text{gyok}$

- Ahelyett, hogy az ütemmutatást használnád egy ének levezényléséhez, fontold meg egyszerű kézmozdulatok használatát, melyek a szavakat tükrözik az énekekben!

Kérd az egyházközi zenei vezető segítségét, ha úgy érzed, hogy a zenevezénylés megtanulásához további segítségre van szükséged!

Zenét használni a gyerekek tanításához

A legtöbb gyerek szeret részt venni zenei tevékenységekben. A zene tetszetős ritmusai segítenek a gyerekeknek emlékezni, a szavak üzenetére, és arra, hogy mit énekelnek. A zene növelheti a gyerekek evangéliumi tantételekre vonatkozó tudását, és erősítheti bizonyosságukat. A zenét arra is használhatod, hogy üdvözöld a gyerekeket, felkészítsd őket az imára, a leckére összpontosítsd a figyelmüket, vagy lecsillapítsd őket egy tevékenység után. A zene megváltoztathatja egy óra tempóját, és lehetővé teheti a gyerekek számára a fölös energiáik levezetését.

Sok lecke javasol olyan énekeket, melyek alátámasztják a tanult tantételt. A megfelelő énekekhez nézd meg a *Children's Songbook* indexét!

Nem kell jártas zenésznek lenned ahhoz, hogy zenét használj a tanításodban. Ha jól felkészült vagy, és szeretsz

énekelni, a gyerekek élvezni fogják a zenét, amit használsz, és tanulni fognak belőle. Pár javaslat következik, hogy segítsen neked zenét használni a gyerekek tanításához.

ZENE NARRÁCIÓVAL (TÖRTÉNET ÉNEKLÉS)

Együtt használhatsz zenét és narrációt egy történet elmondásához vagy evangéliumi üzenet megosztásához, amely a leckére vonatkozik. Ezt a módszert néha történet éneklésnek nevezik. Ezen tevékenység alatt, a történet vagy üzenet nagy részét énekek által fejezik ki, melyeket családtagok vagy osztálytagok énekelnek. Rövid narrációk kapcsolják össze az énekeket.

Ünnepi programok vagy egyéb bemutatók készítéséhez is összekombinálhatsz zenét és narrációt.

Példa a zenés narrációra

A zene és narráció következő keverékét egy olyan leckében lehet használni, mely a háláról szól:

Mesélő: Isten nagyon szereti a gyermekeit. Az egyik mód, ahogy Isten megmutatta szeretetét az volt, amikor megteremtette számunkra a földet. A 136. zsoltár utasít bennünket, hogy adjunk hálát az Úrnak a föld megteremtéséért:

„Magasztaljátok az uraknak Urát. . .
 A ki nagy csodákat művel egyedül. . .
 A ki teremtette az eget bölcsességgel. . .
 A ki kiterjesztette a földet a vizek fölé. . .
 A ki teremtette a nagy világító testeket. . .
 A napot, hogy uralkodjék nappal. . .
 A holdat és csillagokat, hogy uralkodjanak éjszaka”

(3–9. versek).

Mesélő: A föld, melyet az Úr teremtett számunkra, bőségesen ellátja a szükségleteinket. Dicsérmünk kell Istent az áldások begyűjtéséért, melyeket learatunk.

Mesélő: Emellett legmélyebb hálánkat kell kifejeznünk az Úrnak az engesztelő áldozatáért, amely megtisztíthat bennünket a bűntől, és örök életet adhat nekünk. Miközben hálát adunk áldozatáért, teljesebben felismerjük annak erejét. Ez a felismerés lenyűgöző és alázatossá tesz.

Himnusz: „Csodálattal bámulom” (Énekeskönyv, 38. old.)

Mesélő: Az Úr elvárja, hogy megosszuk az áldásainkat – hogy tápláljuk az éhezőt, felruházzuk a meztelent, megvigasztaljuk a beteget és szenvedőket, és tanítsuk az igazságot keresőket. Miközben ezeket tesszük, legőszintébb hálánkat mutatjuk neki az áldásokért, melyeket nekünk adott.

Írányelvek a zenés narráció elkészítéséhez

- Fordulj az énekeskönyv vagy a *Children's Songbook* témamutatójához a hasonló témájú énekek listájáért, melyeket fel lehet használni ehhez a tevékenységhez! Használj olyan énekeket, melyek ismerősek a tanulóid számára!

- Ha zongorát fogtok használni, szorosan működj együtt a zongoristával az ének előkészítésében, vagy a zenét vezető személy működjön vele együtt! Győződj meg róla, hogy a zongorista tudja, mikor kezdje el az egyes énekeket!
- Az énekek között a narrációk legyenek egyszerűek. Lehetnek szentírások, rövid történetek, versek, személyes élmények vagy idézetek. Amikor gyerekeknél használod

ezt a tevékenységet, kérdéseket tehetsz fel nekik, és válaszolhatnak rájuk a narráció részeként. Ez segíteni fog nekik megérteni az evangéliumi üzenetet, melyet tanítasz.

- Amennyire helyénvaló, használj képeket, hogy segíts a tanulóknak képszerűsíteni az előadott történetet vagy evangéliumi üzenetet! Az előadás alatt megengedheted a gyerekeknek, hogy tartsák a képeket.

G

AZ EVANGÉLIUM TANÍTÁSA TANFOLYAM

Segédletek a tanfolyam oktatójának

A tanfolyam célja	Ez a tanfolyam alapot biztosít, amely segíteni fog az egyháztagoknak hatékonyabb evangéliumi tanítónak válni az otthonukban és az Egyházban. A tanfolyam leckéit úgy tervezték meg, hogy egy szervezett osztály keretében tanítsák. Lehet egyéneként vagy családosan is tanulmányozni.
A tanfolyam áttekintése	<p>Az Úr megparancsolta nekünk, hogy „taníts[uk] egymásnak [Isten] országának tanait” (T&Sz 88:77). Mestertanítónak megmutatta nekünk a követendő példát. Az utolsó napi kinyilatkoztatásokban konkrét parancsolatokat adott nekünk arra vonatkozólag, hogy miként tanítsunk (lásd például T&Sz 42:12–14; 50:13–22; 52:9; 88:122). Az Ő példája és parancsolatai irányítanak bennünket, miközben tanítókként fejlődni próbálunk.</p> <p>Az 1. lecke, „Az evangélium tanításának fontossága Isten tervében,” megadja az egész Az evangélium tanítása tanfolyam alaphangját. Az Úr azon nagyszerű tervére összpontosít, hogy megtanítsa nekünk a megváltás tervét. A lecke azt tanítja, hogy mi segídezhetünk ebben a szent munkában.</p> <p>A 2., 3. és 4. lecke az evangélium tanításának három alapvető tantételével foglalkozik: „Szeresd azokat, akiket tanítasz,” „Taníts a Szellem által” és „A tant tanítsd.”</p> <p>Az 5. lecke, „Ösztönözd a szorgalmas tanulást”, arra összpontosít, hogy segítsünk az egyéneknek felelősséget vállalni az evangélium tanulmányozásáért. A 6. és 7. lecke, melyeknek egyaránt az a címe, hogy „A tanulás légkörének megteremtése,” megmutatja, hogy miként előzzünk meg és oldjunk meg problémákat, melyek a tanítási helyzetekben felmerülhetnek. A 8. és 9. leckében, melyeknek egyaránt az a címe, hogy „Használj hatékony módszereket,” egy sor tanítási módszer hatékony használatát fogod tanítani és megbeszélni. A 10. lecke, „Készíts el minden szükséges dolgot,” megmutatja, hogyan tervezz leckeidet.</p> <p>A 11. és 12. leckében segíteni fogsz a tanulóknak mindazt alkalmazni, amit az előző 10 leckében tanultak. A 11. lecke, „Fejlessz tehetségeiden,” segít az osztálytagoknak személyes tervet kidolgozni a fejlődéshez, és megmutatja, hogy az egyházközségben rendelkezésre álló sok forrás miként segíthet neki sikeresen megvalósítani ezt a tervet. A 12. lecke, „Menj és taníts,” alkalmat ad az osztálytagoknak, hogy egymást tanítsák, azáltal, hogy megosztják egymással, amit a tanfolyam alatt tanultak.</p>
A tanfolyam formátuma	Arról, hogy mikor kell tartani a tanfolyamot, kinek kell rá járni és hogy milyen változtatásokat lehet tenni, információt az <i>Útmutató a vezetőknek: Tanítsd jobban az evangéliumot!</i> -ban találsz, a 10. oldalon.
Felkészülés a tanfolyam tanítására	Ajánlott, hogy mind a 12 leckét elolvasd, mielőtt a tanfolyam elkezdődik. Ez segíteni fog átlátnod, hogy a leckék miként működnek együtt annak érdekében, hogy alapot biztosítsanak az evangélium tanításához. Figyelmeztetni fog az evangélium tanításának olyan tantételeire is, melyekről példát kell majd mutatnod a tanfolyam tanítása közben.

Egyházi anyagok felhasználása

Ezen könyv mellett szükséged lesz a szentírásokra, és az *Utasítások egyházi kézikönyvének* „Evangéliumi tanítás és vezetés” részére. Fordulhatsz ebben a könyvben az „Egyházi források az evangélium tanításához” részben felsorolt anyagokhoz is, a 105. oldalon.

Vedd fel a kapcsolatot a gyülekezeti könyvtárossal, hogy megismerd a gyülekezeti könyvtárban rendelkezésre álló forrásokat!

Osztálytagokkal dolgozni

Az osztálytagok számára szükséges anyagok

Az osztálytagok hozzák magukkal az órára a szentírásaikat. Emellett hozzanak egy jegyzetfüzetet vagy naplót, melyekbe jegyzeteket, feladatokat és gondolatokat írhatnak. Minden osztálytag hozzon az órára egyet magával ebből a könyvből.

Segíteni az osztálytagoknak részt venni az órában

Mindegyik lecke utasításokat tartalmaz, hogy segítsen a tanulóknak aktívan részt venni a tanulási tapasztalatban. Például a tanulókat arra kérhetik, hogy írjanak a füzetükbe, fejezzék ki elképzeléseiket, vagy osszanak meg személyes élményeket. Miközben a leckéket készíted, győződj meg róla, hogy elég időt tervezel a tanulók számára részt venni ezekben a tevékenységekben!

Feladatok

Ebben a tanfolyamban a leckék kétféle feladatot tartalmaznak:

1. Felkéréseket a lecke egy részének elkészítésére. Ezek a feladatok fel vannak sorolva a leckék nagy részének „Felkészülés” részében. Alkalmat adnak az osztálytagoknak egymás tanítására. Imádságosan át kell gondolnod, hogy mely tanulóknak adod ezeket a feladatokat. A feladat átnyújtásával adj az osztálytagoknak időt a felkészülésre!
2. Feladatokat konkrét tantételek gyakorlására az osztálytermen kívül. Ezek a feladatok a tanfolyam fontos részei, mert segíteni fognak az osztálytagoknak tanítókként tovább fejlődni. A leckék végén nyújtsd át ezeket a feladatokat!

Az egyes osztálytagok támogatása

A tanfolyam leckéinek tanítása mellett fordíts időt az osztálytagok egyéni támogatására is! Az osztálytagoknak nagyobb sikerben lesz része, amikor kapcsolatot tartasz velük a leckék között, hogy bátorítsd és segítsd őket. Lehet, hogy beszélni akarnak az élményeikről, melyeket a leckékben tanított tantételek alkalmazása közben szereztek.

Isteni segítség ígérete

Gondolkozz el a tanítónak szóló megjegyzésen a 234. oldalon! Miközben hitet gyakorolsz, segítségért imádkozol és a tanfolyamban tanítandó tantételeket alkalmazod, segíteni fogsz az osztálytagoknak eszközökké válni Isten kezében, hogy másokat az igazság megismeréséhez vezessenek (lásd Alma 17:9).

A tanfolyam személyes és családi tanulmányozása

Ha Az evangélium tanítása tanfolyam jelenleg nincsen az egyházközségedben, vagy ha nem tudsz rá eljárni, egyedül vagy családtagjaiddal is tanulmányozhatod a leckéket. Mindazonáltal a személyes vagy családi tanulás nem helyettesíti a tanfolyamon való részvételt, ha meghívnak téged. Sokkal többet fogsz nyerni, amikor másokkal azért találkozol, hogy ötleteket osszatok meg és együtt tanuljatok arról, hogy tanítókként hogyan fejlődhetek.

Az egyéni vagy családi tanulás kulcsai

Olvasd el a „Segédletek a tanfolyam oktatójának” részt, a 186–87. oldalon! A javaslatokat igazítsd a saját helyzetedhez!

Vállalj személyes kötelezettséget! Tanulásod eredményesebb lesz, ha személyes kötelezettséget vállalsz a fejlődésre, és hajlandó vagy szorgalmasan teljesíteni a tanfolyamot.

Sorrendben tanulmányozd a leckéket, és ne próbálj meg egy leckénél többet átvenni egy héten! A leckék között időre lesz szükséged annak alkalmazására, amit tanultál.

Vezess jegyzetfüzetet! Haladásod feljegyzése fontos része Az evangélium tanítása tanfolyamnak. A leckékben alkalom nyílik a jegyzetek, benyomások, tervek, élmények és a tanfolyamhoz kapcsolódó haladás feljegyzésére.

Teljesítsd a feladatokat! A fejlődés érdekében tett erőfeszítéseid csak akkor lesznek sikeresek, amikor megvalósítod a tanultakat. Minden lecke feladatot tartalmaz, hogy segítsen neked tényleges tanítási helyzetekben alkalmazni a tantételeket. Hűségesen végezd el ezeket a feladatokat! Füzetedbe jegyezd fel erőfeszítéseid és haladásod értékelését!

Ha családtagokkal tanulsz, szervezd úgy a tanulást, mintha osztályban lennétek! Felváltva vezethetitek a leckéket. Olvassátok el a leckékben javasolt szentírásokat, beszéljétek meg a kérdéseket és végezzétek el a feladatokat!

Ha egyedül tanulsz, képzeld el, hogy egy osztályban vagy! Mit tennél hozzá a lecke témájának a megbeszéléséhez? Hogyan felelnél a feltett kérdésekre? Gondolataidat jegyezd fel a füzetedbe! A „Személyes terv kidolgozása az evangélium tanulmányozásához” részben, 16- 17. old., javaslatokat találsz tanulásod hatékony megvalósításához.

Ha egyedül tanulsz, keress valakit, akinek beszámolhatsz! Személyes tanulásod fejlődni fog, ha van valaki, akivel megoszthatod a meglátásaidat és elképzeléseidet. Netán megkérhetsz egy családtagot, barátot illetve egy papsági vagy segédszervezeti vezetőt. Oszd meg ezzel a személlyel a céljaidat és terveidet, és erőfeszítéseid eredményeit!

Az evangélium tanításának fontossága Isten tervében

1.

lecke

A lecke célja Segíteni az osztálytagoknak növelni a vágyukat az Úr munkájában segíteni, evangéliumának tanítása által.

Megjegyzés a tanítóknak Nagy szeretetében Mennyei Atyánk tanítókról gondoskodott, hogy segítsen gyermekeinek megtanulni, hogy mit kell tenniük az örök élet elnyerése érdekében. Mindannyian az evangélium tanításának haszonélvezői vagyunk, és mindannyian parancsolatba kaptuk, hogy az evangéliumot másoknak tanítsuk. Ezen tanfolyam tanítása érdekében tett erőfeszítéseid részei ennek a nagyszerű munkának.

Gordon B. Hinckley elnök következő kijelentései egy olyan üzenetet tükröznek, melyet a tanfolyam során végig át kell adnod a osztálytagoknak:

„Meg kell erősítenünk magunkat és népünket, hogy a tanítóink inkább a szívükből szóljanak a könyvek helyett, hogy átadják az Úr és ezen drága munka iránti szeretetüket, ez pedig valahogy majd lángra fog kapni a tanulók szívében” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 619–20. old.).

„Elvégzendő munkánk van, nektek és nekem, oly nagyon sok. Gyűrjük fel ingujjainkat és lássunk neki, egy új elkötelezettséggel, bizalmunkat az Úrba vetve. . . . Meg tudjuk csinálni, ha imádságosak és hűek leszünk. Jobban csinálhatjuk, mint eddig valaha is tettük” (Conference Report, 1995. ápr., 117. old.; vagy *Ensign*, 1995. máj., 88. old.).

Ezen üzenettel a fókuszpontjában ez a lecke megadja az egész Az evangélium tanítása tanfolyam alaphangját.

Felkészülés

1. Imádságosan tanulmányozd a szentírásokat ebben a leckében! Törekedj a lecke céljára vonatkoztatni őket!
2. Tanulmányozd ezen könyv „Az evangélium tanításának fontossága Isten tervében” részét (2–10. old.)!
3. Bátorítsd a tanulókat, hogy szentírásaikkal és füzetükkel együtt jöjjenek az órára! Ha szükséges, találkozz a püspökség egyik tagjával, hogy füzetekről gondoskodjatok az osztálytagoknak!
4. Szerezz be elég példányt a *Tanítás, nincs nagyobb elhívásból*, hogy odaadd azoknak, akik még nem kaptak!

Javasolt órafelépítés Üdvözd a tanfolyam tagjait! Ha nem ismered őket, vagy ők nem ismernek téged, kérd meg őket, hogy röviden mutatkozzanak be!

Győződj meg róla, hogy mindegyik tanulónak van füzete, amit az óra alatt használhat! Magyarázd el, hogy a füzet célja az, hogy jegyzeteket, benyomásokat, terveket, élményeket és Az evangélium tanítása tanfolyamhoz kapcsolódó haladást jegyezzék le!

Az evangélium tanítói sok ember életére hatással vannak.

Történet

Oszd meg a következő történetet, melyet Thomas S. Monson elnök mondott el!

„Volt egy vasárnapi iskola tanító – elfelejthetetlen, örökre emlékezetes. Először egy vasárnap reggelen találkoztunk. A vasárnapi iskola elnökével jött be a terembe, és olyan tanítóként mutatták be nekünk, aki maga kérte, hogy minket taníthasson. Megtudtuk, hogy misszionárius volt korábban, és szerette a fiatalokat. Lucy Gertschnek hívták. Gyönyörű volt, lágy hangja volt, és érdeklődött irántunk. Megkért minden osztálytagot, hogy mutakozzon be, és utána kérdéseket tett fel, melyek bepillantást engedtek neki nyerni mindegyik fiú és lány háttérébe. Beszélt nekünk a gyermekkoráról. . . . Soha nem emelte fel a hangját. A durvaság és zajongás valahogy soha nem voltak összeegyeztethetőek az óráinak szépségével. . . . Életre keltette a szentírásokat. Személyesen megismertedtünk Sámuellel, Dáviddal, Jákóbbal, Nefivel és az Úr Jézus Krisztussal. Evangéliumi iskolázottságunk növekedett. Magatartásunk javult. Lucy Gertsch iránti szeretetünk nem ismert határokat. . . .

Az évek múltak. . . . A fiúk és lányok, akik tanultak, akik nevettek, akik az igazság ama tanítójának irányítása alatt növekedtek, soha nem felejtették el szeretetét vagy leckéit” (Conference Report, 1992. ápr., 81–82. old; vagy *Ensign*, 1992. máj., 59–60. old.).

Tégy tanúbizonyságot az osztálytagoknak, hogy Jézus Krisztus evangéliumának tanítása érdekében tett erőfeszítéseik hasonlóképpen megérinthetik sok ember életét! Fejezd ki érzéseidet a tanítói elhívás fontosságáról!

Idézet

Az egyik osztálytag olvassa el a következő kijelentést elder Jeffrey R. Hollandtól:

„Mert mindannyiunk számára kétségtelenül az emberi létezés legmagasabb és legszen-
tebb célja, hogy »Krisztushoz hívjunk mindenkit,« betartsuk parancsolatait, és kövessük
példáját, amely visszavezet az Atyához. Segíteni másoknak is ezt tenni – tanítani, meg-
győzni és imádságosan vezetni őket az üdvösség ösvényén – minden kétségen felül a máso-
dik legjelentősebb feladat kell, hogy legyen életünkben” (Liahona, 1998. július, 27. old.).

Az evangélium tanítása fontos szerepet játszik Mennyei Atya tervében.

Szentírás megbeszélés

Mutass rá, hogy a tanítás mindig fontos szerepet játszott Isten megváltásról szóló tervében! A tanulók olvassák el az alább felsorolt szentírásokat. Hasznos lehet számodra, ha mindegyik rész háttérét elmagyarázod (például elmagyarázhatod, hogy a Tanok és szövetségek 138. egy beszámolót tartalmaz Joseph F. Smith elnök szellemvilágra vonatkozó látomásáról). Kérd meg az osztálytagokat, hogy osszák meg az ezen részekből nyert gondolataikat arról a szerepről, melyet a tanítás játszik Mennyei Atya tervében!

- Tanok és szövetségek 138:56. („a szellemek világában részesült[ünk] első oktatásu[n]kban”).
- Alma 12:27–32. (Miután Ádám és Éva kiűzettek az Éden kertjéből, Isten segített nekik megismerni a megváltás tervét. Angyalokat küldött, hogy tanítsák őket, és válaszolt az imáikra. Parancsolatokat adott nekik, *miután* megtanították nekik a megváltás tervét.)
- Mózes 6:57–58. (Az Úr megparancsolta Ádámnak és Évának, hogy szabadon tanítsák gyermekeiknek az evangéliumot.)

Foglald össze a beszélgetést a Rómabeliekhez 10:13–15–17. és 2 Nefi 2:8. elolvasásával! Tedd bizonyosságodat a tanítás szerepéről Mennyei Atya tervében!

Idézetek

Sok alkalmunk van az evangéliumot tanulni és másoknak tanítani.

Mutass rá, hogy az egyháztagek sok különböző szerepben tanítják az evangéliumot! Majd pedig kérj meg öt különböző osztálytagot, hogy olvassák fel az alábbi kijelentéseket! Figyeld meg, hogy mindegyik kijelentés egy-egy konkrét embercsoportnak szól!

A szülőkhöz

Az Első Elnökség ezt mondta:

„Felszólítunk minden szülőt, hogy erőfeszítéseik legjavát szenteljék gyermekeik olyan tantételek alapján történő tanítására és felnevelésére, melyek az Egyház közelében tartják őket. Az otthon az igazlelkű élet alapja, és semmilyen más eszköz sem foglalhatja el a helyét vagy láthatja el annak alapvető funkcióit, ezen Isten-adta kötelesség továbbvitelében.

Azt tanácsoljuk a szülőknek, hogy a családi ima, családi este, evangéliumi tanulás és oktatás, valamint a tartalmas családi tevékenységek mindenek feletti elsőbbséget élvezzenek. Akármilyen érdekesek és megfelelőek legyenek is az egyéb követelmények vagy tevékenységek, nem szabad hagyni, hogy az isteni módon kijelölt teendőket, melyeket csak a szülők és a családok tudnak megfelelően ellátni, helyükről elmozdítsák” (Első Elnökségi levél, 1999. feb. 11.).

Papsági és segédszervezeti vezetőkhez

Elder Gordon B. Hinckley ezt mondta: „A hatékony tanítás a vezetés valódi lényege az Egyházban. Az örökkévaló élet csak akkor jön el, amikor a férfiakat és nőket olyan hatékonysággal tanítják, hogy azok megváltoztatják és megfegyvelmezik életüket. Nem lehet őket becsületességre, vagy a mennybe kényszeríteni. Vezetni kell őket, és ez azt jelenti, tanítani,” (Általános felhatalmazottak papsági bizottsági gyűlése, 1969. feb., 5; idézte Jeffrey R. Holland, Liahona, 1998. júl., 28. oldal.).

Tanítókhöz az egyházi osztályterekben

Thomas S. Monson elnök ezt tanította:

„Az egyházi osztályterem egy létfontosságú dimenziót nyújt minden gyermek és fiatal képzéséhez. Ebben a környezetben minden tanító vágyat ébreszthet az örökkévaló dolgok iránt azokban, akik figyelnek a leckékre, és érzik a [tanító] bizonyosságának hatását. Az elemiben, vasárnapi iskolában, a fiatal nők és az ároni papság gyűlésein a jól felkészült tanítók, az Úr sugalmazása szerint elhívva, befolyásolhatják mindegyik gyermeket, mindegyik fiatalot, és mindenkit arra ösztönözhetnek, hogy »a legjobb könyvekben keressé[k] a bölcsesség szavát; kutassá[k] a tudást tanulás és hit által is« (T&Sz 88:118). Egy bátorító gondolat itt, egy szellemi gondolat ott hatással lehet egy értékes életre, és kitörölhetetlen nyomot hagyhat egy halhatatlan lélekben. . . .

Az osztályteremben az alázatos és sugalmazott tanító belecsepegtetheti . . . a tanulóba a szentírások iránti szeretetet. Tehát a tanító nem csak a terembe hozhatja el a régi apostolokat, és a világ Üdvözítőjét, hanem gyermekeink szívébe, elméjébe és lelkébe is” (Conference Report, 1991. okt., 92. old; vagy *Ensign*, 1991. nov., 68. old.).

A házitanítókhöz és látogató tanítókhöz

Spencer W. Kimball elnök ezt mondta: „Amikor az emberek házaiba mentek, . . . lelkeket menteni mentek. . . . Ki hinné, hogy milyen sok nagyszerű aktív egyháztag ma azért aktív, mert otthonaikban voltak, és új szemléletet, új látást adtak nekik. Félrevonták a fátyolt. Kiszélesítették látóhatáraikat. Valami újat adtak nekik” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, szerk. Edward L. Kimball [1982], 526. old.).

Minden egyháztaghoz

Lorenzo Snow elnök ezt mondta: „Tanítson valaki akár az angyalok ékesszólásával; ehhez képest az ember jó szokásai, jó példái és az emberek érdekei iránti állandó odaadásban megnyilvánuló cselekedetei sokkal ékesszólóbban és hatékonyabban tanítanak” (*The Teachings of Lorenzo Snow*, gyűjtötte Clyde J. Williams [1984], 78–79. old.).

Tanítói óravezetés

Javasold, hogy a tanulók gondolkozzanak el a különböző tanítókon, akiket az előbb felolvasott kijelentések jellemeztek: szülőkön, papsági és segédszervezeti vezetőkön, tanítókon az egyházi osztályterekben, házitanítókon, látogató tanítókon, és azokon, akik példamutatás által tanítanak! Kérj meg minden egyes osztálytagot, hogy meséljen röviden olyan valakiről, aki ezen szerepek egyikében vagy másikában segített neki jobban megérteni az evangéliumot, és nagyobb vágyat érezni, hogy annak tantételei szerint éljen!

Bizonyosság

Röviden beszélj azon áldásokról, melyeket azért kapunk, mert sok alkalmunk van az evangéliumot tanulni és tanítani – az otthonainkban, az Egyházban és a mindennapos ismeretségeinkben! Fejezd ki háládat az ilyen alkalmakért! Hangsúlyozd ki, hogy az Úr gondoskodik ezekről az alkalmakról, hogy segítsen nekünk ellenállni a bennünket körülvevő gonosz tanításoknak és befolyásnak! Oszd meg a következő kijelentést Gordon B. Hinckley elnöktől!

„Éhség van a földön és valódi szomjúság – nagy éhség az Úr beszédére és kielégítetlen szomjúság a Szellem dolgaira. Hiszem, hogy a világ lelki táplálékra éhezik. A mi kötelességünk és lehetőségünk, hogy éltsük a földet” (Liahona, 1998. okt., 3. old.).

Az evangélium tanítása tanfolyam célja az, hogy nekünk, mint tanítóknak segítsen fejlődni.

Tanítói óravezetés

Olvasd el Gordon B. Hinckley elnök kijelentéseit a „megjegyzések a tanítónak” részben a 189. oldalon!

Miután elolvastad Hinckley elnök kijelentéseit, mutass rá, hogy Az evangélium tanítása tanfolyam célja az, hogy segítsen nekünk Jézus Krisztus evangéliumát „jobban tanítani, mint eddig valaha is tettük.”

Magyarázd el, hogy a tanfolyam forrásai a szentírások, a *Tanítás, nincs nagyobb elhívás*, és az *Utasítások egyházi kézikönyvének* „Evangéliumi tanítás és vezetés” része!

Azoknak, akik még nem kaptak, adj a *Tanítás, nincs nagyobb elhívás* könyvből! Mondd meg az osztálytagoknak, hogy ez a könyv a tanfolyam leckéire vonatkozó anyagot tartalmazza! Javukra fog válni, ha az órák előtt és után olvasnak ezekből az anyagokból.

Magyarázd el, hogy ez a tanfolyam alapot épít az evangélium tanításához! Olyan tantételekre és módszerekre összpontosít, melyek minden korcsoportra és kultúrára vonatkoznak. A tanfolyam 12 leckét tartalmaz. A következő 11 lecke címei megmutatják, hogy

a tanulók mit várhatnak a tanfolyamtól. Az osztálytagok lapozzanak a VI. oldalra ebben a könyvben, hogy megtekintsék a címeket.

Ajánld fel a tanulóknak, hogy segítesz nekik, amikor a tanfolyamon tanult tantételek alkalmazására törekszenek! Emellett bátoríts minden tanulót arra, hogy:

- a. Tanulmányozzák a szentírásokat, a *Tanítás, nincs nagyobb elhívás* könyvet, és az „Evangéliumi tanítás és vezetés” részt az *Utasítások egyházi kézikönyvében*.
- b. Minden héten hozzák el a szentírásaikat az órára.
- c. Minden héten hozzák el a füzetüket az órára.
- d. Minden héten legyenek készek részt venni az órákon, és a többiek tanulásához hozzájárulni.
- e. Gondolkozzanak és imádkozzanak alkalmakért a tanításra.
- f. Kezdenek el kidolgozni és alkalmazni egy személyes tervet, hogy tanítókként fejlődjenek.

Befejezés

Idézet

Kérj meg egy osztálytagot, hogy olvassa fel a következő kijelentést Elder Boyd K. Packertől!

„Azt mondták, hogy az egyháztagek felelőssége három fő kategóriára oszlik: gondoskodjanak az élő egyháztagek üdvözüléséről, végezzék el a munkát halott rokonainkért, és az egész világnak hirdessék az evangéliumot. Mindezen felelősségek tanulást igényelnek, és minden megtanult dolgot valahogy tanítani kell. Mi azok között vagyunk, akiknek tanítani kell ezt” (*Teach Ye Diligently*, átdolg. kiadás [1991], 7. old.).

Összegzés

Összegezd a megbeszélt tantételeket!

Bizonyosság

A Szellem sugalmazása szerint oszd meg a bizonyosságodat!

Feladatok

Bátorítsd a tanulókat, hogy:

1. Írjanak a füzetükbe a tanfolyam során felmerülő tanítási és tanulási alkalmakról!
2. Törekedjenek a Szellem (a Szentlélek) útmutatására egy közelgő családi este leckéjével, egyházi megbízással vagy más tanítási alkalommal kapcsolatban. Emlékezzenek az Úr szavaira: „A Szellem hívó imádság révén adatik nektek” (T&Sz 42:14). Írjanak a füzetükbe az ezzel a feladattal kapcsolatos élményeikről. (A 3. lecke részeként néhány osztálytag majd be fog számolni ezekről az élményekről.)
3. Ismételjék át az ebben a leckében tanult tantételeket: tanulmányozzák ebben a könyvben „Az evangélium tanításának fontossága Isten tervében” részt (2–10. old.).

2.

lecke

Szeresd azokat, akiket tanítasz

A lecke célja

Segíteni a tanulóknak, hogy krisztusi szeretettel teljenek el azok iránt, akiket tanítanak.

Megjegyzés
a tanítónak

Halandó szolgálatának utolsó óráiban Jézus az apostolait tanította és erősítette (lásd János 13–17.). Ezen tanítások részeként, megparancsolta a tanítványainak, hogy úgy szeressék egymást, ahogy Ő szerette őket (lásd János 13:34; 15:12., 17.). Ennek a parancsolatnak engedelmeskedve megmutathatják, hogy igazán az Ő tanítványai (lásd János 13:35). Amit csak tenniük kellett, beleértve megbízatásukat, hogy álljanak elő és tanítsanak minden nemzetet, szeretettel kellett tenniük. Az utolsó napokban az Úr hasonlóképp tanított minket: „Ebben a munkában csak az segíthet, aki alázatos és telve van jószívúsággal [szeretettel]” (T&Sz 12:8).

Miközben ezt a leckét tanítod, segíts az osztálytagoknak megérteni, hogy miként teljenek el krisztusi szeretettel azok iránt, akiket tanítanak! Ahogy a tanulók követik a tanácsot ebben a leckében, hatékonyabban fognak tanítani. Emellett tanítókként több öröme fognak lelteni.

Felkészülés

1. Imádságosan tanulmányozd a szentírásokat ebben a leckében! Törekedj a lecke céljára vonatkoztatni őket! Ismerkedj meg elég jól 3 Nefi 11–17. fejezetekkel, hogy a beszámoló azon részeit, melyeket a 195. oldalon felvázoltunk, röviden el tudd mondani!
2. Tanulmányozd ebben a könyvben a „Szeresd azokat, akiket tanítasz” részt (30–39. old.)!
3. Ha a következő anyagok rendelkezésre állnak, készülj fel használatukra a lecke részeként!

A következő képek: Jézus a nyugati félgömbön tanít (62380; Evangéliumi művészeti képcsomag 316.); Jézus meggyógyítja a nefitákat (62541; Evangéliumi művészeti képcsomag 317.); és Jézus megáldja a nefita gyermekeket (Evangéliumi művészeti képcsomag 322.).

4. Jelölj ki egy osztálytagot, hogy készítsen egy rövid beszédet arról, milyen hatással volt rá egy evangéliumi tanító szeretete (például szülőé, egy egyházi tanítóé vagy egy egyházi vezetőé)! Kérd meg ezt az osztálytagot, hogy a beszéde részeként térjen ki a következő kérdésekre!

Honnan tudtad, hogy ez a személy szeret téged?

Ezen személy szeretete miként hatott az evangélium tanulásával kapcsolatos érzéseidre?

5. Legalább egy héttel korábban intézd el, hogy egy szólóénekes, vagy egy kis csoport felnőtt vagy gyerek énekelje el az „Ahogy szerettem” c. himnuszt az óra végén! Ha ez nem lehetséges, készülj fel az osztálytagokkal elénekeltetni a himnuszt!

Javasolt órafelépítés	A krisztusi szeretettel rendelkező tanítók hatással vannak a tanulók életére.
Szentírás beszámoló és képek	<p>Mutasd be a képet, amelyen Jézus a nefitákat tanítja! Saját szavaiddal, röviden mondd el a feltámadt Üdvözítő nefitáknál tett látogatásának beszámolóját! Mindenképp vedd bele a következőket!</p> <p>A feltámadt Üdvözítő Bőség földjén jelent meg a nefitáknak. Hívta őket, hogy menjenek, és érintsék meg a sebeket az oldalán, és a szögek nyomait a kezében és a lábában. Majd pedig hosszan tanította őket. Tanításuk után arra buzdította őket, hogy menjenek haza, és töprengjenek el azon, amit mondott. Már épp vissza akart térni a Mennyei Atyához, amikor meglátta, hogy sírnak, és azt kívánják, hogy maradjon velük tovább. (Lásd 3 Nefi 11–16; 17:1–5.).</p> <p>Állítsd ki a képet, amelyen Jézus a nefitákat gyógyítja! Utána kérj meg egy osztálytagot, hogy olvassa fel 3 Nefi 17:6–10-et!</p>
Tábla	Miután az osztálytag elolvasta a részt, írd a táblára, hogy <i>Mindegyikőjüket meggyógyította.</i>
Szentírás beszámoló és kép	<p>Saját szavaiddal mondd tovább a beszámolót! Mindenképp mondd el, hogy miután Jézus meggyógyította az embereket, azt kérte tőlük, hogy vigyék Hozzá gyermekeiket (lásd 3 Nefi 17:11–12.).</p> <p>Állítsd ki a képet, melyen Jézus megáldja a nefita gyermekeket! Utána kérj meg egy osztálytagot, hogy olvassa fel 3 Nefi 17:21–25-öt!</p>
Tábla	Miután az osztálytag elolvasta a részt, írd fel a táblára, hogy <i>vette kisgyermekeiket és mindegyiket, egytől-egyig megáldotta.</i>
Beszélgetés	<p>Kérd meg az osztálytagokat, hogy töprengjenek el a szereteten, amit az Üdvözítő mutatott a nefiták iránt! Arra is kérd meg őket, hogy gondolkozzanak el azon, vajon mit érezhettek a nefiták, amikor Jézus egyenként szolgálta őket!</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Egy tanító krisztusi szeretete miként befolyásolhatja a tanulókat? (A válaszok lehetnek: egy tanító krisztusi szeretete meg tudja hívni a Szellemet, segíthet legyőzni a félelmet, arra vezetheti az embereket, hogy fogékonyabbak legyenek az evangélium iránt.)
Idézet	A kérdés rövid megbeszélése után egy osztálytaggal olvastasd fel Joseph Smith kijelentését, ami ezen könyv 30. oldalán található!
Osztálytag óravezetés	Kérd meg a kijelölt osztálytagot, hogy beszéljen arról, milyen hatással volt rá egy tanító szeretete!
Tanítói óravezetés	Magyarázd el, hogy ez a lecke olyan tanításokat tartalmaz a szentírásokból, melyek segíthetnek nekünk krisztusi szeretettel eltelni a tanulóink iránt! Emellett tartalmaz egy beszélgetést arról, hogy a krisztusi szeretet miként befolyásolja tanítói szolgálatunkat.
	Eltelhetünk krisztusi szeretettel a tanulóink iránt.
Szentírások és füzet tevékenység	<p>Kérj meg különböző osztálytagokat, hogy olvassák fel a lent felsorolt szentírásokat! Az egyes részek felolvasása után kérd meg a tanulókat, hogy azonosítsanak olyan tantételeket a részben, melyek segíthetnek nekik krisztusi szeretettel eltelni! Bátorítsd az osztálytagokat, hogy minden gondolatot írjanak le a füzetükbe, melyek a beszélgetésben való részvétel során eszükbe jutnak! Magyarázd el, hogy az óra vége felé alkalmuk lesz megosztani ezeket a gondolatokat!</p> <p>János 15:10. (Betartani a parancsolatokat) Efézusbeliekhez 4:32. (Megbocsátani másoknak)</p>

Móziás 2:17. (Szolgálni)

Móziás 4:11–12. (Bűnbánatot tartani, alázatosnak lenni és hitet gyakorolni)

Alma 38:12. (Megzabolázni a szenvedélyeket)

3 Nefi 11:29–30. (Elhagyni az ellenkezést)

Moróni 7:48. (Imádkozni, hogy elteljünk Krisztus tiszta szeretetével)

A tanulóink iránt érzett krisztusi szeretetünknek meg kell látszani a felkészülésünkben, tanításunkban és a mindennapos életünkben.

Füzet tevékenység
és beszélgetés

Mutass rá, hogy amikor krisztusi szeretettel vagyunk eltelve a tanulóink iránt, szeretetünk meglátszik a felkészülésünkben, a tanításunkban és a mindennapos életünkben! Utána írd a következőket a táblára! Kérd meg az osztálytagokat, hogy másolják le a füzetükbe!

<u>Felkészülés</u>	<u>Tanítás</u>	<u>Mindennapos élet</u>

Az Osztálytagok gondoljanak olyan konkrét emberekre, akiket tanítanak (például családtagokra, osztálytagokra vagy kvórumtagokra). Utána kérd meg őket, hogy gondolják át a következő kérdést, ötleteiket a füzetükben található megfelelő oszlopba írva!

- Mik azok a dolgok, amiket megtehetsz, hogy krisztusi szeretetet mutass a tanulóid iránt? (Jegyezd meg, hogy a következő táblázat tartalmaz pár ötletet! További ötleteket „A szeretet meglágyítja a szívet”, a „Megérteni azokat, akiket tanítasz” és a „Gondot fordítani az egyénre” részek tartalmaznak ebben a könyvben, 31–36. oldal.)

<u>Felkészülés</u>	<u>Tanítás</u>	<u>Mindennapos élet</u>
Imádkozni értük.	Szívélyesen üdvözölni őket az óra elején.	Imádkozni értük.
Tekintettel lenni a szükségleteikre és érdeklődésükre.	Kimutatni irántuk érzett szereteted.	Barátságosnak lenni, amikor látod őket.
Jól felkészültnek lenni a tanításukra.	Gondosan odafigyelni.	Tekintettel lenni tevékenységeikre és elért eredményeikre.
	Tiszteletteljesen válaszolni, amikor részt vesznek az órában.	Meglátogatni olyan tevékenységeket, melyekben részt vesznek.
	Bátorítani őket, hogy azon tantételek szerint éljenek, amiket tanítasz.	Dicsérni őket, amikor helyénvaló.
	Dicsérni őket, ha helyénvaló.	Törődést tanúsítani és bátorítást nyújtani, amikor próbákat tapasztalnak meg.

Kérd meg az osztálytagokat, hogy beszéljenek meg pár ötletet, amit a füzetükbe írtak! Ötleteiket írd fel a táblára!

Befejezés

Összegzés és idézet	<p>Röviden összegezd a leckét, az alábbi kijelentést felhasználva elder Joseph B. Wirthlintól!</p> <p>„A krisztusi barátok együttérzése mélyen megérinti és megváltoztatja életünket. . . . A szeretet Krisztus evangéliumának lényege. Ebben az Egyházban az Úr gyakran törődő testvérek egyszerű, mindennapos szolgálatával válaszolja meg segélykérő imáinkat. Az igaz barátok jóságában magának az Úrnak a kegyelmét láttam visszatükröződni” (Liahona 1998. január, 33. old.).</p>
Bizonyosság	<p>A Szellem sugalmazása alapján tedd bizonyosságodat, és fejezd ki a tanulók iránti szeretetedet!</p>
Zene	<p>A kijelölt szólóénekesssel vagy kis csoporttal énekeltesd el az „Ahogy szerettem” című himnuszt! Ha ez nem lehetséges, kérd meg az osztálytagokat, hogy énekeljék el közösen!</p>
Feladatok	<p>Bátorítsd az osztálytagokat, hogy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Válasszanak ki legalább egy ötletet a 196. oldalon található füzet tevékenységből. Használják ezt az ötletet egy tanítás alkalmával a jövő héten. A füzetükbe írjanak ennek eredményeiről. 2. Folytassák a múlt heti feladatot, és törekedjenek a Szellem útmutatására egy közelgő családi este leckéjével, egyházi megbízással vagy egyéb tanítási alkalommal kapcsolatban. Emlékezzenek az Úr szavaira: „ A Szellem hívó imádság révén adatik nektek” (T&Sz 42:14). Írjanak a füzetükbe ezzel a feladattal kapcsolatban. (A 3. lecke részeként néhány osztálytag be fog számolni ezen tapasztalatairól.) 3. Ismételjék át az ebben a leckében tanult tantételeket: tanulmányozzák ebben a könyvben a „Szeresd azokat, akiket tanítasz” részt (30–39. old.).

3.

lecke

Taníts a Szellem által

A lecke célja	Segíteni az osztálytagoknak, hogy a Szellem útmutatására törekedjenek, és tanítsanak oly módon, hogy az segítsen másoknak érezni a Szellem hatását.
Megjegyzés a tanítónak	<p>Az evangélium igazságait a Szentlélek, vagyis a Szellem ereje által tanuljuk meg (lásd Moróni 10:5). Az Úr a Szellem általi tanítás fontosságát jellemezte, amikor ezt mondta: „A Szellem hívő imádság révén adatik nektek; ha azonban nem kapjátok meg a Szellemet, akkor nem taníthatok!” (T&Sz 42:14.) Amikor a tanítók és tanulók egyaránt érdekesen élnek a Szellem vezetésére, mindketten „együtt okulnak és együtt örülnek” (lásd T&Sz 50:13–22).</p> <p>Egyes osztálytagok – különösen a kevés egyházi tapasztalatokkal rendelkezők – úgy érezhetik, hogy képtelenek a Szellem által tanítani. Miközben ezt a leckét tanítod, segíts az osztálytagoknak megérteni, hogy igenis <i>tudnak</i> a Szellem által tanítani! Segíts nekik megérteni, hogy a Szellem általi tanításra nem az ékesszólás, a képzettség vagy a hosszantartó tapasztalat tesz képessé, hanem az ima, szorgalom, áhítat és alázatosság!</p>
Felkészülés	<ol style="list-style-type: none"> 1. Imádságosan tanulmányozd a szentírásokat ebben a leckében! Törekedj a lecke céljára vonatkoztatni őket! 2. Tanulmányozd a „Taníts a Szellem által” részt ebben a könyvben (40–48. old.). 3. Kérj meg két-három tanulót, hogy készüljenek fel egy rövid beszámolóval azon élményeikről, amikor a Szentlélek irányítására törekedtek a tanításukban! (Az 1. és 2. leckék végén osztálytagok lettek kijelölve, hogy írjanak a füzetükbe az ilyen tapasztalataikról.) 4. Hozz az órára egy kancsó vizet, és egy átlátszó üveg poharat! 5. Az óra előtt írd a táblára a következő kérdést: <i>Mi számít leginkább az evangélium tanítása érdekében tett erőfeszítéseinkben?</i>
Javasolt órafelépítés	<p>A nyitóima előtt kérd meg az osztálytagokat, hogy énekeljete el egy áhítatos himnusz! A himnusz után kérd meg a nyitóimát mondó személyt, hogy kérje a Szentlélek irányítását az óra alatt!</p> <p>„A Szellem számít a leginkább.”</p>
Idézet	<p>Az osztálytagok figyelmét irányítsd a kérdésre, melyet a táblára írtál! Kérd meg az osztálytagokat, hogy gondolkozzanak a kérdésen, anélkül, hogy hangosan válaszolnának rá! Majd pedig mondd meg nekik, hogy a kérdésre adható egyik választ Ezra Taft Benson elnök következő kijelentésében találjuk!</p> <p>„Ha van olyan üzenet, melyet a Tizenkettek tanácsában lévő testvéreimnek ismételttem, akkor az az, hogy a Szellem számít. A Szellem az, ami lényeges. Nem tudom, hányszor mondtam már ezt, de soha nem fáradok el ezt mondani – a Szellem számít a leginkább” (misszióelnökök szeminárium, 1985. ápr. 3.).</p>

Magyarázd el, hogy a Szentlélekre gyakran úgy hivatkozunk, mint a „Szellem”-re! A Szellem által történő tanítás a legerőteljesebb tanítás, mert csak a Szellem befolyása által érthetjük meg Isten dolgait (lásd 1 Korinthusbeliekhez 2:11).

Miközben az evangéliumot tanuljuk és tanítjuk, a Szellem sokféleképpen meglátogat bennünket.

Szentírás megbeszélés Hangsúlyozd ki, hogy a Szellem általában halkán és egyszerűen nyilvánul meg, az erő látványos megmutatkozása helyett (lásd 1 Királyok 19:9–12). Ezután olvastasd el az osztálytagokkal az alábbi szentírásokat! Kérd meg őket, magyarázzák el, hogy az egyes részek mit tanítanak arról, ahogyan a Szellem részt vehet az evangéliumi tanításunkban! Válaszaikat írd fel a táblára!

- a. János 14:26. (Mindenne megtanít minket, és eszünkbe juttat mindent.)
- b. János 15:26. (Krisztusról tanúskodik.)
- c. 2 Nefi 33:1. (A szívünkbe juttatja az igazságot.)
- d. Tanok és szövetségek 6:14–15., 22–23. (Elménket megvilágosítja, és békét hoz annak.)
- e. Tanok és szövetségek 11:13. (Lelkünket örömmel tölti el.)
- f. Tanok és szövetségek 50:21–22. (Épít.)

Osztálytag óravezetés Kérd meg a kijelölt osztálytagokat, hogy beszéljenek azon tapasztalataikról, amikor a Szentlélek irányítására törekedtek a tanításukban (lásd „Felkészülés”, 3. pont)!

Vannak konkrét dolgok, melyeket megtehetünk, hogy meghívjuk a Szellemet.

Táblás beszélgetés ■ Mit tehetünk a tanításunkban, hogy meghívjuk a Szellemet? (Az osztálytagok válaszait írd fel a táblára! Bátorítsd az osztálytagokat, hogy ezeket a dolgokat írják le a füzetükbe!)

Ha az osztálytagok nem említenének néhányat a következő felsorolásból, írd hozzá őket a táblai listához!

- a. Imádkozni.
 - b. A szentírásokból tanítani.
 - c. Bizonyosságot tenni.
 - d. Himnuszokat, elemis énekeket és egyéb szent zenét használni.
 - e. Szeretetet tanúsítani mások, Mennyei Atya és Jézus Krisztus iránt.
 - f. Meglátásokat, érzéseket és a leckében szereplő tantételekhez kapcsolódó élményeket megosztani.
- Ezek közül melyeket tettük meg ma az osztályban? Csináltunk valami mást is, hogy meghívjuk a Szellemet?

Füzet tevékenység Kérd meg az osztálytagokat, hogy gondoljanak egy közelgő tanítási alkalmukra! Gondolkozzanak el azon, hogy a táblára írt javaslatok közül miként használhatnának párat, amikor tanítanak! Adj nekik néhány percet, hogy ötleteiket leírassák a füzetükbe!

A legjobb erőfeszítéseink elegendőek lesznek, amikor a Szellem hatása jelen van.

Szemléltető lecke Írd fel a táblára, hogy *Ki taníthat a Szellem által?*

Tedd ki a kancsó vizet és a poharat! Magyarázd el, hogy ebben a bemutatásban a poharak minket, mint evangéliumi tanítókat képviselnek! Ezután részben töltsd fel a poharat! Magyarázd el, hogy a víz, amit a pohárba töltöttél, az adottságaink legjobb felhasználását jelenti!

Mondd el, hogy azt gondolhatjuk, hogy igazán csak akkor lehetnénk hatékonyabbak a tanításunkban, ha több adottságunk lenne! Ezt a poharat nem lehet egyedül az adottságainkkal megtölteni. Ahhoz, hogy az evangélium valóban hatékony tanítói lehessünk, a Szentlélek ereje által kell tanítanunk. A csoda abban rejlik, hogy mindegy kik vagyunk, és hogy milyen tehetségesnek tűnünk, a legjobb, amit tenni tudunk, elegendő lesz, amikor a Szellem hatása jelen van. Miközben ezt magyarázod, töltsd egészen tele a poharat!

Idézet

Az egyik osztálytaggal olvastasd fel a következő kijelentést elder Henry B. Eyringtől!

„Bölcs dolog, ha attól tartunk, hogy képességeink nem elegendőek ahhoz a megbízáshoz, hogy mások hitét tápláljuk. Saját képességeink, bármilyen nagyszerűek is, önmagukban nem elegendőek. De korlátaink tárgyilagos szemlélése alázatosságot hoz, mely elvezet oda, hogy rábizzuk magunkat a Szellemre és így erőt kapunk” (Liahona, 1998. január, 85. old.).

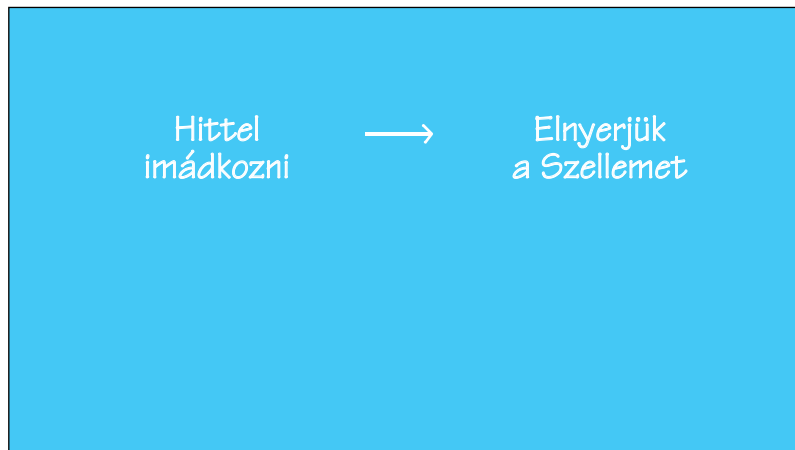
Mindegyikőnk képessé válhat a Szellem által tanítani.

Szentírás megbeszélés és tábla

Vezesd le az alábbi beszélgetést, hogy segíts az osztálytagoknak megérteni, miként válhatnak képessé a Szellem által tanítani!

Kérj meg egy osztálytagot, hogy olvassa fel a Tanok és szövetségek 42:14-et!

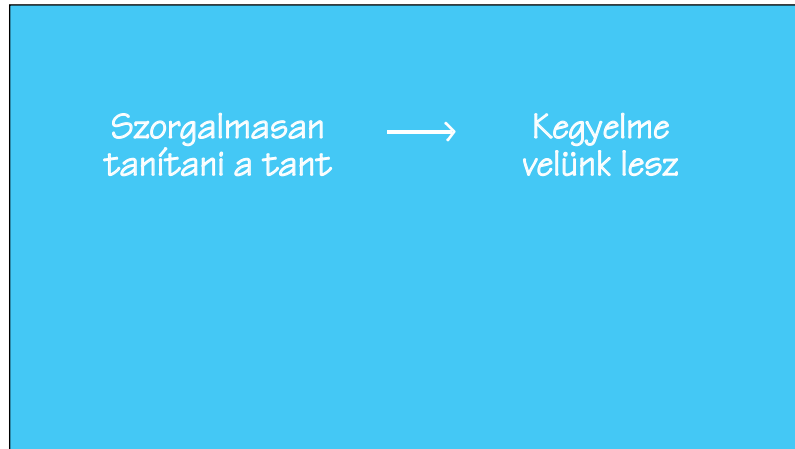
A következőket írd fel a táblára!

Kérj meg egy osztálytagot, hogy olvassa fel a Tanok és szövetségek 88:77–78-at!

- Mit ígér az Úr, ha a királyság tanait szorgalmasan tanítjuk? (Az ő kegyelme velünk lesz.)

A következőket írd fel a táblára!

Magyarázd el, hogy a kegyelem egy képessé tevő erő! Isteni segítség és erő, melyet Isten irgalma és szeretete által kapunk. Az Úr kegyelme által olyan jötteteket vihetünk véghez, melyeket saját magunk nem tehetnénk meg.

Egy osztálytaggal olvastasd fel a Tanok és szövetségek 100:7–8-at!

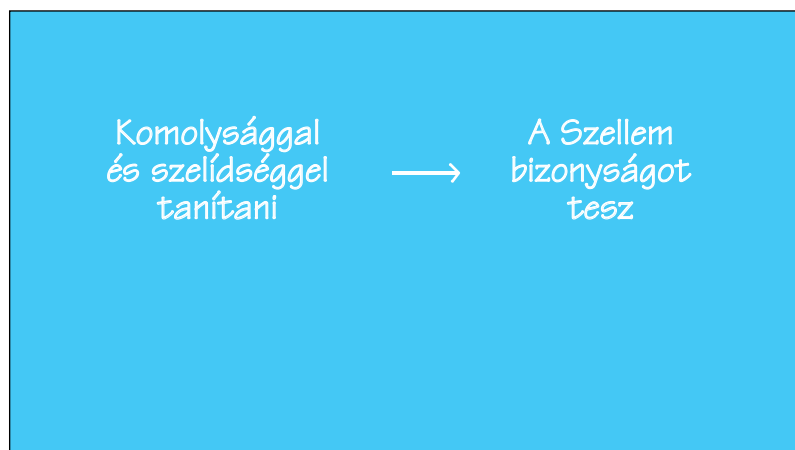
- Ezek a versek mit mondanak arról, hogy hogyan kell az evangéliumot hirdetniük? („Teljes komolysággal” és „szelídséggel.”)

Magyarázd el, hogy a *komolyság* áhítatot és méltóságteljességet jelent! Ezután pedig, segítségképpen az osztálytagoknak, hogy megérthessék a *szelídség* szót, olvasd fel a következő kijelentést Gordon B. Hinckley elnöktől!

„A szelídség magában foglalja a hála egyfajta szellemét az elbizakodott viselkedéssel szemben, az ént felülmúló nagyobb hatalom elismerését, Isten elismerését, és parancsolatainak elfogadását” („With All Thy Getting Get Understanding,” *Ensign*, 1988. aug., 3–4. old.).

- Mit ígér az Úr, ha komolysággal és szelídséggel tanítjuk az evangéliumát? (Lásd T&Sz 100:8. A Szentlélek bizonyóságot fog tenni a tantételekről, melyeket tanítunk.)

A következőket írd fel a táblára!

Részvétel Az osztálytagok figyelmét irányítsd a tantételekre, melyeket a táblára írtál! Hangsúlyozd ki, hogy amikor hittel imádkozunk, és szorgalmasan, komolysággal és szelídséggel tanítjuk a tant, el fogjuk nyerni a Szellemet, aki bizonyosságot fog tenni az igazságokról, melyeket tanítunk! Kérd meg az osztálytagokat, hogy beszéljenek olyan alkalmakról, amikor ők vagy mások ezen tantételek követésével hívták meg a Szellemet!

Befejezés

Összegzés és idézet Röviden összegezd a leckét! Utána az egyik osztálytaggal olvastasd fel a következő kijelentést Thomas S. Monson elnöktől!

„Lehet, hogy néhányan természetetknél fogva szégyenlősek vagytok, vagy magatokat alkalmatlannak találjátok arra, hogy egy elhívásra igennel feleljetek. Ne feledjétek, hogy ez a munka nem egyedül a tiétek és az enyém! Ez az Úr munkája, és amikor az Úr ügyeiben járunk el, jogosultak vagyunk az Úr segítségére. Emlékezzetek rá, hogy akit az Úr elhív, azt az Úr alkalmassá is teszi!” (Conference Report, 1996. ápr., 62. old; vagy *Ensign*, 1996. máj., 44. old.).

Bizonyosság A Szellem sugalmazása alapján tégy bizonyosságot!

Feladatok Bátorítsd az osztálytagokat, hogy:

1. Gondolkozzanak tovább azokon a Szellem általi tanításról szóló ötleteken, melyeket leírtak a füzetükbe. Használják ezen ötletek egyikét egy közelgő tanítási alkalommal kapcsolatban.
2. Továbbra is jegyezzék fel a füzetükbe a haladásukat.
3. Ismételjék át az ebben a leckében tanult tantételeket: tanulmányozzák ebben a könyvben a „Taníts a Szellem által” részt (40–48. old.).

A tant tanítsd

4. lecke

A lecke célja Segíteni a tanulóknak megérteni azt az erőt, mely az evangélium azon tanainak tanulmányozásából és tanításából származik, melyek a szentírásokban és az utolsó napi próféták tanításaiban találhatóak.

Megjegyzés a tanítónak Miközben ennek a leckének a tanítására készülsz, imádkozz útmutatásért, hogy hatékonyan taníthass a szentírásokból és az utolsó napi próféták tanításaiból! A Szentlélek sugallatai alapján beszélj az evangélium tanainak azon hatásáról, melyeket az életedre gyakoroltak, amikor tanulmányoztad és tanítottad őket!

Felkészülés

1. Imádságosan tanulmányozd a szentírásokat ebben a leckében! Törekedj a lecke céljára vonatkoztatni őket!
2. Tanulmányozd ebben a könyvben az „A tant tanítsd” részt (49–59. old.), valamint az *Utastások egyházi kézikönyvének* „Evangéliumi tanítás és vezetés” részében a következőket: „Az evangélium üdvözítő tanait és szertartásait tanítsd” (301. old.), „A szentírásokból és az utolsó napi próféták tanításaiból taníts” (302. old.), „Használj Egyház által jóváhagyott anyagokat” (304. old.)!
3. Kérj meg egy osztálytagot vagy egy másik egyházközségi tagot, hogy jöjjön el az órára felkészülten beszélni arról, hogy az evangélium egy konkrét tanának megismerése hogyan hatott az életére!
4. Ha rendelkezésre állnak aktuális egyházi lecke kézikönyvek, hozz párat az órára!
5. Az óra előtt írd a következőket a táblára!

„És megparancsolom nektek, hogy tanítsátok egymásnak [Isten] országának tanait” (T&Sz 88:77)

Isten országa tanának megismerése milyen hatással van ránk?

Az igaz tan megismerése miben különbözik más dolgok megismerésétől?

Javasolt órafelépítés	Az Úr megparancsolta nekünk, hogy Isten országának tanait tanítsuk egymásnak. A tan erőteljes hatással lehet az elménkre és a szívünkre.
Tábla és szentírás megbeszélés	<p>Irányítsd az osztálytagok figyelmét a szentírásra és a kérdésekre, melyeket a táblára írtál (lásd „Felkészülés” 5. pont)!</p> <p>Magyarázd el, hogy a táblára írt szentírásban az „Isten országának tanai” kifejezés az evangélium kinyilatkoztatott igazságaira utal!</p> <p>Irányítsd az osztálytagok figyelmét a táblára írt kérdésekre! Mielőtt megkérnéd őket, hogy beszéljék meg a kérdéseket, olvastasd fel velük hangosan az alábbi szentírásrészeket!</p> <ol style="list-style-type: none"> Enosz 1:1–4. (Az evangélium tanai mélyen a szívünkbe vésődnek, és arra vezetnek bennünket, hogy alázatosak legyünk Isten előtt.) Alma 31:5. (Isten igéje arra vezeti az embereket, hogy jót tegyenek, és „nagy hatással” van az elmére.) Alma 32:28. (Isten igéje megnöveli a lelkünket, megvilágítja az értelmünket és ízletessé válik számunkra.) Joseph Smith – Története 1:11–12. (Isten igéje erővel hat a szívre.) <p>Kérd meg az osztálytagokat, hogy beszéljék meg a táblán található kérdéseket!</p>
Osztálytag óravezetés	Kérd meg a kijelölt osztálytagot vagy másik egyházközségi tagot, beszéljen arról, hogy az evangélium egy konkrét tanának a megismerése hogyan hatott az életére!
Esettanulmány	<p>Tanításunkat a tanra kell összpontosítani.</p> <p>Kérd meg az osztálytagokat, képzeljék el, hogy ők egy fiatal férfi, fiatal nő vagy vasárnapi iskola elnökség tagjai! Szervezetükben az egyik tanító így szól: „Amikor a fiatalokat tanítom, egy csomó időt töltök az órából azzal, hogy sportról, randizásról és filmekről beszélek. Úgy érzem, hogy az osztálytagok elvesztik az érdeklődésüket, ha túl sok időt fordítok arra, hogy a szentírásokból tanítsak.”</p>
Beszélgetés és idézet	<p>▪ Milyen tanácsot adhatsz, ami segíthet ennek a személynek a tant a szentírásokból tanítani?</p> <p>Ezen beszélgetés részeként, kérj meg három különböző egyháztagot az alábbi kijelentések felolvasására! Hangsúlyozd ki, hogy milyen fontos Isten igéjét az Egyház minden életkorú tagjának tanítani!</p> <p><i>A felnőttek tanítóinak</i></p> <p>Joseph Fielding Smith elnök ezt mondta: „Számomra nem megnyerő, amikor egy gyűlésre látogatok, és olyasvalakit szólítanak fel beszélni, aki az emberek elé áll, és előad – bár kellemes módon – valami közhelyet, valami emberi filozófiát – azok elgondolásait, akik manapság a világ gondolkodását formálják, akiknek szívében azonban nincsen hit vagy Jézus Krisztus iránt érzett szeretet – vagy akik a kérdéseket az evangélium alapvető tanítéleitől eltérően beszélnek meg” (<i>Doctrines of Salvation</i>, gyűjtötte Bruce R. McConkie, 3 kötet [1954- 56], 2:342.).</p> <p><i>A fiatal férfiak és nők tanítóinak</i></p> <p>Ifjabb Reuben J. Clark elnök ezt tanította:</p> <p>„Az Egyház fiatalsága éhes a Szellem dolgaira; lelkesek az evangéliumot tanulni, és nyíltan, tisztán akarják. . . .</p>

Nem kell mögéjük lopóznodok, és vallásról suttogni a füleikbe; . . . A vallásos igazságokat nem kell a világi dolgok köpönyegével álcáznodok; nyíltan odavihetitek hozzájuk ezeket az igazságokat” (*The Charted Course of the Church in Education*, átdolg. kiadás [füüzet, 1994.], 3., 9. old.).

A kisgyerekek tanítóinak

Elder Ezra Taft Benson ezt tanácsolta: „Csupán annyit kérünk tőletek, hogy a felügyeletetek és irányításotok alá kerülő gyerekeket szívükben úgy inspiráljátok, hogy ezen a világon számukra semmi ne legyen kedvesebb az evangéliumnál” („Our First Obligation,” *Children’s Friend*, 1950. okt., 454. old.).

Minden evangéliumi tanítónak

Elder Boyd K. Packer ezt tanította:

„Az igaz tan, ha megértik, megváltoztatja a hozzáállást és viselkedést.

Az evangélium tanainak tanulmányozása gyorsabban fogja fejleszteni a viselkedést, mint ahogyan azt a viselkedés tanulmányozása fejlesztené” (Conference Report, 1986. okt., 20. old; vagy *Ensign*, 1986. nov., 17. old.).

Meg kell róla győződnünk, hogy a helyes tant tanítjuk.

Idézetek és beszélgetés Olvasd fel a következő kijelentést Marion G. Romney elnöktől!

„Amikor egy forrásból iszok, szeretem onnan nyerni a vizet, ahol az előbukkan a földből, és nem lejjebb a folyás mentén, ahol szarvasmarhák összezavarták. . . . Én méltányolom mások értelmezését, amikor azonban az evangéliumról van szó, azzal kell megismerkednünk, amit az Úr mond” (beszéd vallást oktatóknak, 1973. ápr. 13; idézte J. Richard Clarke, Conference Report, 1982. okt., 19. old; vagy *Ensign*, 1982. nov., 15. old.).

- Milyen forrásokhoz kell fordulnunk, hogy a tanulóinknak segítsünk „megismerkedni azzal, amit az Úr mond”? (A válaszok között szerepeljenek a szentírások és az utolsó napi próféták tanításai.)
- Hogyan győződhetünk meg arról, hogy a helyes tant tanítjuk?

Ezen beszélgetés részeként, az osztálytagokkal olvastasd el a Tanok és szövetségek 42:12–13-at és az 52:9-et! Hangsúlyozd ki, hogy meggyőződhetünk arról, hogy a helyes tant tanítjuk, ha következetesen vagyunk a szentírásokkal és az utolsó napi próféták tanításaival! Kérj meg egy osztálytagot, hogy hangosan olvassa fel a következő kijelentést Spencer W. Kimball elnöktől!

„Senkinek nem áll jogában saját értelmezéseit adni, amikor felkérték, hogy az Egyház szervezeteiben tanítson; ő egy vendég, . . . és azok, akiket tanít, jogosan feltételezhetik, hogy mivel a megfelelő rendben választották ki és támogatták, az Egyházat képviseli, és mindazt, amit tanít, az Egyház jóváhagyta” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, szerk. Edward L. Kimball [1982.], 532–33. old.).

Ha hoztál aktuális egyházi lecke kézikönyveket az órára, most mutasd meg őket!

Mutass rá, hogy az egyházi kézikönyvek olyan alkalmazási kérdésekre, tevékenységekre és audiovizuális anyagokra vonatkozó javaslatokat tartalmaznak, melyek segítenek a tanításunkat a szentírások és az utolsó napi próféták tanításaira fókuszálni!

Az Úr nagy áldásokat ígér nekünk, amint szorgalmasan tanulmányozzuk és tanítjuk az Ő tanát.

Idézet

Mutass rá, hogy előbb tanulmányoznunk kell az evangélium tanait, mielőtt hatékonyan tudnánk azokat tanítani! Utána olvasd fel a következő kijelentést Spencer W. Kimball elnöktől!

„Általános dolog az, hogy pár szentírás rész a rendelkezésünkre áll, mondjuk az elménkben lebegve, és így az az illúziónk támad, hogy sokat tudunk az evangéliumról. Ebben az értelemben, a kicsi tudás tényleg gondot jelenthet. Meg vagyok róla győződve, hogy mindegyikőnknek, valamikor az életünkben, fel kell fedezni önmagunk számára a szentírásokat – és nem csak egyszer felfedezni, hanem újra és újra felfedezni” („How Rare a Possession – the Scriptures!” *Ensign*, 1976. szept., 7. old.).

Tábla és szentírás megbeszélés

Töröld le a táblát, és rajzold fel a következő táblázatot! Magyarázd el, hogy a táblázat meg fogja mutatni az Úr ígését azoknak a tanítóknak, akik „újra és újra felfedezik a szentírásokat”! Kérd meg az osztálytagokat, hogy másolják le a táblázatot a füzetükbe! (Ne lapozzanak el a könyvükben erről az oldalról.)

<u>Szentírásrész</u>	<u>Amit mi teszünk</u>	<u>Áldások, melyeket kapunk</u>
Alma 17:2–3.		
Tanok és szövetségek 11:21–22.		
Tanok és szövetségek 84:85.		

Olvastasd el az osztálytagokkal a táblázatban megadott szentírásokat! Az egyes részek elolvasása után kérd meg az osztálytagokat, hogy azonosítsák a dolgokat, melyeket tehetünk, és az áldásokat, melyeket ezeknek a tetteknek eredményeként fogunk kapni! Gondolataikat írd a megfelelő oszlopba! Bátorítsd az osztálytagokat, hogy ezeket a gondolatokat írják le a füzetükbe! Pár lehetséges választ adunk a következő táblázatban.

<u>Szentírásrész</u>	<u>Amit mi teszünk</u>	<u>Áldások, melyeket kapunk</u>
Alma 17:2–3. Tanok és szövetségek 11:21–22.	Szorgalmasan kutatjuk a szentíráásokat Imádkozunk és böjtölünk	Elnyerjük a jövendölés és kinyilatkoztatás szellemét
Tanok és szövetségek 84:85.	Tanulás által szert teszünk Isten igéjére „Állandóan . . . gyűjt[jük] az élet szavait” a tanításra való felkészülésben	Isten erejével és felhatalmazásával tanítunk Elnyerjük a Szellem irányítását A másokat meggyőző erővel tanítunk Sugalmazással tanítunk

Alkalmazás

Kérd meg az osztálytagokat, hogy írjanak le a füzetükbe egy konkrét dolgot, amit meg fognak tenni, hogy kövessék az ezen szentíráásokban található tanácsot! Emellett kérd meg őket, hogy írjanak arról is, érzésük szerint ez a tett miként fog nekik segíteni abban, hogy elnyerjék az Úr áldásait tanítási felelősségükben!

Befejezés**Bizonyág**

A Szellem sugalmazása alapján tégy bizonyosságot arról az erőről, amely az evangélium tanainak tanulmányozásából és tanításából származik!

Feladatok

Bátorítsd az osztálytagokat, hogy:

1. Minden nap szorgalmasan tanulmányozzák a szentíráásokat. (Bátoríthatod őket, hogy olvassák el ebben a könyvben a „Személyes terv kidolgozása az evangélium tanulmányozásához” részt, a 16–17. oldalon.)
2. Az óra alatt adott füzetbeli feladattal kapcsolatban a jövő héten törekedjenek egy olyan dolgot megtenni, ami által fejlődnek személyes evangéliumi tanulásukban. Írjanak az ehhez a célhoz kapcsolódó haladásukról.
3. Ismételjék át az ebben a leckében tanult tantételeket: tanulmányozzák ebben a könyvben az „A tant tanítsd” részt (49–59. old.).

5.

lecke

Ösztönözd a szorgalmas tanulást

A lecke célja Segíteni az osztálytagoknak megérteni, hogy az egyének felelősek az evangélium tanulmányozásáért; segíteni nekik megérteni, hogy ők, mint tanítók miként segíthetnek másoknak teljesíteni ezt a felelősséget.

Megjegyzés a tanítónak Az Úr ezt parancsolta nekünk: „Kutassátok a tudást tanulás és hit által is” (T&Sz 88:118). Ahogy Spencer W. Kimball elnök tanította, ennek a parancsolatnak szorgalmasan engedelmessé kell lenni: „Senki nem válhat az ige megtartójává anélkül, hogy előbb a hallgatója ne lenne. Hallgatóvá válni pedig nem az, hogy egyszerűen tétlenül odaállunk, és csipetnyi információk lehetőségére várunk; inkább az, hogy utánajárunk, tanulmányozunk, imádkozunk és megértünk” („How Rare a Possession – the Scriptures!” *Ensign*, 1976. szept., 2. old.).

Egy egyén döntése, hogy az evangéliumot szorgalmasan tanulmányozza, a szabad akarat igaz felhasználása. Azok a tanítók, akik értik a szabad akarat tanát, nem fognak megpróbálni másokat arra kényszeríteni, hogy az evangéliumot tanulmányozzák. Ehelyett oly módon törekszenek tanítani, ami másokat arra bátorít, hogy szorgalmas erőfeszítéseket tegyenek az evangélium tanulmányozása érdekében.

Felkészülés

1. Imádságosan tanulmányozd a szentírásokat ebben a leckében! Törekedj a lecke céljára vonatkoztatni őket!
2. Tanulmányozd át ebben a könyvben az „Ösztönözd a szorgalmas tanulást” részt (60–74. old.)! Tanulmányozd még „A megtérés tantételei”-t, az *Utasítások egyházi kézikönyvének* „Evangéliumi tanítás és vezetés” részében (300. old)!
3. Előre kérj meg három osztálytagot, hogy segítsenek neked előadni a 209. oldalon található olvasószínházat! Kérd meg őket, hogy az egyik a narrátor szerepét, egy másik a zorámita szerepét és egy harmadik Alma szerepét olvassa fel!
4. Készíts három jó nagy névtáblát az olvasószínházban résztvevőknek! Az egyik névtáblára írd rá, hogy *Narrátor*, a másokra hogy *Zorámita*, a harmadikra pedig hogy *Alma*!

Javasolt órafelépítés Minden egyén felelős az evangélium tanulmányozásáért.

Olvasószínház Az olvasószínház résztvevőit kérd meg, hogy jöjjenek ki az osztály elé! Add oda nekik a névtábláikat! Majd pedig magyarázd el, hogy ez a három tanuló elvállalta, hogy előadnak egy olvasószínházat! Ennek a bemutatásnak az a célja, hogy megvizsgáljuk az egyének felelősségét az evangélium tanulmányozása tekintetében.

Írd a következő szentírás-utalásokat a táblára: *Alma 32:27–28., 33., 38., 41!* Magyarázd el, hogy ezek az utalások megfelelnek Alma tanításainak, melyeket a bemutatásban használni fognak! Bátorítsd az osztálytagokat, hogy a szentírásaikban kövessék, amikor Alma részét olvassák!

Narrátor: Miközben Alma és testvérei a zorámitáknak hívott, hitehagyott nép között prédikáltak, bementek a zorámiták egyik zsinagógájába. Ott azt hallották a zorámitáktól, hogy „Krisztus nem jön el” (Alma 31:16).

Miután ezt a hamis tanítást meghallották, Alma és a testvérei elváltak, hogy Isten igéjét hirdessék, és bizonyosságot tegyenek Krisztusról. Egy nagy csoport zorámita közeledett Almához, és az egyik zorámita beszélt hozzá. (Lásd Alma 31:37–38; 32:1.)

Zorámita: (Olvassa fel Alma 32:5-öt, e szavakkal kezdve: „Mondd meg, hogy mit tegyenek ezek a testvéreim ...”)

Narrátor: (Olvassa fel Alma 32:6-ot.)

Tábla

A következőket írd a táblára!

Az egyén felelőssége

Kész legyen az ige meghallgatására (tanítható legyen).

Mutass rá, hogy a zorámiták az alázatosságot választották a szenvedéseikre válaszként! Egy embert kerestek meg, aki Isten igéjét tudja nekik tanítani.

Olvasószínház

Narrátor: Látván, hogy a zorámiták készek voltak Isten igéjét meghallani, Alma megtanította nekik, hogy valójában hogyan fogadják be az igét, és nyerjenek bizonyosságot annak igazáról.

Alma: (Olvassa fel Alma 32:27–28., 33-at.)

Tábla

A táblán található felsoroláshoz az alábbiak szerint írd hozzá:

Az egyén felelőssége

Kész legyen az ige meghallgatására (tanítható legyen).

Helyet adjon az igének.

Olvasósínház

Narrátor: Beszéde végéhez közeledve, Alma elmagyarázta a zorámitáknak, hogy miután bizonyosságot nyertek az ígéről, többet is kell még tenni. Ebben a magyarázatban, az ígét egy fához hasonlította, amely egy magból nőtt ki.

Alma: (Olvassa el Alma 32:38., 41-et.)

Tábla A táblán található felsoroláshoz az alábbiak szerint írd hozzá:

Az egyén felelőssége
 Kész legyen az ige meghallgatására (tanítható legyen).
 Helyet adjon az igének.
 Ápolja az ígét.

Kérd meg az olvasósínházban részt vevő osztálytagokat, hogy menjenek vissza a helyükre!

Tanítói óravezetés Magyarázd el, hogy Alma arra tanította a zorámitákat, hogy egyéneként felelősek az evangélium tanulmányozásáért! Mi mindannyian egyéneként felelünk az evangélium tanulmányozásáért. Azok az egyének, akik most kezdik elfogadni a felelősséget, „készek az ige meghallgatására” (Alma 32:6). Mások kísérleteznek az igével, és helyet adnak az igének, hogy azt a szívükbe ültessék (lásd Alma 32:27–28). Míg ismét mások már hittel, szorgalommal és türelemmel ápolják az ígét (lásd Alma 32:41).

Az egyének a hitükön, szorgalmukon és türelmükön keresztül tanulják az evangéliumot.

Beszélgetés

- Milyen konkrét dolgokat tehetnek az emberek, hogy „ápolják az ígét”? (Az osztálytagok válaszait írd a táblára! Néhány lehetséges választ lent megadunk.)
 - a. Naponta tanulmányozni a szentírásokat és töprengeni felettük.
 - b. Kérdésekre konkrét válaszokat keresni a szentírásokban.
 - c. Beszédeket tanulmányozni az általános konferenciából.
 - d. Cikkeket tanulmányozni az egyházi folyóiratokból.
 - e. Értelemért böjtölni és imádkozni.
 - f. A templomi munka végzése közben annak megértésére törekedni.
 - g. Evangéliumi tantételeket megbeszélni családtagokkal és barátokkal.
 - h. A Szellem irányítását követni.
 - i. Hűségesen törekedni a parancsolatoknak engedelmességre.
- Az evangélium tanulmányozása érdekében tett erőfeszítéseid eredményeként milyen áldásokat kaptál?

A tanítók segítsenek az egyéneknek arra használni a szabad akaratukat, hogy az evangéliumot tanulják, és aszerint éljenek.

Tanítói óravezetés Emlékeztess az osztály tagjait, hogy Isten szabad akaratot adott nekünk – a hatalmat, hogy a jót vagy rosszat válasszuk (lásd T&Sz 29:35)! A szabad akaratunkat használjuk, amikor eldöntjük, hogy fogjuk-e az evangéliumot tanulni és aszerint élni, vagy sem.

Idézet	<p>Olvasd el a következő kijelentést elder James E. Fausttól!</p> <p>„A szabad akarat, melyet az Atya terve által kaptunk, Sátán erőszak-tervének nagyszerű alternatívája. Ezzel a magasztos ajándékkal növekedni, fejlődni, haladni tudunk, és a tökéletességre tudunk törekedni” (Conference Report, 1987. okt., 42. old; vagy <i>Ensign</i>, 1987. nov., 35. old.).</p>
Beszélgetés	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Milyen különbséget idéz elő a tanításunkban az, ha felismerjük, hogy az egyéneknek szabad akarata van, és felelősek a saját tanulásukért? (Az osztálytagok válaszait felírhatod a táblára.) <p>Segíts az osztálytagoknak megérteni, hogy a tanulóikra kell összpontosítaniuk, nem csak a tanításra! A hatékony evangéliumi tanítók nem csupán azon gondolkoznak, hogy mit fognak tanítani. Felteszik maguknak a kérdést: „Miként fogok segíteni a tanulóimnak, hogy vágyjanak megtanulni, és felfedezni azt, amit tudniuk kell?” Ezt megtéve a tanítók tiszteletben tartják a tanulók szabad akaratát, és segítenek örömet lelni, amikor elfogadják a tanulásra vonatkozó felelősségüket.</p> <p>Javasold, hogy miközben másoknak segítünk elfogadni a tanulásra vonatkozó felelősséget, inkább kérjük és bátorítsuk őket, ahelyett, hogy erőltetnénk a dolgot! Töprengenünk és imádkoznunk kell az egyes tanulóinkat segítő terveink felől.</p> <p>Ne tegyünk semmi olyat, ami másokban gyengíti a vágyat az evangélium tanulására.</p>
Beszélgetés	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Mi olyat tehetnek a tanítók, ami másokban gyengítheti a vágyat az evangélium tanulására? (Adj időt az osztálytagoknak, hogy átgondolják és megbeszéljék ezt a kérdést! Bátorítsd őket, hogy az egyes tanítók kritizálása helyett inkább általános értelemben beszéljék meg a kérdést! Lentebb megadtunk néhány lehetséges választ.) <ol style="list-style-type: none"> a. Leckéket olvasnak nekik a kézikönyvekből. b. A leckeidő nagy részét ők beszélik végig. c. A tudásukkal vagy tanítási készségükkel próbálnak rájuk hatni. d. A kérdéseiket és hozzászólásaikat kritizálják vagy félvállról veszik. e. Megjegyzéseket tesznek vagy olyan kérdéseket kérdeznek, melyek gyengíthetik a hitüket. f. Olyan nyelvezetet vagy példákat használnak, melyek elűzhetik a Szellemet. g. Nem sikerül a leckéket evangéliumi igazságokra összpontosítaniuk.
Idézet	<p>Ezt a beszélgetést fejezd be azzal, hogy egy osztálytaggal felolvastatod a következő kijelentést elder Dallin H. Oakstól!</p> <p>„Minden evangéliumi tanító, aki a Mestert törekszik követni, <i>minden erőfeszítését másokra fogja összpontosítani, és nem magára</i>. Sátán ezt mondta: »Küldj engem, ... meg fogom váltani az egész emberiséget, ... és én biztosan megteszem; ezért hát add nekem a dicsőségedet.« Állítsuk szembe ezt az ajánlatot az Üdvözítő példájával, aki ezt mondta: »Atyám, legyen meg a te akaratod, és a dicsőség legyen mindörökké a tied« (lásd Mózes 4:1–2). Egy evangéliumi tanító a bárányok szükségleteire és a Mester dicsőségére fogja összpontosítani a tanítását. Kerülni fogja a rivaldafényt. Tanítani fogja a nyáját, hogy mindig a Mesterre figyeljenek. Soha nem fogja képüket elhomályosítani a Mesterről, azáltal, hogy útjukba áll, vagy hogy az önmagasztalás vagy önérdék árnyékát veti rájuk” (1998. március 31-én adott beszéd).</p>

Sok mindent tehetünk a szorgalmas tanulásra ösztönzés érdekében.

Füzet tevékenység

Az osztálytagok lapozzanak a 60. oldalra ebben a könyvben. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az azon az oldalon található kijelentést! A kijelentés három általános dolgot sorol fel, melyeket a szorgalmas tanulásra ösztönzés érdekében megtehetünk. Mutass rá, hogy ezen három terület mindegyikében sok olyan egyszerű, konkrét dolog van, amit megtehetünk!

Az osztálytagok a könyveikben nézzék át a következő listát. Kérd meg őket, hogy válaszsanak egy ötletet a listából, melyet alkalmazni fognak egy közelgő tanítás alkalmával! Ha az idő engedi, hagyd, hogy leírják a füzetükbe, miként fogják használni ezt az ötletet! Arra is megkérheted őket, hogy osszák meg a tervüket más osztálytagokkal. Ha nincs idő arra, hogy a füzetükbe írjanak és megbeszéljék a terveiket, akkor bátorítsd őket, hogy otthon írjanak a füzetükbe!

- a. Megkérni valakit, hogy segítsen egy leckében. Segíteni neki felkészülni.
- b. Megkérni valakit, hogy készítsen egy szemléltető leckét.
- c. Amennyire helyénvaló, személyes élményeket megosztani.
- d. Megkérni a tanulóidat, hogy gondolkozzanak el azon áldásokon, melyeket az Úr nekik és családjainak adott.
- e. Megtanítani, hogy kell a szentírásokat értelmezve olvasni.
- f. Elismerni minden egyénnek a leckéhez történő hozzájárulásának értékét. Figyelni és hasznosítani a beszélgetések során elhangzó ötleteket.
- g. Olyan kérdéseket kérdezni, melyek gondolatokat ébresztenek, és hozzászólásokra ösztönöznek a beszélgetésekhez.
- h. Amikor valaki feltesz egy kérdést, megkérni másokat, hogy válaszoljanak.
- i. Megkérni a tanulóidat, hogy gondolkozzanak azon, hogy miként alkalmazhatják a tanult dolgokat.

Befejezés

Emlékeztess az osztálytagokat, hogy az evangéliumi tanítóknak példát kell mutatni az evangélium szorgalmas tanulásáról! Bátorítsd őket, hogy kiértékeljék az evangélium tanainak megtanulása érdekében tett erőfeszítéseiket! Kérd meg őket, határozzák meg, hogy mit tehetnek azért, hogy kövessék Alma tanácsát, hogy az ígét hittel, szorgalommal és türelemmel ápolják (lásd Alma 32:37., 41–42)!

Bátorítsd az osztálytagokat, hogy emlékezzenek az egyének szabad akaratának szentségére! Utána olvasd fel a következő kijelentést Spencer W. Kimball elnöktől!

„A világi és szellemi tudás kincsei egyaránt rejtve vannak – de csak azok elől rejtve, akik nem megfelelően keresik, és próbálják megtalálni őket. . . . A szellemi tudás nem áll rendelkezésre pusztán a kérésre; még az imák sem elegendők. Állhatatosságot és az egyén életének odaszentelését igényli” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, szerk. Edward L. Kimball [1982], 389–90. old.).

Bizonyosság

A Szellem sugalmazása alapján tégy bizonyosságot!

Feladatok

Bátorítsd az osztálytagokat, hogy:

1. Az élményeiről írjanak a füzetükbe, miközben a szorgalmas tanulás ösztönzésére vonatkozó terveiket megvalósítják (lásd „Füzet tevékenység,” fent). Amennyire megfelelő, beszéljenek ezen élményekről egy vezetővel, egy másik osztálytaggal vagy egy családtaggal.
2. Ismételjék át az ebben a leckében tanult tantételeket: tanulmányozzák ebben a könyvben az „Ösztönözd a szorgalmas tanulást” részt (60–74. old.).

A tanulás légkörének megteremtése 1. rész

6. lecke

A lecke célja Segíteni a tanulóknak megérteni, hogy a tanítók és tanulók miként dolgozhatnak együtt az evangéliumi tanulás légkörének megteremtésében.

Megjegyzés a tanítóknak Az 5. leckében az osztálytagok megbeszélték az egyén azon felelősségét, hogy szorgalmasan tanulmányozza az evangéliumot. Ennek a hétnek a leckéje egy olyan felelősségre összpontosít, amelyen a tanítók és a tanulók közösen osztoznak: a tanulás légkörének megteremtésére. Segíteni fog az osztálytagoknak az evangéliumi tantételeket alkalmazni azon erőfeszítéseikben, hogy megelőzzék a zavarásokat a teremben, és segítsenek megoldani a már esetleg létező fegyelmi problémákat.

Ezt a leckét alapul véve, az osztálytagok felkészültek lesznek megoldásokat javasolni a konkrét problémákra. Ez a 7. lecke részeként fog megvalósulni.

Felkészülés

1. Imádságosan tanulmányozd a szentírásokat ebben a leckében! Törekedj a lecke céljára vonatkoztatni őket!
2. Ismerkedj meg a leckében található történetekkel! Oly módon gyakorold be az olvasásukat, hogy megőrizd az osztálytagok érdeklődését!
3. A következő dolgokat hozd el az órára!
 - a. Egy nagydarab papírt (vagy pár kisebb darab papírt).
 - b. Három filctollat.
4. Tanulmányozd ebben a könyvben „A tanulás légkörének megteremtése” részt (75–87. old.)!

Javasolt órafelépítés **A próféták iskolája példát ad arra, hogy miként teremtsük meg az evangélium tanulásának légkörét.**

Idézetek Oszd meg a következő kijelentést!

„Ezen sáfárság korai napjaiban az Úr megparancsolta a testvéreknek, hogy tanítsák egymásnak Isten országának tanait. Meg kellett tanulniuk minden olyan, az evangéliumhoz és Isten királyságához tartozó dolgot, amelyet elegendő volt tudniuk, és emellett a művészetekhez és tudományokhoz, királyságokhoz és nemzetekhez tartozó dolgokat. Kutatniuk kellett a tudást tanulás és hit által is, és egy szent helyet, vagyis templomot kellett építeniük Kirtlandban, melynek sok egyéb mellett a tanulás házának is kellett lennie. (Lásd T&Sz 88:74–81., 118–122.)

Az akkor létező megállapodás részeként ezen parancsolatok betartására, az Úr irányította a próféták iskolájának felállítását (T&Sz 88:122., 127–141.)” (Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. kiadás [1966], 679. old.).

Magyarázd el, hogy a próféták iskolájának célja az volt, hogy „felkészítse a papság kiválasztott tagjait arra, hogy Jézus Krisztus evangéliumát hirdessék az egész földnek” (Ezra Taft Benson, Conference Report, 1983. ápr., 69. old; vagy *Ensign*, 1983. máj.,

53. old.)! A kinyilatkoztatások által az Úr megtanította az iskola tagjait arra, hogy hogyan viselkedjenek. Az Ő utasításainak három eleme segíthet a családoknak és az egyházi osztályoknak a tanulás légkörének megteremtésében.

Tábla

A következőket írd a táblára!

1. Mindenki hozzájárul.

2. A szeretet köteléke található az evangéliumban, amely egyesít minden jelenlévőt.

3. Minden egyén figyelmes, és kész mások szavaira odafigyelni.

Szentírás

A tanulók lapozzanak a Tanok és szövetségek 88:122–23., 125-höz. Magyarázd el, hogy a három elemet, melyeket felírtál a táblára, ezek a szentírásrészek tanítják! Olvastasd fel a tanulókkal a részeket hangosan! Miközben olvasnak, kérd meg őket, hogy keressenek olyan parancsolatokat az Úrtól, amelyek segíthetnek nekünk fenntartani a tanulás légkörének ezt a három elemét!

Hangsúlyozd ki, hogy amikor az emberek összegyűlnek az evangéliumot tanulmányozni, minden egyes személynek van valami értékes mondanivalója! Mindegyiket ösztönözheti a Szellem, hogy olyan meglátásokat és tapasztalatokat osszon meg, melyek építeni fogják a többiekét. Minden jelenlévőnek oda kell figyelni a többiekre, hogy „mindenki épülhessen mindenki szaván” (T&Sz 88:122).

A tanítók és tanulók osztoznak a felelősségen, hogy megteremtsék az evangélium tanulmányozásának légkörét.

Tanítói óravezetés és szentírás

Mutass rá, hogy ebben a tanfolyamban az első öt lecke a tanítók felelősségeivel kapcsolatos beszélgetéseket tartalmazta! Az egyik lecke, az 5., emellett beszélgetéseket tartalmazott az egyének azon felelősségéről, hogy önmaguk tanulják az evangéliumot. A mai lecke egy olyan felelősségre összpontosít, amelyen a tanítók és tanulók egyaránt osztoznak: egy olyan légkör megteremtésének felelősségére, amelyben segíthetünk sikeresen tanulni az evangéliumot. Ezen felelősség teljesítéséhez a tanítóknak és tanulóknak segíteniük kell egymást, és céljaikban egynek kell lenniük.

Magyarázd el, hogy Alma erről az egységről beszélt, amikor azokat az embereket tanította, akik a Mormon vizében keresztkedtek meg! Egy osztálytaggal olvastasd fel Móziás 18:18- 22-t!

Történet

Oszd meg a következő történetet, amelyet egy olyan nő mondott el, akinek gondjai voltak azzal a vasárnapi iskola osztállyal, melyet látogatott! Kérd meg az osztálytagokat, hogy keressék meg a történetben azokat a módokat, melyekben a tanulók és a tanító együtt dolgoztak a tanulás légkörének megteremtésében!

„Az új egyházközségünkben a férjem és én felfedeztük, hogy az evangéliumi tan osztály nem volt túl hatékony. Miközben a tanító beszélt, egyes osztálytagok a szentírásaikat olvasták; mások egyszerűen lehajtották a fejüket. Látszott, hogy ez zavarja a tanítót. Egyszer még meg is kérdezte: »Figyel valaki egyáltalán?«

Hamarosan megtudtuk, hogy az egyházközségben jó pár ember az evangélium tanításai osztályt látogatta vasárnaponként az evangéliumi tan osztály helyett. Hallottuk, hogy annak az osztálynak a tanítója kitűnő volt. Meglátogattuk azt az osztályt, és élettelinek, tartalmasnak és gyümölcsözőnek találtuk. De amikor egy nap hazafelé sétáltunk az istentiszteletről, beismertük egymásnak, hogy mindketten úgy éreztük, amit teszünk, az nem egészen helyes. A püspökünket kellett támogatnunk, azáltal, hogy támogatjuk a tanítót, akit elhívott bennünket tanítani. Ezért elkezdünk arról beszélni, hogy mit tehetnénk az evangéliumi tan osztály gazdagabbá tétele érdekében. Rájöttünk, hogy a jó óra élményének a felelősségét teljesen a tanítóra hárítottuk, mintha épp arra kényszerítettük volna, hogy ő keltse fel és tartsa meg az érdeklődésünket.

A hét folyamán útmutatásért imádkoztunk, és vasárnap egy más szellemmel mentünk az evangéliumi tan órára. Pár perccel a kezdés után a férjem feltett egy kérdést, a tanító pedig megkérte a tanulókat, hogy adjanak válaszokat. Jó beszélgetés bontakozott ki, melyhez hozzájárult néhány osztálytag. Később az óra folyamán, a tanító mondott valamit, ami számomra nem volt világos, ezért megkértem, hogy segítsen megérteni. Válaszként egy olyan szentírást mutatott rá, amelyet addig még nem vettem észre. Ezután egy nőtestvér elmondott egy történetet, ami alátámasztotta ezt a dolgot, és egy másik osztálytag egy újabb szentírással állt elő. Éreztük a Szellem hatását abban a teremben. A tanító nyugodtabbá vált. Láttam, amint erőre és önbizalomra tesz szert a mi érdeklődésünk és részvételünk egyszerű gesztusaiból. Az óra a hála imájával fejeződött be, és egy visszhangzó »Ámen«-nel.

Azóta a legtöbb osztálytag nagy érdeklődéssel vesz részt az órán. A tanítót láthatólag felvillanyozza a lelkesedésük, és gyakran fejezi ki háláját a támogatásért, melyet érez. A vasárnapi iskola egyre jobb és jobb.”

Csoport beszélgetések

Oszd fel az osztályt három csoportra! Adj minden csoportnak egy filctollat és egy nagydarab papírt (vagy pár kisebb darab papírt)! Kérj meg minden csoportot, hogy válasszanak maguk közül egy-egy író! Ezután mindegyik csoportnak adj egyet a következő kérdések közül!

1. Mit tehetnek a tanítók és tanulók, hogy mindenkit közreműködésre buzdítsanak?
2. Mit tehetnek a tanítók és tanulók, hogy barátságokat kössenek?
3. Mit tehetnek a tanítók és tanulók, hogy segítsenek mindenkinek figyelmesnek lenni, és odafigyelni egymásra?

Mondd el a csoportoknak, hogy 3 percük lesz a kérdéseik megbeszélésére! Miközben ezt teszik, gondolják át a saját élményeiket, és az előbb megosztott történetet. Az író minden csoportban le fogja írni a csoport ötleteit a nagy papírra. Ezután megmutatja a papírt, hogy mindenki lássa.

Két-három perc eltelte után mutassák meg a listáikat. Röviden tekintsétek át a listákban található ötleteket! Bátorítsd az osztálytagokat, hogy ezeket az ötleteket írják le a füzetükbe!

Ha az osztálytagok nem gondoltak a következő dolgokra a listáikban, említsd meg őket!

1. Mit tehetnek a tanítók és tanulók, hogy mindenkit közreműködésre buzdítsanak?
 - a. A tanítók és tanulók alkalmazzák a megbeszélte tantételeket.
 - b. Ahol csak lehetséges – például a melkisédeki papságban, a segítőegyletben, és az evangéliumi tan osztályokban – a tanulók olvassák el az anyagot, mielőtt órára jönnek.
 - c. A tanulók önszántukból működjenek közre a beszélgetésekben. Emeljék fel a kezüket, hogy a tanító láthassa, hogy készek kérdéseket feltenni, vagy megjegyzéseket hozzáfűzni.
 - d. Az egyes tanulók figyeljenek oda, hogy ne uralják a beszélgetéseket.
 - e. A tanulók szorgalmasan teljesítsék a feladatokat.
2. Mit tehetnek a tanítók és tanulók, hogy barátságokat kössenek?
 - a. A tanítók és tanulók legyenek tekintettel egymás képességeire és szükségleteire.
 - b. Támogassák egymást az órán és azon kívül is.
 - c. Amennyire megfelelő, szóban fejezzék ki egymás iránti törődésüket és szeretetüket.
3. Mit tehetnek a tanítók és tanulók, hogy segítsenek mindenkinek figyelmesnek lenni, és odafigyelni egymásra?
 - a. A tanítók és tanulók gondosan és tiszteletteljesen figyeljenek oda egymásra.
 - b. A tanítók és tanulók érkezzenek időben.
 - c. Maradjanak éberek, és a leckére koncentrálnak.
 - d. A tanulók helyénvaló kérdéseket tegyenek fel, amikor nem értik az éppen tanítottakat.
 - e. Ahol lehetséges, a tanulók legyenek végig ott az órán.

A tanítók segítenek a tanulóknak megérteni és teljesíteni azon felelősségüket, hogy megteremtsék a tanulás légkörét.

Történetek
és beszélgetés

Magyarázd el, hogy két történetet fogsz megosztani! Kérd meg az osztálytagokat, hogy gondolkozzanak el azon, hogy ezekben a történetekben a tanítók miként segítettek másoknak a tanulás légkörének megteremtésében! Utána oszd meg a következő történetet, melyet Thomas S. Monson elnök mondott el!

„Egy téli napon visszagondoltam egy gyerekkorombeli élményemre. Csak tizenegy éves voltam. Az elemi elnökünk, Melissa, egy idősebb, kedves, ősz hajú hölgy volt. Egy nap az elemiben Melissa megkért, hogy maradjak hátra, és beszélgessek vele. Ott ültünk ketten az egyébként üres kápolnában. Karjait a vállaimra tette, és elkezdett sírni.

Meglepődve megkérdeztem tőle, hogy miért sír.

Így válaszolt: »Azt hiszem, nem vagyok képes arra buzdítani a fiúkat, hogy áhítatosak legyenek az elemi nyitógyakorlatai közben. Hajlandó lennél nekem segíteni, Tommy?«

Megígértem Melissa-nak, hogy segíteni fogok. Számomra oly furcsán, nem annyira Melissa számára, ez véget vetett az áhítatosság problémájának az elemiben. A probléma forrásához fordult – hozzám” (Conference Report, 1987. okt., 82–83. old; vagy *Ensign*, 1987. nov., 69. old.).

- Ebben a történetben mit tett az elemi elnök a tanulás légkörének megteremtése érdekében? (Segített a kis Tommy Monsonnak megérteni és teljesíteni a felelősségét.)

Történetek
és beszélgetés

- A történet meghallgatása után van még olyan javaslatotok, amit szeretnétek az elkészített listákhoz hozzáírni? (Azt is javasolhatod, hogy az osztálytagok írják hozzá ezeket a javaslatokat a füzetükben lévő felsoroláshoz.)

Jelezd, hogy a fiatal nők szervezetében lévő tanítóról fogsz megosztani egy történetet!

„Gyere velem egy 12–13 éves fiatal nőkből álló tanterembe! Figyelj oda, miközben hallod, amint a tanulók felfedezik a tant! Figyeld meg az élményt, melyről a tanító gondoskodik a tanulók számára, hogy a tant az életük valóságához tudják kapcsolni. Érezd a Szellem kíséző bizonyosságát!

A tanítónk közelebb húzza a székét a félkörben ülő, öt lányból álló csoporthoz. »Kint várakozik egy vendég,« kezdi. »Jonas nőtestvér az. Beleegyezett, hogy megmutatja nekünk a kisbabáját, és elmondja, milyen érzés először anyának lenni. Miközben ezt az új kisbabát nézitek, figyeljétek meg az édesanyját is – hogyan bánik a babával, mit tesz, mit mond! Miután elmegy, beszélgetünk a látogatásáról.«

Jonas nőtestvér bejön, hét-nyolc percet tölt azzal, hogy a babájáról beszél, és kérdésekre válaszol. A lányok megköszönik neki, ő pedig elhagyja a termet.

»A kisbaba olyan aranyos volt, nem?« mondja a tanítónk az osztály suttogására reagálva. »De mit figyeltetek meg az anyán?«

Pár perc csend után egy válasz: »Hát, boldog volt.« Egy másik: »Ide-oda hintázott egész idő alatt, amíg a karjában volt« Néhány további válasz, és aztán Katie lassan elkezd, »Hát – őőő – nagyon halkán beszélt.«

»Tudnál erről többet mondani?« kérdezi a tanító.

»Nos, a hangja az anyukám hangjára emlékeztet, amikor tavaly felhívott bennünket a kórházból, hogy elmondja, van egy új kishúgunk.«

A tanító a többi lányhoz fordul: »Mit gondoltok? Még valaki észrevette a hangját?«

A lányok elkezdnek mélyebben gondolkozni, és olyan szavakkal válaszolnak, mint »áhitat«, »mennyország«, »szeretet.«

A tanító: »Azt hiszem, értem. Hiszem, hogy ezek a szavak azért jutnak eszünkbe, mert felismerünk egy nagyszerű ajándékot Mennyei Atyánktól. Szeret bennünket, és annyira bízik bennünk, hogy hajlandó velünk megosztani teremtő erejét. Annyira nagy hálát és áhítatot érzünk ezen bizalomért. Az anyaság egy *isteni* szerep.«

A tan és bizonyosság ily tiszta kifejezése után a mi tanítónk egy tevékenységre tér át, melyben a lányok olyan, az édesanyáik által kifejezett tulajdonságokat azonosítanak, melyek az anyaság isteniségének megértését mutatják. »Tudna mindegyikőtök most az anyaságra készülni, azáltal, hogy ezen erények egyikét gyakorolja – talán hogy türelmesebb, kedvesebb, vagy pozitívabb ezen a héten?«

Mindegyik lány elmondja a választását. A tanítónk személyes bizonyosságot tesz. Elhangzik a záró ima” (Virginia H. Pearce, Conference Report, 1996. okt., 14–15. old; vagy *Ensign*, 1996. nov., 13. old.).

- Mit tett a tanító ebben a történetben, hogy segítsen a tanulás légkörének megteremtésében? (A válaszok között lehet, hogy meghívott egy vendéget, hogy osszon meg személyes élményeket, elgondolkodtató kérdéseket tett fel, gondosan odafigyelt, az osztálytagok megjegyzéseire ellenőrző kérdésekkel felelt, a tant tanította, és

segített a fiatal nőknek az életükben alkalmazni a tant.) Mit tettek az osztálytagok? (A válaszok között lehet, hogy odafigyeltek, és komolyan részt vettek.)

- Hogyan segíthet az ebben az osztályban kialakított tanulási légkör megelőzni a későbbi nehézségeket?
- A történet meghallgatása után van még olyan javaslatotok, amit szeretnétek az elkészített listákhoz hozzáírni? (Azt is javasolhatod, hogy az osztálytagok írják hozzá ezeket a javaslatokat a füzetükben lévő felsoroláshoz.)

Amikor segítünk a tanulóknak részt venni a tanulás légkörének megteremtésében, arra tanítjuk őket, hogy Jézus Krisztus követői legyenek.

Tanítói óravezetés

Mutass rá, hogy a megosztott történetek egyaránt módot mutatnak a problémák megelőzésére és megoldására! A tanulók lapozzanak ebben a könyvben „A tanulás légkörének megteremtése” részhez, a 75. oldallal kezdődőleg. Mutass rá, hogy a 76–83. oldalak a tanulás légkörének megteremtését és a zavarások elkerülését tárgyalják meg, és hogy a 84–87. oldalak konkrét javaslatokkal szolgálnak arról, hogy mit kezdjünk a zavarással, ha megtörténik! Magyarázd el, hogy akár megelőzni, akár megoldani akarjuk a problémákat, a célunk ugyanaz kell, hogy legyen: Jézus Krisztus evangéliumát tanítani, és segíteni a tanulóknak megérteni és eleget tenni azon felelősségüknek, melyen a tanulás légkörének megteremtésében osztoznak!

Ez a cél a kulcs a teremben lévő fegyelemhez. Miközben észben tartjuk ezt a célt, nem pusztán kijavítjuk a viselkedést vagy csendben tartjuk az osztályt. Inkább arra tanítunk másokat, hogy Jézus Krisztus követői legyenek.

Néha a tanítók úgy gondolják, hogy kudarcot vallanak, amennyiben nem tudják gyorsan megteremteni az evangéliumi tanulás légkörét. Az ilyen légkört azonban aligha teremtik meg gyorsan. Az emberek lépésről-lépésre fejlődnek – sorról-sorra, tanításról-tanításra (lásd 2 Nefi 28:30). Állandó erőfeszítésre van szükség. A kulcs a hithű, szorgalmas és türelmes munka, mindig igaz tantételek által vezéreltetve.

Befejezés

Bizonyosság

A Szellem sugalmazása alapján tégy bizonyosságot!

Feladat

Ismertesd az osztálytagokkal, hogy a jövő hét leckéje egy sor konkrét dologra fog összpontosítani, amit a tanítók tehetnek a figyelemelvonás megelőzése és a fegyelmelési problémák megoldása érdekében! Kérd meg őket, hogy gondoljanak egy olyan helyzetre, ami elvonhatja a figyelmet egy tanulói légkörtől, és gondoljanak egy lehetséges megoldásra! A megoldás legyen konkrét és gyakorlati. A helyzetről és a megoldásról egyaránt írjanak a füzetükbe, és a jövő órára készüljenek fel egy két-három perces beszéddel arról, amit írtak.

A lehetséges megoldások fontolgatásakor az osztálytagok tanulmányozzák ebben a könyvben „A tanulás légkörének megteremtése” részt (75–87. old.).

A tanulás légkörének megteremtése 2. rész

7.

lecke

A lecke célja	Segíteni az osztálytagoknak alkalmazni a 6. leckében tanultakat.
Megjegyzés a tanítónak	<p>A 6. lecke befejezésénél megkérted az osztálytagokat, hogy készítsenek egy beszédet annak módjairól, ahogyan megelőzhetik a figyelemelvonásokat és megoldhatják a fegyelmezési problémákat (lásd a 218. oldalt). Mivel a tanítók gyakorlati, konkrét módokat kívánnak megtanulni a problémák kezelésére, úgy tervezd meg ezt a leckét, hogy a lecke idejének nagy részét ezzel az alkalmazási tevékenységgel fogod tölteni!</p> <p>Miközben levezeted a beszélgetéseket ebben a leckében, segíts az osztálytagoknak magabiztosabbakká válni a tanulás légkörének megteremtésében!</p>
Felkészülés	<ol style="list-style-type: none"> 1. Imádságosan tanulmányozd a Tanok és szövetségek 12:8-at! Törekedj a lecke céljára vonatkoztatni! 2. Készülj fel arról beszélni, hogy miként lehet megelőzni vagy megoldani konkrét figyelemelvonási vagy fegyelmezési problémákat! Győződj meg róla, hogy a megoldásod gyakorlati! 3. Győződj meg róla, hogy az osztálytagok szintén felkészültek arról beszélni, hogy miként előzzenek meg figyelemelvonásokat és oldjanak meg fegyelmezési problémákat (lásd a 218. oldalon található feladatot)! Emlékeztess őket, hogy megoldásaik legyenek konkrétak és gyakorlatiak! 4. Tanulmányozd tovább ebben a könyvben „A tanulás légkörének megteremtése” részt (75–87. old.)!
Javasolt órafelépítés	<p>Mások befolyásolásának sikere alázatosságunktól és szeretetüinktől függ.</p> <p>Tanítói óravezetés és szentírás megbeszélés</p> <p>Emlékeztess az osztálytagokat, hogy a 2. leckében megbeszélték annak fontosságát, hogy szeressék a tanulóikat! Ezen tantétel vezéreljen mindent, amit teszünk, miközben a tanulás légkörét próbáljuk megteremteni, különösen amikor egyéneknél dolgozunk az osztálytagokkal.</p> <p>Az osztálytagokkal olvastasd el a Tanok és szövetségek 12:8-at!</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Miért fontos az alázatosság és a szeretet mások befolyásolásában? <p>Javasold, hogy miközben a tanulók arról beszélnek, hogy miként előzzenek meg figyelemelvonásokat, és oldjanak meg fegyelmezési problémákat, tartsák szem előtt ezen tantétel fontosságát!</p>
Idézet	<p>Oszd meg a következő kijelentést Howard W. Hunter elnöktől!</p> <p>„Isten fő cselekvési módja a meggyőzés, türelem és hosszútűrés, nem pedig a kényszer és kérlelhetetlen szembesítés. Gyengéd kérések és kedves csábítások által cselekszik. Mindig a birtokunkban lévő függetlenség és szabadság teljes tiszteletben tartásával cselekszik. Segíteni akar nekünk, és azért az esélyért könyörög, hogy segíthessen bennünket, ezt</p>

azonban nem fogja a szabad akaratumk megsértése által tenni. Túlságosan is szeret minket ahhoz, hogy ezt tegye” (Conference Report, 1989. okt., 21. old.; vagy *Ensign* 1989. nov., 18. old.).

Segíthetünk másoknak, hogy megértsék és eleget tegyenek felelősségüknek, hogy hozzájáruljanak a tanulás légkörének megteremtéséhez.

Tanítói óravezetés	<p>Utalj a múlt héten a tanulóknak adott feladatra! Mondd el nekik, hogy te is dolgoztál ezen a feladaton! Utána oszd meg a problémát, amit átgondoltál, és annak megoldását! Mutasd ki, hogy a tanulás légkörének három eleme közül melyik erősödne a te megoldásod által (ezen elemek áttekintéséhez lásd a 214. oldalt)! Saját megoldásaid megosztása után tedd fel a következő kérdéseket!</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Mi a hatékony ebben a megoldásban? ▪ Mire kell vigyázni ezen megoldás használata közben? ▪ Milyen további lehetséges megoldásokra tudtok még gondolni?
Osztálytag óravezetés	<p>Az osztálytagok sorban beszéljenek a problémákról, melyeket átgondoltak, és javaslataikról, hogy miként oldanák meg a problémát. Győződj meg róla, hogy minden osztálytagnak lehetősége van közreműködni! Ahogy az idő engedi, minden beszámolót követően tedd fel a fenti három kérdést!</p>
Tanítói óravezetés	<p>Magyarázd el, hogy a figyelemelvonások megelőzésében és a fegyelmezési problémák megoldásában gyakran szükség van egyesével dolgozni az osztálytagokkal! Viszont akkor is taníthatjuk az osztálytagokat a felelősségeikről, amikor összegyűlnek. Ennek egyik jó módja az, ha elkezdjük megosztani saját érzéseinket tanítói elhívásunkról és felelősségeinkről. Ekkor körvonalazhatjuk az osztálytagok felelősségeit, a tanulás légkörének három eleméről tanítva, melyeket a múlt heti leckében beszéltünk meg (lásd a 214. oldalt). Végül pedig kihangsúlyozhatjuk, hogy szükségünk van a segítségükre, mert egy osztály csak akkor lehet sikeres, amikor a tanító és a tanulók együtt dolgoznak. (Erre példaként lásd a 78. oldalon található történetet ebben a könyvben. Elolvashatod a történetet az osztálytagokkal.)</p> <p>Módot kell találnunk a figyelemelvonás csökkentésére.</p>
Szemléltetős lecke	<p>Kérj meg egy osztálytagot, hogy álljon az osztály elé! Az osztálytag nyújtsa ki a kezeit, és tegyél egy nehéz könyvet vagy más tárgyat mindkét kezébe! Kérd meg, hogy tanítsa a többieket az első látomásról, miközben a tárgyakat továbbra is ebben a helyzetben tartja! Amint az egyén kezei elkezdenek ereszkedni, emlékeztess, hogy tartsa fel őket! 30 másodperc után tetsd le vele a tárgyakat, és küldd vissza a helyére!</p> <p>Mutass rá, hogy miközben ez a személy tanítani próbált, az osztálytagok nem koncentráltak teljesen arra, amit mondott! A figyelmüket inkább a könyvek fenntartására tett erőfeszítés kötötte le.</p>
Tanítói óravezetés	<p>Magyarázd el, hogy a már megbeszélt problémák mellett, a fizikai környezet szintén elvonhatja a figyelmet a tanításról és a tanulásról! Amikor a tanulók egy rendetlen vagy kényelmetlen tanulói környezetbe mennek be, kevésbé valószínű, hogy teljes figyelmet tudnak szentelni a lecke üzenetének.</p> <p>A gondosan megtervezett fizikai környezet segíthet a figyelemelvonásokat csökkenteni. Például a székeket úgy kell elrendeznünk, hogy a tanulók láthassanak minket, a táblát és egymást. Az ilyen terem elrendezés növeli a tanító tanítási képességét, és a tanulók</p>

képességét, hogy részt vegyenek és tanuljanak. A hőmérséklet beszabályozása, ahol lehetséges, segíthet mindenkinek kényelmesen érezni magát. A fizikai környezet előkészítéséhez további javaslatot „A terem előkészítése” részben találhatsz a 76. oldalon.

Megelőzhetjük és megoldhatjuk a fegyelmezési problémákat, ha követjük az evangélium tanításának alapvető tantételeit.

Tanítói óravezetés

Mutass rá, hogy amikor megteremtjük és fenntartjuk a tanulás légkörét, segítünk megelőzni a figyelemelvonást és megoldani a fegyelmezési problémákat! A legfontosabb dolog, amit ennek eléréséhez megtehetünk, az, hogy bevonjuk az evangélium tanításának tantételeit, melyeket ez a tanfolyam tanít. Ezen tantételek a következők:

1. Szeresd azokat, akiket tanítasz!
2. Taníts a Szellem által!
3. A tant tanítsd!
4. Ösztönözd a szorgalmas tanulást!
5. Készíts el minden szükséges dolgot!
6. Használj hatékony módszereket!

Tanítókként rendszeresen meg kell magunkat és tanításunkat vizsgálni, hogy meggyőződjünk arról, hogy ezen tantételek mindegyikét alkalmazzuk.

Befejezés

Bizonyosság

A Szellem sugalmazása alapján tégy bizonyosságot!

Feladatok

Bátorítsd az osztálytagokat, hogy:

1. Tanulmányozzák tovább ebben a könyvben „A tanulás légkörének megteremtése” részt, (75–87. old.)! Gondolják át saját tanításukat, olyan dolgokat beazonosítva, amit a tanulás légkörének megteremtése érdekében tehetnek.
2. Ismételjék át a 212. oldalon található felsorolást, hogy miként ösztönözhetnek szorgalmas tanulásra. Válasszanak ki egy dolgot a felsorolásból, és alkalmazzák azt egy közelgő tanítás alkalmával. A tapasztalataikról írjanak a füzetükbe.

8.

lecke

Használj hatékony módszereket

1. rész

A lecke célja	Segíteni az osztálytagoknak kiválasztani a tanítási módszereket, és hatékonyan használni azokat a módszereket.
Megjegyzés a tanítónak	<p>Az evangélium tanításának és tanulásának minősége javul, amikor a módszereket gondosan választják ki, és hatékonyan használják. A tanítóknak olyan módszereket kell kiválasztani, melyek (1) segítenek a tanulóiknak, hogy az evangélium tanait és tantételeit tisztán megértsék, és emlékezzenek azokra, és (2) amelyek megfelelnek a lecke tartalmának, és a tanulók korcsoportjának.</p> <p>Ebben és a 9. leckében az osztálytagok a következő alapvető módszerekről fognak tanulni: szemléltetős leckék használata, hasonlatok alkalmazása, a tábla használata, történetek megosztása, kérdések feltevése és beszélgetések levezetése.</p>
Felkészülés	<ol style="list-style-type: none"> 1. Tekintsd át ebben a könyvben a „Használj hatékony módszereket” részt (88–95. old.)! Emellett tekintsd át az F részt, „A tanítás módszerei” (157–84. old.)! 2. Hozz az órára egy poharat, amely kívül-belül tiszta, és egy hasonló poharat, amely kívül tiszta, de belül koszos! 3. Készíts elő egy bemutatást, melyben a táblát használod egy evangéliumi tantétel megtanítására! Használhatod az egyik példát a 162. oldalról, vagy kidolgozhatsz egy saját példát.
Javasolt órafelépítés	Olyan tanítási módszereket kell használnunk, amelyek segítenek az egyéneknek az evangéliumi tantételeket megérteni, észben tartani és alkalmazni.
Történet	<p>Oszd meg a következő történetet! Magyarázd el, hogy ez egy olyan élmény, amelyben Boyd K. Packer elnöknek és feleségének volt része, amikor misszióelnökként szolgált!</p> <p>„Zónakonferenciákat terveztünk. Packer nőtestvér mindegyikre egy háromrétegű tortát sütött . . . csodálatosan feldíszítve – vastag színes krémrétegekkel, gyönyörűen körbevágva, és »Az Evangélium« felirattal a tetején. Amikor a misszionáriusok összegyűltek, némi ünnepélyességgel behoztuk a tortát. Csodálatos látvány volt!</p> <p>Mikor rámutattunk, hogy a torta az evangéliumot jelképezi, megkérdeztük: »Ki kér belőle?« Mindig volt egy éhes elder, aki lelkesen jelentkezett. Előre hívtuk, és ezt mondtuk: »Először téged szolgálunk ki.« Ezután belemélyesztettem ujjaimat a torta tetjébe, és kiszedtem belőle egy jó nagy darabot. Miután kitéptem a darabot, direkt összeszorítottam az öklömet, az ujjaim között kipréselve a krémet, és utána, amint az elder ott állt elhűlve, nekidobtam a darab tortát, némi krémet szétkenve az öltönye elején. »Kér még valaki tortát?« kérdeztem. Valami oknál fogva senki nem kért.</p> <p>Ekkor elővettünk egy üvegtányért, egy ezüst villát, egy szalvétát és egy csodálatos ezüst tortalapátot. Nagy méltósággal levágtam egy szeletet a torta másik oldalából, óvatosan az üvegtátra helyeztem, és megkérdeztem: »Kér valaki egy darab tortát?«</p>

A lecke nyilvánvaló volt. Ugyanaz a torta volt mindkét esetben, ugyanaz az íz, ugyanaz a táplálék. A felszolgálás módja vagy vonzóvá, netán csábítóvá, vagy nem vonzóvá, és akár visszataszítóvá is tehető. A torta, emlékeztetett a misszionáriusokat, az evangéliumot jelképezte. Ők hogyan szolgálták fel?

A bemutatás után nem esett nehezükre – sőt, inkább jelentős lelkesedést váltott ki – erőfeszítéseket tenni a beszélgetések tanításának fejlesztése érdekében. Pár hónappal később úgy gondoltam, hogy jó lesz emlékeztetni a misszionáriusokat, ezért szétküldtem egy körlevelet, rajta a torta rajzával.

Amikor ismét találkoztam a misszionáriusokkal, ezt mondtam: »Nemrégiben kaptatok egy körlevelet, ugye?«

»Valóban.«

»És miről szól?«

A misszionáriusok mind ezt mondták: »Emlékeztetett bennünket, hogy fejlesszünk a leckék tanításain, és hogy többet tanuljunk, gondosan tanulmányozzuk a leckéket, és utána segítsünk egymásnak a tanításuk folyamatában.«

»Mindezt egy képből szedtétek?«

»Igen, az egy olyan lecke volt, amit nem egyhamar fogunk elfelejteni!«

Persze hozzá kell tennem, hogy nagyon boldog voltam, amikor ki kellett fizetnem a számlát az elder zakójának tisztításához” (*Teach Ye Diligently*, átdolg. kiadás [1991], 270–71. old.).

Megjegyzés: Ha el akarod játszani Packer elnök szemléltetős leckéjét, fontold meg, hogy a tortát úgy szolgálod fel, hogy a kezeddal kiszedsz egy darabot, és inkább rákened egy tányérra, és nem dobod neki egy osztálytagnak!

Beszélgetés

- Mit tanulhatunk ebből a történetből arról, hogy miként adjuk elő az evangéliumot?
- Mi bizonyítja, hogy Packer elnök leckéje hatásos volt?

Hangsúlyozd ki, hogy Packer elnök missziójában a misszionáriusok *megértették* a leckét, *emlékeztek* rá és *alkalmazták* az életükben! Nem elegendő egyszerűen segíteni a tanulóinknak megérteni az evangéliumi tantételeket. Segítenünk kell nekik emlékezni rájuk és alkalmazni azokat.

Az osztálytagok lapozzanak a 158. oldalra. Magyarázd el, hogy ez az oldal olyan módszerek felsorolását tartalmazza, melyeket az evangélium tanítására lehet használni! A mai lecke, és a jövő hét leckéje bemutatásokat fog tartalmazni a felsorolásban szereplő néhány módszerről. Hangsúlyozd ki, hogy olyan módszereket kell választanunk, melyek felemelik a tanulóinkat, és nem vonják el a figyelmet a tanított tantételekről!

Szemléltetős leckék használata

Bemutatás
és beszélgetés

Mutass rá, hogy a történetben, amelyet megosztottál, Packer elnök egy szemléltetős leckét használt, hogy a misszionáriusokat a hatékony tanításra emlékeztesse! Szemléltetős leckéket használhatunk egy sor evangéliumi tantétel megtanítására.

Mutass meg két poharat – egyet, amely kívül-belül tiszta, és egyet amely kívül tiszta, de belül piszkos! Utána tedd fel a következő kérdést!

- Melyik pohárból innátok inkább?

Magyarázd el, hogy Jézus egy csoport embert egy pohárhoz hasonlított, amely kívül tiszta, de belül piszkos! Kérj meg egy osztálytagot, hogy olvassa fel Máté 23:25–26-ot!

- Milyen evangéliumi tantételt tanít ez a szemléltetős lecke? (Nem elég egyszerűen igalelkűnek *tűnni*; igazlelkűnek és tisztának kell lennünk a szívünkben.) Szerintetek mi miatt kimondottan hatékony ez a szemléltetős lecke?

Tanítói óravezetés

Mutass rá, hogy ebben a könyvben a 164–65. oldalak olyan anyagot nyújtanak, amely segíthet a tanítóknak hatékony szemléltetős leckéket kidolgozni! Kérd meg az osztálytagokat, hogy lapozzanak a 165. oldalra! Nézzétek át a szemléltetős leckék kidolgozására és használására tett javaslatokat. Utána osszatok meg további javaslatokat a szemléltetős leckék használatával kapcsolatban.

Hasonlatok alkalmazása

Idézetek

Mutass rá, hogy a szemléltetős leckék azért hatékonyak, mert a szellemi tantételeket ismerős, fizikai tárgyakra vonatkoztatják! Ezt elérhetjük egyszerű hasonlatok készítésével is.

Különböző osztálytagokkal olvastasd fel a következő hasonlatokat (további hasonlatok találhatóak a 164–65. oldalon ebben a könyvben)!

Gordon B. Hinckley elnök ezt tanította:

„A hit olyan, mint a karizmom. Ha használom, ha ápolom, megerősödik; sok dolgot meg fog tenni. Ha azonban karfelkötő kendőbe teszem, és nem csinálok vele semmit, elgyengül és hasznavehetetlenné válik” (*Church News*, 1998. jún. 6., 2. old.).

Elder Russell M. Nelson ezt mondta:

„A beoltani ige (a latinban) . . . szó szerint azt jelenti, hogy »egy szemet tenni belülré« – szemmel tartani a károsodást.

Egy olyan betegség, mint a gyermekbénulás, lebéníthatja vagy elpusztíthatja a testet. Egy olyan betegség, mint a bűn, lebéníthatja vagy elpusztíthatja a lelket. A gyermekbénulás pusztítását ma már meg lehet előzni oltással, de a bűn pusztításának megelőzéséhez más eszközökre van szükség. Az orvosok nem nyújthatnak védelmet a bűn ellen. A szellemi védelem egyedül az Úrtól jön – és az ő módján. Jézus nem a beoltást, hanem a tan beültetését választja” (Conference Report, 1995. ápr., 41–42. old; vagy *Ensign*, 1995. máj., 32. old.).

Elder Joseph B. Wirthlin ezt mondta:

„Az óriástölgyeknek . . . mély gyökérrendszereik vannak, melyek eléri a magasságuk két és félszeresét. Az ilyen fákat ritkán csavarja ki a szél, függetlenül a vihar hevességétől.

Az Egyház hithű tagjainak olyannak kell lenni, mint amilyenek a tölgyfák, és mély gyökereket kell eresztetniük az evangélium alapvető tantételeinek termékeny talajába” (Conference Report, 1994. okt., 98. old; vagy *Ensign*, 1998. nov., 75. old.).

Szentírás megbeszélés

Kérj meg egy osztálytagot, hogy olvassa fel Máté 13:44-et!

- Mit tanulhatunk ebből a hasonlatból?

Tanítói óravezetés

Hangsúlyozd ki, hogy a hasonlatok csak akkor hatékonyak, amikor a tanulók számára ismerős dolgokra vonatkoznak! Mutass rá, hogy ebben a könyvben a 163–64. oldal olyan anyagot ad, amely segíthet a tanítóknak hatékony hasonlatokat kidolgozni!

A tábla használata

Bemutató	Magyarázd el, hogy a táblát hatékonyan lehet használni kulcsötletek hangsúlyozására, a tanulók figyelmének összpontosítására és összetett fogalmak leegyszerűsítésére! Mondd el az osztálytagoknak, hogy el fogod magyarázni, miként kell használni a táblát! Utána végezd el a bemutatást, amelyet elkészítettél (lásd „Felkészülés”, 3. pont)!
Beszélgetés	<p>Tedd fel az osztálytagoknak a következő kérdéseket!</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ Mit tanultatok ebből a bemutatásból? A tábla használata miként segített nektek megtanulni ezeket a dolgokat? ■ Mit tanultatok ebből a bemutatásból arra vonatkozólag, hogy miként használjuk a táblát tanítási eszközként? <p>Ha az osztálytagok nem említik a következő dolgokat, említsd meg te magad!</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Írj olvashatóan, és elég nagy betűkkel, hogy mindenki lássa! Általában hatékonyabb, ha a teljes mondatok helyett inkább csak pár kulcsszót írsz fel. 2. Írás közben beszélj! Ez segíteni fog megtartani a tanulók figyelmét. 3. Ne tölts túl sok időt a táblánál! 4. Tervezz előre! Gyakorold bármilyen figura, térkép vagy ábra felrajzolását, melyet használni kívánsz! 5. Ne mentegetőzz a kézírásod, vagy művészi képességeid hiányosságai miatt! 6. Használj egyszerű pálcikafigurákat és formákat a történetek vagy fogalmak ábrázolására! 7. Alkalmanként engedd, hogy a tanulók írjanak a táblára! Ez segíthet növelni a részvételt. <p>Mutass rá, hogy az osztálytagok további javaslatokat találnak ebben a könyvben a 176–77. oldalon!</p> <p>Miközben tanítani készülünk, egy sor változatos tanítási módszerből választhatunk.</p>
Tanítói óravezetés	Mutass rá, hogy a változatos módszerek gyarapíthatják és élettélivé tehetik az evangélium tanítását és tanulását! Azonban pusztán a változatosság kedvéért ne használjunk különböző módszereket. Olyan módszereket válasszunk, melyek (1) segítenek a tanulóinknak tisztán megérteni az evangéliumi tantételeket és tanokat, és azokra emlékezni, valamint (2) amelyek megfelelnek a lecke tartalmának, és a tanulóink korcsoportjának.
Alkalmazás	Kérj meg egy osztálytagot, hogy osszon meg egy konkrét tant vagy tantételt egy leckéből, amelyet tanítani készülsz! Utána az osztálytagok lapozzanak a 158. oldalra, és tekintsék át a módszerek felsorolását. Kérd meg őket, hogy javasoljanak olyan módszereket, amelyeket hatékonyan lehetne használni ennek a tant vagy tantételnek a megtanításához! Miközben a tanulók bizonyos módszereket javasolnak, kérd meg őket, magyarázzák meg, hogy miért azokat a módszereket javasolták!

Befejezés**Idézet**

Az egyik osztálytag olvassa fel a következő kijelentést elder Boyd K. Packertől:

„Amikor erkölcsi és szellemi értékeket tanítunk, olyan dolgokat tanítunk, melyek megfoghatatlanok. Talán nincs még egy tanítás, mely ily nehezen véghezvihető, vagy pedig ilyen gyümölcsöző, ha sikeresen végzik. Vannak alkalmazható technikák és használható eszközök. Vannak dolgok melyekkel a tanítók felkészíthetik önmagukat és leckéiket, hogy tanulóik . . . tanulhassanak, és bizonyosságaik eljuthassanak egymáshoz” (*Teach Ye Diligently*, 62. old.).

Hangsúlyozd ki, hogy a módszerek fontosak, de ne legyenek a tanított leckénk középpontjai. Ezek eszközök arra, hogy segítsenek a tanulóinknak az evangélium megmentő tanaira koncentrálni, és azokat alkalmazni az életükben.

Bizonyság

A Szellem sugalmazása alapján tégy bizonyosságot!

Feladatok

Bátorítsd az osztálytagokat, hogy:

1. Gondoljanak olyan módszerekre, melyeket az evangélium tantételeinek hatékonyabb tanítására használhatnának.
2. Írjanak a füzetükbe a különböző módszerek kiválasztásával és használatával kapcsolatos tapasztalataikról.
3. Nézzék át ebben a könyvben a „Használj hatékony módszereket” részt (88–95. old.). Emellett nézzék át az F részt, „A tanítás módszerei” (157–84. old).

Használj hatékony módszereket

9. lecke

2. rész

A lecke célja

Segíteni az osztálytagoknak a 8. leckében tanult tantételek alkalmazásában.

Megjegyzés a tanítónak

Ez a lecke a 8. lecke folytatása. Mikor erre a leckére készülsz, kérj meg néhány osztálytagot, hogy a következő módszerek használatával készüljenek fel evangéliumi tantételek tanítására: történetek megosztása, kérdések feltevése és beszélgetések levezetése (lásd „Felkészülés”, 1. pont, lent)! Győződj meg róla, hogy ez az élmény számukra felemelő, és segít nekik önbizalomra szert tenni, hogy képesek különböző tanítási módszereket használni! Légy különösen fogékony olyan osztálytagok szükségletei és érzései iránt, akik kevésbé tapasztalt tanítók!

Felkészülés

- Beszélg három osztálytaggal előre, és kérd meg őket, hogy készüljenek fel az alábbi három bemutatás közül egyre-egyre! Bátorítsd őket, hogy a bemutatás témájának kiválasztásában forduljanak a szentírásokhoz és *Az evangélium tanításai*hoz (31110 135), ahhoz pedig, hogy miként használják a kapott módszereket, segítségért forduljanak ehhez a könyvhöz!
 - bemutatás: Mondj el egy igaz történetet, a személyes ima erejének megtanításához! Légy felkészülve pár meglátás megosztására arról, hogy miként használjunk történeteket az evangélium tanításában!
 - bemutatás: Használj kérdéseket, amikor azokról az áldásokról tanítasz, melyeket a sabbat napjának megszenteléséért kapunk! Légy felkészülve pár meglátás megosztására arról, hogy miként használjunk kérdéseket az evangélium tanításában!
 - bemutatás: Vezess le egy beszélgetést annak megtanításához, hogy miért kell hajlandóknak lennünk áldozatokat hozni! Légy felkészülve pár meglátás megosztására arról, hogy miként vezessünk le beszélgetéseket az evangélium tanításában!
- Amennyire szükséges, segíts a kijelölt osztálytagoknak felkészülni a bemutatásokra!

Javasolt órafelépítés

Emlékeztess az osztálytagokat, hogy az elmúlt órán bemutatásokat láttak a szemléltető leckék, hasonlatok és a tábla használatára az evangélium tanítása során! Ma olyan bemutatásokat fognak látni, amelyekben kijelölt osztálytagok evangéliumi tantételeket fognak tanítani egy történet megosztása, kérdések feltevése és egy beszélgetés levezetése által.

Történetek megosztása

Bemutatás és beszélgetés

Kérd meg a kijelölt osztálytagot, hogy adja elő az első bemutatást (lásd „Felkészülés”, 1. pont)! A bemutatás után az osztálytagok beszéljék meg a következő kérdést!

- Ennek a történetnek a felhasználása miként segített jobban megértenetek a személyes ima erejét?

Kérd meg a kijelölt osztálytagot, hogy ossza meg pár meglátását arról, hogy miként használjunk történeteket evangéliumi tantételek megtanítására!

Tanítói óravezetés	<p>Az osztálytagok lapozzanak a „Történetek” rész bevezetőjéhez, a 178–80. oldalra. Nézzétek át az „Irányelvek egy történet elkészítéséhez és elmondásához” részt a 180. oldalon.</p> <p>Kérdések feltevése</p>
Bemutató és beszélgetés	<p>Kérd meg a kijelölt osztálytagot, hogy adja elő a második bemutatást (lásd „Felkészülés”, 1. pont)! A bemutatás után az osztálytagok beszéljék meg a következő kérdést!</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Milyen módon segítettek nektek ebben a bemutatásban a kérdések jobban megérteni a sabbat nap megszentelésének áldásait? <p>Kérd meg a kijelölt osztálytagot, hogy osszon meg pár meglátást, melyeket arról nyert, hogy miként használjunk kérdéseket evangéliumi tantételek megtanítására!</p>
Tanítói óravezetés	<p>Segíts a tanulóknak megérteni, hogy a kérdések, melyeket tanítási eszközökként használunk:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Gondolkodásra és beszélgetésre ösztönözzenek. Annak kitalálásához, hogy az emberek mit tudnak, gondolnak vagy éreznek, tegyetek fel olyan kérdéseket, amelyek ilyen szavakkal kezdődnek: <i>mi(t), hol, mikor, miért, hogyan</i> vagy <i>mi módon</i>! Az <i>igennel</i> vagy <i>nemmel</i> megválaszolható kérdések nem hatékonyak, hacsak nem vezetnek további kérdésekhez vagy hozzászólásokhoz. 2. Segítsenek az osztálytagoknak megérteni, hogy miként alkalmazzák az evangéliumi tantételeket az életükben. 3. Bátorítsák az osztálytagokat, hogy megosszák az éppen tanult tantételhez kapcsolódó meglátásaikat és élményeiket. <p>Mutass rá, hogy nem kell aggódnunk, ha a tanulóink pár másodpercig csendben maradnak, miután feltettünk egy kérdést! Esetleg időre van szükségük a válaszok kigondolásához.</p> <p>Magyarázd el, hogy az osztálytagok további javaslatokat találnak ebben a könyvben a „Tanítás kérdésekkel” részben, a 68–70. oldalon!</p> <p>Beszélgetések levezetése</p>
Bemutató és beszélgetés	<p>Kérd meg a kijelölt osztálytagot, hogy adja elő a harmadik bemutatást (lásd „Felkészülés”, 1. pont)! A bemutatás után az osztálytagok beszéljék meg a következő kérdést!</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Miként segített nektek ez a beszélgetés jobban megérteni, hogy miért kell hajlandónak lennünk áldozatokat hozni? <p>Kérd meg a kijelölt osztálytagot, hogy osszon meg pár meglátást, melyeket arról nyert, hogy miként vezessünk le beszélgetéseket evangéliumi tantételek megtanítására!</p>
Tanítói óravezetés	<p>Segíts a tanulóknak megérteni, hogy a beszélgetések levezetése során:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Segítenünk kell az osztálytagoknak, hogy nyugodtan megosszák a bizonyosságaikat, meglátásaikat, élményeiket, kérdéseiket és ötleteiket. 2. Méltányolva és tisztelettel kell elismernünk az osztálytagok közreműködését. 3. Fogékonyak kell lennünk az olyan osztálytagok iránt, akik vonakodnak részt venni. Hasznos lehet személyesen beszélni velük annak felmérésére, hogy hogyan érznek a hangos olvasás vagy az órában való részvétel felől. Szintén hasznos lehet megengedni,

hogy azáltal készüljenek a beszélgetésekre, hogy szentírásokat jelölünk ki nekik, melyeket elolvashatnak és átgondolhatnak az óra előtt.

4. Az osztálytagok megjegyzéseit és kérdéseit válaszokért más osztálytagok felé kell továbbítanunk.

Mutass rá, hogy az osztálytagok további javaslatokat ebben a könyvben a „Beszélgetések levezetése” részben találhatnak a 63–65. oldalon!

Befejezés

Összegzés

Fejezd ki elismerésedet az osztálytagok bemutatóiért!

Emlékeztess az osztálytagokat, hogy a módszerek fontosak, de nem szabad a tanítandó óráink középpontjaivá válniuk! Ezek olyan eszközök, amelyek segítenek a tanulóinknak az evangélium megmentő tanaira koncentrálni, és azokat az életükben alkalmazni.

Mutass rá, hogy a tanítás iránti lelkesedésünk növekedni fog, amikor folyamatosan arra törekszünk, hogy még inkább képesek legyünk változatos módszereket használni! Némi félelmet és kényelmetlenséget érezhetünk egy-egy új módszer kipróbálásakor, de legyőzhetjük azokat az érzéseket.

Idézet

Heber J. Grant elnök gyakran idézte Ralph Waldo Emersont, aki ezt mondta: „Aminek megtételében kitartunk, könnyebben megtehetővé válik számunkra; nem mintha a dolog természete megváltozna, hanem a mi cselekvésre irányuló erőnk megnövekszik” (*Gospel Standards*, gyűjtötte G. Homer Durham [1941], 335. old.).

Bizonyság

A Szellem sugalmazása alapján tégy bizonyságot!

Feladatok

Bátorítsd az osztálytagokat, hogy:

1. Az evangéliumi tantételek tanítására próbáljanak ki új módszereket.
2. A jövő héten egy hamarosan megtanítandó lecke kidolgozott tervével jöjjenek az órára. Ez a lecke része lehet egy családi este megbízásnak, egy egyházi feladatnak vagy egyéb tanítási alkalomnak. Hozzanak leckeanyagokat, például a szentírásokat és lecke kézikönyveket.

10.

lecke

Készíts el minden szükséges dolgot

A lecke célja

Segíteni az osztálytagoknak hatékony leckéket készíteni.

Megjegyzés a tanítónak

A leckékre történő készülés közben az evangéliumi tanítók három kérdést tegyenek fel maguknak:

1. A lecke eredményeként mi történjen a tanulóim életében?
2. Mely konkrét tantételeket kellene tanítani?
3. Hogyan kellene ezeket a tantételeket megtanítani?

Ezek közül az első kérdés segít a tanítóknak a leckét a tanulóik szükségleteire összpontosítani. Ezt szem előtt tartva a tanítók eldönthetik, mit tanítsanak. Ez egy fontos döntés, különösen mivel a leckék gyakran több anyagot tartalmaznak, mint amit a tanítók képesek átvenni egy órán. Annak eldöntésekor, hogy hogyan tanítsanak, a tanítók válasszanak olyan módszereket, amelyek kiegészítik az anyagot, összhangban vannak a Szellemmel és szorgalmas tanulásra ösztönöznek.

Ezen lecke tanítása közben segíts az osztálytagoknak megérteni, hogy miként készítsék el a leckéket hatékonyan, és a Szellem irányítása alatt. Ne feledd, hogy a te felkészüléssel erre a leckére példaként szolgálhat az osztálytagok számára a tanításra való felkészülésben!

Felkészülés

1. Tanulmányozd ebben a könyvben a „Készíts el minden szükséges dolgot” részt (96–105. old.)!
2. Emlékeztess a tanulókat, hogy egy hamarosan megtanítandó lecke kidolgozott tervével jöjjenek az órára! Bátorítsd őket, hogy hozzanak lecke anyagokat, például szentírásokat és lecke kézikönyveket! (Ezt a feladatot a 9. lecke befejezésénél kapták.)
3. Hozz az órára egy aktuális egyházi lecke kézikönyvet, például elemis kézikönyvet vagy egy evangéliumi tan kézikönyvet, melyek tartalmazzák a lecke célját, és javasolt tanítási módszereket!
4. Az óra előtt a következő táblázatot rajzold fel a táblára!

<p>1. A lecke eredményeként mi történjen a tanulóim életében?</p>	<p>2. Mely konkrét tantételeket kellene tanítani?</p>	<p>3. Hogyan kellene ezeket a tantételeket megtanítani?</p>
---	---	---

Javasolt órafelépítés	A személyes készülés számunkra elengedhetetlen ahhoz, hogy képesek legyünk tanítani.
Idézet	Kérj meg egy osztálytagot, hogy olvassa fel a 96. oldalon levő kijelentést elder Dallin H. Oakstól!
Tábla és tanítói óravezetés	<p>Irányítsd a tanulók figyelmét a táblázatra, melyet a táblára írtál! Másolják le a táblázatot a füzetükbe.</p> <p>Magyarázd el, hogy ez három fontos kérdés, melyeket fel kell magunknak tenni, amikor egy leckét készítünk!</p> <p>Magyarázd el, hogy ezen lecke alatt az osztálytagok a magukkal hozott lecke anyagokkal kapcsolatban fognak válaszolni ezekre a kérdésekre!</p> <p>1. Döntsd el, hogy mi történjen a tanulók életében a lecke eredményeként!</p>
Füzet tevékenység és tanítói óravezetés	<p>Kérd meg az osztálytagokat, hogy utaljanak a lecke kézikönyvekre, amiket magukkal hoztak az órára! A leckéjük témáját írják a táblázat tetejére. Ha a szentírásokból tanítanak, a fejezet- és versszámot írasd fel velük!</p> <p>Magyarázd el, hogy egy témával a fejünkben el tudjuk dönteni, hogy a lecke miként befolyásolja a tanulóinkat! Például amikor a tizedről tanít egy leckét, egy elemis tanító célul tűzheti ki, hogy a gyerekek értsék meg, hogy mi is a tized, és hogy miért fizetjük azt. Amikor a templomról tanítanak, a szülők kitézhetik, hogy a gyerekeik vágyat érezzenek arra, hogy érdemesen éljenek a templomban házasságot kötni. Amikor a családi estéről tanít, egy elderkvórum elnök kitézheti, hogy a lecke inspirálja arra a kvórumtagokat, hogy tartalmaz családi estét tartsanak minden héten.</p> <p>Mutass rá, hogy nagyon sok egyházi lecke kézikönyv tartalmazza a leckék célját! Mutasd meg a lecke kézikönyvet, amit az órára hoztál, és mutasd meg a lecke céljának leírását az egyik leckében! Magyarázd el, hogy ezeket a leírásokat útmutatókként kell használnunk a leckék készítése közben!</p> <p>Kérd meg az osztálytagokat, hogy gondolják át a tanulóik szükségleteit! Utána tedd fel nekik a következő kérdést!</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Érzések szerint minek kell történni a tanulóitok életében a lecke eredményeként? <p>Magyarázd el, hogy egy tanító válasza erre a kérdésre magába foglalhatja, hogy az emberek mit értsenek, érezzenek, kívánjanak vagy tegyenek a lecke eredményeként! Utána adj az osztálytagoknak időt a kérdés átgondolására! Válaszaikat írják be a füzetükben lévő táblázatba.</p>
Beszélgetés	<p>Miután az osztálytagoknak volt ideje leírni a válaszokat, kérd meg néhányukat, hogy osszák meg válaszaikat és indokaikat!</p> <p>Hangsúlyozd ki, hogy miközben leckéket készítünk, át kell gondolnunk a tanulóink szükségleteit! A Szellem irányítása által megtudhatjuk, hogy a leckének miként kellene befolyásolni a tanulóinkat. Ez a tudás segíteni fog nekünk eldönteni, hogy mit és hogyan tanítsunk.</p> <p>2. Döntsd el, mit taníts a leckében!</p>
Tanítói óravezetés	Mutass rá, hogy gyakran több az anyag, mint amit át tudunk venni a rendelkezésre álló időben! Ez attól függetlenül igaz, hogy kész leckéket tartalmazó kézikönyvekből

tanítunk-e, vagy egyéb forrásokból, például a *Liahona* cikkeiből, vagy általános konferenciai beszédekből. Ilyen esetekben imádságosan válasszuk ki a tanulóink számára leghasznosabb anyagot.

Hangsúlyozd ki, hogy amikor az evangéliumot tanítjuk, többet kell tennünk az információk egyszerű átadásánál! Nem az átvett anyag mennyisége számít leginkább, hanem a leckének a tanulóinkra gyakorolt hatása.

Tábla és beszélgetés

- Mi olyat tehetünk, ami segíteni fog eldönteni, hogy mely konkrét dolgokat tanítsuk? (A táblázat letörlése nélkül, írd fel az osztálytagok válaszait a táblára! Lentebb felsoroltunk pár lényeges dolgot. Említsd meg őket, ha a tanulók nem említik meg ezeket!

- a. Imádságosan tanulmányozni a lecke tartalmát.
- b. Listát készíteni a leckében található kulcs tantételekről.
- c. Mindig szem előtt tartani a tanulóid szükségleteit és hátterét.
- d. Követni a Szellem útmutatását.

Bátorítsd az osztálytagokat, hogy legalább egy héttel a tanítás előtt kezdjenek el egy leckére készülni! Ez időt fog nekik adni arra, hogy gondolkozzanak és imádkozzanak az anyagról, megértsék, és hathatós módokat találjanak ki a levezetésére.

Füzet tevékenység

Az osztálytagok ismét forduljanak a lecke kézikönyvhöz, amit hoztak. Bátorítsd őket, hogy folyamatosan gondolják át a tanulóik szükségleteit, miközben a következő kérdésre válaszolnak! Azt is gondolják át, hogy a tanulóik minek a befogadására vannak felkészülve.

- Ebben a leckében mik a legfontosabb gondolatok a tanulóitok számára?

Adj az osztálytagoknak időt átgondolni a kérdést! Válaszaikat írják le a füzetükben található táblázatba, a „Mely konkrét tantételeket kellene tanítani?” kérdés alá.

Beszélgetés

Miután az osztálytagoknak volt ideje leírni a válaszokat, kérd meg néhányukat, hogy osszák meg válaszaikat és indoklásait a válaszokra!

3. Döntsd el, hogyan tanítod a leckét!

Beszélgetés

Magyarázd el, hogy miután eldöntöttük, mit tanítsunk, el kell döntenünk, hogyan tanítsuk! Ez magában foglalja olyan módszerek kiválasztását, amelyek segíteni fognak az embereknek megérteni az általunk tanított tantételeket.

- Milyen módszereket használhatunk az evangélium tanítására? (Segíts az osztálytagoknak felidézni a 8. és 9. leckében bemutatott módszereket! Emlékeztess őket a 158. oldalon található módszerek felsorolására is!)

Emlékeztess az osztálytagokat, hogy a tanítási módszerek legyenek felemelőek a tanulóink számára, ösztönözzenek szorgalmas tanulásra és segítsenek az osztálytagoknak megérteni és alkalmazni az evangéliumi tantételeket!

Füzet tevékenység

A tanulók ismét nézzék meg a füzetükben lévő táblázatot. Kérd meg őket, hogy gondoljanak át egy olyan tantételt, amit a „Mely konkrét tantételeket kellene tanítani?” kérdés alá írtak! Adj nekik pár percet, hogy kigondoljanak egy módszert, melyet annak a tantételnek a megtanítására használnának, és hogy belevegyék azt a módszert a táblázatba!

Mutasd meg a lecke kézikönyvet, amit az órára hoztál! Mutass rá, hogy egyes lecke kézikönyvek javaslatokat tartalmaznak arra vonatkozólag, hogy bizonyos tantételeket miként tanítsunk! A tanítók használhatják ezeket a javaslatokat, vagy a tanulóik szükségleteire alapozva kigondolhatják saját ötleteiket is.

Miután az osztálytagoknak volt ideje leírni a válaszokat, kérd meg néhányukat, hogy osszák meg ötleteiket!

Befejezés

Idézet

Olvasd fel a következő kijelentést David O. McKay elnöktől!

„Három dolognak kell vezérelni minden tanítót: első, ismerjétek meg a témát . . . ; második, tegyétek önmagatok részévé a témát; harmadik, próbáljátok meg oda vezetni a tanulóitokat, hogy alkalmazzák a tantételeket az életükben – nem rájuk zúdítva, hanem megláttatva velük, amit ti láttok, tudatva velük, amit ti tudtok, éreztetve velük, amit ti éreztek” (*Gospel Ideals* [1953], 424. old.).

Bátorítsd az osztálytagokat, hogy alkalmazzák a leckében megbeszélt tantételeket! Biztosítsd őket arról, hogy amint ezt imádságosan megteszik, képesek lesznek olyan leckéket tervezni, amelyek segíteni fognak másoknak az evangéliumi tanok megtanulásában, és azok alkalmazásában az életükben!

Bizonyság

A Szellem sugalmazása alapján tégy bizonyságot!

Feladatok

Bátorítsd az osztálytagokat, hogy:

1. Fejezzék be a leckekészítést, melyet az órán kezdtek el. Írjanak a füzetükbe a lecke készítésével és tanításával kapcsolatos tapasztalataikról.
2. Ismételjék át a leckében tanult tantételeket: tanulmányozzák ebben a könyvben a „Készíts el minden szükséges dolgot” részt (96–105. old.).
3. A jövő heti órára készüljenek fel Máté 7:1–5. áttanulmányozásával. Gondolják át, hogy van-e valami, amivel ők is hozzájárulnak a kihívásokhoz, melyekkel tanítókként szembe kerülnek. Gondolkodjanak el azon, hogy min változtatnának. Miközben ezt teszik, töprengjenek el az Úr tanácsán Éther 12:27., 37-ben azokról az áldásokról, melyeket akkor kapunk, amikor gyengeségeinket alázatosan felismerjük.

11.

lecke

Fejlessz tehetségeiden

A lecke célja	Segíteni az osztálytagoknak megérteni, hogy tanítókként hogyan fejlődjenek folyamatosan.
Megjegyzés a tanítónak	<p>Miközben Énók a népe között járt, egy hangot hallott a mennyből, amely megparancsolta neki, hogy hirdessen bűnbánatot a népnek. „És midőn Énók e szavakat hallotta, földig hajolt az Úr előtt, és így szólt az Úrhoz, mondván: Miért találtam én előtted kegyelmet, holott még ifjú vagyok és az emberek mind gyűlölnék, mivel nehezen forog a nyelvem; miért vagyok én a te szolgád?” (lásd Mózes 6:26–31).</p> <p>„És az Úr így szólt Énókhhoz: Menj és tedd, amit parancsoltam neked. . . . Nyisd meg a szádat, és az majd megtelik, én megadom neked a beszéd képességét. . . . Íme, az én Szellemem betöltött téged ezért én minden szavadat igazolni fogom; . . . és te bennem maradsz és én tebenned; ezért velem leszel vándorlásodban” (Mózes 6:32., 34).</p> <p>Énók a parancsolat szerint elment, és az Úr megáldotta azzal a képességgel, hogy hatalommal tanítson.</p> <p>Egyes osztálytagok részben úgy érezhetnek, mint ahogy Énók érzett, amikor elhívást kapott a prédikálásra – gyengeségeik tudatában vannak, és nem biztosak képességeikben. Ezt a leckét arra tervezték, hogy segítsen megtudniuk, hogy tanítókként hogyan fejlődhetnek. A lecke az olyan forrásokból rendelkezésre álló segítségre összpontosít, mint amilyenek az egyházi tananyagok, a vezetők támogatása és a tanár-továbbképzési gyűlések. Azonban fontos őket emlékeztetned arra, hogy a segítség tekintetében az Úr a legnagyobb forrásuk. Amikor megalázzák magukat és hitet gyakorolnak, akkor Ő meg fogja erősíteni őket gyengeségeikben (lásd Éther 12:27).</p>
Felkészülés	<ol style="list-style-type: none"> 1. Előre kérj meg egy osztálytagot vagy egy egyházközségi vezetőt, hogy készüljön fel Brigham Young elnök kijelentésének felolvasására a 235. oldalon! Emellett arra is kérj meg ezt az egyént, hogy készüljön egy élmény elbeszélésére, amelyben látta ezen kijelentés igazát! 2. Kérj meg egy tanítót az egyik papsági vagy segédszervezetből, hogy jöjjön el az órára, és 3–5 percig beszéljen arról, hogy egy vezető támogatása miként volt segítségére! 3. Kérj meg egy papsági vagy segédszervezeti vezetőt, hogy jöjjön el az órára, és 3–5 percig beszéljen arról, hogy a vezetők hogyan támogathatják a tanítók munkáját! Kérj meg ezt a személyt, hogy az ebben a könyvben a 28. oldalon található információra alapozzon! Győződj meg róla, hogy ez a személy felkészül annak fontosságáról beszélni, hogy a tanítók tartsanak kapcsolatot a vezetőkkel, hogy megosszák velük élményeiket, megbeszéljék a kvórumban vagy osztályban lévő egyének szükségleteit, és segítséget és tanácsot kérjenek. (Hasznos lehet egy olyan vezetőt megkérni, aki azzal a tanítóval szolgál, aki a fenti körvonalazott előadást tartja.) 4. Tanulmányozd ebben a könyvben a „Fejlessz tehetségeiden” részt (21–28. old.)!

5. Ismételd át a tanár-továbbképzési gyűlésekről szóló információt az *Útmutató a vezetőknél: Tanítsd jobban az evangéliumot!* könyv 7–9. oldalán! Készül fel egy 3–5 perces beszédre arról, hogy a tanár-továbbképzési gyűlések miként segíthetnek az egyes tanítók szükségleteinek kielégítésében! Ennek részeként, mondd el az osztálytagoknak, hogy a következő tanár-továbbképzési gyűlés mikor lesz, és kinek kell ott lenni ezeken a gyűléseken! (Ha nem te vagy a tanár-továbbképzési koordinátor, megkérheted a tanár-továbbképzési koordinátort, hogy tartsa meg ezt az előadást.)
6. Készül fel egy-két olyan dolog megosztására, melyeket belevennél a 25. oldalon található táblázatba!
7. Az óra előtt állítsd ki az aktuális egyházi tanítási forrásokat, melyek a ti területeteken rendelkezésre állnak! Készül fel 3–5 percet ezen anyagok jellemzésével tölteni! Ha a 105. oldalon felsorolt anyagok rendelkezésre állnak, állítsd ki azokat is!

Javasolt órafelépítés	Azon erőfeszítéseink közepette, hogy minden tanulónkra gondot viseljünk, folyamatosan a fejlődésre kell törekednünk.
Bevezetés	<p>A kijelölt osztálytaggal vagy egyházközségi vezetővel olvastasd fel a következő kijelentést!</p> <p>Brigham Young elnök azt mondta, hogy az Úr „ma ad egy keveset az ő hú követőinek, és ha fejlődnek, holnap ad majd nekik egy kicsit többet, és a következő nap megint egy kicsit többet. Ahhoz nem tesz hozzá, amit nem fejlesztenek” (<i>Discourses of Brigham Young</i>, válogatta John A. Widtsoe [1941], 90. old.).</p> <p>Kérd meg a kijelölt személyt, hogy beszéljen egy élményéről, amikor látta ennek a kijelentésnek az igazát!</p>
Tanítói óravezetés	<p>Mutass rá, hogy ez a tantétel, melyet Brigham Young elnök tanított, a mi evangéliumi tanítókként tett erőfeszítéseinkre is vonatkozik! Az Úr segítségével részesülünk, amikor folyamatosan fejlesztjük azt, amit már nekünk adott. Ez a lecke olyan dolgokra összpontosít, amelyeket tanításunk fejlesztése érdekében tehetünk. Megtárgyalja azokat a forrásokat is, melyek rendelkezésünkre állnak az Egyházban, hogy segítsenek ezekben az erőfeszítésekben.</p> <p>Az Egyház forrásokról gondoskodik, hogy segítsen tanítókként fejlődünk.</p>
Beszámoló	<p><i>Gyülekezeti könyvtár</i></p> <p>Magyarázd el, hogy az Egyház anyagokat gyártott, melyek segíthetnek nekünk hatékony leckéket tanítani! Irányítsd az osztálytagok figyelmét a kiállításra, melyet az óra előtt elkészítettél (lásd „Felkészülés” 7. pont)! Pár percet tölts az anyagok jellemzésével, és adj lehetőséget a tanulónak, hogy kérdéseket tegyenek fel velük kapcsolatban! Bátorítsd az osztálytagokat, hogy látogassák meg a gyülekezeti könyvtárat, hogy többet megtudjanak ezekről az anyagokról, és egyéb anyagokról, melyek segítségükre lehetnek a leckéikben!</p> <p>Magyarázd el, hogy a tananyagok mellett az Egyház más forrásokról is gondoskodik, hogy segítsen tanítókként fejlődünk! Beszéljétek meg a forrásokat az alábbiak szerint!</p> <p><i>Vezetői támogatás a tanítóknak</i></p> <p>Kérd meg a kijelölt vezetőt és tanítót, hogy osszák meg előadásukat a tanítók számára nyújtott vezetői támogatásról (lásd „Felkészülés” 2. és 3. pont)!</p>

Ezen előadás után kérd meg az osztálytagokat, hogy tegyenek fel kérdéseket a tanítóknak nyújtott vezetői támogatásról! Emellett kérd meg őket, hogy beszéljék meg azokat a módokat, melyek által a támogatás segíthet nekik vezetőkként és tanítókként fejlődni!

Fejezd ki érzéseidet a tanítóknak nyújtott vezetői támogatás fontosságáról!

Tanár-továbbképzési gyűlések

Beszélg az osztálytagoknak a tanár-továbbképzési gyűlésekről (lásd „Felkészülés” 5. pont)!

Az evangélium tanítása tanfolyam

Mutass rá, hogy ez egy másik forrás, melyről az Egyház gondoskodik, hogy segítsen nekünk tanítókként fejlődni!

Folyamatosan ellenőriznünk kell tanítói hatékonyságunkat.

Füzet tevékenység

Magyarázd el, hogy folyamatosan ellenőriznünk kell, hogy erőfeszítéseink mennyire segítik a tanulóinkat! Utána kérd meg az osztálytagokat, hogy lapozzanak a 25. oldalon található táblázathoz! Másolják le a táblázatot a füzetükbe.

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak vissza az elmúlt hetekre, mióta ez a tanfolyam elkezdődött! Gondolják át a korábbi leckék feladatait. Utána segíts nekik a táblázatot használni, hogy röviden kiértékeljék tanítói haladásukat! Írass le velük egy erősséget és egy gyengeséget, mellyel tanítóként rendelkeznek! Bátorítsd őket, hogy írjanak le egy dolgot, amit most megtehetnek a fejlődés érdekében, és egy készséget, melyet fejleszteniük kell! (Ezen kiértékelés megtételéhez magyarázatként lásd példát a 25. oldalon.)

Magyarázd el, hogy ez segíteni fog elindulniuk! Saját maguk töltsék ki a táblázatot. Miközben ezt teszik, átismételhetik a „Terv kidolgozása tanításod fejlesztéséhez” részt a 24–27. oldalon ebben a könyvben.

Tanítói óravezetés

Miután az osztálytagoknak volt ideje a táblázatba írni, fejezd ki saját vágyadat, hogy tanítóként fejlődj! Ossz meg egy vagy két dolgot, amiket beleveszel a saját táblázatodba (lásd „Felkészülés” 6. pont)!

Idézet

Biztosítsd az osztálytagokat, hogy az Úr segíteni fogja őket a fejlődés érdekében tett erőfeszítéseikben! Egy osztálytaggal olvastasd fel James E. Faust elnök kijelentését a 21. oldalon!

Befejezés

Tanítói óravezetés

Ismételd meg Brigham Young elnök kijelentését! Ossz meg érzéseidet ezen tantétel fontosságáról! Ha az idő engedi, oszd meg Énók beszámolóját, ahogy az a tanítónak szóló megjegyzésben szerepel a 234. oldalon!

Bizonyosság

A Szellem sugalmazása alapján tedd bizonyosságodat!

Feladatok

Bátorítsd az osztálytagokat, hogy:

1. Tartsanak kapcsolatot az egyes vezetőkkel a szervezetükben, hogy megosszák velük élményeiket, megbeszéljék az egyes kvórum- vagy osztálytagok szükségleteit, és segítséget és tanácsot kérjenek. (Ha az osztálytagoknak nincs tanítói elhívása, bátorítsd őket, hogy beszélgessenek egy családtaggal, a tanár-továbbképzési koordinátorral, vagy veled, hogy megbeszéljék, mit tanultak ezen a tanfolyamon!)

2. Ismételjék át az ebben a leckében tanult tantételeket: tanulmányozzák ebben a könyvben a „Fejlessz tehetségeiden” részt (21–28. old.). Dolgozzanak tovább fejlődési tervükön.
3. A jövő héten jöjjenek arról szóló előadások megtartására felkészülten, hogy mit tanultak, vagy miként növekedtek ennek a tanfolyamnak köszönhetően. Az előadások legyenek 3–5 perc hosszúak, az osztálytagok számától függően. Tartalmazzanak beszámolókat arról, hogy *(a)* a tanult dolgok miatt hogyan változtak meg tanítókként, és *(b)* hogy mit terveznek tenni a folyamatos tanítói fejlődés érdekében.

12.

lecke

Menj és taníts

A lecke célja	Alkalmat adni az osztálytagoknak, hogy erősítsék egymást a jobb tanítói válás érdekében tett erőfeszítéseikben.
Megjegyzés a tanítónak	<p>Az Úr az evangélium tanításának egy fontos tantételét tanította meg, amikor ezt mondta: „Nevezetek ki valakit közületek tanítónak, és ne vigyétek a szót mindnyájan egyszerre; inkább egyszerre csak egy beszéljen és mindnyájan hallgassák szavát, hogyha már mind beszéltek, mindenki épülhessen mindenki szaván, és mindenkinek egyforma előjoga legyen [a beszédhez]” (T&Sz 88:122).</p> <p>A mai lecke, mely az utolsó Az evangélium tanítása tanfolyamban, alkalmat ad az osztálytagoknak, hogy tanítsák egymást, és egymás épülésére legyenek, miközben megosztják egymással az érzéseiket azon tanokról, tantételekről, készségekről és módszerekről, melyeket a tanfolyam során tanultak. Gondosan építsd fel az órát, hogy minden osztálytagnak legyen ideje részt venni!</p>
Felkészülés	<ol style="list-style-type: none"> 1. Már előre emlékeztess az osztálytagokat arra a feladatra, melyet a mai órához való felkészülésre kaptak (lásd a 3. feladatot a 237. oldalon)! 2. Gondold át, hogy az egyes osztálytagok hogyan fejlődtek a tanfolyam során, és hogy te mit tanultál az egyes osztálytagoktól! Legyél kész megosztani néhányat ezen gondolatokból a lecke részeként!
Javasolt órafelépítés	<p>Röviden tedd bizonyosságodat az evangélium tanításának fontosságáról, és a tanítói szolgálat kiváltságos voltáról! Utána olvasd fel az alábbi kijelentést elder Jeffrey R. Hollandtól, megkérve az osztálytagokat, hogy gondosan figyeljenek oda, vajon miként szolgálhat a kijelentés a tanfolyam összegzéseként!</p> <p>„Akár otthon tanítjuk gyermekeinket, vagy az egyházban egy közönség előtt állunk, <i>sohase</i> tegyük hitünket nehezen érthetővé. Emlékezzetek – »Istentől való« tanítóknak kell lennünk! Soha ne hintsük el a kétség magjait! Kerüljétek a magamutogató előadást és a hiúságot! Készüljétek fel jól a leckékre! Mondjatok szentíráson alapuló beszédeket! Tanítsátok a kinyilatkoztatott tantételeket! Tegyetek szívből fakadó bizonyosságot! Imádkozzatok, gyakoroljatok, és próbáljatok tökéletesebbé válni! Hivatalos gyűléseinken »tanítsunk és oktassunk,« ahogyan azt a kinyilatkoztatás mondja, hogy akár ezeken is tanításunk »a magasságból« való legyen! Az Egyház egyre jobb lesz ettől, és ti is, mert ahogy Pál mondta a Rómabelieknek: »A ki azért mást tanítasz, magadat nem tanítod-é?« (Liahona, 1998. július, 29. old.).</p> <p>Kérj meg minden osztálytagot, hogy tartsák meg az előadásait (lásd „Felkészülés” 1. pont)!</p>

Befejezés

Megfigyelések

Ahogy az idő engedi, oszd meg az osztálytagok fejlődésével kapcsolatos, a tanfolyam során tett megfigyeléseidet (lásd „Felkészülés” 2. pont)! Beszélj néhány dologról, melyeket te tanultál az osztálytagoktól!

Bizonyság

A Szellem sugalmazása alapján tégy bizonyságot! Bízathatod, bátoríthatod és támogathatod őket, amint az osztálytagok elmennek majd az evangéliumot tanítani.

TÁRGYMUTATÓ

A, Á

A tanítás módszerei

agytorna, 159.
alkalmazás technikák, 159.
állomások, 117., 160.
audiovizuális anyagok, 160.
bábok, 160.
bemutatók, 161.
diorámák, 161.
eljátszós versek, 162.
előadások, 162.
esettanulmányok, 163.
felállítható papírfigurák, 163.
figyelemkeltő tevékenységek, 164.
hasonlatok és szemléltetős leckék, 164., 223–25.
hasonlítás (vonatkoztatás), 165.
írásvetítők, 166.
játékok, 166.
képek, 168.
kiválasztása, 91–92.
kórusolvasás, 168.
memorizálás, 168.
mozgóképek, 169.
munkalapok, 169.
olvasószínház, 171.
példák, 171.
rajzoló tevékenységek, 172.
segítsenek a tanulóknak megérteni, emlékezni és alkalmazni a tantételeket, 88., 99., 222–23.
szavazások, 173.
szemléltetők, 173.
szerepjátás, 174.
színjátás, 175.
szövegtáblák, 176.
tábla, 176.
táblázata, 90.
terefere, 177.
térképek, 178.
történetek, 178., 227–28.
változatosság használata, 72., 80., 89–90., 225.

vendég beszélők, 180.

vitafórum, 181.

zene, 181.

zene narrációval, 183.

A tanítás pillanatai, nem várt, 122., 128., 140–41.

A tanulás légköre

a próféták iskolájának példája, 213–14.

a tanítók felelőssége benne, 79–87., 213–21.

a terem előkészítése elősegíti, 76.

az egyén felelőssége benne, 77–78., 214–18.

beszélgetések által növekszik, 63.

javaslatok a megteremtéséhez, 76–87.

jellemzői, 77., 214.

kulcs a teremben lévő fegyelemhez, 75., 221.

másokat tanítani ~ről, 77–78., 215–21.

megteremtése, gyerekek esetében, 80–81., 87.

Ádám és Éva, megparancsolták nekik, hogy gyermekeiket tanítsák, 3., 190.

Agytorna

gondolatokra ösztönzéshez, 159.

hogyan használjuk, 159.

Áhítat

az Istenség iránti tiszteletből ered, 82.

fontossága, 82–83., 152.

meghatározása, 82

módok a megtanítására, 83.

példa róla, 82–83.

Áhítat hiánya. *Lásd* Zavaró magaviselet

Alázatosság

elengedhetetlen az Úr segítségének elnyeréséhez, 200.

mások befolyásolása ~ által, 41–42., 219.

Alkalmazás

a tanítók felelőssége, hogy bátorítsák, 74.

tanítási módszerek, melyek bátorítják, 74., 158.

Állomások

hasznos a különböző korcsoportok tanításához, 117.

felhasználása tanítási módszerként, 160.

Anyák

isteni szerepe, 131.

javaslatok a gyermekek tanítására, 131–32.

tanítási felelőssége, 131–32.

- Apák
 javaslatok a tisztességes vezetéshez, 129–30.
 tanítási felelősségük, 129–30.
- Archibald, Dallas N., a szeretet általi tanítás növeli a hallgatók lelkét, 31.
- Audiovizuális anyagok
 egyházi álláspontok a használatukról, 160.
 javaslatok a felhasználásukra, 160.
- Az evangélium tanítása tanfolyam
 célja és áttekintése, 186–87.
 leckék, 189–239.
 tanítására felkészülni, 186.
- B**
- Bábok, 160.
- Ballard, M. Russell
 a gyerekek tanítóiba vetett bizalom, 108.
 a szellemi tudás növelésére törekedni, 16.
 a tevékenységek tanítsanak és megvilágosítsanak, 117.
 evangéliumi tanulás otthon, 128.
- Befejezni egy leckét
 hatékony befejezések jellemzése, 94.
 időt hagyni rá, 94.
 példák rá, 94–95.
- Bemutatók, 161.
- Benson, Ezra Taft
 a próféták iskolájának célja, 213.
 a Szellem hatásai, 13.
 a Szellem számít leginkább, 198–99.
 a szentírásokból és az utolsó napi prófétáktól tanítani, 52., 54.
 apák igazlelkű vezetése, 129–30.
 az anyák tanítói hatása, 131–32.
 az igaz hagyományok egyesítik a családokat, 135–36.
 az Úr megerősíti az Ő szolgáit, 20.
 előbb nyerjük el az Úr igéjét, 14.
 figyelmeztetés az egyházi történelem átértelmezése ellen, 53.
 javaslatok a házitanítóknak, 145.
 megtanítani a gyerekeknek, hogy méltányolják az evangéliumot, 205.
 naponta tanulmányozni a szentírásokat, 15.
- Beszélgetések
 befejezése, 65.
 haszna, 54., 63.
 hasznos a tanulók értelmének felbecsüléséhez, 63., 73.
 irányelvek a levezetésükhöz, 63–65., 228–29.
- Bible Dictionary, tanulmányi segédlet a szentírásokhoz, 56.
- Bizonyosság
 -tétel, meghívja a Szellemet, 43–44., 45.
 élmények által erősödik, 45.
 elnyerése és erősítése, 44.
 ereje, a tanítás részeként, 10., 43–44.
- hozzájárul a tanulás légkörének megteremtéséhez, 80.
 meghatározása, 43.
 példái, 43–44.
- Böjtlés, az Úr igéjének elnyeréséhez, 14–15.
- C, Cs**
- Caldwell, C. Max, a Szellem irányítja a leckére történő készülést, 48.
- Célok, kitűzése, a fejlődés érdekében, 25.
- Clark, ifj. Reuben J.
 a fiatalok lelkesek az evangéliumot tanulni, 6., 205.
 az Egyház elnöke az Egyház számára kap kinyilatkoztatást, 53.
 az evangéliumi tanítás felbecsülhetetlen értéke, 2.
- Cook, Gene R.
 a Szellem a valódi tanító, 41.
 egyenként tanítsuk gyermekeinket, 139.
- Család
 a tanítás erősítse, 109., 119., 127.
 az evangéliumi életmintát a ~ban alapozzák meg, 135–36.
- Családi este, tanítás a ~ben, 138.
- Családi étkezések, tanítási alkalmak a ~ alatt, 138–39.
- Családi ima, tanítási alkalmak a ~ban, 128., 137.
- Családi szentírás-tanulmányozás, tanítási alkalmak a ~ban, 15., 127., 137–38.
- Családi tanácsok, tanítási alkalmak a ~ban, 139.
- Csoporttevékenységek, a fiatalok tanítására, 121–22.
- D**
- Diorámák, 161.
- E, É**
- Édestestvérek, tanítási hatása, 142–43.
- Egyháztagek, fogyatékosak. *Lásd* Fogyatékos egyháztagek
- Egyháztagek, kevésbé aktívak. *Lásd* Kevésbé aktív egyháztagek
- Egyháztagek. *Lásd* Új egyháztagek
- Egyháztörténet, figyelmeztetés annak újraformálása vagy átértelmezése ellen, 53.
- Elbeszélgetések, vezetők tanítanak általuk, 153.
- Elhívás
 ~od felmagasztalása, 20.
 a támogató szavazat is része, 20.
 alkalom a szolgálatra, 20.
 az elválasztás teszi teljessé, 20.
 az Úrtól jön, 20.
 Jákób és József példája annak felmagasztalásáról, 20.
- Eljátszós versek, 162.
- Elkezdeni egy leckét
 hatékonyan, hozzájárul a tanulás légkörének megteremtéséhez, 79.

példák rá, 93.
 vonatkozó irányelvek, 93.
 Élmények (tapasztalatok)
 a megfelelőek megosztása, hozzájárul a tanulás légkörének megteremtéséhez, 80.
 a megfelelőek megosztása, meghívja a Szellemet, 45.
 Elnyerni az igét
 engedelmesség által, 14.
 ima és böjtölés által, 14–15.
 szükséges az erőteljes tanításhoz, 14–15.
 tanács Hyrum Smithnek, 14.
 tanulás és hit által, 14.
 Előadások, mint tanítási módszerek, 162.
 Elválasztás
 erőt és iránymutatást ad, 20.
 szükséges egy rendes elhívás betöltéséhez, 20.
 Emberi filozófiák, kerüljük tanításukat, 204.
 Énekek. *Lásd* Zene
 Engedelmisség
 szükséges a Szellem által történő tanításhoz, 13., 19.
 szükséges az Úr igéjének elnyeréséhez, 14.
 Érdeklődés, beszélgetések által megnövekedett, 63.
 Erősségek, sajátjaid felbecsülése, 24.
 Értelem
 a beszélgetések által növekszik, 63.
 tanulók -ének felbecsülése, 73.
 Értelmezések, figyelmeztetés az egyéni és hithez nem hű
 ~ ellen, 53., 205.
 Esettanulmányok, 73., 163.
 Evangéliumi vesszőparipák
 kerüljük tanításukat, 53.
 meghatározása, 53.
 Eying, Henry B.
 a tanításban elengedhetetlen az egység és a szeretet. 77.
 az alázatosság a Szellemtől való függéshez vezet, 200.

F

Faust, James E.
 a szabad akarat ajándéka, 211.
 az Úr az alázatosakon és szorgalmasokon keresztül
 munkálkodik, 21.
 Fegyelem, a teremben, a tanulás légkörének segítségével, 218.
 Fejlécek, mint segédletek a szentírásokhoz, 56.
 Fejlődés
 az Úr segítségével, 26–27.
 célok kitűzése hozzá, 25.
 táblázat a megtervezéséhez, 25.
 terv kidolgozása a ~hez, 24–27.
 Felállítható papírfigurák, 163.
 Felelősség, egyéni, az evangélium tanulásaért.
Lásd Szorgalmas tanulás
 Felkészülés, lecke. *Lásd* Lecke készítés
 Felkészülés, szellemi. *Lásd* Szellemi felkészülés

Felkészülés, személyes. *Lásd* Személyes felkészülés
 Felkészülés, terem. *Lásd* Terem előkészítés
 Felmagasztal, meghatározása, 20.
 Felnőttek
 egyéni különbségek köztük, 124.
 közös jellemvonásai, 123–24.
 tanítása, 123–24.
 Fiatalság
 az evangéliumi táplálásra jobban szüksége van, mint
 a szórakozásra, 6.
 lelkes az evangéliumot tanulni, 6., 205.
 megértése, 118–20.
 mire van szükségük a felnőttektől, 120.
 tanítása, csoporttevékenységek által, 121–22.
 Figyelem
 megfigyelni a tanulókat, 71.
 módok a tanulókat fenntartani, 71–72.
 növekszik a beszélgetések által, 63.
 ösztönzése hatékony lecke kezdések által, 93.
 Figyelemelvonások
 a tanulás légkörével gyakran megelőzhető, 220–21.
 javaslatok a csökkentéséhez, 220–21.
 Figyelemkeltő tevékenységek, 164.
 Figyelmeztetések, a tanítóknak, hogy tisztán megtartsák
 a tant, 52–53.
 Fogyatékos egyháztagok
 az Üdvözítő szeretete irántuk, 38.
 források ~ számára, 39.
 hallás károsodás, 38.
 látás károsodás, 39.
 nyelvi és beszédzavar, 39.
 olvasási nehézségek, 39.
 szellemi fogyatékoság, 39.
 Földi élet előtti lét, az első tanítás ott történt, 3., 190.
 Források, segítségként a szülőknek, vezetőknek és tanítóknak,
 105., 235–36.

G, Gy

Grant, Heber J., példa által tanítani, 18.
 Gyengeségek
 az Úr segíteni fog megerősíteni, 24., 26–27.
 sajátjaid felbecsülése, 24–25.
 tervet készíteni a megerősítésre, 25.
 Gyerekek
 a szülők tanítják őket, a tanítás előre nem látott
 pillanataiban, 140–41.
 a szülők tanítják őket, személyes beszélgetések alkalmával,
 139.
 evangéliumi igazságokat kell tanulniuk, 127.
 hatékony módszerek a tanításukra, 59., 80–81.
 irányelvek a megértésükhöz és tanításukhoz, 80–81.,
 108–17.
 javaslatok történetek meséléséhez a ~nek, 180.

korjellemezői, 110–16.
 mit tanítsanak nekik a szülők, 127–28.
 módok a tanulásuk légkörének megteremtésére,
 80–81., 87.
 pozitívan szólni hozzájuk, 80–81.
 részvételük bátorítása, 81.
 sok dologra taníthatják a szülőket, 143.
 tanítása, a szentírásokból, 59., 127., 137–38.
 tanítása, evangéliumi életminták által, 6., 135–36.
 Gyülekezeti könyvtár, 105., 233.
 Gyűlések, tanítás vezetőségi gyűléseken, 152.

H

Hagyományok, igaz, egyesítik a családokat, 135–36.
 Hales, Robert D.
 a szülők alázatosan, hittel, imával tanítsanak, 128.
 a szülők segítsenek a gyerekeknek felismerni
 a Szellemet, 141.
 Hangfelvételek. *Lásd* Audiovizuális anyagok
 Hároméves gyerekek, jellemvonásai, 111.
 Hasonlatok, felhasználásuk tanítási módszerként, 164.,
 224–25.
 Hasonlítás (vonatkoztatás), felhasználása tanítási
 módszerként, 165.
 Hatéves gyerekek, jellemvonásai, 113.
 Házitanítás
 az üzenet előkészítése és átadása, 146.
 az üzenet kiválasztása, 145.
 kreatív ötletek a ~hoz, 145.
 Házitanítók
 fontossága, az egyháztagok életében, 145–46., 192.
 teendői, 145–46.
 Helytelen válaszok, javaslatok a reagálásra, 64–65., 69.
 Hétéves gyerekek, jellemvonásai, 114.
 Hibás idézés, kerülendő a tan tiszta megőrzése érdekében, 53
 Hinckley, Gordon B.
 a *felmagasztal* meghatározása, 20.
 a hatékony tanítás a vezetőség lényege, 150., 191.
 a hit olyan, mint egy izom, a használat által erősödik, 224.
 a *szelídség* meghatározása, 201.
 a világ szellemi táplálékra éheznek, 5., 192.
 a zene ereje a Szellem meghívására, 181.
 alapvető művekből tanítani a tant, 54.
 az anyák szent felelőssége, 132.
 az apák családjaik iránti felelőssége, 129.
 az evangélium tanításának alapvető fontossága, 3.
 az új egyháztagok szükségletei, 37.
 házi- és látogató tanítás, 144.
 jobbak lehetünk, 189.
 szeretettel fegyelmelni, 84.
 szívből tanítani, 189.
 tisztán megőrizni a tant, 52.
 Hit, az Úr igéjének elnyeréséhez szükséges, 14.

Holland, Jeffrey R.
 a tanításnál nincs nagyobb elhívás, 3., 190.
 az anyák létfontosságú szerepe, 132.
 legyünk „Istentől jövő” tanítók, 238.
 tanítás a vezetőségi gyűléseken, 152.
 Hunter, Howard W.
 a Szellem sok módon megnyilvánul, 47.
 használni a szentírások segédleteit, 56.
 Isten meggyőzés, türelem és hosszútűrés által
 cselekszik, 219.
 keressünk rendszeres időt a szentírások
 tanulmányozására, 16.

I, Í

Idő, beosztása, az órán, 94.
 Ima
 a Szellem meghívása általa, 45., 199., 200.
 családi, tanítási alkalmak benne, 128., 137.
 elengedhetetlen a bizonyosághoz, 44.
 szükséges a jószívűség elnyeréséhez, 12.
 szükséges az Úr igéjének elnyeréséhez, 14–15.
 Írásvetítők, 166.
 Isten igéje
 ~ének elnyerése. *Lásd* Az ige elnyerése
 a szentírásokban és az utolsó napi próféták szavaiban, 51.
 Alma példája annak felhasználására, 50.
 ereje, 50–51.

J

Jack, Elaine L., látogató tanítás által szolgálni az Urat, 147.
 Játékok
 irányelvek a kiválasztásukhoz, 166.
 mint tanítási módszerek, 166.
 Jézus Krisztus
 ~ról tanítani, hozzájárul a tanulás légkörének
 megteremtéséhez, 80.
 a tartós táplálék forrása, 5.
 a vezető elsődleges példája, 150–51.
 megtérés hozzá, az emberi lét legmagasabb célja,
 V., 3., 190.
 Jézus Krisztus, szavai
 a gyengeségeket meg fogom erősíteni, 24., 234.
 a hatalmat csak meggyőzés, hosszútűrés, gyengédség és
 szelídség által lehet gyakorolni, 86.
 a lelkek értéke nagy Isten szemében, 35., 84.
 akár saját szavammal, akár szolgálaim által mondtam, 20.
 aki csak iszik a vízből, amit én adok, soha meg nem
 szomjazik, 5–6.
 aki prédikál és aki tanul, együtt örvendezik, 9., 47.
 ami felülről jön, szent, 91.
 az ellenkezés szelleme nem tőlem való, 70.
 az Úr ügyével foglalatoskodtok, 8.

családjaitokban imádkoztatok az Atyához, 137.
 először törekedjétek ígém elnyerésére, 8., 14.
 én vagyok a világosság, amit fel kell tartanotok, 3.
 én vagyok az élet kenyere, 5.
 evangéliumomat a Szellem által hirdessétek, 9.
 evangéliumomnak a Bibliában és Mormon könyvében
 található tantételeit tanítsátok, 9.
 ez az én munkám és dicsőségem, 4.
 ezek a szavak nem embertől valók, hanem tőlem, 45.
 folyamatosan raktározzátok az élet szavait, 14., 153.
 ha nem kapjátok meg a Szellemet, nem taníthatok, 9., 198.
 ha valaki az ő akaratát akarja cselekedni, megismeri
 a tanról, 14., 19.
 hirdessetek örömhírt, teljes alázatossággal, 41.
 Isten országának tanát tanítsátok, 203.
 jelöljétek ki magatok között egy tanítót, 77., 238.
 kutassátok a szentírásokat, 8.
 kutassátok a tudást tanulás és hit által is, 14.
 legeltesd az én juhaimat, 5.
 mindig imádkoztatok, 45.
 nem mindenki, aki ezt mondja Uram, Uram, megyen be
 a mennyek országába, 74.
 oktassátok és építsétek egymást, 152.
 senki nem segíthet a munkában, csak aki alázatos és telve
 van szeretettel, 31., 85., 194.
 szeressétek egymást, 12., 79.
 tanítsátok a próféták és apostolok írásait, 8.
 tanítsátok az evangéliumot a gyerekeknek, 127.
 tanítsatok szorgalmasan, és kegyelmem veletek lesz, 8.
 töprengjétek el azokon, amit mondtam, 97.

Jószívűség
 ajándékának elnyerése, 12.
 meghatározása, 12., 32.

K

Kapcsolattartás. *Lásd* Tanító-vezető kapcsolattartás
 Képek, 168.
 Kérdések
 a lecke készítés irányításához, 123–24., 230–33.
 alkalmazásra bátorítani, 69.
 az Üdvözítő példáját követve, 68.
 eldöntendő, 68.
 ellenőrző, 69.
 felkészíteni a tanulókat a megválaszolásokra, 69.
 hatékony a beszélgetések serkentésére, 63.
 irányelvek, 68–70., 228.
 kerülni az ellentmondásos ~et, 69.
 kreatív használata, 70.
 mélyebb gondolkodásra serkenteni, 68–69.
 tényszerű, 68.

Kétéves gyerekek, jellemvonásai, 110–111.
 Kevésbé aktív egyháztagek, segítése, 37.
 Kilencéves gyerekek, jellemvonásai, 115–16.

Kimball, Spencer W.
 a házi- és látogató tanítók befolyása, 192.
 aszerint élj, amit tanítasz, 18.
 az áhítat egy jóra vezető erő, 82.
 az elválasztás jelentősége, 20.
 kerüljétek a hithez nem hű tanításokat, 53., 205.
 megvédeni a gyerekeket a külső, hazug tanításoktól, 6.
 tanításunk kiértékelése, 103.
 tanulás szükséges a rejtett igazságok felfedezéséhez, 212.
 újra meg újra felfedezni a szentírásokat, 206.

Konferenciai beszédek, leckék készítése belőlük, 100–101.
 Könyvtár, gyülekezeti, 105., 235.
 Korcsoportok, gyerekek tanítása vegyes ~ban, 117.
 Korjellemzők, jellemzés a gyerekekről, 110–16.
 Kórusolvasás, 168.
 Krisztus. *Lásd* Jézus Krisztus

L

Lábjegyzetek, segédletek a szentírásokhoz, 56.
 Lapszéljegyzetek, a szentírásokban, 58–59.
 Látogatások. *Lásd* Teremlátogatások a vezetők részéről
 Látogató tanítás
 az üzenet előkészítése és átadása, 148.
 az üzenet kiválasztása, 147–48.

Látogató tanítók
 felelősségei, 147–48.
 fontossága, az egyháztagek életében, 147., 192.

Lecke készítés
 a Szellem irányításával, 48.
 a tanulóidhoz szabni, 23., 33–34., 102.
 egyházi anyagok felhasználásával, 105.
 fontos irányadó kérdések, 98–99., 230–33.
 időt fordítani rá, 23., 97.
 konferenciai beszédek és egyéb források felhasználásával,
 100–101.
 örömet lelteni benne, 97.

Leckék
 előadásuk kiértékelése, 103–4.
 igazítása, 102.
 megtalálása a mindennapos életben, 22–23.
 módok a befejezésre, 94–95.
 módok az elkezdésre, 93.

Leckék igazítása
 korcsoport szükségletek alapján, 33.
 példái, 102.

Leckevezetéseitek kiértékelése, 103–4., 236.

Lee, Harold B.
 alapvető tulajdonságok a tanítók számára, 26.
 meggyőződni, hogy senki nem érti félre az
 evangéliumot, 52.

Lélek, a tanításnak táplálni kell, 5–7.

Lelkesedés, hozzájárul a tanulás légkörének
 megteremtéséhez, 80.

M

- Maxwell, Neal A., a tanulóid egyéni szükségletei, 33–34.
- McConkie, Bruce R.
 a bizonyosság ereje, 43.
 a hallgatók szükségleteire vonatkoztatni az evangéliumi tantételeket, 9–10.
 a megmentés tanait tanítani, 5.
 a Szentlélek ereje által tanítani, 9.
 a tanító isteni megbízatása, 8–10.
 a tanítók az Úr megbízottjai, 8.
 az alapvető művekből tanítani, 8–9.
 bátornak lenni a Jézusról szóló bizonyosságban, 18.
 bizonyosságot tenni a tanításokról, 10., 43.
 egyéni felelősség az evangélium tanulmányozása, 61.
 evangéliumi tantételeket tanítani, 8–9.
 nincs túl nagy ár a Szellem elnyeréséért, 13.
 próféták iskolája, 213.
 saját élményeinkre vonatkoztatni a szentírásokat, 179.
- McConkie, Joseph F., figyelmeztetések az evangéliumi tanítóknak, 52–53.
- McKay, David O.
 a bizonyosság életet ad a tanításnak, 44.
 a tanító felelőssége, hogy a legjobb megközelítésmódot válassza, 89.
 az áhítat meghatározása, 82.
 tudatni és éreztetni a tanulókkal, hogy mit tesz, 233.
- Megbízottak, a tanítók az Úr ~jai, 8.
- Memorizálás, mint tanítási módszer, 168.
- Monson, Thomas S.
 a példa ereje, 18.
 a szülők felelőssége gyermekeiket tanítani, 127–28.
 a vezetők tanítási befolyása, 151.
 gondot fordítani másokra, 36.
 Isten megerősíti az elhívottakat, 20., 202.
 tanítás az egyházi osztálytermekben, 190., 191.
 tanítás az elbeszélésekben, 153.
 történet a gyermekkorából, a tanulás légkörének megteremtéséről, 216.
- Mozgóképek, 169.
- Munkalapok, 169.

N, Ny

- Nagyszülők, tanítási befolyásuk, 142.
- Napló, vagy jegyzetfüzet, hasznos a meglátások lejegyzéséhez, 17., 23., 99.
- Négyéves gyerekek, jellemvonásaik, 111–12.
- Nelson, Russell M.
 a gyermekek képesek másokat tanítani, 143.
 az evangéliumi tan védelmező hatása, 51., 224.
- Nyolcéves gyerekek, jellemvonásaik, 114–15.

O, Ö

- Oaks, Dallin H.
 a himnuszok fontos források, 181–82.
 a Szellem által tanítani, 40.
 a Szellem felismerése, 47.
 a tanítás erőfeszítéseit inkább másokra koncentrálni magunk helyett, 211–12.
 az Istenség neveinek áhítatos használata, 82.
 engedelmesség szükséges a Szellem által történő tanításhoz, 13.
 felkészülés szükséges a Szellem irányításához, 96.
 naponta tanulmányozni a szentírásokat, 14.
- Odafigyelés
 az Üdvözítő példájának követése, 67.
 fontossága a tanításban, 64–67.
 javaslatok a tanítóknak, 66–67.
- Okoskodás, kerülése, a tan tiszta megőrzése érdekében, 52–53.
- Olvasószínház, 171.
- Önellátás, az evangélium tanulmányozásában.
Lásd Szorgalmas tanulás
- Ötéves gyerekek, jellemvonásaik, 112.
- Ötletek, összegyűjtése, és lejegyzése, 23.
- Otthon, tanítás ~, 125–48.

P

- Packer, Boyd K.
 a szellemiség egyedülálló természete, 13.
 a szentírások minden kérdést megválaszolnak, 51.
 a szülők tanítási társasága, 133.
 a vezetők tanítókként szolgálnak, 150.
 a zene magadja az imádat hangulatát, 83.
 a zene tanítja és megérinti a lelket, 46.
 az áhítat kinyilatkoztatást eredményez, 82.
 az egyháztagok felelőssége tanulást és tanítást követel meg, 193.
 az emberek alapvető jósága, 84.
 az evangélium tanításának célja a családok egyesítése, 127.
 az evangélium tanításának egy torta felszolgálásához hasonlítása, 222–23.
 az igaz tan megváltoztatja a viselkedést, 51., 205.
 felmérni a hallgatók tudását, 73.
 Isten Atyának szólítva, 130.
 Jézus a példakép vezető, 151.
 megfoghatatlan fogalmak tanítása, 92., 164., 226.
 történet egy fiatal nő tanításáról, akinek beszédzavara volt, 38.
- Pearce, Virginia H.
 szorgalmas tanulásra ösztönzés, 61–62.
 történet a fiatal nők tanulásához a légkör megteremtéséről, 217.

Példa

erőtlen tanítási eszköz, 18–19., 121., 128., 192.
személyes odaadást követel meg, 18–19.

Példák, mint tanítási módszerek, 171.

Perry, L. Tom

a szülők felelőssége gyermekeiket tanítani, 128.
az áhítat Isten iránti tiszteletet mutat, 82.

Próféták

szavai, meghívják a Szellemet, 45.
tanításra lettek elhívva, 3.
utolsó napi, tanításaikat tanulmányozni, 16.

R

Rajzolás tevékenységek, 172.

Részvétel

bátorítása, Az evangélium tanítása tanfolyamban, 187.
egyéni felelősség, 72.
módszerek a tanulókat ~re bátorítani, 71–72.

Rokonok, tanítási hatása, 142–43.

Romney, Marion G., kerüljük az evangélium egyéni értelmezésének tanítását, 205.

S, Sz

Scott, Richard G.

alázat szükséges a Szellem által történő tanításhoz, 41–42.
az Üdvözítő tanításai szerint élni, 19.
segítsünk a hallgatóknak felismerni a Szellemet, 48.

Smith, Hyrum, tanácsot kapott, hogy előbb nyerje el Isten igéjét, 14.

Smith, Joseph

a gyengeség és szeretet ereje, 30.
szövegkörnyezetet használni a szentírások megértéséhez, 54.

Smith, Joseph F.

kerülni az evangéliumi vesszőparipákat, 53.
kerülni az okoskodást, 53.
megmentő igazságokat tanítani, 49.

Smith, Joseph Fielding

a Szellem hatásosabban küldi el az igazságot, mint a mennyei látomások, 41.
engedelmesség szükséges a Szellem által történő tanításhoz, 19.
kerülni az emberi filozófiák tanítását, 204.

Snow, Lorenzo, a példa ereje a tanításban, 192.

Szabad akarat

a tanítás annak teljes gyakorlását engedi a tanulóknak, 3., 210–11.
követni az Úr példáját annak tiszteletében, 211.
nagyszerű ajándék az Úrtól, 211.

Szavaltások, 173.

Szelídség, ~ által tanítás, 201–2.

Szellem

a ~ elnyerése, 13., 200–202.
a ~ tanúságtétele, alkalmazásra bátorít, 74.
a valódi tanító, 41–42.
érdemesen élni rá, 13., 19., 200–202.
felismerése, 47–48.
igazságokat ad át, 41.
leckék készítése általa, 48., 97., 99.
módok a meghívására, 45–46., 199.
ránk gyakorolt hatása, 13.
segíteni másoknak felismerni, 48., 141.
szükséges a hatékony tanításhoz, 41–42.
tanítás általa, 40–48., 198–202.

Szellemi felkészülés

hozzájárul a tanulás légkörének megteremtéséhez, 79.
Móziás fiainak példája, 11.

Szellemiség, egyedülálló természete, 13.

Személyes beszélgetések, gyerekekkel, a szülők tanítási alkalmi azok alatt, 139.

Személyes felkészülés

időt fordítani rá, 97.
javaslatok hozzá, 12–20.

Szemkontaktus, a tanulók figyelmének növelésére, 71.

Szemléltetők, 173–74.

Szemléltetős leckék, 174., 223–24.

Szentírások

~ből tanítás meghívja a Szellemet, 45., 199.
a ~ből tanítás fontossága, 54.
bejelölése, 57–59.
gyerekek tanítása a ~ből, 59., 127.
miért lettek megőrizve, 52.
minden kérdésre választ adnak, 51.
ötletek a ~ből történő tanításhoz, 54–59.
széljegyzetek a ~ban, 58–59.
tanulmányi segédletek vannak bennük, 56–57.
tanulmányozása, családként, 15., 128., 137–38.
vonatkoztatása, 58.

Szentírások megjelölése, 57–59.

Szentírások vonatkoztatása, 58.

Szentlélek. *Lásd* Szellem

Szerepjátás, 174.

Szeretet

hatása a tanításra, 12., 30–32. 194–95.
hozzájárul a tanulás légkörének megteremtéséhez, 77.
kimutatása a tanulóink iránt, 30–39., 194–97.
meghívja a Szellemet, 46.
tanulóink és az Úr iránti ~, fontos tulajdonság, 12., 31–32., 194–97.

Színjátékok

használata, 175.
rá vonatkozó figyelmeztetések, 176.

Szolgálat, fontos a jószívűség ajándékának elnyeréséhez, 12.

Szórakoztatás, nem elegendő a lélek táplálásához, 6.

Szorgalmas tanulás

javaslatok az elősegítéséhez, 62., 211–12.
 rá vonatkozó egyéni felelősség, 61–62., 208–210.
 tanítók felelőssége annak előmozdításában, 61–62.,
 208–12.

Szövegkörnyezet, hasznos a szentírásrészek megértésében,
 54–55.

Szövettáblák, 176.

Szülők

a tanítás pillanatai a családi életben, 140–41.
 egységük fontossága, a gyerekek tanítása közben, 134.
 együttműködnek gyermekeik tanítóival, 86., 97.
 időt fordítani ~ként együtt tervezni, 133.
 javaslatok az evangéliumi életminták megalapozásához,
 135–36.
 javaslatok, hogyan tanítsák gyermekeiket, 127–41.
 rendelkezésére álló források, 105.
 segítenek a gyerekeknek felismerni a Szellemet, 141.
 tanítási felelőssége, 127–28.
 tanítói partnerség, 133–34.

T

Tábla, használata, 176., 225.

Támogató szavazat, a gyülekezettől, erőt ad, 20.

Tan

a tanítók felelőssége, hogy tisztát tanítsanak, 52–53.,
 203–7.
 ereje, 50–51., 203–7.
 figyelmeztetés tisztaságának megőrzésére, 52.
 igaz, megváltoztatja a hozzáállást és a viselkedést, 51., 205.
 szellemi védelmet biztosít, 51., 224.

Tanítás

a családi tanácsokban, 139.
 a földi élet előtti létben kezdődött, 3., 190.
 a nagyszülők hatása a ~ban, 142.
 a Szellem által, 40–48., 198–202.
 alázatossággal és szelídséggel, 201–2.
 alázatossággal és szeretettel, 12., 31–32., 46., 194–97.
 amikor nincs kézikönyv, 100–101.
 családi esték alatt, 128., 138.
 családi étkezések alatt, 138–39.
 családi ima által, 128., 137.
 családi szentírás-tanulmányozás által, 128., 137–38.
 egyházi források a ~hoz, 105.
 elbeszélgetésekben, 153.
 fontossága, 2–4., 189–93.
 gyerekek képességei a ~ban, 143.
 minden egyháztag felelőssége, 3–4., 191–92.
 nem várt pillanatokban, 122., 128., 140–41.
 otthon, 125–48.
 példa által, 18–19., 121., 128., 192.
 rendszeres alkalmi, otthon, 128., 137–39.
 rokonok hatása a ~ban, 142–43.

személyes beszélgetések alkalmával gyermekeitekkel, 139.
 szerepe, a Mennyei Atya tervében, 2–4., 189–92.
 szükséges a szabad akarat igaz használatához, 3., 211.
 táplálja a lelket, 5–7.
 testvérek hatása a ~ban, 142–43.
 vezetőségi gyűléseken, 152.

Tanítási módszerek. *Lásd* A tanítás módszerei

Tanítók

az Úr megbízottjai, 8.
 befolyása, 2–4., 190–92.
 családokat erősítenek, 109.
 eszközök az Úr kezében, 41.
 figyelmeztetések számukra, 52–53.
 gondot fordítanak másokra, 35–36.
 hozzájárulnak a tanulás légkörének megteremtéséhez,
 75–87., 213–21.
 leginkább számító tulajdonságai, 26.
 megértik a tanulóikat, 33–34.
 rendelkezésére álló források, 105., 235–36.
 szorgalmas tanulásra ösztönöznek, 60–74., 208–12.
 táplálják a lelket, 5–7.
 tartanak kapcsolatot a vezetőkkel, 28.
 tiszta tant tanítanak, 52–53., 203–7.

Tanító-vezető kapcsolattartás

irányelvek, 28.
 ötletek a beszélgetésekhez, 28.

Tanulás

időt fordítani rá, 16.
 ötletek az elősegítésére, 17.
 személyes terv kidolgozása hozzá, 16–17.
 szentírások és az utolsó napi próféták szavainak ~a, 14–17.
 szükséges a rejtett igazságok felfedezéséhez, 14.
 szükséges Isten igéjének elnyeréséhez, 14.

Tanulmányi segédletek, a szentírásokban, 56–57.

Táplálék

a tanítók felelőssége a tanulókkal szemben, 5–7.
 Jézus Krisztus az igaz forrása, 5.
 szellemi ~ról történő gondoskodás kihívásai, 5–7.

Taylor, John, Joseph és Hyrum Smith mártírságáról szóló
 bizonyosság, 52.

Tehetségek

az Úr gyarapíthatja őket, 234., 235.
 fejlesztése, 21–28., 234–36.

Tereferék, 177.

Terem előkészületek

hozzájárulnak a tanulás légkörének megteremtéséhez, 76.
 javaslatok hozzá, 76.

Teremlátogatások a vezetők részéről, 28.

Térképek

használata a tanításban, 178.
 tanulmányi segédletek a szentírásokhoz, 57.

Testvérek, tanító hatása, 142–43.

Tevékenység lapok. *Lásd* Munkalapok

Tevékenységek

- csoportos, a fiatalok tanítására, 121–22.
- egyszerűsíteni a kisebb gyerekek számára, 117.
- irányelvek a tervezésükhöz, 121–22.
- tanítsanak és megvilágítsanak, 117.

Tisztelet, hozzájárul a tanulás légkörének megteremtéséhez, 80.

Tizenegy éves gyerekek, jellemvonásaik, 116.

Tizennyolc hónapos gyerekek, jellemvonásaik, 110.

Tízéves gyerekek, jellemvonásai, 116.

Topical Guide, tanulmányi segédlet a szentírásokhoz, 57.

Történet éneklés. *Lásd* Zene narrációval

Történetek

- elmondása, kisgyerekeknek, 180.
- fajtái, 179.
- irányelvek elkészítésükhöz és elmondásukhoz, 180.
- irányelvek kiválasztásukhoz, 178.
- szentírásbeli ~ használata, 55.
- szenzációsakat kerülni, 53., 179.

Továbbképző gyűlések. *Lásd* Tanár-továbbképző gyűlések

U, Ú

Új egyháztagok, szükségletei, 37.

Utalások, segédletek a szentírások tanulmányozásához, 56.

V

Válaszok, helytelenekre reagálni, 64–65., 69.

Változatosság

- táblázat a nyomonkövetéséhez, 90.
- tanítási módszerek, hozzájárul a tanulás légkörének megteremtéséhez, 72., 80.
- változatos tanítás, 89–90., 225.

Vendég beszélők, 180.

Vezetők

- a tanítók kapcsolatot tartanak velük, 28.
- felelőssége a tanítókat támogatni, 28., 154–55., 235–36.
- felelőssége az új tanítókat segíteni, 28.

javaslatok a tanítók tanításához, 28., 154–55.

javaslatok a vezetőségi környezetben történő tanításhoz, 152.

rendelkezésükre álló tanítási források, 105.

tanításra vonatkozó felelőssége, 28., 150–55.

tantételek az elbeszélgetésekben történő tanításhoz, 153. teremlátogatásai, 28.

Videokazetták. *Lásd* Audiovizuális anyagok

Viselkedési problémák. *Lásd* Zavaró magaviselet

Vitafórum, 181.

W

Warner, Susan L.

- a gyerekek emlékeznek a családi tanításokra, 6.
- magyszülők tanítási hatása, 142.

Wirthlin, Joseph B.

- a hithű egyháztagokat óriástölgyekhez hasonlítja, 224.
- a szeretet az evangélium lényege, 197.

Y

Young, Brigham

- a bizonyosság ereje, 43.
- a gyerekek tanulnak a hagyományokból, 135.
- folyamatosan fejlesszük az Istentől kapott tudást, 235.
- szeretettel fenyíteni, 86.

Z

Zavaró magaviselet, reagálás rá, 84–87.

Zene

- a megfelelő ~ meghívja a Szellemet, 45–46., 83., 181.
- elősegíti az áhítatot, 83.
- használata gyerekek tanítására, 183.
- használata tanítási eszközként, 45–46., 182.
- javaslatok énekek levezényléséhez, 183.
- kiválasztása és előkészítése, 182.

Zene narrációval, 183.

AZ UTOLSÓ NAPOK
SZENTJEINEK
JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA